

Otkrovenie 18: Silnijat vik — 2018-2030

„Velikijat Vavilon padna, padna!“

„Izlezte ot nego, narode moj...“

Samjuäl predstavja

Objasni mi

Daniil i Otkrovenie

Proročeski dokazatelstva, če Bog sáštestvuva -

Negovite posledni otkrovenija za Negovite izbranici

V тази rabota: Negovijat proekt - Negovijat šäd

Versija: 11-10-2025

(19 esen 5996 g.)

Objasnitelna beležka na koricata

Ot gore do dolu: Poslanijata na trimata angeli ot Otkrovenie 14.

Tova sa tri istini ot knigata na Daniil, razkriti na svetiite sled izpitanieto ot proletta na 1843 g. i sled tova ot 22 oktombri 1844 g. Neveži za roljata na šäbotata, rannite adventisti ne moželi da razberat istinskoto značenie na tezi poslanija. Adventistite, koito očakvali završštaneto na Hristos, svärzvali preživjavaneto si s „srednoštnija vik“ ili „polunošt“, spomenati v pritčata za „desette devici“ ot Matej 25:1 do 13, kädeto se spomenava za „završštaneto na Mladoženeca“.

1- Temata za šäda e razvita v Dan. 8:13-14, a temata na pärvata angelska vest e v Otkr. 14:7: „Bojte se ot Boga i Mu väzdajte slava, zaštoto e došäl časät na Negovija šäd, i poklonete se na Tozi, Kojto e napravil zemjata i nebeto, i vodnite izvori!“: vršštaneto käm šäbotata, edinstvenijat istinski sedmi den ot božestvenija red, evrejskata šäbota i sedmičnijat den za počivka, e iziskvano ot Bog v četvärtata ot desette Mu zapovedi.

2- Osäždaneto na papskija Rim, „malkija rog“ i „različnija car“ ot Daniil 7:8-24 i 8:10-23 do 25, kojto polučava imeto „Veliki Vavilon“ v poslanieto na vtorija angel ot Otkrovenie 14:8: „Padna, padna, Veliki Vavilon!“: glavno zaradi nedeljata, t.e. „den na slänceto“, nasledena ot imperator Konstantin I, kojto ja e ustanovil na 7 mart 321 g. No tozi izraz „padna“ e opravdan ot razkrivaneto na prokletata ì priroda ot Boga, kakto Toj ja zavjavja na svoite adventni služiteli sled 1843 g., prez 1844 g., kato väzstanovjava praktikata na izostavenata šäbota. „Padna“ označava: „prevzeta e i pobedena“. Bogät na istinata po tozi naçin objavjava pobedata si sreštu lagera na religioznite läži.

3- Temata na Strašnja sād , kādeto „ ogānjat na vtorata smārt “ porazjava hristijanskite buntovnici. Tova e obrazāt, predstaven v Dan. 7:9-10, temata e razvita v Otkr. 20:10-15 i e predmet na vestta na tretija angel v Otkr. 14:9-10: „ I drug, tretii angel, gi posledva i kaza s visok glas: Ako njakoj se pokloni na zvjara i na obraza mu i prieme beleg na čeloto si ili na rākata si, toj šte pie ot vinoto na Božija gnjav, koeto e prigotveno čisto v čašata na Negovija gnjav, i šte bāde māčen s ogān i župel pred svetite angeli i pred Agneto .“ Tuk nedeljata se otāždestvjava s „ belega na zvjara “.

Obārnete vnimanie na identičnoto sāotvetstvie na nomerata na celevite stihove v Daniil 7: 9-10 i Otkrovenie 14: 9-10 .

Četvārtijat angel : toj se pojavjava samo v Otkr. 18, kādeto izobrazjava okončatelnoto provāzglasjavane na trite predišni adventni poslanija, koito se vāzpolzvat ot cjalata božestvena svetlina, došla da gi prosvetli ot 1994 g. i do kraja na sveta, toest do proletta na 2030 g. Tova e roljata, kojato tova delo trjabva da igrae. Svetlinata, došla da go prosvetli, razkriva posledovatelnite pregrešenija: na katoličeskata religija ot 538 g.; na protestantskata religija ot 1843 g.; i na oficialnata adventna institucija ot 1994 g. Vsički tezi duhovni padenija sa imali za pričina, v svoeto vreme: otkaz ot svetlinata, predložena ot Svetija Boži Duh v Isus Hristos. „ V kraja na vremeto “, spomenato v Dan. 11:40, Katoličeskata cārkva obedinjava v svoeto prokljatie vsički religiozni grupi, hristijanski ili ne, koito priznavat nejnoto služenie i nejnata vlast; tova pod egidata na taka narečenija „ikumeničeski“ sājuz, kām kojto, sled protestantstvoto, oficialnijat adventizām se prisāedinjava prez 1995 g.

2 Korintjani 4:3-4

„ ...Ako našeto blagovestie e skrito, to e skrito za onezi, koito pogivat, v koito bogāt na tozi svjat e zaslepil umovete na nevjarvaštite, za da ne bi da im izgree svetlinata na slavnoto blagovestie na Hristos, Kojto e obraz na Boga . “

„I ako proročeskoto slovo ostane pogrešno razbrano, to šte ostane takova samo za onezi, koito trjabva da bādat izgubeni.“

Sāšto taka, v obobštenie na otkrovenijata, predstaveni v tozi dokument, znajte, če za da „ opravdate svjatostta “,

ot proletta na 1843 g., ustanovena s ukaza na Sāzdatelja i Zakonodatelja Bog ot Daniil 8:14, spored negovoto „ Večno Evangelie “,

po cjalata zemja, vseki māj i žena,

trjabva da bāde krāsten v imeto na Isus Hristos črez pālno potapjane, za da poluči božestvena blagodat,

trjabva da spazva sãbotata , sedmija den, sãbotna poãivka, osvetena ot Bog v Bitie 2, i 4-ta ot negovite 10 zapovedi, citirani v Izhod 20; tova, za da zapazi blagodatta si,

trjabva da poãita božestvenite moralni zakoni i hranitelnite zakoni, predpisani v Svetata Biblija, v Bitie 1:29 i Levit 11 (svjatostta na tjaloto)

i ne trjabva da „ prezirat proroãeskoto Mu slovo “, za da ne „ ugasjat Božija Duh “ (1 Sol. 5:20).

Vseki, kojto ne otgovarja na tezi kriterii, e osãden ot Boga da strada ot „ vtorata smãrt “, opisana v Otkrovenie 20.

Samuil

RAZKAŽI MI ZA DANIIL I APOKALIPSISA

Numeracija na razgleždanite temi

ãast pãrva: Podgotvitelni beležki

Izpolzva avtomatiãno tãrsene na nomera na stranici na izpolzvanija softuer

Zaglavna stranica

- 07 Prezentacija
- 12 Bog i negovite tvorenija
- 13 Biblejskata osnova na istinata
- 16 Osnovna reã : 7 mart 321 g., prokãlnatijat den na greha
- 26 Božieto svidetelstvo, dadeno na zemjata
- 28 Zabeležka : Ne bãrkajte mããeniãestvoto s nakazanieto
- 29 Bitie: Važen proroãeski dajdžest
- 30 Vjara i neverie
- 33 Hrana za podhodjaštija sezon
- 37 Razkritata istorija na istinskata vjara
- 39 Podgotvitelni beležki za knjigata na Daniil

- 41 Vsičko započva v Daniil – Knigata na Daniil
- 42 Daniil 1 - Pristiganeto na Daniil vāv Vavilon
- 45 Daniil 2 - Obrazāt ot videnieto na car Navuhodonosor
- 56 Daniil 3 - Trimata sābratja v peštta
- 62 Daniil 4 - carjat se smiri i obārna
- 69 Daniil 5 - Sādāt na car Valtasar
- 74 Daniil 6 - Daniil v lāvskata jama
- 79 Daniil 7 - The četiri životni i malkijat papski rog
- 90 Daniil 8 - Potvārdena papska identičnost – Božestvenijat ukaz ot Dan. 8:14.
- 103 Daniil 9 - Objavjavaneto na vremeto na zemnoto služenie na Isus Hristos.
- 121 Daniil 10 - Sāobštenie za goljamoto bedstvie - Videnija za bedstvie
- 127 Daniil 11 - Sedemte vojni na Sirija.
- 146 Daniil 12 - Adventnata vselenska misija, iljustrirana i datirana.
- 155 Posveštenie v proročeskija simvolizām
- 158 Adventizām
- 163 Pārvijat pogled kām Apokalipsisa
- 167 Simvolite na Rim v proročestvata
- 173 Svetlina v sābotata
- 176 Božijat ukaz ot Daniil 8:14
- 179 Podgotovka za Apokalipsis
- 183 Apokalipsisāt v rezjume
- 188 Čast vtora: Podrobnoto izučavane na Otkrovenieto
- 188 Otkrovenie 1 : Prolog - Zavrāštaneto na Hristos - Adventnata tema
- 199 Otkrovenie 2 : Hristovoto sābranie ot negovoto sāzdavane do 1843 g.
- 199 1-vi period : Efes - 2-ri period: Smirna - 3-ti period : Pergam -
- 4-ta epoha : Tiatir
- 216 Otkrovenie 3 : Hristovoto sābranie ot 1843 g. - Vāzstanovenata apostolska hristijanska vjara

- 216 5-ta epoha : Sardis - 6-ta epoha : Filadelfija -
- 223 Sădbata na adventizma, razkrita v Părvoto videnie na Elăn G. Uajt
- 225 7-ma epoha : Laodikija
- 229 Otkrovenie 4 : Nebesen săd
- 232 Zabeleška : BOŽESTVENIJA T ZAKON prorokuva
- 239 Otkrovenie 5 : Čoveškijat Sin
- 244 Otkrovenie 6 : Dejstvašti lica, Božestveni nakazanija i znamenija na vremenata na hristijanskata era - Părvite 6 pečata
- 251 Otkrovenie 7 : Adventizmăt ot sedmija den, zapečatan s „ pečata na Boga “: săbotata i tajnija „ sedmi pečat “.
- 259 Otkrovenie 8 : Părvite četiri „ trăbi “
- 268 Otkrovenie 9 : Petata i šestata „ trăba “
- 268 5-ta „ trompet “
- 276 6-ta „ trompet “
- 286 Otkrovenie 10 : „ Malkata otvorena kniga “
- 291 Kraj na părvata čast na Otkrovenieto

Čast vtora: Razrabotenite temi

- 292 Otkrovenie 11 : Papsko caruvane - Nacionalen ateizăm - Sedmata „ trăba “
- 305 Otkrovenie 12 : Velikijat centralen plan
- 313 Otkrovenie 13 : Lăžebratjata na hristijanskata religija
- 322 Otkrovenie 14 : Vremeto na adventizma ot sedmija den
- 333 Otkrovenie 15 : Krajat na blagodatnija srok
- 336 Otkrovenie 16 : Sedemte posledni bedstvija na Božija gnjav
- 345 Otkrovenie 17 : Bludnicata e razobličena i razpoznata
- 356 Otkrovenie 18 : Bludnicata polučava nakazanieto si
- 368 Otkrovenie 19 : Armagedonskata bitka na Isus Hristos
- 375 Otkrovenie 20 : Hiljadata godini na sedmoto hiljadoletie i Strašnjijat săd
- 381 Otkrovenie 21 : Proslavenijat Nov Jerusalim e simboliziran

- 392 Otkrovenie 22 : Bezkrainijat den na večnostta
- 405 Bukvata ubiva, no Duhät dava život
- 408 Zemnoto vreme na Isus Hristos
- 410 Svjatost i osveštavane
- 424 Razdeljaneto na Bitie – ot Bitie 1 do 22 –
- 525 Izpälnenieto na obeštaniyata, dadeni na Avraam: Bitie 23 do ...
- 528 Izhodät i vernijat Moisej – Za Biblijata kato cjalo – Časät na poslednija izbor – Adventizäm ot sedmija den: Razdeljane, ime, istorija – Osnovnite Božii sädbi – Božestveno ot A do Ja – Izopačavanijata na biblejskite tekstove – Duhät väzstanovjava istinata.
- 547 Poslednoto posveštenie
- 548 Poslednoto obaždane

Razkaži mi za Daniil i Otkrovenie

Predstavjane

Roden säm i živeja v тази izključitelno otvratitelna strana, täj kato Bog simvolično nariča stolicata i „ Sodom i Egipet “ v Otkr. 11:8. Nejnijat model na obštestvo, republikanski, zavizdašt, e imitiran, razprostranen i väzpriet ot mnogo narodi po cjalata zemja; тази strana e Francija, dominirašta monarhičeska i revoljucionna strana, eksperimentator na pet republiki s obštestveni režimi, osădani ot Boga. Gordo tja provăzglasjava i pokazva svoje tablici s čoveški prava, väzmutitelno protivorečašti na tablicite s čoveški zadälženija, napisani pod formata na „deset zapovedi“ ot samija Bog-săzdatel. Ot samoto si săzdavane i pärvata si monarhija tja e zastanala na zaštitata na svoja vrug, rimokatoličeskata religija, čieto učenie nikoga ne e prestavalo da nariča „zlo“ tova, koeto Bog nariča „dobro“, i da nariča „dobro“ tova, koeto Toj nariča „zlo“. Prodälžavajki neumolimoto si padenie, nejnata revoljucija ja e dovela do priemaneto na ateizma. Taka, kato săzdanie, glinen săd, Francija se e vpusnala v dărpane na väže, koeto ja protivopostavja na vsemogăštija Bog, avtentičnija železen săd; rezultatät e bil predvidim i prorokuvan ot Nego; Šte pretärpi sädbata na „ Sodom “, vinoven za săštite grehove predi nego. Istorijata na sveta prez poslednite priblizitelno 1700 godini e bila oformena ot negovoto zlo vlijanie, po-specialno ot podkrepata, kojato e okazal na vlastta na rimokatoličeskija papski režim, otkakto e pärvijat mu monarh, Hlodvig I , pärvijat kral na frankite. Toj e krăsten v Rejms na 25 dekemvri 498 g. Tazi data nosi znaka na koleden praznik, prikrepen ot Rim, nespravedljivo i väzmutitelno, kăm falšiva data na raždane na Isus Hristos, väplătenijat Bog, săzdatel na sveta i na vsičko, koeto živee ili săštestvuva; kojto s pravo pretendira za titlata „ Bog na istinata “, zaštoto se otvraštava ot „ lăžata, čijto bašta e djavolăt “, kakto e zajavil Isus.

Iskate li neosporimo dokazatelstvo, če nikoj rimski papa ne e legitimen da tvărđi, če e sluga na Isus Hristos? Eto go, točno i biblejsko: Isus zajavjava v Matej 23:9: „ I ne naričajte nikogo svoj otec na zemjata, zaštoto edin e vašijat otec, Kojto e na nebesata. “

Kak Papata se nariča na zemjata? Vseki može da go vidi: „Sveti Otče “ ili dori „Naj-Sveti Otče “. Katoličeskite sveštenici săšto se naričat „ bašti “. Tova buntovno otnošenje kara množestvo sveštenici

da se pozicioniraj ako už nezamenimi posrednici mežu Bog i grešnika, dokato Biblijata uči, če toj ima svoboden dostup do Boga, legitimiran ot Isus Hristos. Po tozi način katoličeskata vjara infantilizira čoveškite sšestva, za da izgledat nezamenimi i neizbežni. Tova otklonenie ot prjakoto zastupništvo na Isus Hristos šte bade osaden ot Bog v proročestvo v Dan. 8:11-12. Vapros-otgovor : Koj moze da povjarva, če mogastijat Sazdatel Bog bi mogal da vzeme za slugi čoveški sšestva, koito ne mu se podčinjavat s takava skandalna „ arogantnost “, osadena v Dan. 7:8 i 8:25? Biblejskijat otgovor na tova infantilizirane na čoveškija um e v tozi stih ot Er. 17:5: „ Taka kazva Jahve: Proklet čovekät , kojto se upovava na čoveka , kojto pravi plät svoja räka , a särceto mu se otvräšta ot Jahve ! “

Täj kato imenno Francija e oformila religioznata istorija na goljama čast ot hristijanskata epoha, Bog e dal na edin francuzin misijata da razkrie prokälmatata i rolja; črez osvetjavane na skritoto značenie na proročeskite i otkrovenija, zašifrovani v strogo biblejski kod.

Prez 1975 g. polučih säobštenieto za mojata proročeska misija črez videnie, čieto istinsko značenie razbrah edva prez 1980 g., sled kräštenieto si. Krästen v hristijanskata vjara na adventistite ot sedmija den, ot 2018 g. znam, če säm postaven v služenie za vremeto na jubilej (7 päti po 7 godini), kojto šte zavärši prez proletta na 2030 g. s zavräštaneto v slava na Gospod Bog Vsemogäšti, Isus Hristos.

Priznavaneto na sšestvuvaneto na Bog ili Isus Hristos ne e dostatačno, za da se poluču večno spasenie .

Pripomnjam vi tuk, če predi da se väznese na nebeto, Isus se obärna käm učenicite si s dumite na slednite stihove ot Matej 28:18 do 20: „ Iisus dojde i im govori, kazvajki: Dade Mi se vsjaka vlast na nebeto i na zemjata. Idete, proče, naučete vsički narodi , kato gi kräštavate v imeto na Otca i Sina i Svetija Duh , i kato gi učite da pazjat vsičko, što säm vi zapovjadal . I eto, Az säm s vas prez vsičkite dni do svärška na veka .“ Negovijat božestven Duh vdähnovi apostol Petär s tova drugo oficialno i täžestveno izjavlenie ot Dejanija 4:12: „ I v nikoj drug njama spasenie; zaštoto njama pod nebeto drugo ime, dadeno na čovecite, črez koeto trjabva da se spasim .“

Zatova razberete, če religijata, kojato ni pomirjava s Boga, ne se osnovava na religiozno nasledstvo, dälžašto se na čoveški tradicii. Vjarata v dobrovolnata izkupitelna žertva, prinesena ot Boga črez čoveškata Mu smärt v Isus Hristos, e edinstvenijat način da postignem pomirenieto si säš säväřšenata spravedlivost na Negovata božestvena svjatost. Šäšto taka, kojto i da ste, kakävto i da e vašijat proizvod, nasledenata vi religija, vašijat narod, vašata rasa, vašijat cvjat na kožata ili vašijat ezik, ili dori vašijat status sred horata, vašeto pomirenje s Boga idva samo črez Isus Hristos i pridäržaneto käm Negovoto učenje, koeto Toj otpravja käm učenicite si do kraja na sveta; kaktto svidetelstva tozi dokument.

Izrazät „ Otec, Sin i Sveti Duh “ oboznačava tri posledovatelni roli, izpäljavani ot edinija Bog v Negovija plan za spasenie, predložen na vinovnija grešnik čovek, osaden na „ vtora smärt “. Tazi „troica“ ne e säbirane na trima bogove, kaktto vjarvat mjusjulmanite, koeto opravdava tjanoto othvärljane na tazi hristijanska dogma i nejnata religija. Kato „ Otec “, Bog e naš säzdatel za vsički; kato „ Sin “ Toj dade sebe si tjalo ot plät, za da izkupi grehovete na svoite izbrani na tjanho mjesto; kato „ Sveti Duh “, Bog, Duhät na väzkräsnalija Hristos, idva, za da pomogne na svoite izbrani da uspejat v obräštaneto si väv vjarata, kato polučat „ osveštenieto, bez koeto nikoj njama da vidi Gospoda “, spored tova, koeto apostol Pavel uči v Evrei 12:14; „ osveštenieto “ trjabva da bade

otdeleno za i ot Boga. To potvřřdava Negovoto priemane na izbranite i se pojavjava v delata na Negovata vjara, toest v Negovata ljubov křm Boga i Negovata vdřhnovena i razkrita biblejska istina.

Četeneto na tozi dokument e ot sřřstestveno značenje, za da se razbere mnogo visokoto nivo na prokljatie , koeto teži vřrhu narodite na zemjata, tehните religiozni institucii i tezi na zapadnija hristijanski svjat, osobeno poradi tehńija hristijanski proizhod ; zařtoto přtjat, pročertan ot Isus Hristos, predstavljava unikalńija i izključitelen spasitelen přt na Bořija plan; sledovatelno hristijanskata vjara ostava privilegiovana cel na ataki ot djavola i demonite.

V osnovata si, spasitelnijat plan, zamislen ot Boga Sřřzdatel, e prost i logičen. No religijata pridobiva složen karakter, zařtoto onezi, koito ja propovjadvat, misljat samo za opravdavane na religioznata si koncepcija i, praktikuvajki grjah, često poradi neveřestvo, tazi koncepcija veče izobřto ne e v sřotvetstvie s Bořiite iziskvanija. V rezultat na tova toj gi porazjava s prokljatieto si, koeto te třlkuvat v svoja polza i ne čuvat bořestvenija ukor.

Tova proizvedenie njama prizvanie da poluči literaturna nagrada; za Boga Sřřzdatel, edinstvenata mu rolja e da podloži izbranite si na izpitatie na vjarata, kojato řte im pozvoli da polučet večńija řivot, spečelen ot Isus Hristos. řte namerite povtorenija tam, no tova e stilřt, kojto Bog izpolzva, za da naloži sřřstite učenija, koito razkriva črez različni obrazi i simboli. Tezi mnogobrojni povtorenija predstavljavat naj-dobrite dokazatelstva za tjahната avtentičnost i svidetelstvat za vařnostta, kojato Toj otdava na iljustriranite istini. Pritčite, prepodavani ot Isus, potvřřdavat tova nastojavane i tezi povtorenija.

V tova proizvedenie řte namerite otkrovenija, dadeni ot velikija Bog sřřzdatel, kojto ni poseti pod čoveřkoto ime Isus ot Nazaret, kojto dojde pod titlata „pomazanik“ ili „mesija“, spored evrejskoto „masija“, citirano v Dan. 9:25, ili „Hristos“, ot grřckoto „Hristos“ ot pisanijata na novija zavet. V nego Bog dojde da predloži svoja sřvřřšeno čist řivot v dobrovolna řertva, za da potvřřdi obredite na řivotinskite řertvoprińořenija, koito predřestvaha idvaneto mu sled přvorođńija grjah, izvřřen ot Eva i Adam. Terminřt „ pomazanik “ oboznačava tozi, kojto polučava pomazanieto na Svetija Duh, simbolizirano ot masloto na maslinovite dřřveta. Proročeskoto otkrovenie, dadeno ot Bog edinstveno v imeto na Isus Hristos i Negovoto izkupitelno delo, idva, za da nasoči izbranite mu po přtja, kojto vodi křm večen řivot. Zařtoto spasenieto samo po blagodat ne preči na izbranite da popadnat v kapani, za koito te ne biha podozirali. Sledovatelno, za da zavřři darbata si na blagodat, v imeto na Isus Hristos, Bog idva da razkrie sřřstestvuvaneto na osnovnite kapani, koito pozvoljavat na posledńite mu sluřiteli na posledńoto vreme da analizirat, precenjat i jasno razberat obřřkanoto polořenie na universalnata hristijanska religija, kojato preobladava v tazi posledna era na zemno spasenie.

No predi da se posee, e neobhodimo da se izkoreni; zařtoto prirodata na Boga Sřřzdatel e izkrivena ot učenieto na golemite monoteistični religii, razprostraneni po zemjata. Vsički te imat obřtoto - nalaganeto na edinija Bog črez prinuda i po tozi načın svidetelstvat za tjahното rozdelenie i za vsjakakva vřřzka s nego. Priviđńata svoboda, svřřzana s hristijanskata vjara, se dřłži samo na nastojařtite obstojatelstva na vremeto, no vednaga řtom Bog pozvoli na demonite da dejstvut svobodno, tazi netřřpimost křm onezi, koito ne gi sledvat, řte se pojavi otnovo. Ako Bog iskaře da dejstva črez prinuda, řteře da mu e dostatřčno prosto da se napravi vidim za očite im, za da poluči ot svoite sřřzdanija da se podčınjavat na vsičkite mu voli. Ako ne e dejstval po tozi načın, to e zařtoto izborřt mu na izbranite se osnovava edinstveno na svobodńija izbor da go običet ili da go othvřřrljat; svoboden izbor, kojto toj dava na vsički svoi sřřzdanija. I ako ima ograničenje, to e samo tova na

estestvenija karakter na izbranite, koito sa tlaskani i privlečeni ot svojata individualna svobodna priroda ot Boga na ljubovta. I tova ime ljubov mu podhožda dobre, zaštoto toj ja vžveličava, kato predlaga na svoje sždanija demonstracija, priložena v dejstvie, kojato ja pravi neosporima ; tova, kato predlaga života si, za da izkupi, v liceto na Isus Hristos, grehovete, nasledeni i izvřšeni edinstveno ot negovite izbranici vřv vremeto na tjahnoto nevežestvo i slabost. Vnimavajte! Na zemjata тази дума ljubov priema samo formata na čuvstvo i negovata slabost. Tazi na Boga e silna i sřvřřeno spravедliva; koeto pravi cjalata razlika, zaštoto priema formata na princip, křдето čuvstvoto e napřlno ovladјano. Istinskata religija, odobrena ot Boga, sledovatelno se osnovava na svobodnoto pridřřane křm negovata ličnost, křm negovata misřl i křm negovite principi, vgradeni v zakoni. Celijat zemen život e izgraden vřrhu negovite fizičeski, himični, moralni, psihičeski i duhovni zakoni. Točno kakto idejata da se izbegne zakonřt za zemnata gravitacija i da se nakara toj da izčezne nikoga ne bi hrumnala na čoveka, negovijat duh može da procřftјava harmonično samo v uvaženie i podčinenie na zakonite i principite, ustanoveni ot Boga Sřzdatel. I tezi dumi na apostol Pavel v 1 Kor. 10:31 sa napřlno opravdani: „ Jadete li, piete li ili vřřšite li kakvoto i da e, vsičko vřřšete za Božijata slava.“ Prilaganeto na тази bezplatna pokana e vřzmožno blagodarenie na fakta, če v Biblijata, i samo v neja, Bog e dal i razkril svoje božestveni mnenija. I e važno da se vzeme predvid negovoto mnenie, za da se izvřři deloto na „ osveštenie, bez koeto“, spored Evr. 12:14, „ nikoj njama da vidi Gospoda“. Ponjakoga negovoto mnenie e pod formata na recepta, no to ne e po-sřmnitelno ot tova, dadeno ot lekarja specialist, na kogoto čoveškite sřšttestva břrzat da se podčinjavat, mislejki, če dejstvat v naj-dobrija si interes za svoeto fizičesko ili psihičesko zdrave (dori i da grešat). Bogřt Sřzdatel e, daleč predi vsičko, edinstvenijat istinski lekar na dušite, koito poznavava do naj-malkite im podrobnosti. Toj ranjava, no lekuva, kogato situacijata e blagoprijatna. No nakraja toj šte uništoži i uništoži celija nebesen i zemen život, kojto se e dokazal kato nesposoben da go običa i sledovatelno da mu se podčinjava.

Sledovatelno religioznata netřrpimost e razkrivaštјijat plod na falšivata monoteistična religija. Tja predstavlјava greška i mnogo seriozen grjah, zaštoto izopačava karaktera na Boga i kato go atakuva, riskuva da ne poluči negovata blagoslovija, negovata blagodat i negovoto spasenie. Bog obače ja izpolzva kato bič, za da nakaže i porazi nevjarvaštoto ili nevjarvaštoto čovečestvo. Tuk se pozovavam na biblejski i istoričeski svidetelstva. Vsřštnost, pisanijata na Starija zavet ni učat, če za da nakaže neverieto na svoja narod, naroda, narečen Izrael, Bog izpolzva „filistimskija“ narod, naj-blizkija si sřsed. V naše vreme tozi narod prodřlžava tova dejstvie pod imeto „palestinec“. Po-křsno, kogato iska da razkrie sřda si i okončatelnoto si osřždane na tozi zemen plřtski Izrael, toj prizovava uslugite na haldejskija car Navuhodonosor; tova tri přti. Na tretija přt, prez 586 g. pr.n.e., narodřt e uništožen, a ocelelite ot naroda sa deportirani vřv Vavilon za period ot „70 godini“, prorokuvano v Jeremija 25:11. Po-křsno, poradi otkaza si da priznae Isus Hristos za svoj mesija, nacijata otnovo e uništožena ot rimskite vojski, vodeni ot Tit, naslednikřt na imperator Vespasian. Po vreme na hristijanskata epoha, oficialno se vřřštajki křm greha prez 321 g., hristijanskata vјara e predadena na netolerantnostta na papite ot 538 g. I тази dominirašta katoličeska vјara třrsi kavgi s narodite ot Blizkija iztok, koito sa stanali religiozno mјusjulmani prez sřštija VI vek. Nevjarvaštoto hristijanstvo namira tam večen strahovit protivnik. Zaštoto religioznoto protivopostavјane na dvata lagera e kato polјusite, napřlno protivopoložni do kraja na sveta. Nevjarvaštјijat sřšto e gord i třrsi slavata na izključitelnostta; ne polučavajki ja ot Boga, toj ja pripisva na sebe si i ne priema da břde osporvan. Tova opisanie na individa karakterizira i kolektivno členovete, koito prinadležat křm različnite sřbranjia i se sřbirat v različnite falšivi religii. Osřždането na netolerantnostta ne označava, če Bog e

toleranten. Netolerantnostta e čoveška praktika, vdáhnovena ot demoničnija lager. Dumata „toleranten“ predpolaga misáľta za netolerantnost, a dumata na istinskata vjara e odobrenie ili neodobrenie spored biblejskija princip „da ili ne“. Ot svoja strana, Bog podkrepja sášťestvuvaneto na zloto, bez da go tolerira; toj go podkrepja za vreme na svoboda, predvideno v negovija plan za izbor na negovite izbranici. Sledovatelno dumata „tolerantnost“ se otnasja samo za čovečestvoto i termináť se pojavjava v Nantskija edikt na Anri IV ot 13 april 1598 g. No sled kraja na vremeto na blagodatta zloto i onezi, koito go izvăršvat, šte bádat uništoženi. Tolerantnostta e zamenila religioznata svoboda, dadena na čoveka ot Bog, ot samoto načalo.

Objaveno e menjuto na тази rabota; dokazatelstvata šte bádat predstaveni i demonstrirani na stranicite.

Bog i negovite tvorenija

Duhovnijat leksikon, izpolzvan ot mážete v Latinska Evropa, krie sáštestveni poslanija, predadeni ot Bog. Takáv e slučajat, na pǎrvo mjasto, s dumata Apokalipsis, kojato v tozi aspekt izvikva v pamet na goljamata katastrofa, ot kojato se strahuvat horata. No zad tozi užasjavašt termin se krie prevodăt „Otkrovenie“, kojto razkriva na Negovite slugi v Hristos nezamenimi nešta, neobhodimi za tjahnoto spasenie. Spored principa, če štastieto na edni pravi neštastieto na drugi, tezi ot protivopoložnija lager, poslanijata v absoljutni protivopoložnosti sa mnogo bogati na pouki i mnogo često se vnušavat v naj-svjatoto „Otkrovenie“, dadeno na apostol Joan.

Drug termin, dumata „angel“, krie važni uroci. Tazi frenska дума proizliza ot latinskata „angelus“, kojato sama po sebe si proizliza ot grăckata „aggelos“, koeto označava pratenik. Tozi prevod ni razkriva cennostta, kojato Bog dava na svoite sǎzdanija, svoite dvojnici, koito e sǎzdal svobodni i otnositelno nezavisimi. Tǎj kato životăt e daden ot Bog, тази nezavisimost zapazva logičeski ograničenija. No tozi termin „pratenik“ ni razkriva, če Bog vižda svoite svobodni dvojnici kato živi poslanija. Po tozi način vsjako sǎzdanie predstavjava poslanie, sǎstaveno ot žitejski opit, beljazan ot lični izbori i pozicii, koito sǎstavljavat tova, koeto Biblijata nariča „duša“. Vsjako sǎzdanie e unikalno kato živa duša. Zaštoto tova, koeto pǎrvite nebesni dvojnici, sǎzdadeni ot Bog, tezi, koito tradicionno naričame „angeli“, ne sa znaeli, e, če tozi, kojto im e dal život i pravoto na život, može da gi otneme. Te sa bili sǎzdadeni, za da živejat večno i dori ne sa znaeli značenieto na dumata smǎrt. Imenno za da im razkrie kakvo označava dumata smǎrt, Bog e sǎzdal našeto zemno izmerenie, v koeto čoveškijat vid, ili Adam, šte igrae roljata na smǎrtni sled greha v Edemskata gradina. Poslanieto, koeto predstavjame, e ugodno na Bog samo ako e v sǎotvetstvie s Negovite standarti za dobro i pravilno. Ako tova poslanie e v sǎotvetstvie s Negovija standart za zlo i pogrešno, tozi, kojto go nosi, e ot buntovnija tip, kogoto Toj osǎžda na večna smǎrt, toest na okončatelno uništoženie i uništoženie na cjalata mu duša.

Biblejskata osnova na istinata

Bog smetnal za umestno i spravvedljivo da razkrie p̄rvo na Moisej proizhoda na našata zemna sistema, za da može vsjako čoveško s̄štestvo da gi os̄znae. Tuk Toj posočva prioritet na duhovnoto učenje. S tova dejstvie Toj ni predstavja osnovite na Svojata istina , koito započvat s reguliraneto na reda na vremeto. Zaštoto Bog e Bog na reda i blagorodnata s̄glasuvanost. Kato go sravnim s Negovite normi, šte otkriem glupavija i neposledovaten aspekt na našija nastojašt red, ustanoven ot čoveka na greha. Zaštoto naistina grehāt, i to veče p̄rvorodnijat grjah, promenja vsičko.

No e važno da se razbere predi vsičko drugo, če „ načaloto “, citirano ot Bog v Biblijata, i p̄rvata duma ot knjigata, narečena „Bitie“, e „proizhod“, ne se otnasja do „ načaloto “ na života, a samo do tova na negovoto s̄tvorenje na cjaloto ni zemno izmerenie, koeto vključva zvezdite na nebesnija kosmos, vsički s̄zddadeni na četv̄rtija den sled samata zemja. Vzemajki predvid тази misāl, možem da razberem, če тази specifična zemna sistema, v kojato noštite i dnite šte sledvat edin sled drug, e s̄zddadena, za da se prev̄rne v sreda, k̄deto Bog i Negovite verni izbranici i vražeskijat lager na djavola šte se izpravjat edin sreštu drug. Tazi borba na božestvenoto dobro sreštu zloto na djavola, p̄rvija grešnik v istorijata na života, e pričinata za negovoto s̄štestvuvane i osnovata na cjaloto otkrovenie na Negovija universalen i multivselenski spasilen proekt. V hoda na тази rabota šte otkriete značenieto na njakoi zagad̄ačni dumi, izrečeni ot Isus Hristos po vreme na zemnoto mu služenie. Taka šte vidite kolko goljamo značenje imat te v̄v velikija proekt, zdejstvan ot edinija velik Bog, s̄zdateljat na vsički formi na život i materija. Zatvarjam tuk тази važna skoba i se vr̄štam k̄m temata za reda na vremeto, ustanoven ot tozi v̄rhoven Suveren na s̄štestvuvaneto.

Predi greha, Adam i Eva sa živeli života si, prek̄svan ot poredica ot sedemdnevni sedmici. V s̄otvetstvie s modela na četv̄rtata ot Desette zapovedi (ili Dekaloga), kojato napomnja za tova ,

sedmijat den e den, osveten za počivka ot Boga i ot čoveka, i znaejki dnes kakvo predskazva tova dejstvie, možem da razberem zašto Bog nastojava da spazva тази практика. V cjalostnija si plan, kojto objasnjava pričinite za tova specifično zemno tvorenie, sedmicata, predloženata edinica vreme, predskazva sedem hiljadi godini, prez koito šte bāde osāštestven velikijat plan za universalnoto (i multivselensko) projavlenie na negovata ljubov i spravedlivost. V тази programa, po analogija s pārvite šest dni ot sedmicata, pārvite šest hiljadoletija šte bādat postaveni pod projavlenieto na negovata ljubov i tārpenie. I podobno na sedmija den, sedmoto hiljadoletie šte bāde posveteno na ustanovjavaneto na negovata sāvāršena spravedlivost. Moga da obobštja тази programa po slednija način: šest dni (ot hiljada godini = šest hiljadi godini), za da spasi, i sedmijat (= hiljada godini), za da sādī i uništoži zemnite i nebesnite buntovnici. Tozi spasitelen proekt šte se osnovava izcjalo na dobrovolnata izkupitelna žertva, za kojato e dal sāglasieto si Bog Sāzdatel, v božestvenija zemen aspekt na liceto, posočeno po Negovata božestvena volja, Isus Hristos v grāčkata versija ili spored evrejskija, Isus Mesijata.

Predi greha, v pārvonačalnija sāvāršen božestven red, celijat den e sāstaven ot dve posledovatelni ravni časti; 12 časa lunna nošt sa posledvani ot 12 časa slānčeva svetlina i cikālāt se povtarja bezkrajno. V segašnoto ni sāstojanie тази situacija se pojavjava samo dva dni v godinata, po vreme na proletnoto i esennoto ravnodenstvie. Znaem, če nastojaštite sezoni se dālžat na naklona na zemnata os i po tozi način možem da razberem, če tozi naklon se e pojavil kato sledstvie ot pārvorodnija grjah, izvāršen ot pārvata dvojka, Adam i Eva. Predi greha, bez tozi naklon, redovnostta na božestvenija red e bila sāvāršena.

Pālnoto zavārtane na Zemjata okolo Slānceto pokazva edinstvoto na godinata. V svoeto svidetelstvo Moisej razkazva istorijata za Izhoda na evreite, osvobodeni ot Bog ot egipetsko robstvo. I v samija den na tova zaminavane Bog kaza na Moisej v Izh. 12:2: „ Tozi mesec šte vi bāde načaloto na mesecite v godinata; šte vi bāde pārvijat mesec .“ Podobno nastojavane svidetelstva za važnostta, kojato Bog otdava na vāprosa. Dvanadesetmesečnijat lunen kalendar na evreite se e promenjal s tečenje na vremeto i kām slānčevija red e bilo neobhodimo da se dobavi dopālnitelen trinadeseti mesec, za da se vāzstanovi sāglasuvanostta sled njakolko godini natrupvane na tova zabavjane. Evreite napusnali Egipet „ na 14-ijat den ot pārvija mesec na godinata “, koeto logično e započnalo na proletnoto ravnodenstvie; ime, koeto označava točno „za pārvī pāt“.

Tazi zapoved, dadena ot Boga, „ tozi mesec šte bāde za vas pārvijat mesec na godinata “, ne e neznačitelna, zaštoto e adresirana do vsički hora, koito šte pretendirat za negovoto spasenie do kraja na sveta; evrejskijat Izrael, polučateljat na božestvenoto Otkrovenie, e samo avangardāt na velikija vselenski spasitelen proekt na negovata božestvena programa. Negovoto lunno vreme šte bāde posledvano ot slānčevoto vreme na Hristos, črez koeto Božijat spasitelen proekt se razkriva v cjalata mu svetlina.

Sāvāršenoto vāzstanovjavane na tezi božestveni standarti nikoga njama da bāde postignato na zemja, naselena s nepokorni i zli čoveški sāštestva. Vāpreki tova, tova ostava vāzmožno v individualnite ni vzaimootnošenija s Boga, tozi mošten nevidim tvorčeski Duh, kojto vāzveličava ljubovta tolkova, kolkoto i spravedlivostta. I vsjaka vrāzka s Nego trjabva da započne s tova tāršene na Negovite cennosti i, predi vsičko, tezi ot Negovija porjadāk na vremeto. Tova e akt na vjara, sāvsem prost i bez osobeni zaslugi; minimum, kojto da predložim ot naša čoveška strana. I štom našijat podhod Mu e ugoden, ljubjaštata vrāzka meždū tvorenieto i negovija Sāzdatel stava vāzmožna. Rajat ne se pečeli s

podvizi ili čudesa, a sās znaci na vzaimno vniianie, koito izrazjavat istinska ljubov. Tova e, koeto vseki može da otkrie v deloto na Isus Hristos, kojto dade života si dobrovolno, kato znak na priziv, za da spasi edinstvenija si vāzljuben izbranik.

Sled tazi vāzhitelna kartina na božestvenija red, neka razgledame žalkata strana na našija čoveški red. Tova sravnenie e ošte po-neobhodimo, zaštoto šte ni pozvoli da razberem uprecite, koito Bog e prorokuval črez svoja prorok Daniil, koito Isus v svoja čas e potvārdil kato takiva. Sred tezi upreci četem v Dan. 7:25: „ Toj šte zamisli da promeni vremena i zakoni .“ Bog poznava samo edin standart za tezi nešta; tezi, koito samijat Toj e ustanovil ot sātvoienieto na sveta i sled tova e razkril na Moisej. Koj se e osmelil da izvārši takova bezobrazie? Dominirašt režim, na kojto Toj pripisva „ arogantnost “ i „ uspeh na negovite hitrosti “. Opisan sāšto kato „ različen car “, sintezāt na tezi kriterii predpolaga religiozna sila. Osven tova, obvineni v „ presledvane na svetiite “, vāzmožnostite za tālkuvaniija sa stesneni i obhvaštāt rimskija papski režim, ustanoven edva ot 538 g. s dekret, izdaden ot imperator Justinian I. No Otkrovenieto, narečeno Apokalipsis, šte razkrie fakta, če tazi data 538 e samo sledstvie i prodālženie na zlo, nasočeno sreštu „ vremenata i božestvenija zakon“ ot 7 mart 321 g. ot rimskija imperator Konstantin I. Negovoto prestāplenie šte bāde često pripomnjano v tova izsledvane, zaštoto tazi zla data vnasja prokljatieto v čistata i sāvāršena hristijanska vjara, ustanovena po vremeto na apostolite. Tova spodeljane na vinata, posledovatelno, na ezičeskija imperski Rim i rimokatoličeskija papski Rim e osnoven ključ kām proročeskoto otkrovenie, izgradeno v svidetelstvata, napisani ot Daniil. Zaštoto ezičeskijat imperator e ustanovil ostanalata čast ot pārvija den, no tova e hristijanskijat papski režim. kojto religiozno go naloži v negovata „ promenena “, specifična i čoveška forma na desette Božii zapovedi.

Osnovna tema: 7 mart 321 g., prokálnatijat den na greha

I silno prokálnat, zaštoto na 7 mart 321 g. ostanalata čast ot sveštenija sedmi den ot sábotata, po zapoved na datiran imperatorski dekret, oficialno e zamenena ot párvija den. Po onova vreme tozi párvij den e bil posveten ot ezičnicite na poklonenieto na boga na slánceto, SOL INVICTVS, ili skandalnoto NEIZBIRANO SLÁNCE, veče obekt na poklonenie ot egiptjanite po vreme na Izhoda na evreite, no sášto taka v Amerika ot inkite i actekite, i do den dnešen ot japoncite (zemjata na „izgrjavaštoto slánce“). Djavolát vinagi izpolzva edni i sášti recepti, za da dovede horata do svoeto padenie i osáždane ot Boga. Toj eksploatira tjahnata povárhnostnost i plátskija im duh, koito gi karat da prezirat duhovnija život i urocite ot istoričeskoto minalo. Dnes, 8 mart 2021 g., kogato piša тази beležka, nastojaštite sábitija svidetelstvat za vážnostta na tova prestáplenie, istinska božestvena obida kám veličieto, i za poreden páť božestvenoto vreme pridobiva pálnija si smisál. Za Bog vremeto na godinata započva prez proletta i zavářšva v kraja na zimata, toest v našija nastojašt rimski kalendar, ot 20 mart do sledvaštija 20 mart. Sledovatelno izgležda, če 7 mart 321 g. e bil za Bog 7 mart 320 g., toest 13 dni predi proletta na 321 g. Sledovatelno, za Bog, godinata 320 e bila beljazana v svoja kraj ot otvratitelnoto dejanie, izvářšeno sreštu negovija spravedliv i svjat božestven zakon.

Spored Božieto vreme, godinata 2020 predstavljava 17-ata godišnina (17: čislo na sãda) po broj vekove ot 320 g. Zatova ne e iznenadvařto, ÷e ot naãaloto na 2020 g. božestvenoto prokljatie navliza v agresivna faza pod formata na zarazen virus, kojto priãinjava panika na Zapad, sred obřteštivot na horata, ÷ieto doverie i vjara sa izcjalo vloženi v naukata i nejnija progres. Panikata e sledstvie ot nevãzmožnostta da se predstavi efektivno lekarstvo ili vaksina, vãpreki visokata tehniãeska gramotnost na sãvremennite uãeni. Kato pridavam proroãeska stojnost na tezi 17 veka, ne izmislijam niřto, zařtoto za Bog ÷islata imat duhovno znaãenie, koeto Toj razkriva i izpolzva pri izgraždaneto na svoite proroãestva, i imenno v Otkrovenie, glava 17 e posvetena na temata za „ sãda na bludnicata, kojato sedi na mnogo vodi “. „ Velikijat Vavilon “ e imeto ì, a „ golemite vodi “ sa zameseni v tova, podskazvat za „ reka Efrat “, kãm kojato Bog se e nasoãil v poslanieto na „ šestata trãba “ ot Otkrovenie 9:13, simvol na predstojařtata Treta svetovna vojna. Zad tezi simboli stojat papskijat katolicizãm i nevjarnata hristijanska Evropa, iztoãnicite i celite na Negovija gnjav. Borbata meždu Bog i horata toku-řto e zapoãnala; železnijat sãd sreřtu glinenija sãd; izhodãt ot bitkata e predskazuem; po-dobre, toj e prorokuvan i programiran. Kak Bog šteše da otbeleži 17- godišninata ot 7 mart 320 g. (320 g. za Nego i Negovite izbrani; 321 g. za falřivo religioznija ili profanskija svjat)? Otdavna vjarvam, ÷e tova šte stane ÷rez navlizane v svetovna vojna, no svetovna vojna, kojato šte zavãrři v atomna forma, zařtoto Bog go e prorokuval tri pãti: v Dan. 11:40 do 45, Ezekiil 38 i 39 i nakraja v Otkr. 9:13 do 21. Borbata, vodena ot Bog sreřtu buntovnoto ÷oveãestvo ot proletta na 2020 g. nasam, e ot sãřtija tip kato tazi, kojato Toj e vodil sreřtu egipetskija faraon po vremeto na Moisej; i krajnijat rezultat šte bãde sãřtijat; vragãt na Boga šte zagubi života si, podobno na faraona, kojto po negovo vreme e vidjal pãrvorodnija si sin da umira i e zagubil svoja sobstven. Na 8 mart 2021 g. otbeljazvam, ÷e tova tãlkuvane ne se e izpãnilo, no bjah podgotven za nego okolo mesec, sled kato osãznah ÷rez božestveno vdãhnovenie, ÷e 321 e 320 za Boga i ÷e sledovatelno Toj e planiral da prokãlne ne samo denja 7 mart 2020 g., no i cjalata godina, s kojato e svãrzan tozi prokãlnat den, prilagajki po tozi naãin za tova nakazanie principa, citiran v ÷isla 14:34: „ Kaktò izsledvahte zemjata ÷etirideset dni, šte nosite nakazanieto za bezzakonijata si ÷etirideset godini, po edna godina za vseki den. “ ”.

No kãm tova nabljudenie se dobavja ořte neřto. Nařijat falřiv kalendar e ne samo falřiv na nivo naãalo na godinata, no e falřiv i otnosno datata na raždaneto na Isus Hristos. Pogreřno, prez 5 vek , monahãt Dionisij Malki go e postavil na datata na smãrtta na car Irod, kojato vsãřtnost se e sluãila prez -4 ot negovija kalendar. Kãm tezi 4 godini trjabva da dobavim „ dve godine “, oceneni ot Irod kato vãrãstta na Mesijata, kogoto toj iskal da ubie spored Matej 2:16: „ Togava Irod, kato vidja, ÷e mãdrecite mu se podigraha, se razgnevi tvãrde mnogo i izprati da izbie vsiãki deca, koito bjaha vãv Vitleem i vãv vsiãkite mu predeli, ot dve godine i po-dolu, spored vremeto , za koeto staratelno beře razpital mãdrecite .“ Taka, kogato broi godinite, Bog dobavja 6 godini kãm obiãajnata ni falřiva i podveždařta data i raždaneto na Isus se e izpãnilo prez proletta na tazi godina – 6. V rezultat na tova godinata 320 e bila za nego: 326, a 17-ata svetska godišnina ot nařata 2020 godina e bila za nego godinata 2026 ot istinskija moment na raždaneto na Isus Hristos. Tova ÷islo 26 e ÷isloto na tetragramata „YHWH“, na ivrit „Yod, Heh, Wav, Heh“, s koeto Bog se e narekãl, sledvajki vãprosa na Moisej: „ Kak se kazvař? “; tova e spored Izhod 3:14. Velikijat sãzdatel Bog sledovatelno e imal ořte edna priãina da otbeleži s liãnija si carski peãat tozi den, beljazan ot vsemogãřtoto mu božestveno prokljatie; i tova do kraja na sveta. Biããt na zaraznata bolest, pojavil se prez tazi 2026 godina na božestvenoto vreme, samo potvãrdi neprekãřnatostta na tova prokljatie, koeto šte prieme razliãni formi prez poslednite godini ot života na planetata Zemja. Treta jadrena svetovna vojna šte otbeleži „ kraja “ na „ vremeto na eziãnicite “, objaveno ot Isus Hristos v Matej 24:14: „ Tazi blaga vest za

carstvoto šte bāde propovjadvana po celija svjat za svidelstvo na vsiĉki narodi. Togava šte dojde krajat .“ Tozi „ kraj “ šte zapoĉne s kraja na vremeto na blagodatta; predloženieto za spasenie šte prikljuĉi. Izpitanie na vjarata, osnovano na uvaženieto kām svjatata sābota, okonĉatelno šte odдели stana na „ ovcete “ ot tozi na „ kozite “ ot Matej 25:32-33: „ Vsiĉki narodi šte se sāberat pred Nego; i Toj šte gi odдели edni ot drugi, kakto ovĉar odđelja ovcete ot kozite; i šte postavi ovcete otdjasno Si, a kozite otljavo Si .“ Ukazāt za zakon, kojto pravi Rimokatoliĉeskata nedelja zadāļitelna, šte osādi na smārt istinskite izbrani svetii na Isus Hristos. Tazi situacija šte izpālno tezi dumi na Dan. 12:7: „ I ĉuh obleĉenija v leneni drehi māž, kojto stoeše nad vodite na rekata, i toj digna djasnata si rāka i ljavata si rāka kām nebeto, i se zakle v Onogova, Kojto živee doveka, ĉe tova šte bāde do vreme, i vremena, i polovin vreme; i vsiĉko tova šte se svārši, kogato silata na svetija narod se sākruši napālno .“ Ot ĉoveška gledna toĉka, tjahnoto položenie šte bāde beznadeždno, a smārtta im neizbežna. Togava tezi dumi na Isus Hristos, citirani v Mat. 24:22 stava jasno: „ I ako ne se sākrajtjate onezi dni, nikoja plāt njama da se spasi; no zaradi izbranite onezi dni šte se sākrajtjate . “ 6000-ta godina šte zavārši predi 3 april 2036 g. po božestveno vreme, t.e. 3 april 2030 g. po našija lāžliv kalendar, kojto idva 2000 godini sled denja na razpjatieto na Isus Hristos, izvāršeno na 14-ija den sled naĉaloto na proletta na 30-ta godina. I tezi „ dni “ trjabva da bādat „ sākrajtjate “, t.e. namaleni. Tova oznaĉava, ĉe datata na prilagane na dekreta za smārtta šte predšestva tazi data. Zaštoto imenno izvānrednata situacija zadāļava Hristos da se namesi direktno, za da spasi svoje izbrani . Togava trjabva da vzemem predvid Božija prioritet, kojto se sāstoji v proslavjaneto na standarta za „ vreme “, kojto Toj e dal na zemnoto si tvorenje. Imenno Toj šte vdāhnovi buntovnicite na poslednite dni da izberat data, kojato šte nadvišava s njakolko dni pārvija den na proletta na 2030 g., sled kojto prikljuĉvat 6000-te godini zemna istorija. Togava se pojavjavat dve vāzmožnosti: data, kojato šte ostane neizvestna do kraja, ili 3 april 2030 g., kojato otbeljazva maksimalno vāzmožnata i duhovno znaĉima granica. Imajte predvid, ĉe vāpreki izkljuĉitelnata si vāžnost, 14-ijat den ot godinata na razpjatieto na Isus Hristos ne e podhodjašt da otbeleži kraja na 6000-te godini svetovna istorija, a ošte po-malko naĉaloto na 7-mo hiljadoletie . Eto zašto az predpoĉitam i vjarvam v proleatnata data 21 mart 2030 g., datata na „ sākrajtjate “ proroĉesko vreme 3 april ili meždinna data. Beljazana ot prirodata, sāzdata ot Bog, proletta e rešavašta, kogato iskame da prebroim 6000-te godini ĉoveška istorija; koeto stava vāzmožno ot momenta, v kojto Adam i Eva sāgrešiha. V biblejskata istorija na Bitie dnite, predhoždašti tazi pārvija prolet, sa bili veĉni dni. Vremeto, otbroeno ot Bog, e tova na zemjata na greha i 6000-te godini, koito sedmicata prorokuva, zapoĉvat v naĉaloto na pārvata prolet i šte zavāršat v kraja na poslednata zima. Imenno na proletta e zapoĉnalo obratnoto broene na 6000 godini. Poradi greha zemjata e pretārpjala naklon na osta si ot 23° 26' i e mogla da zapoĉne poredicata ot sezoni. V evrejskite praznici na Starija zavet dominirat dva praznika: sedmiĉnata sābota i Pasha. Tezi dva praznika sa postaveni pod simbolikata na ĉislata „7, 14 i 21“ ot „7-ija , 14 -ija i 21-ija “ den, koito predstavljavat trite fazi na plana za božestveno spasenie: sedmiĉnata sābota ot Otkrovenie 7, kojato prorokuva nagradata na izbranite svetii za „7-mata“; izkupitelnoto delo na Isus Hristos, koeto predstavljava sredstvo za predlagane na tazi nagrada za „14-te“. Obārnate vnanie, ĉe v praznika Pasha, kojto prodāļava 7 dni, 15-ijat i 21-ijat den sa dve sāboti na neĉestivo bezdejstvie. I trojnoto „7“ ili „21“ oboznaĉava kraja na pārvite 7000 godini i navlizeneto vāv veĉnostta na novoto božestveno tvorenje na obnovenata zemja spored Otkr. 21; tova ĉislo 21 simbolizira sāvāršenstvoto (3) na pālnotata (7) na proekta za život, kojto e bil celta, želana ot Boga. V Otkr. 3, stihove 7 i 14 otbeljazvat sāotvetno naĉaloto i kraja na institucijata na adventistite ot sedmija den ; otnovo dvete fazi na edna i sāšta osvetena tema. Po sāštija naĉin Otkr. 7 razgležda temata za zapeĉatvaneto na adventnite izbranici, a Otkr. 14 predstavja poslanijata na trimata angeli, koito

obobštavaj tahnata vselenska misija. Taka, prez 30-ta godina, kraja na 4000-te godini e osšestven prez proletta i po čisto simbolični pričini Isus e razpnat 14 dni sled 21 mart na tazi prolet na 30-ta godina, toest 36 za Boga. Črez tezi primeri Bog potvărđava, če „7-te“ ot sšbotata i „14-te“ ot izkuplenieto na grehovete na izbranite ot Isus Hristos sa nerazdelni. Taka, kogato v kraja „7-te“ ot sšbotata bđat atakuvani, izkupvaštij Hristos ot „14-te“ se pritičva na pomošt, za da mu dade slava, a maksimalnite 14 „dni“, koito šte razdeljat dвете dati, šte bđat „ sškratani “, toest, potisnati, za da spasjat poslednite si verni izbranici.

Prepročitajki Matej 24, mi se stori, če poslanieto na Hristos e adresirano po-specialno do negovite učenici v kraja na sveta, toest do nas, koito živeem v tezi posledni godini. Stihove ot 1 do 14 obhvašt vremeto do „ kraja “. Isus prorokuva poredica ot vojni, pojavata na lžeporoci i okončatelnoto duhovno ohlaždane. Sled tova, stihove ot 15 do 20, v dvojno priloženie, se otnasjat kakt do razrušenieto na Jerusalem, izvăršeno ot rimljanite prez 70 g., taka i do okončatelnata agresija na narodite sreštu judejskija proihod na izbranite, koito spazvat svjatata Božija sšbota. Sled tova, stih 21 prorokuva tahnata posledna „ goljama skrāb “: „ Zaštoto togava šte ima goljama skrāb, kaktvato ne e imalo ot načaloto na sveta do dnes, njama i njama da ima .“ Obārnete vnanie, če tazi preciznost „ i če nikoga njama da ima “ zabranjava prilaganeto za vremeto na apostolite, zaštoto bi protivorečalo na učenieto na Dan. 12:1. Tova označava, če dvata citata se otnasjat do edno i sššto izpāllenie v poslednoto zemno izpitanie na vjarata. V Dan. 12:1 izrazāt e identičen: „ Po onova vreme Mihail, velikijat knjaz, kojto se zastāpva za sinovete na tvoja narod, šte nastane vreme na skrāb, kaktvato ne e imalo, otkakto ima narod do onova vreme . Po onova vreme tvojat narod šte bāde izbaven, vseki, kojto se nameri zapisan v knjigata .“ „ Skrābta “ šte bāde tolkova goljama, če „ dnite “ šte trjabva da bđat „ sškratani “ spored stih 22. Stih 23 pokazva standart na istinskata vjara, kojato ne vjarva v spontannite javjavanija na Hristos na zemjata: „ Zatova, ako vi kažat: Eto, Toj e v pustinjata; ne izlizajte; eto, Toj e v staite, ne vjarvajte .“ V sšštata posledna epoha spiritizmāt šte umnoži svoje „ čudesa “ i svoje izmamni i sšblaznitelni videnija na lžehrista, koito šte pokorjat zle obučeni duši: „ Zaštoto šte se pojavjat lžehristi i lžeporoci i šte pokažat golemi znamenija i čudesa, za da zabludjat , ako e vāzmožno, i izbranite “; koeto e potvărđeno ot Otkr. 13:14: „ I toj izmami živeeštite na zemjata črez znamenijata, koito mu beše dadena silata da izvărši pred zvjara, kato kaza na živeeštite na zemjata da napravjat obraz na zvjara, kojto imaše rana ot meč i ostana živ .“ Stih 27 izvikva moštната i pobedonosna pojava na božestvenija Hristos, a stih 28 prorokuva „ piršestvoto “, predloženo na grablivite ptici sled negovata namesa. Zaštoto buntovnicite, koito sa oceleli do negovoto idvane, šte bđat uništōženi i dadeni za hrana „ na nebesnite ptici “, kakt uči Otkr. 19:17-18 i 21.

Tuk obobštavam tova napālno novo razbirane za božestvenoto tvorenje. Črez ustanovjavaneto na pārvata sedmica, Bog fiksira edinstvoto na denja, kojto e sšstaven ot nošt na tāmna i den na svetlina, slānceto šte ja osvetjava edva ot četvārtija den . Noštta prorokuva ustanovjavaneto na greha na zemjata poradi bādeštoto neposlušanie na Eva i Adam. Do tozi akt na grjah, zemnoto tvorenje predstavja večni karakteristiki . Sled kato grehāt e izvăršen, neštata se promenjat i obratnoto broene na 6000 godini može da započne, zaštoto zemjata se naklanja okolo osta si i principāt na sezonite se zadejstva. Zemnoto tvorenje, prokālno ot Boga, togava priema svojata večna karakteristika , kojato poznavame. 6000 godini, započnali prez pārvata prolet, beljazana ot greha, šte zavāršat prez proletta na 6001 g. s zavrāštaneto v božestvena slava na Isus Hristos. Negovoto posledno prišestvie šte se osšestvi na „ pārvija den ot pārvija mesec “ ot pārvata godina na 7- moto hiljadoletie .

Văpreki tova, 7 mart 2021 g., v našija falšiv čoveški kalendar, toku-što beše religiozno beljazan ot poseštenie na papa Francisk pri iztočnite hristijani, presledvani v Irak ot mjusjulmanski ekstremisti. Na tazi srešta toj napomni na mjusjulmanite, če imat edin i sášť Bog, tozi na Avraam, i gi smjata za svoi „bratja“. Tezi dumi, koito radvat zapadnite nevjarašťa, sa ne po-malko ogromno vāzmuštenie za Isus Hristos, kojto dade života si kato žertva za proška na grehovete na svoite izbranici. I tova nahluvane na vodača na „bivšite krāstonosci“ katoličeski „hristijani“ na tjahna teritorija može samo da zasili gneva na isljamistite. Tova mirno dejstvie na papata sledovatelno šte dovede do dramatičnite posledici, prorokuvani v Dan. 11:40, zasilvane na „sblāšāka“ na mjusjulmanskija „južen car“ sreštu papska Italija i nejnite evropejski sājuznici. I ot tazi perspektiva, ikonomičeskijat kolaps na Francija i vsički zapadni strani s hristijanski proizhod, pričinen ot tehните lideri, zaradi virusa Covid-19, šte promeni balansa na silite i v krajna smetka šte pozvoli zavāršvaneto na „Tretata svetovna vojna“, otloženo za kraja na poslednite 9 godini, koito vse ošte ni predstojat. V zaključenie, neka si pripomnim, če pričinjavajki epidemijata ot Covid-19 i nejnite razvitija, Bog otvori pātja za prokljatieto, koeto šteše da karakterizira poslednite deset godini ot čoveškata istorija na zemjata.

Văpreki tova, 7 mart 2021 g. beše beljazan ot aktove na nasilie ot strana na mladi hora meždū vraždūvašťa bandi i sreštu policejskite vlasti v njakolko frenski grada. Tova potvārđi razvitieto kām generalizirana konfrontacija; poziciite na dvete strani bjaha neprimirimi, zaštoto nesāvmestimi. Tova e sledstvie ot sblāšāka na dve diametralno protivopoložni kulturi: zapadnata svetska svoboda sreštu obštestvoto na banditite i kapo ot južnite strani, koito sášťo sa tradicionno i nacionalno mjusjulmanski. Nazrjava tragedija, podobna na Covid-19, bez lek.

Za da dopālnim nabljudenieto na otvratitelnija red, legitimiran ot čovečestvoto, trjabva da otbeležim: promjanata na godinata sled 12-ija mesec , kojto se nariča 10-i mesec (dekemvri), v načaloto na zimata; promjanata na denja posred nošt (polunošt); samo točnoto i redovno broene na časovete ostava položitelno. Po tozi način, krasivijat božestven red e izčeznal poradi greha, zamenen ot grehoven red, kojto šte izčezne na svoj red, kogato slavnijat Bog-tvorec se javi za ureždane na smetkite, ili v kraja na pārvite šest hiljadi godini, prez proletta na 2030 g., za izmamenite hora, ili prez proletta na 2036 g. na istinskoto raždane na našija Gospod i Spasitel Isus Hristos, za negovite izbrani.

Ustanovenoto i nabljudavano bezredie svidetelstva za božestvenoto prokljatie, koeto teži vārhu čovečestvoto. Zaštoto otkakto zemjata e naklonena, izčisljavaneto na vremeto e zagubilo svojata stabilnost i redovnost, kato časovete na noštta i denja sa v neprekāsnata sledovatelnost ot narastvane i namaljavane.

Redāt, v kojto Bog Sāzdatel organizira svoja spasitelen plan, ni razkriva dopālnitelno duhovnite prioriteti, koito predlaga na čoveka. Toj izbra da razkrie svojata vāzvīšena ljubov, kato dade života si kato otkup v Isus Hristos sled 4000 godini čoveški zemni preživjavanija. Pravejki tova, Bog ni kazva: „Pārvo, pokažete mi poslušanieto si i Az šte vi pokaža ljubovta si.“

Na Zemjata māžete se reduvat edin sled drug, vāzproizveždajki edni i sášťi plodove na haraktera, no pokolenieto ot poslednoto vreme, v koeto navljazohme prez 2020 g., predstavja edna osobenost; sled 75 godini mir v Evropa i neverojatna skorošna evoljucija na genetičnata nauka, mnogo logično, evropejcite i tehните potomci ot SAŠť, Avstralija i Izrael vjarvaha, če mogat da otgovorjat na vsički zdravoslovni problemi, kato obštestvata im stavat vse po-dezinfekcirani. Novo e ne atakata na

zarazen virus, a povedenieto na liderite na rozvitite obštestva. Pričinata za tova povedenie na strah e izlaganeto im na narodite na Zemjata na medijnoto bombardirane, a sred tezi medii sa novite medii ili socialnite mreži, koito se pojavjavat v pajažinata, predstavljavašta svobodnata internet komunikacija, v kojato namirame poveče ili po-malko jasni rozprostraniteli. Čovečestvoto e hvanato v kapan ot svoje krajnosti na svoboda, koito se vráštat vārhu nego kato prokljatie. V SAŠT i Evropa nasilieto protivopostavja etničeskite obštnosti edna sreštu druga; tam se podnovjava prokljatieto na preživjavaneto na „ Vavilon “; ošte edin neosporim božestven urok, kojto ne e naučen, zaštoto, proizlizački ot edna-edinstvena dvojka, govorešta nepremenno edin i sášť ezik, do tova vinovno preživjavane, koeto vse ošte viždame dnes, čovečestvoto e rozdeleno ot množestvo ezici i dialekti, sáždadeni ot Bog i rozprášnati po cjalata zemja. I da, Bog ne sprja da tvori sled pārvite sedem dni na sātvtorenieto; toj vse ošte sáždava mnogo, za da proklina, a ponjakoga i da blagoslovi izbranite si, mannata, predložena v pustinjata na izraitjanite, e primer za tova.

Svobodata obače e v osnovata si čudesen dar ot našija Sáždatel. Imenno vārhu neja se gradi našijat svobodan angažiment kām Negovata kauza. I tuk, trjabva da se priznae, тази pālna svoboda predpolaga sáštestvovaneto na slučajnost, zaštoto Bog ne se namesva v neja po nikakāv način; duma, v kojato mnogo vjarvašti izobšto ne vjarvat. I te grešat, zaštoto Bog ostavja goljama čast ot svoeto tvorenie na slučajnostta i na pārho mjasto roljata da sābužda u izbranite ocenjavaneto na rozkritite im nebesni normi. Sled kato identificira svoje izbrani, Sáždateljat poema otgovornost za tjah, za da gi vodi i da gi uči na svoje istini, koito gi podgotvjat za večen nebesen život. Malformaciite i čudovištatata, nabljudavani pri raždaneto na čoveškite sáštestva, dokazvat dejstvieto na slučajnostta, kojato v procesa na rozmnožavane na vida proizvežda genetični greški s poveče ili po-malko seriozni posledici. Rozprostranienieto na vidovete se osnovava na inercijata na reproduktivnite verigi, koito ot vreme na vreme generirat greški na sātvtetstvieto; tova vključva principa na nasledstvenost ili nezavisimo ot slučajnostta na života. Nakratko, ako dālža vjarata si na šansa za svobodan život, to naprotiv, nagrađata i podhranvaneto na тази vjara dālža na Božijata ljubov i na iniciativite, koito veče sa predpriet i koito Toj prodālžava da predpriema, za da me spasi.

V istorijata na zemnoto mu sātvtorenie , denjat, kojto šte bāde prokālmat ot Bog, e pārho v sedmicata; negovata sādba e napisana: celta mu šte bāde da „ otdeli svetlinata ot tāmminata “. Izbran ot lāžehristijani, za da protivoreči na Božija izbor da osvete sedmija den, tozi pārho den šte e izpālnil napālno roljata si na „ belega “ na nepokornija buntovničeski lager v Otkr. 13:15. Kolkoto nedeljata na pārhojia den e prokālmat ot Bog, tolkova i sābotata na sedmija den e blagoslovena i osvetena ot Nego. I za da razberem tova protivopostavjane, trjabva da priemem misālta za Bog, kojato e znak za osveštenie ot i za Nego. Sābotata se otnasja do sedmija den i tova čislo sedem, „7“, e simvol na pālnota. Pod tozi termin pālnota Bog postavja misālta za celta, za kojato e sáždal našeto zemno izmerenie, a imenno ureždaneto na greha, negovoto osāždane, negovata smārt i negovoto izčezvane. I v tozi plan tezi nešta šte bādat napālno izpālneni prez sedmoto hiljadoletie , koeto prorokuva sedmičnata sābota. Sledovatelno, тази cel e po-važna za Boga ot sredstvata za izkuplenie, črez koito Toj šte izkupi života na zemnite izbranici i koito šte osáštestvi lično, v Isus Hristos, s cenata na užasni stradanija.

Eto ošte edna pričina, poradi kojato Bog kazva v Ekl. 7:8: „ Krajat na nešto e po-dobār ot načaloto mu .“ V Bitie, posledovatelnostta v reda „nošt-den“ ili „ večerja-utro “ potvārždava тази božestvena misāl. V Isaja 14:12, pod prikritieto na vavilonskija car, Bog kazva na djavola: „ Kak si padnal ot nebedo, utrinna zvezdo , sine na zorata! Ti si otsečen do zemjata, ti, kojto pobeždavaše narodite !“ Izrazāt, s

kojto Bog go oboznačava, „ utrinna zvezdo “, podskazva, že go spravnjava säs „slänceto“ na našata zemna sistema. Toj e bil pärvoto mu tvorenie i e bil pod prikritieto na carja na Tir, Ezek. 28:12 razkazva za pärvonačalnata mu slava: „ Sine čoveški, digni plač za carja na Tir! Šte mu kažeš: Taka kazva Gospod Jahve: Ti beše zapečatan na säväršenstvoto, ti beše pälen s mädrost i säväršen po krasota . “ Tova säväršenstvo trjabvaše da izčezne, zameneno ot buntovno povedenie, koeto go napravi vrag, djavol i protivnik, Satana, osäden ot Boga, zaštoto stih 15 zajavjava: „ Ti beše säväršen v pätištata si ot denja, v kojto beše sätvoren, dokato se nameri bezzakonie v teb .“ Taka tozi, kojto beše smjatan za „ utrinna zvezda “, podtikna nevernite mäže da počitat kato božestvo „ utrinna zvezda “ na božestvenoto tvorenie: obožestvenoto „Nepobedimoto slänce“ na rimskija kult, na koeto počti cjaloto zapadno hristijanstvo otdava ezičesko poklonenie. Bog znaeše, ošte predi sätvorenieto si, že tozi pärv angel šte se razbuntuva sreštu nego i väpreki tova go säzdade. Po podoben način, v navečerieto na smärtta si, Isus objavi, že edin ot 12-te apostoli šte go predade i dori kaza direktno na Juda: „ Kakvoto trjabva da napraviš, napravi go bärzo!“ „Tova ni pozvoljava da razberem, že Bog ne se stremlje da popreči na svoite säzdanija da izrazjavat svoite izbori, dori kogato te protivorečat na negovite sobstveni. Isus säšto taka pokani apostolite si da go napusnat, ako tova e tjahnoto želanie. Imenno kato pozvoli na svoite säzdanija pälna svoboda da se izrazjavat i da razkrivat svojata priroda, toj može da izbere svoite izbranici zaradi tjahnata demonstrirana vjarnost i v krajna smetka da uništoži vsički svoi nebesni i zemni vragove, nedostojnite i bezrazličnite.“

Pärvorodnijat grjah

Ostanalata čast ot pärvija den pridobiva ogromno značenje v našata hristijanska era, zaštoto predstavjava „ greha “, väzstanoven ot 7 mart 321 g. nasam, i se prevräšta v beleg na lagera, kojto se e razbuntuval sreštu osvetenija lager na Boga. No tozi „ grjah “ ne biva da ni kara da zabravim pärvorodnija „ grjah “, kojto osäžda čovečestvoto na smärt po nasledstvo ošte ot Adam i Eva. Prosvetlen ot Duha, тази тема me nakara da otkrija važni uroci, skriti v knjigata Bitie. Na nivo nabljudenie knjigata ni razkriva proihoda na sätvorenieto v glavi 1, 2 i 3. Simvoličnoto značenje na tezi čisla e vse ošte napälno opravdano: 1 = edinstvo; 2 = nesäväršenstvo; 3 = säväršenstvo. Tova zaslužava objasnenie. Bitie 1 se otnasja do sätvorenieto na pärvite 6 dni. Tjahnoto opredelenie „ večer utro “ šte ima smisäl edva sled greha i prokljatieto na zemjata, kojato stava carstvo, dominirano ot djavola, koeto šte bäde temata na Bitie 3, bez kojato izrazät „ večer utro “ njama smisäl na zemno nivo. Kato dava objasnenieto, glava 3 postavja pečata na säväršenstvoto värhü tova božestveno otkrovenie. Po podoben način v Bitie 2 temata za sedmija den, säbotata, ili po-točno, za počivkata na Boga i čoveka na sedmija den, säšto ima smisäl edva sled pärvorodnija „grjah“, izväršen ot Eva i Adam v Bitie 3, kojto ì dava pričina za säštěstvuvaneto ì. Po tozi način, paradoksalno, bez da ima opravdanie, dadeno v Bitie 3, osvietenata säbota zaslužava svoja simbol „2“ na nesäväršenstvo. Ot vsičko tova stava jasno, že zemjata e säzädadena ot Bog, za da bäde predložena na djavola i negovite demoni, za da mogat zlite plodove na dušite im da se materializirat i da se pojavjat pred očite na vsički – Bog, angeli i hora, i angelite i horata da mogat da izberat svojata strana.

Tozi analiz me kara da otbeleža, če ustanovjavaneto na sedmija den, osveten ot počivka, prorokuva prokljatieto na zemnija „grjah“, ustanoveno v Bitie 3, zaštoto samata zemja e prokálnata ot Boga i sledovatelno edva ot momenta, v kojto smärtta i nejnijat proces ja porazjavat, nejnoto vreme ot šest hiljadi godini i hiljadata godini na sedmoto hiljadoletie pridobivat smisäl, objasnenie, opravdanie. Umestno e da se otbeleži slednoto: predi zemnoto sätvorenje, na nebeto, konfliktät veče protivopostavja lagera na djavola sreštu lagera na Boga, no samo smärtta na Isus Hristos šte napravi individualnite izbori okončatelni; tova šte stane vidimo črez izgonvaneto ot nebeto na buntovnicite, osädeni ottogava natatäk da umrat v zemnoto tvorenje. Na nebeto obače Bog ne e organiziral života na angelite na reduvašti se „večer-utro“, zaštoto nebeto predstavlja negovata večna norma; tazi, kojato šte naddelee i šte prodälži za negovite izbrani večno. Izpraveni pred tezi danni: kakvo da kažem za zemjata predi greha? Osven reduvaneto na „večer i utro“, nejnata norma e i tazi na nebeto, toest, očevidno životät protiča väv večna norma; veganski životni, veganski hora i bez smärt, kojato šte bädje zaplatata za greha, dni sledvat dni i tova može da prodälži večno.

No v Bitie 2, Bog ni razkriva svoja sedmičen red, kojto zaväršva na sedmija den s počivka za Boga i za čoveka. Tazi duma počivka idva ot glagola „da prestana“ i se otnasja kakto za deloto, izväršeno ot Boga, taka i za delata, izväršeni ot horata. Možete da razberete, če predi greha nito Bog, nito čoveškite säštestva sa moželi da čuvstvat umora. Tjaloto na Adam ne e stradalo ot bolka, umora ili kakvato i da e bolka. Segä sedemdnevnite sedmici sa sledvali edna sled druga i sa se väzproizveždali kato večer cikäl, s izključenje na tova, če „večernata i utrinna“ posledovatelno sa otbeljazvali razlikata s nebesnata norma na Božieto carstvo. Tazi razlika e bila prednaznačena proročeski da razkrie programa, zamisljena ot velikija Bog säzdatel. Točno kakto praznikät „Jom Kipur“ ili „Denjat na izkuplenieto“ e bil podnovjavan vsjaka godina sred evreite i e prorokoval kraja na greha črez negovoto izkuplenie, izväršeno črez smärtta na Isus Hristos, taka i sedmičnata säbota prorokuva idvaneto na sedmoto hiljadoletie, momenta, v kojto Bog i negovite izbrani šte vljazat v istinska počivka, zaštoto buntovnicite šte bädät märtvi i zloto šte bädje pobedeno. Izbranite obače vse ošte se zanimavat s „greha“, täj kato zaedno s Hristos te trjabva da sädjat „grehovete“ i grešnicite, koito po tova vreme šte spjat v smärten sän. Sledovatelno, podobno na šestte predhodni dni, sedmijat e postaven pod znaka na „grjah“, kojto obhvašta i zasjaga sedemte dni ot cjalata sedmica. I edva v načaloto na osmoto hiljadoletie, sled kato grešnicite bädät pogälñati v „ogänja na vtorata smärt“, večnostta bez „grjah“ šte započne na obnovenata zemja. Ako sedemte dni sa beljazani ot grjah i prorokuvat 7000 godini, broeneto na tezi 7000 godini može da započne samo s ustanovjavaneto na greha, razkrito v Bitie 3. Po tozi način zemnite dni bez grjah ne sa v normata i logikata na posledovatelno „večerja utro“ ili „tämnina svetlina“ i täj kato tova vreme e bez „grjah“, to ne može da vleve v 7000-te godini, programirani i prorokuvani za „grjah“ ot sedemdnevnata sedmica.

Tova učenie podčertava važnostta na dejstvieto, koeto Bog vmenjava na rimskoto papstvo v Dan. 7:25: „Toj šte namisli da promeni vremena i zakon“. „Promjanata na vremenata“, ustanoveni ot Boga, vodi do neväzmožnost za otkrivane na proročeskija karakter na sedmičnata säbota na „zakona“ na Boga. I tova e, koeto Rim pravi ot Konstantin I nasam, ot 7 mart 321 g., kato narežda sedmičnata počivka na pärvija den vmesto na sedmija. Sledvajki rimskija red, grešnikät ne se osvoboždava ot pärvorodnija „grjah“, nasleden ot Adam i Eva, no osven tova poema dopälñitelen „grjah“, tozi päť dobrovolno, koeto uveličava vinata mu pred Boga.

Redät na vremeto „večerja utro“ ili „tämnina svetlina“ e koncepcija, izbrana ot Bog, i podčinenieto na tozi izbor blagoprijatstva i razrešava dostäp do proročeskata tajna na Biblijata. Ništo ne

prinuždava čoveka da prieme tozi izbor i dokazatelstvoto e, če čovečestvoto e izbralo da otbeleži smjanata na denja si v polunošt ili 6 časa sled proletnija zalez; koeto prorokuva lagera na onezi, koito se šabuždat tvārde kāsno za slavnoto zavrāštane na Hristos, Mladoženecāt ot pritčata za desette devici. Finite poslanija, dadeni ot Bog, sa po tozi način otvād negovija intelektualen obseg. No za negovite izbranici, redāt na božestvenoto vreme osvetjava vsičkite mu proročestva i osobeno tova na Otkrovenieto, v načaloto na koeto Isus se predstavja kato „ alfa i omega “, „ načaloto ili načaloto i krajat “. Vseki den, kojto minava v života ni, prorokuva Božija plan, kojto toj obobštava v Bitie 1, 2 i 3, tāj kato „ noštta “ ili „ tāmnnata “ predstavljava šestte profanni dni, predstaveni v Bitie 1, dokato božestvenata počivka, ustanovena v Bitie 2, objavljava vremeto na „ svetlinata “. Imenno na tozi princip, spored Dan. 8:14, vremeto na hristijanskata era e razdeleno na dve časti: vreme na duhovna „ tāmnnina “ između 321 g., kogato e ustanoven „ grehāt “ sreštu šābotata, i 1843 g., kogato započva vreme na „ svetlina “ za izbranite ot tazi data do zavrāštaneto na Isus Hristos prez proletta na 2030 g., kogato, kaktō v Bit. 3, kato Vsemogāšt Bog Sāzdatel, toj idva da sādi između izbranite i buntovnicite, „ ovcete i kozite “, kaktō e sādil između „ zmijata, ženata i Adam “. Po podoben način v Otkrovenie temite na „ Pismata do sedemte cārki“, „ Sedemte pečata“ i „ Sedemte trābi “ prorokuvat „ tāmnnina “ za pārvite šest i božestvena „ svetlina “ za sedmata i posledna stepen na vsjaka ot tezi temi. Tova e tolkova vjarno, če prez 1991 g. oficialnoto othvārljane na tazi posledna „ svetlina“ ot institucionalnija adventizām, svetlina, kojato Isus mi dava ot 1982 g. nasam, go nakara da mu kaže v pismoto, adresirano do „ Laodikija “ v Otkr. 3:17: „ Zaštoto kazvaš: „ Bogat sām, obogaten sām i njamam nužda ot ništo “, a ne znaeš, če si okajan, neštasten, siromah, sljap i gol ... “. Oficialnite adventisti sa zabravili tozi citat, daden v 1 Petrovo 4:17: „ Zaštoto e vreme da započne sādāt ot Božija dom .“ Ako obače započne ot nas, kakāv šte bāde krajat na onezi, koito ne se pokorjavat na Božieto blagovestie? „ Institucijata sāštestvuva ot 1863 g. i Isus blagoslovi nejnoto sāzdavane po vremeto na „ Filadelfija “, prez 1873 g. Spored božestvenija princip „ večerja-utro “ ili „ tāmnnina-svetlina “, poslednata i sedma epoha, simbolizirana ot imeto „ Laodikija “, e trjabvalo da bāde vreme na goljama božestvena „ svetlina “ i tova delo predstavljava dokazatelstvo za tova, goljama „ svetlina “ naistina e došla, za da osveti prorokuvanite misterii v tazi posledna epoha, za smetka na oficialnata svetovna adventna institucija. Imeto „ Laodikija “ e napālno opravdano, tāj kato označava „ sādani hora ili hora na sāda “. Tezi, koito ne prinadležat ili veče ne prinadležat na Gospoda, sa osādani da se prisāedinjat kām partizanite na „ denja, prokālnot ot Boga “. Pokazvajki se nesposobni da spodeljat s Boga spravedlivoto mu osāždane na rimskata „ nedelja“, šābotata veče njama da im se struva tolkova važna, kolkoto v blagoslovenoto vreme na tjahnoto krāštenie. Poslanie, dadeno ot Isus Hristos na negovata sluginja Elān G. Uajt, v knjigata mu „ Ranni pisanija “ i v pārvoto mu videnie, izrazjava tazi situacija po slednija način: „ te zagubiha ot pogled kaktō celta, taka i Isuse... Te potānaha v nečestivija svjat i veče ne bjaha videni. “

Bitie 2 prorokuva vremeto na „ svetlinata “ i tazi glava ot Bitie započva s osveštavaneto na „ sedmija den “. Tja zavāršva sās stih 25: „ A mājāt i žena mu bjaha goli i ne se sramuvaha “. Vražkata između tezi dve temi pokazva, če otkrivaneto na fizičeskata im golota šte bāde sledstvie ot vmenjavaneto na „ greha “, kojto šte izvāršat i kojto, razkazan v Bitie 3, po tozi način se javjava kato pričina za smārtna duhovna golota. Kato sravnjavame tova učenje s tova na „ Laodikija “, otkrivame, če šābotata e svārzana s „ greha “, kojto pravi čovek „ gol “. V tozi posleden kontekst, praktikuvaneto na šābotata veče ne e dostatāčno, za da zapazi blagodatta na Hristos, zaštoto, predlagajki pālnoto si proročeska svetlina na oficialnite adventni vlasti između 1982 i 1991 g., iziskvanijata na Isus Hristos se uveličiha i toj iska za tova vreme, s praktikuvaneto na negovata svjata šābota, izbranijat, dostoen za negovata

blagodat, da dade svoja interes, svoeto vreme, svoja život i cjalata si duša za svoje otkrovenija, prorokuvani v Daniil i Otkrovenie ; no sášto i v cjalata razkrita Biblija, kojato predstavljava negovite „ dvama svideteli “ spored Otkr. 11:3.

Božieto svidetelstvo, dadeno na zemjata

Kolkoto i važno da e, poseštenieto na Bog pri čovečestvoto pod formata na Isus Hristos ne biva da ni kara da zabravim po-rannoto mu poseštenie po vremeto na Moisej. Zaštoto imenno v tozi dalečen kontekst Bog mu razkriva proihoda na zemnoto izmerenie. I kato otkrovenie, dadeno ot Bog, razkazāt ot Bitie e sášto tolkova važen, kolkoto i tozi ot Otkrovenieto, razkrivo na apostol Joan. Formata, izbrana ot Bog za organizirane na zemnija život, prorokuva Negovija plan na ljubov kām sāzdanijata, na koito Toj dava pālna svoboda, za da mogat te da otgovorjat na Negovata ljubov i da živejat s Nego večno ili da Go othvārljat i da izčeznat v ništoto na smārtta, v sāotvetstvie s uslovijata na Negovoto spasitelno predloženie.

Ako Adam e sāzdaten sam, pārho, tova e zaštoto e predstaven kato „ obraz Božij (Bit. 1:26-27)“ v tārsene na ljubov ot svoboden ekvivalent po negov obraz, zaštoto cjaloto vreme na negovata minala večnost e bilo vreme na absolutna samota. Tova stava neponosimo za nego do stepen, če e gotov da ponese posledstvijata ot svobodata, kojato šte dade na živite si sáštestva. Sāzdavaneto na Eva ot edno ot rebrata na Adam, dokato toj e potopen v sān na smārtta, prorokuva sāzdavaneto na negovata Čārkva, Izbranata, sāstavena ot negovite verni izbranci, plod, sābran ot negovata izkupitelna smārt v Isus Hristos; tova opravdava roljata na „ pomoštnik “, kojato Bog pripisva na ženata, kojato proizliza ot nego i čieto ime Eva označava „ život “. Izbranata šte „ živee “ večno i na zemjata tja ima prizvanie da predloži na Boga svojata „ pomošt “, da sātrudniči čoveški v osāštestvjavaneto na negovija projekt, kojto ima za cel da ustanovi sāvāršena ljubov, spodelena i bezproblemna v negovite večni vseleni.

Grehāt na neposlušanieto navliza v čovečestvoto črez Eva, toest črez „ ženata “, simbol na Negovite izbranci, koito šte nasledjat tozi pārvoroden grjah. Sášto taka, podobno na Adam, ot ljubov kām Eva, v Isus Hristos Bog stava čovek, za da spodeli i ponese vmesto Svojata Izbrana smārtnoto nakazanie, koeto nejnite grehove zaslužavat. Sledovatelno istorijata na Bitie e ednovremenno istoričesko svidetelstvo, koeto razkriva našija proihod i negovite obstojatelstva, i proročesko svidetelstvo, koeto razkriva spasitelnija princip na velikija ljubjašt plan na vsemogāštija Bog-tvorec.

Sled pārvite šest dni na sātvorenieto, spomenati v Bitie 1, šest dni, koito prorokuvat šestte hiljadi godini, zapazeni ot Bog za negovija izbor na zemni izbranci, v Bitie 2, pod obraza na večna sābota, neograničenijat sedmi den šte se otvori, za da posreštne izpitante i izbrani izbranci.

Bog znaeše ot samoto načalo rezultata ot svoja plan, imenata na svoje izbranci, koito šťjaha da se pojavjat v tečenje na šest hiljadi godini. Toj imaše cjalata sila i avtoritet da sādi i uništoži nepokornite

angeli, bez da se nalaga da sazdava našeto zemno izmerenie. No imenno zaštoto uvažava svoje sazdanija, koito go običaj i koito toj običaj, toj organizira vseobšta demonstracija na zemjata, sazdadena za тази cel.

Bog izdiga principa na istinata nad vsičko ostanalo. Kakto e objaveno v Psalm 51:6, Isus opredelja svoje izbrani kato „novorodeni“, toest „rodeni ot istinata“, za da mogat da bādat saobrazeni saš standarta na božestvenata istina. Spored Joan 18:37, toj samijat e došāl da „svidetelstva za istinata“ i se predstavja v Otkrovenie 3:14 kato „Istinnijat“. Tova vāzveličavane i proslavjane na principa na istinata e v absolutna protivopoložnost na principa na lāžata i dvata principa priemat množestvo formi. Principāt na lāžata postojanno e saštestvuvane žitelite na zemjata prez cjalata i istorija. V dnešno vreme lāžite sa se prevārnali v norma na saštestvuvane. Te se priemat pod termina „blāf“ v tārġovskija duh, no vāpreki tova sa plod na djavola, „baštata na lāžata“ spored Joan 8:44. Na religiozno nivo lāžite se pojavjavat pod formata na množestvo religiozni falšifikati, koito se različavat v zavisimost ot horata i mestata na zemjata. I samata hristijanska vjara se e prevārnala v sāvāršen obraz na „obārkvāneto“ (= Vavilon), tolkova mnogobrojni sa nejnite tāmni falšifikati.

Lāžata se prepodava po naučen način. Zaštoto, protivno na avtoritarnija si podhod, naučnata misāl e nesposobna da predostavi realni dokazatelstva za svoje evoljucionni teorii za vidovete i za milionite i miliardite godini, koito nejnite učeni pripisvat na saštestvuvaneto na zemjata. V kontrast s тази naučna misāl, svidetelstvoto na Boga Sāzdatel predlaga mnogo dokazatelstva za negovata realnost, zaštoto istorijata na zemjata svidetelstva za negovite dejstvija, pārvijat primer za koito e potopāt ot vodi, zasvidetelstvan ot naličieto na morski vkamenelosti v ravninite i dori po vārhovete na naj-visokite planini na zemjata. Kām tova estestveno svidetelstvo se dobavja i svidetelstvoto, ostaveno ot čoveškata istorija, životāt na Noj, životāt na Avraam, osvoboždenieto na evreite ot egipetsko robstvo i raždaneto na evrejskija narod, živi očevidci na negovata istorija do kraja na sveta; ima i svidetelstvata na očevidci na apostolite na Isus Hristos, koito sa bili svideteli na negovite čudesa, razpjatieto mu i vāzkresenieto mu; do stepen, če strahāt ot smārta gi e napusnal i te sa posledvali pātja na māčeničestvoto, svoja Učitel i svoja Obrazec Isus ot Nazaret.

Kato spomenavam dumata „māčeničestvo“, trjabva da napravja edno objasnenie.

Zabeležka: ne bärkajte mäčeničestvoto s nakazanieto

Dvete nešta imat ednakäv vänšen vid i sledovatelno mogat lesno da bädat obärkani. Tova obärkvane obače ima seriozni posledici, täj kato nakazatelnoto dejstvie riskuva da bäde pripisano na istinskija Boži izbranik i obratno, na deteto na djavola može da bäde pripisano mnogo podveždašto mäčeničestvo za Boga. Taka če, za da vidim jasno, trjabva da vzemem predvid slednija analiz, kojto započva ot tozi princip; pärvno, neka zadadem väprosa: kakvo e mäčeničestvo? Tazi duma idva ot gräckata „martus“, koeto označava: svidetel. Kakvo e svidetel? Tova e tozi, kojto vjarno säobštava ili ne tova, koeto e vidjal, čul ili razbral po dadena tema. Temata, kojato ni interesuva tuk, e religiozna, no sred onezi, koito svidetelstvat za Boga, ima istinski i läžlivi svideteli. Sigurnoto e, če samijat Bog pravi razlikata meždu dvete. Istinata e poznata na Nego i Toj ja blagoslavja, zaštoto ot svoja strana tozi istinski svidetel se stremlja da bäde veren, kato praktikuva na „ dela “ cjalata Si razkrita istina i uporstva po tozi način do priemaneto na smärtta. I tazi smärt e istinskoto mäčeničestvo, zaštoto životät, prinesen v žertva na smärtta, e bil v säotvetstvie säš standartta za svjatost, iziskvan ot Bog za negovoto vreme. Ako prinesenijat život ne e v tova säotvetstvie, togava tova ne e mäčeničestvo, a nakazanie, koeto porazjava živo säšttestvo, predadeno na djavola za negovoto uništöženie, zaštoto to ne se polzva ot zaštütata i blagoslovijata na Bog. V zavisimost ot säotvetstvietu säš standartta za istina, iziskvan ot Bog za vsjako vreme, identificiraneto na „mäčeničestvo“ šte se osnovava na našeto poznanie za božestvenija säd, razkrit v negovite proročestva, nasočeni käm vremeto na kraja; koeto e celta i predmetät na tazi rabota.

Väžno e da se razbere, če istinata njama silata da obärne buntarski um; opität na pärvija säzdaden angel, naznačen ot Bog, Satana, sled negovija bunt, dokazva tova. Istinata e princip, käm kojto izbranite, tezi, koito ja običat i sa gotovi da se borjat redom s Boga v Isus Hristos, sreštu läžata, kojato ì vredi, estestveno šte se čuvstvat privlečeni.

V zaključenie, Božestvenoto Otkrovenie e izgradeno postepenno v prodälženie na šest hiljadi godini opit i svidetelstva, preživeni v naj-dobri i naj-loši uslovija. Vreme ot šest hiljadi godini može da izgležda kratko, no za čovek, kojto projavjava istinski interes samo käm godinite na sobstvenija si život, tova vsäšttnost e vreme, dostatäčno dälgo, za da pozvoli na Bog da raztegne prez vekove, i potočno prez šest hiljadi godini, različnite fazi ot postiženijata na svoja globalen projekt. Izključitelno v Isus Hristos Bog dava na svoite izbranici ot poslednoto vreme, otnosno svoite tajni i dela, jasno razbirane, zapazeno za tova posledno vreme.

Bitie: Važen proročeski dajžest

V tova razbirane, povestvovaniето ot Bitie predostavja osnovnite ključove kām biblejskite proročestva na Daniil i Otkrovenie; i bez tezi ključove tova razbirane e nevāzmožno. Tezi nešta ŗte bādat pripomneni, kogato e neobhodimo, po vreme na proročeskoto izučavane, no otsega natatāk e neobhodimo da se znae, če dumite „ bezdna, more, zemja, žena “ ŗte bādat nositeli na specifična ideja za božestvenata misāl v Negovoto otkrovenie „Otkrovenie“. Te sa svārzani s tri posledovatelni etapa na zemnoto sātvoirenie. „ Bezdната “ oboznačava planetata Zemja, izcjalo pokrita s voda bez nikakāv život. Sled tova, na vtorija den, tozi na razdeljaneto na elementite, „ moreto “, sinonim i simvol na smārtta, ŗte bāde naseleno samo ot morski životni na petija den ; sredata mu e vraždebna za čoveškoto sāštество, sāzđadeno da diša vāzduh. „ Zemjata “ izliza ot „ moreto “ i sāšto ŗte bāde naselena na petija den ot životni i nakraja, na šestija den, ot „ čovek, sāzđaden po Boži obraz “ i „ žena “, kojato ŗte bāde sāzđadena vārhu edno ot rebrata na māža. Zaedno māžāt i ženata ŗte začēnat dve deca. Pārvijat „ Avel “, prototip na duhovnija izbranik (Avel = Otec e Bog), ŗte bāde ubit ot revnost ot svoja po-vāzrasten „ Kain “, prototip na plātskija, materialističen čovek (= pridobivka), kato po tozi način prorokuva sāđbata na izbranija tip, Isus Hristos i negovite izbranici, koito ŗte stradat i ŗte umrat kato māčēnici zaradi „Kainite“, evrei, katolici i protestanti, vsički „tārgovci na hrama“, čiito posledovatelni i agresivni revnosti se demonstrirat i osāštēstvjavat v hoda na zemnata istorija. Urokāt, daden ot Božija Duh, e slednijat: ot „bezdната “ ŗte izljazat posledovatelno „ moreto i zemjata“ – simboli na lāžlivite hristijanski religii, koito vodjat do pogibel na dušite. Za da oboznači izbranoto si sābranie, toj mu dava dumata „ žena “, kojato, ako e vjarna na svoja Bog, e „ Nevestata “ na „agneca “ – izobrazitelen simvol na Hristos, za kogoto sam se e prorokuval črez dumata „ māj “ (Adam). Ako e nevjarna, tja ostava „ žena “, no priema obraza na „ bludnica “. Vsički tezi nešta ŗte bādat potvārdēni v podrobnoto proučvane, predstavēno v тази rabota, i ŗte stane jasno tjahnoto žizneno značēnie. Lesno možete da razberete, če prez 2020 g. sābitijata, predskazani v proročestvata na Daniil i Otkrovenie, v po-goljamata si čast veče sa se izpālnili v istorijata i sa izvestni na horata. No te ne sa bili identificirani za duhovnata rolja, kojato Bog im e dal. Istoricitē zapisvat istoričeski fakti, no samo Božiite proroci mogat da gi tālkuvat.

Vjara i neverie

Po priroda čoveškite sštestva, ot samoto si načalo, sa vjarvašti. No vjarata ne e vjara. Čovekāt vinagi e vjarval v sštestvuvaneto na Bog ili božestva, visši duhove, na koito e trjabvalo da služi i da im ugažda, za da ne ponese šteti, pričineni ot gneva im. Tazi estestvena vjara e prodālžila ot vek na vek i ot hiljadoletija na hiljadoletija do sšvremennite vremena, kogato naučnite otkritija sa zavladeli mozāka na zapadnija čovek, kojto otogava e stanal nedoverčiv i nevjarvašt. Neka otbeležim, če tazi promjana karakterizira glavno narodite ot hristijanski proizhod. Zaštoto v sšštoto vreme na Iztok, v Dalečnija Iztok i v Afrika sa se zapazili vjarvanijata v nevidimi duhove. Tova može da se objasni sšs svrāhestestveni projavlenija, na koito sa svideteli narodite, praktikuvašti tezi religiozni obredi. V Afrika jasnite dokazatelstva za sštestvuvaneto na nevidimi duhove zabranjavat neverieto. No tova, koeto tezi narodi ne znajat, e, če duhovete, koito se projavjavat moštno sred tjah, vsāštnost sa demonični duhove, othvārleni ot Boga, sšzadal celija život, i osādeni na smārt s pomilvane. Tezi hora ne sa nevjarvašti, nito pāk nevjarvašti, kato zapadnjacite, no rezultatāt e sšštijāt, tāj kato služat na demoni, koito gi sšblaznjavat i dāržat pod tiraničnoto si gospodstvo. Religioznostta im e ot idolopoklonničeski ezičeski tip, kojto karakterizira čovečestvoto ot samoto mu načalo; Eva e bila pārvata mu žertva.

Na Zapad neverieto e naistina plod na izbor, zaštoto malcina sa horata, koito ne sa najasno s hristijanskija si proizhod; a sred zaštitnicite na republikanskata svoboda ima hora, koito citirat dumi ot Svetata Biblija, kato po tozi način svidetelstvat, če ne sa najasno s nejnoto sštestvuvane. Te ne sa najasno s slavnite fakti, za koito tja svidetelstva za Boga, i vāpreki tova izbirat da ne gi vzevat predvid. Imenno tozi vid neverie Duhāt nariča neverie i koeto e absolutnata buntovna opozicija na istinskata vjara. Zaštoto, ako vzevat predvid dokazatelstvata, koito životāt mu dava po cjalata zemja i osobeno v svrāhestestvenite projavlenija na afrikanskite narodi, čovek njama vāzmožnost da opravdae neverieto si. Svrāhestestvenite dejstvija, izvāršvani ot demonite, sledovatelno osāždat zapadnoto neverie. Bogāt Sšzdatel sššto dava dokazatelstva za svoeto sštestvuvane, dejstvaji sšs sila črez javlenija, proizvedeni ot prirodata, kojato e podčinena na nego; zemetresenija, vulkanični izrigvanija, razrušitelni prilivni vālri, smārtonosni epidemii, no vsički tezi nešta sega polučavat naučni objasnenija, koito maskirat i uništožavat božestvenija proizhod. Kām okoto, tozi goljam vrag na

vjarata, se dobavja naučnoto objasnenie, koeto ubeždava čoveškija mozāk i ednovremenno go nasārčava v izborite mu, vodešti kām pogibel.

Kakvo očakva Bog ot svoite tvorenija? Toj šte izbere izmeždu tjah onezi, koito odobrvat negovite predstavi za života, toest onezi, koito podkrepjat negovata misāl. Vjarata šte bāde sredstvo, no ne i cel. Eto zašto „ vjarata bez dela “, kojato tja trjabva da nosi, e narečena „ mārtna “ v Jak. 2:17. Zaštoto, ako sāštestvuva istinska vjara, sāštestvuva i lāžliva vjara. Istinskata i lāžlivata pravjat cjalata razlika i Bog njama zatrudnenija da identificira poslušanieto, za da go različi ot neposlušanieto. Vāv vseki slučaj, toj ostava edinstvenijat sādija, čieto mnienie šte reši večnoto bādešte na vsjako ot negovite tvorenija, tāj kato celta na negovija izbor e unikalna i negovoto predloženie za večn život se polučava izključitelno črez Isus Hristos. Preminavaneto na zemjata e opravdano samo za da predloži vāzmožnostta za tozi izbor na večni izbranicu. Vjarata ne e plod na ogromni usilija i žertvi, a na estestveno sāstojanie, polučeno ili ne ot tvorenieto ot raždaneto. No kogato sāštestvuva, tja trjabva da bāde podhranvana ot Boga, v protivn slučaj umira i izčezva.

Istinskata vjara e rjadko sreštano javlenie. Zaštoto, protivno na izmamnija aspekt na oficialnata hristijanska religija, ne e dostatačno da se postavi krāst nad grobnicata na njakoe sāštestvo, za da mu se otvorjat nebesnite porti. I az posočvam tova, zaštoto izgležda, če tova nešto se ignorira, kaktto Isus zavjavja v Matej 7:13-14: „ Vlezte prez tjasnata porta; zaštoto široka e portata i prostrannijat pāt, kojto vodi kām pogibel, i mnozina sa, koito minavat prez neja. “ No tjasna e portata i tesen e pātjat, kojto vodi kām život, i malcina sa tezi, koito go namirat. » Tova učenie e dopālnitelno potvrđeno v Biblijata v primera s deportiraneto na evreite vāv Vavilon, tāj kato Bog namira za dostojni za izbiraneto si samo Daniil i trimata mu spātnici i petimata mogāšti care; i Ezekiil, kojto živee po tova vreme. Sled tova četem v Ezekiil. 14:13 do 20: „ Sine čoveški, ako njakoj zemja sāgreši protiv Mene, kato izvārši prestāplenie, i Az prostra rākata Si protiv neja, i sčupja zaradi neja hlebnata podpora, i izpratja vārhu neja glad, i iztrebja ot neja čovek i životno, i tezi trima māže, Noj, Daniil i Jov, bādāt vsred neja, te štjaha da izbavjat dušite si črez pravdata si, kazva Gospod, Jahve. Ako izpratja divi zverove prez zemjata i ja iztoštja, i tja se prevārne v pustinja, i nikoj ne može da mine prez neja poradi tjah, i tezi trima māže bjaha v neja, zaklevam se v života Si, kazva Gospod Jahve, te njamaše da spasjat nito sinove, nito dāšteri, a samo te štjaha da se spasjat, i zemjata šteše da stane pustinja. Ili ako dokaram meč protiv onazi zemja i kaža: „Meč da mine prez zemjata“, i iztrebja ot neja i čovek i životno, i tezi trima māže bjaha v neja, zaklevam se v života Si, kazva Gospod Jahve, te njamaše da spasjat nito sinove, nito dāšteri,“ no samo te štjaha da se spasjat. Ili ako izpratja mor v onaja zemja i izleja jarostta Si vārhu neja s mor, za da iztrebja ot neja i čovek, i životno, i Noj, Daniil i Jov bjaha v neja, – zaklevam se v života Si, kazva Gospod Jehova, – te njamaše da spasjat ni sinove, ni dāšteri, a samo te štjaha da se spasjat. Kazva Gospod Jehova, te njamaše da spasjat ni sinove, ni dāšteri, a štjaha da spasjat dušite si črez pravdata si. „Po tozi način naučavame, če po vreme na potopa, samo Noj e bil nameren dostoen za spasenie sred osemte duši, zaštiteni ot kovčega.“

Isus sāšto kaza v Matej 22:14: „ Zaštoto mnozina sa zvani, a malcina izbrani. “ Pričinata se objasnjava prosto s visokija standart na svjatost, iziskvan ot Bog, kojto iska da zaeme pārvo mjesto v sārčata ni ili ništo. Posledicata ot tova iziskvane e v protivorečie s humanističnoto mislene na sveta, koeto postavja čoveka nad vsičko ostanalo. Apostol Jakov ni predupreždava sreštu tova protivopostavjane, kazvajki: „ Preljubodejci! Ne znaete li, če prijatelstvoto sās sveta e vražda protiv Boga? I taka, kojto iska da bāde prijatelj na sveta, stava vrag na Boga. “ Isus ni kazva sāšto v Matej 10:37: „ Kojto ljubi... “ bašta mu ili majka mu poveče ot men ne e dostoen za men i kojto običa negovijat sin ili dāšterja

poveče ot men „ ne e dostoen za men .“ Taka če, ako kato men pokanite prijatel da izpāl ni tozi religiozen kriterij, iziskvan ot Isus Hristos, ne se iznenadvajte, ako toj vi nareče fanatic; tova se sluči s men i togava razbrah, če imam samo Isus za istinski prijatel ; toj, „ Istinskijat “ ot Otkrovenie 3:7. Šte bādete narečeni i fundamentalist, zaštoto se pokazvate kato praveden pred Boga, legalist, zaštoto običate i počitate črez poslušanieto si Negovija naj-svjat zakon. Tova šte bāde, otčasti, čoveškata cena, kojato trjabva da platim, za da ugodim na Gospod Isus, tolkova dostoen za našeto sebeotricanie i pāl nata ni predanost, kojato Toj iziskva.

Vjarata pozvoljava na čovek da poluči ot Bog negovite tajni misli, dokato ne otkrie obhvata na negovija izumiteln plan. I za da razbere cjalostnija mu plan, izbranijat trjabva da vzeme predvid nebesnija život na angelite, predšestval zemnija opit. Zaštoto v tova nebesno obštestvo razdeljaneto na sāzdanijata i izborāt na dobri angeli, verni na Boga, ne sa bili izvāršeni vārhu vjara v razpntija Hristos ili vārhu negovoto othvārļjane, kaktto šte bāde na zemjata. Tova potvārždava, če na universalno nivo razpjatieto na Hristos, kojto ostana bez grjah, e za Bog sredstvo za osāždane na djavola i negovite posledovateli i če na zemjata vjarata v Isus Hristos predstavļjava sredstvo, izbrano ot Bog, za da izjavi ljubovta, kojato izpitva kām svoite izbranici, koito go običat i cenjat. Celta na тази demonstracija na negovoto pālno sebeotricanie e bila da može zakonno da osādi na smārt nepokornite nebesni i zemni sāzdanija, koito ne spodeljat negovija smisāl na sāštestvuvane. A sred svoite zemni sāzdanija toj izbira tezi, koito priemat negovite misli, odobrvat negovite dejstvija i sādbi, zaštoto sa godni da spodeljat negovata večnost. V krajna smetka toj šte e rešil problema, sāzdaden ot svobodata, dadena na vsički negovi nebesni i zemni sāzdanija, zaštoto bez тази svoboda ljubovta na izbranite ot nego sāzdanija bi bila bezpolezna i dori nevāzmožna. Vsāštnost, bez svoboda, sāštestvoto ne e ništo poveče ot robot s avtomatizirano povedenie. No cenata na svobodata šte bāde, v krajna smetka, uništōženieto na nepokornite nebesni i zemni sāzdanija.

Tova dokazva, če vjarata ne se osnovava na prostoto: „ Vjarvaj v Gospod Isus i šte bādeš spasen .“ Tezi biblejski dumi se osnovavat na tova, koeto glagolāt „vjarvam“ predpolaga: podčinenie na božestvenite zakoni, koeto harakterizira istinskata vjara. Za Bog celta e da nameri sāzdanija, koito mu se podčinjavat ot ljubov. Toj gi e nameril sred nebesnite angeli i sred zemnite si čoveški sāzdanija; toj gi e izbral i šte prodālži da gi izbira do kraja na vremeto na blagodatta.

Hrana za točnoto vreme

Točno kakto čoveškoto tjalo se nuždae ot podhranvane, za da udālži života si, taka i vjarata, proizvedena v duha mu, se nuždae ot duhovno podhranvane. Vsjako čoveško sáštestvo, čuvstvitelno kām projavata na ljubov, dadena ot Bog v Isus Hristos, čuvstva želanie da napravi nešto za Nego v zamjana. No kak možem da napravim nešto, koeto Mu e ugodno, ako ne znaem kakvo očakva ot nas? Otvovorāt na tozi vāpros šte predstavljava podhranvaneto na našata vjara. Zaštoto „ bez vjara e nevāzmožno da se ugoti na Boga “ spored Evrei 11:6. No тази vjara vse pak trjabva da bāde napravena živa i ugodna na Nego črez sāotvetstvieto si s Negovite očakvanija. Zaštoto Gospod Bog Vsemogāšti e nejnijat zavāršitel i nein Sādija. Množestvo hristijanski vjarvašti kopnejat da poddāržat dobri otnošeniija s nebesnija Bog, no tezi otnošeniija ostavat nevāzmožni, zaštoto vjarata im ne e pravilno podhranvana. Otvovorāt na problema ni e daden v Matej 24 i 25. Isus sāsedotočava učeniето si vārhu našite posledni dni, koito skoro predhoždat vremeto na vtoroto Mu javjavane, tozi pāt v slavata na Negovata božestvenost. Toj go opisva, kato umnožava obrazite v pritči: pritčata za smokinovoto dārvo v Matej 24:32 do 34; pritčata za noštijnija kradec v Matej 24:43 do 51; pritčata za desette devici v Matej 25:1 do 12; pritčata za talantite v Matej 25:13 do 30; pritčite za ovcete i kozite v Matej 25:31 do 46. Sred tezi pritči spomenavaneto na „ hrana “ se pojavjava dva pāti: v pritčata za noštijnija kradec i v тази za ovcete i kozite, zaštoto, vāpreki prividnoto, kogato Isus kazva: „ Gladen bjah i mi dadohte da jam “, toj ni govori za duhovna hrana, bez kojato vjarata na čoveka umira. „ Zaštoto ne samo s hljab šte živee čovek, no s vsjako slovo, koeto izliza ot Božiite usta “ (Matej 4:4). Hranata na vjarata e prednaznačena da go predpazi ot „ vtorata smārt “ ot Otkr. 20, тази, kojato pričinjaва zaguba na pravoto na večen život.

Kato čast ot tova razmišlenie, nasočete pogleda i vnimanieto si kām тази pritča za noštijnija kradec:

V.42: „ Bādete budni, zaštoto ne znaete v koj den šte dojde vašijat Gospod .“

Temata za zavrāštaneto na Isus Hristos e definirana i negovoto „očakvano“ šte provokira duhovno probuždane v Sāedinenite štati na Severna Amerika, meždu 1831 i 1844 g. Tja se nariča „adventizām“, kato samite členove na tova dviženie sa bili opredeljani ot svoite sāvremennici s termina „adventisti“; duma, vzeta ot latinskoto „adventus“, koeto označava: prišestvie.

V.43: „ No znajte tova, če ako stopanināt na kāštata znaeše v koja noštna straža šte dojde kradečāt, šteše da bdi i ne šteše da ostavi da mu podkopajat kāštata .“

V tozi stih „ stopanināt na kāštata “ e učeníkāt, kojto očakva zavrāštaneto na Isus, a „ kradečāt “ se otnasja do samija Isus. S tova sravnenie Isus ni pokazva predimstvoto da znaem datata na zavrāštaneto si. Zatova Toj ni nasārčava da ja razberem i našeto vslušvane v sāvetite mu šte obuslovi otnošenijata ni s nego.

V.44: „Zatova i vie bādete gotovi, zaštoto Čoveškijat Sin šte dojde v čas, kogato ne go očkavate .“

Korigirah bādešteto vreme na glagolite v tozi stih, zaštoto v originalnija grācki ezik tezi glagoli sa v segašno vreme. Vsāštnost tezi dumi sa izrečeni ot Isus na negovite sāvremenni učenici, koito go pitat po tozi vāpros. Gospod, v kraja na vremeto, šte izpolzva тази „adventistka“ tema, za da preseee hristijanite, kato gi podloži na izpitanie na proročeskata vjara; za тази cel toj posledovatelno šte organizira vāv vremeto četiri „adventistki“ očkavanija; vseki pāt opravdani ot nova svetlina, dadena ot Duha, kato pārvite tri se otnasjat do proročeskite tekstove na Daniil i Otkrovenie.

V.45: „Koj e, pročee, vernijat i blagorazumen sluga, kogoto gospodarjat mu e postavil nad domočadieto si, za da im dava hrana navreme?“

Vnimavajte da ne sbārkate v precenkata si, zaštoto „hranata“, za kojato se govori v tozi stih, e v momenta pred očite vi. Da, imenno tozi dokument, na kojto sām dal imeto „Razkažete mi za Daniil i Otkrovenie“, predstavljava тази duhovna „hrana“, neobhodima za podhranvane na vašata vjara, zaštoto tja nosi ot Isus Hristos vsički otgovori na vāprosite, koito možete osnovatelno da zadadete, i otvād tezi otgovori, neočkavani otkrovenija, kato naprimer istinskata data na zavrāštaneto na Isus Hristos, kojato ni obvārzva do proletta na 2030 g. v četvārtoto i posledno „adventno“ „očkavane“.

Tāj kato tozi stih me zasjaga lično, predstavjam tozi dokument kato plod na mojata vjarnost kām Boga na istinata i na mojata blagorazumnost, zaštoto ne iskam da bāda iznenadan ot zavrāštaneto na Isus Hristos. Isus razkriva tuk svoja plan otnosno vremeto na kraja. Toj e planiral za tova vreme „hrana“, kojato e podhodjašta da podhranva vjarata na negovite izbrani, koito očkavat s vjarnost negovoto slavno zavrāštane. I тази „hrana“ e proročeska.

V.46: „Blažen e onzi sluga, kogoto gospodarjat mu, kogato si dojde, nameri da pravi taka!“

Tuk e potvrđen kontekstāt na negovoto slavno zavrāštane, toj e tozi na četvārtoto „adventsko“ očkavane. Sāotvetnijat sluga naistina veče e mnogo štastliv da uznae razkritata misāl na Boga, toest Negovija sād vārhu vjarata na horata. No tova blaženstvo šte se razprostire i šte zasegne vsički onezi, koito, priemajki тази posledna božestvena svetlina, ot svoja strana šte ja razprostranjavat i šte ja spodeljat s izbranite, razprāsnati po cjalata zemja, do dejstvitelnoto zavrāštane na Isus Hristos.

V.47: „Istina vi kazvam, šte go postavi upravitel nad celija si imot.“

Pritežanijata na Gospoda šte se otnasjat, do zavrāštaneto mu, do duhovnite cennosti. I slugata stava za Isus pazitel na negovoto duhovno sākrovište; izključitelan hranitel na negovite proročestva i negovata razkrita svetlina. Sled kato pročete celija tozi dokument, šte možete da vidite, če ne preuveličavam, kato naričam negovoto biblejsko proročesko otkrovenie „sākrovište“. Kakvo drugo ime bih mogāl da dam na otkrovenie, koeto predpazva ot „vtorata smārt“ i otvarja pātja, vodešt kām večen život? Zaštoto to razsejva i eliminira vāzmožnostta za sāmnenie, fatalno za vjarata i spasenieto.

V.48: „No ako onzi zāl sluga kaže v sebe si: „Gospodarjat mi se bavi s idvaneto si““

Životāt, sāzdaden ot Bog, e ot dvoičen tip. Vsičko ima svojata absolutna protivopoložnost. I Bog e predstavil na horata dva pātja, dva načina da pravjat svoje izbori: život i dobro, smārt i zlo; dobro zārno i pleveli; ovca i koza, svetlina i tāmna. V tozi stih Duhāt se nasočva kām zlija sluga, no

văpreki tova sluga, koeto oboznačava lăživata vjara, nepodhranvana ot Boga, i naj-veče lăživata hristijanska vjara, kojato v krajna smetka dostiga i zasjaga samata adventna vjara v našeto posledno vreme. Veče ne polučavajki svetlina ot Isus Hristos, zaštoto e otkazal tova, koeto mu e bilo predstaveno meždu 1982 i 1991 g. i koeto e objavjavalo idvaneto mu prez 1994 g., tozi adventizăm tam proizvežda plod na nečestie, koeto e dovelo do izlăčvaneto na Božija pratenik prez noemvri 1991 g. Obărnete vniianie, če Isus razkriva skritite misli na sărceto: „ kojto kazva v sebe si “. Zaštoto vāšnrite projavlenija na religioznoto povedenie sa izključitelno izmamni; religioznijat formalizăm zamestva istinskata živa vjara, izpălnena s revnost za istinata.

V.49: „... ako započne da bie drugarite si, ako jade i pie s pijanicite, “

Obrazăt e malko očkvan v tozi moment, no izlăčvaneto jasno izrazjava, vāv vremena na mir, protivopostavjaneto i borbata, koito izrazjavat i predšestvat istinskoto gonenie, koeto šte dojde; tova e samo văpros na vreme. Ot 1995 g. nasam institucionalnijat adventizăm „ jade i pie s pijanici “ do stepen, če e sključil sājuz s protestanti i katolici, kato e vljazăl v ekumeničeskija sājuz. Zaštoto v Otkr. 17:2, nasočēn kām katoličeskata vjara, narečēna „ Veliki Vavilon “, i protestantskata vjara, narečēna „ zemja “, Duhăt kazva: „ S neja zemnite care bludstvaha i žitelite na zemjata pieha ot vinoto na nejnoto bludstvo.“ napi se .“

V.50: „ ...gospodarjat na onzi sluga šte dojde v den, kogato toj ne go očkva, i v čas, kogato ne znae. “

Posledicata ot othvărlijaneto na svetlinata odnosno tretoto adventno očkvanie i datata 1994 g., naj-nakraja se projavjava pod formata na neznanie za vremeto na istinskoto zavrăštane na Isus Hristos ili četvărtoto adventno očkvanie na božestvenija plan. Tova neznanie e sledstvie ot razkăsvaneto na vrăzkata s Isus Hristos, taka če možem da zaključim slednoto: Adventistite, postaveni v тази tragična situacija, veče ne sa v očite na Boga ili, po Negova precenka, „adventisti“.

V.51: „ ...šte go razkăsa na parčeta i šte mu opredeli djal s licemerite ; tam šte bāde plač i skărcane sās zăbi. “

Obrazăt izrazjava gneva, kojto Bog šte nanese vărhu lăživite slugi, koito sa go predali. V tozi stih zabeljazvam termina „ licemeri “, s kojto Duhăt oboznačava lăživite hristijani v Dan. 11:34, no e neobhodimo po-široko tălkuvane, za da se razbere kontekstăt na vremeto, kām koeto e nasočēno proročestvoto, koeto vključva stihove 33 i 35: „ I mădrite meždu tjah šte naučat mnozina. Njakoi šte padnat za izvestno vreme ot meč i ot plamăk, ot plen i ot razgrabvane. V vremeto, kogato padnat, šte im se pomogne malko, a mnozina...“ šte se prisăedini kām tjah v licemerie . Njakoi ot mădrecite šte padnat, za da bādat prečisteni, očisteni i izbeleni do kraja na vremeto , zaštoto to njama da dojde do opredelenoto vreme. „ Zlijat sluga “ e tozi, kojto predava očkvaneto na Boga, svoja Gospodar, i se prisăedinjava „ do kraja na vremeto “ kām lagera na „ licemerite “. Ottogava natatăk toj spodelja s tjah Božija gnjav, kojto gi porazjava do poslednija sād, kădeto te sa uništōženi, pogălnati v „ ognenoto ezero “, koeto dava „ vtorata smărt “ okončatelna, spored Apostol 20:15: „ A kojto ne se nameri zapisan v knigata na života, bide hvărten v ognenoto ezero “.

Razkritata istorija na istinskata vjara

Istinska vjara

Ima mnogo kakvo da se kaže po temata za istinskata vjara, no az veče šte predloža tozi aspekt, kojto mi se struva prioriteten. Vseki, kojto iska da ustanovi vržka s Boga, trjabva da znae, če Negovata koncepcija za život na zemjata i na nebeto e krajnata protivopoložnost na našata sistema, ustanovena na zemjata, kojato e izgradena vārhu gordite i zli misli, vdāhnoveni ot djavola; negovija vrag i tazi na Negovite istinski izbrani. Isus ni dade sredstvata da razpoznaem istinskata vjara: „ Po plodovete im šte gi poznaete . Berat li se grozde ot trāni ili smokini ot bodili? (Mat. 7:16)“. Vāz osnova na tova tvārdenie bādete uvereni, če vsički, koito pretendirat za Negovoto ime i koito ne predstavjat Negovata krotost, Negovata gotovnost za pomošt, Negovoto sebeotricanie, Negovija duh na žertvogotovnost, Negovata ljubov kām istinata i Negovata revnost za poslušanie na Božiite zapovedi, nikoga ne sa bili i nikoga njama da bādat Negovi slugi; tova ni uči 1 Kor. 13, kato opredelja harizmata na istinskata svjatost; tova, koeto se iziskva ot spravedlivija Boži sād: stih 6: „ tja ne se radva na nepravdata, a se radva na istinata“ ”.

Kak može njakoj da povjarva, če presledvanijat i presledvačāt sa sādēni ot Bog po edin i sāšti način? Kakva e prilikata meždu Isus Hristos, dobrovolno razpnat na krāst, i rimskata papska inkvizicija ili Džon Kalvin, kojto e podlagal māže i žēni na māčēnija do smārta im? Za da se ignorira razlikata, čovek trjabva da ignorira vdāhnovenite dumi na biblejskite pisanija. Tova e bilo taka predi Biblijata da se razprostrani po celija svjat, no tāj kato tja e bila dostāpna navsjakāde po zemjata, kakvi izvinenija mogat da opravdajat čoveškite greški v precenkata? Njama takiva. Sledovatelno, idvaštijat božestven gnjav šte bāde mnogo goljam i nekontroliruem.

Trite godini i polovina, prez koito Isus e rabotil v zemnoto si služenie, sa ni razkriti v Evangelijata, za da možem da poznaem standartata za istinska vjara spored Boga; edinstvenata, kojato ima značenje. Negovijat život ni e predložen kato model; model, kojto trjabva da podražavame, za da bādem razpoznati ot nego kato negovi učēnici. Tova priemane predpolaga, če spodeljame negovata koncepcija za večnija život, kojto toj predlaga. Egoizmāt e progonen, kaktō i opustošitelnata i razrušitelna gordost. Njama mjasto za žestokost i zloba vāv večnija život, predlagan samo na izbranite, razpoznati ot samija Isus Hristos. Negovoto povedenie e bilo mirno revoljucionno, zaštoto toj, Učiteljat i Gospod, se e napravil sluga na vsički, snišavajki se do stepen da izmie krakata na učēnicite si, za da pridade konkreten smisāl na osāždaneto si na gordite cennosti, projaveni ot evrejskite religiozni vodači na negovoto vreme; nešta, koito vse ošte karakterizirat evrejskite i

hristijanske religiozne vodje danes. V absolutni protipopolitni, standardni, razkriti v Isusu Hristosu, e standardni za veen zivot.

Kato pokaza na slugite si kak da razpoznajate vragovete si, lažlivate slugi na Boga, Isus Hristos dejstvaše, za da spasi dušite im. I obeštanieto mu da bade do kraja na sveta „ sred “ svoje izbrani e spazeno i se sastoi v tova da gi prosvetljava i zaštitava prez celija im zemen zivot. Absolutnijat kriterij za istinskata vjara e, če Bog ostava sās svoje izbrani. Te nikoga ne sa lišeni ot Negovata svetlina i Svetija Si Duh. I ako Bog se ottegli, tova e zaštoto izbranite veče ne sa edno; tehniat duhoven status se e promenil v spravedlivija sād na Boga. Zaštoto Negovijat sād se adaptira kām čoveškoto povedenie. Na individualno nivo promenite ostavat vāzmožni i v dvete posoki: ot dobro kām zlo ili ot zlo kām dobro. No tova ne e taka na kolektivno nivo na religiozni grupi i institucii, koito se promenjat ot dobro kām zlo samo kogato ne se adaptirat kām promenite, vāvedeni ot Boga. V svoeto učenje Isus ni kazva : „ Dobro dārvo ne može da dava loši plodove, kakto i lošo dārvo ne može da dava dobri plodove (Matej 7:18).“ Po tozi naēin toj ni dade da razberem, če poradi otvratitelnite si plodove katoličeskata religija e „ lošo dārvo “ i če črez lažlivotu si učenje šte ostane takova, dori kogato, lišeno ot monarhičeska podkrepa, spre da presledva horata. Sāštoto e i s anglikanskata religija, sādadena ot Henri VIII, za da opravdae negovite preljubodejanija i prestāplenija; kakva stojnost može da dade Bog na negovite potomci, naslednici na monarsi? Takāv e i sluēajati s kalvinistkata protestantska religija, tāj kato tozi osnovatel, Džon Kalvin, e bil strahovit zaradi reputacijata na koravosārdeēietu si i mnogobrojnite ekzekucii do smārt, koito toj uzakonjava v svoja grad Źeneva, po naēin, mnogo podoben na katoličeskite praktiki na negovoto vreme, dori gi prevāzhoždašt. Tozi protestantizām edva li bi se haresal na blagija Gospod Isus Hristos i po nikakāv naēin ne može da se priema za obrazec na istinskata vjara. Tova e tolkova vjarno, če v otkrovenietu si, dadeno na Daniil, Bog ignorira protestantskata Reformacija, kato se nasoēva samo kām papskija režim ot 1260 godini i vremeneto na ustanovjavane na poslanijata na adventizma ot sedmija den, nositeli na božestveno razkriti istini, ot 1844 g. do kraja na sveta, kojto nastāpva prez 2030 g.

Istoričeskite demoniēni religiozni falšifikati imat aspekti, napodobjavašti odobrenija ot Bog model, no nikoga ne mu se ravnjavat. Istinskata vjara e postojanno podhranvana ot Hristovija Duh; falšivata vjara ne e. Istinskata vjara može da objasni tajnite na božestvenite biblejski proroēestva; falšivata vjara ne može. Množestvo tālkuvanija na proroēestva cirkulirat v sveta, vsjako po-fantastiēno ot predišnoto. Za razlika ot tjah, moite tālkuvanija sa polučeni edinstveno ot citati ot Biblijata; sledovatelno poslanietu e toēno, stabilno, posledovatelno i v sāotvetstvie s Božijata misāl, ot kojato nikoga ne se otklonjava; i Vsemogāštijat se griži za tova.

Podgotvitelni beležki za knjigata na Daniil

Imeto Daniil označava „Bog e moj Šadija“. Poznanieto za Božija šad e osnovna osnova na vjarata, zaštoto to vodi šadzanieto kām poslušanie na negovata razkrita i razbrana volja, edinstvenoto uslovie da bāde blagosloveno ot Nego po vsjako vreme. Bog tārsi ljubov ot svoite šadzanija, koito ja konkretizirat i demonstrirat črez svojata poslušna vjara. Sledovatelno Božijat šad se razkriva črez Negovite proročestva, koito izpolzvat simboli, kakto v pritičite na Isus Hristos. Božijat šad e razkrit za pārvī pāt ot knjigata Daniil, no tja samo polaga osnovnata osnova za Negovija šad vārhu hristijanskata religiozna istorija, kojto šte bāde razkrit podrobno v knjigata Otkrovenie.

V Daniil Bog razkriva malko, no tova količestveno malko e ot goljamo kačestveno značenie, zaštoto predstavljava osnovata na cjalostnoto proročesko Otkrovenie. Arhitektite na sgradite znajat kolko rešavašta i opredeljašta e podgotovkata na počvata za stroitelstvo. V proročestvoto tova e roljata, otrevena na otkrovenijata, polučeni ot prorok Daniil. Vsāštnost, kogato značenijata im sa jasno razbrani, Bog postiga dvojnata cel da dokaže sāšttestvuvaneto si i da dade na izbranite si ključovete za razbirane na poslanieto, predadeno ot Duha. V tova „malko“ vāpreki tova se namirat: objavjavaneto na posledovatelnost ot četiri universalni dominirašti imperii ot vremeto na Daniil (Dan. 2, 7 i 8); oficialnoto datirane na zemnoto služenie na Isus Hristos (Dan. 9); objavjavaneto na hristijanskoto otstāpnīčestvo prez 321 g. (Dan. 8), papskoto caruvane ot 1260 godini meždu 538 i 1798 g. (Dan. 7 i 8); i „adventnija“ sājuz (Dan. 8 i 12) ot 1843 g. (do 2030 g.). Kām tova dobavjam i Dan. 11, kojato, kakto šte vidim, razkriva formata i evoljucijata na krajnata zemna jadrena svetovna vojna, kojato vse ošte predstoi da bāde zavāršena predi slavnoto zavrāštane na Boga Spasitel.

Gospod Isus Hristos neusetno spomena imeto Daniil, za da ni napomni za negovata važnost za novija zavet. „Zatova, kogato vidite merzostta na zapustenieto, za kojato e govoril prorok Daniil, da stoi na svjatoto mjesto, kojto čete, neka razbira!“ (Mat. 24:15)

Ako Isus e svidetelstval v polza na Daniil, to e zaštoto Daniil e polučil ot nego učenijata odnosno pārvoto mu idvane i slavnoto mu zavrāštane, poveče ot vseki drug predi nego. Za da bādat jasno razbrani dumite mi, e neobhodimo da se znae, če Hristos, kojto dojde ot nebeto, se e predstavil predi tova na Daniil pod imeto „Mihail“ v Dan. 10:13-21, 12:3 i tova ime e vāzprieto ot Isus Hristos v Otkr. 12:7. Tova ime „Mihail“ e po-izvestno v latinskata si katoličeska forma Michel, imeto, dadeno na izvestnija Mon Sen Mišel v Bretonska Francija. Knigata na Daniil dobavja čislovi podrobnoti, koito ni pozvoljavat da znaem godinata na pārvoto mu idvane. Sāšto taka utočnjavam, če imeto „Mihail“ označava: Koj e kato Bog; a imeto „Isus“ se prevežda kato: JaHVEH spasjava. I dvete imena se otnasjat do velikija Bog šadzatel, pārvoto v nebesnata titla, vtoroto v zemnata titla.

Razkritieto na bādešteto ni se predstavja kato mnogostepenna konstruktivna igra. V rannite dni na kinoto, za da sāzdat relfni efekti v animacionnite filmi, režis̄orite sa izpolzvali stāklēni ploči, čiito različni risuvani šarki, vednāž naloženi edin vārhu drug, sa sāzdaVali mnogostepēno izobraženie. Taka e i s proročestvoto, zamisleno ot Bog.

Vsičko započva s Daniel

Knigata na Daniil

Vie, koito četete тази kniga, znaete, če neograničenijat Vsemogăšt Bog e živ, makar i da se krie. Tova svidotelstvo na „ prorok Daniil “ e napisano, za da vi ubedi v tova. To nosi pečata na svidotelstvoto na starija i novija zavet, zaštoto Isus go e spomenal v dumite, otpraveni kăm učenicite mu. Negovijat opit razkriva dejstvieto na tozi dobăr i spravedliv Bog. I тази kniga ni pozvoljava da otkriem săda, kojto Bog proiznasja vărhu religioznata istorija na svoja monoteizăm, evrejski v părvi zavet, sled tova hristijanski, v novija si zavet, izgraden vărhu krăvta, proljata ot Isus Hristos, na 3 april 30 g. ot negovata epoha. Koj može po-dobre da razkrie Božija săd ot „ Daniil “? Imeto mu označava „Bog e moj sădija“. Tezi žitejski preživjavanja ne sa basni, a svidotelstvo za božestvenata blagoslovija na negovija model na vjarnost. Bog go predstavja sred trimata duši, koito šte spasi v neštastie v Ezekiil 14:14-20. Tezi tri tipa izbrani sa „ Noj, Daniil i Jov “. Božieto poslanie jasno ni kazva, če dori v Isus Hristos, ako ne prilicame na tezi modeli, vratata na spasenieto šte ostane zatvorena za nas. Tova poslanie potvrđdava tesnija păt, tjasnata pătaka ili tjasnata porta, prez kojato izbranite trjabva da preminat, za da vljazat v nebet, spored učenieto na Isus Hristos. Istorijata za „ Daniil “ i trimata mu spătници ni e predstavena kato primer za vjarnost, kojato Bog spasjava văv vremena na beda.

No v тази istorija za života na Daniil ima i obrăštaneto văv vjarata na trima mogăšti care, koito Bog uspjava da otkăsne ot djavola, na kogoto te se poklanjat v pălno nevežestvo. Bog pravi tezi imperatori naj-mogăštite govoriteli na svojata kauza v čoveškata istorija, părvite, no i poslednite, zaštoto tezi obrazcovi măže štjaha da izčeznat i religijata, cennostite, moralăt štjaha postojanno da upadnat. Za Bog otvličaneto na duša e dălga borba i slučajat s car „ Navuhodonosor “ e izključitelno pokazatelen primer ot tozi vid. Toj potvrđdava pritčata na Isus Hristos, tozi „ Dobrijat pastir “, kojto ostavja stadoto si, za da tărsi izgubenata ovca.

Daniil 1

Dan 1:1 V tretata godina ot caruvaneto na judejskija car Joakim, vavilonskijat car Navuhodonosor dojde v Jerusolim i go obsadi.

1a - V tretata godina ot caruvaneto na Joakim, car Judejski

Caruvane na Joakim v prodälzenie na 11 godini ot –608 do –597. 3-ta godina prez –605.

1b - Navuhodonosor

Tova e vavilonskijat prevod na imeto na car Navuhodonosor - „Nabu zaštitava naj-golemija mi sin“. Nabu e mesopotamskijat bog na znaniето i pismenostta. Veče e jasno, če Bog väznamerjava da mu väzstanovi тази vlast nad znaniето i pismenostta.

Dan 1:2 I Gospod predade v räkata mu Judejskija car Joakim i čast ot sädovete na Božija dom. I Navuhodonosor zanese sädovete v zemjata Senaar, v doma na svoja bog, i gi složi v säkrovištnicata na svoja bog.

2a - Gospod predade v räkete mu Joakim, car na Juda

Izostavjaneto na evrejskija car ot Boga e opravdano. 2 Let. 36:5: Joakim beše na dvadeset i pet godini, kogato započna da caruva, i caruva edinadeset godini v Jerusolim. Toj väršese zlo pred očite na Gospoda, negovija Bog .

2b - Navuhodonosor zanese sädovete v zemjata Senaar, v doma na svoja bog, i gi složi v säkrovištnicata na svoja bog.

Tozi car e ezičnik; toj ne poznavava istinskija Bog, na kogoto služi Izrael, no se griži da počita svoja bog: Bel. Sled bädeštoto si obräštane väv vjarata, toj šte služi na istinskija Bog na Daniil säš säštata vjarnost.

Dan 1:3 Carjat zapovjada na Asfenaz, načalnika na evnusite si, da dovede njakoi ot izraitjanite, ot carskija rod i ot blagorodnite,

Dan 1:4 mladi mäže bez nedostatäk, prijatni na vid, mädiri, razumni i učeni, sposobni da služat v carskija dvorec i da bädat obučavani na haldejskata literatura i ezik.

4a - Car Navuhodonosor izgležda prijateliski nastroen i inteligenten, toj se stremi samo da pomogne na evrejskite deca da se integrirata uspešno v negovoto obštestvo i negovite cennosti.

Dan 1:5 Carjat im opredeli djal za vseki den ot hranata, kojato beše na trapezata mu, i ot vinoto, koeto pieše, za da gi otgležda tri godini, sled koeto da služat na carja.

5a - Dobrite namerenija na carja sa očividni. Toj spodelja s mladite máže tova, koeto im predlaga sam, ot bogovete si do hranata si.

Dan 1:6 A među tjah bjaha ot judejcite: Daniil, Ananija, Misail i Azarija.

6a - Ot vsički mladi evrei, vodeni vāv Vavilon, samo četirima sred tjah šte demonstrirat obrazcova vjarnost. Šabitijata, koito sledvat, sa organizirani ot Bog, za da razkrijat razlikata v plodovete, koito davat tezi, koito mu služat i koito toj blagoslavja, i tezi, koito ne mu služat i koito toj ignorira.

Dan 1:7 I načalnikāt na evnusite im dade imena: na Daniil Valtasasar, na Ananija Sedrah, na Misail Misah, a na Azarija Avdenago.

7a - Tezi mladi evrei, koito se sǎglasjavat da nosjat ezičeski imena, naloženi ot pobeditelja, spodeljat inteligentnost. Davaneto na ime e znak za prevāzhodstvo i princip, propovjadvan ot istinskija Bog. Bit. 2:19: I Jahve Bog, Kojto sǎzdade ot zemjata vsički polski zverove i vsički nebesni ptici, gi dovede pri čoveka, za da vidi kak šte gi nareče; i kaktō čovekāt nareče vsjako živo sǎšttestvo, tova beše imeto mu.

7b - Daniil „Bog e moj sǎdija“ e preimenuvan na Valtasar: „Vel šte zaštiti“. Bel oboznačava djavola, na kogoto tezi ezičeski narodi, žertvi na demonični duhove, sa služili i sa go počitali v pǎlno nevežestvo.

Hananija „Blagodat ili dadena ot Jahve“ stava „Sedrah“, vdǎhnoven ot Aku. Aku e bil bogāt na lunata vāv Vavilon.

Misail „Kojto e Božijata pravda“ stava Misah „kojto prinadleži na Aku“.

Azarija „Pomoštta ili Podkrejata e JaHVEH“ stava „Avdenago“, „Slugata na Nego“ i eto večē, slǎnčevijat bog na haldejcite.

Dan 1:8 Daniil reši da ne se oskvernjava s carskata hrana, nito s vinoto, koeto carjat pieše, i pomoli glavnija evnuh da ne se oskvernjava.

8a - Noseneto na ezičesko ime ne e problem, kogato čovek e pobeden, no da se oskverni do stepen da donese ukor na Boga e tvārde mnogo, za da se iska. Vernostta na mladite máže gi kara da se vǎzdǎržat ot carskite vina i jastija, zaštoto tezi nešta tradicionno se podnasjat na ezičeskite božestva, počitani vāv Vavilon. Mladostta im e nezrjala i te vse ošte ne rāsǎždavat kato Pavel, vernijat svidetel na Hristos, kojto smjata lǎžlivate božestva za ništo (Rim. 14; 1 Kor. 8). No ot strah da ne šokira slabite vāv vjarata, toj dejstva kato tjah. Ako dejstva po obratnija način, toj ne izvǎršva grjah, zaštoto rāsǎždenijata mu sa zdravi. Bog osǎžda oskvernjavaneto, izvǎršeno umišleno s pǎlno znanie i sǎvest; v tozi primer, umišlenijat izbor da se počitat ezičeskite bogove.

Dan 1:9 I Bog dade na Daniil blagovolenie i blagodat v očite na načalnika na evnusite.

9a - Vjarata na mladite hora se demonstrira ot straha im da ne ugodjat na Boga; Toj može da gi blagoslovi.

Dan 1:10 Načalnikāt na evnusite kaza na Daniil: „Strahuvam se ot gospodarja si carja, kojto e opredelil hranata i pitieto ti. Zašto da vižda liceto ti po-unilo ot licata na drugite mladi máže na tvojata vǎzrast? Iskaš da pokažeš glavata mi pred carja.“

Dan 1:11 Togava Daniil kaza na oficera, na kogoto glavnijak evnuh beše postavil Daniil, Ananija, Misail i Azarija, kazvajki:

Dan 1:12 Izpitaj slugite si deset dni i neka ni dadat zelenčuk za jadene i voda za piene;

Dan 1:13 Togava šte pogledneš licata ni i licata na mladežite, koito jadat carskata hrana, i šte postāpiš sās slugite si spored tova, koeto vidiš.

Dan 1:14 I Toj im dade tova, koeto poiskaha, i gi izpita deset dni.

Dan 1:15 I sled deset dni te izgleždaha po-dobri i po-tlāsti ot vsički mladi māže, koito jadjaha ot carskata hrana.

15a - Može da se napravi duhovno sravnenie meždu „ desette dni “ ot preživjavaneto na Daniil i trimata mu spātnici s „ desette dni “ na proročeski godini na presledvane v poslanieto na „ smirnskata “ epoha ot Otkrovenie 2:10. Vsāštnost i v dvete preživjavanja Bog razkriva skritija plod na onezi, koito tvārdjat, če sa negovi posledovateli.

Dan 1:16 Ikonomāt im vze hranata i vinoto i im dade zelenčuci.

16a - Tova preživjavane pokazva kak Bog može da dejstva vārhu umovete na horata, taka če te da blagovoljavat na slugite Mu spored svjatata Mu volja. Zaštoto riskāt, poet ot carskija upravitel, bil goljam i Bog trjabvalo da se namesi, za da prieme predloženijata, napraveni ot Daniil. Opitāt na vjarata e uspeh.

Dan 1:17 I Bog dade na tezi četirima mladi māže znanie, razbirane vāv vsički bukvi i mādrost; i Daniil tālkuvaše vsički videnija i sāništa.

17a - Bog dari tezi četirima mladi māže sās znanie, razbirane na vsički bukvi i mādrost

Vsičko e dar ot Gospoda. Tezi, koito ne Go poznavat, ne znajat kolko mnogo zavisi ot Nego dali sa inteligentni i mādri ili neveži i glupavi.

17 b- i Daniil objasni vsički videnija i vsički sāništa.

Daniil, pārvijat, kojto pokazva svojata vjarnost, e početen ot Bog, kojto mu dava dara na proročestvoto. Tova e svidetelstvoto, koeto toj dava po negovo vreme na vernija Josif, plennik na egiptjanite. Sred Božiite predloženija, Solomon sāšto izbira mādrostta; i za tozi izbor Bog mu dava vsičko ostanalo - slava i bogatstvo. Daniil, ot svoja strana, šte preživee tova izdigane, izgradeno ot negovija veren Bog.

Dan 1:18 V opredelenoto ot carja vreme da gi dovedat, načalnikāt na evnuse gi predstavi na Navuhodonosor.

Dan 1:19 I carjat razgovarja s tjah; i meždu vsičkite mladi māže ne se nameri nikoj kato Daniil, Ananija, Misail i Azarija; i te bjaha prieti na carska služba.

Dan 1:20 I vāv vsički vāprosi na mādrostta i razbiraneto, za koito carjat gi popita, toj gi nameri deset pāti po-dobri ot vsičkite magъosnici i astrolozi, koito bjaha v cjaloto mu carstvo.

20a - Bog pokazva po tozi način „ razlikata meždu onezi, koito Mu služat, i onezi, koito ne Mu služat “, koeto e zapisano v Malahija 3:18. Imenata na Daniil i tezi na negovite drugari šte vljazat v svidetelstvoto na Svetata Biblija, zaštoto tehните demonstracii na vjarnost šte služat kato modeli za nasāčavane na izbranite do kraja na sveta.

Dan 1:21 Taka beše Daniil do pārvata godina na car Kir.

Daniil 2

Dan 2:1 Vāv vtorata godina ot caruvaneto na Navuhodonosor, Navuhodonosor sānuva sāništa i duhāt mu se raztrevoži i ne možeše da spi.

1a - I taka, v – 604. Bog se pojavjava v uma na carja.

Dan 2:2 Togava carjat povika magъosnicate, astrolozite, vračovete i haldejcite, za da mu razkažat sāništata mu. I te dojdoha i zastanaha pred carja.

2a - Sled tova ezičeskijat car se obrāšta kām horata, na koito dotogava e imal doverie, vseki ot koito e specialist v svojata oblast.

Dan 2:3 Carjat im kaza: Sānuvah sān i duhāt mi e smuten, i iskam da razbera sājna.

3a - Carjat kaza: Iskam da znam tozi sājn ; toj ne govori za značienieto mu.

Dan 2:4 Haldejcite otgovoriha na carja na aramejski: „Carju, da si živ doveka! Kaži na slugite si i nie šte objasnim značienieto.“

Dan 2:5 I carjat kaza na haldejcite: „Slušanieto mi e otneto; ako ne mi javite sājna i tālkuvaneto mu, šte bādete sāsipani, a kāštite vi šte bādat prevārnati v bunište.“

5a - Neotstāpčivostta na carja i krajnata mjarka, kojato toj predpriema, sa izključitelni i vdāhnoveni ot Bog, kojto sāzdava sredstvata, za da obārka ezičeskoto šarlatanstvo i da razkrie slavata si črez vernite si slugi.

Dan 2:6 No ako mi kažete sňnja i tãlkuvaneto mu, ťte poluĉite ot men darove, nagradi i goljama poĉit. Zatova, kažete mi sňnja i tãlkuvaneto mu.

6a - Tezi darove, podarãci i golemi poĉesti Bog prigitvja za svoite verni izbranici.

Dan 2:7 Te otgavoriha vtori pãt: Neka carjat razkaže sňnja na slugite si i nie ťte objavim tãlkuvaneto mu.

Dan 2:8 I carjat progovori i kaza: Viťdam, ĉe peĉelite vreme, zaťtoto viťdate, ĉe tova neťto e minalo pokraj men.

8a - Carjat iska ot mãdrecite si neťto, koeto nikoga ne e bilo iskano, i ne go izpãlnjava.

Dan. 2:9 Ako ne mi razkriete sňnja, sãťtoto nakazanie ťte vi spoleti vsiĉki; zaťtoto se kanite da mi razkazvate lãži i lãži, dokato se promenjat vremenata. Zatova, razkažete mi sňnja, i ťte uznaja dali moťete da mi go objasnite.

9a - iskať da se podgotviť da mi kazvať lãži i neistini, dokato ĉakať vremenata da se promenjat
Imenno na tozi princip do kraja na sveta vsiĉki lãťegadatel i gadatel se obogatjavat.

9b - Zatova, razkažete mi sňnja i ťte uznaja dali moťete da mi dadete tãlkuvaneto mu.

Za pãrvi pãt tova logiĉno rãzsãťdenie se pojavjava v sãznanieto na ĉovek. Ťarlatanite njamat problem da kaťat na svoite naivni i prekaleno lekoverni klienti kakvoto si poiskat. Molbata na kralja razkriva tehните ograniĉenija.

Dan 2:10 Haldejcite otgavoriha na carja: „Njama nikoj na zemjata, kojto moťe da kaťe kakvo iska carjat. Nikoj car, kolkoto i velik ili mogãťť da e, ne e iskal takova neťto ot njakoj magyosnik, gadatel ili haldeec.“

10a - Dumite im sa istina, tãj kato dotogava Bog ne se beťe namesil, za da gi razkrie, za da razberat, ĉe toj e edinstvenijat Bog i ĉe tehните eziĉeski boťestva ne sa niťto drugo osven niťto i idoli, postroeni ot rãcete i umovete na hora, predadeni na demoniĉni duhove.

Dan 2:11 Molbata na carja e trudna; njama nikoj, kojto moťe da kaťe na carja, osven bogovete, ĉieto ťiliťte ne e meťdu horata.

11a - Mãdrecite izrazjavat tuk edna neosporima istina. No kazvajki tova, te priznavat, ĉe njamat vrãzka s bogovete, dokato prez ĉjaloto vreme sa konsultirani ot izmameni hora, koito si misljat, ĉe mogat da poluĉat otgavori ot skritite boťestva ĉrez tjah. Predizvikelstvoto, otpraveno ot carja, gi razobliĉava. I za da se postigne tova, e bila neobhodima nepredskazuemata i bezkrajna mãdrost na istinskija Bog, veĉe vãzviťeno razkrita v Solomon, tozi gospodar na boťestvenata mãdrost.

Dan 2:12 Togava carjat se razgnevi i mnogo se razgnevi i zapovjada da bãdat iztrebeni vsiĉki mãdreci na Vavilon.

Dan 2:13 I prisãdata beťe objavena i mãdrecite bjaha ubiti; i te potãrsiha Daniil i drugarite mu, za da gi pogubjat.

13a - Kato postavi sobstvenite si slugi pred smärтта, Bog šte gi väzkresi v slava s car Navuhodonosor. Tazi strategija prorokua poslednoto preživjavane na adventnata vjara, kädeto izbranite šte čakat smärтта, postanovena ot buntovnicite za opredelena data. No tuk otnovo situacijata šte bädte obratna, zaštoto märtvite šte bädat tezi buntovnici, koito šte se izbijat edin drug, kogato mogäštijat i pobedonosen Hristos se javi na nebeto, za da gi sädi i osädi.

Dan 2:14 Togava Daniil govori razumno i mädro na Arioh, načalnik na carskata straža, kojto beše izljazäl da ubie vavilonskite mädreци.

Dan 2:15 Togava toj otgovori i kaza na carskija voenačalnik Arioh: Zašto carskata prisäda e tolkova stroga? Arioh objasni väprosa na Daniil.

Dan 2:16 I Daniil otide pri carja i go pomoli da mu dade vreme, za da mu objasni tälkuvaniето.

16a - Daniil dejstva spored prirodata si i religioznija si opit. Toj znae, če proročeskite mu darbi sa mu dadeni ot Bog, na kogoto e sviknal da se doverjava izcjalo. Naučavajki kakvo pita carjat, toj znae, če Bog ima otgovorite, no dali e v Negovata volja da mu gi razkrie?

Dan 2:17 Togava Daniil se värna u doma si i kaza na Ananija, Misail i Azarija, svoite drugari,

17a - Četirimata mladi mäže živejat v kăštata na Daniil. „ Säbirat se kato ptici “ i predstavljavat Božieto säbranie. Dori predi Isus Hristos, „ kädeto dvama ili trima se säberat v Moe ime, tam säm i Az posred tjah “, kazva Gospod. Bratskata ljubov obedinjava tezi mladi hora, koito demonstrirat prekrasen duh na solidarnost.

Dan 2:18 da poiska milost ot nebesnija Bog, ta Daniil i drugarite mu da ne bädat uništöženi s ostanalite mädreци na Vavilon.

18a - Izpraveni pred takava silna zaplaha za života si, plamennata molitva i iskrenijat post sa edinstvenite oräžija na izbranite. Te znajat tova i šte očakvat otgovora na svoja Bog, kojto veče im e dal tolkova mnogo dokazatelstva, če gi običa. V kraja na sveta, poslednite izbrani, nasočeni ot osädenija na smärтта prisäda, šte dejstvat po säštija način.

Dan 2:19 Togava tajnata se razkri na Daniil väv videnie prez noštta. I Daniil blagoslovi nebesnija Bog.

19a - Popitan ot izbranite si, vernijat Bog e tam, zaštoto e organiziral izpitaniето, za da zasvidetelstva vernostta si za Daniil i trimata mu drugari; za da gi izdigne do naj-visokite pozicii v carskoto upravljenje. Toj, opit sled opit, šte gi napravi nezamenimi za tozi car, kogoto šte vodi i nakraja šte obärne väv vjarata. Tova obräštane väv vjarata šte bädte plod na vernoto i bezuprečno povedenie na četirimata mladi evrei, osveteni ot Boga za izključitelna misija.

Dan 2:20 Togava Daniil otgovori i kaza: Blagosloveno da bädte imeto Božie do večni vekove; mädrostta i silata sa Negovi.

20a - Napälno opravdana pohvala, zaštoto dokazatelstvoto za negovata mädrost e bezsporno demonstrirano v tova preživjavane. Negovata sila predade Joakim na Navuhodonosor i naloži ideite si v säznaniето na mäžete, koito štjaha da podkrepjat proekta mu.

Dan 2:21 Toj promjenja vremena i sezoni, svalja care i gi postavja, dava mädrost na mädrите i znanie na razumnite.

21a - Tozi stih jasno izrazjava vsički pričini za vjarata v i za Bog. Navuhodonosor v krajna smetka šte se obärne käm vjarata, kogato napälno osäznae tezi nešta.

Dan 2:22 Toj otkriva dälbokite i skriti nešta i znae kakvo e v tämninata, i svetlinata prebädva s Nego.

22a - Djavolät može säšto da razkrie kakvo e dälboko i skrito, no svetlinata ne e v nego. Toj pravi tova, za da säblazni i otvärne horata ot istinskija Bog, kojto, kogato pravi tova, dejstva, za da spasi svoite izbrani, kato im razkriva smärtonosnite kapani, postaveni ot demonite, osädeni na zemna tämnina, sled pobedata na Isus Hristos nad greha i smärtta.

Dan 2:23 Bože na moite bašti, proslavjam Te i Te hvalja, zaštoto si mi dal mädrost i sila i si mi otkril neštata, koito iskahme ot Tebe, i si ni razkril tajnata na carja.

23a - Mädrostta i silata bjaha v Boga, v molitvata na Daniil, i Bog mu gi dade. V tova preživjavane viždame kak se izpäljava principät, propovjadvan ot Isus: „iskaj i šte ti se dade“. No se razbira, če za da se postigne tozi rezultat, vernostta na molitelja trjabva da izdärži na vsički izpitanija. Silata, polučena ot Daniil, šte prieme aktivna forma värhü misleneto na carja, kojto šte bäde podložen na neosporimo očevidno dokazatelstvo, koeto šte go prinudi da priznae säšttestvuvaneto na Boga na Daniil, nepoznat na nego i na negovija narod dotogava.

Dan 2:24 Sled tova Daniil otide pri Arioh, na kogoto carjat beše zapovjadal da pogubi vavilonskite mädreći. Toj otide i mu govori, kazvajki: „Ne pogubvaj vavilonskite mädreći. Dovedi me pred carja i az šte mu javja značenieto.“

24a - Božestvenata ljubov se vižda v Daniil, kojto misli za polučavane na života na ezičeskite mädreći. Tova otnovo e povedenie, koeto svidetelstva za Božijata dobrotä i sästradanie, v sästojanie na säväršeno smirenje. Bog može da bäde udovletvoren; Negovijat sluga Go proslavja črez delata na vjarata si.

Dan 2:25 Arioh bärzo dovede Daniil pred carja i mu kaza taka: „Namerih čovek meždu judejskite plennici, kojto šte izjavi na carja značenieto.“

25a - Bog därži carja v goljama mäka i samata perspektiva da polučä taka želanija otgovor šte nakara gneva mu nezabavno da utihne.

Dan 2:26 Carjat progovori i kaza na Daniil, čieto ime beše Valtasar: Možeš li da mi razkrieš sänja, kojto vidjah, i značenieto mu?

26a - Ezičeskoto ime, koeto mu e dadeno, ne promenja ništo. Daniil, a ne Valtasar, šte mu dade očakvanija otgovor.

Dan 2:27 Daniil otgovori v prisästvietu na carja i kaza: Tajnata, kojato carjat iska, ne može da bäde razkrita na carja ot mädreći, astrolozi, magyosnici i vračove.

27a - Daniil se zastäpva za mädrećite. Tova, koeto carjat poiska ot tjah, beše izvän tehните väzmožnosti.

Dan. 2:28 No ima Bog na nebeto, Kojto otkriva tajni, Kojto e otkril na car Navuhodonosor kakvo šte stane v poslednite dni. Tova e tvojat sän i videnijata, koito si vidjal na legloto si.

28a - Tova p̄rvonačalno objasnenie šte nakara Navuhodonosor da ob̄rne v̄nimanie, zaštoto temata za b̄dešteto vinagi e izm̄ččvala i pritesnjavała horata, a perspektivata za polučavane na otgovori po тази tema e v̄lnuvašta i utešitelna. Daniil nasočva v̄nimanieto na carja k̄m nevidimija živ Bog, koeto e iznenadvašto za carja, kojto se poklanja na materializirani božestva.

Dan 2:29 Dokato si ljagaše, carju, ti dojdoha misli kakvo šte se sluči sled tova vreme; i Onja, Kojto otkriva tajni, ti e izjavil kakvo šte se sluči.

Dan. 2:30 Tazi tajna ne mi e razkrita, zaštoto s̄m po-m̄d̄ar ot vsički živi, a za da se javi na carja značenieto ì i za da uznaeš mislite na s̄rceto si.

30a - Ne če v men ima m̄drost poveče ot vsički živi s̄šťestva; no tja e, za da može t̄lkuvaneto da b̄de dadeno na carja

S̄v̄ršeno smirenje v dejstvie. Daniil se otdr̄pva i kazva na carja, če tozi nevidim Bog se interesuva ot nego; tozi Bog e po-moḡašt i efektiven ot tezi, na koito e služil dotogava. Predstavete si efekta na tezi dumi v̄rhu uma i s̄rceto mu.

30b- i za da poznaeš mislite na s̄rceto si

V ezičeskata religija, standartite na istinskija Bog za dobro i zlo se ignorirat. Carete nikoga ne se postavjat pod v̄pros, zaštoto sa strahopočítani i užasjavani zaradi goljamata si sila. Otkrivaneto na istinskija Bog šte pozvoli na Navuhodonosor postepenno da razkrie nedostat̄cite na haraktera si; nešto, koeto nikoj sred negovija narod ne bi posmjäl da napravi. Urok̄t e nasočen i k̄m nas: možem da poznavame mislite na s̄rcata si samo ako Bog dejstva v našata s̄vest.

Dan 2:31 Carju, ti pogledna, i eto, goljam obraz; obraz̄t beše ogromen i izv̄nredno veličestven; stoeše pred teb i vid̄t mu beše strašen.

31a - vidjahte goljama statuja; тази statuja beše ogromna i s neobiknoven bljas̄k

Statujata šte iljustrira poredicata ot veliki zemni imperii, koito šte sledvat edna sled druga do zavr̄šťaneto v slava na Isus Hristos, otk̄deto idva i nejnijat neobjaten vid . Nejnoto velikolepie e tova na posledovatelni vladeteli , pokriti s bogatstva, slava i počesti, otdavani ot hora.

31b - tja stoeše pred teb i v̄nšnijat ì vid beše užasen.

B̄dešteto, predskazano ot statujata, naistina e pred carja, a ne zad nego. Užasnijat ì vid predkazva množestvoto čoveški sm̄rtni slučai, pričineni ot vojnite i presledvanijata, koito šte harakterizirat čoveškata istorija do kraja na sveta; vladetelite hodjat po trupovete.

Dan 2:32 Glavata na tozi obraz beše ot čisto zlato; ḡrdite mu i r̄cete mu bjaha ot srebro; korem̄t mu i bedrata mu bjaha ot bronz;

32a - Glavata na тази statuja beše ot čisto zlato

Daniil šte go potv̄rdi v stih 38, zlatnata glava e samijat car Navuhodonosor. Tozi simbol go harakterizira, zaštoto p̄rvo, toj šte se ob̄rne i šte služi s vjara na istinskija Bog-s̄zdatel. Zlatoto e simbol na prečistenata vjara v 1 Petrovo 1:7. Negovoto d̄lgo caruvane šte beleži religioznata istorija i šte opravdae spomenavaneto mu v Biblijata. Osven tova, toj e načelo na izgraždaneto na

posledovatelnostite na zemnite gospodari. Proročestvoto započva prez pärvata godina ot negovoto caruvane prez 605 g.

32b - gärdite i räcete mu bjaha ot srebro

Srebroto struva po-malko ot zlatoto. To se razvalja, no zlatoto ostava nepromenimo. Svideteli sme na degradacija na čoveškite cennosti, kojato sledva opisanieto na statujata ot gore do dolu. Ot 539 g. pr.n.e. imperijata na midijcite i persite šte nasledi Haldejskata imperija.

32v - koremät i bedrata mu bjaha ot bronz

Bronzät säšto e s po-niska stojnost ot srebroto. Toj e metalna splav na medna osnova. Toj se vlošava užasno i promenja vāšnija si vid s vremeto. Toj e i po-tvärd ot srebroto, samijat toj e po-tvärd ot zlatoto, koeto edinstveno ostava mnogo kovko. Seksualnostta e v centära na obraza, izbran ot Bog, no e i obraz na čoveškoto väzproizvodstvo. Gräckata imperija, zaštoto tova naistina e, naistina šte se okaže mnogo plodovita, davajki na čovečestvoto svojata ezičeska kultura, kojato šte prodälži do kraja na sveta. Gräckite statui, izroboteni ot ljat i formovan bronz, šte bädat väzhištavani ot narodite do kraja. Golotata na telata e razkrita i nejnijat pokvaren moral e bezgraničen; tezi nešta pravjat gräckata imperija tipičen simvol na greha, kojto šte prodälži prez vekovete i hiljadoletijata do zavrāštaneto na Hristos. V Dan. 11:21 do 31 gräckijat car Antioh IV, izvesten kato Epifan, gonitel na evrejskija narod v prodälženie na „7 godini“ meždu 175 i 168 g., šte bäde predstaven kato tip na papskija gonitel, kogoto predšestva v proročeskoto povestvovanie na тази глава. Tozi stih 32 grupira i posledovatelno izvıkva imperiite, doveli do Rimskata imperija.

Dan 2:33 Krakata mu sa železni; stäpalata mu sa čast ot željazo, a čast ot glina.

33a - krakata mu, ot željazo

V četvärtata prorokuvana imperija, тази на Rim se karakterizira s maksimalno vtvärdjavane, izobrazeno ot željazoto. To e i naj-vulgarnijat ot metalite, kojto se okisljava, räždjasva i se razrušava. Tuk otnovo degradacijata se potvärdžava i zasilva. Rimljanite sa politeisti; te priemat bogovete na pobedenite vragove. Eto kak gräckijat grjah, črez tjahnoto razprostranenie, šte se razprostrani sred vsički narodi na imperijata.

33b - krakata mu, častično ot željazo i častično ot glina

V тази фаза, glinena čast ot slabva tova tvärdö gospodstvo. Objasnenieto e prosto i istoričesko. Prez 395 g. Rimskata imperija se razpada i sled tova desette prästa ot krakata na statujata šte zaväršat säzdavaneto na deset nezavisimi hristijanski kralstva, no vsički postaveni pod religioznoto räkovodstvo na rimskija episkop, kojto šte stane papa ot 538 g. Tezi deset care sa citirani v Dan. 7:7 i 24.

Dan 2:34 Ti gledaše, dokato edin kamäk se otkäsna, bez räce, i udari obraza v nozete mu ot željazo i glina, i gi razbi na parčeta.

34a - Obrazät na udrjaštija kamäk e vdähnoven ot praktikata na ubivane s kamäni do smärt. Tova e standartät za ekzekucija na vinovni grešnici v dreven Izrael. Sledovatelno tozi kamäk idva da ubie s kamäni zemnite grešnici. Poslednata napast na Božija gnjav šte bäde graduškata spored Otkr. 16:21. Tozi obraz prorokuva dejstvijata na Hristos sreštu grešnicite po vreme na negovoto slavno

božestveno završtané. V Zah. 3:9 Duhät dava na Hristos obraza na kamäk, glavnija krajägälen kamäk, tozi, s kojto Bog započva izgraždaneto na svojata duhovna sgrada: Zaštoto, eto, kamäkät, kojto postavih pred Isus Navin, ima sedem öči v edin kamäk; eto, Az sam šte izdälbaja gravjurite värhu nego, kazva Gospod na Silite; i šte premahna bezzakonieto na onazi zemja v edin den. Sled tova četem v Zah. 4:7: Kojta si ti, velika planina, pred Zorovavel? Šte bädeš izravnenä. Toj šte položi nadgrobniija kamäk sred vikove: Blagodat, blagodat na nego! Na säštoto mjasto, v stihove 42 i 47, četem: „ Toj mi kaza: Kakvo viždaš?“ I az kazah: „Poglednah, i eto, svetilnik, celijat ot zlato, s čäša na värha mu, i sedem lampi na nego, i sedem träbi za lampite, koito sa na värha na svetilnika : ... Zaštoto onezi, koito prezrjaha denja na načaloto, šte se zaradvat, kogato vidjat otvesa v räkata na Zorovavel. Tezi sedem sa öčite na Gospoda, koito ogleždat cjalata zemja . “ Za da potvärdim tova poslanie, šte otkriem v Otkr. 5:6 tozi obraz, v kojto sedemte öči na kamäka i svetilnika se pripisvat na Božija Agnec, toest na Isus Hristos: I vidjah, posred prestola i na četirite živi säštstva i posred starejšinite, Agne, stojašto kato zaklano. To imaše sedem roga i sedem öči, koito sa sedemte Božii Duha, izprateni po cjalata zemja. Säädät na grešnite narodi se izväršva ot samija Bog, bez čoveška räka da se namesva.

Dan 2:35 Togava željazoto, glinata, medta, srebroto i zlatoto se strošihä naedno i stanaha kato pljava ot letnite gumna; i vjatärät gi otnese, i ne se nameri mjasto za tjah. A kamäkät, kojto udari obraza, stana goljama planina i izpälni cjalata zemja.

35a - Togava željazoto, glinata, bronzät, srebroto i zlatoto se razbiha na parčeta zaedno i stanaha kato pljava ot ljatno gumno; vjatärät gi otnese i ne se nameri sleda ot tjah.

Pri završtaneto na Hristos, potomcitate na narodite, simvolizirani ot zlato, srebro, bronz, željazo i glina, vsički ostanali v grehovete si i dostojni da bädat uništoženi ot nego, a obrazät prorokuva tova uništoženie.

35b - No kamäkät, kojto udari izobraženieto, stana goljama planina i izpälni cjalata zemja

Apokalipsisät šte razkrie, če tova poslanie njama da bäde napälno izpälneno do hiljadata godini nebesen säd, s ustanovjavaneto na izbranite na obnovenata zemja, kakto e posočeno v Otkr. 4:20, 21 i 22.

Dan 2:36 Tova e sänjat; šte javim značenieto mu pred carja.

36a - Carjat naj-nakraja čuva kakvo e sänuval. Takäv otgovor ne može da bäde izmislen, zaštoto e bilo neväzmožno da go zabludim. Sledovatelno tozi, kojto mu opisva tezi nešta, e polučil säštoto videnie. I toj otgovarja na molbata na carja, kato pokazva, če e sposoben da tälkuvä obrazite i da dava tjahnoto značenje.

Dan 2:37 Carju, ti si car na carete, zaštoto nebesnijat Bog ti e dal carstvo, sila, mošt i slava.

37a - Naistina ocenjavam tozi stih, kädeto viždame kak Daniil se obräšta neformalno käm mogäštija car, nešto, koeto nikoj čovek ne bi posmjäl da napravi v našite izvrateni i pokvareni dni. Neformalnata upotreba na familiarnoto ne e obidna; Daniil izpitva uvaženie käm haldejskija car. Neformalnata upotreba na familiarnoto e samo gramatičeskata forma, izpolzvana ot izoliran subekt, govorešt na edna-edinstvena tretä strana. I „kolkoto i velik da e carjat, toj ne e po-malko čovek“, kakto e kazal

aktörat Molier po negovo vreme. A tečenieto na neopravdanata formalna upotreba se e rodilo po negovo vreme s Lui XIV , gordija „kral slance“.

37b - Carju, ti si car na carete, zaštoto nebesnijat Bog ti e dal imperijata

Poveče ot uvaženie, Daniil otdava na carja nebesno priznanie, za koeto toj ne e podoziral. Vsáštnost, nebesnijat Car na carete svidetelstva, če e postroil carja na zemnite care. Caruvaneto nad carete predstavljava imperskata titla. Simvolat na imperijata sa „ krilata na orela “, koito šte ja karakterizirat kato pärvata imperija v Dan. 7.

37c - možnostta,

To oboznačava pravoto na gospodstvo nad množestvata i se izmerva v količestvo, toest v masa.

Tova može da zamae edin mogášť car i da go izpální s gordost. Carjat v krajna smetka šte se poddade na gordostta i Bog šte go izlekuva ot neja črez težko izpitanie na uniženieto, razkrito v Dan. 4. Toj trjabva da prieme idejata, če ne e polučil vlastta si sás sobstvena sila, a zaštoto istinskijat Bog mu ja e dal. V Dan. 7 tazi vlast šte prieme simvoličnija obraz na Mečkata na midijcite i persite.

Ponjakoga, kogato vlastta se pridobie črez useštane za praznosta v sebe si i v života si, mažete se samoubivat. Vlastta kara čovek da fantazira za postigane na goljamo štastie, koeto nikoga ne idva. „Čisto novo, čisto novo“, glasi pogovorkata, no tova čuvstvo ne trae dälgo. V sävremennija život izvestni, väzhištavani i bogati tvorci v krajna smetka se samoubivat väpreki očevidnija, blestjašt i slaven uspeh.

37d - sila

Otnasja se do dejstvieto, do natiska pod prinuda, kojto prinuždava protivnika da se ogäne v bitka. No tazi bitka može da se vodi i sreštu samija nego. Togava govorim za sila na haraktera. Silata se izmerva v kačestvo i efektivnost.

Toj ima i svoj simvol: lävät spored Šädii 14:18: „ Koe e po-silno ot läv ili po-sladko ot med ?“ Silata na läva e v muskulite mu; tezi na lapite i noktite mu, no osobeno tezi na ustata mu, kojato obgrášta i zadušava žertvite mu, predi da gi pogälne. Kosvenoto razkrivane na tozi otgovor na zagadkata, zadadena na filistimcite ot Samson, šte stane sledstvie ot bezprecedenten akt na sila ot negova strana sreštu tjah.

37-mi - i slava .

Tazi duma promenja značenieto si v negovite zemni i nebesni predstavi. Navuhodonosor do tozi moment e pridobil čoveška slava. Udovolstvieto da dominira i da rešava sädbata na vsički zemni säzdaniija. Ostava mu da otkrie nebesnata slava, kojato Isus Hristos šte polučí, kato napravi sebe si, Gospodarja i Učitelja, sluga na svoje slugi. Za svoeto spasenie, toj v krajna smetka šte prieme tazi slava i nejnite nebesni uslovija.

Dan. 2:38 Toj e predal v räkata ti, kädeto i da živejat, čoveškite čada, polskite zverove i nebesnite ptici; i te e postavil gospodar nad vsički tjah; ti si zlatnata glava.

38a - Tova izobraženie šte bädje izpolzvano za oboznačavane na Navuhodonosor v Dan. 4:9.

38b - Ti si zlatnata glava.

Tezi dumi pokazvat, če Bog znae predvaritelno izborite, koito Navuhodonosor šte napravi. Tozi simbol, zlatnata glava, prorokuva za negovoto bādešto osveštenie i izbirane za večno spasenie. Zlatoto e simbol na prečistena vjara spored 1 Petrovo 1:7: za da može izpitanieto na vašata vjara, bidejki po-cenno ot zlatoto, koeto prehodno (makar i da se izpitva čez ogān), da dovede do hvala, slava i počit pri javjavaneto na Isus Hristos. Zlatoto, tozi kovāk metal, naistina e obrazāt na tozi velik car, kojto pozvoljava da bāde preobrazen čez deloto na Boga-tvorec.

Dan 2:39 Sled tebe šte se izdigne drugo carstvo, po-dolno ot tvoeto, i treto carstvo ot med, koeto šte vladee nad cjalata zemja;

39a - S vremeto čoveškoto kačestvo šte se vložī; srebroto na gārdite i dвете rāce na statujata e po-malko ot zlatoto na glavata. Podobno na Navuhodonosor, Darij Midjanināt šte se obārne kām vjarata, Kir II Persiečāt sāšto spored Ezdra 1:1 do 4, vsički sāšto običašti Daniil; a sled tjah Darij Persiečāt i Artakserks I spored Ezdra 6 i 7. V izpitanija te šte se radvat da vidjat, če Bogāt na evreite idva na pomošt na svoite.

39b - sled tova treto carstvo, koeto šte bāde ot bronz i koeto šte vladee nad cjalata zemja.

Tuk situacijata seriozno se vložava za Grāčkata imperija. Bronzāt, simbolāt, kojto go predstavljava, oboznačava nečistota, toest grjah. Izučavaneto na Dan. 10 i 11 šte ni pozvoli da razberem zašto. No več e pod vāpros kulturata na naroda kato izobretatel na republikanskata svoboda i vsički nejni perverzni i pokvareni odklonenija, koito spored principa njamat granici, eto zašto Bog kazva v Pritči 29:18: Kādeto njama otkrovenie, narodāt e svoboden; blažen e, ako pazi zakona!

Dan. 2:40 I šte ima četvārto carstvo, jako kato željazo; kakto željazoto strošava i razkāsva vsičko, taka šte stroši i razkāsva vsičko, kakto željazoto strošava vsičko.

40a - Situacijata se vložava s tova četvārto carstvo, tova na Rim, koeto šte dominira nad predišnite imperii i šte vāzprieme vsički tehni božestva, taka če šte natrupa vsički tehni negativni harakteristiki, nosejki novost, željazna disciplina s neumolima tvārdost. Tova go pravi tolkova efektivno, če nikoja strana ne može da mu ustoi; dotolkova, če imperijata mu šte se prostira ot Anglija na zapad do Vavilon na iztok. Željazoto e istinskijat mu simbol, ot dvoostrite mu mečove, bronjata mu i štitovete mu, taka če pri ataka armijata pridobiva vida na čerupka, osejana s vārbove na kopija, strahovito efektivna sreštu bezrednite i razprāsnti ataki na vragovete mu.

Dan 2:41 I kakto si vidjal stāpalata i prāstite na krakata si čast ot grānčarska glina i čast ot željazo, taka šte se razdeli carstvoto; no v nego šte ima nešto ot zdravinata na željazoto, zaštoto si vidjal željazo, smeseno s glina.

41a - Daniil ne go uočnjava, no izobraženieto govori. Krakata i prāstite na krakata predstavljavat dominirašta faza, kojato šte nasledi ezičeskata Rimska imperija, simbolizirana ot željazo. Razdelena, тази Rimska imperija šte se prevārne v bojno pole na malkite carstva, obrazuvani sled nejnoto razpadane. Sājuzāt na željazo i glina ne sājzava sila, a razdelenie i slabost. Četem grānčarska glina. Grānčarjat e Bog spored Jeremija 18:6: Ne moga li Az da postāpja s vas kato tozi grānčar, dome Izrailev? Kazva Gospod. Eto, kakto glinata e v rākata na grānčarja, taka ste i vie v Mojata rāka, dome

Izrailev! Tazi glina e mirnijat komponent na čovečestvoto, ot kojto Bog izbira svoje izbrani, pravejki gi sādove za čest.

Dan 2:42 I kako prāstite na krakata bjaha čast ot željazo, a čast ot glina, taka i carstvoto šte bāde častično silno, a častično krehko.

42a - Obārnete vnanie, če Rimskata imperija e prosāštestvuvala do kraja na sveta, vāpreki če e zagubila edinstvoto i gospodstvoto si prez 395 g. Objasnenieto se krie v vāzstanovjavaneto na gospodstvoto i črez religioznoto sāblaznjavane na rimokatoličeskata vjara. Tova se dāži na vāorāženata podkrepa, okazana ot Hlodvig i vizantijskite imperatori na rimskija episkop okolo 500 g. Te izgradili negovija prestiž i novata mu papska vlast, koeto go napravilo, no samo v očite na horata, zemen glava na hristijanskata cārkva ot 538 g.

Dan. 2:43 Ti vidja željazo, smeseno s glina; zaštoto te šte se smesjat s čoveci, no njama da se pilepjat edin kām drug, kako željazoto ne se smesva s glina.

43a - Desette prāsta na krakata šte stanat deset roga v Dan. 7:7 i 24. Sled tjaloto i krakata, te predstavljavat zapadnite hristijanski narodi na Evropa v poslednite dni, toest našeto vreme. Osāždajki licemernite sājuzi na evropejskite narodi, Bog razkri predi 2600 godini krehkostta na sporazumenijata, koito obedinjavat narodite na dnešna Evropa, imenno obedineni vāz osnova na „dogovorite ot Rim“.

Dan. 2:44 I v dnite na tezi care nebesnijat Bog šte izdigne carstvo, koeto doveka njama da se razruši, i nikoj narod njama da go napusne; i to šte stroši i šte sāsipe vsički tezi carstva, a samoto šte prebāde doveka.

44a - Po vremeto na tezi care

Neštoto e potvārdeno, desette prāsta sa sāvremenni na slavnoto zavrāštane na Hristos.

44b - Nebesnijat Bog šte vāzdigne carstvo, koeto nikoga njama da bāde razrušeno

Izborāt na izbranite e izvāršen pod imeto na Isus Hristos ošte ot Negovoto služenie, pri pārvoto Mu idvane na zemjata, za da izkupi grehovete na onezi, koito spasjava. No prez dvete hiljadi godini, posledvali tova služenie, tozi izbor e izvāršen v smirenie i presledvane ot djavolskija lager. I ot 1843 g. nasam onezi, koito Isus spasjava, sa malko na broj, kako šte potvārdi izučavaneto na Dan. 8 i 12.

S kraja na 6000-te godini vreme, prekarano v izbirane na izbranite, sedmoto hiljadoletie otvarja sābotata na večnostta samo za izbranite, izkupeni črez krāvta na Isus Hristos ot Adam i Eva nasam. Vsički šte bādat izbrani zaradi svojata vjarnost, zaštoto Bog vzema verni i poslušni hora sās Sebe Si, predavajki djavola, negovite nepokorni angeli i nepokornite hora na pālnoto uništōženie na dušite im.

44v - i koito njama da popadnat pod vlastta na drug narod

Zaštoto tova slaga kraj na čoveškoto gospodstvo i nasledjavane na vlastta na zemjata.

44g - Toj šte stroši i uništōži vsički tezi carstva, a samijat toj šte stoi večno

Duhät objasnjava značienieto, koeto dava na dumata „kraj“; absolutno značenie. Šte ima uništoženie na cjaloto čovečestvo. I Otkrovenie 20 šte ni razkrie kakvo se slučva prez 7-moto hiljadoletie . Taka šte otkriem programata, planirana ot Boga. Na opustošenata zemja djavolät šte bāde dāržan v zatvor, bez nikakvo nebesno ili zemno občuvane. A na nebetu, v prodālženie na 1000 godini, izbranite šte sādjat nečestivite mārvti. V kraja na tezi 1000 godini nečestivite šte bādat vāzkreseni za poslednija sād. Ogānjat, kojto šte gi uništoži, šte prečisti zemjata, kojato Bog šte napravi nova, kato ja proslavi, za da posreštne svoja tron i svoite izkupeni izbrani. Obrazāt na videnieto sledovatelno obobštava po-složni dejstvija, koito Apokalipsisāt na Isus Hristos šte razkrie.

Dan 2:45 Tova e značienieto na kamāka, kojto si vidjal otsečen ot planinata bez rāce, i kojto stroši željazoto, bronza, glinata, srebroto i zlatoto. Velikijat Bog e izjavil na carja kakvo šte stane sled tova. Sānjat e veren i tālkuvaneto mu e vjarno.

45a - Nakraja, sled idvaneto si, simvolizirano ot kamāka , nebesnija sād ot hiljada godini i izpālnenieto na poslednija sād, vārhu novata zemja, vāzstanovena ot Boga, goljamata planina, objavena vāv videnieto, šte prieme forma i mjasto za večnostta.

Dan 2:46 Togava car Navuhodonosor padna na liceto si, pokloni se na Daniil i zapovjada da mu prinesat žertvi i tamjan.

46a - Vse ošte ezičnik, carjat reagira spored prirodata si. Sled kato poluču ot Daniil vsičko, koeto beše poiskal, toj se preklanja pred nego i počita obeštanjata si. Daniil ne se protivopostavja na idolopoklonničeskite dejstvija, koito toj izvāršva sprjamo nego. Vse ošte e tvārde rano da mu se protivoreči i da go se postavjat pod vāpros. Vremeto, koeto prinadleži na Boga, šte svārši svojata rabota.

Dan 2:47 I carjat govori na Daniil, kazvajki: Naistina vāšijat Bog e Bog na bogovete i Gospod na carete i otkriva tajni, poneže ti uspjā da otkrie tazi tajna.

47a - Tova beše pārvata stāpka na car Navuhodonosor kām negovoto obrāštane vāv vjarata. Toj nikoga njama da zabravi tova preživjavane, koeto go prinuždava da priznae, če Daniil e v kontakt s istinskija Bog, vsāštnost Boga na bogovete i Gospodarja na carete . No ezičeskata svita, kojato mu pomaga, šte zabavi obrāštaneto mu vāv vjarata. Negovite dumi svidetelstvat za efektivnostta na proročeskoto delo. Božijata sila da kaže predvaritelno kakvo šte se sluči postavja obiknovenija čovek pred stenata ot ubeditelni dokazatelstva, na kojato izbranite se poddavat, a padnalite se sāprotivljavat.

Dan 2:48 Togava carjat poviši Daniil, dade mu mnogo golemi darove i go postavi upravitel nad cjalata oblast Vavilon, i go postavi za voenačalnik nad vsičkite mādreci na Vavilon.

48a- Navuhodonosor se otnasjal s Daniil po sājstija način, kaktu faraonāt se e otnasjal s Josif predi nego. Kogato sa inteligentni i ne sa uporito zatvoreni i zatvoreni, velikite vodači znajat kak da ocenjat uslugite na sluga, kojto pritežava cenni kačestva. Te i tehnite hora sa beneficianti na božestvenite blagoslovii, koito počivat vārhu Negovite izbranici. Po tozi način mādrostta na istinskija Bog e ot polza za vsički.

Dan 2:49 Daniil poiska ot carja da dade upravitelstvoto na provincija Vavilon na Sedrah, Misah i Avdenago. A Daniil beše v carskija dvor.

49a - Tezi četirima mladi máže se otličavaha s osobeno vjarnoto si otnošenie kám Boga ot ostanalite mladi evrei, došli s tjah váv Vavilon. Sled tova izpitanie, koeto móžeše da stane dramatično za vsički, se pojavjava odobrenieto na živija Bog. Taka viždame razlikata, kojato Bog pravi meždu onezi, koito mu služat, i onezi, koito ne go pravjat. Toj izdiga svoite izbranici, koito sa se pokazali dostojni, publično, v očite na vsički narodi.

Daniil 3

Dan 3:1 Car Navuhodonosor napravi zlaten idol, visok šest lakătja, a širok šest lakătja; postavi go v dolinata Dura, v oblast Vavilon.

3a - Carjat e ubeden, no vse ošte ne e obárnat ot živija Bog na Daniil. I megalomanijata vse ošte go karakterizira. Velikite máže, koito go obgraždat, go nasărčavat po tozi naćin, kakto liscata v basnjata pravi s vranata, te mu se vâzhištavat i go počitat kato bog. Sâšto taka, carjat v krajna smetka se sravnjava s bog. Trjabva da se kaže, ĉe v eziĉestvoto otklonenieto e lesno, zaštoto drugite falšivi božestva sa nepodvižni i zamrâznali pod formata na statui, dokato toj, carjat, bidejki živ, veće e poviš ot tjah. No kolko lošo e izpolzvano tova zlato za izdiganeto na statuja! Oĉevidno predišnoto videnie vse ošte ne e dalo plod. Móže bi dori počestite, koito Bogăt na bogovete mu e okazal, sa doprinesli za poddâržaneto i dori uveliĉavaneto na negovata gordost. Zlatnijat simvol na vjarata, preĉisten ĉrez izpitanieto spored 1 Petrovo 1:7, šte razkrie naliĉieto na tozi tip vâzvîšena vjara v trimata spâtnici na Daniil, v novoto preživjavane, razkazano v тази glava. Tova e urok, kojto Bog

otpravja po-specialno kãm svoite izbranici ot poslednoto adventno izpitanie, kogato dekretãt za smãrt, prorokuvan v Otkr. 13:15, e na pãt da otneme ÷ivota im.

Dan 3:2 Togava car Navuhodonosor izprati i povika satrapite, upravitelite, oblastnite upraviteli, sãdiite, kovãeãnicite, magistratite, sãdiite i vsiãki upravnici na oblastite, za da dojdãt na osveštavaneto na obraza, kojto car Navuhodonosor beše postavil.

2a - Za razlika ot izpitanieto na Daniil v Dan. 6, pre÷ivjavaneto ne se dãlži na konspiraciite na horata okolo carja. Tuk se razkriva plodãt na negovata liãnost.

Dan 3:3 Togava satrapite, upravitelite, oblastnite upraviteli, sãdiite, kovãeãnicite, magistratite, sãdiite i vsiãki upravnici na oblastite se sãbraha za osveštavaneto na obraza, kojto car Navuhodonosor beše postavil. Te zastanaha pred obraza, kojto Navuhodonosor beše postavil.

Dan 3:4 I edin glašãtaj izvika visoko, kazvajki: Tova e zapovedta, dadena vi, plemena, narodi i ezici:

Dan 3:5 V onova vreme, kogato ÷uete zvuka na trãba, flejta, arfa, sambuka, psaltir, gajda i vsjakakvi muzikalni instrumenti, šte padnete i šte se poklonite na zlatnija obraz, kojto car Navuhodonosor e postavil.

5a - Kogato ÷uete zvuka na trãbata

Signalãt za izpitanieto šte bãde daden ot zvuka na trãbata , toãno kãkto zavrãštaneto na Isus Hristos e simbolizirano v Otkr. 11:15 ot zvuka na sedmata trãba , a šestte predišni nakazanija sãšto sa simbolizirani ot trãbi.

5b - šte se pokloniš

Poklanjaneto e fiziãeskãta forma na poãit. V Otkr. 13:16 Bog go simbolizira ÷rez rãkata na horata, koito šte priemat belega na zvjara, kojto se sãstoi v praktikovane i poãitane na eziãeskija slãnãev den, kojto e zamenil božestvenata svjata sãbota .

5c - i šte go haresãš

Poklonieneto e umstvenata forma na poãit. V Otkr. 13:16 Bog go izobrazjava na ÷eloto na ÷oveka, kojto priema belega na zvjara .

Tozi stih ni pozvoljava da otkriem kljuãovete kãm tezi simboli, citirani v Apokalipsisa na Isus Hristos. ÷eloto i rãkata na ÷oveka obobštavat negovite misli i dela, a sred izbranite tezi simboli poluãavat Božija peãat , v protivoves na belega na zvjara , otãždestvjavan s „nedeljata“ na rimokatolicizma, priet i poddãržan ot protestantite sled vlizaneto im v ekumeniãeskija sãjuz.

ãjalata organizacija na тази mjarka, naložena ot car Navuhodonosor, šte bãde obnovena v kraja na sveta v izpitanieto za vjarnost kãm sãbotata na Boga Sãzdatel. Vsjava sãbota otkazãt na izbranite da rabotjat šte svidetelstva za tjahnata sãprotiva sreštu ÷ovešãkija zakon. A v nedelja otkazãt im da uãastvat v naloženoto obšto bogosluženie šte gi identificira kãto buntovnici, ot koito trjabva da se otãrvãt. Togava šte bãde proiznesena smãrtna prisãda. Sledovatelno procesãt šte bãde napãlno sãvmestim s tova, koeto trimata spãtnici na Daniil šte pre÷ivejat, kãto samite te bãdat napãlno blãgosloveni ot Boga za veãe demonstriranata si vjarnost.

Văpreki tova, predi kraja na sveta, tozi urok e predložen za pārvi păt na evreite ot Starija zavet, koito sa bili podloženi na podobno izpitanie meždu 175 i 168 g., presledvani do smärt ot grăckija car Antioh IV, izvesten kato Epifan. A Dan. 11 šte svidetelstva, če njakoi verni evrei sa predpočeli da bđat ubiti, otkolkoto da izvřřat merzost pred istinskija si Bog. Zaštoto v onezi dni Bog ne se e namesil, za da gi spasi po čudo, kakto ne e napravil po-kăsno i za hristijanite, ubiti ot Rim.

Dan 3:6 Kojto ne padne i ne se pokloni, vednaga šte bđe hvřřlen vsred plamenna ognena pešt.

6a - Za spătниците na Daniil zaplahata e ognenata pešt . Tazi zaplaha ot smärt e obraz na okončatelnoto rešenje za smärtta. No ima razlika meždu dve preživjavanja na načaloto i tova na kraja, zaštoto nakraja ognenata pešt šte bđe nakazanieto na poslednija sđd na agresorite, presledvašti izbranite ot Boga svetii.

Dan 3:7 Zatova, kogato vsičkrite plemena čuha zvuka na trăbata, flejtata, arfata, citra, psaltirja i vsjakakvi muzikalni instrumenti, vsičkrite plemena, narodi i ezici padnaha i se pokloniha na zlatnija obraz, kojto car Navuhodonosor beše postavil.

7a - Tova počti vseobšto i edinodušno povedenie na podčinenie na masite na čoveškrite zakoni i naredbi vse ošte prorokuva povedenieto im po vreme na poslednoto zemno izpitanie na vjarata. Poslednoto universalno upravljenje na zemjata šte bđe podčineneno sās săștija strah.

Dan 3:8 Po tova vreme njakoi haldejci se približiha i obviniha judeite.

8a - Božiite izbranici sa obekt na djavolskija gnjav, kojto vlastva nad vsički duši, koito Bog ne priznava za Svoi izbranici. Na zemjata тази djavolska omraza priema formata na revnost i ednovremenno s tova na goljama omraza. Sled tova te sa dăržani otgovorni za vsički zlini, ot koito strada čovečestvoto, văpreki če obratnoto objasnjava tezi zlini, koito sa prosto posledstvija ot lipsata na tjahnata zaštita ot Boga. Tezi, koito mrazjat izbranice, krojat planove da gi napravjat vseobšto prokljatie, ot koeto trjabva da se otărvm, kato gi ubiem.

Dan 3:9 I te govoriha i rekoha na car Navuhodonosor: Carju, da si živ doveka!

-9a - Agentite na djavola vližat na scenata, sjužetăt stava po-jasen.

Dan 3:10 Ti zapovjada vseki, kojto čue zvuka na trăba, flejta, arfa, basova psaltir, gajda i vsjakakvi instrumenti, da padne i da se pokloni na zlatnija obraz,

10a - Te napomnjat na carja za sobstvenite mu dumi i za zapovedta na negovata carska vlast, na kojato se iziskva podčinenie.

Dan 3:11 i če kojto ne padne i ne se pokloni, šte bđe hvřřlen vsred plamenna ognena pešt.

11a - Pripomnja se i zaplahata ot smärt; kapanăt se zatvarja vărhu izbranite svetci.

Dan 3:12 A eto njakoi judei, koito si postavil nad upravitelite na provincija Vavilon, Sedrah, Misah i Avdenago; te ne te počitat, carju, nito služat na bogovete ti, nito se poklanjat na zlatnija idol, kojto si postavil.

12a - Tova beše predvidimo, tãj kato visoki poziciji bjaha povereni na çuždestranni evrei, kovarnata revnost, kojato beše razpalena, neminuemo šteše da projavi ploda si na ubijstvena omraza. I po tozi naãin Božiite izbranici bjaha izbrani i osãdeni ot narodnoto otmãštenie.

Dan 3:13 Togava Navuhodonosor, razgneven i jarosten, zapovjada da dovedat Sedrah, Misah i Avdenago. I tezi mãže bjaha dovedeni pred carja.

13a - Spomnete si, ÷e tezi trima mãže sa poluãili ot Navuhodonosor naj-visokite poziciji v negovoto carstvo, zaštoto sa mu se struvali po-mãdri, po-inteligentni ot negovija narod. Eto zašto postavjaneto mu v sãstojanie na „ razdrznenie i jarost “ šte objasni momentnoto mu zabravjane na tehnite izkljuãitelni kaãestva.

Dan 3:14 Navuhodonosor otgovori i im kaza: Sedrahe, Misahe i Avdenago, ne služite li na moite bogove i ne se li poklanjate na zlatnija idol, kojto postavih?

14a - Toj dori ne ÷aka da otgovorjat na vãprosa mu: Umišleno li ne se podãinjavate na zapovedite mi?

Dan 3:15 I taka, bãdete gotovi i v onova vreme, kogato ÷uete zvuka na trãba, flejta, arfa, basova psaltir, gajda i vsjakakvi instrumenti, padnete i se poklonete na obraza, kojto sãm napravil; i ako ne mu se poklonite, v sãštija ÷as šte bãdete hvãrleni vsred plamenna ognena pešt. I koj e bogãt, kojto šte vi izbavi ot rãkata mi?

15a - Vnezapno osãznavajki kolko polezni sa mu tezi mãže, kraljat e gotov da im predloži nov šans, kato se podãini na vselenskata si imperska zapoved.

Zadadenijat vãpros šte poluãi neoãakvan otgovor ot istinskija Bog, kogoto Navuhodonosor sjakaš e zabravil, pogãlnat ot dejnostite na imperatorskija si život. Osven tova njama ništo, koeto da pokazva datata na sãbitieto.

Dan 3:16 Togava Sedrah, Misah i Avdenago otgovoriha na car Navuhodonosor i kazaha: Njama nužda da ti otgovarjame po tozi vãpros.

16a - Tezi dumi, izreãeni na naj-mogãštija car na negovoto vreme, izgledat vãzmutitelni i nepoãititelni, no tezi mãže, koito gi izriãat, ne sa buntovni hora. Naprotiv, te sa modeli na poslušanie kãm živija Bog, na kogoto tvãrdo sa rešili da ostanat verni.

Dan 3:17 Eto, našijat Bog, na kogoto služim, e silen da ni izbavi ot plamennata ognena pešt i šte ni izbavi ot tvojata rãka, carju.

17a - Za razlika ot carja, vernite izbranici sa zapazili dokazatelstvata, koito Bog im e dal, za da pokažat, ÷e e bil s tjah v izpitanieto na videnieto. Svãrzvajki tova liãno preživjavane sãs slavnite spomeni na tehniya narod, osvoboden ot egiptjanite i robstvoto im, ot sãštija tozi veren Bog, te sa dostataãno smeli da se protivopostavjat na carja. Tjahnata rešitelnost e pãlna, dori s cenata na smãrtta im. No Duhãt gi kara da prorokuvat za negovata namesa: toj šte ni izbavi ot tvojata rãka, carju .

Dan 3:18 No ako ne, neka ti bãde izvestno, carju, ÷e njama da služim na bogovete ti, nito šte se poklonim na zlatnija idol, kojto si postavil.

18a - I v slučaj če Božijata pomošt ne dojde, e po-dobre da umrat kato verni izbranici, otkolkoto da ocelejat kato predateli i strahlivci. Tazi vjarnost šte se otkrie v izpitanieto, naloženo ot gräckija gonitel prez - 168 g. I sled tova, prez cjalata hristijanska epoha sred istinskite hristijani, koito do kraja na sveta njama da bärkat Božija zakon säš zakona na djavolskite hora.

Dan 3:19 Togava Navuhodonosor se izpälni s jarost i liceto mu se izmeni protiv Sedrah, Misah i Avdenago. Toj otgovori i zapovjada da nažežat peštta sedem päti po-silno, otkolkoto trjabva da se nažeži.

19a - Trjabva da se razbere, če tozi car nikoga ne e viždal ili čuval njakoj da se protivopostavja na rešenijata mu prez života si; koeto opravdava jarostta mu i promjanata väv vänšnja vid na liceto mu . Djavolät vliza v nego, za da go nakara da ubie Božiite izbranici.

Dan 3:20 Togava zapovjada na njakoi ot naj-silnite mäže ot vojskata si da väřžat Sedrah, Misah i Avdenago i da gi hvärlijat v plamennata ognena pešt.

Dan 3:21 Tezi mäže bjaha väřzani s bričove, tuniki, nametala i drugi drehi i hvärleni v plamennata ognena pešt.

21a - Vsički tezi spomenati materiali sa gorimi, kaktö i tjahnata plät.

Dan 3:22 I poneže carskata zapoved beše surova i peštta beše tvärde gorešta, plamäkät ubi mäžete, koito hvärliha v neja Sedrah, Misah i Avdenago.

-22a - Smärтта na tezi mäže svidetelstva za smärtonosnata efektivnost na ogänja v тази pešt.

Dan 3:23 I tezi trima mäže, Sedrah, Misah i Avdenago, padnaha väřzani vsred plamennata ognena pešt.

23a - Zapovedta na carja e izpälnena, kato dori sa ubiti sobstvenite mu slugi.

Dan 3:24 Togava car Navuhodonosor se uplaš i stana bärzo, i progovori, i kaza na sävetnicite si: Ne hvärlihme li trima mäže väřzani vsred ogänja? A te kazaha na carja: Naistina, carju!

24a - Carjat na carete ot svoeto vreme ne može da povjarva na očite si. Tova, koeto vižda, nadminava vsjako čoveško väobraženie. Toj čuvstva nužda da se uspokoi, kato popita okolnite dali dejstvieto na hvärljane na trima mäže v ogänja na peštta e realnost. I te mu go potväřždavate: Sigurno e, carju!

Dan 3:25 A toj otgovori i kaza: Eto, viždam četirima mäže razväřzani, koito hodjat sred ogänja, i njamat nikakva povreda; a izgledät na četvärtija e podoben na Božija sin.

25a - Izgležda, če samo carjat e imal videnieto za četvärtata figura, koeto go užasjava. Obrazcovata vjara na trimata mäže e početena i darena ot Bog. V tozi ogän carjat može da različ i mäžete i vižda figura ot svetlina i ogän, stojašta s tjah. Tova novo preživjavane nadminava pärvoto. Realnostta na živija Bog mu e dokazana za poreden päť.

25b - i figurata na četvärtija napodobjava тази na sin na bogovete

Vánšnijat vid na tozi četvrti geroj e tolkova različen ot tozi na horata, če carjat go otáždestvjava sás sin na bogovete . Izrazät e podhodjašt, zaštoto naistina e prjaka namesa na tozi, kojto šte stane za horata Sin Božij i Sin Čoveški , a imenno Isus Hristos.

Dan 3:26 Togava Navuhodonosor se približi do otvora na plamennata ognena pešt i progovori, kazvajki: Sedrahe, Misahe i Avdenago, slugi na Vsevišnja Bog, izlezte i elate tuk. I Sedrah, Misah i Avdenago izljazoha izsred ogánja.

26a - Za poreden pät Navuhodonosor se preobrazjava v agne, izpraveno pred car läv, nesravnimo po-silen ot nego. Tova napomnjane sábužda svidetelstvoto za preživjavaneto ot predišnoto videnie. Nebesnijat Bog mu opravja vtora molba.

Dan 3:27 I satrapite, oficerite, upravitelite i carskite sávetnici se sábraha i vidjaha, če ogánjat njamaše sila nad telata na mážete, nito kosata na glavite im beše opárlena, nito gaštite im bjaha opetneni, nito pák mirizmata na ogánja se useštaše vărhu tjah.

27a - V tova preživjavane Bog ni dava dokazatelstvo, kakto napravi na Navuhodonosor, za istinskoto Si vsemogášttestvo. Toj e sázdal zemni zakoni, koito obuslavjat života na vsički čoveški sášttestva i vsjako životno, koeto živee na Negovata zemja i v Negovoto izmerenie. No Toj toku-što e dokazal, če nito Toj, nito angelite sa podčineni na tezi zemni pravila. Sázdatel na universalnite zakoni, Bog e nad tjah i može, po Svoja volja, da narežda čudotvorni slučai, koito, v Negovoto vreme, šte donesat slava i reputacija na Isus Hristos.

Dan 3:28 Togava Navuhodonosor progovori i kaza: Blagosloven da bāde Bogät na Sedrah, Misah i Avdenago, Kojto izprati angela Si i izbavi slugite Si, koito Mu se upovavaha i prestápiha carskata zapoved, i predadoha telata si, za da ne služat, nito da se poklanjat na drug bog, osven na svoja Bog.

28a - Gnevät na carja e izčeznal. Otnovo stápil na čoveškite si kraka, toj se poučava ot preživjanoto i izdava zapoved, kojato šte predotvrati povtornoto slučvane na neštoto. Zaštoto preživjavaneto e gorčivo. Bog e pokazal na vaviloncite, če e živ, aktiven i pálen sás sila i mošt.

28b - Kojto izprati angela Si i izbavi slugite Si, koito Mu se upovavaha i koito narušiha carskata zapoved i predadoha telata si, vmesto da služat i da se poklanjat na drug bog osven na svoja Bog!

S goljama stepen na jasnota, kraljat osáznava kolko vāzhitelna e lojalnostta na mážete, koito negovata glupava gordost e iskala da ubie. Nesámnenno toj osáznava, če blagodarenie na samata si sila bi mogäl da izbegne tova glupavo izpitatie, pričinenno ot gordostta mu, kojato go kara da izvāršva greški, riskuvajki samo nevinni hora.

Dan 3:29 A eto zapovedta, kojato davam: Vseki, ot kojto i da e narod, pleme ili ezik, kojto huli Boga na Sedrah, Misah i Avdenago, šte bāde posečen na parčeta, a káštata mu šte se prevārne v bunište, zaštoto njama drug bog, kojto može da izbavi kato nego.

29a- S tova izjavlenie car Navuhodonosor dava svojata zaštita na Božija izbran narod.

V sáštoto vreme toj zaplašva vseki , kojto govori lošo za Boga na Sedrah, Misah i Avdenago, i utočnjava, če šte bāde razsečen na parčeta, a domät mu šte se prevārne v kupčina bokluk, zaštoto

njama drug bog, kojto može da izbavi kato nego. Izpraveni pred тази zaplaha, e sigurno, če dokato car Navuhodonosor caruva, vernite Božii izbranici njama da imat problemi poradi zagovori.

Dan 3:30 Sled tova carjat vāzdigna Sedrah, Misah i Avdenago vāv Vavilonskata oblast.

30a - „Vsičko e dobre, koeto svāršva dobre“ za vernite izbranici na živija Bog, sāzdateljat na vsičko, koeto živee i sāšttestvuva. Zaštoto negovite izbranici šte se vāzdignat posledni i šte hodjat po praha na mārvtite, tehните bivši vragove, po vāzstanovenata zemja, za večnostta.

V poslednoto izpitanie tozi štastliv kraj sāšto šte bāde postignat. Taka pārvoto i poslednoto izpitanie se vāzpolzvat ot prjakata namesa na živija Bog v polza na negovite izbranici, koito toj idva da spasi v Isus Hristos, Spasitelja, tāj kato imeto mu Isus označava „Jahve spasjava“.

Daniil 4

Dan 4:1 Car Navuhodonosor do vsički plemena, narodi i ezici, koito živejat po cjalata zemja: Mir da vi se dade izobilien.

1a - Tonāt i formata go dokazvat: carjat, kojto govori, e tozi, kojto se e obārnal kām Boga na Daniil. Negovite izrazi napodobjavat pisanijata na poslanijata na novija zavet. Toj predlaga mir, zaštoto samijat toj sega e v mir, v čoveškoto si sārce, s Boga na ljubovta i spravedlivostta, istinskija, edinstvenija.

Dan 4:2 Stori mi se dobre da razkaža znamenijata i čudesata, koito Vsevišnjat Bog e izvāršil za men.

2a - Carjat sega dejstva taka, kakto Isus kaza na slepите i nemoštnite, izceleni ot nego: „ Idete, pokažete se v hrama i razkažete kakvo e napravil Bog za vas .“ Carjat e oživen ot sāštoto želanie, vdāhnoveno ot Boga. Zaštoto obrāštanjata vāv vjarata sa vāzmožni vseki den, no Bog ne dava na vsički tjah vāzdejstvieto na tova, koeto izpitva car na carete, mogāšt i silen imperator.

Dan. 4:3 Kolko veliki sa Negovite znamenija! Kolko mogāšti sa Negovite čudesa! Negovoto carstvo e večno carstvo i Negovoto vladičestvo trae ot pokolenie v pokolenie.

3a - Razbiraneto i sigurnostta na tezi nešta mu davat mira i istinskoto štastie, koito veče sa nalični tuk dolu. Carjat e naučil i razbral vsičko.

Dan 4:4 Az, Navuhodonosor, bjah spokoien v doma si i štastliv v palata si.

4a - Spokoien i štastliv? Da, no vse ošte ezičnik, neobárnat kãm istinskija Bog.

Dan 4:5 Šãnuvah šãn, kojto me uplaši; mislite, koito me presledvaha v legloto mi, i videnijata na uma mi me izpãlniha s užas.

5a - Tozi car Navuhodonosor naistina ni e predstaven kato izgubenata ovca, kojato Bog v Hristos idva da tãrsi, za da spasi i spasi ot neštastie. Zaštoto sled tova mirno i štastlivo zemno vreme bãdešteto na carja šte bãde pogibel i večna smãrt. Zaradi večnoto mu spasenie Bog idva da go smuti i izmãčva.

Dan 4:6 Togava zapovjadah i te dovedoha pred men vsičkite mãdreci na Vavilon, za da mi objasnjat značienieto na šãnja.

6a - Očevidno Navuhodonosor ima seriozni problemi s pametta. Zašto ne se obažda vednaga na Daniil?

Dan 4:7 Togava dojdoha magyosnicite, astrolozite, haldejcite i vračovete; i az im razkazah šãnja, no te ne mi pozvoliha da go razbera.

7a - Neštata se slučvat kakto v pãrvoto videnie, ezičeskite gadateli predpočitat da priznajat svojata nesposobnost, vmesto da razkazvat basni na carja, kojto veče e zaplašil života im.

Dan 4:8 Naj-nakraja zastana pred men Daniil, čieto ime e Valtasar, po imeto na moja bog , i duhãt na svetite bogove beše v nego. Razkazah mu šãnja:

8a - Pricinata za zabravjaneto e dadena. Bel vse ošte e bil bog na carja. Pripomnjam si tuk, če Darij Midjaninãt, Kir Persiečãt, Darij Persiečãt, Artakserks I , spored Ezdra 1:6 i 7, vsički v svoeto vreme šte ocenjat evrejskite izbranci i šte se poklonjat na tehniya edinstven Bog. Vključitelno Kir, za kogoto Bog prorokuva v Isaja 44:28, kazvajki: Kazvam za Kir: Toj e Mojat pastir i šte izpãlni cjalata Mi volja; šte kaže za Jerusolim: Neka bãde postroen otovo! I za hrama: Neka bãde osnovan! - Prorokuvanijat pastir šte izpãlni proročeskata volja na Boga, Kogoto razpoznava kato poslušen. Tozi drug tekst potvãrždava prorokuvanoto mu obrãštane: Isaja 45:2: Taka kazva Gospod na Svoja pomazanik Kir , i v stih 13: Vãzdignah Kir v Mojata pravda i šte napravja vsičkite mu pãtišta pravi; toj šte vãzstanovi grada Mi i šte osvobodil plennicite Mi bez otkup ili darove, kazva Gospod na Silite. I izpãlnienieto na tozi proekt se pojavjava v Ezdra 6:3 do 5: V pãrvata godina na car Kir, car Kir dade тази zapoved za Božija dom v Jerusolim: Neka domãt bãde postroen otovo, za da bãde mjasto, kãdeto da se prinasjat žertvi, i neka ima zdravi osnovi. Toj šte bãde šestdeset lakãtja visok, šestdeset lakãtja širok, tri reda djalani kamãni i edin red novi dãrveta. Razhodite šte bãdat plateni ot carskija dom . Osven tova, zlatnite i srebãrnite šãdove na Božija dom, koito Navuhodonosor beše iznesãl ot hrama v Jerusolim i beše otnesãl vãv Vavilon, šte bãdat vãrnati, preneseni v hrama v Jerusolim na mjastoto, kãdeto bjaha, i postaveni v Božija dom. Razhodite šte bãdat plateni ot carskija dom. Bog mu dava počestite, koito beše okazal na car Solomon. No bãdete vniimatelni! Tozi ukaz njama da pozvoli izčislenieto, predloženo v Dan. 9:25, da bãde izpolzvano za polučavane na datata na pãrvoto idvane na Mesijata;

tova šte bāde tazi na car Artakserks Persiečāt. Kir vāzstanovjava hrama, no Artakserks šte razreši vāzstanovjavaneto na stenite na Jerusalem i zavrāštaneto na celija evrejski narod v nacionalnata mu zemja.

Dan 4:9 Valtasare, načalnik na magyosnicite, v kogoto, kako znaja, e duhāt na svetite bogove, i za kogoto nikoja tajna ne e trudna, kaži mi tālkuvaneto na videnijata, koito vidjah v sāništata si.

9a - Trjabva da razberem kāde e carjat. V sāznanieto si toj si e ostanal ezičnik i e priznaval Boga na Daniil samo kato ošte edin bog, osven če e možel da objasnjava sāništata. Ne mu e hrumvalo da smeni bogovete. Bogāt na Daniil e bil prosto edin bog sred ostanalite.

Dan. 4:10 Tova sa videnijata na uma mi, dokato ležah na legloto si: Poglednah i eto, posred zemjata edno dārvoto s goljama visočina.

10a - V obrazite, koito Isus šte izpolzva, za da dava urocite si na duhovnite hora, koito iska da uči, dārvoto šte bāde obraz na čoveka, ot trāstikata, kojato se ogāva i izviva, do mogāštija i veličestven kedār. I točno kako čovekāt može da oceni vkusnija plod na dārvoto, Bog ocenjava ili ne plodovete, koito davat negovite sāzdanija, ot naj-prijatnite do naj-malko priyatnite, dori otvratitelnite i otvratitelni.

Dan 4:11 I dārvoto stana goljamo i silno, i visočinata mu stigma do nebeto, i vidāt mu se prostiraše do kraišтата na cjalata zemja.

11a - Vāv videnieto na statujata haldejskijāt car večē e sravnen s dārvoto spored obraza na silata, moštta i imperijata, koito sa mu bili dadeni ot istinskija Bog.

Dan 4:12 Listata mu beše krasiva, a plodāt mu izobilien; davaše hrana za vsički; polskite zverove namiraha podslon pod sjankata mu i vsjako živo sāšttestvo se hraneše ot nego.

12a - Tozi mogāšt car spodeljal s vsički v imperijata si bogatstvoto i hranata, proizvedeni pod negovo rākovodstvo.

12b - pticite nebesni se nastaniha sred klonite mu,

Izrazāt e preraboten tekst ot Dan. 2:38. V bukvalnija smisāl tezi ptici nebesni izobrazjavat mira i spokojstviето, koito caruvat pod Negovoto upravljenje. V duhovnija smisāl te oboznačavat Božiite nebesni angeli, no v tova edinstveno pozovavane v Ekl. 10:20 se govori za samija Bog, zaštoto samo Toj izsledva mislite na vseki edin: Ne proklinaj carja nito v mislite si, i ne proklinaj bogatija v spalnjata si, zaštoto pticata nebesna šte otnese glasa ti i krilatoto životno šte proglati ti. V povečeto citati pticite nebesni izobrazjavat orli i grablivi ptici, dominirašti sred krilatite vidove. Pticite se zaselvāt tam, kādeto hranata im e izobilna; sledovatelno obrazāt potvārdava prosperitet i sitost ot hrana.

Dan 4:13 Vāv videnijata na uma si, dokato ležah na legloto si, vidjah, i eto, edin ot stražite i svetiite sleze ot nebeto.

13a - Naistina, nebesnite angeli njamat nužda da spjat, taka če te sa v postojanna dejnost. Tezi, koito sa svjati i služat na Boga, slizat ot nebeto, za da predadat negovite poslanija na zemnite mu slugi.

Dan 4:14 I toj izvika silno i kaza taka: Otsečete dǎrvoto i otrežete klonite mu, otǎrsete listata mu i razprǎsnete ploda mu; neka zverovete bjagat izpod nego i pticite izmeždu klonite mu.

14a - Videnieto sǎobštava, če carjat šte zagubi carstvoto si i vlastta si nad nego.

Dan. 4:15 No ostavete pǎna, čiito koreni sa, v zemjata i go vǎržete s železni i medni okovi sred polskite rastenija; neka se mokri ot nebesnata rosa i neka se hrani sǎs zemnata treva, kakto se hrani životnite.

15a - No ostavete stvola tam, kǎdeto korenite sa v zemjata

Carjat šte ostane v carstvoto si; njama da bǎde izgonen.

15b- i go vǎržete s železni i bronzovi verigi, sred trevata na poletu

Njama nužda ot železni ili bronzovi verigi, zaštoto Bog prosto šte nakara svoeto kovko sǎzdanie da zagubi razuma i zdravija si razum vǎv vsičkite mu aspekti – fizičeski, umstveni i moralni. Mogǎštijat car šte se smetne za polski zvjar. Sledovatelno velikite mǎže na negovoto carstvo šte bǎdat prinudeni da mu otnemat gospodstvoto nad carstvoto.

15v - Neka bǎde oroseno s nebesnata rosa i neka ima, kakto životnite, zemnata treva za svoj djal

Čovek može da si predstavi užasa na starejšinite mu, koito šte go vidjat da jade treva ot zemjata, kato krava ili ovca. Toj šte otkaže pokriti žilišta, predpočitajki da živee i spi na poletu.

Dan 4:16 Sǎrceto mu šte bǎde otneto ot nego i šte mu bǎde dadeno životinsko sǎrce; i sedem vremena šte minat nad nego.

V tozi eksperiment Bog dava ošte edno dokazatelstvo za istinskoto si vsemogǎštestvo. Zaštoto, kato Sǎzdatel na života na vsički svoi sǎzdanija, toj može vǎv vseki edin moment, za svoja slava, da napravi njakogo inteligen ten ili, naprotiv, da go zašemeti. Tǎj kato ostava nevidim za očiite im, horata ignorirat tazi zaplaha, kojato postojanno gi tegne. No e vjarno, če toj se namesva samo rjadko i kogato go pravi, tova e po konkretna pričina i cel.

Nakazanieto e otmereno. To šte bǎde priloženo kǎm car Navuhodonosor za sedem pǎti , toest samo za sedem godini. Njama nikakva legitimnost tazi prodǎlžitelnost da se izpolzva za nešto različno ot samija car. Tuk otnovo, izbirajki čisloto „7“, Bogǎt-sǎzdatel iniciira s „carskija si pečat“ dejstvieto, koeto predstoi da bǎde izvǎršeno.

Dan. 4:17 Tova e slovoto, dadeno ot stražite, i zapovedta, dadena ot svetiite, za da poznajat živite, če Vsevišnjat vladee nad carstvoto na čovecite i go dava na kogoto šte, i postavja nad nego naj-skromnite ot horata.

17a - Tova izrečenie e postanovlenie na onezi, koito bdjat

Duhǎt podčertava izključitel nija harakter na tazi božestvena namesa, na kojato toj otrežda roljata na „ukaz“ zaradi onezi, koito nabljudavat . Čovekǎt trjabva da nauči, če vǎpreki izmamnata vǎnšnost, toj e postojanno nabljudavan ot nebesni sǎštstva. Bog iska da napravi tozi primer urok, adresiran kǎm čoveškite sǎštstva do kraja na sveta. Kato citira onezi, koito nabljudavat , toj razkriva

sāvršenoto kolektivno edinstvo na angelite ot Božija lager, kojto gi svārzva v svoje planove i dejstvija.

17b - za da znajat živite, če Vsevišnijat upravljava v carstvoto na horata i go dava na kogoto poželae

Bog rākovodi i kontrolira vsičko. Često, zabravjajki тази skrita realnost, čovekāt vjarva, če e gospodar na sādбата i rešenijata si. Toj misli, če izbira svoje vodači, no Bog e tozi, kojto gi postavja na vlast, spored dobrata si volja i precenkata si za neštata i sādštestvata.

17v - i če toj izdiga tam naj-podlite māže

Vjarna e pogovorkata: „Horata polučavat vodačite, koito zaslužavat.“ Kogato narodāt zaslužava podāl vodač, Bog mu nalaga takāv.

Dan 4:18 Tova e sānajat, kojto az, car Navuhodonosor, vidjah. Ti, Valtasare, mi kaži značenieto mu; zaštoto vsički mādreći na moeto carstvo ne mogat da mi go kažat; no ti možeš, zaštoto duhāt na svetite bogove e v teb.

18a - Navuhodonosor napredva, no vse ošte ne e obārnat vāv vjarata. Vāpreki tova toj tvārdi, če Daniil služi na sveti bogove . Monoteizmāt vse ošte ne e razbran ot nego.

Dan 4:19 Togava Daniil, čieto ime beše Valtasasar, se smuti za izvestno vreme i mislite mu go smuštavaha. Carjat otgovori i kaza: Valtasasare, neka sānajat i tālkuvanieto mu ne te smuštavat. A Valtasasar otgovori: Gospodarju moj, neka sānajat bāde za vragovete ti, a tālkuvaneto mu – za protivnicite ti.

19a - Daniil razbira sānja i tova, koeto šte se sluči, e tolkova užasno za carja, če Daniil bi predpočel da go vidi izpālmeno s vragovete si.

Dan. 4:20 Dārvoto, koeto ti vidja, koeto stana goljamo i silno, čijato visočina stigna do nebeto, i koeto se viždaše po vsički kraišta na zemjata;

Dan. 4:21 Tova dārvo, koeto imaše krasiva lista i mnogo plodove, v koeto imaše hrana za vsički, pod koeto se podslonjavaha polskite zverove i v čiiito kloni se namiraha nebesnite ptici,

21a - listata bjaha krasivi

Fizičeski vid i obleklo.

21b- i izobilie ot plodove

Izobilieto ot prosperitet.

21v - kojto noseše hrana za vsički

Kojto osiguri prehranata na celija si narod.

21d - pod kojto se krieha polskite zverove

Carjat, zaštitnik na slugite si.

21-vi - i sred čiiito kloni pticite nebesni se nastanjavaha

Pod negovoto upravljenie narodät mu živeel v goljama sigurnost. Pticite otlitali i napuskali dävoto pri naj-malkija priznak na opasnost.

Dan 4:22 Ti, carju, stana velik i mogäšt, veličieto ti se uveliči i stigma do nebesata, i vladičestvoto ti se prostira do kraišata na zemjata.

Dan. 4:23 Carjat vidja edin ot stražite i svetiite da sliza ot nebeto i da kazva: Otseči dävoto i go uništoži; no päna ostavi s korenite v zemjata i go vărži s železni i medni okovi sred polskata treva, i neka se mokri ot nebesnata rosa, i neka delät mu bädë s polskite zverove, dokato minat nad nego sedem vremena.

Dan. 4:24 Tova e tälkuvaniето, carju; tova e postanovlenieto na Vsevišnija, koeto šte bädë izpälneno vărhu moja gospodar, carja:

Dan. 4:25 Šte te izgonjat izmeždu čovecite i žilišteto ti šte bädë s polskite zverove; i šte bädëš hranen s treva kato volove; šte bädëš mokär ot nebesnata rosa i sedem vremena šte minat nad teb, dokato poznaeš, če Vsevišnjat vladee v carstvoto na čovecite i go dava na kogoto poželae.

25a - dokato ne uznaete, če Vsevišnjat upravljava v carstvoto na horata i go dava na kogoto poželae.

Daniil spomenava Bog, kato go nariča „Vsevišnija“. Po tozi način toj nasočva mislite na carja kām säštěstvuvaneto na edin Bog; ideja, kojato carjat trudno razbira, poradi politeističnija si proizhod, nasleden ot bašta na sin.

Dan. 4:26 Zapovedta da ostaviš päna tam, kädeto sa korenite na dävoto, označava, če carstvoto ti šte ostane s teb, kogato poznaeš, če Onzi, Kojto upravljava, e na nebesata.

26a - Kogato toj osäznae, če tozi, kojto upravljava, e na nebeto, preživjavaneto na uniženie šte prestane, zaštoto carjat šte bädë ubeden i obärnat väv vjarata.

Dan. 4:27 Zatova, carju, neka ti bädë dobre sävetät mi: složi kraj na grehovete si, kato văršiš pravda, i na bezzakonijata si, kato pokazvaš sästradanie kām ugnetenite, i blagodenstviето ti šte prodälži.

27a - Kogato carjat priloži na praktika neštata, izbroeni ot Daniil v tozi stih, toj naistina šte se obärne väv vjarata. No tozi karakter e otdaden na gordost; bezspornata mu vlast go e napravila kaprizen i često nespravedliv, kakto ni naučiha predišnite razkriti preživjavanija.

Dan. 4:28 Vsički tezi nešta se izpälniha vărhu car Navuhodonosor .

28a - Tova tvärdenie na Daniil zabranjava vsjako drugo tälkuvane na tova proročestvo, koeto osäžda na ništožnost proročeskite osnovi, propovjadvani ot Svidetelite na Jehova i vsjaka druga religiozna grupa, kojato bi protivorečala na praviloto, opredeleno ot Daniil. Nešto poveče, sädäržaniето na cjalata glava predostavja dokazatelstvo za tova. Zaštoto istorijata šte ni nauči zašto carjat e porazen ot prokljatie v proročestvoto za dävoto.

Dan. 4:29 I sled dvanadeset meseca toj se razhoždaše v carskija dom väv Vavilon,

29a - 12 meseca, ili godina, ili „ vreme “ izminavat meždu videnieto i negovoto osäštěstvjavane.

Dan. 4:30 Carjat progovori i kaza: Ne e li tova velik Vavilon, kojto postroih za carstvo s moštta na silata si i za slava na veličieto si?

30a - Tova e sãdbonosnijat moment, v kojto carjat bi postãpil po-dobre, ako e zamãlãal. No možem da razberem tova, zaštoto negovijat Vavilon e bil naistina ãisto ãudo, vse ošte posoãen kato edno ot „sedemte ãudesa na sveta“. Pištni visjašti gradini ot zelenina, ezera, prostorni ploštadi i krepostni steni vãrhu kvadrat ot 40 km ot vsjaka strana. Krepostni steni, na vãrha na koito dve kolesnici sa moželi da preminat po cjalata dãlžina na krepostnite steni; magistralata na vremeto. Edna ot portite mu, rekonstruirana v Berlin, e v centãra na dve steni, sãstaveni ot sini emajlirani kamãni, vãrhu koito e graviran emblemata na carja: lãv s orlovi krile, spomenat v Dan. 7:4. Toj e imal priãina da se gordee. No Bog ne vižda gordost v dumite mu, toj vižda gordost, no predi vsiãko zabrava i prezrenie kãm predišnite mu preživjavanija. Razbira se, tozi car ne e edinstvenoto gordo sãšttestvo na zemjata, no Bog go e nasoãil kãm nego, toj go iska v nebeto si i šte go ima. Tova zaslužava objasnenie: Bog sãdi svoite sãzdanija otvãd vãnšnija vid. Toj izsledva sãrcata i mislite im i razpoznava bezgrešno ovcete, dostojni za spasenie. Tova go kara da nastojava i ponjakoga da izvãršva ãudesa, no metodãt e opravdan ot kaãestvoto na poluãenija kraen rezultat.

Dan 4:31 Dokato dumata beše ošte v ustata na carja, glas sleze ot nebeto i kaza: Carju Navuhodonosor, carstvoto ti se otnema.

31a - Navuhodonosor e žertva na Božijata ljubov, kojato mu e postavila kapan i go e predupredila za tova v proroãeskija mu sãn. Nebesnata prisãda može da bãde ãuta, no neka se radvame, zaštoto vredata, kojato Bog šte mu nanese, šte spasi života mu i šte go napravi veãen.

Dan. 4:32 Šte te izgonjat izmeždu ãovecite i žilišteto ti šte bãde s polskite zverove; šte te nakarat da jadeš treva kato volove; i sedem vremena šte minat nad teb, dokato poznaeš, ãe Vsevišnijat vladee nad carstvoto na ãovecite i go dava komuto šte blagovoli.

32a - V prodãlženie na sedem godini, toest sedem pãti, carjat gubi jasnotata si na sãznaniето si i umãt mu go ubeždava, ãe e samo životno.

Dan. 4:33 I slovoto se izpãlni nad Navuhodonosor; i toj beše izgonen izmeždu ãovecite i jadeše treva kato volove, i tjaloto mu beše mokreno ot nebesnata rosa, dokato kosmite mu porasnaha kato orlovi pera, a noktite mu kato ptiãi noktì.

33a - Carjat svidetelstva, ãe vsiãko, koeto e bilo objaveno vãv videnieto naistina se izpãlni vãrhu nego. Zapisvajki svidetelstvoto si, obãrnatijat vãv vjarata car izvikva tova unizitelno preživjavane, govorejki za sebe si v treto lice. Sramãt vse ošte go tlaska da napravi kraãka nazad. Vãzmožno e i drugo objasnenie: tova svidetelstvo e napisano zaedno ot carja i Daniil, negovijat nov brat v istinskija Bog.

Dan. 4:34 I sled opredelenoto vreme az, Navuhodonosor, podignah oãite si kãm nebeto i setivata mi se vãrnaha kãm men, i blagoslovih Vsevišnija, i hvaleh i proslavjah Onogova, Kojto živee doveki, ãieto vladiãestvo e veãno vladiãestvo i ãieto carstvo trae ot pokolenie v pokolenie.

34a - Mãdrijat i vsemogašt Bog poluãava ljubovta na izgubenata ovca. Tja se e prisãedinila kãm stadoto Mu i umnožava hvalenijata si za Negova slava.

34b - tozi, čieto vladičestvo e večno vladičestvo i čieto carstvo trae ot pokolenie na pokolenie

Formulata se otnasja do petoto carstvo , tozi păt večno, ot videnieto na Čoveškija Sin v Dan. 7:14: I Mu se dade vlast, slava i carstvo; i vsički plemena, narodi i ezici štjaha da Mu služat. Negovoto vladičestvo e večno vladičestvo, koeto njama da premine, i Negovoto carstvo, koeto nikoga njama da se razruši . A sășto i vāv videnieto na obraza v Dan. 2:44: V dnite na tezi care nebesnijat Bog šte izdigne carstvo, koeto nikoga njama da se razruši i koeto njama da se ostavi na drugi plemena; i to šte stroši i uništoži vsički tezi carstva, a samoto šte prebāde doveka .

Dan. 4:35 Vsički žiteli na zemjata sa kato ništo pred Nego; Toj dejstva spored voljata Si v nebesnoto vojnstvo i mežu žitelite na zemjata; i njama nikoj, kojto može da spre rākata Mu ili da Mu kaže: Kakvo praviš?

35a - Slava na živija Bog! Zaštoto tozi păt carjat e razbral vsičko i e obārnat vāv vjarata.

Dan. 4:36 V tova vreme se vārnaha umāt mi i slavata na carstvoto mi, veličieto mi i velikolepieto mi se vāzvārnaha v men; sāveticite mi i blagorodnicite mi otnovo me potārsiha; i az se vārnah v carstvoto si, i silata mi se uveliči.

36a - Podobno na pravednija i česten Jov, na kogoto Bog vāzvārna sinove, dășteri i potomstvo v kraja na negovoto izpitanie, carjat vāzvrășta doverieto na svoite blagorodnici i vāzobnovjava caruvaneto si, veče mādār sred istinski mādrite, prosveten ot živija Bog. Tova preživjavane dokazva, če Bog dava carstvoto na kogoto poželae. Imenno toj vdāhnovjava velikite haldejci da poiskat otnovo svoja car.

Dan 4:37 Segā az, Navuhodonosor, hvalja, prevāznasjam i počitam nebesnija Car, čiito dela sa istina, a pātištata Mu – spravedlivost, a onezi, koito hodjat gordo, Toj može da uniži.

37a - Toj može da go kaže, zaštoto e platil, za da može da go kaže.

Za da se izbegne naj-lošoto, vadeneto na zāb može da bāde mnogo bolezneno; no zalozite mogat da opravdajat stradanieto. Za da se postigne večnost, može da se naloži da se premine prez trudni ili mnogo trudni izpitanija; razkāsvaneto na gordostta šte gi opravdae, kogato e vāzmožno. Poznāvajki potenciala si, Isus Hristos oslepljava Pavel po pātja za Damask, taka če duhovno slepijat „gonitel na bratjata si“ da stane negov veren i revnosten svidetel, sled kato vāzvārne zrenieto na očite si, no naj-veče zrenieto na duha si.

Daniil 5

Dan 5:1 Car Valtasar napravi goljam pir za svoite gospodari, hiljada duši, i pi vino pred tjah.

1a - Car Navuhodonosor zaspā v Božija mir, kogato beše dosta star, i sināt mu Nabonid go nasledil, kojto ne beše sklonen da upravljava, zatova ostavi sina si Valtasar da caruva na negovo mjasto. Tova ime, koeto označava „Vel zaštitava carja“, predizvikatelstvo, koeto Bog vāznamerjava da prieme, ne biva da se bārka s tova, koeto Navuhodonosor dade na Daniil: Valtasar, koeto označava „Vel šte zaštititi“. V proizhoda na tezi imena e poklonenieto pred Bel ili Belial, zad kogoto stoi edinstvenijat

organizator na politeizma: Satana, djavolät. Kakto šte vidim, naslednicite na obärnatija väv vjarata car ne go posledvaha v тази posoka.

Dan 5:2 Kogato Valtasar opita vinoto, toj donese zlatnite i srebärnite sädove, koito bašta mu Navuhodonosor beše iznesäl ot hrama v Jerusalem, za da pijat ot tjah carjat i negovite golemci, ženite mu i naložnicite mu.

2a - Za tozi ezičeski car tezi zlatni i srebärni sädove sa samo pljačka, vzeta ot evreite. Sled kato e izbral da ignorira istinskija Bog, kām kogoto se e obärnal Navuhodonosor, toj ne vzeza predvid fakta, če tozi živ Bog sädi vsičkite mu dejstvija. Izpolzvajki za podla i nečestiva cel tezi nešta, osveteni i osveštavani v služba na Boga Säzdatel, toj izväršva poslednata greška v kratkija si život. Po negovo vreme Navuhodonosor e znael kak da vzeme predvid aktivnata sila na Boga na evreite, zaštoto e razbiral, če negovite nacionalni bogove vsäštност ne säšttestvuvat. Vsički narodi, podčineni na vavilonskija car, sa čuli negovoto možtno svidetelstvo v polza na nebesnija Car, kamo li na blizkoto mu semejstvo. Sledovatelno Bog ima vsički osnovanija da se pokaže sega spravedliv i bezmilosten.

Dan 5:3 Togava donesoha zlatnite sädove, koito bjaha vzeti ot hrama, ot Božija dom, kojto beše v Jerusalem; i carjat i golemcite mu, ženite mu i naložnicite mu piha ot tjah.

3a - Daniil nastojava za proizhoda na tezi vazi, koito sa bili premahnati na hrama, na Božija dom v Jerusalem. Veče viždajki, če evrejskijat Bog e pozvolil tezi nešta da bädät premahnati ot hrama mu, mladijät car bi trjabvalo da e razbral, če istinskijat Bog nakazva i strogo bičuva onezi, koito mu služät zle. Ezičeskite bogove ne pravjat takiva nešta i tehните služiteli se stremjat samo da ugodjat na horata, čijato lekovernost eksploatirat.

Dan 5:4 I pieha vino i hvaleha zlatnite, srebärnite, mednite, železnite, därvenite i kamennite bogove.

4a - Profannijat običaj e ostarjal, toj e idolopoklonničeski običaj, värhät na merzostta pred Boga. Važen detalj, v goljama demonstracija na bezgrižie, carjat piruva s prijatelite si, dokato gradät mu e zaplašen ot midjanite i persite, koito go obsaždat.

Dan 5:5 I v tozi moment se pojaviha prästite na čoveška räkä i pišeha sreštu svetilnika po mazilkata na stenata na carskija dvorec. I carjat vidja častta ot räkata, kojato pišeše.

5a - Čudesata ot vremeto na Navuhodonosor sa bili prezirani, no tova novo čudo ne e prednaznačeno da obärne vjarata, a da uništoži života na vinovnite, kakto šte vidim. Pred nečestivite obviniteli, koito sa iskali smärtta na grešnik, Isus Hristos säšto piše na pjasäka s präst grehovete, koito te izväršvat tajno.

Dan 5:6 Togava liceto na carja se promeni i mislite mu go smutiha; stavite na krästa mu se razhlabiha i kolenete mu se udrjaha edno v drugo.

6a - Čudoto dejstva nezabavno. Väpreki pijanstvoto mu, umät mu reagira; toj e užasen.

Dan 5:7 I carjat izvika silno da dovedat astrolozite, haldejcite i vračovete. I carjat govori i kaza na vavilonskite mädreци: Kojto pročete tova pisanie i mi objasni značeniето mu, šte bädē oblečen v purpurno, šte ima zlatna ogärlica na vrata si i šte bädē tretijat vladetel v carstvoto.

7a - Za poreden pät Daniil e ignoriran; svidetelstvata mu sa bili prezirani ot carskata nasledstvenost. I otnovo, v izključitelna mäka, mladijat car obeštava naj-visoki počesti za tozi, kojto dokaže, če e sposoben da razšifrova poslaniето, napisano na stenata, po svrähestestven naćin. Kojto napravi tova, šte polući treto mjasto v carstvoto, zaštoto Nabonid i Valtasar zaemat pärho i vtoro mjasto.

Dan 5:8 Togava vsićki carski mädreći dojdoha, no ne možaha da pročetat pisanoto, nito da objasnjat na carja znaćenieto mu.

8a - Kakto i pri Navuhodonosor, tova ostava nevážmožno za ezićeskite mädreći.

Dan 5:9 Togava car Valtasar se uplaši mnogo, liceto mu se promeni i blagorodnicite mu se smutiha.

Dan 5:10 Poradi dumite na carja i negovite golemci, caricata vleze v zalata za piršestva i kaza taka: „Carju, da si živ doveka! Da ne te smuštavat mislite ti i da ne se promenja liceto ti.“

Dan 5:11 Ima ćovek v tvoeto carstvo, v kogoto e duhät na svetite bogove; i v dnite na bašta ti se nameriha v nego svetlina, razum i mädrost, podobna na mädrostta na bogovete. Zatova car Navuhodonosor, bašta ti, go postavi naćalnik na magbosnicite, na astrolozite, na haldejcite i na vraćovete,

Dan. 5:12 Zaštoto v nego se nameri goljam um, znanie i razbirane, tälkuvane na säništa, objasnenie na zagadki i razrešavane na trudni väprosi, sireneta na Daniil, kogoto car Valtasar beše postavil. Neka se povikat Daniil i toj šte izjavi tälkuvaneto.

12a - Tova svidetelstvo na kralicata e izumitelno i osähđa ćjaloto kralsko semejstvo: znaehme tova... no rešihme da ne go vmem predvid.

Dan 5:13 Togava Daniil beše doveden pred carja. Carjat otgovori i kaza na Daniil: „Ti li si Daniil, kojto beše edin ot judejskite plennici, koito bašta mi, carjat, izvede ot Judeja?“

Dan 5:14 Čuval säm za tebe, če duhät na bogovete e v tebe i če v teb se namirat svetlina, razum i mädrost.

Dan 5:15 I dovedoha pri men mädrećite i astrolozite, za da pročetat tova pisanie i da mi objasnjat znaćenieto mu; no te ne možaha da objasnjat znaćenieto na dumite.

Dan 5:16 Čuh, če možeš da davaš objasnenija i da rešavaš trudni väprosi; sega, ako možeš da pročeteš tova pisanie i da mi kažeš znaćenieto mu, šte bädeš oblećen v purpurno, šte imaš zlatna ogärlica na vrata si i šte imaš treto mjasto v upravljenieto na carstvoto.

16a - Treto mjasto sled bašta mu Nabonid i samija nego.

Dan 5:17 Togava Daniil otgovori pred carja: Pazi darovete si, a nagradite si daj na drug; no az šte pročeta pisanoto na carja i šte mu javja znaćenieto mu.

17a - Daniil e star i ne otdava znaćenie na počesti ili stoki i cennosti ot srebro i zlato, no väžmožnostta da napomni na tozi mlad car za negovite greški, za grehovete mu, za koito šte trjabva da plati s života si, ne može da bäde otkazana i toj e Božijat sluga za tozi vid dejstvие.

Dan 5:18 Carju, Vsevišnjat Bog dade na bašta ti Navuhodonosor carstvoto, veličieto, slavata i velikolepieto;

18a - Caruvaneto na Navuhodonosor e bilo delo i dar na istinskija Bog, kakto i Negovoto veličie , koeto toj pogrešno e pripisal na sobstvenata si sila , poradi gordost, predi da bāde zašemeten ot Boga v prodālženie na sedem godini.

Dan 5:19 I poradi veličieto, koeto Mu beše dal, vsički plemena, plemena i ezici se strahuvaha i trepereha pred Nego. Kogoto požela, umārtvjavaše, i kogoto požela, zapazvaše živ; kogoto požela, vāzvišavaše, i kogoto požela, smirjavaše.

19a - Carjat ubivaše onezi, koito iskaše

V častnost, tazi dadena ot Boga sila go nakarala da nakaže buntovnja evrejski narod i da ubie mnogo ot negovite predstaviteli.

19b - i toj poštadi života na onezi, koito iskaše

Daniil i plenenite evrei se vāzpolzvali ot tova.

19v - toj otgleda tezi, koito iskaše

Daniil i trimata mu verni spātnici bili izdignati ot car Navuhodonosor nad haldejcite.

19d - i toj namali tezi, koito iskaše

Blagorodnicite na negovoto carstvo trjabvalo da se sāglasjat da bādat upravljavani ot mladi čuždenci ot evrejski plen. Črez negovata mogāšta rāka evrejskata nacionalna gordost bila smirena i uništožena.

Dan 5:20 No kogato sārceto mu se nadigna i duhāt mu se zakoravja do nadmennost, toj bide svalen ot carskija si prestol i slavata mu beše otneta;

20a - Preživjavaneto na car Navuhodonosor ni pozvoljava da razberem arogantnostta, pripisvana na papskija car na Dan. 7:8. Daniil pokazva na carja, če absoljutnata vlast e dadena ot Bog na kogoto poželae, spored negovata programa. No kato si spomnja za uniženieto na car Navuhodonosor, toj mu napomnja, če kolkoto i mogāšt da e, edin zemen car zavisi ot neograničenata vlast na nebesnija car.

Dan 5:21 I toj bide izgonen izmeždu čoveškite sinove, i sārceto mu stana kato životinskoto sārcce, i žilišteto mu beše s divite osli; i mu dadoha treva da jade kato volove, i tjaloto mu beše mokreno ot nebesnata rosa , dokato ne pozna, če Vsevišnjat Bog vladee v carstvoto na čovecite i go dava komuto šte.

21a - Samo v tozi stih otbeljazvam spomenavaneto na „ divi magareta “. Magareto e tipičen simbol na inat: „uporit kato magare“, osobeno ako e i „divo“ i ne e opitomeno. Tova e simbolāt, kojto predstavjava duha na čoveka, kojto otkazva da čue urocite, dadeni ot Bog črez preživjavanijata na života mu i črez biblejskite mu otkrovenija.

Dan 5:22 A ti, sine mu Valtasare, ne si smiril sārceto si, makar če znaeše vsički tezi nešta.

22a - Vsáštност, imenno Valtasar se dáržal kato „div osel“, kato ne vzel predvid preživjavanijata na svoja „bašta“ (djado si).

Dan 5:23 Vie se vždignahte protiv Gospoda na nebeto; sádovete na doma Mu bjaha doneseni pred vas i vie pihte vino s tjah, vie i vašite golemci, vašite ženi i vašite naložnici. Hvalihte bogovete srebárni, zlatni, medni, železni, dárveni i kamenni, koito ne viždat, nito čuvat, nito znajat. I ne proslavihte Boga, v Čijato ráka e vašeto dihanie i vsičkíte vi pátišta.

23a - Valtasar oskverni zlatnite sádove, osveteni na Boga Sázdatel za religioznata služba v negovija hram. No kato gi izpolzva, za da hvali lážlivi ezičeski bogove, toj postigna várhát na merzostta . Tozi obraz podgotvja páťja za tozi ot Otkrovenie 17:4: Tazi žena beše oblečena v purpurno i červeno, ukrasena sás zlato, skápocenni kamáni i biseri. V rákata si dáržeše zlatna čaša, pálna s merzosti i s nečistotata na nejnoto bludstvo . Tam tja polučava imeto „ Vavilon Veliki “ v stih 5.

Dan. 5:24 Zatova toj izprati tazi čast ot rákata, s kojato beše napisan tozi tekst.

24a - Na svoj red Valtasar otkriva tvárde kásno sáštěstvuvaneto na istinskija živ Bog, kojto dejstva i reagira po čudotvoren način na povedenieto na horata.

Dan 5:25 Eto pisanieto, koeto beše napisano: Mene, Mene, Tekel, Uparsin.

25a - Prevod: prebroen, prebroen, preteglen i razdelen

Dan. 5:26 A eto i značenieto na dumite: „Prebroeni“. Bog prebroi carstvoto ti i go složi kraj.

26a - Párvoto „ broeno “ se otnasja do načaloto na caruvaneto, a vtoroto „ broeno “ - do kraja na tova caruvane.

Dan 5:27 Pretegleni: Pretegleni ste na veznite i ste namereni nedostatáčni.

27a - Veznite tuk sa simvol na božestvenija sád. Horata sa gi vázprieli, za da oboznačat služeníjata na spravedlivostta; mnogo nesávřšena spravedlivost. No Božijata e sávřšena i osnovana na obraza na duustranna vezna , toj preteglja dejstvijata na dobroto i zloto, koito sádenijat e izvřřil. Ako veznite na dobroto sa po-leki ot tezi na zloto, božestvenoto osáždane e opravdano. I tova e slučajat s car Valtasar.

Dan 5:28 Razdeleno: Carstvoto ti šte bádě razdeleno i dadeno na midjanite i persite.

28a - Dokato toj se otdaval na otvratitelni pijanstva v carskija si dvorec, voden ot car Darij, midjanite vlezli váv Vavilon prez rečnoto korito, koeto bilo vremenno otkloneno i presáhnalo.

Dan 5:29 Togava Valtasar zapovjada i obljakoha Daniil v purpurno obleklo, složiha mu zlatna ogárlica na vrata i proglasíha, če toj šte zaeme tretoto mjasto v carstvoto.

Dan 5:30 Sáštata nošt Valtasar, car na haldejcite, beše ubit.

Dan 5:31 I midjaninát Darij vze carstvoto, kogato beše na šestdeset i dve godini.

31a - Tozi točen razkaz na očevidec za Daniil ne e priznat ot istoricite, koito pripisvat tova dejstvie na persijskija car Kir II Veliki prez 539 g.

Daniil 6

Učeniето na тази глава 6 е идентично с това на Daniil 3. Тоzi път тja представja Daniil в изпитание за образцова вjарност , којато да бaде имитирана и възпроизвеждана за vsičки избрани, призовани от Бoga в Исус Христос. Кomentарите са полезни, но са достатaчни, за да прочетете и запомните урока. Car Darij dejstva като Navuhodonosor по негово време и на свой ред, на 62-godišna vāzrast , šte izpovjada slavata на живija Bog на Daniil; obrāštane vāv vjarata, postignato črez svidetelstvoto за vernostta на Daniil, kogato Bog го заšтити от лāvovete . От началото на врāzkata им тоj изpitva привāzраност и интерес към Daniil, kojto му служи вjарно и čestно и в kogoto тоj разпознава ... visš um .

Dan 6:1 I Darij blagovoli da postavi nad carstvoto sto i dvadeset satrapi, koito da bādat v cjaloto carstvo.

1a - Car Darij razkriva mādrostta si, kato poverjava upravlението на carstvoto на 120 upraviteli, ustanoveni v 120 provincii.

Dan. 6:2 I postavi nad tjah trima voenačalnici, meždu koito beše i Daniil, za da im dadat otčet satrapite i carjat da ne pretārpi nikakva zaguba.

2a - Daniil vse ošte e sred glavnite vodači, koito rākovodjat satrapite.

Dan 6:3 Daniil beše po-velik ot knjazete i satrapite, zaštoto imaše v sebe si prevāzhoden duh; i carjat reši da go postavi nad cjaloto carstvo.

3a - Darij, ot svoja strana, zabeljazva prevāzhodstvoto на Daniil v negovija inteligenten i mādār um. A planāt mu da go postavi nad vsički šte predizvika revnost i omraza sreštju Daniil.

Dan 6:4 Togava knjazete i satrapite tārseha povod da obvinjat Daniil odnosno carstvoto, no ne možaha da namerjat povod ili uprek, zaštoto toj beše veren i v nego ne se nameri nikakāv nedostatāk ili zlo.

4a - Daniil služi на Boga, kādeto i da go postavi, taka če služi i на carja sās sāštata predanost i vjарност. Po tozi način toj izgležda bezuprečen ; kriterij, kojto se srešta sred „adventnite“ svetii ot poslednite dni spored Otkr. 14:5.

Dan 6:5 A māžete rekoha: Njama da namerim nikakāv povod protiv tozi Daniil, osven ako ne go namerim v zakona на negovija Bog.

5a - Tezi argumenti razkrivat misleneto на djavolskija lager за posledното zemno izpitание на vjarata, v koeto sābotnata počivka на sedmija den ot Božija zakon šte pozvoli ubijstvoto на vernite му služiteli, tāj kato te njama da se sāglasjat da početat ostanalata čast ot pārvija den, napraven zadālžitelen, nedeljata на rimskija religiozen zakon.

Dan 6:6 Togava onezi knjaze i satrapi dojdoha pri carja s vālnenie i mu govoriha, kazvajki: Carju Darie, da si žīv doveka!

6a - Tova burno vlizane ima za cel da napomni na kralja za silata na čislenostta, sposobnostta mu da sāzdava vālnenija i sledovatelno za neobhodimostta toj da ukrepi gospodstvoto si.

Dan 6:7 Vsički knjaze na carstvoto, upravitelite, satrapite, sāvetnicite i upravitelite se sāglasiha da se izdade carski ukaz sās strog ukaz, spored kojto vseki, kojto se pomoli v ramkite na trideset dni na kojto i da e bog ili čovek, osven na teb, carju, da bāde hvārlen v lāvskija rov.

7a - Dotogava car Darij ne se e stremjal da prinudi māžete ot carstvoto si da služat na edin bog, a ne na drug. V politeizma religioznata svoboda e pālna. I za da go ubedjat, zagovornicite go laskajat, počitajki go, car Darij, kato bog. Tuk otново, kakto pri vsički veliki vladeteli, gordostta se probužda i šte go nakara da odobri тази naredba, kojato obače ne e izljazla ot uma mu.

Dan 6:8 Segā, pročee, carju, potvārdi ukaza i napiši ukaza, za da ne može da se promenja, spored zakona na midjanite i persite, kojto ne se promenja.

8a - Tozi dekret vāzhititelno prorokuva za tozi, kojto šte napravi rimskata nedelja zadālžitelna v kraja na dnite. No neka otbeležim, če tozi nepromenim karakter na zakona na midjanite i persite, ustanoven ot grešni i grešni hora, e napālno neopravdan. Neizmennostta prinadleži na istinskija žīv Bog, Sāzdatelja.

Dan 6:9 Togava car Darij napisa ukaza i ukaza.

9a - Tazi stāpka e ot sāštestveno značenje, zaštoto sled kato samijat toj e napisal ukaza i zaštitata , šte trjabva da se spazva nepromenimijat zakon na midjanite i persite .

Dan 6:10 Kogato Daniil uzna, če poveljata e napisana, toj vlezē v doma si, kādeto prozorcite na gornata staja bjaha otvoreni kām Jerusalem; i tri pāti na den kolēničeše i se moleše i slaveše svoja Bog, kakto praveše i v načaloto.

10a - Daniil ne promenja povedenieto si i ne pozvoljava da bāde povlijan ot тази čoveška mjarka. Kato otvarja prozoreca si, toj pokazva, če iska negovata lojalnost kām Vsemogāštija Bog da bāde izvestna na vsički. Po tova vreme Daniil se obrāšta kām Jerusalem, kādeto, dori razrušen, se namira Božijat hram. Zaštoto Duhāt Božij se e projavjaval ot dālgo vreme v tozi svjat hram, kojto e napravil svoj dom, svoeto zemno obitalište.

Dan 6:11 Togava tezi māže vljazoha s vālnenie i nameriha Daniil da se moli i da prizovava svoja Bog.

11a - Zagovornicite go nabljudavali i nabljudavali, za da go hvanat v akt na nepodčinenie na kralskija ukaz ; v momenta tova e „frapantno prestāplenie“.

Dan 6:12 Togava te dojdoha pred carja i mu kazaha otnosno carskija ukaz: „Ne napisa li ti ukaz, spored kojto vseki, kojto se pomoli na njakoj bog ili čovek v ramkite na trideset dni, osven na teb, carju, da bāde hvārlen v lāvskija rov?“ Carjat otgovori: „Tova e vjarno, spored zakona na midjanite i persite, kojto ne može da bāde promenen.“

12a - Kraljat može da potvārdi samo ukaza, kojto samijat toj e napisal i podpisal.

Dan 6:13 I te pak govoriha na carja, kazvajki: Daniil, kojto e ot judejskite plennici, ne te e poslušal, carju, nito ukaza, kojto si napisal, no se moli tri päti na den.

13a - Hvanat v molitva, Daniil e osäden. Carjat ocenjava Daniil za negovoto vjarno i čestno povedenie. Toj vednaga šte napravi vrážka meždu nego i tozi Bog, na kogoto služi s takava revnost i vjarnost, tãj kato mu se moli redovno tri päti na den . Tova objasnjava bolkata i stradaniето, koito osäždaneto na Daniil šte mu pričini, i načaloto na negovoto obräštane väv vjarata, koeto idva.

Dan 6:14 Kogato carjat ču tova, mnogo se natäži i reši da izbavi Daniil; i se trudeše do zalez slänce da go spasi.

14a - Togava carjat osäžnava, če e bil manipuliran i se zaema da spasi Daniil, kogoto visoko ceni. No usilijata mu šte bädat naprazni i carjat s täga otkriva predi vsički ostanali, če: bukвата ubiva, no duhät dava život . Kato dava na horata tozi izraz po-käsno, Bog pokazva granicata na uvaženie kã zakonite. Životät ne može da bäde reguliran ot bukvite na pravnite tekstove. V svoja božestven säd Bog vzema predvid podrobnosti, koito märtvata bukva na pisanija mu zakon ignorira i horata bez Bog njamat mädrostta da napravjat säštoto.

Dan. 6:15 No tezi mäže nastojavaha pred carja i mu kazaha: „Znaj, carju, če zakonät na midjanite i persite iziskva vseki dekret ili ukaz, potvrđen ot carja, da bäde okončatelen.“

15a - Zagovornicite si pripomnjat neotmenimija (neopravdan) karakter na rešenijata, vzeti ot carja na midijcite i persite. Samijat toj e v kapan na nasledenata si kultura. No razbira, če e stanal žertva na zagovor, nasočen sreštu Daniil.

Dan 6:16 Togava carjat zapovjada i dovedoha Daniil i go hvärliha v lävskija rov. I carjat govori na Daniil i kaza: Tvojat Bog, na kogoto služiš neprestanno, da te izbavi.

16a - Carjat e prinuden da hvärli Daniil v lävskija rov, no ot vse särece želaе Bogät, na kogoto služi tolkova vjarno, da se namesi, za da go spasi.

Dan 6:17 I donesoha kamäk i go položiha na otvora na rova; i carjat go zapečata säš sobstvenija si pečat i s pečata na golemcite si, za da ne se promeni ništo otnosno Daniil.

17a - Tuk preživjavaneto na Daniil ima shodstva s pogrebenieto na Hristos, čijato krägla kamenna vrata säšto e bila zapečatana, za da se predotvrat i čoveška namesa.

Dan 6:18 Togava carjat vleze v dvoreca si i prekara noštta gladuvajki; ne si dovede naložnica i ne možeše da spi.

18a - Tova povedenie na carja svidetelstva za negovata iskrenost. Pravejki tezi nešta, toj pokazva, če iska da uгоди na Boga na Daniil i da poluč i spasienieto si ot nego. Tova e načaloto na negovoto obräštane kã edinstvenija Bog.

Dan 6:19 Carjat stana rano sutrinta i bärzo otide kã lävskija rov.

19a - Podgotovka za čistota, posledvana ot bezsäna nošt, zaštoto umät mu e izmäčvan ot misälta za smärтта na Daniil, i tova bärzane kã lävskija rov na räsämvane ne sa dejstvija, izväršvani ot ezičeski car, a tezi na brat, kojto običa brat si v Boga.

Dan 6:20 I toj se približi do rova i povika Daniil s tãžen glas. I carjat govori na Daniil, kazvajki: Daniile, slugo na živija Bog, tvojat Bog, na kogoto služiš neprestanno, uspja li da te izbavi ot lãvovete?

20a - Kato se približi do jamata, toj izvika Daniil s tãžen glas

Carjat se nadjava, no se strahuva i užasjava ot naj-lošoto za Daniil. Nadeždata mu obače se demonstrira ot fakta, če go vika i mu zadava vãpros.

20b - Daniile, slugo na živija Bog, tvojat Bog, na kogoto služiš s tãrpenie, uspja li da te izbavi ot lãvovete?

Kato go nariča „ živijat Bog “, Darij svidetelstva za naçaloto na svoeto obrãštane vãv vjarata. Vãprosãt mu obače „ „Uspja li da te izbavi ot lãvovete?“ ni pokazva, če toj vse ošte ne go poznavã. V protiven sluãaj šteše da kaže: „ Iskaše li da te izbavi ot lãvovete ? “

Dan 6:21 I Daniil kaza na carja: Carju, da si živ doveka!

21a - V ustata na zagovornicite, v stih 6, izrazãt e imãl malko znaãenie, no v tãzi na Daniil, toj prorokuva dostãp do veãen život, zapazen za Božiite izbranici.

Dan 6:22 Mojat Bog izprati angela Si i zatvori ustata na lãvovete, ta ne mi storiha nikakvo zlo; zaštoto se okazah nevinen pred Nego i pred Tebe, carju, ne sãm storil ništo lošo.

22a - V tova preživjavane car Darij osãznava kolko glupava, neoprãvdana i neodobrena za istinskija Živ Bog, na kogoto Daniil služi bez da se krie, e nepromenimata koncepcija za ãoveškite carski ukazi.

Dan 6:23 Togava carjat se zarãdva mnogo i zapovjãda da izvadjat Daniil ot rova. I Daniil bide izvãden ot rova, i nikakva povreda ne se nãmeri po nego, zaštoto vjarvaše v svoja Bog.

23a - Togava carjat beše mnogo štaštliv

Tãzi reakcija na estestvena i spontanna radost razkriva bãdešt Boži izbranik, zaštoto carjat veãe ima sigurnostta na svoeto sãštestvuvane i svojata vlast.

23b - Daniil beše izvãden ot jamata i ne beše nãmerena nikakva rana po nego

Toãno kakto drehite na trimata spãtnici na Daniil, hvãrleri v pregrjatata pešt, ne izgorjaha.

23v - zaštoto se beše upovãval na svoja Bog

Tãzi uverenost se razkri v rešeniето mu da ne se podãini na carskija ukaz, kojto bi lišil Bog ot molitvite mu; nevãzmožen i nemislim izbor za tozi obrazcov ãovek s ãisto ãoveška vjara.

Dan 6:24 Carjat zapovjãda i dovedoha onezi mãže, koito bjaha obvinili Daniil, i gi hvãrliha v lãvskija rov, tjah, decata im i ženite im; i predi da stignat do dãnoto na rova, lãvovete gi sgrabãiha i sãupiha vsiãkite im kosti na parãeta.

24a - Bog e obãrnãl neštata sreštu neãestivite, koito sa planirãli zlo. Po vremeto na persijskite care, koito šte dojdãt, preživjavãneto šte se povtãri za evreina Mardohej, kogoto vodãããt Aman šte iska da ubie zaedno s naroda mu po vremeto na carica Estir. Tam sãšto Aman šte bãde obesen na besilkata, postavena za Mardohej.

Dan 6:25 Sled tova car Darij pisa do vsički plemena, narodi i ezici, koito živejat po cjalata zemja, kazvajki: „Mir da vi se dade izobilen.“

25a - Tova novo pisanie na carja e na čovek, pobeden ot živija Bog. Segaj, namirajki se v sāvāršen mir v sārčeto si, toj izpolzva gospodstvaštoto si položenie, za da otpravi kām vsički hora na carstvoto si svidetelstvoto za svoja mir, koeto e polučil ot istinskija Bog.

Dan. 6:26 Zapovjadvam v cjaloto mi carstvo čovecite da se bojat i da se trepnat ot Boga na Daniil, zaštoto Toj e živijat Bog i prebādva doveka; carstvoto Mu njama da se razruši i vladičestvoto Mu šte prebāde dokraj.

26a - Zapovjadvam, če v celija obhvat na moeto carstvo

Kraljat zapovjadva, no ne prinuždava nikogo.

26b - imame strah i trepet ot Boga na Daniil

No obogaten ot tozi opit, toj nalaga straha i užasa ot Daniilskija Bog, za da razubedi avtorite na nov zagovor, zamislen sreštu Daniil.

26v - Zaštoto Toj e živijat Bog i prebādva doveka

Toj se nadjava, če tova svidetelstvo šte bāde prieto v sārčata na horata v carstvoto i za tova go hvali i vāzveličava.

26g - Carstvoto Mu nikoga njama da bāde razrušeno i vladičestvoto Mu šte trae do kraja

Večnijat harakter na 5-toto carstvo na statujata e provāzglasen otnovo.

Dan 6:27 Toj e izbaviteljat i spasiteljat, Kojto vārši znamenija i čudesa na nebeto i na zemjata. Toj izbavi Daniil ot silata na lāvovete.

27a - Toj e tozi, kojto izbavja i spasjava

Carjat svidetelstva za tova, koeto e nabljudaval, no tova izbavlenie i spasenie se otnasjat samo do fizičeskoto tjalo, života na Daniil. Šte e neobhodimo da izčakame idvaneto na Isus Hristos, za da razberem Božieto želanie da izbavi i spasi ot greha. No neka otbeležim, če carjat estestveno čuvstvaše nuždata da se prečisti, za da ugodi na živija Bog.

27b - Kojto vārši znamenija i čudesa na nebesata i na zemjata

Knigata na Daniil svidetelstva za tezi znamenija i čudesa, svrāhestestveni dejstvija, koito Bog e izvāršil, no vnimavajte, djavolāt i negovite demoni sāšto mogat da falšificirat opredeleni božestveni čudesa. Za da se identificirat dvata vāzmožni proizhoda, e dostatačno da se razbere koj se vāzpolzva ot predadenoto poslanie. Vodi li to do poslušanie kām Boga Sāzdatel ili do neposlušanie?

Dan 6:28 Daniil preuspjavaše po vreme na caruvaneto na Darij i po vreme na caruvaneto na persieca Kir.

28a - Razbirame, če Daniil njama da se vārne v rodnata si zemja, no urocite, koito Bog mu e dal v Dan. 9, šte sa go nakarali da prieme, bez da strada ot тази sādba, opredelena ot negovija Bog.

Daniil 7

Dan 7:1 V prvu godinu na vavilonskij car Valtasar, Daniil sanuva i videnija dojdoha v uma mu, dokato lezeše na legloto si. I toj napisa sanja i razkaza glavnite nešta.

1a - Prvu godinu na Valtasar, car na Vavilon

Toest, prez 605 g. Ot videnieto ot Dan. 2 sa izminali 50 godini. Sled smrtta si velikij car Navuhodonosor e zamenen ot vnuka si Valtasar.

Dan 7:2 : Daniil započna i kaza: Vidjah vav videnieto si prez noštta, i eto, četirite nebesni vetrove se vturnaha v goljamoto more.

2a- četirite nebesni vetrove nahluha

Imenno vselenskite vojni karat dominatorite da razširjat vlastta si v posoka na četirite kardinalni točki – kām sever, jug, iztok i zapad.

2b- na goljamoto more

Obrazāt ne e laskatelen za čovečestvoto, zaštoto moreto, dori goljamo, e simvol na smrtta. Spored Bitie 1, to ne e sredata, prigotvena za čoveka, saždaden po Negov obraz. Negovata sreda e zemjata. No čovečestvoto e zagubilo, sled parvorodnija grjah, črez nepokorstvoto si, svoja božestven obraz i veče ne e v Negovite čisti i svjati oči ništo drugo osven nečisti i nenasitni morski životni, koito se poglaštat vzaimno pod vdahnovenieto na djavola i demonite. V tova videnie moreto simbolizira anonimnata masa ot čoveški sašttestva.

Osven tova, rajonät, obhvanat ot proročestvoto, se otnasja do narodi, svärzani črez krajbrežnite si aspekti, graničešti säs Sredizemno more. Sledovatelno moreto igrae goljama rolja väv voennite dejstvija na zavoevanijata na vlastvaštite.

Dan 7:3 I četiri golemi zvjara izljazoha ot moreto, različni vidove edin ot drug.

3a - I četiri golemi životni izljazoha ot moreto

V novo videnie otkrivame učenieto, dadeno v Daniil 2, no tuk životnite zamestvat častite na tjaloto na statujata .

3b - različni niva edin drug

Kato materialite na statujata ot Dan.2.

Dan 7:4 Pärvijat beše kato läv i imaše krila na orel; gledah, dokato mu izskubaha krilata, i toj bide izdignat ot zemjata, i izpraven na nozete si kato čovek, i mu se dade čoveško särke.

4a - The Pärvijat beše kato läv i imaše orlovi krile

Tuk zlatnata glava na haldejskija car ot Dan. 2 se prevrășta v läv s orlovi krile ; emblema, gravirana vărhu sinite kamäni na Vavilon, gordostta na car Navuhodonosor v Dan. 4.

4b - Gledah, dokato krilata mu ne bjaha otkäsna

Proročestvoto govori za sedemte godini ili sedemte vremena, prez koito car Navuhodonosor bil napraven glupav ot Bog. Prez tezi 7 godini (sedem vremena) na uniženie, prorokuvani v Dan. 4:16, čoveškoto mu särke bilo premahnato, zameneno säs zversko särke.

4v- Toj beše väzdignat ot zemjata i stäpil na nozete si kato čovek, i mu beše dadeno čoveško särke.

Tuk se potvărždava Negovoto obrăștane käm Boga Săzdatel. Negovijat opit ni pozvoljava da razberem, če za Boga čovekät e čovek samo kogato säreto mu nosi obraza na Božieto särke. Toj šte razkrie tova väv väplăștenieto si v Isus Hristos, säväršenijat božestven model na ljubov i poslušanie.

Dan 7:5 I eto, drug zvjär, podoben na mečka , sedeše na ednata strana; i imaše tri rebra v ustata si, meždu zäbite si; i mu kazaha: Stani, izjaž mnogo meso.

5a - I eto, vtori zvjär, podoben na mečka , stoeše otstrani

Sled haldejskija car, srebärnite gärdi i räce na midijcite i persite se prevrăștat v mečka . Preciznostta „ kojato stoeše ot ednata strana “ iljustrira persijskoto gospodstvo, koeto se pojavjava vtoro sled midijskoto gospodstvo, no zavoevanijata, postignati ot persijskija car Kir II, mu davat sila, mnogo po-goljama ot тази na midijcite.

5b - toj imaše tri rebra v ustata si meždu zäbite si i mu kazaha: Stani, jaž mnogo meso

Persite šte dominirat nad midijcite i šte zavladejat tri dăržavi: Lidija na bogatija car Krez prez 546 g. pr.n.e., Vavilonija prez 539 g. pr.n.e. i Egipet prez 525 g. pr.n.e.

Dan 7:6 Sled tova poglednah, i eto, drug zvjar, podoben na leopard , kojto imaše na gārba si četiri krila kato ptica; i zvjarāt imaše četiri glavi; i mu beše dadena vlast.

6a - Sled tova poglednah, i eto, drug beše kato leopard

Po sášťija način, mednijat korem i bedra na gräckite vladeteli se prevrášťat v leopard s četiri ptiči krila ; petnata na gräckija leopard go pravjat simvol na greha .

6b- i imaše na gārba si četiri krila kato ptica

Četirite ptiči krila, svärzani s leoparda, iljustrirat i potvărždavaj izključitel'nata skorost na zavoevanijata na mladija mu car Aleksandăr Veliki (meždu -336 i -323).

6v - tova životno imaše četiri glavi i mu beše dadena vlast

Tuk „ četiri glavi “, no v Dan. 8 šte bādat „ četiri golemi roga “, koito oboznačavaj gräckite vladeteli, naslednici na Aleksandăr Veliki: Selevk, Ptolemej, Lizimah i Kasandăr.

Dan 7:7 Sled tova vidjah v noštnite videnija, i eto, četvărťi zvjar, strašen i užasen, i izvānredno silen; i imaše golemi železni zābi; poglāšťaše, trošeše i stāpkvaše ostatāka pod krakata si; i beše različen ot vsički zverove, koito bjaha predi nego, i imaše deset roga.

7a - Sled tova vidjah v noštnite videnija, i eto, četvărťi zvjar, užasen , strašen i izvānredno silen

Tuk otnovo železnite kraka na Rimskata imperija se prevrášťat v čudovište s železni zābi i deset roga . Zaštoto spored Otkr. 13:2, samo tja nosi kriteriite na trite predišni imperii: silata na lāva , potvărđena v tozi stih, kādeto e utočneno: izključitel'no silen ; silata na mečkata i bārzinata na leoparda. s nasledstvoto na greha mu, simvolizirano ot petnata mu.

7b - toj imaše golemi železni zābi, jadeše, trošeše na parčeta i tāpčeše s krakata si ostanaloto;

Tezi podrobnosti mu pripisvaj klaneta i ubijstva, izvāršeni črez simvola na rimskoto željazo , koito šte prodālžat do kraja na sveta, črez negovoto papsko gospodstvo.

7v - To se različavaše ot vsički predišni životni i imaše deset roga.

Desette roga predstavljavaj frankite, lombardite, alemanite, anglosaksoncite, vestgotite, burgundite, svevite, herulite, vandalite i ostgotite. Tova sa desette hristijanski kralstva, koito šte se obrazuvat sled razpadaneto na Rimskata imperija prez 395 g., spored objasnenijata, dadeni ot angela na Daniil v stih 24.

Dan 7:8 I kato razgledah rogovete, eto, izmeždu tjah izleze drug, malāk rog; a predi tozi rog bjaha izkoreneni tri ot pārvite rogove; i eto, v nego imaše oči kato čoveški oči i usta, koito govoreha nadmenno.

8a - Poglednah rogovete i eto, drug malāk rog izleze otsred tjah

Malkijat rog izliza ot edin ot desette roga, koeto oboznačava ostgotska Italija, kādeto se namirat grad Rim i taka narečenijat papski „svjat prestol“ v Lateranskija dvorec na planinata Celian; latinskoto ime označava: nebe.

8b - i tri ot pärvite rogove bjaha iztrágnati predi tozi rog

Razkásanite roga sa hronologično: trimata care poniženi ot stih 24, a imenno herulite meždu 493 i 510 g., sled tova posledovatelno vandalite prez 533 g. i ostgotite prez 538 g., koito sa progoneni ot Rim ot generala Velizarij po zapoved na Justinian I i okončatelno pobedeni pri Ravena prez 540 g. Zaštoto trjabva da otbeležim posledstvijata ot izraza predi tozi rog . Tova označava, če rogät njama lična voenna sila i če se väzpolzva ot väoráženata sila na monarsite, koito se bojat ot nego i se strahuvat ot religioznata mu vlast i zatova predpočitat da go podkrepjat i da mu se podčinjavat. Tova razsáždzenie šte bädé potvärdeno v Dan. 8:24, kädeto šte pročetem: silata mu šte se uveliči, no ne črez sobstvenata mu sila , a stih 25 šte utočni: poradi prosperiteta mu i uspeha na hitrostite mu, toj šte ima arogantnost v särceto si . Po tozi naćin se demonstrira, če istinata se potväřždava samo črez grupirane na podobni poslanija, razprásnati iz različnite glavi na knigata na Daniil i, po-obšto, v cjalata Biblija. Razdeleni, glavite na knigata „zapečatvat“ proročestvoto i negovite poslanija, kato naj-finite i važni ostavat nedostápní.

8v - i eto, tja imaše oči kato oči na čovek

V Otkr. 9 Duhät predšestva opisanijata si s termina „podoben“ . Po tozi naćin toj vnušava prilika väv väšnija vid, kojato ne e realnost. I tuk trjabva da otbeležim prilikata s väplätenija čovek v negovoto säväřšenstvo v Isus Hristos, no toj ima samo prestruvka. No ima i nešto poveče, zaštoto „ očite “ sa simbol na jasnovidstvoto na prorocite, za koito Isus säšto e säväřšen model. I Duhät namekva za proročeskata pretencija na papstvoto, koeto v krajna smetka šte ustanovi oficialnoto si sedalište väv Vatikana, duma, kojato označava: da prorokuvam, ot latinskoto „vaticinare“ . Tova šte bädé potvärdeno v Otkr. 2:20, kogato Duhät sravnjava tazi rimokatoličeska cäřkva s Jezavel , kojato e ubila prorocite na JaHVE, čuždenkata, poklanjašta se na Vaalimite, omážena za car Ahav. Sravnenieto e opravdano, zaštoto papizmät ubiva na kladite na Inkvizicijata istinskite Božii proroci v Hristos.

8d - i usta, kojato govoreše s arogantnost.

V tazi sedma glava božestvenijat režisör predstavja v „uveličen maštab“ hristijanskata epoha, kojato go zasjaga osobeno – perioda meždu kraja na Rimskata imperija i slavnoto zavräštane na Hristos v liceto na Mihail, negovoto nebesno ime sred angelite. Toj objavjava idvaneto na aroganten car, gonitel na svetiite. na Vsevišnija , kojto atakuva božestvenite religiozni normi, opitvajki se da promeni vremenata i zakona , desette zapovedi, no säšto i drugi božestveni postanovlenija. Duhät objavjava poslednoto mu nakazanie; toj šte bädé „ pogálnat ot ogän“ zaradi arogantnity mu dumi .“ Sledovatelno, scenata na nebesnija säd ot sedmoto hiljadoletie e predstavena vednaga sled spomenavaneto na arogantnity mu dumi . Predi neja car Navuhodonosor säšto e projavil arogantnost , no smireno e priel uroka za uniženie, kojto Bog mu e dal.

Nebesnijat säd

Dan 7:9 Gledah, dokato se postaviha prestoli, i Starijat po dni sedna. Drehite Mu bjaha beli kato snjag, a kosmite na glavata Mu – kato čista välna; prestolät Mu – kato ogneni plamäci, a kolelata Mu – kato plamtjašt ogän.

9a - Gledah kak se postavjaha tronove

Tazi scena predstavlja vremeto na sãda, kojto šte bãde izvãršen ot izkupenite svetii na Isus Hristos v Negovo prisãstvie, sednali na tronove , na nebeto spored Otkr. 4, prez hiljadata godini , spomenati v Otkr. 20. Tozi sãd podgotvja uslovijata za poslednija sãd, ãieto izpãlnenie e iljustrirano v stih 11.

9b - I Starijat po dni sedna.

Tova e obožestvenijat Hristos, edinstvenijat Bog-tvorec. Dejstvieto na glagola assit pokazva prekratjavane na postojanna dejnost; tova e obraz na pokoj. Nebeto e v absoluten mir. Na zemjata neãestivite sa bili uništoženi pri zavrãštaneto na Hristos.

9v - Drehte mu bjaha beli kato snjag, a kosata na glavata mu - kato ãista vãlna

Bjaloto e simbol na sãvãršenata ãistota na Bog, kojato zasjaga cjalata mu priroda na nivo drehi , simboli na delata mu i kosata na glavata mu, kojato e korona ot ãista i sãvãršena mãdrost, osvobodena ot vsjakakãv grjah .

Tozi stih ni vnušava Isaja 1:18: „ Elate sega i neka raziskvame pomeždu si, kazva JaHVE. Ako grehovete vi sa kato purpurno, šte stanat beli kato snjag; ako sa ãerveneni kato purpurno, šte stanat kato vãlna.“

9g - tronãt mu beše kato ogneni plamãci,

Tronãt oboznaãava mjastoto na velikija Sãdija, toest sãda na Božiite misli. Toj e postaven pod obraza na ognenite plamãci , koito šte bãdat oãite na Hristos otmãstitel v Otkr. 1:14 , kãdeto namirame opisanijata na tozi stih. Ogãnjat uništožava , koeto dava celta na tozi sãd da uništoži vragovete na Boga i Negovite izbrani. Tãj kato te veãe sa mãrtvi, tozi sãd se otnasja do vtorata smãrt , kojato okonãatelno šte porazi osãdenite.

9-ti - i kolelata kato gorjašt ogãn.

Prestolãt ima kolela , sravneni s gorjašt ogãn , kojto šte se razpali na zemjata: Otkr. 20:14-15: vtorata smãrt e ognenoto ezero . Sledovatelno kolelata pokazvat dviženieto na sãdii ot nebeto na zemjata za izpãlnenie na proiznesenite prisãdi. Živijat Bog, velikijat Sãdija, se dviži i kogato zemjata bãde obnovena i preãistena, toj šte se dviži otnovo, za da ustanovi tam svoja carski prestol, spored Otkr. 21:2-3.

Dan 7:10 Ognena reka teãeše i izlizaše ot prisãstvietu Mu; hiljadi hiljadi Mu služeha i deset hiljadi po deset stojaha pred Nego. Sãdiite sedjaha i knigite se otvarjaha.

10a - Ognena reka teãeše i izlizaše pred nego

Preãistvaštijat ogãn , kojto šte sleze ot nebeto, za da pogãlne dušite na padnalite mãrtvi i sled tova vãzkrãsnali, spored Otkr. 20:9: I te se izkaãiha po liceto na zemjata i obikoliha stana na svetiite i vãzljubenija grad . No ogãn sleze ot nebeto i gi pogãlna .

10b - Hiljada hiljadi mu služiha

Toest, milion duši, izbrani, izkupeni ot zemjata.

10c- i deset hiljadi miliona stojaha v negovoto prisáštvie

Deset miliarda zemni duši, prizovani ot Boga, sa vâzkreseni i prizovani pred Nego i Negovite sâdii, za da iztârpjat spravedlivata božestvena prisâda na vtorata smârt , nešto, potvrđeno v Luka 19:27: „ Naj-nakraja, doveždat tuk i ubivat pred Mene vragovete Mi , koito ne iskaha da caruvam nad tjah .“ Po tozi naçin Duhât potvrđdava dumite, koito e kazal çrez Isus v Matej 22:14: „ Zaštoto mnozina sa zvani, a malcina izbrani .“ Tova šte bâde osobeno validno v poslednite dni spored Luka 18:8: „... No kogato Çoveškijat Sin dojde, šte nameri li vjara na zemjata?“

10d - Sâdiite sednaha i knigite bjaha otvoreni

Vârhovnijat sâd šte otsâdi vâž osnova na svidetelskite pokazanija, koito sa pozvolili postanovjavaneto na prisâdata, i na obvinitelnite aktove, individualno sâobrazeni s vsjaka osâdena duša. Negovite knigi sâdâržat života na sâštestvo, pazeno v pametta na Bog, s verni angeli kato svideteli, ponastojâstem nevidimi za zemljanite.

Dan 7:11 Togava poglednah poradi visokite dumi, koito rogât izgovori; i dokato gledah, zvjarât beše ubit.

11a - Togava poglednah, poradi arogantnrite dumi, koito rogât izreçe

Tâj kato terminite „ zaradi „ Arogantni dumi “ pokazvat, çe tozi stih iska da ni pokaže priçinno-sledstvenata vrâzka, kojato opredelja Božija sâd. Toj ne sâdi bez priçina.

11b - i dokato gledah, životnoto beše ubito

Ako çetvârtoto životno, predstavljavašto nasledjavaneto, Imperski Rim - deset evropejski kralstva - Papski Rim, bâde uništoženo ot požar, tova e zaradi arogantnata ustna dejnost na Papskija Rim; dejnost, kojato šte prodâlži do zavrâštaneto na Hristos.

11v - i tjaloto mu beše uništoženo , predadeno na ogânja, za da bâde izgoreno

Sâdât porazjava ednovremenno malkija rog i desette graždanski roga, koito go poddâržaha i učastvaha v grehovete mu spored Otkr. 18:4. Ognenoto ezero na vtorata smârt šte gi pogâlne i uništoži .

Dan 7:12 Ostanalite životni bjaha lišeni ot silata si, no životât im beše udâlžen za izvestno vreme.

12a - Drugite životni bjaha lišeni ot silata si

Tuk, kakto v Otkr. 19:20 i 21, Duhât razkriva, çe različna sâdba e predvidena za obiknovenite grešnici na eziçestvoto, bidejki naslednici na pârvorodnija grjah, predaden ot Adam na çoveškite masi prez çjalata zemna istorija.

12b - no im beše dadeno udâlžavane na života do opredeleno vreme

Tazi preciznost ima za cel da pokaže predimstvoto na predišnite imperii da ne sa preživeli kraja na svoeto gospodstvo v kraja na sveta, kakto e sluçajat s çetvârtoto rimsko životno pod poslednata mu forma na vselensko hristijansko upravljenje po vreme na zavrâštaneto na Isus Hristos.

Krajat na četvrtoto carstvo e beljazan ot pálnoto mu uništoženie. Sled tova zemjata šte ostane bezformena i prazna po obraz i podobie na bezdnata ot Bitie 1:2.

Isus Hristos, sinät čoveški

Dan 7:13 Vidjah v noštnite videnija, i eto, edin kato Čoveškija Sin idvaše s nebesnite oblaci i stigna do Starija po dni; i Go dovedoha pri Nego.

13a - Vidjah v noštnite videnija i eto, s nebesnite oblaci dojde edin, podoben na čoveški sin

Tazi pojava na Čoveškija Sin hvárlja svetlina vârhu značienieto, dadeno na toku-što spomenatija sâd. Sâdât prinadleži na Hristos. No po vremeto na Daniil Isus vse ošte ne beše došâl, taka če Bog izobrazjava kakvo šte postigne toj črez zemnoto si služenie po vreme na pãrvoto si idvane na zemjata na horata.

13b - toj se približi do Starija po dni i te go dovedoha pri nego.

Sled smãrtta si, toj šte vâzkrásne, za da predstavi sãvãršenata si pravednost, kojato beše požertvana kato žertva na obidenija Bog, za da poluči proška za svoite verni izbranici, izbrani i izbrani ot samija nego. Predstavenijat obraz uči na principa na spasenieto, postignato črez vjara v dobrovolnata žertva na Bog v Hristos. I potvãrždava negovata validnost pred Boga.

Dan 7:14 I Mu se dade vlast, slava i carstvo, za da Mu služat vsički plemena, narodi i ezici. Negovoto vladičestvo e večno vladičestvo, koeto njama da premine, i carstvoto Mu njama da se razruši.

14a - Dadeni sa mu vlast, slava i carstvo

Dannite ot tozi stih sa obobšteni v tezi stihove ot Matej 28:18 do 20, koito potvãrždavat, če sâdât prinadleži na Isus Hristos: Isus, kato se približi, im kaza taka: Dade Mi se vsjaka vlast na nebeto i na zemjata . Idete, pročee, naučete vsički narodi, kato gi krãštavate v imeto na Otca i Sina i Svetija Duh i učite gi da pazjat vsičko, što sãm vi zapovjadal. I eto, Az sãm s vas prez vsičkite dni do svãrška na veka .

14b - i vsički narodi, plemena i ezici mu služiha

V absoljutni stojnosti, tova šte bãde na novata zemja, starata, obnovena i proslavena sled sedmoto hiljadoletie. No izkupenite šte bãdat izbrani izmeždu vsički hora, narodi i hora ot vsički ezici črez unikalnoto spasenie, polučeno ot Isus Hristos, zaštoto sa mu služili prez života si. V Otkr. 10:11 i 17:15 tozi izraz oboznačava Evropa i hristijaniziranija zapaden svjat. V тази група откриваме милиона спасени избрани, koito služat na Boga v stih 10.

14v - i carstvoto mu nikoga njama da bãde razrušeno

Podrobnostite, citirani v Dan. 2:44 otnosno nego, sa potvãrdeni tuk: caruvaneto mu nikoga njama da bãde razrušeno.

Dan 7:15 Az, Daniil, bjah smuten duhom dãlboko v sebe si i videnijata na glavata mi me smutiha.

15a - Az, Daniil, bjah smuten duhom v sebe si

Problemät na Daniil e opravdan, videnieto predveštava opasnost za Božiite svetii.

15b - i videnijata na glavata mi me uplašiha.

Skoro videnieto mu za Mihail šte proizvede sáštiija efekt värhu nego, spored Dan. 10:8: „ Ostanah sam i vidjah tova goljamo videnie; silata mi me napusna, liceto mi promeni cveta si i se smuti, i zagubih vsjakakva sila.“ Objasnenie: Čoveškijat sin i Mihail sa edna i sášta božestvena ličnost . Užas šte karakterizira caruvaneto na Rim, zaštoto v tezi dve posledovatelni gospodstva toj njama da dade na naroda sveti vladeteli kato Navuhodonosor, Darij Midjanin i Kir 2 Persiec.

Dan 7:16 I az dojdoh pri edin ot stojaštite tam i go popitah za istinata váv vsički tezi nešta; i toj mi gi razkaza i mi dade tálkuvaniето im.

16a - Tuk započvat dopálnitelnite objasnenija, dadeni ot angela

Dan 7:17 Tezi golemi zverove, koito sa četiri, sa četirima care, koito šte se izdignat ot zemjata:

17a - Obárnete vnimanie, če tova opredelenie se otnasja kacto za posledovatelnostite, razkriti v Dan. 2 črez obraza na statujata , taka i tuk v Dan. 7, črez tozi na životnite .

Dan 7:18 No svetiite na Vsevišnija šte vzevat carstvoto i šte vladejat carstvoto do večni vekove, do večni vekove.

18a - Sáštijat komentar kacto za četirite nasledstva. I tuk petoto se otnasja do večnoto carstvo na izbranite, koeto Hristos izgražda värhu pobedata si nad greha i smárta.

Dan 7:19 Togava poiskah da uznaja istinata za četværtija zvjar, kojto se različavaše ot vsičkite drugi, beše izvánredno strašen, imaše železni zäbi i medni nokti, pojaždaše, trošeše i stäpkvaše ostatäka s krakata si;

19a - kojto imaše železni zäbi

zäbite , otkrivame željazoto, koeto veče e simbol na tvärdostta na Rimskata imperija, oboznačena ot krakata na statujata ot Dan.2.

19b- i bronzovi pironi .

V тази dopálnitelna informacija angelät utočnjava: i bronzovi pironi . Nasledstvoto na gräckija grjah po tozi način se potvrždava ot tozi nečist material, splav, kojato simbolizira gräckata imperija v korema i bedrata na statujata ot Dan.2.

19v - kojto jade, čupi i täpčeše s krakata ostanaloto

Da jadeš ili da se väzpolzvaš ot zavladenite nešta, koeto gi kara da rastat – da čupiš ili da ograničavaš i uništožavaš – da täpčeš ili da preziraš i presledvaš – tova sa dejstvujata, koito dvata posledovatelni „Rima“ i tehните graždanski i religiozni poddržnici šte praktikuvat do zavräštaneto na Hristos. V Otkr. 12:17: Duhät oboznačava poslednite „adventisti“ s dumata „ ostatäk “.

Dan 7:20 i desette roga, koito bjaha na glavata mu, i drugijat, kojto izrasna, i pred kojto padnaha tri, i rogät, kojto imaše oči i usta, govorešti nadmenno, i po-goljam vānšen vid ot drugite .

20a - Tozi stih vnasja protivorečiv detalj v stih 8. Kak se razbira tuk „ malkijat rog “ po-velik vānšen vid ot drugite? Tova e cjalata mu razlika s drugite care na desette roga . Toj e mnogo slab i krehāk, ko vāpreki tova, črez lekoverie i straha ot Boga, kojto tvārdi, če predstavljava na zemjata, toj gi dominira i gi manipulira po svoja volja, osven v redki izključenija.

Dan 7:21 I vidjah sāštija rog da vojuva sāš svetiite i da gi pobeždava,

21a - Paradoksāt prodālžava. Tja tvārdi, če vāplāštava naj-visšata svjatost, a Bog ja obvinjava, če presledva negovite svetii. Togava ima samo edno objasnenie: tja lāže, dokato diša. Nejnijat uspeh e tozi na ogromna, izmamna i opustošitelna lāža , mnogo razrušitelna za pātja, pročertan ot Isus Hristos.

Dan 7:22 Dokato dojde Starijat po dni i sādi svetiite na Vsevišnija, i dojde vremeto svetiite da zavladejat carstvoto.

22a - Za štastie, dobrata novina se potvārdžava. Sled mračnite dejstvija na papskija Rim i negovite graždanski i religiozni poddrāžnici, okončatelna pobjeda šte se vārne pri Hristos i negovite izbranici.

Stihove 23 i 24 utočnjavat reda na nasledjavane

Dan 7:23 Toj mi kaza taka: Četvārtijat zvjar e četvārto carstvo, koeto šte bāde na zemjata, različno ot vsičkite carstva, i koeto šte pogālne cjalata zemja, šte ja stāpče i šte ja razbie na parčeta.

23a - Ezičeskata Rimska imperija v nejnata imperska forma meždu 27 i 395 g.

Dan 7:24 Desette roga sa deset care, koito šte se izdignat ot tova carstvo. Sled tjah šte se izdigne drug, različen ot pārvija, i šte pokori trima care.

24a - Blagodarenie na tazi preciznost možem da identificirame tezi deset roga s desette hristijanski carstva, obrazuvani na zapadnata teritorija na ruhnalata i razbita Rimska imperija. Tazi teritorija e tazi na dnešna Evropa: ES (ili ES).

Dan 7:25 I šte govori dumi protiv Vsevišnija, šte iztoštava svetiite na Vsevišnija i šte misli da promjenja vremena i zakoni; i svetiite šte bādat predadeni v rākata mu za vreme i vremena, i polovin vreme.

25a - Toj šte govori dumi protiv Vsevišnija

V tozi stih Bog sāšredotočava svoeto osāždane na grehovete, koito vmenjava na rimskija papski režim i negovite predšestvenici, rimskite episkopi, črez koito izvāršenoto zlo e bilo popularizirano, opravdano i poučavano na nevežite tālpi. Duhāt izbrojava obvinenijata, započvajki s naj-serioznite: dumi sreštu samija Vsevišni . Paradoksalno, papite tvārdjat, če služat na Boga i go predstavljavat na zemjata. No imenno tazi pretencija predstavljava vinata, zaštoto Bog po nikakāv način ne odobrjava tazi papska pretencija . I sledovatelno vsičko, koeto Rim lāžljivo uči za Boga, go zasjaga lično.

25b - Toj šte potiska svetiite na Vsevišnija

Nečestivoto presledvane na svetiite ot stih 21 e tuk pripomneno i potvrđeno. Prisđдите se proiznasjat ot religiozni tribunali, nosešti imeto „Sveštena inkvizicija“. Māčeniјata se izpolzvat, za da se prinudjat nevinnite da priznajat vinata si.

25 centa - i toj šte se nadjava da promeni vremenata i zakona

Tova obvinenie dava vāzmožnost na čitatelja da preosmisli fundamentalnite istini za poklonenieto pred istinskija i edinstven živ Bog.

Krasivijat red, ustanoven ot Boga, e bil promenen ot rimskite religiozni organizacii. Spored Izhod 12:2, Bog kazal na evreite po vreme na izhoda ot Egipet: „ Tozi mesec šte vi bāde načalo na mesecite; toj šte vi bāde pārvij ot mesecite na godinata .“ Tova e red, a ne prosto predloženie. I tāj kato spasenieto idva ot evreite spored Isus Hristos, ot Izhoda nasam vseki, kojto vliza v spasenie, vliza i v Božieto semeјstvo, kādeto Negovijat red trjabva da caruva i da bāde uvažavan. Istinskoto učenje za spasenieto e tova i e bilo taka ot vremeto na apostolite. V Hristos Božijat Izrael priel duhoven aspekt, vāpreki tova imenno Negovijat Izrael e tozi, za kogoto Toj e ustanovil Svoja red i Svoite doktrini. Spored Rim. 11:24, obārnatijat ezičnik e prisaden kām evrejskija koren i stvol na Avraam, a ne obratnoto. Pavel go predupreždava za neverieto, koeto e stanalo fatalno za nepokornite evrei na starija zavet i šte bāde sāšto tolkova fatalno za nepokornite hristijani na novija; tova prjako se otnasja do rimokatoličeskata vjara i izučavaneto na Dan. 8 šte potvrđdi tova, ot 1843 g. nasam, za protestantskite hristijani.

Nie sme edva v načaloto na edno dālgo proročesko otkrovenie, kādeto božestvenoto obvinenie, otpraveno v tozi stih, e vezdesāšto, tolkova užasni i dramatični sa posledstvijata. Vremenata, promeneni ot Rim, se otnasjat do:

1 – sābotnata počivka ot četvārtata Božija zapoved . Sedmijat den e zamenen ot 7 mart 321 g. ot pārvija den, sčitān ot Bog za profanen den i načalo na sedmicata. Nešto poveče, tozi pārvij den e naložen ot rimskija imperator Konstantin I, kogato e posveten na poklonenieto na „nepobedimoto počitaemo slānce“, slānceto, obožestvjavano ot ezičnicite, veče v Egipet, biblejski simvol na greha. Daniil 5 ni pokazva kak Bog nakazva izvāršenite sreštu nego narušenija; po tozi način čovekāt e predupreden i znae kakvo go očakva, kogato Bog go sādi, kaktο e sādil i ubil car Valtasar. Sābotata, osvetena ot Boga ot osnovavaneto na sveta, ima dvojnata karakteristika da se otnasja do vremeto i božestvenija zakon, kaktο spomenava našijat stih.

2 – Načaloto na godinata, koeto pārvonačalno e bilo prez proletta, duma, označavašta „za pārvij pāt“, e promeneno, za da se sluči v načaloto na zimata.

3 – Spored Bog, smjanata na denja se slučva pri zalez slānce, v reda na nošt i den, a ne v polunošt, zaštoto e prekāsna i markirana ot zvezdite, koito toj e sāzдал za тази cel.

Promjanata v zakona otiva mnogo po-daleč ot sābotata. Rim ne oskvernij zlatnite sādove na hrama; toj si pozvoli da promeni originalnija tekst na dumite, napisani ot Bog s prāsta mu vārhu kamennite ploči, dadeni na Moisej. Nešta tolkova svjati, če dokosvaneto do kovčega, v kojto sa se sāhranjavali, e bilo nakazvano ot Bog s nezabavna smārt.

25v - i svetiite šte bādat predadeni v rācete mu za vreme, vremena i polovin vreme

Kakvo označava vreme ? Preživjavanje na car Navuhodonosor ni dava odgovora v Dan. 4:23: Te šte te izgonjat izmeždu čovecite i žilišteto ti šte bāde s polskite zverove; šte te nakarat da jadeš treva kato volove. Sedem vremena šte minat nad teb , dokato poznaeš, če Vsevišnijat vladee v carstvoto na čovecite i go dava na kogoto Mu e ugodno. Sled tova težko preživjavane carjat kazva v stih 34: Sled opredelenoto vreme az, Navuhodonosor, podignah očite si kām nebeto i umāt mi se vārna kām men . Blagoslovih Vsevišnija i hvalih i proslavah Onogova, Kojto živee večno, Čieto vladičestvo e večno vladičestvo i Čieto carstvo trae ot pokolenie na pokolenie . Možem da zaključim, če tezi sedem vremena predstavljavat sedem godini, tāj kato prodālžitelnostta započva i svāršva v hoda na života na čovek. Tova, koeto Bog nariča vreme, sledovatelno e vremeto, neobhodimo na zemjata da zavārši edno zavārtane na slānceto. Ot tova proiztičat mnogo poslanija. Bog e simvoliziran ot slānceto i kogato edno sāštestvo izgrjava v gordost, za da go postavi na mjastoto mu, Bog mu kazva: „Obikoli mojata božestvenost i nauči koj sām az.“ Za Navuhodonosor sedemte zavārtanija sa neobhodimi, no efektivni. Drug urok šte se otnasja do prodālžitelnostta na papskoto caruvane, sāšto prorokuvano ot termina „ vreme “ v tozi stih. V sravnenie s opita na Navuhodonosor, Bog nakazva hristijanskata gordost, kato ja predava na zašemetjavane za vreme, vremena i polovin vreme ot proročeski godini. Ot 7 mart 321 g. gordostta i nevežestvoto v glupostta karat horata da se sāglasjat da uvažavat reda, kojto promjenja Božijata zapoved; na kojato smirenijat Hristov rob ne može da se podčini, inače bi se otkāsnał ot svoja spasitel Bog.

Tozi stih ni vodi do tārsene na istinskata stojnost i datite na načaloto i kraja na тази prorokuvana prodālžitelnost. Šte otkriem, če tja predstavljava 3 godini i šest meseca. Vsāštnost, тази formula šte se pojavi otnovo v Otkr. 12:14, kādeto e paralelna s formulata 1260 dni ot stih 6. Prilaganeto na koda ot Ezek. 4:5-6, edin den za edna godina, šte ni pozvoli da razberem, če vsāštnost stava duma za 1260 dālgi i užasni godini na stradanie i smārt.

Dan 7:26 Togava šte dojde sādāt i šte mu otnemat vlastta, i tja šte bāde razrušena i uništožena zavinagi.

2a - Obārnete vnimanie na interesa na tova utočnenie: sādāt i krajat na gospodstvoto na papite se slučvat ednovremenno. Tova dokazva, če spomenatijat sād njama da započne predi zavrāštaneto na Hristos. Prez 2021 g. papite vse ošte sa aktivni, taka če sādāt, citiran v Daniil, ne e započnał prez 1844 g., bratja adventisti.

Dan 7:27 I carstvoto, vladičestvoto i veličieto na carstvata pod cjaloto nebe šte bādat dadeni na ljudete, svetiite na Vsevišnija; i Negovoto carstvo e večno carstvo i vsički vladeteli šte Mu služat i šte Mu se pokorjavat.

27a - Sledovatelno sādāt e dobre izpālnen sled zavrāštaneto v slava na Hristos i vāznesenieto na Negovite izbranici v nebeto.

27b - i vsički vladeteli šte mu služat i šte mu se pokorjavat

Kato primeri, Bog ni pokazva trimata vladeteli, predstaveni v тази kniga: haldejskija car Navuhodonosor, midijskija car Darij i persijskija car Kir 2.

Dan 7:28 I tuk dumite se svāršiha; i az, Daniil, bjah tvārde smuten v mislite si, i liceto mi se izmeni, i zapazih dumite v sārčeto si.

28a - Obārkvāneto na Daniil vse ošte e opravdano, zaštoto na tova nivo dokazatelstvata za identičnostta na papskija Rim vse ošte ne sa dostatačno ubeditelni; negovata identičnost ostava „hipoteza“, kojato veče e mnogo ubeditelna, no vse pak „hipoteza“. No Daniil 7 e samo vtorata ot sedemte proročeski ploči, predstaveni v tazi kniga na Daniil. I veče uspjahme da vidim, če poslanijata, predadani v Dan. 2 i Dan. 7, sa identični i dopālvašti se. Vsjaka nova ploča šte ni donese dopālritelni elementi, koito, naloženi vārhu veče napravenite izsledvanija , šte podsiljat i ukrepjat Božieto poslanie, koeto po tozi način šte stava vse po-jasno.

Hipotezata, če „ malkijat rog “ ot tazi glava 7 e papskijat Rim, ostava da bāde potvrđena. Tova šte bāde napraveno. No neka veče si spomnim tazi istoričeska posledovatelnost, kojato se otnasja do Rim, „ četvārtoto čudovištno životno s železni zābi “. To oboznačava Rimskata imperija, posledvana ot „ desette roga “ na svobodnite i nezavisimi evropejski kralstva, koito sa nasledeni prez 538 g. ot predpolagaemija papski „ malāk rog “, tozi „ različen car “, pred kogoto „ tri roga ili trima care “, herulite, vandalite i ostgotite sa svaleni meždu 493 i 538 g. v stihove 8 i 24.

Daniil 8

Dan 8:1 V tretata godina ot caruvaneto na car Valtasar, na men, Daniila, se javi videnie, osven videnieto, koeto bjah vidjal p̄rvija p̄t.

1a - Vremeto e minalo: 3 godini. Daniil polučava novo videnie. V tova ima samo dve životni, koito sa jasno identificirani v stihove 20 i 21 s midjanite, persite i ḡarcite, koito v predišnite videnija sa bili Vtorata i Tretata imperija na prorokuvanite naslednici. S vremeto, v̄v videnijata, životnite vse pojasno s̄otvetstvat na obredite na evreite. Dan.8 predstavja oven i koza; životnite, prineseni v žertva v Denja na izkuplenieto na evrejskija obred. Po tozi naćin moŹem da zabeleŹim simvola na greha v superpozicijata na Gr̄ckata imperija: korem̄t i bedrata ot bronz ot Dan.2, leopard̄t ot Dan.7 i Kozata na Dan.8.

Dan 8:2 I kogato vidjah tova videnie, mi se stori, će s̄am v dvoreca Suza, v oblastta Elam; i v̄v videnieto bjah pri reka Ulaj.

2a - Daniil e v Persija blizo do reka Karun, kojato po negovo vreme e bila Ulaj. Persijskata stolica i rekata, simbol na narod, pokazvat geografska otpravna toćka za videnieto, koeto Bog Źte mu dade. Sledovatelno proroćeskite poslanija predostavjat v тази glava cenni geografski danni, koito lipsvaha v glavi 2 i 7.

Dan 8:3 I az podignah oćite si i vidjah, i eto, edin oven stoeŹe pred rekata, kojto imaŹe dva roga; i rogovete bjaha visoki; no edinijat beŹe po-visok ot drugija i izleze posleden.

3a - Tozi stih obobŹtava istorijata na Persija, predstavena ot tozi oven, ćijto rog Naj-visŹata go predstavjava, zaŹtoto p̄rvonaćalno e bil dominiran ot s̄ajznika si Midija, no naj-nakraja se e izdignal nad nego s idvaneto na vlast na car Kir II Persiećt prez 539 g., poslednijat s̄vremennik na Daniil spored Dan. 10:1. No tuk posoćvam problem s toćnata data, zaŹtoto istoricite nap̄lno ignorirat svidetelskite pokazanija na Daniil, kojto v Dan. 5:31 pripisva zavladvavaneto na Vavilon na midijskija car Darij, kojto organiziral Vavilon na 120 satrapii spored Dan. 6:1. Kir idva na vlast sled sm̄rtta na Darij, taka će ne prez 539 g., a malko po-k̄sno, ili naprotiv, zavladvavaneto ot Darij moŹe da se e slućilo malko predi datata – 539 g.

3b - V tozi stih se pojavjava boŹestvena fines v̄v formata, izpolzvana za oboznaćavane na mal̄k i goljam rog. Tova potv̄rŹdava, će izraz̄t „ mal̄k rog “, vniatelno izbjagvan, e specifićno i izkljućitelno sv̄rzan s identićnostta na Rim.

Dan. 8:4 Vidjah ovena da udreja na zapad, na sever i na jug; i nikoj zvjar ne moŹeŹe da ustoi pred nego, i njamaŹe koj da izbavi Źertvite mu; i toj praveŹe kakvoto mu beŹe ugodno i stana silen.

4a - Obraz̄t v tozi stih iljustrira sledovatelnite fazi na zavoevanijata na persite, koito gi vodjat k̄m imperijata, gospodstvoto na carja na carete.

Na Zapad : Kir II sključva sãjuz s haldejcite i egiptjanite meãdu 549 i 539 g.

Na sever : Lidija na car Krez e zavladjana prez 546 g.

Na jug : Kir zavladjava Vavilonija, nasledjavajki midijskija car Darij sled 539 g. pr.n.e., a pokãšno persijskijat car Kambiz II Ńte zavladee Egipet prez 525 g. pr.n.e.

4b - i toj stana mogãŃt

Toj dostigna imperskata vlast , kojato napravi Persija pãrvata imperija, prorokuvana v тази glava 8. Tova beŃe vtorata imperija vãv videnijata na Dan. 2 i Dan. 7. S тази vlast Persijskata imperija se razprostrja do Sredizemno more i napadna Gãrcija, koeto ja sprja pri Maraton prez -490 g. Vojnite se vãzobnoviha.

Dan 8:5 I kato se vgledah vniatelno, eto, koza idvaŃe ot zapad i hodeŃe po liceto na cjalata zemja, no ne ja dokosvaŃe; i kozata imaŃe goljam rog meãdu oãite si.

5a - Stih 21 jasno identificira kozela: Kozelãt e carjat na Javan, golemijat rog meãdu oãite mu e pãrvijat car . Javan e drevnoto ime na Gãrcija. Prenebregvajki slabite grãcki care, Duhãt gradi svoeto otkrovenie vãrhu velikija grãcki zavoevatel Aleksandãr Veliki.

5b - eto, koza dojde ot zapad

Vse oŃte se davat geografski ukazaniya. Kozata proizhoãda ot Zapad, kato Persijskata imperija e vzeta za geografska otpravna toãka.

5v - i hodeŃe po cjalata zemja po povãrhnostta ì, bez da ja dokosva

Poslanieto e analogiãno na ãetirite ptiãi krila na leoparda ot Dan. 7:6. To podãertava izkljuãitelnata bãrzina na zavoevanijata na tozi mlad makedonski car, kojto Ńte razŃiri gospodstvoto si do reka Ind sled deset godini.

5d - тази koza imaŃe goljam rog meãdu oãite si

Samoliãnostta e dadena v stih 21: Golemijat rog meãdu oãite mu e pãrvijat car. Tozi car e Aleksandãr Veliki (543-523). Duhãt mu dava oblika na Ednoroga, mitiãno, prikazno ãivotno. Po tozi naãin toj oŃããda neizãerpaemoto plodotvorno vãobraŃenie na edno grãcko obŃtestvo, koeto e izmislilo basni, priloãeni kãm religijata, i ãijto duh e preminal prez vekovete do naŃeto vreme v izmamlivo hristijanskija Zapad. Tova e aspekt na greha , kojto se potvãrãdava ot obraza na kozata , ãivotnoto, koeto e igralo roljata na greha v sveŃtenija godiŃen obred na „Denja na izkuplenieto“. Razpjatieto na Mesijata Isus, postignalo v svoeto boãestveno sãvãrŃenstvo, e trjabvalo da prekрати tozi obred sled nego... sãs sila, ãrez razruŃavaneto na hrama i evrejskata nacija ot rimljanite prez 70 g.

Dan. 8:6 I toj dojde pri ovena, kojto imaŃe dva roga, kogoto vidjah da stoi pred rekata, i se nahvãrli vãrhu nego v jarostta si.

6a - Aleksandãr Veliki zapoãva atakata si sreŃtu persite, ãijto car e Darij III. Poslednijat e pobeden pri Isa, toj bjaga, ostavjajki lãka, Ńtita i nametaloto si, kaktò i ãena si i naslednika si, prez -333 g. Pokãšno e ubit ot dvama ot svoite blagorodnici.

6b - i toj se nahvārli vārhu nego s cjalata si jarost

Tazi jarost e istoričeski opravdana. Tja e predšestvana ot slednija razgovor meždu Darij i Aleksandār: „Predi Aleksandār da sreštne Darij, persijskij car mu izprašta podarāci, prednaznačeni da podčertajat sāotvetnite im pozicii kato car i dete – Aleksandār po tova vreme vse ošte e mlad princ, novak vāv voennoto izkustvo (Razdel I, red 89). Darij mu izprašta topka, kamšik, konska juzda i srebāren sandāk, pālen sās zlato. Pismo, pridružavašto sākrovišteto, objasnjava negovite elementi: topkata e, za da može toj da prodālži da igrae kato dete, kakvoto e, juzdata, za da go nauči na samokontrol, kamšikāt, za da go popravja, a zlatoto predstavljava danāka, kojto makedoncite trjabva da platjat na persijskija imperator.“

Aleksandār ne pokazva nikakvi priznaci na gnjav, vāpreki straha na pratenicite. Vmesto tova, toj gi moli da pozdravjat Darij za negovata pronicatelnost. Darij, kazva toj, znae bādešteto, tāj kato e dal na Aleksandār kuršum, kojto predstavljava bādeštoto mu zavladjavane na sveta, juzdata označava, če vsički šte mu se podčinjat, kamšikāt šte bāde za nakazvane na onezi, koito se osmeljat da mu se protivopostavjat, a zlatoto podskazva počitta, kojato šte poluča ot vsičkite si podanici. Edin proročeski detalj: Aleksandār imal kon, na kogoto dal imeto „Bucefal“, koeto označava, s augmentativna prefiks, „glava“. Vāv vsičkite si bitki toj šte bāde na „čelo“ na armijata si s orāžie v rāka. I v prodālženie na „deset godini“ šte stane upravljavaštijat „glava“ na sveta, obhvanat ot proročestvoto. Negovata izvestnost šte populjarizira grāckata kultura i greha, kojto ja stigmatizira.

Dan 8:7 I go vidjah da se približava do ovena i se razgnevih na nego; i toj udari ovena i sčupi dvata mu roga; no ovenāt ne beše dostatačno silen da mu se sāprotivi; i toj go hvārli na zemjata i go stāpka; i njamaše koj da izbavi ovena.

7a - Vojnata, započnata ot Aleksandār Veliki: prez 333 g. pri Isa persijskij lager e razbit.

Dan 8:8 Kozelāt stana mnogo silen; no kogato se usili, golemijat mu rog se sčupi i na negovo mjasto izrasnaha četiri golemi roga kām četirite nebesni vetrišta.

8a - golemijat mu rog se sčupi

Prez 323 g. mladijat car (– 356 – 323) umira bez naslednik na 32-godišna vāzrast vāv Vavilon.

8b - Četiri golemi roga se izdignaha na negovo mjasto, po četirite nebesni vetrišta.

Zamestnicite na mārvtvija car bili negovite generali: diadohite. Pri smārttu na Aleksandār te bili deset i v prodālženie na 20 godini vojuvali pomeždu si do stepen, če v kraja na 20-te godini ostanali samo četirima oceleli. Vseki ot tjah osnoval carska dinastija v stranata, nad kojato upravljaval. Najvelikijat bil Selevk, izvesten kato Nikator, kojto osnoval dinastijata na Selevkidite, upravljavala carstvo Sirija. Vtorijat bil Ptolemej Lagos, kojto osnoval dinastijata na Lagidite, upravljavala Egipet. Tretijat bil Kasandros, kojto upravljaval Gārcija, a četvārtijat bil Lizimah (latinsko ime), kojto upravljaval Trakija.

Geografski obosnovanoto proročesko poslanie prodālžava. Četirite kardinalni točki na četirite nebesni vetrove potvrđzavat identičnostta na dāržavite na sāotvetnite vojuvašti strani.

Zavrāštaneto na Rim, malkijat rog

Dan. 8:9 I ot edin ot tjah izleze maläk rog , kojto se razrasna vse po-goljam i po-goljam kãm jug i kãm iztok i kãm slavnata zemja.

9a - Aspektãt na tozi stih opisva razširjavaneto na carstvo, koeto ot svoja strana šte se prevãrne v dominirašta imperija. Segã, v predišnite uroci i v svetovnata istorija, naslednikãt na carstvo Gãrcija e Rim. Tazi identifikacija e dopãlnitelno obosnovana ot izraza „maläk rog“, kojto tozi pãt, protivno na tova, koeto beše napraveno za po-kãsija midijski rog, e jasno citiran. Tova ni pozvoljava da kažem, če tozi „maläk rog“ simvolizira v tozi kontekst narastvaštija republikanski Rim. Zaštoto toj se namesva na Iztok, kato svetoven policaj, često zaštoto e prizvan da urežda mesten konflikt meždu protivnici. I tova e točnata pričina, kojato opravdava slednija obraz.

9b - Ot edinija ot tjah izleze maläk rog

Predišnjat vladetel e bila Gãrcija i imenno ot Gãrcija Rim započva da dominira v тази iztočna zona, kãdeto se namira Izrael; Gãrcija, edin ot četirite roga.

9v - kojto se razširjava značitelno na jug, na iztok i kãm naj-krasivite strani.

Razrastvaneto na Rim započva ot geografskoto si položenie pãrvo na jug . Istorijata potvãrždava tova s učastieto na Rim v Puničeskite vojni sreštu Kartagen, dnešen Tunis, okolo 250 g. pr.n.e.

Sledvaštata faza na razširjavane se sãstojala na iztok , namesvajki se v edin ot četirite roga : Gãrcija, okolo 200 g. pr.n.e. Tja bila prizovana tam ot Grãckata Etolijska liga, za da ja podkrepi sreštu Ahejskata liga (Etolija sreštu Aheja). Vednãž stignala na grãcka zemja, rimskata armija nikoga poveče ne ja napuskala i cjala Gãrcija se prevãrnala v rimska kolonija ot 160 g. pr.n.e. natatãk.

Ot Gãrcija Rim prodãlžil razširjavaneto si, kato stãpil v Palestina i Judeja, kojato prez 63 g. pr.n.e. stava provincija na Rim, zavladjana ot armiite na general Pompej. Imenno тази Judeja Duhãt oboznačava s tozi krasiv izraz: Naj-krasivata ot stranite , izraz, citiran v Dan. 11:16 i 42, i Ezek. 20:6 i 15.

Hipotezata e potvãrdena, „ malkijat rog “ e Rim

Tozi pãt veče njama nikakvo sãmnenie, papskijat režim ot Dan. 7 e razobličen i taka, preskačajki bezpoleznite vekove, Duhãt ni vodi do tragičnija čas, kogato izostaven ot imperatorite, Rim vãzobnovjava gospodstvoto si pod religiozna forma na hristijanski oblik, na kojto pripisva dejstvijata, razkriti črez simvolite na sledvaštija stih 10. Tova sa dejstvijata na „ različnija “ car ot Dan. 7.

Imperatorskijat Rim, a sled tova i papskijat Rim presledvat svetiite

Dve posledovatelni četenija na tozi edinstven stih

Dan. 8:10 I to se izdigna čak do nebesnoto vojnstvo, hvãrli na zemjata čast ot vojnstvoto i ot zvezdite i gi stãpka.

10a - Tja se vahnese do nebesnata armija

Kato kazva „ tja “, Duhät därži Rim kato svoja cel, v hronologičnata posledovatelnost na svoite razširenija, sled različni formi na upravljenje, za koito toj namekva v Otkr. 17:10, Rim dostiga imperijata pod upravljenieto na rimskija imperator Oktavian, izvesten kato Avgust. I po negovo vreme Isus Hristos se ražda ot Duha, v vse ošte devstvenoto tjalo na Marija, mladata šäpruga na Josif; i dvamata sa izbrani edinstveno poradi prinadležnostta si kām roda na car David. Sled smärtta si, sled kato e väzkrāsna ot samija nego, kaktō e objavil, Isus poverjava na svoite apostoli i učenici misijata da proväzglasjavat blagata vest za spasenieto (Evangelieto), za da napravjat izbrani hora po cjalata zemja. Po tova vreme Rim se sblāskva s hristijanskata nežnost i pacifizām; tja v roljata na kasapina, učenicite na Hristos v tazi na zaklanite agneta. S cenata na mnogo mäčeničeski krāvoprolitija hristijanskata vjara se razprostranjava po celija svjat, osobeno v stolicata na imperijata, Rim. Presledvaštijat imperski Rim se nadiga sreštu hristijanite. V stih 10 dve dejstvija na Rim se pripokrivat. Pärvoto se otnasja do imperatorskoto, a vtoroto - do papskoto.

V imperskija režim veče možem da mu pripišem citiranite dejstvija:

Tja se izdigna do nebesnoto vojnstvo : tja se izpravi sreštu hristijanite. Zad tozi simvoličen izraz, nebesno vojnstvo , stoi hristijanskijat Izbrannik, spored kogoto Isus veče beše narekāl svoite verni: graždani na nebesnoto carstvo . Nešto poveče, Dan. 12:3 spravnjava istinskite svetii sās zvezdite , koito sa i potomci na Avraam ot Bit. 15:5. V pärvoto četivo, držvaneto da se izmäčvat sinovete i dāšterite Božii veče predstavljava za ezičeskija Rim arogantno dejstvie i nedostojno i neopravdano izdigane . Väv vtoroto četivo, pretencijata na rimskija episkop da rākovodi kato papa Izbranika na Isus Hristos ot 538 g. säšto e arogantno dejstvie i ošte po-nedostojno i neopravdano izdigane .

Tja nakara čast ot tazi armija i zvezdi da padnat na zemjata i gi štāpka : Tja gi presledva i ubiva, za da razsee naselenieto si v nejnite areni. Presledvačite sa glavno Neron, Domician i Dioklecian, poslednijat oficialen presledvač meždū 303 i 313 g. V pärvoto četivo tozi dramatičen period e obhvanat v Otkr. 2 pod simvoličnite imena „ Efes “, vremeto, kogato Joan polučava svoeto božestveno Otkrovenie, narečeno „Apokalipsis“, i „ Smirna “. Väv vtoroto četivo, pripisani na papskija Rim, tezi dejstvija sa postaveni v Otkr. 2 pod periodite, narečeni „ Pergam “ ili narušen säjuz ili preljubodejanie i „Tiatira“ ili merzosti i smärti. Kato kazva „ i tja gi štāpka“, Duhät vmenjava na dvata Rima edin i säšt vid kārvasi dejstvija. Glagolāt štāpkan i izrazāt mu štāpkan se namirat vpisani na ezičeskija Rim v Dan. 7:19. No dejstvietō na potāpkvane šte prodālži do kraja na 2300-ta večer-sutrin na stih 14 ot tazi glava 8, spored tvärdenieto v stih 13: „ Dokoga šte bādat potāpkvani svjatostta i vojskata ?“ Tova dejstvie se izvāršva po vremeto na hristijanskata epoha i sledovatelno trjabva da go pripišem na papskija Rim i negovite monarhičeski poddržānici; koeto istorijata potvārždava. Neka vse pak otbeležim edna važna razlika. Ezičeskijat Rim samo bukvalno ponižava svetiite na Isus Hristos, dokato papskijat Rim, črez svoite läžlivi religiozni nastavenija, gi ponižava duhovno , predi da gi presledva na svoj red bukvalno.

Sporadičnite gonenija prodālžili s redivane na mir do pristiganeto na imperator Konstantin I , kojto složil kraj na gonenijata sreštu hristijanite s Milanskija edikt, negovata rimska stolica, prez 313 g., koeto predstavljava kraja na perioda na „ deset godini “ gonenija, harakterizirašti erata „ Smirna “ ot Otkrovenie 2:8. Črez tozi mir hristijanskata vjara njama da spečeli ništo, a samijat Bog šte zagubi

mного. Zaštoto bez barrierata na presledvaneto, angažimentat na neobarnatite kam тази nova vjara izobilstva i se umnožava v cjalata imperija i osobeno v Rim, kadeto kravta na macenicite e tekla najmnogo.

Sledovatelno, kam този период možem da otnesem načaloto na vtoroto četene na този стих. Тоzi, v kojto Rim stava hristijanski, podčinjavajki se na zapovedite na imperator Konstantin, kojto през 321 g. toku-što e izdal ukaz, s kojto se narežda promjanata na sedmičnija den za počivka: sedmijat den, sabota, e zamenen s pārvija den ot sedmicata; po tova vreme, posveten ot ezičnicite na poklonieneto na boga „ počitaemoto nepobedimo slānce “. Tova dejstvie e tolkova seriozno, kolkoto pieneto ot zlatnite sadove na hrama , no този път Bog njama da reagira, časāt na Strašnija sad šte e dostatačen. S novija si den na počivka Rim šte razprostrani hristijanskata si doktrina v cjalata imperija, a mestnata si vlast, episkopāt na Rim, šte spečeli prestiž i podkrepa, dokato ne bāde vāzdignata vārhovnata papska titla, dadena mu s dekret през 533 g. ot vizantijskija imperator Justinian I. Šte e neobhodimo da se izčaka progonganeto na vraždebnite ostgoti, za da može pārvijat upravljavašt papa, Vigilij, da se ustanovi na papskija si prestol v Rim, v Lateranskija dvorec, postroen na planinata Celian. Datata 538 g. i pristiganeto na pārvija papa beležat zavāršvaneto na dejstvijata, opisani v стих 11, kojto sledva. No tova e i načaloto na 1260-te dni-godini na caruvaneto na papite i na vsičko, koeto gi zasjaga i koeto e razkrito v Dan. 7. Prodālžavašto caruvane, v koeto svetiite otnovo sa stāpkani , no този път ot rimskoto papsko religiozno gospodstvo i negovite graždanski poddržnici, monarsite, i to na vārha... v imeto na Hristos.

Konkretni dejstvija na ustanovenoto papstvo през 538 g.

Dan 8:11 I toj se vāzveliči dori do voenačalnika, otnem mu postojannata žertva i sābori mjasoto i osnovata na svetilišteto mu.

11a - Tja se izdigna načelo na armijata

Tozi glava na armijata e logično i biblejski Isus Hristos, spored Ef. 5:23: zaštoto māžāt e glava na ženata, kakto Hristos e glava na Čārkvata , kojato e Negovoto tjalo, i na kojato Toj e Spasitel. Glagolāt „ tja se vāznese “ e dobre izbran, imenno zaštoto през 538 g. Isus e na nebeto, dokato papstvoto e na zemjata. Nebeto e izvān negovija obseg, no „ tja se vāznese “, kato kara horata da povjarvat, če go zamestva na zemjata. Ot nebeto Isus ima malāk šans da izbegne kapana, postaven za horata ot djavola. Nešto poveče, zašto bi go napravil, kogato samijat toj gi predava v този kapan i vsičkite mu prokljatija? Zaštoto četohme v Dan. 7:25: „ svetiite šte bādat predadeni v rācete Mu za vreme, vremena (2 pāti) i polovina “; Te sa predadeni umišleno ot Bog Hristos, poradi promenenite vremena i promenenija zakon . Zakonāt, izmenen през 321 g. ot Konstantin otnosno sābotata, razbira se, no predi vsičko zakonāt, promenen ot rimskija papizām, sled 538 g., kadeto ne samo sābotata e zasegnata i atakuvana, no i celijat zakon e preraboten v rimskata versija.

11b - otnem mu večnata žertva

Posočvam lipsata na dumata „žertva“ v originalnija evrejski tekst. Vāpreki tova, nejnoto prisāstvие podskazva konteksta na starija zavet, no tova ne e taka, kakto toku-što pokazah. Pri novija zavet žertvata i prinosāt prestanaha, smārtta na Hristos, v sredata na sedmicata, spomenata v Dan.

9:27, pravejki tezi obredi bezpolestni. Nešto obače ostana ot starija zavet: služenie na pãrvosveštenika i hodataj za grehovete na naroda, kojto sãšto prorokuvaše nebesnoto služenie, koeto Isus izvãrši v polza na edinstvenite si izbrani, izkupeni ãrez krãvta mu sled vãzkresenie mu. Hristos se vãznese na nebeto, kakvo ostavaše togava da mu bãde otneto? Negovata sveštenieška funkcija, toest izkljuãitelnata mu rolja na hodataj, kojto proštava grehovete na svoite izbrani. Vsãštnot, ot 538 g. nasam, ustanovjavaneto na zemjata, v Rim, na glava na Hristovata ããrkva napravi nebesnoto služenie na Isus prazno i bezpolestno. Molitvite veãe ne minavat prez nego i grešnicite ostavat nositeli na svoite grehove i vina pred Boga. Evr. 7:23 potvãrãdava tozi analiz, kazvajki: „ No tozi ãovek, poneže prebãdva doveka, ima neizmenno sveštenstvo .“ Smjanata na vodaãa na zemjata opravdava otvratitelnite plodove, porodeni ot tova bezhristovo hristijanstvo; plodove, prorokuvani ot Bog na Daniil. Zašto hristijanite bjaha porazeni ot tova uãasno prokljatie? Sledvaštijat stih 12 šte dade otgovora: poradi greha .

Toku-što izvãršenata identifikacija na veãnoto sveštenstvo šte posluži kato osnova za izãislenijata, izpolzvašti prodãlžitelnostta ot 1290 i 1335 dni-godini, koito šte bãdat predloženi v Dan. 12:11 i 12; ustanovenata osnova e datata 538 g., momentãt, v kojto veãnoto sveštenstvo e bilo otkradnato ot zemnija papski glava.

11v- i preobãrna mjastoto, kãdeto beše osnovata na svetilišteto mu

Poradi konteksta na novija zavet, meždu dвете vãzmožni znaãenija na evrejskata duma „mekon“, prevedena kato „mjasto“, az zapazih prevoda ì „osnova“, kojto e sãšto tolkova legitimen i po-dobre adaptiran kãm konteksta na hristijanskata epoha, kãm kojato e nasočeno proroãestvoto.

svetilišteto ãesto se spomenava , koeto može da bãde obãrkvašto. Vãzmožno e obače da ne bãdem podvedeni ot glagola, kojto otbeljazva dejstvieto, izvãršvano v svetilišteto .

Tuk v Dan. 7:11: osnovata mu e sãborena ot papstvoto.

V Dan. 11:30: oskvernen e ot grãckija car Antioh 4 Epifan, gonitel na evreite prez 168 g.

V Dan. 8:14 i Dan. 9:26 ne stava vãpros za svetilište , a za svjatost . Evrejskata duma „kodeš“ e sistematiãno pogrešno prevedena vãv vsiãki prevodi na naj-razprostranenite versii. No originalnijat evrejski tekst ostava nepromenen, za da svidetelstva za pãrvonaãalnata istina.

Trjabva da se otbeleži, ãe terminãt „ svetilište “ se otnasja izkljuãitelno do mjastoto, kãdeto Bog stoi liãno. Tãj kato Isus vãzkrãsna ot mãrtvite i se vãznese na nebeto, veãe njama svetilište na zemjata . Sledovatelno , sãbarjaneto na osnovata na negovoto svetilište oznaãava podkopavane na doktrinalnite osnovi ot nosno negovoto nebesno služenie, koeto iljustrira vsiãki uslovija za spasenie. Vsãštnot, vednãž krãsten, prizovanijat ãovek trjabva da može da se vãzpolzva ot odobrenieto na Isus Hristos, kojto sãdi vjarata mu po delata mu i se sãglasjava ili ne da prosti grehovete mu v imeto na negovata žertva. Krãštenieto beleži naãaloto na preživjavane, preživjano pod spravedlivija Boži sãd, a ne negovija kraj. Tova oznaãava, ãe kogato prjakata vrãzka meždu zemnija izbranik i negovija nebesen hodataj e prekãsnata, spasenie veãe ne e vãzmožno i svetijat zavet e narušen. Tova e uãasna duhovna drama, ignorirana ot ãoveškite masi, izmameni i sãblazneni ot 7 mart 321 g. i 538 g., v kojato veãnoto sveštenstvo na Isus Hristos e otneto ot Papata za negova sobstvena polza. Da se sãbori osnovata na negovoto svetilište oznaãava sãšto taka da se vpiše na dvanadesette apostoli, koito predstavljavat osnovata ili fundamenta na Izbranija, duhovnija dom, lãžljivo hristijanska doktrina

, kojato opravdava i legalizira greha sreštu božestvenija zakon; nešto, koeto nikoj apostol ne bi napravil.

Dan. 8:12 Množestvoto beše predadeno s ežednevna žertva za grjah; rogät hvärli istinata na zemjata i preuspja v tova, koeto vārši.

12a - Armijata beše izbavena s večnata žertva

Na po-simvoličen ezik tozi izraz ima sšštoto značenje kato tozi ot Dan. 7:25: vojskata beše izbavena ... No tuk Duhät dobavja s večnoto

12b - poradi grjah

Toest, spored 1 Joan 3:4, poradi prestäpvaneto na zakona, promeneno v Dan. 7:25. Zaštoto Joan kaza i napisa: „ Vseki, kojto sägrešava, prestäpva zakona, a grehät e prestäplenie na zakona .“

Tova pregrešenje datira ot 7 mart 321 g. i se otnasja predi vsičko do izostavjaneto na svjatata Božija säbota; säbotata, osvetena ot Nego, ot sätvorenieto na sveta, v unikalnija i večen „ sedmi den “.

12v - rogät hvärli istinata na zemjata

„Istinata“ e otnovo duhovna duma, kojato oboznačava zakona spored Ps. 119:142-151: Tvojat zakon e istina... vsičkite Tvoi zapovedi sa istina .

12d - i uspjava v načinanijata si

Ako Duhät na Säzdatelja Bog go e objavil predvaritelno, togava ne se iznenadvajte, če ste ignorirali тази izmama, naj-goljamata duhovna izmama v cjalata istorija na čovečestvoto; no säšto taka i naj-serioznata po svoite posledici zaguba na čoveški duši za Boga. Stih 24 šte potvärdi, kazvajki: Negovata sila šte se uveliči, no ne črez sobstvenata mu sila; toj šte izvärši neverojatni opustošenija, šte uspee v načinanijata si , šte uništoži silnite i naroda na svetiite.

Podgotovka za osveštavane

V urocite, dadeni ot religioznite obredi na Starija zavet, тази tema za podgotovka za osveštavane se pojavjava postojanno. Pärvo, meždu vremeto na robstvoto i vlizaneto v Hanaan, čestvaneto na Pashata e bilo neobhodimo, za da se osvetjat horata, koito Bog e štjal da dovede do tjahnata nacionalna zemja, Izrael, obeštanata zemja. Vsäštnost, sa bili neobhodimi 40 godini izpitanie na prečistvane i osveštavane, za da se osäštstvi vlizaneto v Hanaan.

Po säštija način, što se otnasja do säbotata, otbeljazvana na sedmija den ot zalez slänce do zalez slänce, e bilo neobhodimo predvaritelno vreme za podgotovka. Šestte dni na svetski dejnosti iziskvali izmivane na tjaloto i smjana na drehite, tezi nešta bili nalagani i na sveštenika, za da može toj, bez opasnost za života si, da vleve v svjatoto mjasto na hrama, za da izvärši ritualnata si služba.

Sedemdnevna, 24-časova sedmica na sätvorenieto e modelirana po sedemte hiljadi godini ot Božija plan za spasenie. Taka če pärvite šest dni predstavljavat pärvite šest hiljadoletija, prez koito Bog izbira svoite izbrani. A sedmoto i posledno hiljadoletie predstavljava velikata säbota, prez kojato Bog i

negovite izbrani, sábrani na nebeto, se radvat na istinska i pálna počivka. Grešnicite sa vremenno mártvi; s izključenje na Satana, kojto ostava izoliran na nenaselena zemja prez tozi period ot „hiljada godini“, razkrit v Otkr. 20. Predi da vljazat v „nebeto“, izbranite trjabva da bádat prečisteni i osveteni. Prečistvaneto se osnovava na vjara v dobrovolnata žertva na Hristos, no osveštenieto se polučava s negovata pomošt sled kráštenieto, zaštoto prečistvaneto se vmenjava, toest, polučava se predvaritelno v imeto na princip na vjarata, no osveštenieto e plodát, dejstvitelno polučen v cjalata mu duša ot izbranija črez realnoto mu sátrudničestvo s živija Bog Isus Hristos. To se polučava črez borba, kojato toj vodi sreštu sebe si, sreštu lošata si priroda, za da se sáprotivljava na greha.

Daniil 9:25 šte ni nauči, če Isus Hristos dojde da umre na krášť, za da polučí ot izbranite si da ne grešat poveče, zaštoto dojde, za da složi kraj na greha . Tokú-što vidjahme v stih 12, če hristijanskijat Izbrannik beše predaden na papskija despotizám zaradi greha. Sledovatelno e neobhodimo prečistvane, za da se polučí osveštenie, bez koeto nikoj njama da vidi Boga, spored napisanoto v Evr. 12:14: „ Stremete se kám mir s vsičkite i kám svjatost, bez kojato nikoj njama da vidi Gospoda . “

Priloženo kám 2000-te godini ot hristijanskata era ot smártta na Isus Hristos do negovoto zavrášťane prez 2030 g., tova vreme na podgotovka i osveštavane šte báde razkrito v sledvaštite stihove 13 i 14. Protivno na párvonačalnoto vjarvane na adventistite, tova vreme ne e vreme na sád, kakto e opisano v Daniil 7, a vreme na osveštavane, naloženo poradi vekovnoto nasledstvo ot grehove, uzakoneni ot otvratitelnoto učenie na papskija Rim. Bih iskal da otbeleža, če deloto na Reformacijata, započnalo prez 13 vek , ne e postignalo prečistvaneto i osveštavaneto, iziskvani váv vsjaka spravedlivost ot trikratno svjatija i sávřšeno čist Bog Spasitel.

Dan. 8:13 Čuh edin svetec da govori; i drug svetec kaza na govoreštija: Dokoga šte báde videnieto za ežednevna žertva i za greha, kojto opustošava? Dokoga šte bádat tápkani svetilišteto i vojskata?

13a - Čuh edin svetec da govori; i drug svetec kaza na tozi, kojto govoreše

Samo istinskite svetii osáznavat grehovete, nasledeni ot Rim. Šte gi otkriem otnovo váv videnieto, predstaveno v Dan. 12.

13b - Kolko vreme šte se izpálni videnieto?

Svetcite iskat data, kojato šte otbeleži kraja na rimskite merzosti.

13v - za večnata žertva

Svetiite iskat data, kojato šte otbeleži vázobnovjavaneto na večnoto sveštenstvo ot Hristos.

13d - i za opustošitelniya grjah ?

Svetiite iskat data, kojato šte otbeleži zavrášťaneto na sedmija den, sábotata, čieto narušavane se nakazva s rimski opustošenija i vojni; i za narušitelite mu tova nakazanie šte prodálži do kraja na sveta.

13-ti - Dokoga šte bádat tápkani svetilišteto i vojskata?

Svetiite iskat data, kojato da otbeleži kraja na papskite gonenija, prilagani sreštu tjah, Božiite izbrani svetii.

Dan. 8:14 I mi kaza: Dve hiljadi i trista dni; i sled tova svetilišteto šte se očisti.

14a - Ot 1991 g. nasam Bog nasočva moeto proučvane kām tozi nepravilno preveden stih. Eto istinskija mu prevod na evrejskija tekst.

I toj mi kaza: Do večerta i sutrinta dve hiljadi i trista i opravidani šte bādat svjatost.

Kakto viždate, termināt na 2300-te večeri i utrini ima za cel osveštavaneto na izbranite ot Boga ot datata, kojato šte bāde opredelena za tozi termin. Večnata spravedlivost, postignata črez krāštenieto dotogava, e postavena pod vāpros. Izskvaneto na trikratno svjatija Bog, v Otec, Sin i Sveti Duh, se e promenilo i e podsileno ot neobhodimostta izbranite večer da ne grešat sreštu sābotata, nito sreštu kojato i da e druga naredba, idvašta ot Božiite usta. Tesnijat pāt na spasenie, propovjadvan ot Isus, po tozi način e vāzstanoven. I modelāt na izbranite, predstaven v Noj, Daniil i Jov, opravidava miliona izbrani za desetete miliarda padnali ot poslednija sād (Dan. 7:10).

Dan 8:15 Dokato az, Daniil, vidjah tova videnie i se opitvah da go razbera, eto, edin, kojto imaše čoveški izgled, zastana pred men.

15a - Logično e, če Daniil bi iskal da razbere značenieto na videnieto i tova šte mu spečeli v Dan. 10:12 opravidano odobrenie ot Boga, no nikoga njama da bāde napālno izpālmeno želanieto mu, kakto pokazva Božijat odgovor v Dan. 12:9: I toj kaza: Idi si, Daniile; zaštoto tezi dumi sa zatvoreni i zapečatani do vremeto na kraja .

Dan 8:16 I čuh mājki glas vsred Ulaj, kojto izvika i kaza: Gavriil, razkaži mu videnieto.

16a - Obrazāt na Isus Hristos v sredata na Ulaj predvižda uroka, daden vāv videnieto ot Dan. 12. Angel Gavriil, blizkijat služitel na Hristos, e natovaren sās zadačata da objasni značenieto na cjaloto videnie ot samoto mu načalo. Zatova neka sledim vniimatelno dopālnitelnata informacija, kojato šte bāde razkrita v sledvaštite stihove.

Dan. 8:17 I toj se približi do mjastoto, kādeto bjah az; i kogato se približi, az se uplaših i padnah na liceto si. I toj mi kaza: Vnimavaj, sine čoveški, zaštoto videnieto e za vreme, koeto šte bāde krajat.

17a - Videnieto za nebesni sāštestva vinagi šte ima tozi efekt vārhu plātskija čovek. No neka bādem vniimatelni, kogato toj ni kani. Vremeto na vāprosnija kraj šte započne v kraja na cjaloto videnie.

Dan. 8:18 I dokato mi govoreše, az ležah dālbok sān na liceto si; i Toj se doprja do men i me izpravi ot mjastoto, kādeto bjah.

18a - V tova preživjavane Bog nabljaga na prokljatieto na plātta, koeto ne e ravno na čistotata na nebesnite tela na vernite angeli.

Dan. 8:19 I mi kaza: Šte ti pokaža kakvo šte stane v kraja na gneva, zaštoto vremeto e opredeleno za kraja .

19a - Krajat na Božija gnjav šte dojde, no tozi gnjav e opravidan ot hristijanskoto neposlušanie, nasledstvo ot rimskata papska doktrina. Sledovatelno prekratjavaneto na tozi prorokuvan božestven

gnjav šte bāde častično, tāj kato toj naistina šte spre edva sled pālnoto uništoženie na čovečestvoto pri slavnato završtane na Hristos.

Dan 8:20 Ovenāt, kogoto vidja, kojto imaše roga, sa carete na midijcite i persite.

20a - Božijata cel e da dade nasoki na izbranija si narod, za da može toj da razbere principa na posledovatelnostta na predstavenite simboli. Midjanite i persite markirat istoričeskija kontekst na načaloto na otkrovenieto. V Dan. 2 i 7 te sa na vtoro mjasto.

Dan 8:21 Kozelāt e carjat na Javan, a golemijat rog meždu očite mu e pārvijat car.

21a - Ot svoja strana Gārcija e vtorata posledovatelnost; tretata v Dan. 2 i 7.

21b - Golemijat rog meždu očite mu e pārvijat car

Kakto vidjahme, tova e velikijat grācki zavoevatel Aleksandār Veliki. Golemijat rog predstavlja negovija napadatelen i vojnstven karakter, kojto car Darij III ne e spravil da uniži, tāj kato tova mu e kostvalo carstvoto i života mu. Kato postavja tozi rog ne na čeloto, a meždu očite, Duhāt pokazva nenasitnata si žažda za zavoevanija, kojato samo smārtta mu šte spre. No očite sāšto taka predstavljavat proročesko jasnovidstvo i ošte ot raždaneto mu, ot edin prorok mu e bila sāobštena izključitelna sādba i toj vjarva v predskazanata si sādba prez celija si život.

Dan. 8:22 A četirite roga, koito se izdignaha na mjastoto na sčupenija rog, sa četiri carstva, koito šte se izdignat ot tozi narod, no te njama da bādat tolkova silni.

22a - Četirite grācki dinastii, osnovani ot četirimata generali, nasledili Aleksandār, sa vse ošte živi sled 20 godini vojni meždu desette, koito sa bili v načaloto.

Dan. 8:23 I v kraja na caruvaneto im, kogato grešnicite bādat pogālnati, šte se izdigne nahalen i kovaren car.

23a - Preskačajki meždinnite vremena, angelāt napomnja za hristijanskata epoha na gospodstvoto na papskija Rim. Po tozi način toj posočva osnovnata cel na dadenoto otkrovenie. No tova objasnenie vodi do drugo učenie, koeto se pojavjava v pārvoto izrečenie na tozi stih: V kraja na tjahnoto gospodstvo, kogato grešnicite šte bādat pogālnati. Koi togava sa tezi pogālnati grešnici, koito predšestvat vremeto na papskija režim? Te sa buntovnite nacionalni evrei, koito othvārliha Isus Hristos kato Mesija i spasitel, osvoboditel, da, no samo ot izvāršenite grehove i samo v polza na onezi, koito toj razpoznava po kačestvoto na tjahnata vjara. Te vsāštnost bjaha pogālnati prez 70 g. ot vojskite na Rim, te i tehniat grad Jerusalm, i tova za vtori pāt sled razrušenieto, izvāršeno pri Navuhodonosor prez 586 g. S tova dejstvje Bog dade dokazatelstvo, če starijat sājuz e priključil sled smārtta na Isus Hristos, kādeto v Jerusalm zavesata na razdelenieto na hrama beše razkāsana na dve, otgore do dolu, kato po tozi način pokaza, če dejstvieto idva ot samija Bog.

23b - šte se izdigne nahalen i hitār car

Tova e opisanieto, koeto Bog dava na papstvoto, karakterizirašto se spored Dan. 7:8 sās svojata arogantnost, a tuk - sās svojata naglost. Toj dobavja i hitro. Izkustvoto se sāstoi v prikrivane na istinata i pri mane na vida na tova, koeto čovek ne e. Izkustvoto služi za zabluda na bližnija, tova pravjat posledovatelnite papi.

Dan. 8:24 I toj šte bāde velik, no ne sās sobstvenata si sila; no šte pogubi tvārde mnogo i šte preuspee, i šte pogubi silnite i svetija narod.

24a - Silata mu šte se uveliči

Vsāštност, opisan v Dan. 7:8 kato „ malāk rog “, stih 20 mu pripisva „ po-goljam vid ot drugite “.

24b - no ne sās sobstvena sila

I tuk istorijata potvrždava, če bez vāorāženata podkrepa na monarsite, papskijat režim ne bi mogāl da ocele. Pārvata podkrepa e bila Hlodvig, franski kral ot dinastijata na Merovingite, sled nego - tazi na Karolingite i nakraja na Kapetingite, no podkrepata na frenskata monarhija rjadko ja e podveždala. I šte vidim, če tazi podkrepa si ima cena. Tova šte stane kato primer črez obezglavjavaneto na frenskija kral Lui XVI, na kralica Marija-Antoaneta, na monarhistkite pridvorni i na rimokatoličeskoto duhovenstvo, glavno odgovorno, črez gilotinata, instalirana vāv Francija v stolicata i provincialnite gradove, ot frenskite revoljucioneri mežu 1793 i 1794 g.; dve epohi na „Užasi“, izpisani s kārvasi bukvi v pametta na čovečestvoto. V Otkr. 2:22 tova božestveno nakazanie šte bāde prorokuvano po slednija način: Eto, šte ja hvārlja na leglo i šte izpratja goljama skrāb. ima onezi, koito preljubodejstvat s neja , osven ako ne se pokajat za delata si. Šte umārtvja decata ; i vsički cārki šte poznajat, če Az sām, Kojto izpitvam vātrešnostite i sārcata, i šte vāzdam na vseki ot vas spored delata mu.

24c - toj šte pričini neverojatni šteti

Na zemjata nikoj ne može da gi prebroi, no na nebeto Bog znae točnija im broj i po vreme na nakazanie na Strašnija sād vsički te šte bādat izkupeni, ot naj-malkite do naj-strašnite, ot svoite avtori.

24d - toj šte uspee v načinanijata si

Kak bi mogāl da ne uspee, sled kato Bog mu e dal tazi rolja da nakaže greha, izvāršen ot negovija narod, kojto tvārdi, če e polučil spasenie črez Isus Hristos?

24-ti - toj šte uništoži silnite i naroda na svetiite

Kato se predstavja za predstavitel na Boga na zemjata i gi zaplašva s otlāčvane, koeto bi im zatvorilo vhoda kām nebeto, papstvoto postiga podčinenieto na velikite i monarsite na zapadnite zemi, a ošte poveče na malkite, bogati ili bedni, no vsički neveži, poradi tjahnoto nedoverie i bezrazličie kām božestvenite istini.

Ot načaloto na perioda na Reformacijata, započnat ot Petār Uoldo prez 1170 g., papskijat režim reagira s jarost, kato podstrekava sreštu vernite Božii služiteli, edinstvenite istinski svetcu, koito vinagi sa mirni i poslušni, krāvožadni katoličeski ligi, podkrepjani ot tribunalite na Inkvizicijata za negovata falšiva svjatost. Sādiite s kačulki, koito po tozi način narediha užasjavašti māčenija na svetcite i drugi, vsički obvineni v eres sreštu Boga i Rim, vsički šte trjabva da otgovarjat za svoite iznudvanija pred istinskija Bog v časa na spravedlivija posleden sād, prorokuvan v Dan. 7:9 i Otkr. 20:9 do 15.

Dan 8:25 Poradi bogatstvoto si i lukavstvoto si, toj šte se vžgordi v sãrceto si i šte pogubi mnozina, koito bjaha v mir, i šte se povdigne sreštu knjaza na knjazete; no šte bãde sãkrušen bez rãce.

25a - Zaradi prosperiteta mu i uspeha na negovite trikove

Tova blagopoluãie podskazva negovoto obogatjavane, koeto stihãt svãrzva s negovata hitrost . Vsãštност e neobhodimo da se izpolzva hitrost , kogato ÷ovek e malãk i slab, za da se sдобie s pari i bogatstva ot vsjakakãv vid ot bogatite, izbroeni v Otkr. 18:12 i 13.

25b - toj šte ima arogantnost v sãrceto si

Tova, vãpreki uroka, nauãen ot preživjavaneto na car Navuhodonosor v Dan. 4 i po-tragiãnoto preživjavane na negovija vnuk Valtasar v Dan. 5.

25v - toj šte uništoži mnogo mãže, koito sa živeli mirno

Mirãt e plod na istinskoto hristijanstvo, no samo do 1843 g. Zaštoto predi тази data i osobeno do kraja na Frenskata revoljucija, v kraja na 1260-te godini papsko caruvane, prorokuvano v Dan. 7:25, falšivata vjara se karakterizira s brutalnost, kojato atakuva ili otgovarja na brutalnost. Samo v tezi vremena nežnostta i mirãt imat znaãenie. Pravilata, ustanoveni ot Isus, ne sa se promenili ot apostolskrite vremena; izbranijat e ovca, kojato se sãglasjava da bãde prinesena v žertva, nikoga kasapin.

25d - i toj šte se vdigne sreštu naãalnika na naãalnicite

S tova utoãnenie veãe njama nikakvo sãmnenie. Glavata , citirana v stihove 11 i 12, naistina e Isus Hristos, Carjat na carete i Gospodar na gospodarite , kojto se javjava v slavata na svoeto zavrãštane v Otkr. 19:16. I imenno ot Nego e bilo otнето zakonoto veãno sveštenstvo ot rimskija papizãm.

Dan. 8:26 Videnieto za veãerite i utrinite, za koeto se govori, e istina; no pazi videnieto v tajna ot sebe si, zaštoto e ot otdavnašni vremena.

26a - I videnieto za veãerite i utrinite, za koeto stava vãpros, e istina.

Angelãt svidetelstva za božestvenija proizhod na proroãestvoto za „2300 veãer-utro“ ot stih 14. Sledovatelno toj naj-nakraja obrãšta vnanie na тази zagadka, kojato šte trjabva da bãde izjasnena i razbrana ot izbranite svetii na Isus Hristos, kogato mu dojde vremeto za tova.

26b - Pazi tova videnie v tajna ot sebe si, zaštoto se otnasja za otdavna otminali vremena.

Vsãštност, meždu vremeto na Daniil i našeto vreme sa izminali okolo 26 veka. I taka, nie se namirame vãv vremeto na kraja , kãdeto тази misterija trjabva da bãde izjasnena; tova šte bãde napraveno, no ne predi izuãavaneto na Dan. 9, koeto šte predostavi osnovnija kljuã za izvãršvane na predloženite izãislenija.

Dan 8:27 Az, Daniil, bjah mnogo dni otpadnal i bolen; posle stanah i izvãrših carskrite dela. Bjah smajan ot videnieto, no nikoj ne go razbra.

27a - Tozi detajl otnosno zdraveto na Daniil ne e ličen. Toj otrazjava za nas izključitelna važnost da polučim ot Boga informacijata otnosno 2300-te prorokuvani večeri i sutrini; zaštoto točno kakto bolestta može da dovede do smärt, nepoznavaneto na zagadkata šte osădi na večna duhovna smärt poslednite hristijani, koito šte živejat po vreme na kraja .

Daniil 9

Dan 9:1 V pŕvata godina na Darij, sina na Asuir, ot potomstvoto na midjanite, kojto beše započnal da caruva nad haldejskoto carstvo,

1a - Spored svidetelskrite pokazanija na Daniil, sledovatelno neosporimi, naučavame, če car Darij ot Dan.5:30 e sin na Ahašveroš, ot midijskija rod; sledovatelno persijskijat car Kir II vse ošte ne go e zamenil. Pŕvata godina ot negovoto caruvane e тази, v kojato toj toku-što e zavladjal Vavilon, kato po tozi naćin go e otnel ot haldejcite.

Dan. 9:2 V pŕvata godina ot caruvaneto mu az, Daniil, vidjah ot knigite, če sedemdeset godini šte bădat prekarani v razvalinite na Jerusalem, spored broja na godinite, koito Gospod beše govoril na prorok Eremija.

2a - Daniil se pozovava na proroćeskrite pisanija na prorok Eremija. Toj ni dava prekrasen primer za vjara i doverie, kojto obedinjava Božiite služiteli pod negovija pogled. Po tozi naćin toj potvrđdava tezi dumi ot 1 Kor. 14:32: Duhovete na prorocite se pokorjavat na prorocite . Daniil e živjal vŕv Vavilon prez goljama ćast ot 70-te godini, predskazani za deportiraneto na evrejskija narod. Toj se interesuva i ot temata za zavrăstaneto si v Izrael, koeto spored nego bi trjabvalo da e dosta blizo. Za da polući otgovori ot Boga, toj otpravja kăm Nego velikolepna molitva, kojato šte izučavame.

Obrazcovata molitva na vjarata na svetec

Pŕvijat urok ot тази 9-ta glava na knjigata Daniil e da razberem zašto Bog e iskal tja da se pojavi v тази ćast ot knjigata Daniil.

V Dan. 8:23, črez proročeskoto izvestie za pogálnatite grešnici , polučihme potvărždenie, že evreite ot naroda Izrael otnovo sa bili osădeni i uništôženi s ogăn ot rimljanite prez 70 g., zaradi vsički nešta, koito Daniil šte izpovjada v molitvata si. Sega, koj beše tozi Izrael, predstaven v pŕvija zavet s živija Bog ot Avraam do 12-te apostoli i učenici na Isus Hristos, samijat toj e evrein? Samo primer za cjaloto čovečestvo, zaštoto ot Adam nasam horata sa ednakvi, s izključenje na cveta na kožata si, kojto varira ot mnogo svetăl do mnogo tămen. No kakvato i da e tjahnata rasa, etničeskata im prinadležnost, neštata, predadeni genetično ot bašta i majka na sinove i dăšteri, tjahnoto psihičko povedenie e identično. Spored principa na venčelistčetata na margaritkata: „Običam te, malko, mnogo, strastno, ludo, nikak“, măžete văzproizveždat tozi diapazon ot čuvstva kăm živija Bog, săzdateljat na vsički nešta, kogato toj otkrie săšttestvuvaneto mu. Săšto taka, velikijat Sădija vižda sred onezi, koito tvărdjat, že sa negovi nasledovateli, verni hora, koito go običat i mu se podčinjavat, drugi, koito tvărdjat, že go običat, no ne mu se podčinjavat, tretí, koito živejat religijata si s bezrazličie, a tretí, koito ja živejat s koravosărdečno i ogorčeno sărce, koeto gi pravi fanatici i v krajna smetka ne mogat da ponasjat protivorečija i ošte po-malko upreci i podkrepjat ubijstvoto na neponosimija protivnik. Tezi povedenija sa se sreštali sred evreite, kakto i dnes se sreštat sred horata po cjalata planeta Zemja i văv vsički religii, koito obače ne sa ravni.

Molitvata na Daniil idva, za da vi zapita: v koe ot tezi povedenija razpoznavate sebe si? Ako ne e tova na čovek, kojto običa Bog i mu se podčinjava v svidetelstvo za Negovata vjarnost, postavete pod văpros predstavata si za vjara; pokajte se i dajte na Bog plod na iskreno i istinsko pokajanie, kakto šte napravi Daniil.

Vtorata pričina za prisăstvieto na тази molitva v тази 9-ta glava e, že tam se razgležda i razviva pričinata za poslednoto uništôženie na Izrael prez 70-ta godina ot rimljanite: pŕvoto idvane na Mesijata na zemjata na horata . I sled kato othvărliha tozi Mesija, čiito edinstveni nedostatăci bjaha săvăršenstvoto na delata mu, koeto gi osădi, religioznite vodači nastroiha naroda sreštu nego črez klevetničeski obvinenija, vsički oprovergani i protivorečašti na faktite. Săšto taka, te osnovaha okončatelnoto si obvinenie na božestvena istina, kato go obvinija, čovek, že tvărdi, že e Božijat Sin. Dušata na tezi religiozni vodači beše černa kato văglen na gorjašto ognište, koeto šte gi pogălne văv vremeto na pravednija gnjav. No naj-goljamata greška na evreite e, že ne sa go ubili, ne sa go razpoznali sled božestvenoto mu văzkresenie. Izpraveni pred čudesata i dobrite dela, izvăršeni ot dvanadesette mu apostoli, te se zakoraviha kato faraona po negovo vreme i zasvidetelstvaha tova, kato ubiha vernija djakon Stefan, kogoto samite te ubiha s kamăni, bez tozi păt da pribjagnat do rimljanite.

Tretata pričina za тази molitva e, že tja poema roljata na posledno, otčajano izjavlenie v kraja na dălgo preživjavane, preživjano văv vrăzka s Boga ; svidetelstvo, edin vid zavet, ostaven ot evrejskija săjuz na ostanalata čast ot čovečestvoto. Zaštoto imenno s tova deportirane văv Vavilon priključva demonstracijata, podgotvena ot Boga. Vjarno e, že evreite šte se vărnat v nacionalnata si zemja i že za izvestno vreme Bog šte băde počitan i podčinen, no vernostta bărzo šte izčezne, do stepen, že oceljavaneto im može da băde opravdano samo za poslednoto im izpitanie na vjarata, osnovano na pŕvoto idvane na Mesijata, zaštoto toj trjabva da băde, sin na Izrael, evrein sred evreite.

Četvărtata pričina za тази molitva e, že zajavenite i izpovjadani grehove sa bili izvăršeni i povtarjani ot hristijanite v tjahnata epoha, ot izostavjaneto na săbotata na 7 mart 321 g. do našeto vreme . Poslednata oficialna institucija, blagoslovena ot 1873 g. i pootdelno ot 1844 g., ne e izbegnala

prokljatieto na vremeto, otkakto Isus ja e izbálval prez 1994 g. Izučavaneto na poslednite glavi na Daniil i knjigata Otkrovenie šte objasni tezi dati i poslednite misterii.

Sega neka slušame vniatelno kak Daniil govori na Vsemogáštiya Bog.

Dan 9:3 Obráštam liceto si kám Gospoda Boga, za da Go társja s molitva i molba, s post, váv vretište i pepel.

3a - Daniil veče e star, no vjarata mu ne ot slabva i vržkata mu s Boga e zapazena, podhranvana i poddáržana. V negovija slučaj, sárceto mu e dálboko iskreno, postát, vretišteto i pepelta nosjat istinsko značenie. Tezi praktiki pokazvat silata na želanieto mu da báde čut i otgovoren ot Bog. Postát pokazva prevážhodstvoto, dadeno na Božija otgovor v sravnenie s udovolstvijata ot hraneneto. V tozi podhod se krie idejata da se kaže na Bog: „Veče ne iskam da živeja bez Tvoja otgovor“, bez da stigam dotam, če da se samoubija.

Dan 9:4 Togava se pomolih na Gospoda, moja Bog, i se izpovjadah, kazvajki: Gospodi, veliki i strašni Bože, Kojto paziš zaveta i pokazvaš milost kám onezi, koito Te običat i pazjat Tvoite zapovedi.

4a - Gospodi, veliki i strahoviti Bože

Izrael e deportiran váv Vavilon i po tozi naćin e platil, za da naući, če Bog e velik i strašen.

4b - Ti, Kojto paziš zaveta Si i pokazvaš milost kám onezi, koito Te običat i pazjat zapovedite Ti!

Daniil pokazva, če poznavá Boga, táj kato čerpi argumentite si ot teksta na vtorata ot desette Božii zapovedi, kojato neštastnité katolici ne poznavat prez vekovete na mrak, zaštoto papstvoto suverenno poe iniciativata da ja premahne ot svojata versija na desette zapovedi, zaštoto beše dobavena zapoved, fokusirana várhú pláťta, za da se zapazi čislotó deset; prekrasen primer za naglost i izmama, osáđeni v predišnata glava.

Dan 9:5 Ságrešihme, izvăršihme bezzakonie, postápihme nečestivo i se razbuntuvahme, otklonihme se ot Tvoite zapovedi i Tvoite sáđbi.

5a - Ne bi moglo da báde po-vjarno i jasno, zaštoto imenno tezi greški dovedoha Izrael do deportacija, samo če Daniil i trima ot negovite spátnici ne bjaha vinovni za tozi vid greški; tova ne mu preći da se zastápi za kuzata na svoja narod, nosejki sás sebe si bremeto na vinata si.

Togava trjabva da osáznaem prez 2021 g., če nie, hristijanite, sášto služim na sáštiya tozi Bog, kojto ne se promenja spored izjavlenieto si v Mal. 3:6: Zaštoto Az sám Gospod, ne se promenjam; i vie, sinove Jakovovi, ne ste pogáľnati . Bi bilo umestno da se kaže „ošte ne ste pogáľnati“. Zaštoto, otkakto Malahija e napisal tezi dumi, Hristos se e predstavil, sinovete Jakovovi go othvárliha i go ubiha, i v sáotvetstvie s prorokuvanoto v Dan. 8:23, te v krajna smetka bjaha pogáľnati prez 70 g. ot rimljanite. I ako Bog ne se promeni, tova oznaćava, če nevernité hristijani, koito prestápvat Negovite zapovedi, vključitelno, na párvo mjasto, osvetenata sáбота, šte bádat udareni dori po-silno ot evreite i nacionalnité evrei po tjanho vreme.

Dan 9:6 Ne poslušahme Tvoite slugi, prorocite, koito govoriha v Tvoe ime na našite care, na našite knjaze, na našite bašti i na celija narod na zemjata.

6a - Vjarno e, če evreite sa vinovni za tezi nešta, no kakvo da kažem za hristijanite, koito dori v poslednata institucija, ustanovena ot nego, sa vinovni za sášтите dejstvija?

Dan 9:7 Tvoja, Gospodi, e pravda, a naša e sram na liceto dnes, pred judejskite máže, pred žitelite na Jerusalm i pred celija Izrail, blizki i dalečni, váv vsički strani, kádeto si gi izgonil zaradi prestáplenijata im protiv Tebe.

7a - Nakazanieto na Izrael beše užasno, imaše mnogo smártni slučai i samo ocelelite imaha kásmeta da bádat deportirani váv Vavilon i ottam razprásnati iz vsički strani na Haldejskata imperija i Persijskata imperija, kojato ja nasledi. Evrejskijat narod beše raztvoren v čuždi strani i vápreaki tova, spored obeštaniето si, Bog skoro šte sábere evreite na tjahната nacionalna zemja, zemjata na tehните bašti. Kakva sila i kakva mošt njama tozi živ Bog! V molitvata si Daniil izrazjava cjaloto pokajanie, koeto tozi narod trjabva da pokaže, predi da se várne v svjatata si zemja, no samo kogato Bog e na tjahna strana.

Daniil priznava, če judeite sa nakazani ot Bog, no kakvo nakazanie očakva hristijanite, koito pravjat sášтoto? Deportacija ili smárt?

Dan 9:8 Gospodi, sram na nas, na carete ni, na knjazete ni i na baštite ni, zaštoto ságrešihme protiv Tebe.

8a - Citira se užasnata дума, dumata „grjah“. Koj može da složi kraj na greha, kojto pričinjaва tolkova golemi stradanija? Tazi glava šte dade odgovora. Edin urok si struva da se izvleče i zapomni: Izrael ponese posledstvijata ot izborite i povedenieto na carete, vodačite i baštite, koito go upravljavaha. Eto edin primer, kádeto neposlušaniето kám korumpiranite vodači može da báde nasářčeno, za da ostane v Božijata blagoslovija. Tova e izborát, kojto napraviha Daniil i trimata mu spátnici, i te sa blagosloveni za nego.

Dan 9:9 U Gospoda, našija Bog, ima milost i proška, zaštoto nie se razbuntuvahme protiv Nego.

10a - V situacija na grjah ostava samo edna nádežda: da se upovavame na dobrija, milostiv Bog, za da može Toj da ni prosti. Procesát e večен; evreinát ot starija zavet i hristijaninát ot novija zavet imat edna i sášта nužda ot proška. Tuk otnovo Bog podgotvja odgovor, za kojto šte trjabva da plati skápo.

Dan 9:10 Ne poslušahme glasa na Gospoda, našija Bog, za da hodim v zakonite Mu, koito Toj ni dade črez slugite Si, prorocite.

10a - Tova váži i za hristijanite prez 2021 g.

Dan 9:11 Celijat Izrail prestápi Tvoja zakon i se otvárna ot poslušaniето na Tvoja glas. Zatova prokljatijata i kletvite, napisani v zakona na Božija sluga Moisej, se izlivat várhу nas, zaštoto ságrešihme protiv Boga.

11a - V Mojseevija zakon Bog naistina predupreždava Izrael sreštu neposlušaniето. No sled nego, prorok Ezekiil, sávremennik na Daniil, e deportiran 13 godini sled Daniil, toest 5 godini sled kato car Joahim, brat na Joakim, kogoto toj nasledjava, se okazva plennik pri reka Hovar, razpoložena meždu

Tigăr i Efrat. Tam Bog go vdăhnovjava i mu dava da napiše poslanija, koito dnes namirame v našata Biblija. I imenno v Ezekii 26 otkrivame poredica ot nakazanija, čijto model se namira priložen duhovno, no ne samo, v sedemte trăbi na Apokalipsisa v Otkrovenie 8 i 9. Tazi iznenadvašta prilika potvărđdava, če Bog naistina ne se promenja. Grehovete se nakazvat v novija zavet, kakto sa bili i v starija.

Dan. 9:12 I Toj izpălni dumite Si, koito govori protiv nas i protiv knjazete ni, koito ni sădiha, i ni dokara goljamo bedstvie , kakvoto ne e imalo v Erusalim pod cjaloto nebe.

12a - Bog ne e ot slabnal, Toj izpălnjava svoite obeštania da blagoslovi ili prokălne săs săštata griža, a „ bedstvieto “, koeto spoletja naroda na Daniil, e prednaznačeno da predupredi narodite, koito naučavat tezi nešta. No kakvo viždame nie? Văpreki svidetelstvoto, zapisano v Biblijata, tozi urok ostava ignoriran dori ot tezi, koito go četat. Zapomnete tova poslanie: Bog podgotvja za evreite, a sled tjah i za hristijanite, dve drugi golemi bedstvija , koito šte bădat razkriti v ostanalata čast ot knigata na Daniil.

Dan 9:13 Kakto e pisano v Moiseevija zakon, cjaloto tova zlo ni spoletja; no nie ne se pomolihme na Gospoda, našija Bog, nito se otvărnahme ot bezzakonijata si, nito razbrahme Tvojata istina.

13a - Prezrenieto kăm neštata, koito Bog e napisal v Biblijata, săšto e večno, prez 2021 g. hristijanite săšto sa vinovni za tazi greška i vjarvat, če Bog njama da im protivoreči. Te săšto ne se otvărštat ot bezzakonijata si i ne sa po-vnimatelni kăm tazi biblejska istina, no tolkova važna za našeto posledno vreme, nejnata proročeska istina, razkrita intenzivno i razbiraemo, tăj kato ključovete za razbiraneto sa v samata Biblija.

Dan. 9:14 Gospod bdi protiv tova zlo i go dokara vărhu nas; zaštoto Gospod, našijat Bog, e praveden vāv vsičko, koeto e storil; no nie ne poslušahme glasa Mu.

14a - Kakvo poveče može da se kaže? Naistina! No znajte dobre, če mnogo po-goljamo bedstvie e prigotveno ot Bog za dnešnoto čovečestvo i po săštata pričina. To šte dojde meždju 2021 i 2030 g. pod formata na jadrena vojna, kojato ima božestvenata misija da ubie edna treta ot čovečestvoto spored Otkr. 9:15.

Dan 9:15 I sega, Gospodi, Bože naš, Kojto izvede naroda Si ot Egipetskata zemja s moštna răka i Si napravi ime, kakvoto e dnes, nie săgrešihme, izvăršihme bezzakonie.

15a - Daniil ni napomnja zašto neverieto e osădeno ot Bog. Na zemjata săšttestvuvaneto na evrejskija narod svidetelstva za tozi izključitelan fakt, dălžašt se na svrăhestestvena sila, izhodăt na evrejskija narod ot Egipet. Cjalata im istorija se osnovava na tozi čudotvoren fakt. Njamame văžmožnost da stanem svideteli na tozi izhod, no nikoj ne može da otreče, če potomcite na tova preživjavane vse ošte sa sred nas dnes. I za da izpolzva po-dobre tova săšttestvuvane, Bog predade tozi narod na nacistkata omraza po vreme na Vtorata svetovna vojna. Vnimanieto na čovečestvoto beše nasočeno kăm ocelelite, koito prez 1948 g. polučihă preselvane na zemjata na drevnata si rodina, zagubena ot 70-te godini nasam. Bog samo pozvoli da padnat vărhu glavite im dumite na baštite im, koito bjaha kazali na rimskija upravitel Pontij Pilat za Isus, za da postigne smărtta mu, citiram: „krăvta mu da băde vărhu nas i vărhu decata ni“. Bog gi ču doslovno. No hristijanite ot vsički denominaciji sramno ignoriraha tozi božestven urok i čovek može da razbere zašto, tăj kato vsički te

spodeljat prokljatiето si. Evreite othvārliha Mesijata, no hristijanite prezrjaha zakonite mu. Sledovatelno Božieto osāždane i na dvamata e napālno opravdano.

Dan 9:16 Gospodi, spored goljamata Si milost, neka gnevāt Ti i jarostta Ti se otvārnat ot Tvoja grad Jerusalim, ot svjatata Ti planina; zaštoto poradi grehovete ni i bezzakonijata na baštite ni, Jerusalim i Tvojat narod stanaha za pozor na vsički, koito sa okolo nas.

16a - Daniil tuk povdiga argument, kojto Moisej e predstavil na Boga: kakvo šte kažat horata, koito sa svideteli na nakazaniето na Negovija narod? Bog e najasno s problema, tāj kato samijat Toj zajavjava za judeite, črez ustata na Pavel v Rim. 2:24: Zaštoto imeto Božie se huli među ezičnicite zaradi teb, kakto e pisano . Toj namekva za teksta na Ezek. 16:27: „ I eto, Az prostrjah rākata Si protiv teb, namalih dela, kojto ti bjah opredelil, predadoh te na voljata na vragovete ti, dāšterite na filistimcite, koito se zasramiha ot prestāpnoto ti povedenie .“ V sāstradaniето si Daniil vse ošte ima mnogo da uči za sāda, kojto Bog donasja na grada mu Jerusalim. No kogato kazva: „ Jerusalim i tvojat narod sa pozor za vsički, koito ni obrāžavat “, toj ne greši, zaštoto ako nakazaniето na Izrael beše porodilo u ezičnicite spasitelen strah i želanie da služat na tozi istinski Bog, nakazaniето šteše da ima istinski interes.“ No tova tājno preživjavane ne dade mnogo plodove, koeto ne e neznačitelno, tāj kato na nego dālžim obrāštaneto vāv vjarata na car Navuhodonosor i car Darij Midijskijat.

Dan 9:17 I sega, Bože naš, čuj molitvata i molbite na Tvoja sluga i osijaj s liceto Si svetilišteto Si, koeto e zapustjalo zaradi Gospoda.

17a - Tova, koeto Daniil iska, šte bāde izpālno, no ne zaštoto Bog go običa, a prosto zaštoto tova zavrāštane v Izrael i vāzstanovjavaneto na hrama sa čast ot negovija plan. Daniil obače ne znae, če hramāt, kojto naistina šte bāde vāzstanoven, šte bāde razrušen otnovo prez 70 g. ot rimljanite. Eto zašto informacijata, kojato šte poluči v тази glava 9, šte go izlekuva ot mnogo evrejskoto značenje, koeto toj vse ošte otdava na kamennija hram, postroen v Jerusalim; hramāt na Hristovata plāt skoro šte go napravi sueten i poradi тази pričina toj šte bāde razrušen otnovo prez 70 g. ot rimskite armii.

Dan 9:18 Prikloni uhoto Si, Bože moj, i čuj! Otvori očite Si i viž razvalinite ni i grada, kojto se nariča s Tvoeto ime! Zaštoto ne za našata pravda Ti prinasjame molbite si, a za Tvoite golemi milosti.

18a - Vjarno e, če Bog e izbral Jerusalim, za da go napravi mjasto, osveteno ot slavnoto mu prisāstvie. No mjastoto e svjato samo kogato Bog e tam, a ot -586 g. nasam tova veče ne e taka. I naprotiv, ruinite na Jerusalim i negovijat hram svidetelstvat za bezpristrastnotta na Negovata spravedlivost. Tozi urok e neobhodim, za da mogat horata da gledat na istinskija Bog kato na živo sāštestvo, koeto vižda, sādi i reagira, za razlika ot idolopoklonničeskite ezičeski božestva, koito imat otnošeniја samo s lošite angeli ot lagera na djavola. Vernijat čovek služi na Boga, no nevernijat čovek izpolzva Boga, za da si dade religiozna legitimnost pred okolnite. Sāstradaniето na Boga, kām koeto se obrāšta Daniil, e realno i toj skoro šte dade naj-krasivoto dokazatelstvo za tova v Isus Hristos.

Dan 9:19 Čuj, Gospodi; prosti, Gospodi; vnimavaj, Gospodi; napravi go i ne se bavi zaradi Sebe Si, Bože moj; zaštoto Tvoeto ime se nariča s Tvoeto ime.

19a - Naprednalata vāzrast na Daniil opravdava nastojavaneto mu, zaštoto, podobno na Moisej, naj-skāpoto mu lično želanie e da može da preživее tova zavrāštane v svojata „svjata“ zemja. Toj želae da stane svidetel na vāzkreseniето na svetija hram, koeto otnovo šte donese slava na Boga i Izrael.

Dan. 9:20 Dokato ošte govoreh i se moleh, i izpovjadvah greha si i greha na naroda si Izrailja, i otpravjah molbite si kām Gospoda, moja Bog, za svjatata planina na moja Bog,

20a - Ne e iznenadvašto, če Bog običa Daniil; toj e primer za smirenje, koeto Mu dostavja radost i otgovarja na kriterija za svjatost, kojto Toj iziskva. Vseki čovek e sklonen kām greški, dokato živee v tjalo ot plāt i krāv, i Daniil ne e izključenje. Toj izpovjadva grehovete si, osāznavajki izključitelnata si slabost, kakto vsički nie trjabva da osāznaem. No ličnoto mu duhovno kačestvo ne može da pokrie greha na horata, zaštoto toj e samo čovek, samijat toj nesāvāršen. Rešenieto šte dojde ot Boga v Isus Hristos.

Dan 9:21 Dokato ošte govoreh v molitva, mājžāt Gavriil, kogoto bjah vidjal po-rano vāv videnie, bārzo doletja kām men po vreme na večernata žertva.

21a - Vremeto, izbrano ot Bog za poseštenieto na Gavrail, e vremeto na večernata žertva, toest vremeto na večnata žertva na agne, koeto prorokuva večer i sutrin bādeštata dobrovolna žertva na sāvāršeno svjatoto i nevinno tjalo na Isus Hristos. Toj šte umre razpnat, za da izkupi grehovete na edinstvenite si izbrani, koito sāstavljavat edinstvenija mu istinski narod. Sledovatelno e ustanovena vrāzkata s otkrovenieto, koeto šte bāde dadeno po-dolu na Daniil.

Kraj na molitvata: Božijat otgovor

Dan 9:22 I toj me poučavaše, govoreše s men i mi kazvaše: Daniile, sega dojdoh da te vrazumja.

22a - Izrazāt „otvori uma si“ označava, če dotogava umāt e bil zatvoren. Angelāt govori za temata za Božija spasitelen plan, kojato e bila skrita do momenta na sreštata mu s izbranija ot Boga prorok.

Dan 9:23 I kogato ti započna da se moliš, slovoto se razprostrani i az dojdoh da ti go sāobštja, zaštoto si vāzljuben. Vnimavaj v slovoto i razberi videnieto.

23a - Kogato započna da se moliš, slovoto izleze

Nebesnijat Bog beše organiziral vsičko, momenta na sreštata v časa na večnija život, i angel Gavrail oboznačava Hristos s „Slovoto“, kakto Joan šte napravi v načaloto na svoeto Evangelie: slovoto stana plāt. Angelāt idva da mu vāzvesti „Slovoto“, koeto označava, če idva da mu vāzvesti idvaneto na Hristos, prorokuvan ot Moisej spored Vtorozakonie 18:15 do 19: Gospod, tvojat Bog, šte ti vāzdigne Prorok izmeždu teb, izmeždu bratjata ti, kakto men; Nego šte slušate! Toj šte otgovori na molbata ti, kojato otpravi kām Gospoda, tvoja Bog, na Horiv, v denja na sābranieto, kogato kaza: Da ne čuja veče glasa na Gospoda, moja Bog, nito da vidja veče tozi goljam ogān, za da ne umra. Gospod mi kaza: Dobro e tova, koeto kazaha. Šte im vāzdigna izmeždu bratjata im. Na prorok kato tebe šte vloža dumite Si v ustata mu i toj šte mu govori vsičko, koeto šte mu zapovjadam. A kojto ne sluša dumite Mi, koito govori v Moe ime, šte go potārsja da otgovarja. No prorokāt, kojto drāzne da govori v Moe ime duma, kojato ne sām mu zapovjadal da govori, ili kojto govori v imeto na drugi bogove, tozi prorok neprememno šte bāde umārtven.

Tozi tekst e fundamentalen za razbiraneto na vinata na evreite za othvārļjaneto im na Mesijata Isus, zaštoto toj otgovarja na vsički prorokuvani kriterii za idvaneto si. Vzet izmeždu horata i

predavatel na božestvenoto slovo, Isus odgovarja na tova opisane i čudesata, koito e izvāršil, svidetelstvat za božestveno dejstvie.

23b - zaštoto si ljubim/ljubima

Zašto Bog običa Daniil? Prosto zaštoto Daniil go običa. Ljubovta e pričinata Bog da sždade života na svobodnitate sždanija predi nego. Imenno nuždata mu ot ljubov opravdava mnogo visokata cena, kojato šte trjabva da plati, za da ja poluči ot njakoi ot zemnite si čoveški sždanija. I s cenata na smārta si, kojato šte trjabva da plati, tezi, koito šte izbere, šte stanat negovi spātnici za večnostta.

23v - Vnimavaj v slovoto i razbiraj videnieto!

Koe slovo e tova: slovoto na angela ili božestvenoto „Slovo“, skrito v Hristos? Sigurnoto e, če i dвете sa vāzmožni i se dopālvat, zaštoto videnieto šte se otnasja do „Slovoto“, koeto šte dojde v plāt v Isus Hristos. Razbiraneto na poslanieto e sledovatelno ot izključitelna važnost.

Proročestvoto za 70-te sedmici

Dan 9:24 Sedemdeset sedmici sa opredeleni za tvoja narod i za tvoja svjat grad, za da se dovārši prestāpleniето, da se složi kraj na grehovete, da se izvārši pomirenje za bezzakonieto, da se vāvede večna pravda, da se zapečatat videnieto i proročestvoto i da se pomaže Svetaja Svetih.

24a - Sedemdeset sedmici sa otkāsnați ot tvoja narod i ot tvoja svjat grad

Evrejskijat glagol „hatak“ označava v pārvija smisāl da reža ili narjazvam ; i samo v prenosnija smisāl „da opredelja ili fiksiram“. Zapazvam pārvoto značenje, zaštoto to dava smisāl na tova dejstvie na Avraam, koeto konkretizira sājuzu mu s Boga črez žertva, v Bitie 15:10: Avram vze vsički tezi životni, rajsjače gi po sredata i složi vsjako parče sreštu drugoto; no ne razdeli pticite . Tozi obred iljustrira sājuzu, sključen meždu Boga i Negovija sluga. Eto zašto tozi glagol „da reža“ šte prieme pālनिया si smisāl v „sājuzu, sključen s mnozina za edna sedmica“ v stih 27. Tezi „mnozina“ sa nacionalnitate evrei, za čijato polza polzata ot vjarata v razpnatija Hristos e predstavena pārvu. Vtorijat interes na tozi glagol da reža e, če 70-te sedmici ot godinite na тази glava 9 sa otrjazani na „2300 večer-utrin“ na Dan. 8:14. I ot тази hronologija proiztiča urok, kojto postavja hristijanskata vjara pred judejskata vjara. Po tozi način Bog ni uči, če v Isus Hristos Toj dava života si, za da go predloži kato otkup za vseki vjarvašt, dostoen za Negovoto spasenie v cjaloto čovečestvo. Sledovatelno starijat zavet e trjabvalo da izčezne, kogato Isus prolja krāvta si, za da prekрати novija si zavet s izbranite na cjalata zemja.

Knigata na Daniil ima za cel da ni nauči na tova vseobštoto spasenie, kato ni predstavja obrāštaneto vāv vjarata na carete, sāvremenni na Daniil: Navuhodonosor, Darij Midjanināt i Kir Persiečāt.

Poslanieto e tāržestveno predupreždenie, koeto zaplašva evrejskija narod i tehinja svjat grad Jerusolim, na kojto e daden period ot 70 sedmici. Tuk otnovo kodāt na Ezekiil 4:5-6 dava edin den kato godina; prodālžitelnostta predstavljava obštoto 490 godini. Daniil sigurno e trudno da razbere značeniето na zaplaha sreštu grada si, kojto večje e v ruini.

24b - da se složi kraj na pregrešenijata i da se složi kraj na grehovete

Predstavete si kakvo minava prez uma na Daniil, kogato čuva tezi nešta, toku-što sled kato e prizoval Boga v molitva da polučí proška za grehovete si i grehovete na svoja narod. Toj bärzo šte razbere za kakvo stava väpros. No nie samite razbirame dobre izrazenoto božestveno iziskvane. Bog iska da polučí ot svoite izbrani da gi spasi, da ne grešat veče, da složat kraj na prestäpvanijata na zakonite Mu, kato po tozi način složi kraj na grehovete v säotvetstvie s tova, koeto šte bädé napisano ot apostol Joan v 1 Joan 3:4: Vseki, kojto sägrešava, prestäpva zakona, a grehät e prestäplenie na zakona . Tazi cel e nasočena käm horata, koito trjabva da se borjat säš zlata si priroda, za da ne grešat poveče.

24v - da izkupi bezzakonieto i da donese večna pravednost

Za judeina Daniil tova poslanie izvikva obreda na „Denja na umilostivenieto“ – godišen praznik, praznuvašt premahvaneto na grehovete črez žertvoprinošenje na koza. Tozi tipičen simvol na greha predstavljava Gärcija v Dan. 8 i negovoto prisästvие postavja proročestvoto v duhovnata atmosfera na tozi „Den na umilostivenieto“. No kak može smärtta na koza da otneme grehove, ako smärtta na drugi životni, žertvani prez godina, ne e uspjala da gi premahne? Otvovorät na тази dilemma e daden v Evr. 10:3-7: „ No v tezi žertvi ima spomen za grehove godina sled godina; zaštoto e neväzmožno krävta ot telci i kozli da otneme grehove .“ Zatova, kogato Hristos dojde na sveta, kaza: „Žertva i prinos ne si poiskal, no tjalo si Mi prigotvil ; vseizgarjanija i žertvi za grjah ne si blagovolil.“ Togava kazah: „ Eto, idvam (v svitäka na knjigata e pisano za Men) da izvärša,“ Bože, tvojata volja . Objasnenijata, dadeni ot apostol Pavel, sa mnogo jasni i logični. Ot tova sledva, če Bog e zapazil za sebe si, v Isus Hristos, deloto na izkuplenie za grehovete, objaveni ot angel Gavrail na Daniil. No kädé beše Isus Hristos v tozi obred na „denja na izkuplenieto“? Negovata säväršena lična nevinnost, kojato simvolično go napravi pashalnoto agne Božie, koeto vzeva grehovete na sveta, poe väru sebe si grehovete na svoite izbrani, simvolizirani ot kozela na obreda na izkuplenieto. Agneto beše skrito ot kozela, taka če agneto umrja za kozela, kojto toj beše poel väru sebe si. Kato prie smärtta si na krästa, za da izkupi grehovete na svoite izbrani, grehove, koito toj poe väru sebe si, v Hristos Bog im dade naj-krasivoto dokazatelstvo za ljubovta si käm tjah.

24d - i donese večna spravedlivost

Tova e štastlivata posledica ot smärtta na Spasitelja Mesija. Tazi pravednost, kojato čovekät, ot Adam nasam, ne e mogäl da proizvede, se vmenjava na izbranite, taka če črez tjhadata vjara v тази demonstracija na božestvena ljubov, črez čista blagodat, säväršenata pravednost na Isus Hristos im se vmenjava pärvonačalno, dokato borbata na vjarata ne pobeđi greha. I kogato tova izčezne napälno, se kazva, če pravednostta na Hristos e vmenena. Učenicät stava kato svoja Učitel. Väru tezi doktrinalni osnovi e izgradena vjarata na apostolite na Isus. Predi vremeto i tämnite sili da gi preobrazjat, razširjavajki po tozi način tesnija päť, propovjadvan ot Isus Hristos. Tazi pravednost šte bädé večna samo za vernite izbrani, tezi, koito čuvat i otklikvat črez poslušanie na spravedlivite iziskvanija na Bog.

24-ti - da zapečata videnieto i proroka

Toest, videnieto se izpälnjava črez pojavata na objavenija prorok. Glagolät „zapečatvam“ namekva za Božija pečat, kojto po tozi način dava na proročestvoto i na proroka, kojto šte se

predstavi, avtoritet i pálna i bezsporna božestvena legitimnost. Deloto, koeto šte bāde izvāršeno, e zapečatano s negovija božestven carski pečat. Simvoličnoto čislo na tozi pečat e „sedem: 7“. To sāšto taka oboznačava pálnotata, kojato karakterizira prirodata na Boga-tvorec i tazi na Negovija Duh. V osnovata na tozi izbor e izgraždaneto na Negovija proekt v prodālženie na sedem hiljadi godini, poradi koeto Toj razdelja vremeto na sedmici ot po sedem dni, podobno na sedemte hiljadi godini. Proročestvoto za 70-te sedmici po tozi način dava rolja na čisloto (7) kato pečat na živija Bog v Apostol 7. Sledvaštite stihove šte potvārdjat važnostta na tova čislo „7“.

24e - i da pomaže Svetaja Svetih

Tova e pomazanieto na Svetija Duh, koeto Isus šte poluči po vreme na krāštenieto si. No neka ne se zabluždavame, gālābāt, kacnal vārhu nego ot nebeto, imal samo edna cel – da ubedi Joan, če Isus naistina e objavenijat Mesija; nebeto da svidetelstva za nego. Na zemjata Isus vinagi e bil Hristos i pod formata na izbrani vāprosi, zadadeni na sveštenicite, negovoto poučenje v sinagogata na 12-godišna vāzrast e dokazatelstvo za tova. Za negovija narod, sred kojto e roden i izrasnal, oficialnata mu misija e bila da započne s krāštenieto mu prez esenta na 26-ta godina i da dade života si prez proletta na 30-ta godina. Titlata Svetaja Svetih go oboznačava dostojno, tāj kato toj vāplāštava v plātski obraz živija Bog, kojto e užasjaval evreite po vremeto na Moisej. No živata Svetaja Svetih e imala na zemjata materialen simbol: naj-svjatoto mjesto ili svetilišteto na Jerusalimskija hram. Tova e bil simbol na nebeto, onova izmerenie, nedostāpno za čovečestvoto, kādeto prebivavat Bog i negovite angeli. Sedališteto na božestvenija sād i mjestoto na Negovija tron, Bog kato Sādija, očakvaše krāvta na Hristos, za da potvārdi proškata na grehovete na izbranite prez 6-te hiljadoletija, opredeleni za tozi izbor. Smārtta na Isus po tozi način zavārši krajnija „praznik na izkuplenieto“. Proška beše polučena i drevnite žertvi, odobreni ot Boga, bjaha potvārdeni. Pomazvaneto na Svetaja Svetih se sāštoja v Denja na izkuplenieto črez porāsvane s krāvta na zaklanija kozel na prestola na milostivata, oltara, postaven nad kovčega, sādāržašt narušenite Božii zapovedi. Za tova dejstvie, vednāž godišno, pārvosveštenikāt beše upālnomošten da vleze otvād zavesata na razdelenieto v Svetaja Svetih. Taka, sled vāzkresenieto si, Isus donese na nebeto izkuplenieto na krāvta si, za da poluči gospodstvo, legitimnostta da spasi izbranite si črez vmenjavane na svojata praveditnost i pravoto da osādi nepokajalite se grešnici, vključitelno zlite angeli i tehniija vodač Satana, djavola. Svetaja Svetih, oboznačavašta sāšto nebeto, krāvta, proljata ot Isus na zemjata, šte mu pozvoli, v Mihail, da progoni djavola i negovite demoni ot nebeto, nešto, razkrito v Otkr. 12:9. Po tozi način greškata na judejskite religiozni nasledovateli e bila da ne razbirat proročeskija karakter na godišnija „den na izkuplenieto“. Te pogrešno vjarvali, če životinskata krāv, predlagana v tova praznenstvo, može da potvārdi značenieto na drugo životno, proljato prez godinata. Čovek, sādžaden po Boži obraz; životnoto, proizvedeno ot zemnija život , kak možem da opravdaem ravenstvoto v stojnostta na dvata vida?

Bidejki Bog, Isus Hristos samijat e bil pomazvaštoto maslo kato Svetija Duh i vāznasjajki se na nebeto, Toj nosi sās Sebe Si pomazanieto na Svojata legitimnost, spečelena na zemjata.

Ključāt kām izčislenijata

Dan. 9:25 Znaj, proče, i razbiraj: ot vremeto, kogato beše dadena zapovedta da se postroi Jerusolim, do Pomazanika, Knjaza, šte bđat sedem sedmici i šestdeset i dve sedmici; ulicite i rovovete šte se strojat, no v opasni vremena.

25a - Znaj tova togava i razberi!

Angelđt e prav da obărne vnumanie na Daniil, zaštoto toj boravi s danni, koito iziskvat goljama duhovna i intelektualna koncentracija; zaštoto šte trjabva da se pravjat izčislenija.

25b - Ot vremeto , kogato beše izgovoreno slovoto, če Jerusolim šte bđe vđzstanoven, do Pomazanika, Vožda

Samo тази čast ot stiha e ot pđrvostepenno značenje, zaštoto obobštava celta na videnieto. Bog dava na naroda si, kojto čaka svoja Mesija, sredstvata da znae v koja godina toj šte se javi pred tjah . I tozi moment, kogato slovoto e objavilo, če Jerusolim šte bđe vđzstanoven, trjabva da se opredeli spored prodđžitelnostta na prorokuvanite 490 godini. Za tozi ukaz za vđzstanovjavane, v knjigata Ezdra, otkrivame tri vđzmožni ukaza, podredeni posledovatelno ot trima persijski care: Kir, Darij i Artakserks. Okazva se, če ukazđt, ustanoven ot poslednija prez 458 g., pozvoljava zavđršvaneto na 490-te godini prez 26-ta godina ot našata era. Sledovatelno, imenno tozi ukaz na Artakserks trjabva da se zapazi, kato se vzeme predvid sezonđt, v kojto e napisan: prolet spored Ezdra 7:9: toj napusna Vavilon na pđrvija den ot pđrvija mesec i pristigna v Jerusolim na pđrvija den ot petija mesec, s dobrata rđka na negovija Bog, kojato beše vđrhu nego . Godinata na carskija ukaz e dadena v Ezdra 7:7: I mnogo ot izraitjanite, sveštenici i leviti, pevci, vratari i netinimi, dojdoha v Jerusolim v sedmata godina na car Artakserks .

Tđj kato dekretđt zaminava prez proletta, Duhđt se nasočva kđm proletnata Pasha za svoeto proročestvo, kogato Isus Hristos umrja razpnat. Izčislenijata šte ni dovedat do тази cel.

25v - ima sedem sedmici i šestdeset i dve sedmici, ploštadite i rovovete šte bđat vđzstanoveni, no v trudni vremena.

V načaloto imame 70 sedmici. Angelđt spomenava 69 sedmici, toest; 7 + 62. Pđrvite 7 sedmici vodjat do vremeto na vđzstanovjavaneto na Jerusolim i hrama, v trudni vremena, zaštoto evreite rabotjat pod postojannite nesgodi na arabite, došli da se zaseljat v rajona, osvoboden ot deportiraneto im. Tozi stih ot Neemija 4:17 opisva dobre situacijata: Tezi, koito stroiha stenata, i tezi, koito noseha ili tovaraha tovarite, raboteha s ednata rđka i dđrđaha orđžie v drugata . Tova e detajl, kojto e utočnen, no osnovnoto nešto se namira v 70-ta prebroena sedmica .

70- ta sedmica

Dan. 9:26 I sled šestdeset i dve sedmici edin pomazan šte bđe poguben i njama da ima naslednik ; i narodđt na edin knjaz, kojto šte dojde, šte razruši grada i svetilišteto , i krajat mu šte dojde kato potop; i e rešeno, če opustošenijata šte prodđlžat do kraja na vojnata.

26a - Sled šestdeset i dve sedmici, Pomazanikđt šte bđe otsečen

Tezi 62 sedmici sa predšestvani ot 7 sedmici , koeto označava, če istinskoto poslanie e „sled 69-te sedmici“ pomazanikăt šte bade otsečen , no ne prosto njakoj pomazan, a tozi, kojto e objaven po tozi način, vâplâštava samoto božestveno pomazanie. Izpolzvajki formulata „ edin“ pomazanik“, Bog podgotvja evrejskija narod za sreštata im s čovek s obiknoven vânšen vid, daleč ot božestvenite ograničenija. V sâotvetstvie s pritchata si za lozarite, Čoveškijat Sin, sin na Gospodarja na lozeto, se predstavja pred lozarite, sled kato izprašta svoje pratenici, koito sa go predšestvali i s koito te sa se otnasjali zle. Ot čoveška gledna točka, Isus e samo pomazan, kojto se predstavja sled drugi pomazani.

Angelăt kaza „ sled “ obštata prodâžitelnost ot 69 sedmici, kato po tozi način posoči 70-ta . Taka, stâpka po stâpka, dannite na angela ni nasočvat kâm proletnata Pasha prez 30-ta godina, kojato šte se namira v sredata na тази 70-ta sedmica ot dni-godini.

26b - i toj njama da ima naslednik za sebe si

Tozi prevod e ošte po-nelegitimen, tâj kato avtorăt mu, L. Segond, utočnjava v poletu, če bukvalnijat prevod e: nikoj za nego . I za men bukvalnijat prevod mi podhožda napâlno, zaštoto kazva kakvo naistina e bilo postignato po vreme na razpjatieto mu. Biblijata svidetelstva za tova: samite apostoli sa prestanali da vjarvat, če Isus e očkvanijat Mesija, zaštoto, kakto i ostanalata čast ot evrejskija narod, sa čakali voin mesija, kojto šte izgoni rimljanite ot stranata.

26v - Horata na vodač, kojto šte dojde, šte razrušat grada i svetilišteto, svetostta

Tova predstavljava Božijat otgovor na nabljudavanoto evrejsko nacionalno nedoverie: nikoj za nego . Vâzmuštenieto sreštu Boga šte bade okončatelno plateno črez razrušavaneto na Jerusalem i negovata falšiva svjatost ; zaštoto ot 30-ta godina nasam njama poveče svjatost na evrejska zemja; svetilišteto veče ne e takova. Za tova dejstvie Bog izpolzva rimljanite, onezi, črez koito evrejskrite religiozni vodači bjaha razpnali Mesijata, bez da smejat i ne možeha da go napravjat sami, dokato znaeha bez tjah kak da ubijat s kamâni djakona Stefan „tri godini i šest meseca“ po-kâsno.

26d - i krajat mu šte dojde kato pri potop

Taka prez 70 g., sled njakolko godini rimska obsada, Jerusalem padnal v râcete im i izpâlneni s razrušitelna omraza, oživeni ot božestven plam, te neistovo razrušili, kakto bilo objaveno, grada i svjatostta , kojato veče ne sâštestvuvala, dokato ne ostanal kamâk vârhu kamâk, kakto Isus bil objavil predi smârtta si v Matej 24:2: A Toj im kaza: Viždate li vsičko tova? Istina vi kazvam, če tuk njama da ostane kamâk vârhu kamâk, kojto da ne se srine .

26-ti - rešeno e, če opustošenijata šte prodâžat do kraja na vojната

V Matej 24:6 Isus kazva: Šte čuete za vojni i za sluhove za vojni; vnimavajte da ne se smuštavate, zaštoto tova trjabva da stane. No tova ošte ne e krajat. Sled rimljanite vojnite prodâžavat prez dveite hiljadi godini na hristijanskata era i dâlgijat period na mir, na kojto se radvame ot kraja na Vtorata svetovna vojna, e izključitelen, no programiran ot Boga. Po tozi način čovečestvoto može da proizvežda plodovete na svoeto izvraštenie do samija kraj na svoje fantazii, predi da plati smârtnata cena.

Văpreki tova, ne biva da zabravjame, kogato govorim za rimljanite, če tjanoto papsko nasledjavane šte udălži delata na ezičeskija „ opustošitel ili razrušitel “ i tam sășto do kraja na vojната, vodena sreštu izbranicite na Hristos Bog.

Dan. 9:27 I šte potvărđi zavet s mnozina za edna sedmica ; i v sredata na sedmicata šte napravi da se prekratjat žertvite i prinosite; i [ște ima] vărhu kriloto merzostite na zapustenie i dori do pălno uništoženie; i šte băde razrušeno [spored] tova, koeto e rešeno, vărhu [zemjata] , kojato e zapustjala.

27a - Toj šte sključı silen sășuz s mnozina za edna sedmica

Duhăt prorokua ustanovjavaneto na novija zavet ; toj e soliden, zaštoto stava osnovata na spasenieto, predlagano do kraja na sveta. Pod termina „mnozina“ Bog nasočva vnimanieto si kăm evrejskrite graždani, svoje apostoli i părvite si evrejski učenici, koito šte vljazat v negovija zavet prez poslednite sedem godini ot perioda, daden na evrejskija narod, za da priemat oficialno ili da othvărľjat razpnatija Mesija. Imenno tozi zavet e „ skľučen “ v stih 24 meždı Bog i pokajalite se evrejski grešnici. Prez esenta na 33 g. krajat na тази posledna sedmica šte băde beljazan ot onova drugo nespravedlivo i otvratitelno dejanie - ubivaneto s kamăni na Stefan, novija djakon. Edinstvenoto mu pregrešenje e, če kazva na evreite istini, koito ne mogat da ponesat da čujat, dokato Isus vlaga dumite si v ustata mu. Kato vižda kak edin učenik na negovata kauza e ubit, Isus zapisva oficialnoto nacionalno othvărľjane na negovoto hodatajstvo. Ot esenta na 33 g. sl. Hr. evrejskrite buntovnici podhranvat rimskija gnjav, kojto se izliva masovo vărhu Jerusalem prez 70 g. sl. Hr.

27b - i prez sredata na sedmicata šte prekrati žertvata i prinosa

moment v sredata na sedmicata e proletta na 30-ti vek, kăm kojato e nasočeno proročestvoto za 70-te sedmici. Tova e momentăt, v kojto se izpălňjavat vsički dejstvija, citirani v stih 24: krajat na greha, negovoto izkuplenie, idvaneto na proroka, kojto izpălňjava videnieto, kato ustanovjava svojata večna spravedlivost, i pomazanieto na văzkrășnalija Hristos, kojto se văznasja na nebeto Pobedonosni i Vsemogăšt . Izkupitelnata smărt na Mesijata e predstavena tuk v aspekta na posledstvieti, koeto tja nosi: okončatelnoto prekratjavane na životinskite žertvoprinošenija i prinosi , praveni večer i sutrin v evrejskija hram, no sășto i ot sutrin do večer, za grehovete na naroda. Smărtta na Isus Hristos pravi ostareli životinskite simvoli, koito sa go predveštavali v starija zavet, i tova e săștestvenata promjana, predizvikana ot negovata žertva. Razkășvaneto na zavesata na hrama ot Bog v momenta na smărtta na Isus potvărđava okončatelnoto prekratjavane na zemnite religiozni obredi, a razrušavaneto na hrama prez 70-ti vek podsilva tova potvărđdenie. Ot svoja strana, godišnite evrejski praznici, vsički proročeski za negovoto idvane, e trjabvalo da izčeznat; no v nikakăv slučaj praktikuvaneto na sedmičnata săbota, kojato polučava istinskoto si značenje v тази smărt: tja prorokua nebesnata počivka na sedmoto hiljadoletie, kojato črez pobedata si Isus Hristos polučava za Boga i Negovite istinski izbranicı, na koito toj pripisva svojata săvăršena večna spravedlivost, citirana v stih 24.

Načaloto na тази „ sedmica “ ot dni-godini nastăpva prez esenta na 26 g. s krăștenieto na Isus, kojto e krășten ot Joan Krăștitel.

27v - I [ște ima] na krilata merzosti na zapustenie

Sășaljavam, no тази čast ot stiha e prevedena nepravilno v Novija meždunaroden prevod, zaštoto e bila nepravilno interpretirana. Vzemajki predvid otkrovenijata, dadeni v Apokalipsisa na

Joan, predstavjam moja prevod na evrejskija tekst, kojto drugi prevodi potvărđavat. Izrazăt „ na krilo “, simbol na nebesen karakter i gospodstvo, predpolaga religiozna odgovornost, kojato e prjako nasočena kăm papskija Rim, kojto „ se izdiga “ v Dan. 8:10-11, i negovite religiozni sãjuznici ot poslednite dni. Krilata na orlitate simbolizirata vărhovnoto izdigane na imperskata titla, naprimer lãvăt s krila na orãl, otnasjašt se do car Navuhodonosor, ili samijat Bog, kojto e nosil na krila na orãl svoja evrejski narod, kogoto e osvobodil ot egipetsko robstvo. Vsički imperii sa vãzprieli tozi simbol na orela , vključitelno prez 1806 g. Napoleon I , koeto šte bãde potvărđeno ot Otkr. 8:13, sled tova pruskijat i germanskijat imperator, poslednijat ot koito e diktatorăt A. Hitler. No ottogava SAšt sãšto imat tozi imperski orel vărhu zelenite pari na nacionalnata si valuta: dolara.

Ostavjajki predišnata tema zad gărba si, Duhăt se zavrãšta, za da se nasočti kăm ljubimija si vrug: Rim. Sled zemnata misija na Isus Hristos, celevijat dejstvašt subekt na merzostite, koito pričinjavat okončatelnoto zapustenie na zemjata, naistina e Rim, čijato ezičeska imperska faza tokušto e razrušila Jerusolim v 70 g. v stih 26. I dejstvieto na izvãršvane na „ merzosti na zapustenie “ šte prodãlži vãv vremeto do kraja na sveta. Sledovatelno merzostite, v množestveno čislo, se dãlžat, pãrvo, na imperski Rim, kojto šte presledva vernite izbrani, kato gi ubiva v zrelištni „postanovãčni“ predstavenija, za da zabavljava krãvožadnija rimski narod, nešta, koito šte prestanat prez 313 g. No sledva druga merzost i tja se sãstoi v prekratjavane na praktikata na sedmija den, sãbotata, na 7 mart 321 g.; tova dejstvie otovo se dãlži na Rimskata imperija i nejnija imperski vodač Konstantin I. S nego Rimskata imperija popada pod gospodstvoto na vizantijskite imperatori. Prez 538 g., na svoj red, imperator Justinian I izvãršva druga merzost , kato ustanovjava papskija režim na Vigilij I na rimskija mu prestol , i tova prodãlžavane na merzostite do kraja na sveta trjabva da se otdade na tazi papska faza, kojato Bog osãžda ot Dan. 7. Spomnjame si, če imeto „ malãk rog “ oboznačava dvete dominirašti fazi na Rim v Dan. 7 i Dan. 8. Bog vižda v tezi dve posledovatelni fazi samo neprekãsnatostta na edno i sãšto merzko delo.

Izučavaneto na predišnite glavi ni pozvoli da identificirame različnite vidove merzosti, koito tozi stih mu pripisva.

27d - i do uništovanje (ili pãlno uništovanje) i šte bãde razrušeno , [spored] tova, koeto e bilo postanoveno, vărhu pustata [zemja] .

„ Tja šte bãde sãkrušena “ [spored] tova, koeto e bilo postanoveno „i razkrito v Dan. 7:9-10 i Dan. 8:25: Poradi blagodenstvieto si i uspeha na hitrostite si, toj šte se vãzgordi v sãrceto si i šte pogubi mnozina, koito živeeha mirno, i šte se povdigne sreštu knjaza na knjazete; no šte bãde sãkrušen, bez usilieto na ničija rãka.

Evrejskijat tekst predlaga tazi božestvena misãl po različen način ot sãvremennite prevodi.

Tozi njuans se osnovava na Božija plan da prehvãrli vinata na horata vărhu planetata Zemja, na kojato te živejat ; na koeto ni uči Otkrovenie 20. Neka otbeležim fakta, če lãžehristijanskata vjara ignorira tozi božestven plan, kojto šte se sãstoi v uništovãvane na horata ot povãrhnostta na zemjata pri slavnoto zavrãštane na Hristos. Prenebrevajki otkrovenijata, dadeni v Otkrovenie 20, te naprazno čakat ustanovjavaneto na Hristovoto carstvo na zemjata. Obače, pãlnoto uništovanje na povãrhnostta ì e programirano tuk i v Otkrovenie 20. Slavnoto zavrãštane na pobedonosnija Hristos v cjalata mu božestvenost šte vãzstanovi na zemjata haotičnija ì vid ot naçaloto na istorijata ì, opisano v Bitie 1. Gigantski zemetresenija šte ja raztãrsjat i tja šte se vãrne pod imeto bezdna v

pärvonačalnoto si haotično sästojanie „ bezformena i prazna “, „tohu va bohu“. Nikoj čovek njama da ostane živ na neja, no tja šte bäde zatvorät na djavola, izoliran na neja za hiljada godini do časa na smärtta si.

Na tozi etap ot izsledvaneto trjabva da predostavja dopälitelna informacija odnosno, pärho, „70-ata sedmica “, kojato toku-što beše izučena. Nejnoto izpälnenie v proročeski dni-godini e säčetano s bukvalno izpälnenie. Blagodarenie na svidetelstvoto na evrejskija kalendar, nie znaem konfiguracijata na Velikdenskata sedmica ot 30-ta godina. Nejnijat centär e bila srjada, navečerieto na slučajnata säbota, opravdana ot evrejskata Pasha, kojato se e padnala v četvärtäk prez säštata godina. Po tozi način možem napälno da rekonstruirame hoda na тази Pasha, v kojato Isus e umrjal. Arestuvan väv vtornik večerta, säden prez noštta, Isus e razpnat v srjada sutrinta v 9:00 časa. Toj umira v 3:00 časa. Predi 18:00 časa Josif ot Arimateja polaga tjaloto mu v grobnicata i otmestva kamäka, kojto ja e zapečatal. Velikdenskata säbota v četvärtäk otminava. V petäk sutrinta blagočestivite ženi kupuvat podpravki, koito prigotvjat prez denja, za da balsamirat tjaloto na Isus. V petäk večerta v 18:00 časa započva sedmičnata säbota; edna nošt, edin den preminava v počivka, osvetena ot Boga. I v säbota večer v 18:00 časa započva pärvijat den ot svetskata sedmica. Noštta minava i s pärvite läči na zazorjavane ženite otivat do grobnicata s nadeždta da namerjat njakoj, kojto da otmesti kamäka. Te namirat kamäka otmesten i grobnicata otvorena. Vlizajki v grobnicata, Marija Magdalena i Marija, majkata na Isus, viždat sednal angel, kojto im kazva, če Isus e väzkräsnal. Angelät im kazva da otidat i da kažat na bratjata mu, negovite apostoli. Zabavjajki se v gradinata, Marija Magdalena vižda mäž, oblečen v bjalo, kogoto priema za gradinar; v zamjana tja razpoznava Isus. I tuk, mnogo väžen detalj, kojto razrušava edno mnogo razprostraneno vjarvane, Isus kazva na Marija: „ Ošte ne säm se väznesäl pri Otca si .“ Razbojnikät na krästa i samijat Isus ne sa vlezli v raja, v Božieto carstvo, v samija den na razpjatieto si, täj kato celi tri dni po-käšno Isus vse ošte ne se e väznesäl na nebet. Taka če moga da kaža v imeto na Gospoda, neka onezi, koito njamat kakvo da kažat ot Nego, da mäčat! Za da ne se nalaga edin den da tärpja podigravki ili sram.

Vtoroto nešto e da se väzpolzvame ot datata – 458 g., kojato pärho otbeljazva načaloto na 70-te sedmici ot dni-godini, opredeleni za evrejskija narod, na kogoto Bog e dal dva osnovni otličitelni znaka: säbotata i obrjazvaneto na plätta.

Spored Rim. 11, obärnatite ezičnici, koito sa vlezli v novija zavet, sa prisadeni käm evrejskija i evrejskija koren i stvol. No osnovite na novija zavet sa čisto evrejski i Isus e iskal da posoči tova v Joan 4:22: Vie se poklanjate na tova, koeto ne znaete; nie se poklanjame na tova, koeto znaem, zaštoto spasenieto e ot judeite. Dnes tova poslanie pridobiva živa aktualnost, zaštoto Isus go otpravja käm läžljivo obärnatite ezičnici ot vsički epohi. Za da gi zagubi po-dobre, djavolät gi e podtiknal da mrazjat judeite i tehniya zavet; koeto gi e otvärnalo ot Božiite zapovedi i Negovata svjata säbota. Sledovatelno trjabva da popravim тази greška i da poglednem na novija zavet s evrejska identičnost . Apostolite i novopokrästenite evrejski učenci sa tezi „ mnozina “, koito sključvat soliden säjuz s Isus , v Dan. 9:27, no tjahnata osnova ostava evrejska, te säšto sa zagriženi za načaloto na perioda ot „ 70-te sedmici “, dadeni ot Bog na evrejskija narod, za da priemati ili othvärljat standarta na novija säjuz, osnovan na čoveškata kräv, proljata dobrovolno ot Isus Hristos. V rezultat na tezi räsäždenija, datata 458 stava načaloto na „2300 večer-utro“ ot Dan. 8:14.

V kraja na tozi däläg proročeski period, a imenno 2300 godini, tri nešta e trjabvalo da prestanat spored Dan. 8:13.

- 1- večnoto sveštenstvo
- 2- opustošitelnijat grjah
- 3- presledvaneto na svetostta i armijata.

Trite nešta sa identificirani:

- 1- večnoto zemno sveštenstvo na papata
- 2- pärvijat den za počivka e preimenuvan na: nedelja.
- 3- Presledvaneto na svjatostta i hristijanskite svetci, graždanite na nebesnoto carstvo.

Tezi promeni bjaha nasočeni kām:

- 1- Da vāzstanovi na Isus Hristos negovoto svjato večno nebesno sveštenstvo.
- 2- Vāzstanovete celija božestven zakon, vključitelno sedmija den, sābotnata počivka .
- 3- Da se složi kraj na presledvanijata na hristijanskata svjatost i svetci.

Predloženoto izčislenie za „2300 večer-utro“, započvašto ot datata -458, krajat na tazi prodälžitelnost zaväršva prez proletta na 1843 g.: $2300 - 458 = 1842 + 1$. V tova izčislenie imame celi 1842 godini, kām koito trjabva da dobavim +1, za da oboznačim proletta na načaloto na 1843 g., kädeto zaväršva prorokuvanata „2300 večer-utro“. Tazi data beleži načaloto na zavrāštaneto na Božijata namesa, kojto po tozi način iska da osvobodi istinskite si svetii ot religioznite läži, nasledeni ot papskija rimokatolicizām v prodälženie na 1260 godini. Po tozi način, poemajki iniciativata da sāzdade duhovno vāzražđane v SAŠt, kädeto protestantite bjaha namerili ubežište, Duhāt vdāhnovjava Uiljam Milār da se zainteresuva ot proročestvoto na Daniil 8:14 i dve posledovatelni predloženi dati objavjavat zavrāštaneto na Isus Hristos, pärvata za proletta na 1843 g., vtorata za esenta na 1844 g. Za nego očistvaneto na svetilišteto označava, že Isus se zavrāšta, za da očisti zemjata. Sled dve razočarovanija na predskazanite dati, Duhāt dava znak na naj-uporitite, koito sa učastvali v dвете izpitanija na vjarata. Nebesno videnie e polučeno na sutrinta na 23 oktomvri 1844 g. ot edin ot svetiite, kojto presičal poletata. Nebeto se otvarja kām scena, pokazvašta Isus Hristos kato Pärvosveštenik, služest v nebesnoto svetilište. Vāv videnieto toj preminava ot svjatoto mjasto v presvjatoto mjasto. Taka, sled 1260 godini mrak, Isus Hristos vāzobnovjava kontakta si sās svoje verni, izbrani ot dвете posledovatelni izpitanija.

- 1- Vāzobnovjavaneto na večnoto ... Sledovatelno, črez tova videnie Bog oficialno si vāzvārna kontrola nad večnoto si nebesno sveštenstvo na 23 oktomvri 1844 g.
- 2- Zavrāštaneto na sābotata . Prez sāštija mesec drug ot svetcite započnal da spazva sedmija den, sābotata, sled poseštenie ot g-ža Rejčāl Ouks, kojato mu dala brošura ot cārkvata si: „Baptisti na sedmija den“. Edin sled drug, s tečenie na vremeto, svetcite, izbrani črez dvata testa, sāšto prieli

sedmija den, sáбота. Taka Bog složil kraj na opustošiteljnija grjah, ustanoven ot ezičeskija Rim, no legaliziran ot papskija Rim pod imeto mu „nedelja“.

3- Krajat na gonenijata . Tretata tema se otnasjaše do svjatostta i hristijanite, presledvani v prodáľženie na 1260 godini. I otnovo, prez 1843 i 1844 g., v celija zapaden svjat, obezpokoen ot proročestvoto, caruval religiozen mir. Tova se dälžalo na fakta, že revoljucionna Francija bila nakarala s gilotinata si da zamälčat otgovornite za izvăršenie religiozni zverstva. Taka, sled poslednite kárvavi godini na nakazanie na religioznite preljubodejci spored Otkr. 2:22-23, v kraja na 1260-te godini, započnali prez 538 g., datata, svărzana s premahvaneto na večnija zakon črez ustanovjavaneto na papskija režim, toest prez 1798 g., caruval religiozen mir. A ustanovenata svoboda na sávestta pozvolila na svetiite da služat na Boga spored svoja izbor i znanieto si, že Bog šte se umnoži. Prez 1843 g. svjatostta i vojskata na svetiite , tezi graždani na nebesnoto carstvo, izbrani ot Isus Hristos, veče ne sa presledvani, kakto e bilo objaveno v proročestvoto na Daniil 8:13-14.

Vsički tezi preživjavanija bjaha organizirani i rákovodeni ot Vsemogáštija Bog, kojto v pálna nevidimost upravljava umovete na horata, taka že te da izpáľnjat Negovite planove, cjalata Mu programa, do kraja na sveta, kádeto šte priključi Negovijat izbor na izbranite. Ot vsičko tova stava jasno, že čovekät ne izbira da počita sábotata i nejnata svetlina, a Bog e, kojto mu dava tezi nešta, koito mu prinadležat, kato znak za Negovoto odobrenie i istinskata Mu ljubov kám Nego, kakto e kazano v Ezeikiil 20:12-20: Dadoh im i Moite sáboti, za da bádat znak meždu Men i tjah, za da poznajat, že Az sám Gospod, Kojto gi osveštavam... Osvetete Moite sáboti i te neka bádat znak meždu Men i vas, za da poznajat, že Az sám Gospod, vašijat Bog . Zaštoto Toj e, Kojto társi izgubenite Si ovce, neka bádem sigurni, že nikoj izbran njama da lipsva.

V Dan. 8, v unikalnija otgovor, kojto Bog dava v stih 14 na váprosá ot stih 13, dumata „ svjatost “ e napáľno podhodjašta, zaštoto svjatostta se otnasja v svetoven maštáb do vsičko, koeto e Božija sobstvenost i koeto go zasjaga po-specialno. Takáv e bil slučajat s negovoto večno nebesno sveštenstvo , s negovata osvetena sáбота ot osnovavaneto na sveta v denja sled sátvorenieto na Adam i s negovite svetii , negovite verni izbranici.

Preživjavanijata, prorokuvani v Daniil 8:13-14, sa se izpáľnili meždu 1843 g., datata na vlizane v sila na božestvenija ukaz, i esenta na 1844 g., i dvete osnovani na očakvaneto za zavráštáneto na Isus Hristos za tezi dati. Šášto taka, váz osnova na idejata za prišestvieto na Isus Hristos , sávremennicite na tova preživjavane sa dali na učastnicite, koito sa sledvali tezi očakvanija, imeto „adventisti“, ot latinskoto „adventus“, koeto označava točno „advent“. Šte otkriem tova „adventistko“ preživjavane v glava 12 na tazi kniga na Daniil, kádeto Duhät šte dojde, za da podčertae važnostta na tozi posleden oficializiran „sájuz“.

Daniil 10

Dan 10:1 V tretata godina na persijskija car Kir, na Daniil, čieto ime beše Valtasar, se otkri slovo. Slovoto beše istinsko i govoreše za goljamo zlo. I toj ču slovoto i razbra videnieto.

1a - V tretata godina na persijskija car Kir, slovo beše otkrito na Daniil, čieto ime beše Valtasar Kir II caruva ot – 539 g. Sledovatelno datata na videnieto e – 536 g.

1b - Tazi duma, kojato e vjarna, predveštava goljamo bedstvie.
Tozi termin, goljamo bedstvie, predveštava klane v goljam maštab.

1v - Toj obärna vnimanie na tazi duma i razbra videnieto.
Ako Daniil e razbiral značienieto, nie säšto šte go razberem.

Dan 10:2 Po tova vreme az, Daniil, žaleeh tri sedmici.

Tazi lična skräb , kojato zasjaga Daniil, potvrždava pogrebalnija harakter na klaneto, koeto šte se sluči, kogato se osäšttestvi objavenoto goljamo bedstvie.

Dan 10:3 Ne jadoh nikakvi vkusni jastija, nito meso, nito vino vleze v ustata mi, nito se pomazah, dokato ne se naväršiha tri sedmici.

Tazi podgotovka na Daniil, kojto tärsi vse po-goljama svjatost, prorokuva dramatičnata situacija, kojato angelät šte prorokuva v Dan. 11:30.

Dan 10:4 Na dvadeset i četvärtija den ot pärvija mesec bjah pri goljamata reka, kojato e Hidekel.

Hidekel se nariča Tigär. Tova e rekata , kojato napojavala Mesopotamija s Efrat, kojato presičala i napojavala haldejskija grad Vavilon poradi nakazanata gordost na car Navuhodonosor. Daniil ne možel da go razbere, no tova pojasnenie bilo prednaznačeno za men. Zaštoto edva prez 1991 g. opovestih istinskite objasnenija na Daniil 12, kädeto reka Tigär šte igrae roljata na „ tigär “, izjaždašt čoveški duši. Izpitanie na vjarata e izobrazeno črez opasnoto i preminavane. Samo izbranite

mogat da ja prekosjat i da prodälžat päťuvaneto si s Isus Hristos. Tova otnovo e obraz, kopiran ot preminavaneto na Červeno more ot evreite, nevážmožno i smärtonosno preminavane za egipetskite grešnici. No tozi, kojto Daniil 12 izvikva, izbira poslednite „adventni“ izbrani, čijato misija šte prodälži do zavräšťaneto na Hristos. Poslednite ot tjah šte preživejat poslednoto goljamo bedstvie , negovata krajna forma, kojato šte iziskva namesata na Hristos v moštno i slavno spasitelno i otmästitelno zavräšťane.

Pärvoto bedstvie, objaveno na Daniil, e spomenato v Dan. 11:30. To se otnasja do evrejskija narod ot drevnostta, no drugo podobno bedstvie šte bäde objaveno črez podoben obraz v Otkr. 1. Tova šte se sluči sled Tretata svetovna vojna, v kojato šte bäde ubita edna tretata ot čovečestvoto . I tozi konflikt e predstaven v Otkr. 9:13 do 21 črez simboli, no e razvit na jasen ezik v тази kniga na Daniil v kraja na glava 11, v stihove 40 do 45. Taka če šte otkriem posledovatelno, v тази glava 11, goljamoto bedstvie na evreite, sled tova v Dan. 12:1, goljamoto bedstvie, koeto šte vzeme za mišeni izbranite na hristijanstvoto i vernite evrei ot poslednoto vreme, koito šte se obärnat käm Hristos. Tova bedstvie e izvikano tam pod termina „vreme na skräb“ i osnovnata cel šte bäde praktikuvaneto na säbotata, osvetena ot Boga.

Sravnenie na dvete videnija za objavenite bedstvija

- 1- Do decata na Daniil, naroda na starija zavet: Dan. 10:5-6.
- 2- Do decata na Daniil, naroda na novija zavet: Otkr. 1:13-14.

Za da ocenim napälno značienieto, koeto trjabva da otdadem na tezi dve bedstvija, trjabva da razberem, če väpreki če te sledvat edno drugo väv vremeto, pärvoto e vid, kojto prorokuva vtoroto, koeto šte bäde nasočeno, pri zavräšťaneto na Isus Hristos, käm poslednite verni Božii deca kato Daniil i trimata mu spätnici. Sled desetiletija mir, posledvani ot užasna i užasno razrušitelna atomna vojna, rimskijat nedelen den za počivka šte bäde naložen ot vselenskoto pravitelstvo, organizirano ot ocelelite ot bedstvietu. Sled tova otnovo smärтта šte dojde, za da zaplaši života na vernite izbrani, kakto po vremeto na Daniil, Ananija, Misail i Azarija; i kakto po vremeto na „makaveite“ prez 168 g., käm koito e nasočeno bedstvietu, objaveno v тази glava na Daniil; i nakraja, poslednite adventisti, koito ostanaha verni na sedmija den, säbotata, prez 2029 g.

No predi tova posledno izpitatie, dälgoto papsko caruvane ot 1260 godini veče šte e pričiniło smärтта na množestvo säzdanija v imeto na Bog.

V obobštenie, razbiraneto na poslaniето, predadeno črez tova videnie, dadeno na Daniil, šte ni pozvoli da razberem značienieto na tova, koeto toj dava na Joan v Otkrovenie 1:13-16.

Dan 10:5 I az povdignah očite si i vidjah, i eto, mäž, oblečen v leneni drehi, opasan okolo krästa si säš zlaten pojas ot Ufaz.

5a - imaše mäž, oblečen v leneno obleklo

Delo na spravedljivost, simbolizirano ot len, šte bāde izvāršeno ot Bog črez čoveško sāštestvo. V opisanija obraz Bog priema formata na grāckija car Antioh IV, izvesten kato Epifan. Toj šte bāde presledvač na evreite mežu 175 i 164 g., prodālžitelnostta na negovoto caruvane.

5b - nosešt na slabinite si zlaten pojas ot Ufaz

→ Postaven na krāsta, pojasāt simbolizira naložena istina. Osven tova zlatoto, ot koeto e napraven, idva ot Ufaz, koeto v Jeremija 10:9 soči kām ezičeskoto mu idolopoklonničesko izpolzване.

Dan 10:6 Tjaloto mu beše kato hrizolit, liceto mu kato svetkavica, očite mu kato ogneni plamāci, rācete i krakata mu kato poliran med, a zvukāt na glasa mu kato šum ot množestvo.

6a - Tjaloto mu beše kato hrizolit

Bog e avtorāt na videnieto, no Toj objavjava idvaneto na ezičeski bog, otkādeto idva i tozi slaven svrāhestestven aspekt.

6b - liceto mu blesteše kato svetkavica

Grāckata identičnost na tozi bog e potvārdena. Toj e Zevs, grāckijat bog na car Antioh IV. Svetkavicata e simbol na olimpijskija bog Zevs; bogāt na olimpijskite bogove v grāckata mitologija.

6v - očite mu bjaha kato ogneni plamāci

Toj šte razruši tova, koeto gleda i ne odobryava; očite mu šte bādat vārhu judeite spored Dan. 11:30: ... šte pogledne vārhu onezi, koito sa izostavili svetija zavet. Bedstvieto ne idva bez pričina, otstāpničestvoto oskvernjava naroda.

6d - rācete i krakata mu bjaha kato poliran bronz

Palačāt, kojto šte bāde izpraten ot Bog, šte bāde sāšto tolkova grešen, kolkoto i žertvite mu. Negovite razrušitelni dejstvija, simbolizirani ot rācete i krakata mu, sa napraveni ot bronz, simbol na grāckija grjah v statujata ot Dan.2.

6-ti - i zvukāt na glasa mu beše kato šum ot množestvo

Grāckijat car njama da dejstva sam. Toj šte ima zad sebe si i pred sebe si množestvo vojnici, sāšto tolkova ezičnici, kolkoto i toj samija, koito šte se podčinjavat na zapovedite mu.

Kulminacijata i vrāhnata točka na tova proročesko poslanie šte bādat dostignati po vreme na izpālnenieto na Dan. 11:31: Po negova zapoved šte se pojavjat vojski; te šte oskvernjat svetilišteto, krepostta, šte prekratjat neprestannata žertva i šte izdignat merzostta, kojato opustošava. Za biblejska čestnost sām iztril dumata žertva, kojato ne e napisana v evrejskija tekst, zaštoto Bog e planiral za „ neprestannata “ žertva dve različni posledovatelni roli v starija i novija zavet. V starija zavet tja se sāšto i v prinasjane na agne kato vseizgarjane večer i sutrin. V novija tja oboznačava nebesnoto zastāpničestvo na Isus Hristos, koeto napomnja za žertvata mu, za da se zastāpi za molitvite na izbranite. V tozi kontekst na Dan. 11:31, tozi na starija zavet, grāckijat car šte prekрати neprestannite žertvi na Mojseevija zakon. Po tozi način samo kontekstāt na vremeto, v koeto se spomenava, opredelja tālkuvaneto na služenieto na neprestannoto zastāpničestvo na zemnija

sveštenik ili tova na nebesnija p̄rvosveštenik: Isus Hristos. Sledovatelno veĉnijat e sv̄rzan s ĉoveško služenie ili, vtorično i okonĉatelno, s nebesnoto božestveno služenie na Isus Hristos.

Dan 10:7 Samo az, Daniil, vidjah videnieto; m̄žete obaĉe, koito bjaha s men, ne go vidjaha, a se uplašiha mnogo, izbjagaha i se skriha.

7- Tozi kolektiven strah e samo bled obraz na izp̄lnenieto na videnieto. Zaštoto v denja na objavenoto klane, pravednite šte post̄p̄jat dobre, ako izbjagat i se skrijat, dori i da e v utrobata na zemjata.

Dan 10:8 I az ostanah sam i vidjah tova goljamo videnie; i silata mi me napusna, i liceto mi se izmeni, i moštta mi izĉezna.

8a - Ćrez ĉuvstvata si Daniil prod̄lžava da prorokuva posledstvijata ot neštastieto, koeto šte dojde.

Dan 10:9 Ćuh zvuka na dumite mu; i štom ĉuh zvuka na dumite mu, padnah smajan po lice na zemjata.

9a - V denja na neštastieto, glas̄at na presledvaštija car šte priĉini s̄štite užasjavašti efekti; kolenete šte se udrjat edno v drugo i krakata šte se oḡnat, nesposobni da nosjat telata, koito šte padnat na zemjata.

Dan 10:10 I eto, r̄ka se doprja do men i r̄ztārsi kolenete mi i r̄cete mi.

10a - Za štastie za nego, Daniil e samo prorok̄at, natovaren da objavi na naroda si idvaneto na tova goljamo bedstvie , a samijat toj ne e obekt na spravedlivija Boži gnjav.

Dan. 10:11 I mi kaza: Daniile, m̄žo v̄zljubeni, v̄nimavaj v dumite, koito ti govorja, i stoj tam, k̄deto si, zaštoto sega s̄am izpraten pri teb. I kogato mi kaza tova, az se izpravih treperešt.

11a - Daniile, v̄zljubeni ĉoveĉe, v̄nimavaj v dumite, koito šte ti govorja, i zastani izpraven na m̄jastoto, k̄deto si.

V̄zljubenijat ot Boga njama priĉina da se strahuva ot negovite nebesni namesi. Božijat gnjav e sreštu agresivnite, neĉestivi i žestoki buntovni grešnici. Daniil e protivopoložnostta na tezi hora. Toj trjabva da ostane prav, zaštoto tova e samijat znak za razlikata v s̄dbata, kojato v krajna smetka šte spoleti izbranite. Dori ležajki v praha na zemnata sm̄rt, te šte b̄dat s̄budeni i postaveni otnovo na kraka. Neĉestivite šte ostanat da ležat, a naj-neĉestivite šte b̄dat s̄budeni za krajnija s̄d, za da b̄dat uništoženi zavinagi. Angel̄at utoĉnjava: „na m̄jastoto, k̄deto si ti“. I k̄de e toj? V prirodata, na brega na reka „Hidekel“, na b̄lgarski, Efrat, kojato šte oboznaĉi hristijanskata Evropa na novija zavet v Otkrovenie. P̄rvijat urok e, ĉe ĉovek može da sreštne Bog navsjak̄de i da b̄de blagosloven ot nego. Tozi urok preobr̄šta idolopoklonniĉeskite predrazs̄adĉi, ĉe za mnogo hora Bog može da b̄de srešt̄nat samo v ĉ̄rkvi, svešt̄eni sgradi, hramove, oltari, no tuk njama ništo podobno. Po Negovo vreme Isus šte podnovi tozi urok, kazvajki v Joan 4:21-24: „ Ženo, kaza i Isus, povjarvaj mi, ĉe ide ĉas, kogato njama da se poklanjate na Otca nito na tazi planina, nito v Jerusolim . Vie se poklanjate na tova, koeto ne znaete, a nie se poklanjame na tova, koeto znaem, zaštoto spasenieto e ot judeite.“

No idva časät, i veče e, kogato istinskite poklonnici šte se poklanjat na Otca s duh i istina; zaštoto takiva poklonnici tärsi Otec. Bog e Duh i onezi, koito Mu se poklanjat, trjabva da Mu se poklanjat s duh i istina.

Vtorijat urok e po-fin; toj se osnovava na reka Hidekel, zaštoto Duhät e planiral da otvori razbiraneto na knjigata si samo za poslednite si verni slugi, čijto opit i izpitanieto, črez koeto se izväršva tehniat izbor, e ilustriran ot obraza na opasnoto preminavane na reka Hidekel na frenski, Tigärät, podobno na životnoto s tova ime, säšto v izpitanieto na vjarata, pogläštašt čoveški duši.

11b - zaštoto sega säm izpraten pri teb. Kogato mi govori, az stojah treperešt.

Sreštata veče ne e prosto videnie; tja se prevräšta v dialog, v obmen meždu dve Božii tvorenija, ednoto idvašto ot nebeto, a drugoto vse ošte ot zemjata.

Dan 10:12 Toj mi kaza: Daniile, ne boj se; zaštoto ot pärvija den, kogato si nasočil särceto si da razbereš i da se smiriš pred tvoja Bog, dumite ti bjaha čuti i az dojdoh zaradi dumite ti .

Po celija tozi stih imam samo edno da kaža. Ako si zagubite pametta, pone si spomnete tozi stih, kojto ni kazva kak da ugodim na našija Bog Säzdatel.

Stihät e primer za žanra; logičeska posledovatelnost, osnovana na fakta, če vsjaka pričina nosi svoeto sledstvie pri Boga: žaždata za razbirane, säprovodena s istinsko smirenje, e čuta i udovletvorena.

Tuk započva edno dälgo otkrovenie, koeto njama da priključi do kraja na knjigata na Daniil, glava 12 .

Dan 10:13 I knjazät na persijskoto carstvo mi se protivopostavi dvadeset i edin den; no eto, Mihail, edin ot glavnite knjaze, dojde da mi pomogne; i az ostanah tam s persijskite care.

13a- i Voždät na Persijskoto carstvo mi se säprotivljavaše dvadeset i edin dni

Angelät Gavrail pomaga na Kir II, persijskija car, i negovata misija za Boga e da povlijae na rešenijata mu, taka če dejstvujata mu da ne protivorečat na velikija mu plan. Primerät s provala na tozi angel dokazva, če Božiite säzdanija naistina sa ostaveni svobodni i nezavisimi i sledovatelno odgovorni za vsički svoi izbori i dejstvija.

13b - no eto, Mihail, edin ot glavnite knjaze, dojde da mi pomogne

Razkritijat primer ni uči säšto, če v slučaj na realna neobhodimost, „ edin ot glavnite vodači, Mihail “, može da se namesi, za da naloži rešenieto. Tazi preväzhdna pomošt e božestvena pomošt, täj kato Mihail označava: „Koj e kato Bog“. Imenno toj šte dojde na zemjata, za da se väpläti kato Isus Hristos. Na nebeto toj beše za angelite predstavitel na Božija Duh käm tjah. V tozi slučaj izrazät „ edin ot glavnite vodači “ može s pravo da ni iznenada. E, tova ne e iznenadvašto, zaštoto smirenieto, nežnostta, spodeljaneto i ljubovta, koito Isus šte demonstrira na zemjata, veče bjaha priloženi na praktika v nebesnija mu život s vernite mu angeli. Zakonite na nebeto sa tezi, koito toj demonstrira

po vreme na zemnoto si služenie. Na zemjata toj se napravi sluga na svoite slugi. I naučavame, če na nebeto toj se napravi raven na drugite angelski vodači.

13v - i az ostanah tam s carete na Persija

Sledovatelno gospodstvoto na dinastijata na persijskrite care šte prodālži izvestno vreme do grāčkoto gospodstvo.

Dan 10:14 Segaj dojdoh da ti javjam kakvo šte se sluči s tvojam narodom v poslednite dni; zaštoti videnieto e i za onezi dni.

14a - Do kraja na sveta, narodāt na Daniil šte bāde zagrižen, kakto v starija, taka i v novija sājuz, zaštoti negovijati narod e Izrael, kojto Bog spajava ot egipetskija grjah, ot greha na Adam čez Isus Hristos i ot greha, ustanoven ot Rim v hristijanstvoto, prečisteno ot krāvta na Isus.

Celta na otkrovenieto, doneseno ot angela na Daniil, e da predupredi naroda mu za predstojāštite tragedii. Daniil veče može da razbere, če tova, koeto mu e razkrito, veče ne go zasjaga lično, no e siguren i če tezi učenija šte bādat polezni v bādešte za slugite na negovija narod i sledovatelno za vsički onezi, kām koito Bog se obrāšta i gi predopredelja čez nego.

Dan 10:15 Dokato mi govoreše tezi dumi, az poglednah kām zemjata i mālčah.

15a - Joan vse ošte ima v sājznanieto si užasnoto videnie na bedstvieto i se opitva da se sāsredotoči vārhu tova, koeto čuva, veče ne smee da vdigne glava, za da pogledne tozi, kojto mu govori.

Dan 10:16 I eto, edin, kojto imaše podobie na čoveški sinove, se dokosna do ustnite mi; i az otvorih ustata si i progovorih, i kazah na tozi, kojto stoeše pred men: Gospodarju moj, gledkata me užasi i az sām primaljal.

1a - I eto, edin, kojto imaše vid na čoveški sinove, se dokosna do ustnite mi

Dokato užasnoto videnie e bilo nerealno, izmislen obraz, sājzdaden v sājznanieto na Daniil, angelāt, naprotiv, se pojavjava v čoveška forma, identična sās zemnija čovek. Pārvo, toj sājsto e sājzdaden po obraz i podobie na Boga, no v nebesno tjalo, svobodno ot zemnite zakoni. Negovata nebesna priroda mu dava dostāp i do dvete izmerenija, kato ima aktiven kapacitet vāv vsjako ot tjah. Toj dokosva ustnite na Daniil, kojto usešta tova dokosvane.

Dan 10:17 Kak može slugata na gospodarja mi da govori na gospodarja mi? Segaj silata mi me napusna i njamam dāh.

17a - Za čisto zemnija čovek situacijata e sāvsem različna, zemnite zakoni preobladavati i strahāt go e nakaral da zagubi silata i dāha si.

Dan 10:18 Togava Onzi, kojto imaše čoveški obraz, otnovo se dokosna do men i me ukrepi.

18a - S nežna nastojčivost angelāt uspjava da vājstanovi silite na Daniil, kato go uspokojava.

Dan. 10:19 I mi kaza: Ne boj se, vājzljubeni moj; mir ti e; bādi smel, bādi smel. I dokato mi govoreše, az se ukrepim i kazah: Neka govori gospodarjat mi, zaštoti ti me ukrepi.

19a - Poslanie za mir! Identično na tova, koeto Isus šte otpravi kãm učenicite si! Njama ništo podobno, za da uspokoi užasen duh. Dumite „kuraž“, „kuraž“ mu pomagat da si poeme dãh i da vãzvãrne silite si.

Dan 10:20 Toj mi kaza: Znaeš li zašto dojdoh pri teb? Segã se vrãštam, za da se bija s persijskija knjaz; i kogato otida, eto, šte dojde i javanskijat knjaz.

20a - Segã se vrãštam, za da se bija s vodača na Persija

Tozi vodač na Persija e Kir II Veliki, kogoto Bog smjata za svoj pomazanik; koeto ne mu preči da se nalaga da se bori sreštu nego, za da nasočva rešenijata si v negova posoka.

20b - i kogato si trãgna, eto, knjazãt na Javan šte dojde

Kogato angelãt napuska Kir II, ataka ot strana na grãckija vodač ot onova vreme šte otvori narastvaštata vraždèbnost meždu dvete persijski i grãcki vladenija.

Dan 10:21 No šte ti javja kakvo e pisano v knjigata na istinata; i nikoj ne mi e pomoštnik protiv tjah, osven Mihail, tvojat knjaz.

21a - Tova otkrovenie, koeto Daniil šte poluči, se nariča knjigata na istinata. Dnes, prez 2021 g., moga da potvãrdja izpãlnenieto na vsičko, koeto e razkrito v neja, zaštoto razbiraneto mu e dadeno izcjalo ot bezsmãrtnija Duh na Mihail, našija vodač, za Daniil v starija zavet i za men v novija zavet, tãj kato Isus Hristos pretendira za tova ime, za da sãdi demonite, koito vse ošte sa aktivni do slavnoto mu zavrãštane.

Daniil 11

Vnimanie! Vãpreki smjanata na glavata, razgovorãt meždu angela i Daniil prodãlžava v priemstvenost s poslednija stih na 10-ta glava .

Dan 11:1 I az, v pãrvata godina na midjanina Darij, bjah s nego, za da mu pomagam i da go ukrepjavam.

1a - Sãzdaden ot Bog, za da živee večno, angelãt, kojto govori na Daniil, mu kazva, če pomaga i podkrepja Darij, midijskija car, kojto prevzema Vavilon na 62-godišna vãzrast i kojto vse ošte caruva v

Dan.6. Tozi car običaše Daniil i svoja Bog, no, hvanat v kapan, toj beše postavil života si v opasnost, kato go predade na lăvovete. Taka če toj otново se namesi, za da zatvori ustata na lăvovete i da spasi života mu. Toj beše i tozi, kojto pomogna na tozi car Darij da razbere, če Bogăt na Daniil e edinstvenijat istinski Bog, săzdatel na vsičko, koeto e, koeto živee, i če njama drug kato nego.

Dan. 11:2 Segă šte ti javja istinata: Eto, v Persija šte ima ošte trima care. Četvărtijat šte natrupa poveče bogatstvo ot vsički ostanali; i kogato stane mogăšt črez bogatstvoto si, šte podbudi vsički protiv carstvoto na Javan.

2a - Segă šte vi kaža istinata

Istinata e izvestna samo na Istinskija Bog i tova e imeto, koeto Bog si dava v otnošenijata si s poslednite si izbranici v Hristos spored Otkr. 3:14. Istinata ne e samo božestvenijat zakon, negovite obredi i zapovedi. Tja obhvašta i vsičko, koeto Bog planira i staratelno izpălnjava v Svoeto vreme. Nie samo otkrivame vseki den ot života si, čast ot тази velika programa, v kojato napredvame do kraja na života si i kolektivno, do kraja na poslednija spasiteln proekt, kojto šte dovede izbranite do obeštanata večnost.

2b - Eto, šte ima ošte trima care v Persija

Părvi car sled Kir II: Kambiz II (– 528 – 521) ubiva sina si Bardija, naričan ot gărcite Smerdis.

Vtori car: falšivijat Smerdis, magьosnikăt Gaumata, kojto uzurpira imeto Smerdis , caruva samo za kratko vreme.

3-ti car: Darij I Persiecăt (– 521 – 486), sin na Histap .

2v - Četvărtijat šte natrupa poveče bogatstvo ot vsički ostanali

4-ti car: Kserks I (– 486 – 465). Vednaga sled nego, Artakserks I šte caruva i šte osvobod i vsički evrejski plennici v sedmata godina ot caruvaneto si, prez proletta – 458 g. spored Ezdra 7:7-9.

2g - i kogato stane mogăšt črez bogatstvoto si, šte povdigne vsičko sreštu carstvoto na Javan

Kserks I potiska i umirotvorjava văstanalija Egipet, sled koeto vodi vojna sreštu Gărcija, nahluva v Atika i razrušava Atina. No e pobeden pri Salamin prez 480 g. pr.n.e. Gărcija zapazva kontrol nad teritorijata si. A persijskijat car ostava v Azija, văpreki če predpriema ataki, koito demonstrirat želanieto mu da zavladee Gărcija.

Dan. 11:3 No šte se izdigne mogăšt car, šte caruva s goljama sila i šte dejstva spored voljata si.

3a - Pobeden na svoja teritorija, persijskijat car Kserks I , presledvan, šte băde ubit ot dvama ot svoite blagorodnici. Toj e pobeden ot mlad măž, kogoto izmamno e osmival. Gărcija izbira Aleksandăr Veliki, mlad makedonec na 20 godini (roden prez – 356 g., caruval prez – 336 g., – počinal prez – 323 g.), za svoj car. Proročestvoto go spomenava kato osnovatel na tretata imperija ot statujata na Dan.2, tretija zvjar ot Dan.7 i vtorija zvjar ot Dan.8.

Dan. 11:4 I kogato toj se izdigne, carstvoto mu šte se razruši i šte se razdeli kãm četirite nebesni vetrišta; i njama da prinadleži na potomstvoto mu, nito šte bãde kakto predi; zaštoto šte se razkãsa i šte bãde za drugi, osven tjah.

4a - Tam namirame točnoto opredelenie, dadeno za golemija sčupen rog na grãckija kozel ot Dan. 8:8 i objasnenieto mu na stih 22: Četirite roga, koito se izdignaha, za da zamenjat tozi sčupen rog, tova sa četiri carstva, koito šte se izdignat ot tozi narod, no koito njama da imat tolkova goljama sila .

Pripomnjam vi kakvo predstavljavat „ četirite golemi roga “.

1-vi rog: grãckata dinastija na Selevkidite, osnovana v Sirija ot Selevk I Nikator .

2-ri rog: grãckata dinastija na Lagidite, osnovana v Egipet ot Ptolemej I Lagos .

3-ti rog: grãckata dinastija, osnovana v Trakija ot Lizimah.

4-ti rog: grãckata dinastija, osnovana v Makedonija ot Kasandãr

Dan 11:5 Južnijat car šte bãde silen; i edin ot knjazete mu šte naddelee nad nego i šte caruva; vladičestvoto mu šte bãde mogãšto.

5a - Južnijat car šte stane silen

Ptolemej I Soter Lagos – 383 – 285 car na Egipet ili „ car na juga “.

5b - No edin ot knjazete mu šte bãde po-silen ot nego i šte upravljava; upravljenieto mu šte bãde mogãšto.

Selevk I Nikator – 312–281 g., car na Sirija ili „ car na sever “.

Dan. 11:6 I sled njakolko godini šte se sãjuzjat; i dãšterjata na južnija car šte dojde pri severnija car, za da sključi mir; no tja njama da udãrži silata na rãkata mu, nito toj, nito rãkata mu šte ustojat; i šte bãdat predadeni tja i onezi, koito ja dovedoha, i bašta ì, i onzi, kojto ì pomogna v onezi dni.

6a - Proročestvoto preskača caruvaneto na Antioh I (-281–261), vtorijat „ car na severa “, kojto učastva v pãrvata „Sirijska vojna“ (-274-271) sreštu „ carja na juga “ Ptolemej II Filadelf (-282–286). Sled tova idva vtorata „Sirijska vojna“ (-260–253) , kojato protivopostavja novija „ car na severa “ Antioh II Teos (-261–246) sreštu egiptjanite .

6b - Sled njakolko godini te šte sključat sãjuz i dãšterjata na južnija car šte dojde pri severnija car, za da vãzstanovi harmonijata.

Započva sãmnitelnoto povedenie. Za da se oženi za Berenika, Antioh II se razvežda sãs zakonnata si sãpruga Laodika. Baštata pridružava dãšterja si i otsjada s neja v doma na zet si.

6v- No tja njama da udãrži silata na rãkata mu, nito toj, nito rãkata mu šte ustojat; tja šte bãde predadena s onezi, koito ja dovedoha, s bašta si i s onzi, kojto ja poddãržaše v onezi dni.

No točno predi smãrtta si, Antioh II lišava Berenika ot nasledstvo. Laodikija si otmãštava i ja ubiva zaedno s bašta ì i malkoto ì momičence (rãkata = dete). Zabeležka : v Otkr. 3:16 Isus šte se razvede s oficialnata si adventna sãpruga, simbolično narečena Laodikija; tova e ošte po-vjarno, tãj

kato Antioh II nariča sebe si „Teos“, Bog. V Anglija kral Henri VIII šte se spravi po-dobre, toj šte se razvede, kato se odдели ot religioznata vlast na Rim, šte sãzdade svojata anglikanska cãrkva i šte ubie sedemte si sãprugi edna sled druga. Sled tova idva tretata „ Sirijska vojna“ (-246-241).

Dan. 11:7 I na negovo mjasto šte izrasne ot korenite mu izdãnka, kojato šte dojde pri vojskata, šte vleve v krepostite na severnija car i šte gi upravljava spored voljata si, i šte naddelee.

7a - Izdãnka ot korenite mu šte iznikne na negovo mjasto

Ptolemej III Everget -246-222 brat na Berenika.

7b - toj šte dojde pri vojskata, šte vleve v krepostite na severnija car

Selevk 2 Kalinikos -246-226

7v - toj šte se razporežda s nego kakto si poiska i šte se napravi mogãšt

Gospodstvoto prinadleži na južnija car. Tova egipetsko gospodstvo e blagoprijatno za evreite, za razlika ot selevkidskite gãrci. Trjabva vednaga da se razbere, če meždu dvamata protivostojašti gospodstva se namira teritorijata na Izrael, kojato dvata vražduvašti lagera trjabva da prekosjat v svoite nastãplenija ili otstãplenija.

Dan 11:8 I šte vzeme bogovete im, lejanite im idoli i skãpocennite im srebãrni i zlatni sãdove i šte gi zanese v Egipet; i šte prekara njakolko godini daleč ot severnija car.

8a - V znak na priznanie, egiptjanite šte dobavjat kãm imeto mu, Ptolemej 3, imeto „Evergetes“ ili blagodetel.

Dan 11:9 I šte otide protiv carstvoto na južnija car i šte se vãrne v zemjata si.

9a - Otvovorãt na Selevk II se provalja do načaloto na četvãrtata „ Sirijska vojna“ (-219-217), kojato šte protivopostavi Antioh III sreštu Ptolemej IV Filopator.

Dan 11:10 Sinovete mu šte izljazat i šte sãberat goljamo množestvo vojski; i edin šte izleze i šte se razlee kato poroj, šte se razlee i šte se vãrne; i šte donesat vraždebnost protiv krepostta na južnija car.

10a - Antioh 3 Megas (-223 -187) sreštu Ptolemej 4 Filopator (-222-205). Dobavenite prjakori razkrivat stepenta na podigravka na lagidskija narod, zaštoto Filopator na grãcki označava ljubov kãm baštata; bašta, kogoto Ptolemej e ubil... Za poreden pãt atakite na Selevkidite se provaljat. Gospodstvoto šte ostane v lagera na lagidite.

Dan 11:11 Južnijat car šte se razgnevi i šte izleze da se bie protiv severnija car, šte povdigne goljamo množestvo i vojskite na severnija car šte bãdat predadeni v rãkata mu.

11a - Tova gorčivo poraženie na Selevkidite e nešto dobro za evreite, koito predpočitat egiptjanite, zaštoto se otnasjat dobre s tjah.

Dan. 11:12 Tova množestvo šte se vãzgordi i sãrceto na carja šte se nadigne; toj šte povali hiljadi, no njama da naddelee.

12a - Situacijata šte se promeni s 5-ta „Sirijska vojna“ (-202-200), kojato šte protivopostavi Antioh III sreštu Ptolemej V Epifan (-205-181).

Dan. 11:13 Zaštoto severnijat car šte se vārne i šte sǎbere množestvo, po-goljamo ot predišnoto; i sled vreme, dori sled njakolko godini, šte dojde s goljama vojska i goljamo imuštestvo.

13a - Uvi, za evreite, selevkidskite gǎrci se zavǎrnali na tjanha teritorija, za da napadnat Egipet.

Dan 11:14 Po tova vreme mnozina šte se vǎstanat protiv južnija car i sred tvoja narod šte se nadignat nasilnici, za da izpǎlnjat videnieto, i te šte padnat.

14a - Novijat car na egipetskija jug, Ptolemej V Epifan - ili Slaven (-205-181), na pet godini, e postaven v zatrudneno položenie ot napadenieto na Antioh III, podkrepjan ot protivnici. No evreite okazvat podkrepa na egipetskija car, kato se bijat sǎs Selevkidite. Te sa, ne samo pobedeni i ubiti, no toku-što prevǎrnali sirijskite selevkidski gǎrci v smǎrtni vragove za cjal život.

Evrejskijat bunt, razkrit v tozi stih, e opravdan ot predpočitaniето na evreite kǎm egipetskija lager; sledovatelno te sa vraždebni kǎm lagera na Selevkidite, kojto si vǎzvrǎšta kontrola nad situacijata. No ne predupredi li Bog naroda si sreštu sǎjuzi s egiptjanite? „Egipet, tazi trǎstika, kojato pronizva rǎkata na onzi, kojto se obljava na neja“, spored Isaja 36:6: „ Eto, Ti si ja postavil v Egipet, Ti si napravil tazi smačkana trǎstika za opora, kojato pronizva i pronizva rǎkata na vseki, kojto se obljava na neja. Tova e faraonǎt, egipetskijat car, za vsički, koito mu se upovavat .“ Tova predupreždenie izgleda e bilo ignorirano ot evrejskija narod i otnošeniјata im s Boga sa v naj-lošija si vid; nakazaniето nabližava i udrja. Antioh 3 gi kara da platjat skǎpo za vraždebnostta si.

Zabeležka : tozi evrejski bunt ima za cel da „ izpǎlni videnieto “ v smisǎl, če podgotvja i izgražda omrazata na siriјcite kǎm evrejskija narod. Taka goljamoto bedstvie, objaveno v Dan. 10:1, šte dojde da gi spoleti.

Dan 11:15 Severnijat car šte dojde i šte nasipe mogili i šte prevzeme ukrepenite gradove. Južnite vojski i izbranite mǎže na carja njama da ustojat, nito šte bǎdat dostatǎčno silni da ustojat.

15a - Dominacijata e smenila stranata zavinagi, tja e v lagera na Selevkidite. Sreštu nego egipetskijat car e samo na pet godini.

Dan 11:16 Kojto i da dojde protiv nego, šte pravi kakvoto mu e ugodno, i nikoj njama da ustoi pred nego; toj šte živee v dobrata zemja i šte uništožava vsičko, koeto popadne v rǎkata mu.

16a - Antioh III vse ošte ne uspjava da zavladee Egipet i žaždata mu za zavoevanija go razdrznjava, evrejskijat narod stava negova izkupitelna žertva. Toj izliva izlišǎka ot gneva si vǎrhu izmǎčenata evrejska nacija, oboznačena s izraza „ naj-krasivata ot stranite “, kakto v Dan. 8:9.

Dan 11:17 I šte reši da dojde s vsičkite sili na carstvoto si i da sključi mir s južnija car, i da mu dade dǎšterja si za žena, za da go pogubi; no tova njama da stane, nito šte mu donese uspeh.

17a - Tǎj kato vojната e neuspešna, Antioh III opitva pǎtja na sǎjuza s lagera na Lagidite. Tazi promjana v strategijata ima pričina: Rim stava zaštitnik na Egipet. Zatova toj se opitva da uredi različijata, kato dava dǎšterja si Kleopatra, pǎrvata ot imeto, za žena na Ptolemej V. Brakǎt se

provežda, no dvojkata iska da zapazi nezavisimostta si ot lagera na Selevkidite. Planät na Antioh III za zavladvane na Egipet otnovo se provalja.

Dan 11:18 Toj šte nasochi pogled käm ostrovite i šte prevzeme mnogo ot tjah; no upravitel šte otneme pozora, kojto toj väznaverjavaše da mu nanese, i šte go värne värru nego.

18a - Toj šte zavladee zemi v Azija, no v krajna smetka šte se natäkne na rimskata armija, tuk oboznačena v Dan. 9:26 s termina „vodač“; tova e taka, zaštoto Rim vse ošte e republika, kojato izprašta armiiite si v muskulesta operacija za umirotvorjavane pod räkovodstvoto na legatite, predstavljavašti vlastta na senatorite i naroda, plebeite. Prehodät käm imperatorskija režim njama da promeni tozi tip voenna organizacija. Tozi vodač se kazva Lucij Scipion, naričan Afrikanski. Car Antioh poema riska da se izpravi sreštu nego i toj e pobeden v bitkata pri Magnezija prez 189 g. i e osäden da plati na Rim kato obežštetenie za vojната ogromen dälğ ot 15 000 talanta. Osven tova, naj-malkijat mu sin, bädeshitij gonitel na evreite Antioh (4 Epifan), kojto šte izvärši v stih 31 „bedstviето“, prorokuvano v Dan. 10:1, e vzet za založnik ot rimljanite.

Dan 11:19 Togava šte otide v krepostite na zemjata si, šte se späne i šte padne, i njama da bädne nameren.

19a - Mečtite za zavoevanie priključvat säš smärtta na carja, zamenen ot naj-golemija mu sin Selevk IV (-187-175).

Dan. 11:20 I onzi, kojto šte zaeme negovoto mjasto, šte vävede säbirač na danäci v dobrata čast na carstvoto; no sled malko dni toj šte bädne säkrušen, nito ot gnjav, nito ot vojna.

20a - Za da uredi dälga si käm rimljanite, carjat izpratil svoja ministär Heliodor v Jerusalem, za da zavzeme säkrovištata na hrama, no žertva na užasno videnie v hrama, toj izostavil tozi projekt v užas. Tozi iztrebitel e Heliodor, kojto sled tova ubil Selevk IV, kojto mu poveril misijata mu v Jerusalem. Namerenieto si struva dejstvie i Bog napravil tova oskvernjavane na svetija si hram plateno za smärtta na svoja räkopoložitel, kojto, bidejki ubit, ne umrjal nito ot gnjav, nito ot vojna .

Antioh 4, čovekät, izobrazen väv videnieto za goljamoto bedstvie

Dan. 11:21 Prezrjan čovek šte zaeme mjastoto mu i njama da se obleče v carska slava; toj šte se javi s mir i šte zavladee carstvoto črez hitrost.

21a - Tova e Antioh, naj-mladijat ot sinovete na Antioh III. Plennik i založnik na rimljanite, čovek može da si predstavi efekta, kojto e okazal värru haraktera mu. Sled kato stanal car, toj trjabvalo da si otmästi za života. Nešto poveče, prestojat mu pri rimljanite mu pozvolil izvestno razbiratelstvo s tjah. Pristiganeto mu na sirijskija tron se osnovava na intrigi, zaštoto drug sin, po-väzrastnijat Dimitrij, imal predimstvo pred nego. Viždajki, če Dimitrij sključva pakt s Persej, carja na Makedonija, vräg na rimljanite, poslednite blagovoljavat i postavjat na trona Antioh, svoj prijatel.

Dan. 11:22 Vojskite, koito šte se razrazjat kato poroj, šte bädat potopeni pred Nego i šte bädat uništöženi, kakto i načalnikät na zaveta.

22a - Vojskíte, koito šte se razprostranjat kato poroj, šte bādat potopeni pred nego i uništoženi
Vraždebnotsta se vāzobnovi s 6-ta „ Sirijska vojna“ (-170-168) .

Tozi pāt rimljanite pozvolili na Antioh IV da vāzobnovi vojnata na bašta si sreštu lagera na Lagidite v Egipet. Tja nikoga poveče ne e zaslužavala svoja simvol na grjah, vjarno e v tozi kontekst na grācki. Po-skoro precenete faktite, kakto e napravil Bog po onova vreme. V lagera na Lagidite Ptolemej VI e krāvosmesitelno ženena za sestra si Kleopatra II. Po-malkijat im brat Ptolemej VIII, izvesten kato Fiskon, e svāzran s tjah. Togava možem da razberem zašto Bog pozvoljava na Antioh da smaže armijata im.

22b - kakto i lider na aliansa.

Menelaj, sātrudnik na Selevkidite, žaduva za posta na zakonnija pārvosveštenik Onija, ubiva go ot Andronik i zaema negovoto mjasto. Dali tova vse ošte e Božijat Izrael? V тази drama Bog započva da si spomnja dejstvijata, koito Rim šte izvārši prez vekovete. Vsāštñost imperskijat Rim šte ubie Mesijata, a papskijat Rim šte poželae i šte mu otneme večnoto sveštenstvo, točno kakto Menelaj ubi Onija, za da go zamesti.

Dan. 11:23 I sled kato se svārže s nego, šte postāpva kovarno i šte izleze i šte naddelee s malcina.

23a - Antioh sključva sājuzi s vsički, gotov da gi razvali, ako tova e v negov interes. Tozi geroj sam po sebe si e obraz na istorijata na kralete na Francija i Evropa: sključeni sājuzi, razrušeni sājuzi i kārvavi vojni, presjavašti se ot kratki periodi na mir.

No tozi stih prodālžava, pri dvojno četene, za da ni dade robotiziran portret na papskija režim, kojto šte presledva svetiite v prodālženie na 120 godini. Zaštoto grāckijat car i papizmāt sa mnogo shodni: izmama i hitrost i v dvata slučaja.

Dan. 11:24 I šte vleze s mir v plodorodnite časti na oblastta i šte napravi tova, koeto baštite mu i baštite na baštite mu ne sa pravili; šte razdeli pljačkata, pljačkata i bogatstvoto i šte kroji zagovor sreštu krepostite za izvestno vreme.

24a - Ogromnijat dālg kām rimljanite trjabva da bāde platen. Za тази cel Antioh IV oblaga s danāci provinciite si i sledovatelno evrejskija narod, nad kojto upravljava. Toj vzema tam, kādeto ne e sejal, i ograbva porobenite narodi, popadnali pod negovoto gospodstvo, ot bogatstvoto im. Toj ne se e otkazal ot celta si da zavladee Egipet s kuka ili s prestāplenija. I za da bāde ocenena ot vojnicite si i da spečeli tjanata podkrepa, toj spodelja pljačkata s vojskíte si i štedro počita grāckite si božestva, glavnoto sred koito: Olimpijskija Zevs, bogāt na bogovete v grāckata mitologija.

Pri dvojno tālkuvane, rimskijat papski režim šte dejstva po sāštija način. Tāj kato e slab po priroda, toj trjabva da sāblaznjava i obogatjava velikite na kralstvata, za da bāde priznat i podkrepen ot tjah i tehните vāorāženi sili.

Dan. 11:25 Toj šte bāde silen i hrabār s goljama vojska protiv južnija car; i južnijat car šte vleze na vojna s goljama i mnogo silna vojska; no njama da ustoi, zaštoto šte zamisljat zli zamisli protiv nego.

25a - Prez 170 g. Antioh IV prevzema Peluzium i zavladjava celija Egipet s izključenje na stolicata mu Aleksandrija.

Dan. 11:26 Onezi, koito jadat ot trapezata mu, šte go pogubjat; vojskite mu šte se razpršnat kato poroj i mnogo ubiti šte padnat.

26a - Sled tova Ptolemej 6 započnal pregovori s čičo si Antioh 4. Toj se prisăedinil kăm lagera na Selevkidite. No neodobren ot egiptjanite, toj bil zamenen v Aleksandrija ot brat si Ptolemej 8, kojto bil predaden ot semejstvoto si, koeto se hranelo ot negovata masa . Vojnata prodălžila i zaginalite padnali v goljam broj .

Dan. 11:27 Dvamata care šte tărsjat zlo v sărcata si i šte sedjat na edna masa i šte govorjat lăži, no tova njama da uspee, zaštoto krajat šte dojde v opredelenoto vreme.

27a - Za poreden păt intrigite na Antioh IV se provaljat. Vrăzkata mu s plemennika mu Ptolemej VI, kojto se e prisăedinil kăm nego, se osnovava na izmama.

27b - No tova njama da uspee, zaštoto krajat njama da dojde do opredelenoto vreme.

kakăv kraj govori tozi stih? Vsăštност toj predpolaga njakolko kraja , părvijat ot koito e krajat na vojnata meždū Antioh III i negovite egipetski plemennici i plemennica. Tozi kraj e blizo. Drugi celi šte se otnasjat do prodălžitelnostta na 1260-te godini papsko caruvane v Dan. 12:6 i 7 i vremeto na kraja na stih 40 ot nastojaštata glava, koeto šte vidi izpălnenieto na Tretata svetovna vojna, kojato podgotvja scenata za poslednoto goljamo vselensko bedstvie .

No v tozi stih tozi izraz njama prjaka vrăzka s „ vremeto na kraja “, spomenato v stih 40, kakto šte otkriem i pokažem. Strukturata na тази glava e razumno podveždăšta na vid.

Dan. 11:28 Toj šte se vărne v zemjata si s goljamo bogatstvo, no v sărceto si šte se protivopostavi na svetija zavet i šte dejstva protiv nego, i šte se vărne v zemjata si.

28a - Toj šte se vărne v stranata si s goljamo bogatstvo

Natovaren s bogatstvata, zagrabeni ot egiptjanite, Antioh IV se zavrăšta v Antiohija, ostavjajki sled sebe si Ptolemej VI, kogoto e postavil za car nad polovinata ot zavladenija Egipet. No тази častična pobeda drazni nedovolnija car.

28b - Razdraznenieto na carja pravi judeite mišeni na gneva mu. Taka če, dokato minava prez domovete im, toj šte izlee čast ot gneva si vărhu tjah, no njama da se uspokoi.

Dan 11:29 V opredeleno vreme toj otnovo šte trăgne sreštu juga; no tozi posleden păt njama da băde kakto părvija păt.

29a - Navlizame v godinata na goljamoto bedstvie.

Prez 168 g. pr.n.e. Antioh naučava, če plemennicite mu otnovo sa se pomirili sreštu nego, Ptolemej VI e sključil mir s brat si Ptolemej VIII. Zavladenite egipetski zemi se zavărnali v egipetskija lager. Zatova toj otnovo trăgva na pohod sreštu plemennicite si, rešen da slomi vsjaka săprotiva, no...

Dan 11:30 Korabi ot Kitim šte dojdat sreštu nego; toj šte se obezsărči i šte se vărne nazad; togava, v gneva si protiv svetija zavet, toj njama da ostane bezučasten; kogato se vărne, šte pogledne onezi, koito sa izostavili svetija zavet.

30a - Korabi ot Kitim šte dojdaj sreštu nego

Po tozi način Duhät se otnasja do rimskija flot, baziran na dnešnija ostrov Kipär. Ottam te kontrolirali narodite na Sredizemno more i krajbrežnite narodi na Azija. Sled bašta si, Antioh III bil izpraven pred rimskoto veto. Toj pretärpjaj uniženie, koeto štelo da go vbesi. Rimskijat legat Popilij Lenat očertal kräg na zemjata okolo krakata mu i mu naredil da si trägne samo s rešenieto da se bie s Rim ili da mu se podčini. Antioh, bivšijat založnik, bil naučil uroka, prepodaden na bašta mu, i trjabvalo da se otkaže ot zavladjavaneto na Egipet, kojto bil postaven izcjalo pod rimska zakrila. V tozi kontekst na eksploziven gnjav toj naučil, če vjarvajki, če e märtäv, evreite se radvat i piruvaha. Te štjaha da naučat užasnata cena na života mu, če toj vse ošte e mnogo živ.

Dan. 11:31 I po negova zapoved šte dojdaj vojski, koito šte oskvernjat svetilišteto, krepostta, i šte prekratjat neprestannoto vseizgarjane , i šte izdignat merzostta, kojato opustošava.

31a - Tozi stih potvärždava faktite, razkazani v apokrifnija razkaz na 1 Mak. 1:43-44-45: Togava car Antioh pisa do cjaloto si carstvo, za da stanat vsički edin narod i vseki da izostavi svoja sobstven zakon. Vsički narodi se säglasiha s tazi zapoved na car Antioh i mnozina v Izrael se säglasiha s tova robstvo, prinesoha žertvi na idoli i narušiha (oskvernih) säbotata. V tova opisanie otkrivame izpitanijata, preživeni ot Daniil i trimata mu drugari väv Vavilon. I Bog ni predstavja v 1 Makavei opisanie na tova, koeto šte bäde poslednoto goljamo bedstvie, s koeto nie, živite v Hristos, šte trjabva da se sbläskame točno predi slavnoto zavräštane na Isus Hristos. Meždu našeto vreme i tova na makaveite evrei, drugo goljamo bedstvie pričini smärtta na svetiite na Isus Hristos v prodälženie na 120 godini.

31b - Te šte oskvernjat svetilišteto, krepostta, šte prekratjat neprestannite žertvi i šte ustanovjat merzostta na zapustenieto (ili opustošenieto).

Tezi dejstvija šte bädat potvärdeni v tova istoričesko svidetelstvo, zapisano ot evrejskija i rimski istorik Josif Flavij. Važnostta na väprosa go opravdava, taka če neka razgledame tova svidetelstvo, v koeto otkrivame podrobnosti, identični s nedelnija zakon ot poslednite dni, proväzglasen ot universalnija režim, formiran ot ocelelite ot Tretata svetovna vojna.

Eto edna ranna versija na 1 Mak. 1:41-64:

1 Ma 1:41 Togava carjat zapovjada vsički v carstvoto mu da stanat edin narod :

1 Ma 1:42 vsički trjabvaše da se otkažat ot običaita si. Vsički ezičnici se podčiniha na carskite zapovedi

1 Ma 1:43 i dori v Izrael mnogo hora prieha poklonenieto mu: žertvaha na idoli i oskvernjavaha säbotata.

1 Ma 1:44 Carjat izprati pratenici v Jerusolim i v gradovete na Juda säš zapoved otsega natatäk da spazvat običaj, čuždi na stranata,

1 Ma 1:45 da se prekratjat vseizgarjanijata na hrama, žertvite i väzlijanijata. Te trjabvaše da oskvernjat säbotite i praznicite,

1 Ma 1:46 oskvernjavat svetilišteto i vsičko svjato,

1 Ma 1:47 da strojat oltari, mesta za poklonenie i kapišta za idoli, da prinasjat v žertva svine i nečisti životni.

1 Ma 1:48 Te trjabvaše da ostavjat sinovete si neobrjazani i po tozi način da se omrazjat s vsjakakva nečistota i skvernoslovie.

1 Ma 1:49 S edna дума, te trjabvaše da zabravjat Zakona i da prenebregnat vsičkite mu spazvanija:

1 Ma 1:50 Vseki, kojto ne se podčinjava na carskite zapovedi, trjabva da bāde umārtven.

1 Ma 1:51 Eto dumite na carskite pisma do cjaloto mu carstvo: toj postavi upraviteli nad celija narod i zapovjada na vsički gradove na Juda da prinasjat žertvi.

1 Ma 1:52 I mnogo ot naroda se pokoriha, vsički, koito izostaviha zakona; i vāršeha zlo v zemjata,

1 Ma 1:53 prinuždavajki Izrael da tārsi ubežišta.

1Ma 1:54 Na petnadesetija den ot mesec Kislev, v sto četirideset i petata godina, carjat postavi Merzostta na zapustenieto vārhu oltara za vseizgarjanija; i te postavilha oltari v gradovete okolo Judeja.

1 Ma 1:55 I kadjaha tamjan na vratite na kāštite i po ulicite,

1 Ma 1:56 I kato nameriha knjigite na zakona, razkāsaha gi i gi hvārliha v ogānja,

1 Ma 1:57 I ako u njakogo se nameri kniga na zaveta ili ako njakoj spazva Božija zakon, toj trjabvaše da bāde umārtven spored carskija ukaz.

1Ma 1:58 Te nakazvaha izraitjanite, koito bjaha hvaštani v pregrešenje mesec sled mesec v gradovete im,

1 Ma 1:59 I na dvadeset i petija den ot vseki mesec prinasjaha žertvi na oltara, kojto beše postaven vmesto oltara za vseizgarjanija.

1 Ma 1:60 Spored tozi zakon ubivaha ženi, čiito deca bjaha obrjazani,

1 Ma 1:61 s bebetata im, okačeni na vratovete im; tehnite rodnini i onezi, koito bjaha izvāršili obrjazvaneto, sāšto bjaha ubiti.

1 Ma 1:62 Vāpreki vsičko tova, mnozina v Izrael ostanali verni i bili dostatāčno smeli da ne jadat nečista hrana.

1 Ma 1:63 Te predpočetoha da umrat, otkolkoto da se oskvernjat s jastija, koito bjaha protiv svetija zavet, i zatova bjaha umārtveni.

1 Ma 1:64 Tova beše goljamo izpitanie za Izrael.

V тази история нека обрнем внимание на стихове от 45 до 47, които потвърждават прекратяването на приношенията на вечното ходатайство, и стих 54, който свидетелства за оскверняването на светилището: Карят постави Мерзостта на запустението върху олтара за всеизгаряне.

V načaloto na tezi zlini e tova otstăpníčestvo na Izrael : 1 Ma 1:11 Po tova vreme v Izrael se zarodi pokolenie ot otklonili se hora, koito privljakoha mnogo hora sled sebe si: „Neka sključim săjuz s narodite okolo nas“, kazaha te, „zaštoto otkakto se otdelihme ot tjah, ni spoletjaha mnogo neštastija .“ Neštastijata veče bjaha sledstvie ot tehните nevernosti kăm Boga i te štjaha da si donesat ošte poveče neštastija s buntovnoto si otnošenie.

V тази kărvava tragedija grăckoto gospodstvo dobre opravdava vezdesăštija si simbol na greha v bronza na statujata ot Dan. 2; leopardăt păstrijat ot Dan.7; i smradlivata koza ot Dan.8. No trjabva da se otbeleži ošte edin detalj. Nakazatelnijat misioner, izpraten ot Antioh 4 v Jerusalim prez -168 g., se kazva Apolonij i tova grăcko ime, koeto na frenski označava „Razrušitel“, šte băde izbrano ot Duha, za da osădi v Ap. 9:11 razrušitelnata upotreba na Svetata Biblija ot falšivotu protestantsko hristijanstvo na poslednite dni; toest onezi, koito šte organizirat krajnoto goljamo bedstvie . Apolonij došăl v Jerusalim s 22 000 vojnici i v edin săboten den , po vreme na zrelištno publično predstavlenie s orăžie, toj izbil vsički evrejski zriteli. Te oskvernili săbotata s tozi profanen interes i Bog gi izbil. I gnevăt mu ne stihva, zaštoto zad tozi kărvav fakt e naredeno eliniziraneto na evreite. Atinjaninăt Gerontij, carskijat delegat, naložil na celija narod elinizacijata na bogosluženieto i morala v Jerusalim, kakto i v Samarija . Togava hramăt v Jerusalim bil posveten na Olimpijskija Zevs , a tozi na planinata Garizim – na gostopriemnija Zevs. Taka viždame kak Bog otteglja zaštitata si ot sobstvenija si hram, ot Jerusalim i ot celija narod. Svetijat grad e izpălnen s bezčinstva, vsjako po-otvratitelno ot predišnoto. No samo Božijata volja e bila priložima, tolkova goljama e bila moralnata i religiozna razpusnatost sled predupreždenieto, koeto predstavljavalo deportiraneto văv Vavilon.

Dan 11:32 Toj šte săblazni s laskatelstva onezi, koito sa protiv zaveta. No narodăt, kojto poznavava svoja Bog, šte dejstva tvărdo,

32a - Toj šte săblazni s laskatelstva predatelite na săjuza

Tova utočnenie potvărđdava, če božestvenoto nakazanie e bilo zasluženoto i opravdano. Na svetite mesta oskvernjavaneto se e prevărnalo v norma.

32b - No onezi ot horata, koito poznavat svoja Bog, šte dejstvat s tvărdo,

V тази tragedija iskrenite i dostojni vjarvašti se otlíčiha săs svojata vjarnost i predpočetoha da umrat kato măčenic, otkolkoto da se otkăžat ot počitane to na Boga Săzdatel i negovite sveti zakoni.

Za poreden păt, văv vtoroto četivo, tova kărvavo preživjavane ot 1090 dejstvitelni dni napodobjava uslovijata na papskoto caruvane ot 1260 dni-godini, prorokuvano posledovatelno v različni formi v Dan. 7:25, 12:7 i Otkr. 12:6-14; 11:2-3; 13:5.

Pogled nazad kăm săvremennite săbitija v konteksta na antičnostta

Za da razbera kakvo se slučva, šte izpolzvam obraza na operator, kojto zasnema scena, kojato sledi otblizo. V tozi moment toj se otdalečava, dokato nabira visočina, i zritelnoto pole stava vse po-široko. Taka če, kogato se priloži kăm religioznata istorija, pogledăt na Duha nabljudava cjalata religiozna istorija na hristijanstvoto, ot rannite mu načala, časovete na stradanie, vremeto na măčenicite, do slavnija mu kraj, beljazan ot zavrăštaneto na očkavanija Spasitel.

Dan. 11:33 I mǎdrite mežd̄u t̄jah šte naučat množina; no njakoi šte padnat za izvestno vreme ot meč i ot plamǎk, ot plen i ot razgrabvane.

33a - i naj-mǎdrite sred t̄jah šte nastavjat množestvoto

Apostolite na Isus Hristos, kakto i Pavel ot Tars, na kogoto dǎlžim 14 poslanija na novija zavet. Tova novo religiozno nastavljenje nosi ime: „Evangelieto“, toest Blagata vest za spasenie, predlagana črez božestvena blagodat na izbranite. Po tozi načın Duhǎt ni dviži napred vǎv vremeto i novata izsledvana cel stava hristijanskata vjara.

33b - Ima takiva, koito šte padnat za izvestno vreme ot meč i ot plamǎk, ot plen i ot pljačkosvane.

Za izvestno vreme, kazva Duhǎt črez angela, i tova vreme šte bǎde 1260 dǎlgi prorokuvani godini, no pri njakoi rimski imperatori Kaligula, Neron, Domician i Dioklecian, da bǎdeš hristijanin označavalo da umreš mǎčenik. V Otkr. 13:10 Duhǎt napomnja za vremenata na rimskite papski iznudvanija, kazvajki: Ako njakoj otvede v plen, v plen šte otide; ako njakoj ubie s meč, s meč trjabva da bǎde ubit. Eto tǎrpenieto i vjarata na svetiite .

Dan. 11:34 I kogato padnat, šte im se pomogne malko; i množina šte se prisǎedinjat kǎm t̄jah v licemerie.

34a- Imenno po vreme na žestokoto gospodstvo na papstvoto licemerite ot tozi stih se pojavjavat kato pomoštnici. Tjahnata identifikacija se osnovava na prezrenieto im kǎm cennostite i zapovedite, propovjadvani ot Isus Hristos, i v tozi slučaj za тази celeva epoha - zabranata za ubivane s meč. Kato se vǎrnem kǎm istorijata, možem da razberem, če širokoto protestantsko dviženje ot 15-ti vek do naši dni e bilo osǎdeno kato licemerno ot pravednija Sǎdija Isus Hristos. Sledovatelno pǎlnoto im izostavjane ot 1843 g. nasam šte bǎde po-lesno za razbirane i priemane.

Dan. 11:35 I njakoi ot mǎdrite šte padnat, za da bǎdat prečisteni, izbeleni i izgladeni do vremeto na kraja; zaštoto to vse ošte šte dojde v opredelenoto vreme.

35a - Njakoi ot mǎdrecite šte padnat, za da bǎdat prečisteni, prečisteni i izbeleni do vremeto na kraja.

Sǎdejki po tova tvǎrdenie, standartǎt na hristijanskija život e izpitanie i podbor , črez sposobnostta da se izdǎržit i da se pretǎrjpvat gonenija do kraja na sveta. Po tozi načın sǎvremennijat čovek, sviknal s mir i tolerantnost, veče ne razbira ništo. Toj ne razpoznava života si v tezi poslanija. Eto zašto objasnenija po тази tema šte bǎdat dadeni v Otkr. 7 i 9:5-10. Dǎlǎg period na religiozen mir ot 150 realni godini, toest „pet proročeski meseca“, e bil programiran ot Bog, no ot 1995 g. tozi period e priključil i religioznite vojni sa započnali otnovo. Isljamǎt ubiva vǎv Francija i drugade po sveta; i dejstvieto mu e predopredeljeno da se zasili, dokato ne podpali celija svjat.

35b - zaštoto šte pristigne samo v opredelenoto vreme

Tova šte bǎde krajat na sveta i angelǎt ni kazva, če nikakvi priznaci za mir ili vojna ne pozvoljavat na nikogo da gi predvidi. Zavisi ot edin-edinstven faktor: „vremeto, opredeljeno “ ot Bog, toest krajat na 6000-te godini, posveteni na Negovija izbor na zemni izbranici. I imenno zaštoto sme na po-malko ot deset godini ot tozi kraj, Bog ni e dal blagodatta da znaem datata: 20 mart na proletta, predhoždašta 3 april 2030 g., toest 2000 godini sled izkupitel'nata smǎrt na Hristos. Toj šte

se javi mogášt i pobedonosen, za da spasi izbranite si i da uništoži ubijstvenite buntovnici, koito sa vžzamerjavali da gi ubijat.

Katoličeskijat papski režim na „hristijanskija“ Rim: Velikijat gonitel v religioznata istorija na Zapadnija svjat.

Imenno kám nego trjabvaše da ni vodi modelát Antioh 4. Tipát e podgotvil svoja antitip i kakvo možem da kažem za tova sravnenie? Šás sigurnost s fenomenalen maštab, gräckijat presledvač e dejstval v prodálženie na 1090 realni dni, no papizmát, ot svoja strana, šte bušuva počti 1260 realni godini, kato po tozi načín šte nadmine vsički modeli na istorijata.

Dan. 11:36 Carjat šte pravi kakvoto si iska; šte se vžzvisi i šte se vžzveliči nad vsički bogove i šte govori čudni nešta protiv Boga na bogovete; šte blagouspjava, dokato gnevát se izpální, zaštoto tova, koeto e opredeleno, šte se izpální.

36a - Dumite na tozi stih ostavat dvusmisleni i vse ošte mogat da bđadat adaptirani kám gräckija car i rimskija papski car. Razkrivaštata struktura na proročestvoto trjabva da bđade skrita ot povárhnostnité čitateli. Malák detalj obače oboznačava papskata cel; tova e preciznostta: zaštoto tova, koeto e opredeleno , šte se izpální. Tozi citat e eho ot Dan. 9:26: Sled šestdeset i dve sedmici Pomazanikát šte bđade otsečen i njama da ima ništo za sebe si. Narodát na edin vodač, kojto šte dojde, šte razruši grada i svetilišteto i krajat im šte dojde kato s potop; opredeleno e , če opustošenijata (ili zapustenijata) šte prodálžat do kraja na vojnata .

Dan. 11:37 Toj njama da počita bogovete na baštite si, nito božestvata na ženite, nito kojto i da e bog, a šte vžzveliči sebe si nad vsički.

37a - Toj njama da počita bogovete na baštite si

Eto go i malkija detalj, kojto izjasnjava našeto razbirane. Tuk imame oficialnoto dokazatelstvo, če carjat, kám kogoto sa nasočeni dumite mu, ne može da bđade Antioh IV, kojto e počital bogovete na baštite si i sred tjah naj-velikija, Zevs, bogát na bogovete na Olimp, na kogoto e predložil evrejskija hram v Jerusolim. Po tozi načín polučavame neosporimото dokazatelstvo, če carjat, kám kogoto sa nasočeni dumite, naistina e rimskijat papski režim ot hristijanskata epoha. Otsega nataták vsički razkriti dumi sledovatelno šte se otnasjat do tozi car, različen ot Dan. 7, i nahalen i hitár ot Dan. 8; dobavjam, tozi opustošitelén ili zapustjavašt car ot Dan. 9:27. „Stepite na raketata“ vsički poddăržat glavata na papski čovek , dreben i aroganten, postaven na vărha na gospodstvoto.

Papskijat Rim uvažava li bogovete na svoje bašti? Oficialno ne, zaštoto priemaneto na hristijanstvoto go e dovelo do izostavjane na imenata na ezičeskite rimski božestva. Văpreki tova, toj e zapazil formite i stila na tjahnoto poklonenie: izdálbanite, skulpturirani ili modelirani izobraženija, pred koito negovite poklonnici se poklanjat i koleničat v molitva. Za da zapazi tova povedenie, osádeno ot Bog váv vsičkité mu zakoni, toj e napravil Biblijata nedostăpna za obiknovenite smártni i e

potisnal vtorata ot Desette zapovedi na živija Bog, zaštoto tja zabranjava тази практика i razkriva nakazaniето, planirano za nejnite narušiteli. Koj bi iskal da skrie nakazaniето, koeto se ponasja, ako ne djavolāt? Sledovatelno ličnostta na papskija režim popada v opredeleniето, predloženo v tozi stih.

37b - nito na božestvoto, koeto radva ženite

Imenno imajki predvid ezičeskata rimska religija, izostavena ot papstvoto, Božijat Duh izvikva тази sramna tema. Zaštoto tja e obārnala grāb na otkrito seksualnoto si nasledstvo, za da demonstrira cennosti na svjatost. Tova predpolagaemo božestvo e Priap, māžkijat falos, počitan kato božestvo ot ezičeskite otci na Rimskata cārka. Tova vse ošte e nasledstvo ot grāckija grjah. I za da skāsa s tova seksualno nasledstvo, tja prekomerno zaštitava čistotata na plātta i duha.

Dan. 11:38 No toj šte počita Boga na krepostite na podnožieto si; šte se pokloni na Nego, Kogoto baštite mu ne poznavaha, sās zlato i srebro, sās skāpocenni kamāni i sās skāpocenni vešti.

38a - Vāpreki tova, toj šte počete boga na krepostite na negovija pedestal

Ražda se nov ezičeski bog: bogāt na krepostite . Negovijat pedestal e v čoveškite umove i visočinata mu e ravna na vpečatleniето, koeto polučava.

Ezičeskijat Rim stroil ezičeski hramove, otvoreni za vsički vetrove; kapiteli, poddāržani ot koloni, bili dostatačni. No s priemaneto na hristijanstvoto Rim se stremil da zameni razrušenija evrejski model. Evreite imali zatvoren hram s mošten vānšen vid, kojto bil tjahnata slava i prestiž. Zatova Rim šte go imitira i šte postroi na svoj red romanski cārki, napodobjavašti ukrepeni zamāci, zaštoto cari nesigurnost i naj-bogatite gospodari ukrepvat domovete si. Rim pravi sāštoto. Toj stroi cārkvite si v strog stil do vremeto na katedralite, a tam vsičko se promenja. Zaoblenite pokrivi se prevrāštāt v kuli, nasočeni kām nebeto, i to vse po-visoko i po-visoko. Vānšnite fasadi pridobivat dantelen vid, obogateni sa ot vitraži vāv vsički cvetove, koito vnasjat prelivašta svetlina vātre, vpečatljavašta služitelite, posledovatelite i posetitelite.

38b - Na tozi bog, kogoto baštite mu ne poznavaha, toj šte otdava počit sās zlato i srebro, sās skāpocenni kamāni i skāpocenni predmeti.

Za da bādat ošte po-sāblaznitelni, vātrešnite steni sa ukraseni sās zlato, srebro, skāpocenni perli i skāpi predmeti : bludnicata Vavilon Veliki ot Otkrovenie 17:5 znae kak da se perči, za da privleče i sāblazni klientite si.

Istinskijat Bog ne se ostavja da bāde sāblaznen, zaštoto tova velikolepie ne mu e ot polza. V proročestvoto si toj osāžda tozi papski Rim, s kojto nikoga ne e imal i naj-malka vrāzka. Za nego negovite romanski ili gotičeski cārki sa prosto ošte ezičeski božestva, koito služat edinstveno za sāblaznjavane na duhovni hora, koito otvrāštāt ot nego: ražda se nov bog: bogāt na krepostite i toj sāblaznjava množestva, koito vjarvat, če šte namerjat Boga, kato vljazat v stenite mu pod neproporcionalno visoki tavani.

Dan. 11:39 S čuždija bog šte dejstva sreštu ukrepenite mesta. I e rabotil vārhu ukreplenijata na krepostite s čuždija bog i šte izpālni s počesti onezi, koito go priznajat, šte gi napravi gospodari nad mnozina, šte im razdade zemi kato nagrada.

39a - I toj raboteše po ukreplenijata na krepostite s čuždija bog

Za Boga ima samo edin aktiven bog pred Nego, toest takäv, kojto e čužd za Nego : tova e djavolät, Satana, sreštu kogoto Isus Hristos predupreždava svoite apostoli i učenici. V evrejskija tekst ne stava väpros za „dejtvie sreštu“, a za „pravene na“. Šästoto poslanie šte bäde pročeteno v Otkr. 13:3, väv formata: ... zmejat mu dade silata si, prestola si i goljama vlast . Zmejat koj e djavolät v Otkr. 12:9, no ednovremenno s tova imperski Rim spored Otkr. 12:3.

Osven tova, kato se obärnala käm hristijanskata religija, rimskata vlast priela istinskija Bog, kojto ì bil čužd, täj kato pärvonačalno bil Bog na evreite, evreite, potomcite na Avraam.

39b- i šte počete onezi, koito go priznavat

Tezi počesti sa religiozni. Papizmät nosi na kralete, koito go priznavat za Boži predstavitel na zemjata, pečata na božestvenata vlast za tjahnata sobstvena vlast. Kralete naistina stavat krale samo kogato Čärkvata gi e posvetila v edna ot svoite obožestveni kreposti , väv Francija, Sen Deni i Rejms.

39v - toj šte gi nakara da dominirat nad njakolko

Papizmät prisäzda imperatorska titla, kojato oboznačava suverenen kral, dominirašt nad drugi vasalni krale. Naj-izvestni sa: Karl Veliki, Šarl V, Napoleon I , Hitler.

39d - Toj šte im razdade zemi kato nagrada.

Tazi svetska svrähsila, kakto zemna, taka i nebesna, e bila podhodjašta za zemnite care, spored nejnite pretencii. Zaštoto e ureždala tehnite raznoglasija, osobeno po otnošenie na zavladenite ili otkritite zemi. Taka prez 1494 g. Aleksandär VI Bordžija, naj-lošijat ot papite, ubiec na vlast, e bil prinuden da ustanovi meridianna linija, za da razdeli meždü Ispanija i Portugalija razpredelenieto i vladenieto na teritorijata na Južna Amerika, preotkrita ošte ot drevnostta.

Treta svetovna vojna ili 6-ta träba na Apo.9 .

To namaljava čovečestvoto s edna treta ot naselenieto mu i, slagajki kraj na nacionalnata nezavisimost, podgotvja vselenskija režim, kojto šte ustanovi krajnoto goljamo bedstvie, objaveno v Apostol 1. Sred agresivnite igrači e isljamät na mjusjulmanskite strani, zatova vi predlagam biblejskata perspektiva po tozi väpros.

Roljata na isljama

Isljamät säšttestvuva, zaštoto Bog ima nužda ot nego. Ne za da spasjava, tazi rolja se osnovava izključitelno na blagodatta, donesena ot Isus Hristos, a za da porazjava, ubiva, izbiva vragovete si. Ošte v starija zavet, za da nakaže neverieto na Izrael, Bog se e obärnal käm „filistimskija“ narod. V novija, za da nakaže hristijanskoto neverie, Toj prizovava mjusjulmanite. V načaloto na mjusjulmanite i arabite e Ismail, sinät na Avraam i Agar, egipetskata robinja na Sara, negovata žena. I večé po tova vreme Ismail e v spor s Isaak, zakonnija sin. Do stepen, če s Božieto säglasie, po molba na Sara, Agar i Ismail sa izgoneni ot lagera ot Avraam. I Bog se pogriži za izgonenite, čiito potomci, polubratja, šte poddržat vraždebno otnošenie käm potomstvoto na Avraam: pärvite, evrejskite; vtorigite, v Isus Hristos, hristijanskite. Eto dumite, s koito Bog prorokuva za Ismail i negovite arabski potomci v Bitie

16:12: „ Toj šte bāde kato div osel; rākata mu šte bāde protiv vsički i rākata na vsički šte bāde protiv nego; i šte živee sreštu vsičkrite si bratja .“ Bog iska da izjavi svoite misli i precenka za neštata. Hristovite izbranici trjabva da znajat i spodeljat tozi Boži plan, kojto izpolzva narodite i silite na zemjata spored vārhovnata si volja. Trjabva da se otbeleži, če prorokāt Mohamed , osnovatelj na isljama, e roden v kraja na VI vek sled ustanovjavaneto na rimokatoličeskija papizām prez 538 g. Isljamāt sjakaš porazjava ezičeskija katolicizām i hristijanite kato cjalo, kogato sa porazeni ot Božieto prokljatie. I tova e taka ot 7 mart 321 g., kogato imperator Konstantin I izostavja sedmija den, sābotnata počivka, v polza na pārvija mu den, posveten na „nepobedimoto slānce“ (Sol Invictvs), našata nastojašta nedelja. Podobno na mnogo hristijani dnes, Konstantin pogrešno e iskal da otbeleži razriv meždu hristijani i evrei. Toj uprekvaše hristijanite ot svoeto vreme, če sa judaizirali, počitajki svjatata Božija sābota. Tova neopravdano osāždane ot ezičeski car beše plateno i šte prodālži da se plašta do kraja črez nakazanijata na „ sedemte trābi “, razkriti v Otkrovenie 8 i 9, toest, neprekāsnata poredica ot neštastija i dramy. Poslednoto nakazanie šte dojde pod formata na užasno razočarovanie, kogato Isus Hristos se javi, za da premahne izbranite si ot zemjata. No temata, kojato toku-što obsādhme, tazi za „Tretata svetovna vojna“, sama po sebe si e šestoto ot tezi prorokuvani božestveni nakazanija, v koito isljamāt e osnoven igrač. Zaštoto Bog sāšto beše prorokuval za Ismail, kazvajki v Bitie 17:20: „ Što se otnasja do Ismail, čuh te. Eto, šte go blagoslovja, šte go napravja plodovit i šte go umnoža tvārde mnogo; šte rodi dvanadeset knjaze i šte go napravja velik narod .“ Zatvarjam tazi skoba, za da vāzobnovja izsledvaneto v Dan. 11:40.

Dan. 11:40 I v kraja na vremeto južnijat car šte se nahvārli vārhu nego; a severnijat car šte dojde vārhu nego kato vihruška, s kolesnici, konnici i mnogo korabi; i šte dojde v zemjata i šte se razlee kato poroj i šte se razlee.

40a - V kraja na vremeto

Tozi pāt naistina e krajat na čoveškata istorija; krajat na vremeto na segašnite narodi na zemjata. Isus objavi tova vreme, kazvajki v Matej 24:24: Tova evangelie na carstvoto šte bāde propovjadvano po celija svjat za svidetelstvo na vsički narodi. Togava šte dojde krajat.

40b - južnijat car šte go napadne

Tuk trjabva da se vāzhištavame na ogromnata božestvena fines, kojato pozvoljava na negovite služiteli da razberat tova, koeto ostava skrito za drugite čoveški sāštestva. Na prāv pogled, no samo na prāv pogled, konfliktāt meždu carete Selevki i Lagidi sjakaš se vāzobnovjava i prodālžava v tozi stih, koeto ne bi moglo da bāde po-podveždašto. Zaštoto v dejstvitelnost ostavahme tozi kontekst v stihove 34 do 36, a vremeto na kraja na tazi nova konfrontacija se otnasja do hristijanskata epoha na papskija katoličeski režim i vselenskija protestantizām, kojto vleve v svoja vselenski sājuz. Tazi promjana na konteksta ni zadālžava da prerazpredelim rolite.

V roljata na „ nego “: papska katoličeska Evropa i sājuzenite s neja hristijanski religii.

V roljata na „ kralja na juga “: zavladjavane na isljama, kojto trjabva da obārne horata vāv vjarata sās sila ili da gi porobi, spored dejstvujata na negovija osnovatel Mohamed.

Neka obärnem vnanie tuk na izbora na glagola: udrjam ; na ivrit „nagah“ označava da udrjam s rogata si. Kato prilagatelno, to oboznačava jarosten agresor, kojto udrja redovno. Tozi glagol se adaptira idealno kãk arabskija isljam, kojto e agresiven sreštu zapadnija svjat bez prekãsvane ot kraja na Vtorata svetovna vojna. Vãzmožnite glagoli „ da se borja, da se bija, da udrjam “ pokazvat mnogo blizka blizost, otkãdeto idva i idejata za nacionalno sãsedstvo ili sãsedstvo na gradove i ulici. I dvete vãzmožnosti potvãrždavat isljama, dobre ustanoven v Evropa poradi religioznija interes na evropejcite. Borbite se zasilvat sled zavrãstaneto na evreite v Palestina prez 1948 g. Sãdbata na palestincite protivopostavja mjusjulmanskite narodi na zapadnite hristijanski kolonizatori. A prez 2021 g. isljamistkite agresii se uveličavat i sãzdavat nesigurnost sred evropejskite narodi, na pãrvo mjasto Francija, bivãšijat kolonizator na severnoafrikanskite i afrikanskite narodi. Šte se sluči li po-goljam nacionalen sblããk? Može bi, no ne predi vãtrešnata situacija da se vloži do stepen da dovede do brutalni sblããci meždju grupi na počvata na samata metropolija. Na tozi den Francija šte bãde v situacija na graždanska vojna; vsããtost, na istinski religiozna vojna: isljam sreštu hristijanstvoto ili bezbožnite nevjãrvaãti.

40v - I severnijat car šte dojde sreštu nego kato vihruška , s kolesnici i konnici, i s mnogo korabi.

V Ezekiel 38:1 tozi severen car e narečen Magog, knjaz na Roã (Rusija) , Moãeh (Moskva) i Tuval (Tobolsk), a v stih 9 četem: „ I šte se izkačiã, šte dojdeã kato vihruška , šte bãdeã kato oblak, za da pokrieã zemjata, ti i vsiãkite ti pãlčiãta, i mnogo plemena s teb.“

Prerazpredelenie na rolite: V roljata na „ severnija car “ sa pravoslavna Rusija i nejnite mjusjulmanski sãjuzniãeski narodi . Tuk otnovo izborãt na glagola „ šte se vihri “ „nego “ predpolaga vnezapna masirana iznenadvaãta ataka ot vãzduha. Moskva, stolicata na Rusija, naistina e na dobro razstojanie ot Brjuksel, evropejskata stolica, i Pariž, nejnija voenen front. Evropejskijat prosperitet e zaslepil nejnite lideri do stepen da podcenjavat voennija potencial na mogããta Rusija. Tja šte pusne sreštu agresijata ì samoleti i hiljadi tankove po suhopãtni marãrutu i množestvo voennomorski i podvodni bojni korabi. I za da garantirat, če nakazanieto šte bãde izrazeno kategoriãno, tezi evropejski lideri ne sa spreli da unižavat Rusija i nejnite lideri, ot plamennija Vladimir Žirinovski do nastojaãtija ì nov „car“ Vladimir Putin (Vladimir: princ na sveta na ruski).

Sled kato bãdat identificirani uãastnicite, trimata „care“ šte se izpravjat edin sreštu drug v neãto, koeto šte prieme formata na 7-ma „ sirijska vojna“, v kojato šte bãde zamesen novijat nacionalen Izrael; koeto sledvaãtijat stih šte potvãrdi. No zasega „carjat“ (toj), atakuvan ot Rusija, e Evropa na Rimskija dogovor.

40d - šte napredne navãtre v suãata, šte se razprostrani kato poroj i šte prelee. Negovoto ogromno voenno prevãzhodstvo pozvoljava na Rusija da nahlue v Evropa i da okupira cjalata ì teritorialna teritorija. Izpraveni pred nego, frenskite vojski sa nesravnimi; te sa smazani i uniãtoženi.

Dan. 11:41 Toj šte vleze v slavnata zemja i mnozina šte bãdat porazeni; no Edom, Moav i pãrvencite na amoncite šte bãdat izbaveni ot rãkata mu.

41a - Toj šte vleze v naj-krasivite strani i mnozina šte padnat

Ruskata ekspanzija se osããtestvjava na jug, kãdeto se namira Izrael , sãjuznikãt na zapadnite strani, kojto ot svoja strana e napadnat ot ruski vojski; evreite vse oãte šte umirat.

41b - no Edom, Moav i glavnite ot amoncite šte bādat izbaveni ot rākata mu

Tova e sledstvie ot voennite sājuzi, koito šte postavjat tezi imena, predstavljavašti sāvremenna Jordaniya, ot ruska strana. Prez 2021 g. Rusiya veče e oficialen sājuznik na Siriya, kojato vāorāžava i zaštitava.

Dan 11:42 Toj šte prostre rākata Si protiv stranite i egipetskata zemja njama da se spasi.

42a - Edva ot 1979 g. тази političeska konfiguracija potvārdava proročestvoto. Prez тази godina v Kemp Dejvid, SAŠt, egipetskijat prezident Anuar Sadat oficialno sključva sājuz s izraelskija premier Menahem Begin. Strategičeskijat i političeski izbor, napraven po tova vreme, e da se podkrepi kauzata na naj-silnite na časa, zaštoto Izrael e silno podkrepjan ot SAŠt. V tozi smišāl Božijat Duh mu pripisva iniciativata da se opita da „ izbjaga “ ot razruha i bedstvie. No s tečenje na vremeto igrata se smenja i Izrael i Egipet se okazvat, ot 2021 g. nasam, počti izostaveni ot SAŠt. V rajona na Siriya Rusiya nalaga svoja zakon.

Dan. 11:43 I toj šte ima vlast nad sākrovištata ot zlato i srebro i nad vsički skāpocennosti na Egipet; i libijcite i etiopcite šte go posledvat.

43a - Toj šte poeme kontrola nad sākrovištata ot zlato i srebro i nad vsički skāpocennosti na Egipet

Blagodarenie na prihodite ot taksite, plaštani za polzvana na Sueckija kanal, Egipet e narasnal izključitelno mnogo. No tova bogatstvo e cenno samo v mirni vremena, zaštoto po vreme na vojna tārgovskite pātišta stavat pusteešti. Egipet e zabogatel črez turizma. Ot četirite kraišta na sveta hora idvat da se vāzhištavat na negovite piramidi, na muzeite mu, obogateni ot neprekāsnatite otkritija na egipetski grobnici, skriti pod zemjata ot drevnostta. V tezi grobnici, тази na mladija car Tutankamon, e razkrila predmeti ot masivno zlato s neopredelena stojnost. Sledovatelno Rusiya šte nameri v Egipet dostatačno, za da zadovolji žaždata si za voenna pljačka.

V kraja na sābotata na 22 januari 2022 g. Duhāt mi donese argument, kojto potvārdava bez nikakvo eventualno sporno tālkuvanieto, koeto davam na Daniil 11. Neka otbeležim v dvata stiha, 42 i 43, vāžnostta na jasnoto, nekodirano spomenavane na imeto „ Egipet “, koeto v tozi kontekst e strana, različna ot тази, narečena „ car na juga “. V stihove ot 5 do 32 obače lagidskijat „Egipet “ na Ptolemeite e maskiran, no identificiran kato „ car na juga “. Promjanata na istoričeskija kontekst po tozi način e potvārdena i dokazana neoproveržimo . Započvajki s konteksta na drevnostta, istorijata na Daniil 11 zavāršva s „ vremeto na kraja “ na sveta, v koeto „ Egipet “, sājuzen sās zapadnija hristijanski i agnostičen lager ot 1979 g., e celta na novija „ car na juga “, toest na voinstvenija isljam, i osobeno na novija „ car na sever “, ruskoto pravoslavie.

43b - Libijcite i etiopcite šte go posledvat

Prevodačāt e prevel pravilno dumite „ Put i Kuš “ v proročestvoto, koito oboznačavat za „Libija“ mjusjulmanskite strani, razpoloženi severno ot Sahara, krajbrežnite strani na afrikanskoto krajbrežie, a za Etiopija, černa Afrika, vsički strani, razpoloženi južno ot Sahara. Goljam broj ot tjah sāšto sa prieli i vāzprieli isljama; v slučaja s Kot d'Ivoar, sās sāučastieto na frenskija prezident Nikola Sarkozy, na kogoto dālžim i libijskija haos.

Taka, porazen ot Rusija, „ Egiptet “ stava pljačka na vsički hištnici, a mjusjulmanskite lešojadi, negovite bratja, se spuskat vārhu nego, za da počistjat trupa mu i da vzevat svoja djal ot pljačkata, kojato vse ošte e ostanala sled ruskoto razgrabvane.

Kato jasno citira „ Libija i Etiopija “, Duhāt ima predvid afrikanskite religiozni sājuznici na „ južnija car “, kojto bi trjabvalo da se identificira s Arabija, kādeto prorokāt Mohamed se e javil prez 632 g., za da razprostrani ot Meka novata si religija, narečena isljam. Toj e podkrepjan ot mogāšta Turcija, kojato v tozi posleden kontekst se e vārnala kām fundamentalistki, zavoevatelni i otmāstitelni mjusjulmanski religiozen angažiment, sled uniženieto ot momentnoto si podčinenie na zapadnite svetski cennosti. No drugi mjusjulmanski strani, koito ne sa razpoloženi na „ jug “, kato Iran, Pakistan, Indonezija, mogat da se prisāedinjat kām „ južnija car “, za da se borjat sās zapadnite narodi, čiito moralni cennosti sa mrazeni ot vsički mjusjulmanski narodi. Tazi omraza e vsāštност samo tazi kām istinskija Bog Isus Hristos, preziran ot zapadnite hristijani. Po tozi način toj nakazva črez isljama i pravoslaviето evrejskoto, katoličeskoto, pravoslavnoto, protestantskoto i dori adventnoto neverie na zapadnija svjat; cjalata monoteistična vjara e vinovna pred nego.

Dan. 11:44 I vesti ot iztok i ot sever šte go smuštavat; i toj šte izleze s goljama jarost, za da pogubi i da iztrebi mnozina.

44a - Novini ot iztok i sever šte dojdat, za da go uplašat

Tezi dve kardinalni točki „ iztok i sever “ se otnasjat samo do ruskata strana, v zavisimost ot tova dali se spomenava ot papska Evropa ili ot Izrael, zaštoto proročestvoto gi opredelja kato posledovatelno atakuvani ot Rusija v stihove 40 i 41. Tova označava, če posočenijat strah idva ot ruska teritorija, no kakvo može da uplaši takāv zavoevatel? Kakvo se e slučilo s negovata strana, če da go uplaši do tozi moment? Otvovorāt ne e v knjigata na Daniil, a v Otkrovenie 9, kojato razkriva i e nasočena kām protestantskata religija, čijato svetovna krepost e v SAŠt. Misterijata šte bāde izjasnena, kato se vzeme predvid tova sāšttestvuvane na SAŠt. Ot 1917 g., kogato vāstanalata Rusija prie svoja socialističeski i komunističeski režim, propast trajno ja otdelja ot imperialističeskija kapitalističeski SAŠt. Individāt ne može da se obogatjava za smetka na bližnija si, ako e komunist; Eto zašto dvete vāzmožnosti sa neprimirimi. Pod pepelta na mira tlejat ognjovete na omrazata i samo čakat da bādat izrazeni. Samo konkurencijata i jadrenata zaplaha uspjaha da predotvratjat naj-lošoto. Tova beše balansāt na jadrenija teror. Vāpreki tova, bez da izpolzva jadreni orāžija, Rusija šte zavzeme Evropa, Izrael i Egiptet. S narušen balans, SAŠt šte se počuvstvat izmameni i zastrašeni, taka če, za da namaljat broja na svoite žertvi, te šte vljazat vāv vojnata, nanasjajki pārvu silen udar. Jadrenoto uništōženie na Rusija šte predizvika užas v ruskite armii, razprāsnati po okupiranite teritorii.

44b - i šte izleze s goljama jarost, za da pogubi i iztrebi množestva.

Dotogava Rusija šte bāde v nastroenie za zavoevanija i grabeži, no izvednāž nastroenieto i šte se promeni, ruskata armija veče njama da ima rodina, v kojato da se zavārne, i oščajanieto i šte se prevārne v želanie za „ uništōženie i...“ „ iztrebvat množestva “; koeto šte bāde „ tretata ot ubitite māže “ ot 6-ta trāba na Apostol. 9. Vsički nacji, vāorāženi s jadreni orāžija, šte bādat prinudeni ot faktite da gi izpolzvat sreštu potencialnite si lični vragove.

Dan. 11:45 I šte rozpáne šatrite na dvoreca si meždu moretata, na slavnata svjata planina; i šte dojde krajat mu, i nikoj njama da mu pomogne.

45a - Toj šte rozpáne šatrite na dvoreca si meždu moretata, kām slavnata i svjata planina

Šatri meždu moretata , zaštoto dvorcite mu veče ne sa na zemjata. Otčajanoto položenie na ruskite vojski e jasno opisano ot Duha, kojto gi osādi na tazi sādba. Pod ogānja na protivnicite si te sa iztlaskani obratno v zemjata na Izrael. Mrazeni ot vsički, te ne se polzvat s nikakva podkrepa ili sāžalenie i sa uništōženi v evrejskata zemja. Po tozi način Rusija šte plati visoka cena, kojato Bog i vmenjava zaradi podkrepata i za duhovnite vragove na Izrael v starija sājuz, po vreme na deportiraneto mu vāv Vavilon. Tja prodavaše kone na žitelite na Tir, grad na ezičeska pohot. Ezeikiil 27:13-14 potvārždava, kato Bog kazva na Tir: Javan, Tuval (Tobolsk) i Mošeh (Moskva) tārġuvaha s teb; dadoha robi i bronzovi sādove v zamjana na tvoite stoki. Onezi ot doma na Togarma (Armenija) snabdjavaha pazarite ti s kone, ezdači i muleta. Tova beše i tārġovsko prepjatstvie za evreite, koito sāšto tārġuvaha s nego: Ezeikiil 27:17: Juda i zemjata na Izrael tārġuvaha s teb; Te razmenjaha pšenicata na Minit, testoto, meda, masloto i balsama v zamjana na vašite stoki. Taka Tir zabogatjavaše za tjahna smetka. Po-natatāk, v Ezeikiil 28:12, pod titlata „ car na Tir “, Bog govori direktno na Satana. Razbirame, če imenno toj e spečelil ot luksa i bogatstvoto, natrupani v golemite ezičeski gradove, koito sa mu služili pod prikritieto na mnogoto ezičeski božestva, dosta nesāžnatelno, no vinagi i navsjakāde vāv formi na poklonenie, koito Bog sčita za otvratitelni. Toj nosi v sārčeto si težestta na razočarovanie, natrupano prez vekovete i hiljadoletijata na čoveškata istorija. Tova razočarovanie opravdava gneva mu, kojto e častično izlġat pod formata na tozi posleden užasno razrušitelan meždunaroden konflikt.

No tozi božestven gnjav sreštu merkantilnija trafik ot drevnata epoha ni kani da razberem kakvo bi si pomislil Bog za sāvremennija meždunaroden trafik v meždunaroden kontekst, izcjalo izgraden vārhu pazarnata ikonomika. Mislja, če razrušavaneto na kulite na Svetovnija tārġovski centār v Nju Jork na 11 septemvri 2001 g. e otġovor. Ošte poveče, če v Otkr. 18 proročestvoto podčertava vrednata rolja na obogatjavaneto, dālžašto se na meždunarodnata tārġovija, pred koeto vsjako pravilo ili božestven religiozan zakon se sriva, tolkova goljamo e bezbožieto.

V kraja na Dan. 11, nasledstvenijat protivnik na SAŠt, Rusija, e uništōžena. Tova šte im dade absolutna vlast nad vsički oceleli ot meždunarodnija konflikt. Gorko na pobedenite! Te trjabda da se poklonjat i da se podčinjat na zakona na pobeditelja, kādeto i da sa na zemjata, kato ocelejat.

Daniil 12

Dan. 12:1 I v onova vreme šte se izdigne Mihail, velikijat knjaz, kojto stoi za sinovete na tvoja narod; i šte nastane vreme na skrāb, kakvoto ne e imalo, otkakto ima narod, do onova vreme; i v onova vreme tvojat narod šte bāde izbaven, vseki, kojto se nameri zapisan v knjigata.

1a - V tova vreme Mihail šte se izpravi,

Tova e vremeto na kraja na sveta, kādeto, imajki poslednata duma, Isus Hristos se zavrāšta v slavata i silata na svojata božestvenost, dālgo osporvana ot konkurirašti se religii. Šte pročetem v Otkrovenie 1:7: Eto, idva s oblaci. I vsjako oko šte Go vidi, dori i onezi, koito Go probodoha; i vsički

zemni plemena šte zaridajat zaradi Nego. Da. Amin! Trjabva da sviknem s тази ideja, zaštoto za vsjaka ot svoite roli Bog si e dal različno ime, poradi koeto v Daniil i Otkrovenie 12:7 Toj se predstavja kato Mihail , vārhovnijat glava na angelskija nebesen život, koeto mu dava vlast nad djavola i demonite. Negovoto ime, Isus Hristos, go predstavljava samo za izbranite na zemjata, koito Toj dojde da spasi pod tova ime.

1b - velikijat vožd,

tozi velik vodač e JaHVEH Mihail, Isus Hristos, i imenno ot nego, v harakternata si naglost, papskijat režim otne v svoja polza misijata mu na večer nebesen hodataj do 1843 g., tova e ot 538 g., datata na načaloto na papskija režim i negovoto ustanovjavane v grad Rim, v Lateranskija dvorec na planinata Celian. Tazi tema e razgledana v Daniil 8.

1v - zaštitnikāt na decata na tvoja narod;

Zaštitnik se namesva, kogato ima napadenie. I tova šte bāde slučajat v poslednite časove na zemnija život na izbranite, koito sa ostanali verni, dori kogato sa osādeni na smārt ot poslednite buntovnici. Tuk možem da otkriem vsički modeli, predloženi v istoriite na Daniil, zaštoto te sa osāšttestveni v edna posledna tragična situacija. V tova posledno goljamo bedstvie šte preživeem otnovo čudotvornite namesi, razkazani v Dan. 3, peštta i nejnite četiri živi personaža, v Dan. 5, prevzemaneto na velikija Vavilon ot Boga, v Dan. 6, obezvredenite lāvove , no sāšto taka i kraja na goljamoto bedstvie, predobrazeno ot tova, koeto spoletja evreite prez 168 g., na 15-ti Kislev, toest na 18 dekemvri, v sāboten den.

1g - i šte nastane vreme na skrāb, kakvoto ne e imalo, otkakto ima narod, dori do tova vreme.

Sādejki po tova tvārdenie, poslednoto goljamo bedstvie šte nadmine tova na evreite, organizirano ot gārcite. Vsāštnost gārcite sa porazjavali samo evreite, koito sa namirali po ulicite ili v domovete im. V kraja na sveta neštata sa mnogo različni i sāvremennite tehnologii pozvoljavat absoluten kontrol nad horata, koito živejat na zemjata. Črez tehniki za otkrivane na hora, vseki može da bāde nameren navsjakāde, kādeto i da se krie. Sledovatelno spisācite s hora, sāprotivljavašti se na postanovenite naredbi, mogat da bādat ustanoveni točno. V tozi posleden kontekst uništožavaneto na izbranite šte bāde napraveno humanno vāzmožno. Makar i pālmi s vjara i nadežda v svoeto izbavlenie, izbranite šte preživejat māčitelni časove; za tezi, koito vse ošte sa svobodni, lišeni ot vsičko, ostanalite šte bādat v buntovničeskite zatvori, očakvajki ekzekucijata si. Stradanieto šte caruva v sārcata na izbranite, maltretirani, ako ne i ubiti.

1-vo - Po tova vreme onezi ot tvoja narod, koito bādat namereni zapisani v knjigata, šte bādat spaseni.

Tova e knjigata na života, zaštoto bez kompjutār Bog e napravil spisāk na vsički sāzdanija, koito Adam i Eva i tehните potomci sa sāzdali. V kraja na života na vseki čovek, okončatelna sādba e bila rešena ot Bog, kojto e vodil dva spisāka: tozi na izbranite i tozi na padnalite , v sāotvetstvie s dvata pātja, predstaveni na čovečestvoto vāv Vtorozakonie 30:19-20: Dnes prizovavam nebeto i zemjata za svideteli protiv vas, če vi predložih život i smārt, blagoslovenie i prokljatje. Izberi života, za da živeeš ti i potomstvoto ti. da običaš Gospoda, tvoja Bog, da slušaš glasa Mu i da se privārzvaš kām Nego, zaštoto ot tova zavisi životāt ti i dālgoletieto ti... Imenno spored izbora mu za zlo ni e razkrita

krajnata sǎdba na rimskoto papstvo, izgoreno v ogǎn , v Dan. 7:9-10; tova e zaradi arogantnity mu dumi kǎm Boga na bogovety spored Dan. 11:36.

V Otkr. 20:5, zavrǎštaneto na Hristos e sǎprovodeno s vǎzkresieneto na mǎrtvity v Hristos, koeto e narečeno pǎrvo vǎzkresenie : Blažen i svjat e onzi, kojto učasva v pǎrvoto vǎzkresenie, zaštoto nad nego vtorata smǎrt njama vlast .

Dan. 12:2 I mnozina ot spjaštity v prǎstta na zemjata šte se sǎbudjat, edni za večen život, a drugi za sram i večno prezrenie.

2a - Mnogo ot onezi, koito spjat v prǎstta na zemjata, šte se sǎbudjat, njakoi za večen život,

Neka pǎrvo otbeležim, če v običajnata praktika mǎrtvity spjat dobre v zemnata prǎst , a ne v čuden raj ili gorjašt ad, kakto učit i vjarvat falšivite hristijanski ili ezičeski religii. Tova utočnenie vǎzstanovjava istinskija status na mǎrtvity, kakto e propovjadvan v Ekl. 9:5-6-10: Za vsički živi ima nadežda; i dori živo kuče e po-dobro ot mǎrtǎv ľǎv. Zaštoto živite znajat, če šte umrat; no mǎrtvity ne znajat ništo i njama veče nagrada za tjah, tǎj kato pametta im e zabravena. I ljubovta im, i omrazata im, i zavistta im veče sa izčeznali; i te njama da imat veče učasie v ništo, koeto se vǎrši pod slǎnceto Kakvoto i da nameri rǎkata ti da pravi, vǎrši go s cjalata si sila; zaštoto njama rabota, nito zamisǎľ, nito znanie, nito mǎdrost v groba, kǎdeto otivaš. (Šeol , kojto e prǎstta na zemjata).

Njama misǎľ sled smǎrtta, zaštoto misǎľta živee v mozǎka na čoveka samo kogato toj e vse ošte živi i se hrani ot krǎvta, izpraštana ot bieneto na sǎrceto mu. I tazi krǎv sama po sebe si trjajba da bǎde prečistena črez belodrobno dišane. Bog nikoga ne e kazval ništo drugo, otkakto e kazal na Adam, kojto e stanal grešnik črez neposlušanie, v Bitie 3:19: „ S pot na liceto si šte jadeš hljab, dokato se vǎrneš v zemjata, ot kojato si vzet; zaštoto prǎst si i v prǎstta šte se vǎrneš .“ Za da potvǎrdim tova sǎstojanie na ništožestvo na mǎrtvity, četem v Psalm 30:9: „Kakva ti e polzata, če si proljal krǎvta mi, če si me svalil v jamata? Hvali li te prǎstta? Vǎzvestjava li Tvojata vjarnost?“ Ne, zaštoto ne može, spored Psalm 115:17: „ Mǎrtvity ne hvaljat Gospoda, nito njakoj, kojto sliza v mǎľčanie.“ No tova ne preči na Boga da može da vǎzkresi otnovo život, kojto e sǎšťestvuval predi tova, i imenno tazi tvorčeska sila go pravi Bog, a ne angel ili čovek.

I dvata pǎtja imat dva krajni rezultata i Otkr. 20 ni uči, če sa razdeleni ot hiljadata godini na sedmoto hiljadoletie. Dokato celijat čoveški život izčezva ot liceto na zemjata v načaloto na tezi hiljada godini , padnalite njama da bǎdat vǎzkreseni, dokato ne bǎde izvǎršen sǎdǎt im ot svetiite i Isus Hristos v Negovoto nebesno carstvo. Črez tova poslanie, prikrepeno kǎm sedmata trǎba , Otkr. 11:18 potvǎrždava, kazvajki: Narodite se razgneviha i Tvojat gnjav dojde , i dojde vremeto da sǎdiš mǎrtvity , da vǎznagradiš Tvoite slugi, prorocite, svetiite i onezi, koito se bojat ot Tvoeto ime, malki i golemi, i da uništoži onezi, koito uništožavat zemjata . V tozi stih sǎdǎt na mǎrtvity kara Bog da vǎzkresi pǎrvo svoite verni mǎrtvi izbranici, za da mogat te da sǎdjat nečestivite, dǎržani v sǎstojanie na smǎrt.

2b- a drugite za sram, za večen sram.

Večnostta šte prinadleži samo na živite. Sled okončatelnoto im uništoženie na Strašnja sǎd , sramǎt i pozorǎt na padnalite šte ostanat samo vǎv večnata pamet na izbranite, angelite i Boga.

Dan 12:3 I mǎdrite ŝte blestjat kato sijanieto na nebeto, i onezi, koito obrǎŝtat mnozina kǎm pravda, kato zvezdite do veĉni vekove.

3a - Tezi, koito sa bili inteligentni, ŝte blestjat kato bljasǎka na nebeto

Inteligentnostta izdiga ĉoveka nad ĵivotnite. Tja se razkriva ĉrez sposobnostta mu da razsǎždava, da pravi zakljuĉenija ĉrez nabljudenie na fakti ili ĉrez prosto izĉislenie. Ako horata ne bjaha buntovni v svobodata, kojato Bog im dava, inteligentnostta bi dovela ĉjaloto ĉoveĉstvo do sǎŝtoto priznanie za sǎŝtestvuvaneto na Bog i negovite zakoni. Zaŝtoto ot Moisej nasam Bog e zapisval pismeno naj-znaĉimite sǎbitija ot svoeto otkrovenie kǎm horata. Eto pǎtjat na razsǎŝdenie, kojto trjabva da se sledva. Monoteistiĉnata vjara se pojavjava v istorijata na evrejskija narod. Nejnite svidetelstva i nejnite pisanija sledovatelno imat prioritet pred vsiĉki drugi pisanija, pripisvani na sǎŝtija tozi unikalen Bog. Da se vodi borba sreŝtu Boŝija narod ostava normalna vǎzmoŝnost, no da se vodi borba sreŝtu svetite pisanija se prevrǎŝta v djavolsko delo. Vjarata, ustanovena ot Isus Hristos, ĉerpi svoje iztoĉnici i prepratki ot evrejskite pisanija na Starija zavet, koeto ì dava legitimnost. No rimokatoliĉeskata doktrina ne zaĉita tozi princip, poradi koeto nito tja, nito Koranǎt na isljama mogat da pretendirat da bǎdat ĵivijat Bog, sǎzdateljat na vsiĉko, koeto ŝivee i sǎŝtestvuva. Isus potvǎrŝdava principa, kato pripomnja v Joan 4:22, ĉe spasielieto idva ot judeite : Vie se poklanjate na tova, koeto ne poznavate; nie se poklanjame na tova, koeto poznavame, zaŝtoto spasielieto e ot judeite .

V tazi pǎrva grupa na izbranite, Bog opredelja mǎŝete, spasielieto bez osobeni znanija, zaradi tjanata vjarnost, projavena s risk za ĵivota im ot Adam i Eva; i tova do 1843 g. Te sa spasielieto, zaŝtoto delata im sa svidetelstvali za tjanata inteligentnost i priemaneto im na boŝestvenite zakoni, projaveni ĉrez tjanoto posluŝanie. V tazi grupa naj-vernite i naj-miroljubivi protestanti sa se vǎzpolzvali do proleta na 1843 g. ot tǎrpenieto na Boga, kojto edva ot tazi data e napravil zadǎlŝitelno praktikuvaneto na svjatata si sǎbota. Otkrovenie 2:24-25 ŝte potvǎrdi tova izkljuĉenie: Na vas, vsiĉki, koito ste v Tiatir, koito njamate tova uĉenie i ne ste poznali dǎlbinite na Satana, kaktoto gi nariĉat , vi kazvam: Njama da vi naloŝa drugo breme; samo tova, koeto imaŝ, drǎŝ go, dokato dojda.

3b - i onezi, koito sa uĉili na pravednost množestvoto, ŝte blestjat kato zvezdite, zavinagi i zavinagi.

Tazi vtora grupa e otdelena zaradi visokoto nivo na osveŝtenie, koeto predstavljava na zemjata ot 1843 g. nasam. Izbrana ĉrez izpitanie na vjarata, osnovano pǎrvonaĉalno na nadeŝdata za zavrǎŝtaneto na Isus Hristos, posledovatelno prez proleta na 1843 g. i esenta na 1844 g., nejnoto osveŝtenie ot Boga e oficialno oficializirano ĉrez vǎzstanovjavaneto na sǎbotata, kojato tja praktikuva otnovo sled dǎlgi vekove na mrak, zabrava i prezrenie kǎm neja.

V tova rozdelenie na dve grupi , tova, koeto gi otliĉava, e poloŝenieto im po otnoŝenie na Boŝijata spravedlivost, t.e. statutǎt im po otnoŝenie na desette Mu zapovedi i drugite Mu zdravni i drugi naredbi. V originalnija si tekst na Izh. 20:5-6, vtortata zapoved, potisnata ot Rim, jasno razkriva vaŝnostta, kojato Bog otdava na podĉinenieto na Negovite zapovedi, i napomnja za dvata pǎtja i dve protivopoloŝni krajni sǎdbi: ... Az sǎm revniv Bog, Kojto Kojto nakazvam bezzakonieto na baŝtite vǎrhu decata do tretoto i ĉetvǎrtoto pokolenie na onezi, koito Me mrazjat i prestǎpvat zapovedite Mi, i pokazvam milost kǎm hiljadi pokolenija na onezi, koito Me obiĉat i pazjat zapovedite Mi .

V tozi stih Duhät razkriva pričnata za säštstvuvaneto na zvezdite v našeto zemno tvorenie. Te sa bili prednaznačeni da säštstvuvat samo kato simbol na Božiite izbrani zemni izbranici; i imenno Bitie 1:17 razkriva tjahnoto poslanie: Bog gi postavi na nebesnija prostor, za da osvetjavat zemjata. Sled tova Bog gi izpolzva, za da pokaže na Avraam množestvoto na negovite potomci v Bitie 15:5: Prebroj nebesnite zvezdi, ako možeš da gi prebroiš; takova šte bade i tvoeto potomstvo.

Väpreki tova, statutät na tezi duhovni zvezdi može da se promeni v zavisimost ot delata, izväršeni ot izkupenija vjarvašt. Kato pada duhovno črez neposlušanie, zvezdata pada , tja pada ot nebeto . Obrazät šte bade prizovan, za da izobrazí padenieto na protestantskata vjara prez 1843 g., objaveno ot istinski nebesen znak prez 1833 g., v 6-ija pečat na Otkr. 6:13: i nebesnite zvezdi padnaha na zemjata, kakto smokinovo därvo hvärlja preždevremennite si smokini, razklateno ot silen vjatär. I otnovo v Otkr. 12:4: Opaškata mu otléče edna treta ot nebesnite zvezdi i gi hvärli na zemjata. Tova poslanie podnovjava poslaniето na Dan. 8:10: Toj se väzkači na nebesnoto vojnstvo i hvärli na zemjata čast ot vojnstvoto i ot zvezdite i gi stäpka . Duhät vmenjava na rimskija papski režim duhovnoto padenie na edna treta ot izkupenite vjarvašti; izmameni hora, koito naprazno šte vjarvat v spasenieto na Hristos i šte pretendirat za Negovata pravедnost.

Dan 12:4 No ti, Daniile, zatvori dumite i zapečataj knjigata do kraja na vremeto; i togava mnozina šte ja pročetat i znaniето šte se umnoži.

4a - Tova posledno vreme ima njakolko posledovatelni fazi, no oficialno započva prez proletta na 1843 g. s vlizaneto v sila na božestvenija dekret, predvaritelno napisan v Dan. 8:14: Do večer-utro 2300 g. i svetostta šte bade opravdana . Prez 1994 g. vtoroto posledno vreme e beljazano ot osäždvaneto na vselenskata adventna institucija. Knigata na Daniil se čete ot 1843 g., no nikoga ne e bila tälkuvana pravilno predi тази rabota, kojato vse ošte podgotvjam prez 2021 g., i тази ot 2020 g. nasam. Sledovatelno, тази data beleži apogeja na nejnoto poznanie i po tozi način istinskoto okončatelno vreme na kraja , koeto šte zavärši s istinskoto zavräštane na Isus Hristos, izvestno i očakvano, prez proletta na 2030 g. Viždame, če тази 2020 g. večé e dobre beljazana ot Bog, täj kato cjaloto čovečestvo e porazeno ot smärtnostta na virusa Covid-19, kojto se pojavi v Kitaj prez 2019 g., no v papska katoličeska Evropa - edva ot 2020 g. Prez 2021 g. virusite mutirat i prodälžavat da porazjavat vinovno i nepokorno čovečestvo.

Iljustriran adventen izpit na vjarata

Dan 12:5 I az, Daniil, poglednah, i eto, dvama drugi mäže stojaha, edinijat otsam brega na rekata, a drugijat ottam brega na rekata.

5a - Zapomnete! Daniil e na brega na reka „Hidekel“, Tigär, čovekojadecät. Segä dvama mäže sa ot dvete strani na rekata, koeto označava, če edinijat e uspjäl da ja prekosi, a drugijat e na päť da go napravi. Ošte v Dan. 8:13 se vodi diskusija meždu dvama svetci.

Dan 12:6 I edin ot tjah kaza na oblečenija v leneno obleklo mäž, kojto stoeše väřhu vodite na rekata: Koga šte bade krajat na tezi čudesa?

6a - V Dan. 8:14 vāprosíte na svetiite sa polučili ot Boga otgovora na 2300 večer-utrin, koeto opredelja datata 1843. Podhodāt se povtarja i tuk i vāprosāt tozi pāt se otnasja do kraja na sveta; momenta, v kojto proročestvoto šte prestane da bāde polezno. Vāprosāt e zadaden na Hristos, izobrazen ot tozi māj, oblečen v leneno, kojto stoi nad rekata i nabljudava kak horata ja preminavat. Bog priema obraza na preminavaneto prez Červeno more, koeto spasjava evreite, no udavja egipetskite im vragove.

Dan 12:7 I čuh oblečenija v leneni drehi māj, kojto beše vārhu vodite na rekata, da diga djasnata si rāka i ljavata si rāka kām nebeto i da se kālne v Onogova, Kojto živee doveka, če tova šte bāde za vreme i vremena, i polovin vreme; i kogato silata na svetija narod bāde napālno sākrušena, vsičko tova šte se svārši.

7a - I čuh kak mājžāt, oblečen v leneni drehi, kojto beše nad vodite na rekata, digna djasnata si rāka i ljavata si rāka kām nebeto,

V pozicijata na sādija-arbitār, Isus Hristos vdiga kām nebeto blagoslavjaštata si djasna rāka i nakazvaštata si ljava rāka, za da napravi tāržestvena deklaracija.

7b - i se zakle v Živija doveka, če tova šte bāde za vreme, vremena i polovin vreme

Kato citira proročeskata prodālžitelnost na papskoto caruvane, Hristos pokazva i pripomnja svoja sād, kojto v minaloto e osādil cārkvata Mu da strada ot iznudvanijata na papskija režim i prokljatijata na varvarkite našestvija, koito sa go predšestvali; tova se dālži na izostavjaneto na sābotata ot 7 mart 321 g. Vjarvaštite ot vremenata na adventnite izpitanija sa predupredeni po tozi način. No vtorā pričina kara Bog da izvika tova papsko caruvane; tova e datata na negovoto načalo, a imenno 538 g. sl. Hr. Izborāt e razumen, tāj kato tazi data 538 šte posluži kato osnova za izčislenijata, koito proročestvoto šte ni predloži, kato ni predstavi novi proročeski prodālžitelnosti v stihove 11 i 12.

7v - i če vsički tezi nešta šte svāršat, kogato silata na svetija narod bāde napālno sākrušena

Tova kratko izrečenie dobre obobštava istinskija moment na kraja: tozi, v kojto v kraja na poslednoto goljamo bedstvie izbranite šte se okažat na praga na uništoženie, zaličavane ot liceto na zemjata; obārnete vniimanie na točnostta: napālno sākrušeni .

Dan 12:8 Čuh, no ne razbrah; i kazah: Gospodarju moj, kakāv šte bāde krajat na tezi nešta?

8a - Gorkijat Daniil! Ako razbiraneto na negovata kniga vse ošte e zagadka za živeeštite prez 2021 g., kolko daleč otvād negovija obseg i bezpolecno za sobstvenoto mu spasenie beše tova razbirane!

Dan 12:9 I toj kaza: Idi si, Daniile, zaštoto dumite sa zatvoreni i zapečatani do kraja na vremeto.

9a - Otvorāt na angela šte ostavi Daniil gladen, no potvrždava kāsnoto izpālnenie na proročestvoto, zapazeno za vremeto na kraja na hristijanskata era.

Dan 12:10 Mnozina šte bādat očisteni, izbeleni i rafinirani; nečestivite šte vāršat nečestie, i nikoj ot nečestivite njama da razbere; no razumnite šte razberat.

10a - Mnozina šte bādat prečisteni, napraveni beli i rafinirani

Kato povtarja tuk točnija citat duma po duma ot Dan. 11:35, angelät potvărždava papskata identičnosta na arogantnija i despotičen car , kojto se izdiga nad vsički bogove i dori nad edinstvenija istinski Bog , v stih 36.

10b - Nečestivite šte văršat zlo i nikoj ot nečestivite njama da razbere,

Angelät izvikva princip, kojto šte prodälži do kraja na sveta, prodälžavaneto na zloto e izobrazeno v proročestvata na Daniil črez prodälžavaneto na „mesinga “ na gräckija grjah i „ željazoto “ na rimskata sila do zavrăștaneto na Hristos. Nečestivite šte bädät dvojno vätzprepjatstvani da razberat: pärvot ot ličnata si nezainteresovanost, i vtoro, ot silna zabluda, dadena ot Boga, kojato im pozvoljava da povjarvat na lășzata spored 2 Sol. 2:11-12: Zatova Bog im izprašta silna zabluda, za da povjarvat na lășzata , za da bädät osășdeni vsički, koito ne vjarvat na istinata, a namirat udovolstvie v nepravdata .

10v - no tezi, koito imat razbirane, šte razberat.

Tozi primer dokazva, če duhovnata inteligentnost e specialen dar, daden ot Bog, no tja e predšestvana ot dobro izpolzvaneto na osnovnija intelekt, daden na vsički normalni hora. Zaštoto dori v tazi norma horata bärkat obrazovanieto i negovite diplomi s inteligentnostta . Zatova vi napomnjam za tazi razlika: obrazovanieto pozvoljava dannite da bädät vävedeni v čoveškata pamet, no samo inteligentnostta pozvoljava tjanoto dobro i mädro izpolzvaneto.

Dan. 12:11 I ot vremeto, kogato se premahne postojannoto vseizgarjane i se postavi merzostta, kojato e zapustenie, šte minat hiljada dvesta i devetdeset dni.

11a - Ot vremeto, kogato neprestannata žertva šte prestane

Trjabva da otbeleža otnovo, no dumata „ žertva “ ne se pojavjava v originalnija evrejski tekst. I tazi preciznost e ot rešavašto značenje, zaštoto tova neprestanno značenje se otnasja do nebesnoto sveštenstvo na Isus Hristos. Kato väzproizvežda negovoto hodatajstvo na zemjata, papizmät premahva ot Isus Hristos roljata mu na hodataj za grehovete na negovite izbrani.

Tova uzurpirano paralelno zemno služenie započva prez 538 g.; datata, kogato Vigilij I , pärvijat upravljavašt papa, se ustanovjava v Rim, v Lateranskija dvorec, na planinata Celian (nebet).

11b- i kädeto šte se ustanovi gnusna pustota

Toest, ot 538 g., datata, kogato započva papskoto rimsko caruvane, citirano v Dan. 9:27: i šte ima na kriloto na merzosti na zapustenie, dori do pälno uništoženie, i šte bädä razrušeno [spored] postanovenoto vărhu pustata [zemja] ...

V tozi stih, otnasjašt se do datata 538 g., Duhät veče govori samo za papski Rim, koeto objasnjava izpolzvaneto na dumata „merzost“ v edinstveno čislo. Tova ne e taka v Dan. 9:27, kädeto sa zasegnati i dvete fazi na Rim – ezičeskata i sled tova papskata.

Neka otbeležim interesa i važnostta na grupiraneto v tozi stih na dve nešta: „ premahvaneto na ežednevnoto “ ot Hristos v Dan. 8:11 i papskoto „krilo “, koeto nosi „ merzkoto zapustenie “, citirano v Dan. 9:27. Kato svărzva tezi dve dejstvija s edna i säšta data 538 g. i s edno i säšto säštstvo, Duhät potvărždava i dokazva, če avtorät na tezi zlodejanija naistina e rimskijat papizäm.

V Dan. 11:31 dejstvieto, pripisvano na gräckija car Antioh IV, ni predstavja tipičnija model na tova, koeto Bog nariča „merzostta na zapustenieto“. Papizmät go väzproizvežda, no v prodälženie na 1260 dälgi, kärvavi godini.

11v - šte ima hiljada dvesta i devetdeset dni.

Za da se napravjat proročeskite prodälžitelnosti, citirani otnosno vremeto na kraja, neoproveržimi, edinicata e postavena pred čisloto väv vsički proročestva na Daniil: dni 1290 ; dni 1335 (sledvaštija stih); Dan. 8:14: večer-sutrin 2300 ; i večje v Dan. 9:24: sedmici 70.

Imame samo edno mnogo prosto izčislenie za izväršvane: $538 + 1290 = 1828$.

Značienieto na тази data, 1828 g., e, če tja pridava na adventnoto säbitie universalen harakter, täj kato otbeljazva tretata ot pet godini na adventnite konferencii, proveždani v Albäri Park v London v prisästvieto na anglijskoto kralsko semejstvo.

Dan 12:12 Blažen e onzi, kojto täрпи i dostigne hiljada trista trideset i pet dni.

12a - Edinstveno tozi stih ni dava značienieto na tezi dve proročeski prodälžitelnosti. Temata e očakvaneto na zavräštaneto na Hristos, no edno konkretno očakvane, osnovano na čislovi predloženija, dadeni ot Biblijata. Neobhodimo e novo izčislenie: $538 + 1335 = 1873$. Angelät ni predstavja dve dati, koito otbeljazvat säotvetno načaloto i kraja na adventnija izpit na vjarata, izväršen meždu 1828 i 1873 g. Po tozi način vmanieto ni e nasočeno käm datite 1843 i 1844, koito sa bili točno pričinite za dve posledovatelni očakvanija za slavnoto zavräštane na Isus Hristos v SAŠt, sledovatelno i v protestantskite zemi.

V obraza na preminavaneto na reka „Tigär“, tigärät, kojto jade čoveški duši, sa tezi dati 1843-1844 g., koito karat pokvarenija protestant da premine ot duhoven život käm duhovna smärt. Ot druga strana, tozi, kojto e izdäržal izpitanieto, izliza živ i blagosloven ot Boga ot tova opasno preminavane. Toj polučava ot Boga specifično blaženstvo: „Blažen e onzi, kojto dostigne 1873 g.!“

Dan. 12:13 I ti värvu käm kraja si; šte si počineš i šte se zastäpiš za nasledstvoto si v poslednite dni.

13a - Daniil šte otkrie sled pärvoto väzkresenie, v koeto šte bäde väzkresen, smisäla na vsički nešta, koito ni e predal. No za adventista, kojto vse ošte e živ, negovoto učenie šte bäde dopälнено ot otkrovenijata, sädäržašti se v Apokalipsisa na Joan.

Knigata na Daniil dobre krie ogromnoto si bogatstvo. Otbeljazahme urocite na nasärčenie, koito Gospod otpravja käm svoite izbranici v poslednite dni, zaštoto tezi posledni dni šte se värnat käm normata na strah i nesigurnost, kojato e preobladavala prez cjalata čoveška istorija na zemjata. Ošte vednäž, no za posleden päť, izbranite šte bädat izbrani i šte bädat däržani otgovorni za neštastijata, koito šte spoletjat buntovnite oceleli ot Tretata svetovna vojna, objavena v Dan. 11:40-45 i Otkr. 9:13. Ezekiil 14 predstavja tipičnite modeli na vjara: Noj, Daniil i Jov. Podobno na Noj, nie trjabva da izbjagame i da se säprotivljavame na tečienieto na svetskata misäl, kato izgradim svoja kovčeg na vjarnost käm Boga. Podobno na Daniil, nie trjabva da ostanem zdravo privärzani käm izpälnienieto na dälga si kato izbranici, kato otkazvame standartu, ustanoven ot falšivata religija. I podobno na Jov, šte

trjabva da priemame stradanija fizičeski i psihičeski, kogato Bog go pozvoljava, imajki predimstvo pred Jov: črez negovija opit sme naučili zašto Bog dopuska tezi izpitanija.

Knigata na Daniil ni pozvoli da razberem po-dobre nevidimija nebesen život. Tova stana črez otkrivaneto na geroja na ime Gavrail, ime, koeto označava „tozi, kojto vižda liceto na Boga“. Toj prisášta váv vsički važni misii na plana na božestvenoto spasenie. I trjabva da osážnaem, če v nebesnoto carstvo Božie toj i vsički dobri angeli bjaha lišeni ot prisáštvieto na Mihail, angelskoto izraženie na Boga, po vreme na zemnoto mu vāpláštenie, toest 35 godini. V goljamo spodeljane na ljubovta Mihail sášto spodelja svojata vlast, priemajki da bāde samo „ edin ot glavnite vodači “. No Gavrail go predstavi i na Daniil, izbranija sred izbranite, kato „ Voda na tvoja narod “. A Dan. 9 ni razkriva mnogo jasno vsičko, koeto Isus idva da izvārši, za da spasi svoje verni izbranici. Božestvenijat spasitelen proekt e jasno objaven, a sled tova osáštestven na 3 april 30 g. črez razpjatieto na Isus Hristos.

Knigata na Daniil ni pokaza, če vjarata može da bāde demonstrirana samo ot vāzrasten. I če spored Boga, deteto stava vāzrasten, kogato navārši trinadesetata si godina. Sledovatelno možem da nabljudavame samo gorčivija plod, kojto se nosi ot kráštenieto na bebetata, i religioznoto nasledstvo, porodeno ot vsički falšivi religii. Isus zajavi v Mark 16:16: „ Kojto povjarva i se krāsti, šte bāde spasen; kojto ne povjarva, šte bāde osāden .“ Tova označava, če predi kráštenieto vjarata trjabva da prisášta i da bāde demonstrirana. Sled kráštenieto Bog ja izpitva. Sášto taka, drug biser, razkrit v Daniil, sa potvārdeni tezi dumi na Isus ot Matej 7:13: „ Vlezte prez tjasnata porta , zaštoto široka e portata i prostranen e pātjat, kojto vodi kām pogibel.“ i mnogo sa tezi, koito minavat ; i sášto v Matej 22:14: Zaštoto mnogo sa zvani, a malcina sa izbrani ; spored Dan. 7:9, deset miliarda prizovan da otgovarja pred Boga samo za edin milion na izkopenite izbrani spaseni, zaštoto te naistina šte sa služili dobre na Sāzdatelja Bog, v Hristos v Svetija Duh.

Glava 12 toku-što položi osnovite na strukturata na knigata Otkrovenie, kato pripomni datite 538, 1798, 1828, 1843-1844, skriti i predpolagaemi, no fundamentalni za razdelenieto na vremeto v Otkrovenie, i 1873. Tam šte bāde konstruirana druga data, 1994, za neštastieto na edni i štastieto na drugi.

Vāvedenie v proročeskija simvolizām

Váv vsički biblejski pritči Duhāt izpolzva zemni elementi, njakoi ot čiito kriterii mogat da simvolizirat anonimni sáštnosti, koito predstavjat obšti kriterii. Sledovatelno vseki izpolzvan simvol trjabva da bāde razgledan ot vsički āgli, za da se izvlekat ot nego skritite ot Boga uroci. Da vzemem naprimer dumata „ more “. Spored Bit. 1:20 Bog go naseljava s životni ot vsjakakāv vid, bezbrojni i anonimni. Negovata sreda e fatalna za čoveka, kojto živee, dišajki vāzduha. Taka to se prevrāšta v simvol na smārta za čoveka, kojto s pravo može da se strahuva i ot negovata solenost, kojato pravi zemjata sterilna. Očevidno tozi simvol ne e blagoprijaten za čovečestvoto i poradi značienieto mu na smārta, Bog šte dade imeto si na evrejskija basejn za izmivane, kojto predveštava vodite na kráštenieto. Segā da krāstiš označava da potopiš, toest da umreš udaven, za da živeeš otnovo v Isus Hristos. Starijat

neopravdan čovek se izdiga, nosejki Hristovata pravednost. Tuk viždame bogatstvoto na edinstven element ot božestvenoto tvorenie: moreto . Pod tova učenie šte razberem po-dobre značienieto, koeto Bog dava na tozi stih ot Daniil 7:2-3: „... i eto, četirite nebesni vetrove se vturnaha vārhu goljamoto more . I četiri golemi zvjara izljazoha ot moreto , različni edin ot drug .“ Znajte, če „ četirite nebesni vetrove “ predpolagat vselenskite vojni, koito doveždat pobedonosnite narodi do gospodstvašta vlast. Tuk „ goljamoto more “ simbolizira čoveškite masi na ezičeskite narodi, koito, ne počitajki Boga, sa v Negovite oči ravni na životnite „na moreto “. V izraza „ četiri nebesni vetrove “ „ četiri “ predstavljavat 4-te kardinalni točki na posokite Sever, Jug, Iztok i Zapad. „ Nebesnite vetrove “ nosjat promeni vāv vānšnja vid na nebeto, kato razprāskvat oblacite, pričinjavat buri i nosjat dāžd; kato razprāskvat oblacite, te blagoprijatstvat slānčevata svetlina. Po sāštija način vojnite pričinjavat golemi političeski i obštestveni promeni, ogromni kataklizmi, koito davat gospodstvo na novija pobedonosen narod, izbran ot Boga, no bez da bāde blagosloven ot Nego. Tāj kato sa opredeleni kato „ životni “, te njamat pravo na blagosloviite, prednaznačeni da bādat predloženi na istinskite hora; Negovite verni izbranic, koito hodjat v božestvenata svetlina ot Adam i Eva i tova do kraja na sveta. A koi sa Negovite izbranic? Tezi, v koito Toj razpoznava Svoja obraz, tāj kato čovekāt e sāzdaden po Boži obraz spored Bitie 1:26. Obārnete vnimanie na tazi razlika: čovekāt e sāzdaden ot Bog po Negov obraz , dokato životnoto e sāzdadeno ot negovata sreda – morskā, zemna ili nebesna, po reda, daden ot Bog. Izborāt na glagola otbeljazva razlikata v statusa.

Kato vtori primer, neka vzemem dumata „ zemja “. Spored Bitie 1:9-10, tova ime „ zemja “ e dadeno na sušata, izljazla ot „ moreto “; obraz, kojto Bog šte izpolzva v Otkr. 13, za da simbolizira protestantskata vjara, proizljazla ot katoličeskata vjara. No neka razgledame drugi aspekti na „ zemjata “. Tja e blagoprijatna za čoveka, kogato go podhranva, no neblagoprijatna, kogato priema vida na bezvodna pustinja. Sledovatelno, za da bāde blagoslovija za čoveka, zavisi ot dobroto polivane ot nebeto. Tova polivane može da dojde i ot rekite i potocite, koito go presičat; eto zašto samoto Božie slovo e sravneno s „ izvor na živa voda “ v Biblijata. Imenno naličieto ili otsāstviето na tazi „ voda “ opredelja prirodata na „ zemjata “ i duhovno kačestvoto na čoveškata vjara, sāstavena ot 75% voda.

Kato treti primer, neka vzemem zvezdite na nebeto. Pārvo, „ slānceto “, ot položitelnata strana, to osvetjava; spored Bit. 1:16, to e svetiloto na „ denja “, to zatoplja i nasāčava rasteža na rastenijata, koito čovekāt izpolzva za hrana. Ot otricatelnata strana, to izgarja posevite črez prekomerna toplina ili lipsa na dāžd. Galilej e bil prav, to e v centāra na našata vselena i vsički planeti v negovata sistema se vārtjat okolo nego. I predi vsičko, to e naj-goljamoto, Biblijata go opredelja kato „ naj-goljamoto “ v Bit. 1:16, naj-goreštoto i nedostāpno. Vsički tezi kriterii go pravjat sāvāršen obraz na Boga, v kogoto se namirat vsički tezi karakteristiki. Nikoj ne može da vidi Boga i da ostane živ, nito može da stāpi na „ slānceto “; edinstvenata mājka zvezda, ostanalite sa vsički planeti ili ženski zvezdi. Sled nego, „ lunata “, „ naj-malkata “: spored Bit. 1:16, to e svetiloto na noštta, na tāmminata, nad kojato caruva. Sledovatelno „ Lunata “ ima samo negativno poslanie za sebe si. Vāpreki če e naj-blizka do nas, tazi zvezda otdavna pazi misterijata na skritoto si lice. Tja ne sveti sama, a podobno na vsički ostanali planeti, ni izprašta obratno, v progresiven cikāl, slaba svetlina, kojato polučava ot „slānceto“. Po vsički tezi kriterii „lunata“ e perfektnijat simbol, kojto predstavja, pārvo, judejskata religija, i vtoro, falšivata hristijanska religija na rimokatoličeskija papizām ot 538 g. do naši dni, i na luteranskija, kalvinistkija i anglikanskija protestantizām ot 1843 g. nasam. V nebeto ima i „ zvezdite “, koito spored Bit. 1:14-15-17 imat dve roli, koito spodeljat sās „ slānceto i lunata “. Tazi na „ otbeljazvane na sezonite, dnite i godinite “ i tazi na „ osvetjavane na zemjata “. Te svetjat, v po-goljamata si čast,

samo po vreme na tãmnina, prez noštta. Tova e idealnijat simbol, kojto predstavja Božiite služiteli, istinskite, dokato proročestvoto ne im pripiše padenie; koeto pokazva promjana v tehniija duhoven status. Tova šte bãde poslanieto, koeto Bog šte izpolzva, za da predizvika padenieto na hristijanstvoto, žertva na rimskata lãža v Dan. 8:10 i Otkr. 12:4; i padenieto na vselenskija protestantizãm v Otkr. 6:13 i 8:12. Izolirana, „zvezdata “ oboznačava katoličeskoto papstvo v Otkr. 8:10-11, protestantskata vjara v Otkr. 9:1; i obedineni v korona, 12 na broj, pobedonosnoto Izbrano sãbranie, v Otkr. 12:1. Dan. 12:3 gi opredelja kato simbol na „ onezi, koito šte sa naučili na pravda množestvoto “, toest „ onezi, koito prosvetljavat zemjata “ sãs svetlinata, dadena ot Boga.

Tezi pet simboli šte igraja važna rolja v proročestvoto za Apokalipsisa. Sledovatelno možete da se upražnjavate v otkrivaneto na skritite poslanija, noseni ot kriteriite na predstavenite simboli. No njakoi biha bili trudni za otkrivane, sãšto taka samijat Bog posočva ključa kãm misterijata v stihove ot Biblijata, kato dumite „ glava i opaška “, koito mogat da bãdat razbrani samo črez značenieto, koeto Bog im dava v Isaja 9:14, kãdeto četem: „ sãdijata ili starejšinata e glavata, prorokãt, kojto uči lãži, e opaškata “. No stih 13 predlaga paralelno, sledovatelno nosešti sãštite značenija, „ palmovija klon i trãstikata “; „ trãstika “, kojato šte predstavjava rimskoto papstvo v Otkr. 11:1.

Čislata i figurite imat i simbolično značenje. Kato osnovno pravilo, imame vãv vãzhodjašt red:

Za čisloto „1“: unikalnost (božestvena ili čislova)

Za čisloto „2“: nesãvãršenstvo.

Za čisloto „3“: sãvãršenstvo.

Za čisloto „4“: universalnost (4 kardinalni točki)

Za čisloto „5“: mãž (mãž ili žena).

Za čisloto „6“: nebesnijat angel (nebesnoto sãštstvo ili pratenik).

Za čisloto „7“: pãlnota. (Sãšto: pečat na Boga-sãzdatel)

Nad tova čislo imame kombinacii ot sãbiranija na pãrvite sedem osnovni čisla; primeri: $8 = 6 + 2$; $9 = 6 + 3$; $10 = 7 + 3$; $11 = 6 + 5$ i $7 + 4$; $12 = 7 + 5$ i $6 + 6$; $13 = 7 + 6$. Tezi izbori imat duhovno značenje vãv vrãzka s temite, razgledani v tezi glavi na Otkrovenie. V knigata Daniil otkrivame proročeskite poslanija odnosno mesianskata hristijanska epoha v glavi 2, 7, 8, 9, 11 i 12.

V knigata Otkrovenie, razkrita na apostol Joan, simboličnijat kod na nomerata na glavite e izključitelno pokazatelen. Hristijanskata epoha e razdelena na dve osnovni istoričeski časti.

Pãrvata, prikrepna kãm čisloto „2“, obhvašta po-goljamata čast ot doktrinalnoto „nesãvãršenstvo“ na hristijanskata vjara, predstaveno ot 538 g. ot rimokatoličeskija papizãm, naslednik na religioznata norma, ustanovena ot 7 mart 321 g. ot ezičeskija rimski imperator Konstantin I. Glava 2 obhvašta cjaloto vreme meždu 94 i 1843 g.

Vtorata čast, predstavena s čisloto „3“, se otnasja do 1843 g., „adventnoto“ vreme, vreme, kogato Bog iziskva vãzstanovenoto apostolsko doktrinalno „sãvãršenstvo“ v sãotvetstvie s programata,

prorokovana ot božestvenija dekret, citiran v Dan. 8:14. Tova sāvāršenstvo šte bāde postignato postepenno do zavrāštāneto na Hristos, očkavāno prez proletta na 2030 g.

Nad čisloto 7, čisloto 8, ili 2+6, izvikva vremeto na nesāvāršenstvo (2) na djavolskite dela (6). Čisloto 9, ili 3+6, pokazva vremeto na sāvāršenstvo (3) i sāšto tolkova djavolskite dela (6). Čisloto 10, ili 3+7, prorokuva za vremeto na sāvāršenstvo (3), pālnotata (7) na božestvenoto delo.

Čisloto „11“, ili glavno 5+6, se otnasja do vremeto na frenskija ateizām, v koeto čovekāt (5) e svārzvan s djavola (6).

Čisloto „12“ ili 5+7 razkriva vrāzkata na čoveka (5) s Boga-sāzdatel (7 = pālnota i negovijāt carski pečat).

Čisloto „13“ ili 7+6 oboznačava pālnotata (7) na hristijanskata religija, svārzana s djavola (6); papska pārvo (more) i protestantska (zemja) v poslednite dni.

Čisloto „14“ ili 7+7 se otnasja do adventnoto delo i negovite universalni poslanija (Večnoto Evangelie).

Čisloto „15“, ili 5+5+5 ili 3x5, izvikva vremeto na čoveškoto sāvāršenstvo (3) (5). To beleži kraja na vremeto na blagodatta. Duhovnata „ pšenica “ e uzrjala, za da bāde ožānata i sāhranena v nebesnite žitnici. Podgotovkata na izbranite e zavāršena, zaštoto te sa dostignali nivoto, iziskvano ot Boga.

Čisloto „16“ v Otkrovenie se otnasja do vremeto, kogato Bog izliva „ sedemte posledni čaši na gneva Si “ vārhu religioznite si vragove, nevjarnoto hristijanstvo ot glava 13.

Čisloto „17“ priema značienieto si, podobno na predišnoto, ot temata, kojato Bog mu dava v svoeto proročestvo, a imenno v Otkrovenie 17, simvolāt na „ sāda na goljamata bludnica “ ot Boga. V Biblijata pārvoto izpolzvine na tova simvolično čislo se otnasja do Velikdenskata sedmica, kojato započva na 10-ija den ot pārvija mesec na godinata i zavāršva na 17-ija den . Izpālvena doslovno po otnošenje na dnite za smārtta na „Božija Agnec “ Isus Hristos, Pashata e prorokovana v dni-godini v 70-ija den ot „ 70-te sedmici “ ot godinite na Dan. 9:24 do 27. Proročestvoto za 70-ata sedmica ot stih 27 sledovatelno obhvašta vremeto ot sedemte godini meždu datite 26 i 33. Celta, posočena ot proročestvoto, e Pashata, razpoložena prez proletta, „ v sredata “ na tezi sedem godini ot proročeskata sedmica, citirana v Dan. 9:27.

Za poslednite istinski „adventisti“ čisloto 17 šte se otnasja do 17 veka praktikovane na Rimokatoličeskata nedelja, grjah, ustanoven na 7 mart 321 g. Godišninata ot kraja na tezi 17 veka, 7 mart 2021 g., otkriva „ vremeto na kraja “, prorokovano v Dan. 11:40. Tova „ vreme “ e blagoprijatno za izpālnenieto na tova posledno predupreditelno nakazanie, koeto, oboznačavajki Tretata svetovna vojna, e prorokovano i ot Bog črez „ šestata trāba “, razkrita v Otkr. 9:13 do 21. Ikonomičeskata razruha, pričinenā ot virusa Covid-19, beleži 2020 g. (20 mart 2020 g. do 20 mart 2021 g.) kato godinata na načaloto na božestvenite nakazānija.

Glava 18 razgležda nakazānieto na „ Vavilon Veliki “.

Glava 19 se fokusira vārhu konteksta na slavnoto zavrāštāne na Isus Hristos i negovata konfrontacija s čoveškite buntovnici.

Glava 20 govori za sedmoto hiljadoletie, na pustata zemja, kãdeto djavolãt e dãrŕan v zatvora, i na nebeto, kãdeto izbranite sãdjat ŕivota i delata na neãestivite buntovnici, umreli othvãrteni ot Boga.

Glava „21“ otkriva simvolikata 3x7, toest sãvãrŕenstvoto (3) na boŕestvenoto osveŕtenie (7), vãzproizvedeno v negovite izbrani, izkupeni ot zemjata.

Po tozi naãin viŕdame, ãe proroãestvoto razgleŕda kato svoja tema izbranite na adventizma v Otkr. 3, 7, 14 = 2x7 i 21 = 3x7 (rasteŕ kãm sãvãrŕenstvo na osveŕtenieto).

Glava 22 otkriva vremeto, kogato na vãzrodenata i obnovena zemja Bog ustanovjava svoja tron i izbranicite na veãnoto si carstvo.

Adventizãm

Koi togava sa tezi Boŕii sinove i dãŕŕteri? Trjabva da se kaŕe vednaga, zaŕtoto tozi dokument ŕte predostavi vsiãki neobhodimi dokazatelstva: tova boŕestveno Otkrovenie e adresirano ot Bog kãm „adventnite“ hristijani. Zaŕtoto, nezavisimo dali ni haesva ili ne, Boŕijata volja e suverenna i ot proletta na 1843 g., datata na prilaganeto na dekret, prorokuvan v Daniil 8:14, standartãt na „adventistite ot sedmija den“ e izkljuãitelnijat kanal, kojto vse oŕte svãrzva Bog i negovite ãoveŕŕki slugi. No vnimavajte! Tozi standart neprekãsnato se razviva i otkazãt ot тази evoljucija, ŕelana ot Bog, e speãelil oficialnoto si institucionalno predstavjane, koeto da bãde povãrnato ot Isus Hristos ot 1994 g. nasam. Kakvo e adventizãm? Tazi дума proizliza ot latinskoto „adventus“, koeto oznaãava: priŕestvie. Tova na Isus Hristos, za negovoto veliko posledno zavrãŕtane v slavata na Otca, se oãakvaŕe prez proletta na 1843 g., prez esenta na 1844 g. i prez esenta na 1994 g. Tezi falŕŕivi oãakvanija, predvideni v Boŕija plan, vãpreki tova dovedoha do tragiãni duhovni posledici za onezi, koito prezrjaha tezi proroãeski izvestija i tehните oãakvanija, zaŕtoto te bjaha organizirani suverenno ot velikija Bog-tvorec. Taka, kojto razpoznae v tozi dokument svetlinite, predloŕeni ot Isus Hristos, ŕte stane, kato prjako sledstvie, „adventist“, „na sedmija den“, ako ne s horata, tova ŕte bãde sluãajat s Boga; tova, vednaga ŕtom izostavi religioznata poãivka na pãrvija den, za da praktikuva ostanalata ãast ot sedmija den, nareãena sãbota, osvetena ot Boga ot sãtvorenieto na sveta. Prinadleŕnostta kãm Boga predpolaga dopãlvaŕti se boŕestveni iziskvanija; sãs sãbotata, izbranijat adventist ŕte trjabva da osãznae, ãe negovoto fiziãesko tjalo sãŕto e sobstvenost na Boga i kato takova, toj ŕte

trjabva da go podhranja i da se griži za nego kato za cenno božestveno pritežanie, za plätsko svetilište. Zaštoto Bog e predpisal na čoveka, v Bitie 1:29, idealnata mu dieta: „ I Bog kaza: Eto, davam vi vsjaka treva, kojato dava seme, kojato e po liceto na cjalata zemja, i vsjako dārvo, v koeto ima plod na dārvo, koeto dava seme; tova šte vi bāde za hrana .“

Adventnata misāl e nerazdelna ot hristijanskija proekt, razkrit ot Boga. Zavrāštaneto na Isus Hristos e spomenato v množestvo biblejski citati: Ps. 50:3: „ Našijat Bog ide , njama da mālči; pred Nego e ogān pojaždašt, i okolo Nego - silna burja “; Ps. 96:13: „ ...pred Gospoda! Zaštoto Toj ide, zaštoto ide da sādi zemjata ; šte sādi vselenata s pravda i plemenata s vernostta Si. “; Is. 35:4: „ Kažete na onezi, koito sa sākrušeni po sārce: Derzajte, ne se bojte; eto, vašijat Bog! Otmāštenieto šte dojde, otplatata ot Boga; Toj samijat šte dojde i šte vi spasi “; Os. 6:3: „ Neka poznaem, neka tārsim da poznaem Gospoda; idvaneto Mu e sigurno kato zorata. Toj šte dojde pri nas kato dāžda , kato kāsniija dāžd , kojto napojava zemjata “; V Pisanijata na Novija Zavet četem: Mat. 21:40: „ A kogato dojde stopanināt na lozeto , kakvo šte napravi na tezi lozari? “; 24:50: „ ... stopanināt na onzi sluga šte dojde v den, kogato ne go očakva, i v čas, kojto ne znae ;“; 25:31: „ A kogato Čoveškijat Sin dojde v slavata Si i vsičkite sveti angeli s Nego, togava šte sedne na prestola na slavata Si. “; Joan 7:27: „ No nie znaem otkāde e Tozi; a kogato dojde Hristos , nikoj ne znae otkāde e. “; 7:31: „ Mnogo ot naroda povjarvaha v Nego i kazvaha: Kogato dojde Hristos , šte izvārši li poveče čudesa ot tezi, koito Toj e izvāršil? “; Evr. 10:37: „ Ošte malko, i Tozi, Kojto ima da dojde, šte dojde i njama da se zabavi .“ Poslednoto svidetelstvo na Isus: Jak. 14:3: „ I kato otida i vi prigotvja mjasto , pak šte dojda i šte vi vzema pri Sebe Si , za da bādete i vie tam, kādeto sām Az .“ Svidetelstvoto na angelite: Dejanija 1:11: „ A te kazaha: Galilejci, zašto stoite i gledate kām nebeto? Tozi Iesus, Kojto se vāznese ot vas na nebeto, šte dojde taka, kakto Go vidjahte da otiva na nebeto. “ Adventnijat proekt za Mesijata se pojavjava v: Is. 61:1-2: „ Duhāt na Gospoda Jahve e na Mene, zaštoto Jahve Me e pomazal da blagovestvam na stradaštite; izpratil Me e da prevārža sākrušenite sārca, da proglasja osvoboždenie na plennicite i svoboda na zatvornicite; da proglasja godinata na Jahvenoto blagovolenie,... “ Tuk, četejki tozi tekst v sinagogata v Nazaret, Isus sprja da čete i zatvori knjigata, zaštoto slednoto, odnosno „ denja na otmāštenieto “ ne e trjabvalo da se izpālno do 2003 godini po-kāsno, za negovoto slavno božestveno zavrāštane: „ i den na otmāštenieto na našija Bog ; za da uteši vsički, koito skārbjat; “

Adventizmāt ima mnogo lica dnes, na pārvo mjasto oficialnija institucionalen aspekt, kojto prez 1991 g. othvārli naj-novata svetlina, kojato Isus mu predloži, čez smirenija čoveški instrument, kojto sām az. Podrobnostite šte se pojavjat, kādeto e umestno v tozi dokument. Mnogo disidentski adventni grupi sāštstvuvat razprāsnati po zemjata. Tazi svetlina e adresirana kām tjah kato prioritet. Tja predstavjava „goljamata svetlina“, kām kojato našata po-vāzrastna duhovna sestra, Elān Uajt, iskaše da vodi adventnija narod. Tja predstavi rabotata si kato „malkata svetlina“, kojato vodi kām „goljamata svetlina“. I v poslednoto si publično poslanie, dāržejki Svetata Biblija vāv vāzduha s dve rāce, tja zajavi: „Bratja, preporāčvam vi tazi kniga.“ Želanieto ì veče e izpālno; Daniil i Otkrovenie sa napālno dešifrirani čez striktno izpolzване na biblejskite kodove. Perfektna harmonija razkriva velikata Božija mādrost. Čitatelju, kojto i da si, prizovavam te da ne praviš greškite ot minaloto. Ti si tozi, kojto trjabva da se adaptira kām božestvenija plan, zaštoto Vsemogāštijat njama da se adaptira kām tvojata gledna točka. Otkazāt ot svetlinata e smārten grjah bez nikakvo lekarstvo; Krāvta, proljata ot Isus Hristos, ne go pokriva. Zatvarjam tazi važna skoba i se vrāštam kām objavenoto „ bedstvie “.

Predi da se zahvana s istorijata na Otkrovenie, trjabva da objasnja zašto kato cjalto proročestvata, vdähnoveni ot Boga, sa žiznenovažni za nas, horata, tāj kato tjahnoto poznanie ili prenebregvane šte dovede do večen život ili okončatelna smärt. Pričinata e slednata: čoveškite sštestva običet stabilnostta i kato takiva se strahuvat ot promjanata. Sledovatelno, te zaštitavat tazi stabilnost i prevrāštāt religijata si v tradicija, othvārljajki vsičko, koeto se predstavja v aspekt na novost. Taka sa postāpvali evreite ot starija božestven zavet, za svoja gibel, na pārvo mjasto, koito Isus ne se kolebae da osādi kato „ sinagoga na Satana “ v Otkr. 2:8 i 3:9. Pridāržajki se kām predanieto na otcite, te vjarvali, če po tozi način šte uspejat da zaštitjat vrāzkata si s Boga. No kakvo se slučva v tozi slučaj? Čovekāt veče ne sluša Boga, kogato mu govori, a moli Boga da go sluša kak govori. V tazi situacija Bog veče ne namira svojata smetka, ošte poveče, če ako e vjarno, če samijat Toj ne se promenja v haraktera i preenkata si, koito ostavat večno sšstite, vjarno e sššto, če Negovijat plan neprekāsno raste i se promenja. Edin stih e dostatāčen, za da potvārdi tazi ideja: „ Pātjat na pravednija e kato sijajna svetlina, kojato sveti vse po-silno i po-silno do sāvāršen den. “ (Pritči 4:18) „ Pātjat “ v tozi stih e ekvivalenten na „ pātja “, vāplāten v Isus Hristos. Tova dokazva, če istinata na vjarata v Hristos sššto se razviva s tečenje na vremeto, po Božija kapriz, v sāotvetstvie s Negovija plan. Kandidatite za večnost trjabva da pridadat na dumite na Isus značenieto, koeto im prinadleži, kogato toj im kazva: „ Na tozi, kojto pazi delata Mi dokraj, na nego šte dam...“ (Otkr. 2:26) Mnozina misljat, če e dostatāčno da zapazim tova, koeto sme pridobili ot načaloto do kraja; i tova veče beše greškata na nacionalnite evrei i urokāt na Isus v negovata pritča za talantite. No tova označava da zabravim, če istinskata vjara e postojanna vrāzka s Duha na živija Bog, kojto garantira, če tazi hrana, kojato izliza ot ustata Mu, se dava na decata Mu po vsjako vreme. Božieto slovo ne se ograničava do svetite pisanija na Biblijata; Sled nego ostava postojanno živijat „Logos“, Slovoto, koeto za moment stana plāt, Hristos, dejstvašt v Svetija Duh, za da prodālži dialoga si s onezi, koito Go običet i Go tārsjat s cjalata si duša. Moga da svidetelstvam za tezi nešta, tāj kato lično sām se vāzpolzval ot tozi prinos na nova svetlina, kojato spodeljam s onezi, koito Go običet tolkova, kolkoto i az. Novostta, polučena ot nebetu, neprekāsno podobrjava razbiraneto ni za Negovija razkrit plan i nie trjabva da znaem kak da presečem i da izostavim ostarelite tālkuvanija, kogato te ostarejat. Biblijata ni kani da dejstvame taka: „ Vsičko izpitvajte, držte se zdravo za dobroto“ (1 Sol. 5:21).

Božijat sād neprekāsno se adaptira kām tazi progresivna evoljucija na vdähnovenata svetlina, razkrita na izbranite, hranitelite na Negovite orakuli. Po tozi način striktnoto pridāržane kām tradicijata pričinjava zaguba, zaštoto preči na čoveškite sštestva da se adaptirat kām evoljucijata na spasitelnata programa, razkrivana progresivno do kraja na sveta. Ima edin izraz, kojto pridobiva pālnata si stojnost v religioznata oblast: istinata na nastojašteto vreme ili nastojaštata istina . Za da razberem po-dobre tazi misāl, trjabva da poglednem kām minaloto, kādeto po vremeto na apostolite imahme sāvāršeno učenie za vjarata. Po-kāsno, v prorokuvanite vremena na krajna tāmnnina, učenieto na apostolite beše zameneno ot tova na dvata „Rima“; imperatorskija i papskija, dvete fazi na edin i sššt božestven proekt, podgotven za djavola. Ottogava natatāk deloto na reformata opravdava imeto si, zaštoto stava vāpros za izkorenjavane na lāžlivi doktrini i zasaždane na uništoženite dobri semena na apostolskoto učenie. S goljamo tārpenie Bog dade vreme, mnogo vreme, za da bāde vāzstanovena Negovata svetlina do pālnoto si zavāršvane. Za razlika ot ezičeskite bogove, koito ne reagirat, zaštoto ne sšstestvuvat, Bogāt Sāzdatel živee večno i pokazva, če

sášttestvuva črez svoje nepodražaei reakcii i dejstvija; za neštastie na čoveka, pod formata na surovi nakazanija. Tozi, kojto komandva prirodata, kojto nasočva svetkavici, grāmotevici i mālñii, kojto sábužda vulkani i gi kara da bálvat ogān vārhu vinovno čovečestvo, kojto pričinja zemetresenija i provokira razrušitelni prilivni vālñi, e i tozi, kojto idva da našepne v umovete na svoje izbranici napredāka na svoja proekt, tova, koeto se gotvi da napravi, kako e objavil predvaritelno, mnogo po-rano. „ Zaštoto Gospod leova ne pravi ništo, bez da otkrie tajnata Si na slugite Si, prorocite “, spored Amos 3:7.

Pärvijat pogled kãm Apokalipsisa

V svoeto izloženie Joan, apostolãt na Gospod Iisus Hristos, opisva obrazite, koito Bog mu dava vãv videnija, i poslanijata, koito çuva. Na prãv pogled, no samo na prãv pogled, Otkrovenie, prevodãt na grãckoto „apokalupsis“, ne razkriva ništo, zaštoto zapazva svoja misteriozen aspekt, nerazbiraem za množestvata vjarvašti, koito go çetat. Tajnata gi obezkuražava i te sa svedeni do tova da ignorirat razkritite tajni.

Bog ne dejstva po tozi naçin bez priçina. Pravejki tova, Toj ni uçi kolko svjato e Negovoto Otkrovenie i ÷e kato takova e prednaznaçeno samo za Negovite izbranici. I tuk e važno da bãdem najasno po temata: Negovite izbranici ne sa tezi, koito tvãrdjat, ÷e sa takiva, a izkljuãitelno tezi, koito Toj samijat priznava za Svoi slugi, zaštoto te se otliãavat ot lãževjarvaštite ÷rez svojata vjarnost i poslušanie.

„ Otkrovenieto na Isus Hristos, koeto Bog mu dade, za da pokaže na slugite Si tova, koeto trjabva da stane skoro . I Toj go izprati i go javi ÷rez angela Si na slugata Si Joan, kojto svidetelstvaše za slovoto Božie i za svidetelstvoto na Isus Hristos, za vsiãko, koeto vidja. “ (Otkr. 1:1-2)

Taka, Tozi, Kojto zajavi v Joan 14:6: „ Az sãm pãtjat i istinata, i životãt; nikoj ne dohožda pri Otca, osven ÷rez Men “, idva ÷rez Svoeto Apokalipsis, Svoeto Otkrovenie, za da pokaže na Svoite slugi pãtja na istinata, kojto im pozvoljava da poluãat veãen život, predlagan i predložen v Negovo ime. Sledovatelno, samo onezi, koito Toj smjata za dostojni da go poluãat, šte go poluãat. Sled kato e pokazal konkretno ÷rez zemnoto si služenie kakvo predstavljava modelãt na istinskata vjara, Isus šte razpoznae onezi, koito sa dostojni za Nego i za Negovata dobrovolna izkupitelna žertva, po tova, ÷e te naistina sa se posvetili na tozi modelen pãt, po kojto Toj e vãrvjal pred tjah. Negovoto pãlno i cjalostno posveštenie v služba na Boga e predloženata norma. Ako Uãiteljat e kazal na Pilat: „ ... dojdoh na sveta, za da svidetelstvam za istinata...“ (Joan 18:37)“, v sãštija tozi svjat Negovite izbrani trjabva da napravjat sãštoto.

Vsaka misterija ima svoeto objasnenie, no za da se poluči to, čovek trjabva da izpolzva ključovete, koito otvarjat i zatvarjat dostäpa do tajnite. No uvi za povärhnostno ljubopitnite, osnoven ključ e samijat Bog, lično. V svobodnoto si vreme i spored svojata nepogrešima i sävåršeno spravedliva precenka, toj otvarja ili zatvarja čoveškija rozum. Tazi pärvä prečka pravi razkritata kniga nerazbiraema i Svetata Biblija kato cjalo se prevråšta, kogato e podložena na četene ot läževjarvašti, v sbornik s religiozni alibita. A tezi läževjarvašti sa mnogobrojni, eto zašto na zemjata Isus e umnožil predupreždenijata si za läžehristite, koito šte se pojavjat do kraja na sveta, spored Matej 24:5-11-24 i Matej 7:21 do 23, kädeto toj predupreždava sreštu läžlivate tvårdenija na onezi, koito šumno tvårđjat, če sa negovi posledovateli.

Sledovatelno Apokalipsisät e otkrovenie na istorijata na istinskata vjara, razpoznata ot Isus Hristos kato Otec i kato Sveti Duh, idvašt ot Otca, edinstvenija Bog Säzdatel. Tazi istinska vjara kvalificira Negovite izbrani, koito preminavat prez tämnite vekove na vremena na krajno religiozno obärkvane. Tazi situacija opravdava simvola na zvezdite , kojto Bog pripisva na izbranite, koito razpoznava, dori za moment, zaštoto podobno na tjah, spored Bitie 1:15, te svetjat v tämninata, „ za da osvetjavat zemjata “.

Vtorijat ključ kām Apokalipsisa e skrit v knjigata na prorok Daniil, edna ot knigite na starija zavet, kojato predstavljava pärvijat ot „ dvata svideteli “ na Boga, citirani v Otkr. 11:3; vtorijat e Apokalipsisät i knigite na novija zavet. Po vreme na zemnoto si služenie Isus nasočil vnimanieto na učenicite si kām tozi prorok Daniil, čieto svidetelstvo e klasificirano sred istoričeskite knigi v svjatata evrejska „Tora“.

Božestvenoto Otkrovenie priema formata na dve duhovni koloni. Tova e tolkova vjarno, če knigite na Daniil i Apokalipsisät, dadeni na Joan, sa vzaimozavisimi i dopälvašti se, nosejki, podobno na dve koloni, stolicata na božestvenoto nebesno otkrovenie.

Sledovatelno Otkrovenieto e istorijata na istinskata vjara, kojato Bog opredelja v tozi stih: „ Blažen e onzi, kojto čete, i onezi, koito slušat dumite na tova proročestvo i pazjat napisanoto v nego, zaštoto vremeto e blizo “ (Otkr. 1:3).

Glagolät „da četa“ ima specifično značenie za Boga, koeto go svårzva s razbiraneto na pročetenoto poslanie. Tazi misäl e izrazena v Isaja 29:11-12: „ Vsjako otkrovenie e za vas kato dumite na zapečatana kniga, kojato se dava na čovek, kojto znae da čete, i kazva: „Pročeti tova!“ A toj kazva: „Ne moga, zaštoto e zapečatana; ili kato kniga, kojato se dava na čovek, kojto ne znae da čete, i kazva: „Pročeti tova!“ A toj kazva: „Ne znam da četa.““ Črez tezi sravnenija Duhät potvårždava nevårzmožnostta da se razberat kodiranite božestveni poslanija za onezi, koito „ Go počitat s ustata i s ustnite si, no čieto särcce e daleč ot Nego “, spored Isaja 29:13: „ Gospod kaza: Kogato tozi narod se približi do Mene, toj Me počita s ustata i s ustnite si; no särceto mu e daleč ot Mene i strahät mu ot Mene e samo predpisanie na čoveška tradicija.“ “.

Tretí kľuč se prisäedinjava kã pärvija. Toj se namira i v Bog, kojto suverenno izbira izmeždu svoje izbranici tozi, kogoto šte napravi sposoben da „čete“ proročestva, za da prosvetli svoje bratja i sestri v Isus Hristos. Zaštoto Pavel pripomnja tova v 1 Korintjani 12:28-29: „ I Bog postavi v cãrkvata pärvu apostoli, vtoro proroci, tretu učiteli, posle čudotvorci, posle darbi na izcelenie, na pomošt, na upravljenje i na razni ezici. Vsički li sa apostoli? Vsički li sa proroci? Vsički li sa učiteli? “

V reda, nasočvan ot Boga, čovek ne improvizira kato prorok po lično čoveško rešenje. Vsičko se slučva taka, kakto Isus e učil v pritčata, ne trjabva da bãrzame da zaemem pärvoto mjasto na prednata čast na scenata, a naprotiv, trjabva da sednem v zadnata čast na stajata i da čakame, ako trjabva da se sluči, Bog da ni pokani da otidem na pärvija red. Ne se stremjah kãm njakakva konkretna rolja v Negovoto delo i imah za sebe si samo goljam apetit da razbera značenieto na tezi stranni poslanija, koito pročetoh v Otkrovenie. I Bog beše tozi, kojto, predi da razbera značenieto im, me povika vãv videnie. Zatova ne se iznenadvajte ot izključitelno svetlija karakter na proizvedenijata, koito predstavjam; te sa plod na avtentično apostolska misija.

Momentnata nesposobnost da se razberat tajnite Mu, razkriti po kodiran način, sledovatelno e normalna i predvidena v reda, ustanoven ot Boga. Nevežestvoto ne predstavljava greška, stiga da ne e sledstvie ot otkaz ot dadenata svetlina. V slučaj na otkaz ot tova, koeto Toj razkriva črez prorocite, koito e vãzložil na tazi zadača, božestvenata prisäda e nezabavna: tova e razkãsvane na vrãzkata, zaštitata i nadeždata. Taka, edin misioniran prorok, Joan, e polučil kodirano videnie ot Boga, po vremeto na kraja, drug misioniran prorok vi predstava dnes dekodiranite videnija na Daniil i Otkrovenie, predlagajki vi vsički garancii za božestvena blagoslovija črez tjahnata vãzvãšena jasnota. Za tova dekodirane ima samo edin iztočnik: Biblijata, ništo drugo osven Biblijata, a cjalata Biblija, pod ozarenieto na Svetija Duh. Božieto vnimanie i Negovata ljubov sa nasočeni kãm naj-prostitute čoveški sãštestva, kato poslušnite deca, koito sa stanali rjadkost vãv vremeto na kraja. Razbiraneto na božestvenata misãl može da se postigne samo črez tjasno i intenzivno sãtrudničestvo meždu Bog i Negovija sluga. Istinata ne može da bãde otkradnata; tja trjabva da bãde zaslužena. To se priema ot onezi, koito go običaj, kato božestvena emanacija, plod, esencija na ljubimija i obožavan Gospod.

Cjalata struktura na velikoto Otkrovenie, predstaveno po dopãlvašt se način ot knigite Daniil i Otkrovenie, e gigantska i izmamno složna. Zaštoto v dejstvitelnost Bog često spomenava edni i sãšti temi v tjah pod različni i dopãlvašti se aspekti i detalji. Na nivoto na vladeene na temata, koeto pričežavam dnes, razkritata religiozna istorija vsãštnost e mnogo lesna za obobštavane.

Ostava četvãrti kľuč: samite nie. Trjabva da bãdem izbrani, zaštoto našata duša i cjalata ni ličnost trjabva da spodeljat s Boga vsičkite mu predstavi za dobro i zlo. Ako njakoj ne mu prinadleži, toj sãs sigurnost šte ospori učenieto mu po edin ili drug vãpros. Slavnoto Otkrovenie se javjava jasno samo v osvetenite umove na izbranite. Istinata e takava, če ne može da se pazari, ne može da se pregovarja; trjabva da ja priemem takava, kakvato e, ili da ja ostavim. Kakto Isus učeše, vsičko se urežda s „da“ ili „ne“. I tova, koeto čovek dobavja kãm nego, idva ot Zlija.

Ostava edin osnoven kriterij, kojto Bog iziskva: pãlno smirenie. Gordostta ot deloto e osnovatelna, no gordostta nikoga njama da bãde: „ Bog se protivi na gordelivite. “ a na smirenite dava blagodat (Jakov 4:6). Gordostta e korenãt na zloto, pričinil padenieto na djavola s čudovištnite mu posledici za samija nego i za vsički Božii nebesni i zemni sãzdanija, za edno gordo sãštestvo e nevãzmožno da poluči izbor v Hristos.

Istinskoto smirenje se sãstoi v tova da osãznaem ÷oveškata si slabost i da povjarvame v dumite na Hristos, kogato ni kazva: „ Bez Men ne moæete da storite ništo “ (Joan 15:5). V tova „ ništo “ se krie, predi vsi÷ko, vãzmoænostta da razberem smisãla na Negovite kodirani proro÷eski poslanija. Œte vi kaæa zašto i Œte vi dam objasnenieto. V Svojata mãdrot , Svojata boæestvena mãdrot, Gospod vdãhnovi Daniil da napiše proro÷estvata si na ÷asti, razdeleni ot desetiletija. Predi da me vdãhnovi s idejata da napravja sravnitelen sintez na vsi÷ki tezi proro÷estva, razdeleni na glavi, nikoj ne beše pravil tova predi men. Zaštoto samo ÷rez тази техника обвиненijata, predstaveni ot Boga, pridobivat po-goljama to÷nost i jasnota. Tajnata na svetlinata se krie v sinteza na vsi÷ki proro÷eski tekstove, paralelnoto izu÷avane na dannite ot ot delnite ÷ glavi i naj-ve÷e v tãrseneto v cjalata Biblija na duhovnoto zna÷enie na sreštãnite simboli. Dokato tozi metod ne se izpolzvaše, knigata Daniil, bez kojato proro÷estvoto na Otkrovenie ostava napãlno nerazbiraemo, spomenatite boæestveni обвиненija ne trevoæeha tvãrde mnogo onezi, do koito se otnasjaha. Imenno za da promenja тази ситуация, Svetijat Duh na Isus Hristos me vdãhnovi da izjasnja tova, koeto dotogava e bilo skrito. Identificiraneto na ÷etirite osnovni obekta na boæestvenija gnjav e razkrito po tozi na÷in bezsporno. Bog ne priznava nikakãv drug avtoritet osven tozi na pisanoto si slovo i imenno to osãæda i obvinjava, kato negovi „ dvama svideteli “ spored Otkr. 11:3, zemnite i nebesnite grešnici. Neka sega razgledame nakratko тази proro÷eska istorija, razkrita dotuk.

÷ãst pãrva : Istorijata na Izrael v deportacija ot 605 g. nasam

Daniil pristiga vãv Vavilon (-605) Dan.1

Videnijata na Daniil za posledovatelnite vladeteli

1-Haldejskata imperija: Dan.2:32-37-38; 7:4.

2-Midijskata i Persijskata imperija: Dan. 2:32-39; 7:5; 8:20.

3-Grãckata imperija: Dan.2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.

4-Rimskata imperija: Dan.2:33-40; 7:7; 8:9; 9:26; 11:18-30.

5-Evropskite carstva: Dan. 2:33; 7:7-20-24.

6-Papskijat reæim: Dan.7:8; 8:10; 9:27; 11:36 ÷.

÷ãst vtora : Daniil + Otkrovenie

Proro÷estvoto za pãrvoto prišestvie na Mesijata, othvãrleno ot evreite: Daniil 9.

Presledvanija na evreite ot grãckija car Antioh IV Epifan (-168): predizvestie za goljamo bedstvie : Dan. 10:1. Izpãlnenieto: Dan. 11:31. Rimskite gonenija (70): Dan. 9:26.

Sled haldejcite, midjanite i persite, gārcite, gospodstvoto na Rim, impersko, a sled tova papsko, ot 538 g. V Rim hristijanskata vjara srešta svoja smārten vrag v dvete si posledovatelni imperski i papski fazi: Dan. 2:40 do 43; 7:7-8-19 do 26; 8:9 do 12; 11:36 do 40; 12:7; Otkr. 2; 8:8 do 11; 11:2; 12:3 do 6-13 do 16; 13:1 do 10; 14:8.

Ot 1170 g. (Pier Valdo), deloto na Reformacijata do zavrāštaneto na Hristos: Otkr. 2:19-20-24 do 29; 3:1 do 3; 9:1 do 12; 13:11 do 18.

Meždu 1789 i 1798 g., nakazatelnite dejstvija na frenskija revoljucionen ateizām: Otkr. 2:22; 8:12; 11:7 do 13.

Imperijata na Napoleon I : Otkr. 8:13.

Ot 1843 g., izpitanieto na adventnata vjara i negovite posledici: Daniil 8:14; 12:11-12; Otkr. 3. Padaneto na tradicionnija protestantizām: Otkr. 3:1 do 3; negovoto nakazanie: Otkr. 9:1 do 12 (5-ta trompet). Adventnite pioneri blagosloveni: Otkr. 3:4-6.

Ot 1873 g., oficialnata blagoslovija na vselenskata institucija na adventistite ot sedmija den: Daniil 12:12; Otkr. 3:7; Božijat pečat : Otkr. 7; nejnata vselenska misija ili trite angelski vesti: Otkr. 14:7 do 13.

Ot 1994 g., podložena na izpitanie na proročeskata vjara, institucionalnata adventna vjara padna: Otkr. 3:14 do 19. Posledica: tja se prisāedini kām protestantskija lager, othvārlen ot 1844 g.: Otkr. 9:5-10. Nejnoto nakazanie: Otkr. 14:10 (toj sāšto šte pie , ...).

Meždu 2021 i 2029 g., Tretata svetovna vojna: Daniil 11:40 do 45; Otkr. 9:13 do 19 (6- ta trompet).

Prez 2029 g., krajat na vremeto na kolektivnata i individualnata blagodat: Otkr. 15.

Universalnoto izpitanie na vjarata: naloženijat nedelen zakon: Otkr. 12:17; 13:11-18; 17:12-14; sedemte posledni jazvi: Otkr. 16.

Prez proletta na 2030 g., „ Armagedon “: dekret za smārta i slavnoto zavrāštane na Hristos: Daniil 2:34-35-44-45; 12:1; Otkr. 13:15; 16:16. Sedmata trāba : Otkr. 1:7; 11:15-19; 19:11-19. Sedmata posledna jazva : Otkr. 16:17. Žātvata ili grabvaneto na izbranite: Otkr. 14:14-16. Rekoltata ili nakazanieto na lāžlivite religiozni učiteli: Otkr. 14:17-20; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

Ot proletta na 2030 g., sedmoto hiljadoletie ili velikata sābota za Boga i Negovite izbrani: pobeden, Satana e okovan na pustata zemja za hiljada godini : Otkr. 20:1 do 3. Na nebeto izbranite sādijat padnalite: Daniil 7:9; Otkr. 4; 11:18; 20:4 do 6.

Okolo 3030 g., Strašnjijat sād: slavata na izbranite: Otkr. 21. Vtorata smārt na zemjata: Daniil 7:11; 20:7 do 15. Na obnovenata zemja: Otkr. 22; Dan. 2:35-44; 7:22-27.

Simboli na Rim v proročestvata

Nejasnijat aspekt na proročestvata se krie v izpolzvaneto na različni simboli, vāpreki če te se otnasjat do edno i sāšto sāštstvo. Po tozi način te stavat dopālvašti se, a ne vzaimno izključvašti se. Tova pozvoljava na Bog da zapazi misterioznija aspekt na tekstovete i da izgradi kompleksen portret na različnite aspekti na celevata tema. Takāv e slučajat s osnovnata mu cel: Rim.

V Dan. 2, vāv videnieto na statujata, tova e četvārtata imperija sās simbol „železnite kraka“. „Željazoto“ e obraz na tvārdija i harakter i latinskoto i moto „DVRA LEX SED LEX“, prevedeno kato: „zakonāt e surov, no zakonāt e zakon“. Osven tova, „železnite kraka“ napomnjat za vānšnija vid na rimskite legioneri, oblečeni v železni nagrādnici na torsa, glavata, ramenete, rācete i krakata, napredvašti peša v dālgji, organizirani i disciplinirani koloni.

V Dan. 7, Rim, v dvete si ezičeski fazi, republikanska i imperska, vse ošte e četvārtata imperija, opisana kato „strašno čudovište s železni zābi“. Željazoto na zābite mu go svārzva s železnite kraka na Dan. 2. Toj ima i „deset roga“, koito predstavljavat deset nezavisimi evropejski carstva, koito šte se obrazuvat sled padaneto na Rimskata imperija. Tova e učenieto, dadeno v Dan. 7:24.

Dan. 7:8 opisva pojavata na edinadeseti „rog“, kojto v proročestvoto šte stane glavata cel na celija božestven gnjav. Toj e narečen „malkijat rog“, no paradoksalno, Dan. 7:20 mu pridava „po-goljam vid ot drugite“. Objasnenieto šte bāde dadeno v Dan. 8:23-24: „tozi nahalen i hitār car... šte uspee v načaninjata si; šte uništoži silnite i naroda na svetiite“. Tova e samo čast ot dejstvijata, koito Bog pripisva na tova vtoro rimsko gospodstvo, koeto se osāštstvjava ot 538 g. s ustanovjavaneto na

papskija režim, kojto nalaga rimokatoličeskata vjara črez imperskata vlast na Justinian I. Šte trjabva da otbeležim vsički obvinenija, koito Bog predstavja razpršnato v cjaloto proročestvo sreštu tozi avtokratičen i despotičen, no religiozen režim, kojto predstavljava rimskija papizām. Ako Dan. 7:24 go nariča „ različen ot pārvija “, tova e imenno zaštoto vlastta mu e religiozna i se osnovava na lekoverieto na silnite, koito mu se bojat i se strahuvat ot vlijanieto mu vārhu Boga; koeto Dan. 8:25 pripisva na „ uspeha na negovite hitrosti “. Njakoi može da smetnat za nenormalno, če svārzvam carja ot Daniil 7 s carja ot Daniil 8. Sledovatelno trjabva da pokaža obosnovkata za tazi vrāzka.

V Dan. 8 veče ne otkrivame četirite imperski naslednici ot Dan. 2 i 7, a samo dve ot tezi imperii, osven tova jasno identificirani v teksta: Mido-Persijskata imperija, oboznačena s „ oven “, i Grāčkata imperija, izobrazena s „ kozel “, kojato predšestva Rimskata imperija. Prez 323 g. velikijat grāčki zavoevatel Aleksandār Veliki umira, „ golemijat rog na kozela e sčupen “. No bez naslednik, negovata imperija e razdelena meždu negovite generali. Sled 20 godini vojna meždu tjah ostavat samo 4 carstva, „ četiri roga se izdignaha do četirite nebesni vetrišta, za da ja zamenjat “. Tezi četiri roga sa Egipet, Sirija, Gārcija i Trakija. V tazi glava 8 Duhāt ni predstavja raždaneto na tazi četvārta imperija, kojato v načaloto e samo zapaden grad, pārho monarhistki, a sled tova republikanski ot 510 g. Imenno v svoja republikanski režim Rim postepenno nabira vlast, kato prevrāšta v rimski kolonii narodite, koito prizovavat negovata pomošt. Po tozi način v stih 9, pod imeto „ malāk rog “, koeto veče oboznačava rimskija papski režim v Dan. 7, pristiganeto na republikanski Rim v istorijata na Iztoka, kādeto se namira Izrael, se osāštestvjava črez negovata namesa v Gārcija, „ edin ot četirite roga “. Kakto toku-što kazah, toj e bil prizovan prez 214 g., za da razreši spor meždu dve grāčki ligi, Ahejskata liga i Etolijskata liga, i rezultatāt za Gārcija e bil zaguba na nezavisimostta i kolonialno podčinenie na rimljanite prez 146 g. Stih 9 izvikva posledovatelnite zavoevanija, koito šte napravjat tozi malāk grad Italija četvārtata imperija, izobrazena s „ željazo “ v predišnite proročestva. Geografskoto mestopoloženie na rāsāždenijata e tova na Italija, kādeto se namira Rim. Raždaneto na negovite osnovateli Romul i Rem e svārzvano s vālčica, kojato bi gi kārmila. Na latinski dumata Louve e „lupa“, koeto označava vālčica, no sāšto i bludnica. Taka ot sāzdavaneto si tozi grad e bil beljazan ot Bog za svojata dvojna proročeska sādba. Šte go otkriem kato vālk v košarata na Isus, kojto šte go sravni s bludnica v Apostol 17. Sled tova razširjavaneto mu kām „ jug “ e osāštestveno črez zavladjavane na Južna Italija (-496 do -272), a sled tova črez izlizane pobeditel ot vojnite, vodeni sreštu Kartagen, dnešen Tunis, ot 264 g. pr.n.e. Sledvaštata faza kām „ iztok “ e tazi na namesata mu v Gārcija, kakto toku-što vidjahme. Imenno tam e opisan kato „ izdigašt se ot edin ot četirite roga “ na razpokāsana grācka imperija, nasledena ot Aleksandār Veliki. Vse po-mogāšt, prez -63 g. Rim šte naloži svoeto prisāstvie i kolonialna vlast vārhu Judeja, kojato Duhāt nariča „ naj-krasivata ot stranite “, zaštoto tova e negovo delo ot sāzdavaneto i sled izhoda na naroda i ot Egipet. Tozi izraz se povtarja v Ezeikiil 20:6-15. Istoričeska točnost: Rim otnovo e prizovan ot Hirkan v borba sreštu brat mu Aristobul. Trite rimski zavoevanija, opisani v sāštata geografska forma kato tezi na mido-persijskija „ oven “ v sāštata glava, sa v sāotvetstvie s istoričeskite svidetelstva. Po tozi način celta, postavena ot Boga, e postignata: izrazāt „ malāk rog “ ot Dan. 7:8 i Dan. 8:9 se otnasja i v dvata slučaja do rimskata identičnost. Neštoto e dokazano i neosporimo. Vāž osnova na tazi sigurnost božestvenijat Duh šte može da zavārši svoeto učenje i obvinenija sreštu tozi papski religiozen režim, kojto koncentrira vārhu sebe si vsički nebesni grāmotevici. Sled kato priemstvenostta na papskija Rim kām imperskija Rim e bila demonstrirana v Dan. 7, tuk, v Dan. 8, Duhāt preskača vekovete, koito gi razdeljat, i ot stih 10 toj priema za svoja cel papskata edinica, ljubimija si smārten vrag; i ne bez pričina. Zaštoto tja se prisāedinjava kām hristijanskata religija na graždanite na nebesnoto carstvo, sābrani ot Isus Hristos: „

váždigna se do nebesnoto vojnstvo “. Tova e postignato prez 538 g. s imperatorski ukaz na Justinian I , kojto dava na Vigilij I religiozna vlast i papskija prestol na Vatikana. No vāorāžen s тази vlast, toj dejstva sreštu Božiite svetii, koito presledva v imeto na hristijanskata religija, kakto negovite istoričeski naslednici šte pravjat v prodālženie na počti 1260 godini (meždu 538 i 1789-1793 g.). Istoričesko utočnenie potvrždava točnostta na тази prodālžitelnost, kato se znae, če ukazāt e napisan prez 533 g. Sledovatelno 1260-te godini, v tova izčislenie, zavāršvat prez 1793 g., godinata, v kojato, v revoljucionnija „Teror“, e postanoveno premahvaneto na Rimskata cārkvā. „ Tja nakara njakoi ot zvezdite da padnat na zemjata i gi stāpka .“ Obrazāt šte bāde razgledan otnovo v Otkr. 12:4: „ Opaškata i otvleče edna treta ot zvezdite na nebeto i gi hvārli na zemjata .“ Ključovete sa dadeni v Biblijata. Što se otnasja do zvezdite , te sa v Bit. 1:15: „ Bog gi postavi na nebesnija prostor, za da osvetjavat zemjata “; v Bit. 15:5 te sa sravneni s potomstvoto na Avraam: „ Pogledni kām nebeto i prebroj zvezdite , ako možeš da gi prebroiš; taka šte bāde i tvoeto potomstvo “; v Dan. 12:3: „ onezi, koito obrāštāt mnozina kām pravda, šte svetjat kato zvezdite za večni vekove “. Dumata „ opaška “ šte pridobie goljamo značenie v Apokalipsisa na Isus Hristos, tāj kato simbolizira i oboznačava „ proroka, kojto učī lāži “, kakto ni razkriva Isaja 9:14, kato po tozi način ni otvarja razbiraneto za božestvenoto kodirano poslanie. Papskijat režim na Rim sledovatelno, prez vekovete na svoeto gospodstvo i ot samoto si sājzdavane, e rākovoden ot lāžeporoci, spored svjatija i spravedliv sād, razkrit ot Boga.

V Dan. 8:11 Bog obvinjava papstvoto, če se e nadignalo sreštu Isus Hristos, edinstvenijat „ Načalnik na knjazete “, kakto šte utočni stih 25, citiran ošte kato „ Car na carete i Gospodar na gospodarite “ v Otkr. 17:14; 19:16. Četem: „ Tja se vāždigna dori do voenačalnika, otne mu ežednevnija prinos i razruši osnovite na svetilišteto mu .“ Tozi prevod se različava ot obštoprietite prevodi, no ima predimstvoto, če striktno spazva originalnija evrejski tekst. I v тази forma Božieto poslanie pridobiva posledovatelno i preciznost. Termināt „ ežednevna “ tuk ne se otnasja do „žertva“, zaštoto тази дума ne e napisana v evrejskija tekst, prisāstvieto i e nezakonno i neopravdano; osven tova, to izkrivjava značeniето na proročestvoto. Vsāštnost, proročestvoto e nasočeno kām hristijanskata epoha, v kojato, spored Dan. 9:26, žertvite i prinosite sa bili premahnati. Tozi termin „ večno “ se otnasja do izključitelno svojstvo na Isus Hristos, koeto e negovoto sveštenstvo, toest negovata sila na hodatajstvo v polza na edinstvenite mu izbrani, koito toj opredelja i izbira. Segā, kato se vāžpolzva ot tova tvārdenie, papskijat režim blagoslavja prokālmatite i proklina blagoslovenite ot Boga, koito lāžljivo obvinjava v eres, postavjajki se kato model na božestvena vjara; tvārdenie, napālno osporeno ot Bog v negovoto proročesko otkrovenie, koeto go obvinjava v Dan. 7:25, če „ zamislja da promeni vremena i zakon “. Sledovatelno erešta e v cjaloto delo na papskija režim, kato po tozi način se pravi nedostojna da ponasja ili da dava kakvato i da e religiozna prisāda. Sledovatelno večnoto e, v sāotvetstvie s učenijata na Evr. 7:24, „ neizmennoto sveštenstvo “ na Isus Hristos. Sledovatelno papstvoto ne može da tvārdi, če negovata sila i avtoritet sa predadeni ot Bog v Isus Hristos; to bi moglo samo nezakonno da gi otkradne ot Nego, s vsički posledici, koito podobna kražba šte ima za nego i za onezi, koito sāblaznjava. Tezi posledici sa razkriti v Dan. 7:11. Na Strašnija sād to šte pretārpi „ vtorata smārt, kato bāde hvārлено živo v ezeroto ot ogān i župel “, s kojato otdavna e zaplašvalo monarsite i vsički hora, za da mu služat i da mu se bojat: „ I vidjah poradi velikite dumi, koito rogāt izgovori, i dokato gledah, zvjarāt bide ubit, i tjaloto mu bide uništōženo, predadeno na ogānja, za da bāde izgoreno .“ Ot svoja strana, Otkrovenieto na Apokalipsisa šte potvrđdi tova izrečenie na spravedlivija sād na istinskija Bog, vāžmuten i rāzočarovān, v Otkr. 17:16; 18:8; 19:20. Izbrah da preveda kato „ i preobārna osnovata na svetilišteto Mu “ poradi duhovnija karakter na

obvinenijata sreštu papskija režim. Vsáštnost evrejskata дума „mecon“ može da se prevede kato: mjesto ili osnova . I v razgleždanija slučaja naistina e preobárnata osnovata na duhovnoto svetište . Tozi termin „ osnova “ se otnasja, spored Ef. 2:20-21, samijati Isus Hristos, „ krajgálen kamák “, no sášto taka i cjalata apostolska osnova, sravnena s duhovna sgrada, t.e. „ svetište “, sobstvenost na Isus Hristos, postroeno ot Bog vǎrhu nego. Sledovatelno predpolagaemoto nasledstvo na Sveti Petǎr e oprovergano ot samija Bog. Za papizma edinstvenoto nasledstvo na Petǎr e prodǎžavaneto na deloto na negovite palači, koito go razpnaha sled negovija božestven Učitel. Negovijat režim na inkvizicija vjarno vǎzproizvežda pǎrvonačalnija ezičeski model. Sled kato „ promeni vremenata i zakona “, koito Bog ustanovi, tozi netoleranten i žestok režim, njakoi ot čiiito papski glavi bjaha ubijci, izvestni prestǎpnici, kato Aleksandǎr VI Bordžija i sinǎt mu Cezar, palač i kardinal, svidetelstva za nerazdelnata djavolska priroda na rimokatoličeskata papska institucija. Ogromni klaneta na mirni hora bjaha otprišteni ot тази religiozna vlast, črez nasilstveni obrǎštanija vǎv vjarata, pod strah ot smǎrt, i religioznite ordeni na krǎstonosnite pohodi, vodeni sreštu mjusulmanite, okupirali zemjata na Izrael; zemja, prokálnata ot Boga ot 70-ta godina, kǎdeto rimljanite došli da razrušat „ grada i svetišteto “, v sǎotvetstvie s objavenoto v Dan. 9:26, kato sledstvie ot othvǎrljaneto na Mesijata ot evreite. „ Osnovata na negovoto svetište “ se otnasja do vsički doktrinalni istini, polučeni ot apostolite, koito sa gi predali na bǎdeštite pokolenija črez pisanijata na novija zavet; vtorijat ot „ dvamata svideteli “ na Bog, spored Otkr. 11:3. Ot tozi mǎlčaliv svidetel papizmǎt e zapazil samo imenata na geroite na biblejskata vjara, na koito negovite množestvo posledovateli se poklanjat i služat v množestva. Istinata spored Rim e zapisana, otčasti, v negovija „ misal “ (rǎkovodstvoto za liturgijata), kojto zamestva „ dvamata svideteli “ na Bog; pisanijata na starija i novija zavet, koito zaedno sǎstavljavat Svetata Biblija, sreštu kojato toj se e boril, kato e ubival vernite si posledovateli.

Stih 12 ot Dan. 8 šte ni razkrie zašto samijati Bog e bil prinuden da izdigne тази otvratitelna i omrazna religija. „ Vojskata beše predadena zaedno s ežednevnija greh .“ Taka užasnite i otvratitelni dejstvija na tozi režim sa sǎštetstvuvali, po Božijata volja, za da nakažat „ greha “, kojto spored 1 Joan 3:4 e prestǎpvaneto na zakona. I tova e dejstvie, koeto veče može da se pripíše na Rim, no v negovata ezičeska imperska faza, zaštoto grehǎt, tolkova težǎk, če zaslužava takova nakazanie, e zasegnal Boga po dve izključitelno čuvstvitelni točki: Negovata slava kato Bog sǎzdatel i kato Pobeditel v Hristos. Šte vidim v Otkr. 8:7-8, če ustanovjavaneto na papskija režim prez 538 g. predstavljava vtoroto nakazanie, naloženo ot Boga i prorokuvano ot predupreditelnija simvol na „ vtorata trǎba “. Predhožda go drugo nakazanie, izvǎršeno ot varvarkite našestvija v Evropa, koito sa stanali nevjarno hristijanski. Tezi dejstvija, obhvaštašti perioda meždu 395 i 476 g., pričinata za naloženite nakazanija vse ošte se namira predi 395 g. Taka se potvrždava datata 7 mart 321 g., na kojato ezičeskijati rimski imperator Konstantin I , črez kogoto e predložen mir na hristijanite v imperijata, e naredil s dekret izostavjaneto na praktikovaneto na sǎbotata, kojato toj e zamenil s ostanalata čast ot pǎrvija den. Segato prvi den e bil posveten na ezičeskoto poklonenie na nepobedimoto obožestveno slǎnce. Bog e pretǎrpjal dvojno poricanie: zagubata na svojata sǎbota, pametnik na deloto mu kato sǎzdatel i na okončatelna mu pobeda nad vsički negovi vragove, no sášto taka, na nejno mjesto, razširjavaneto na ezičeskata počit, otdavana na pǎrvija den, v samite redici na učenicite na Isus Hristos. Malko hora šte razberat važnostta na vinata, zaštoto trjabva da osǎznaem, če Bog e ne samo sǎzdateljati na života, toj e i sǎzdateljati i organizatorǎt na vremenoto, i samo s тази cel e sǎzdal zvezdite na nebeto. Slǎnceto se pojavjava na četvǎrtija den, za da otbeleži dnite, lunata, za da otbeleži noštta, i otnovo slǎnceto i zvezdite, za da otbeležat godinite. No sedmicata ne e beljazana ot zvezdite, tja se

osnovava edinstveno na suvereno rešenie na Boga-sáždateľ. Sledovateľno tja šte predstavľava znaka na negovata vlast i Bog šte se pogríži za tova.

Svetlina v sãbota

Vãtrešnata organizacija na sedmicata e sãšto izraz na Negovata božestvena volja i Bog šte vi napomni za tova svoevremenno v teksta na četvãrtata si zapoved: „ Pomni sãbotnija den, za da go osveštavaš. Šest dni imaš, za da vãršiš vsiãkize si dela, no sedmijat e denjat na JaHVE, tvoja Bog. V nego da ne vãršiš nikakva rabota, ni ti, ni žena ti, ni decata ti, ni dobitãkãt ti, nito ãuždenecãt, kojto e v portite ti; zaštoto JaHVE napravi nebetu i zemjata, moreto i vsiãko, koeto e v tjah, v šest dni; zatova blagoslovi sedmija den i go osveti .“ ”.

Vnimatelno poglednete, v tozi citat stava vãpros samo za ãislata „ šest i sedem “; dumata sãbota dori ne se spomenava. I vãv formata si „ sedmi “, redno ãislo, Sãzdateljãt-Zakonodatel nastojava za pozicijata, ãe тази sedma denjat zaema. Zašto tova nastojavane? Šte vi dam priãina da promenite, ako e neobhodimo, vãzglada si za тази zapoved. Bog iskaše da obnovi reda na vremeto, kojto e ustanovil ot osnovavaneto na sveta. I ako Toj nastojava tolkova mnogo, to e zaštoto sedmicata e konstruirana po obraz i podobie na pãlnoto vreme na Negovija spasitelen plan: 7000 godini ili po-toãno 6000 + 1000 godini. Zaštoto, sled kato e izopaãil plana si za spasenie, kato e udaril dva pãti skalata Horiv, Moisej e bil vãzprepjatstvan da vleze v zemnija Hanaan. Tova e urokãt, kojto Bog iskal da prepodade za negovoto nepokorstvo. Ot 1843-44 g. nasam ostanalata ãast ot pãrvija den nosi sãštite posledici, no tozi pãt tja preãi na vlizaneto v nebesnija Hanaan, nagradata za vjarata na izbranite, predlagana ot izkupitelnata smãrt na Isus Hristos. Tova božestveno nakazanie pada vãrhu buntovnicite, zaštoto, podobno na dejstvieto na Moisej, ostanalata ãast ot pãrvija den ne e v sãotvetstvie s plana, programiran ot Bog. Imenata mogat da se promenjat bez tvãrde golemi posledici, no karakterãt na ãislata e tjanata neizmennost. Za Boga Sãzdatel, kojto nabljudava svoeto tvorenie, progresivnoto razgrãštane na vremeto se osãšttestvjava ãrez poredica ot sedemdnevni sedmici. Neizmenno pãrvijat den šte si ostane pãrvi den, a „ sedmijat “ šte si ostane „ sedmijat “. Vseki den šte zapazi zavinagi stojnostta, kojato Bog mu e dal ot samoto naãalo. I Bitie ni uãi, v glava 2, ãe sedmijat den e obekt na specialna sãdba: toj e „ osveten “, toest otdelen. Dosega ãoveãestvoto e ignoriralo istinskata priãina za тази specialna stojnost, no dnes, v Negovo ime, davam Božieto objasnenie. V negovata svetlina Božijãt izbor stava jasen i opravdan: sedmijat den prorokuva sedmoto hiljadoletie ot božestvenija globalen proekt ot 7000 slãnãevi godini, ot koito poslednite „ hiljada godini “, spomenati v Otkr. 20, šte vidjat izbranite na Isus Hristos da vljazat v radostta i prisãstvieto na svoja vãzljubljen Uãitel. I тази nagrada šte bãde poluãena blagodarenie na pobeãata na Isus nad greha i smãrtta. Osvetenata sãbota veãe ne e samo vãzpomenanie za sãtvorenieto na našata zemna vselena ot Boga, tja sãšto taka otbeljazva vsjaka sedmica napredãka kãm vlizane v nebesnoto carstvo, kãdeto, spored Joan 14:2-3, Isus „ prigotvja mjasto “ za svoite vãzljubeni izbranici. Eto edna mnogo dobra priãina da obiãame i

počitame tozi svjat sedmi den, kogato toj se predstavja, za da otbeleži kraja na našite sedmici, pri zalez slance, v kraja na šestija den .

Otsega natatāk, kogato četete ili čuvate dumite na тази četvārta zapoved, trjabva da čuete zad dumite na teksta kak Bog kazva na čoveškoto sáštestvo: „Imaš 6000 godini, za da izvāršiš delata na vjarata na izbranite, zaštoto kogato dojde krajat na tova vreme, vremeto na 1000-te godini ot sedmoto hiljadoletie veče njama da prinadleži na teb; to šte bāde udālženo samo za moite izbrani, koito sa vlezli v mojata nebesna večnost, črez istinskata vjara, razpoznata ot Isus Hristos.“

Po tozi način sābotata se javjava kato simvoličen i proročeski znak za večen život, zapazen za izkupenite na zemjata. Sāšto taka, Isus ja izobrazjava črez „ skāpocennija biser “ v pritčata si, citirana v Matej 13:45-46: „ Pak nebesnoto carstvo e podobno na tārģovec, kojto tārsi krasivi biseri. Nameri edin skāpocen biser , otide, prodade vsičko, koeto imaše, i go kupi .“ Tozi stih može da poluči dve obratni objasnenija. Izrazāt „ nebesno carstvo “ oboznačava spasitelnija plan na Bog. Predstavjajki si plana si, Isus Hristos se sravnjava s „ tārģovec “ na „ biseri “, kojto tārsi bisera – naj-krasivija, naj-sāvāršenija i sledovatelno tozi, kojto iziskva naj-visoka cena. Za da nameri tozi rjadāk i sledovatelno skāpocenen biser , Isus napusna nebeto i slavata si i na zemjata s cenata na užasnata si smārt izkupi tezi duhovni biseri, za da stanat negova sobstvenost za večnostta. No obratnoto, tārģovecāt e izbranijat, kojto žaduva za absoljutnoto, za božestvenoto sāvāršenstvo, koeto šte bāde nagradata na istinskata vjara. I tuk, za da spečeli тази nagrada na nebesnoto prizvanie, toj izostavja suetnite i nespravedlivi zemni cennosti, za da se posveti na tova da otdava na Boga Sāzdatel poklonenie, koeto mu e ugodno. V тази versija, skāpocennijat biser e večnijat život, predložen ot Isus Hristos na negovite izbranici prez proletta na 2030 g.

tozi skāpocenen biser može da se otnasja samo do poslednata era na adventizma; тази, čiito posledni predstaviteli šte živejat do istinskoto zavrāštane na Isus Hristos. Eto zašto tozi skāpocenen biser obedinjava sābotata, zavrāštaneto na Hristos i svjatostta na poslednite izbrani. Doktrinalnoto sāvāršenstvo, namereno v тази posledna era, dava na svetiite obraza na bisera . Tjahnoto specifično preživjavane ot navlizaneto vāv večnostta živi potvrždava tozi obraz na bisera . I tjahnata privārzanost kām sedmija den, sābotata, za kojato te znajat, če prorokuva sedmoto hiljadoletie, dava na sābotata i sedmoto hiljadoletie obraza na unikalen skāpocenen biser, s kojto ništo ne može da se sravni osven „ skāpocenen biser “. Tazi ideja šte se pojavi v Otkrovenie 21:21: „ Dvanadesette porti bjaha dvanadeset bisera ; vsjaka porta beše ot edin biser . Ulicata na grada beše čisto zlato, podobno na prozračno stāklo .“ Tozi stih podčertava unikalnostta na standarta za osveštenie, iziskvan ot Bog, i sáštevremenno unikalnata nagrada za polučavane na večen život črez vlizaneto im v sābotata na sedmoto hiljadoletie črez simvolični „ porti “, koito izobrazjavat adventnite izpitanija na vjarata. Poslednite izkupeni ne sa po-dobri ot tezi, koito sa gi predšestvali. Samo doktrinalnata istina, kojato Bog im e otkril, opravdava obraza im kato perli , kojto sledva tozi na obrabotenite skāpocenni kamāni . Bog nikoga ne pravi izključenija za horata, no v zavisimost ot vāprosnoto vreme si e zapazil pravoto da pravi izključenija ot standarta za svjatost, neobhodim za spasenie. Razgleždanata hristijanska epoha se otnasja predimno do vremeto, beljazano ot zavrāštaneto na religiozno oficializiranija grjah ot ustanovjavaneto na rimskija papski režim, toest ot 538 g. Sāšto taka, načaloto na Reformacijata e obhvanato ot Negovoto sāstradanie i milost, a narušavaneto na sābotata ne e bilo vmeneno predi ukaza na Dan. 8:14 vleze v sila, toest ot proletta na 1843 g. V fin namek, zakupuvaneto na bisera e predloženo ot Isus v Otkr. 3:18: „ Sāvetvam te da kupiš ot Mene zlato, prečisteno s ogān, za da se obogatiš, i beli drehi, za da se oblečeš i da se ne javi sramotata na tvojata golota, i očen balsam, za da

pomažeš očite si, za da viždaš .“ Tezi nešta, koito Isus predlaga na onezi, koito gi njamat, sšastavljavat elementite, koito pridavat na izbranija simboličnija mu vid na „ biser “ v očite i sšada na Gospod Isus Hristos. „ Biserät “ trjabva da bšade „ kupen “ ot Nego; ne se polučava bezplatno. Cenata e cenata na sebeotricanieto, osnovata na borbata na vjarata. V sšatvetnija red Isus predlaga da prodade vjara, izpitana črez izpitanie, kojato dava na izbranija duhovnoto mu bogatstvo; negovata čista i bezuprečna pravедnost, kojato pokriva duhovnata golota na pomilvanija grešnik; pomoštta na Svetija Duh, kojato otvarja očite i razuma na grešnija čovek za plana, razkrit ot Boga v Negovite sveti pisanija Biblijata.

Prez 6000-te godini na hristijanskata era Bog čakal kraja na tozi zemen cikšal, za da razkrie na poslednite si izbranci veličieto na svoja svjat sedmi den ili osvetenata sšabota za tjanata počivka. Izbranite, koito razbirat značenieto mu, sega imat vsički osnovanija da go običat i počitat kato dar ot Isus Hristos. Što se otnasja do tezi, koito ne go običat i se borjat sreštu nego, te imat i šte imat vsički osnovanija da go mrazjat, zaštoto tova šte otbeleži kraja na tjanoto životinsko zemno sššestestvuvane.

Ukazät ot Daniil 8:14

Dan. 8:12 prodälžava, kazvajki: „ Rogät säbori istinata i preuspja v delata si .“ „ Istinata “ e, spored Ps. 119:142, „ zakonät “. No tja e i absoljutnata protivopoložnost na „ läžata “, kojato, spored Is. 9:14, karakterizira papskija „ läžeporok “ s termina „ opaška “, kojto direktno go obvinjava v Otkr. 12:4. Vsäštност, tja säborjava istinata, za da postavi na nejno mjasto svoite religiozni „ läži “. Nejnite „ načinanija “ možeha samo da „ uspejat “, täj kato samijat Bog dovede do pojavata ì, za da nakaže hristijanskoto neverie, praktikovano ot 7 mart 321 g.

Stihove 13 i 14 šte pridobijat žiznenovažno značenie do kraja na sveta. V stih 13 svetiite se čudjat kolko dälgo šte prodälži iznudvaneto na „ vsekidnevieto “ i tova na „ opustošitelnija grjah “; nešta, koito toku-što identificirahme. No neka se sprem malko na tozi „ opustošiteln grjah “. Văprosnoto opustošenje e tova na čoveškite duši ili životi. V krajna smetka cjaloto uništoženo čovečestvo šte napusne, prez „ hiljadata godini “ na sedmoto hiljadoletie, planetata Zemja v pärvonačalnija ì vid „ bezformena i pusta “, koeto šte ì spečeli, v Otkr. 9:2-11, 11:7, 17:8 i 20:1-3, imeto „ bezdna “ ot Bit. 1:2.

„ Sveticite “ säšto pitat dokoga hristijanskata „ svjatost i armija “ šte bädät „täpkani “? V тази scena tezi „ svetci “ se dăržat kato verni Božii služiteli, oživeni podobno na Daniil, kojto e daden kato primer v Dan. 10:12, ot zakonnoto želanie „ da “ razbirat „božestvenija plan“. Te polučavat za trite povdignati temi edin-edinstven otgovor, daden v stih 14.

Spored korekciite i podobrenijata, koito Bog me nakara da napravja v originalnija evrejski tekst, dadenijat otgovor e: „ Do večer i sutrin, dve hiljadi i trista, i svetilišteto šte bädë opravdano .“ Tova večë ne e nejasnijat tekst na tradicijata: „ Do dve hiljadi i trista večeri i sutrini, i svetilišteto šte bädë očisteno .“ Veče ne stava văpros za svetilište , a za svjatost ; osven tova glagolät „ očisten “ e zamenen s „ opravdan“ . „, a tretata promjana se otnasja do izraza „ večerja-utro “, kojto naistina e v edinstveno čislo v evrejskija tekst. Po tozi način Bog premahva vsjako opravdanie ot onezi, koito se opitvat da promenjat obštoto čislo, kato go deljat na dve, tvärdejki, če razdelja večerite ot sutrinite. Negovijat podhod se sästoi v predstavjane na edinicata za izčislenie „ večerja-utro “, kojato opredelja 24-časov den v Bitie 1. Edva togava Duhät razkriva čisloto na тази edinica: „2300“. Po tozi način obštijat broj na citiranite proročeski dni e zaštiten. Glagolät „ opravdan “ ima za svoj koren, na ivrit, dumata „spravedlivost“ „cedek“. Sledovatelno prevodät, kojto predlagam, e sam po sebe si opravdan. Togava greška otnosno evrejskata дума „kodeš“ predava tozi termin kato „ svetilište “, koeto na ivrit e „mikdaš“. Dumata „ svetilište “ e pravilno prevedena v stih 11 ot Daniil 8, no njama mjasto v stihove 13 i 14, kädeto Duhät izpolzva dumata „kodeš“, kojato bi trjavalno da se prevede kato „ svjatost “.

Kogato znam, če „ opustošitelnijat grjah “ e nasochen specialno kām izostavjaneto na säbotata, kojato sama po sebe si e obekt na osobeno božestveno osveštavane , dumata „ svjatost “ značitelno

osvetľjava smisla na proročeskoto poslanie. Bog objavjava, že v kraja na citiranite „ 2300 večerni utrini “, uvaženieto kãm ostalanata časť ot istinskija mu „ sedmi den “ šte bãde iziskvano ot nego ot vseki, kojto pretendira za svjatost i „ večna spravodlivost “, postignati ot Isus Hristos. Krajat na „ opustošitelniãja grjah “ predpolaga otkaz ot religioznoto poklonenie na nedeljata, bivšija den na slãnceto, ustanoven ot Konstantin I, ezičeskija imperator. Po tozi naãin Bog vãzstanovjava, ot svoãja strana, doktrinalnite normi za spasenie, koito sa preobladavali po vremeto na apostolite. Samo tozi termin „ svjatost “ obhvašta vsiãki doktrinalni istini na osnovite na hristijanskata vjara. Imajki za svoj model i proizhod uãenieto, dadeno na evreite, hristijanskata vjara ne nosi ništo novo, osven zamestvaneto na životinskite ųrtvoprinošeniãja s krãvta, proljata ot Isus Hristos vãrhu prestola na milostivata, skrit v podzemna peštera, razpoloųena pod nozete mu na Golgota, kakto blagovoli našijat Spasitel da razkrie i pokaųe na svoãja sluga Ron Uajãt prez 1982 g. Otkrivaneto na temite, zasegnati ot dumata „ svjatost “, e progresivno i se prostira prez vremeto na edin ųivot, no ot 2018 g. tova vreme se otbrojava i ograniãava i dnes, prez 2020 g., ostavat samo 9 godini, za da se vãzstanovjat vsiãki aspekti.

Daniil 8:14 e ukaz, kojto ubiva dušata, zaštoto promjanata v Boųija sãd vodi do zaguba na Hristovoto predloųenie za spasenie za vsiãki praktikovašti rimokatoliãeski nedelni hristijani. Duhãt na nasledenata tradiciãja po tozi naãin šte priãini veãnata smãrt na množestva, koito často ne osãųnavat osãųdaneto si ot Boga. Imenno tuk demonstraciãjata na ljubovta kãm istinata pozvoljava na Bog da otbeleųi „ razlikata “ otosno sãdbata, kojata zasãaga „ tezi, koito Mu sluųat, i tezi, koito ne Mu sluųat (Malahija 3:18)“.

Njakoi buntovni duhove šte iskat da osporjat samata ideãja za promãana, kojata se dãlųi na Bog, kojto samijat zajavjava: „ Az ne se promenãam “ v Malahija 3:6. Togava trãabva da osãųnaem, že promãanata, izvãršena prez 1843-44 g., se sãstoi samo vãv vãzstanovjavane na pãrvonaãalna norma, otdavna izopaãena i transformirana. Eto zašto blagoslovenieto na izbranite ot Reformaciãjata, vmeneno vãpreki nesãvãršenite im dela, predstavãja izkljuãitelien harakter, ãijto doktrinalen aspekt ne moųe da bãde predstaven kato model na istinska vjara. Tova konkretno osãųdane za pãrvite reformatori e tolkova izkljuãitelno, že Bog go otbelãzva i go razkriva v Otkr. 2:24, kãdeto kazva na protestantite predi 1843 g.: „ Ne vi polagam drugo breme, osven tova, koeto imate, pazete go, dokato doãda .“

„ Gorkoto “, svãrzano s vlizaneto v sila na tozi ukaz ot Dan. 8:14, e tolkova „ golãamo “, že Bog go signalizira, kato objavjava tri „ golemi gorkosti “ v Otkr. 8:13. I s tolkova seriozni posledici e spešno da se znae datata na vlizaneto mu v sila. Imenno tova e bilo griųata na „ svetiite “ ot Dan. 8:13. Prodãlųitelnostta sega e razkrita kato „ 2300 proroãeski dni “ ili 2300 realni slãnãevi godini, spored koda, daden na Ezekii, sãvremenien prorok na Daniil (Ezek. 4:5-6). Tazi glava 8, ãijato tema e da se sloųi kraj na rimskija „ grjah “, šte otkrie elementite, koito lipsvat v Dan. 9, kãdeto i tam šte stava vãpros za „ slagane na kraj na greha “, no tozi pãt na pãrvorodniãja „ grjah “, kojto e priãinil zagubata na veãniãja ųivot, ot Adam i Eva nasam. Operaciãjata šte se osnovava na zemnoto sluųenie na Mesijata Isus i na dobrovolnoto prinãasãane na negoviãja sãvãršen ųivot kato ųertva, v izkuplenie na grehovete na negovite izbrani, i podãertavam, samo na tãjah. Vremeto na negovoto idvane sred horata e opredeleno ot proroãestvo v proroãeski dni. Poslanieto se otnasãja do evrejskija narod kato prioritet, tãų kato te sa v sããuz s Boga. To dava na evrejskija narod, za da „ sloųi kraj na greha “, period ot „ sedemdeset sedmiãici “, koeto predstavãjava 490 dejstvitelni den-godini. No sãšto taka posoããva sredstvata za datirane na naãalnata toãka na izãislenie. „ Ot vremeto, kogato beše objaveno, že

Jerusalim šte bāde vāzstanoven, do pomazanika, ima... (7 + 62 = 69 sedmici)“. Trima persijski care dadoha tova razrešenie, no samo tretijat, Artakserks I , go izpālno izcjalo spored Ezdra 7:7. Negovijat carski ukaz beše obnarodvan prez proletta na 458 g. pr.n.e. Srokāt ot 69 sedmici postavja načaloto na služenieto na Isus Hristos prez 26-ta godina. Nasočvajki se po-specialno kām poslednite „sedem godini“, zapazeni za deloto na Isus, kojto črez izkupitelnata si smārt ustanovjava osnovite na novija zavet, Duhāt predstavja v stih 27 ot Dan. 9 тази „ sedmica “ ot dni-godini, „ posred kojato“, črez dobrovolnata si smārt, „ Toj pravi žertvata i prinosa da prestanat “; neštata, prineseni na Isus Hristos za izkuplenie na grehovete. No Negovata smārt idva predi vsičko, za da „ složi kraj na greha “. Kak trjabva da razbirame tova poslanie? Bog predlaga demonstracija na Svojata ljubov, kojato šte pleni sārcata na Negovite izbrani, koito v zamjana na ljubovta i blagodarnostta šte se borjat s Negovata pomošt sreštu greha. 1 Joan 3:6 potvrždava, kazvajki: „ Nikoj, kojto prebādva v Nego, ne vārši grjah; kojto sāgrešava, ne Go e vidjal, nito Go e poznal .“ I Toj podsilva poslanieto si s mnogo drugi citati.

Na doktrinalno nivo, novijat zavet, izgraden ot Isus Hristos, samo zamestva starija. Po tozi način i dvata zaveta počivat na edna i sāšta proročeska osnova, razkrita v Dan. 9:25. Datata – 458 može da služi kato osnova za izčisljavane na 70-te sedmici, opredeleni za evrejskija narod, no sāšto i za 2300-te dejstvitelni den-godini ot Dan. 8:14, koito se otnasjat do hristijanskata vjara. Blagodarenie na тази točna data možem da ustanovim smārtta na Mesijata prez 30-ta godina i vlizaneto v sila na ukaza ot Dan. 8:14 prez 1843 godina. I dvete poslanija idvat, za da „ složat kraj na greha “ s večni smārtni posledici za onezi, koito uporstvat da gi ignorirat, ednoto kato drugoto, dokato smārtta ne gi spoleti ili sled kraja na vremeto na kolektivnata i individualna blagodat, koeto šte predšestva slavnoto zavrāštane na Isus Hristos. Do tozi moment životāt pozvoljava iskreni obrāštanija, koito pozvoljavat dostāp do statuta na izbranija.

Remont za Apokalipsis

Napisvaneto na knjigata e izcjalo izvāršeno ot Bog. Toj e tozi, kojto izbira dumite i v Otkr. 22:18-19 toj predupreždava prevodačite i pisarite, koito šte bādat otgovorni za predavaneto ili prepisvaneto na

originalnata istorija ot pokolenie na pokolenie, če i naj-malkata promjana v dumite šte gi nakara da zagubjat spasenieto si. Sledovatelno tuk imame edno mnogo specialno delo s mnogo visoka svjatost. Moga da go sravnja s gigantski „pazel“, čieto sglobjavane ne bi moglo da bāde zavāršeno, ako i naj-malkata originalna čast bāde promenena. Sledovatelno proizvedenieto e božestveno kolosalno i spored svojata priroda vsičko, koeto Bog kazva v nego, e istina, no e istina za rezultata ot negovija spasiliten proekt; zaštoto toj otpravja tova proročestvo kām svoite „slugi“, po-točno „ svoite robi “, za kraja na sveta. Proročestvoto šte može da se tālkuva samo kogato prorokuvanite elementi sa na pāt da se izpālntat ili, v po-goljamata si čast, da se izpālntat.

Prodālžitelnostta na obštoto vreme, prez koeto e trjabvalo da prodālži božestvenijat spasiliten proekt, vinagi e bila prenebregvana ot horata. Taka, po vsjako vreme, Božijat sluga e možel da se nadjava da stane svidetel na kraja na sveta i Pavel svidetelstva za tova s dumite si: „ Tova kazvam, bratja, če vremeto e kratko ; otsega natatāk, koito imat ženi, neka bādat kato če njamat; koito plačat, kato če ne plačat; koito se radvat, kato če ne se radvat; koito kupuvat, kato če ne pritežavat; i koito upotrebjavat sveta, kato če ne go upotrebjavat; zaštoto obrazāt na tozi svjat preminava (1 Kor. 7:29-31).“

Nie imame predimstvoto pred Pavel da bādem vāv vremeto, kogato Bog e na pāt da priključi s izbora si na večnite izbranici. I dnes Negovijat vdāhnoven sāvet trjabva da bāde priložen ot istinskite izbranici na našeto posledno vreme. Svetāt šte premine i samo večnijat život na izbranite šte bāde udālžen. Sāšto taka, dumite na Bog v Hristos „ Idvam skoro “ v Otkrovenie 1:3 sa istinni, napālno opravdani i podhodjašti za tova naše posledno vreme; devet godini sled Negovoto zavrāštane, dokato piša tozi tekst.

V Dan. 7:25 vidjahme, če Rim e vāznamerjaval da „ promeni vremena i božestvenija zakon“. Razbiraneto na misteriiite na Apokalipsisa na Isus Hristos, daden na apostol Joan, zadāržan na ostrov Patmos, se osnovava po sāštstvo na poznaniето za istinskoto vreme, ustanoveno ot Boga. Sledovatelno temata za vremeto e fundamentalna za razbiraneto na Apokalipsisa, kojto Bog izgražda vārhu tova ponjatje za vreme. Zatova Toj šte igrae s netočnostta na tezi danni, taka če knjigata da zapazi svoja bezobiden misteriozen harakter, koeto šte ì pozvoli da premine prez 20-te veka ot našata era, bez da bāde uništotožena ot obvinenite i osāždani subekti. Promenenite vremena, i osobeno kalendarāt, ustanoven ot Rim na falšiva data, svārzana s raždaneto na Isus, ne pozvoliha na izbranite da bādat zabludeni, kogato tālkuvat božestvenite proročestva; tova e taka, zaštoto Bog predstavja v svoite proročestva prodālžitelnosti, čieto načalo i kraj se osnovavat na istoričeski dejstvija, lesno razpoznavaemi i datirani ot specialisti istorici.

No v Otkrovenie ponjatieto za vreme e iznačalno, zaštoto cjalata struktura na knjigata se osnovava na nego. Sledovatelno, razbiraneto mu zavisi ot pravilnoto tālkuvane na sābotata, iziskvana i vāzstanovena ot Bog prez 1844 g. Moeto služenje, započnato prez 1980 g., imaše za cel da razkrie vāžnostta na proročeskata rolja na sābotata , kojato prorokuva velikata počivka na sedmoto hiljadoletie, na Bog i Negovite izbrani, temata na Otkrovenie 20. Spored 2 Petrovo 3:8, „ edin den e kato hiljada godini, i hiljada godini sa kato edin den “, vrāzkata, ustanovena meždu obraza na sedemte dni na sātvorenieto, razkriti v Bitie 1 i 2, i sedemte hiljadi godini ot obštoto vreme na božestvenija proekt, edinstveno napravi vāžmožno moeto razbirane na strukturata na knjigata. S tova znanie proročestvoto e osveteno i razkriva, biser po biser, vsičkote si tajni.

Sledovatelno, proročestvoto stava živo i efektivno samo ako poslanieto može da bade svržano s data v istorijata na hristijanskata epoha. Tova e, koeto vdahnovenieto na Svetija Boži Duh v Isus Hristos mi pozvoli da postigna. Sledovatelno moga da objavja тази „ malka knižka otvorena “, potvřđavajki izpālnenieto na božestvenija plan, objaven v Otkr. 5:5 i 10:2.

Po otnošenje na svojata arhitektura, videnieto za Apokalipsisa obhvašta vremeto na hristijanskata era meždu kraja na apostolskata era, okolo 94 g., i kraja na sedmoto hiljadoletie, koeto šte posledva okončatelnoto završštane na Isus Hristos prez 2030 g. Sledovatelno, to spodelja s glavi 2, 7, 8, 9, 11 i 12 ot Daniil obštija pregled na hristijanskata era. Za hristijanite osnovnoto učenje, polučeno ot izučavaneto na тази kniga, e ključovata data proletta na 1843 g., ustanovena ot Dan. 8:14, no sášto i esenta na 1844 g., v kojato priključva izpitanieto na vjarata. Imenno ot esenta na 1844 g. Bog polaga osnovite na vjarata na adventistite ot sedmija den. Tezi dve dati sa tolkova važni, če Bog šte gi izpolzva, za da strukturira svoeto videnie za Apokalipsisa. Za da razberem napālno značienieto na tezi dve blizki dati, trjabva da svřžem 1843 g. s načaloto na izpitanie na vjarata v proročeskoto slovo. Pāvrite duhovni žertvi padnaha na тази data črez prezritelnoto si othvřrljane na pāvrata adventna proklamacija na Uiljam Milār. No vremeto na izpitanieto im predloži vtori šans s vtoroto mu provāzglasjavane na završštaneto na Isus na 22 oktommvri 1844 g. Na 23 oktommvri izpitanieto priključilo i po tozi naćin Božijat sād možeše da bade formuliran i razkrit. Kolektivnoto izpitanie beše priključilo, no individualnoto obršštane vāv vjarata vse ošte beše vāzmožno. Nešto poveče, na praktika vsićki adventisti spazvaha rimskata nedelna poćivka, kojato vse ošte ne beše identificirana kato grjah. I sābotata postepenno beše vāzprieta ot adventistite pootdelno, bez osnovnata i rolja da bade osāznata ot vsićki adventisti. Tova razzšādenie me kara da predpoćitam proletta na 1843 g. kato data za kraja na falšivata protestantska vjara i esennata data 23 oktommvri 1844 g. za načalo na adventizma, blagosloven ot Boga. Ošte sred evreite proletta i esenta bjaha svřžani, kato poraždaha praznici, koito praznuvaha dopālvašti se, diametralno protivopoložni temi: večnata spravedlivost na žertvenoto „ agne “ na proletnata „Pasha“, ot edna strana, i kraja na greha na „ kozela “, zaklan za „denja na izkuplenieto“ na grehovete, prez esenta, ot druga. I dvata religiozni praznika nameriha svoeto izpālnenie v Pashata na 30-ta godina, v kojato Mesijata Isus dade života si. Proletta na 1843 g. i 22 oktommvri 1844 g. po tozi naćin sášto sa svřžani po smišāl, tāj kato celta na izpitanieto na vjarata naistina e da „ složi kraj na greha “ spored Dan. 7:24; tova, koeto predstavljava otvratitelnata praktika na sedmićna poćivka na pāvrija den, dokato Bog ja e zapovjadal za sedmija, kojto dori e osvetil za тази upotreba , ot kraja na pāvrata sedmica na zemnoto sātvoenie; prez 2021 g., 5991 godini predi nas.

Možem sášto da predpoćetem datata na ukaza ot Daniil 8:14, kojto opredelja datata na proletta na 1843 g. Za da opravdaem tozi izbor, trjabva da vzemem predvid, če tozi moment prekāsva vsićki otnošenija, ustanoveni dotogava meždu Bog i Negovite sāzdanija; Bog, kojto ot тази data predpriema okončatelen izbor, izgraden vārhu dve sledovatelni adventni objavljenja. Ot proletta na 1843 g. sābotata e zadāžitelna, no Bog šte ja dade na pobeditelite v izpitanieto edva ot esenta na 1844 g., kato blagosloven i osveten znak, če te prinadležat na Nego, v sātvetstvie s biblejskoto učenje na Ezekii 20:12-20, kakto vidjahme po-rano.

V тази kniga, glava 5 ima za cel da ni napomni, če bez pobedata, platena tolkova skāpo ot Isus Hristos, „ Božijat Agnec “, vsjakakva božestvena pomošt, vsjakakva razkrita svetlina biha bili nevāzmožni i sledovatelno nikoja čoveška duša ne bi mogla da bade spasena. Negovata proroćeska svetlina

spasjava izbranite Mu, kakto i dobrovolno prietoto Mu razpjatie. Vjarata v Negovata žertva ni vmenjava Negovata „ večna spravedlivost “ spored Dan. 7:24, no Negovoto Otkrovenie osvjetjava pätja ni i ni pokazva duhovnite kapani, postaveni ot djavola, za da ni nakara da spodelim užasnata mu sädba. V tozi slučaj spasenieto priema konkretna forma.

Eto edin primer za tezi fini kapani. Biblijata s pravo se sčita za pisanoto Božie slovo. Tova slovo obače e napisano ot hora, potopeni v konteksta na svoeto vreme. Segaj, ako Bog ne se promeni, negovijat vrag djavolät, Satana, oportunistično promjenja strategijata i povedenieto si sprjamo Božiite izbranici s tečenje na vremeto. Eto zašto djavolät, dejstvašt kato „ drakon “, obraz na otkritata si vojna na presledvane, po negovo vreme, no samo za tova vreme, Joan može da zajavi v 1 Joan 4:1-3: „ Vážljubeni, ne vjarvajte na vseki duh, a izpitvajte duhovete dali sa ot Boga, zaštoto mnogo läžeporoci sa izlezli po sveta. Po tova poznavajte Božija Duh: vseki duh, kojto izpovjadva, če Isus Hristos e došäl v plät, e ot Boga; a vseki duh, kojto ne izpovjadva Isus, ne e ot Boga; tova e duhät na Antihrista, za čieto idvane ste čuli i kojto sega e veče v sveta. “ S dumite si Joan utočnjava „ došäl v plät “, samo za da identificira Hristos ot svidetelstvoto na očevidec. No tvärdenieto mu „ vseki duh, kojto izpovjadva, če Isus Hristos e došäl v plät, e ot Boga “ e zagubilo stojnostta si, otkakto hristijanskata religija e izpadnala v otstăpničestvo i grjah ot 7 mart 321 g., kato e izostavila praktikata na istinskata säbota na istinskija sedmi den, osveten ot Boga. Praktikuvaneto na greha e namalilo stojnostta do 1843 g. na „ izpovjadvane na Isus Hristos, došäl v plät “ i ot säštata data nasam to e otnelo cjalata si stojnost; poslednite vragove na Isus Hristos pretendirat za negovoto „ ime “, kakto toj e objavil v Matej 7:21 do 23: „ Ne vseki, kojto mi kazva: Gospodi, Gospodi, šte vleve v nebesnoto carstvo, a onzi, kojto izpäljava voljata na Moja Otec, Kojto e na nebesata. Mnozina šte mi kažat v onzi den: Gospodi, Gospodi, ne prorokuvahme li v Tvoeto ime ? Ne izgonvahme li demoni v Tvoeto ime i ne izvăršihme li mnogo čudesu v Tvoeto ime ? Togava šte im zajavja: Nikoga ne sām vi poznaval ; mahnete se ot Mene vie, koito văršite bezzakonie . „ Nikoga ne sām poznaval “! Tezi „ čudesu “ sledovatelno sa izvăršeni ot djavola i negovite demoni.

Apokalipsisät nakratko

V prologa na glava 1, načaloto na slavnoto mu Otkrovenie, Duhät ni predstavja menjuto na prigtovenija pir. Tam odkrivame temata za izvestjavaneto na slavnoto zavräštane na Isus Hristos, organizirano ošte prez 1843 i 1844 g., za da izpita universalnata i predimno amerikanska protestantska vjara; тази тема e vezdesäšta: stih 3: „Zaštoto vremeto e blizo“ ; stih 7: „Eto, ide s oblacite...“ ; stih 10: „Bjah obzet ot Duha v Gospodnija den i čuh zad sebe si silen glas, kato zvuk na träba“ . Prenesen ot Duha, Joan se ozovava v denja na slavnoto zavräštane na Isus, v Gospodnija den , „ velik i strašen den “ spored Malahija 4:5, i ima zad gärbä si istoričeskoto minalo na hristijanskata

epoha, predstavene pod simbola na sedem imena, zaimstvani ot sedem grada v Azija (dnešna Turcija). Sled tova, kako v Daniil, trite temi za pisma, pečati i trābi šte obhvanat paralelno cjalata hristijanska epoha, no vsjaka ot tjah e razdelena na dve glavi. Podrobnoto proučvane šte razkrie, če tova razdelenie se izvāršva na ključovata data 1843 g., ustanovena v Dan. 8:14. V ramkite na vsjaka tema, poslanija, adaptirani kām duhovnite normi, ustanoveni v Daniil, za celevite epohi, otbeljazvat 7 momenta ot obhvanatoto vreme; 7, čisloto na božestvenoto osveštenie, koeto služi kato negov „pečat“ i koeto šte bāde temata na Otkr. 7.

Slednoto objasnenie nikoga ne e bilo efektivno, zaštoto ponjatieto za vreme se razkriva samo črez značienieto na imenata na „sedemte cārki“, citirani v pārvja glava. V temata na pismata, ot Otkr. 2 i 3, ne otkrivame točnost vāv formata: „pārvijat angel, vtorijat angel... i t.n.“; kako šte bāde i s „pečatite, trābite i sedemte posledni jazvi na Božija gnjav“. Po tozi način njakoi sa mogli da povjarvat, če poslanijata sa bili adresirani, naistina i bukvalno, do hristijanite, živeešti v tezi gradove na drevna Kapadokija, v dnešna Turcija. Redāt, v kojto proročestvoto predstavja tezi imena na gradove, hronologično sledva reda, v kojto religioznite istoričeski fakti sa se izpālnejavali prez cjalata hristijanska epoha. I spored otkrovenijata, veče polučeni ot knjigata na Daniil, Bog opredelja haraktera, kojto dava na vsjaka epoha, črez značienieto na imeto na svoja grad. Posledovatelno razkritijat red se prevežda po slednija način:

1 - Efes : značenie: otkrivane (na Sābranieto ili svetilišteto na Bog).

2- Smirna : značenie: smirna (prijatna mirizma i balsamirane na mārvtite za Boga; rimski gonenija na vernite izbranici meždu 303 i 313 g.).

3- Pergam : značenie: preljubodejanie (sled izostavjaneto na sābotata, 7 mart 321 g. Prez 538 g. ustanovenijat papski režim religiozno oficializira ostanalata čast ot pārvija den, preimenuvan na nedelja).

4- Tiatira : značenie: merzost i smārtno stradanie (oboznačava erata na protestantskata Reformacija, kojato otkrito osāžda djavolskata priroda na katoličeskata vjara; epoha, otnasjašta se do 16-ti vek, kogato blagodarenie na mašinnoto pečatane e bilo nasārčeno razprostranienieto na Biblijata).

5- Sardis : dvojni i protivopoložni značenija: konvulsiven i skāpocenen kamāk. (Razkriva sāda, kojto Bog izdava vārhu izpitanieto na vjarata ot 1843-1844 g. : konvulsivnoto značenie se otnasja do othvārlenata protestantska vjara: „Ti si mārtač“, a skāpocennijat kamāk oboznačava izbranite, koito sa spečelili izpitanieto: „te šte hodjat s men v beli drehi, zaštoto sa dostojni za tova“.)

6- Filadelfija : značenie: Bratska ljubov (skāpocennite kamāni ot Sardis sa sābirani v institucijata na adventistite ot sedmija den ot 1863 g.; poslanieto e prisādeno za 1873 g., opredelena v Dan. 12:12. Blagoslovena po tova vreme, tja obače e predupredena sreštu riska „da i bāde otnet koronata“).

7- Laodikija : značenie: horata sa osādeni: „nito studeni, nito gorešti, a hladki“ (Filadelfija e tazi, kojato „e vzela koronata si“: „Ti si okajan, neštasten, siromah, sljap i gol“. Institucijata ne si e predstavjala, če šte bāde izpitana i izpitvana meždu 1980 i 1994 g. črez izpitanie na vjarata, identično s tova, koeto e spečelilo na nejnite pioneri ot 1844 g. božestvenata im blagoslovija: prez 1994 g. institucijata pada, no poslanieto prodālžava črez razprāsnati adventisti, koito Bog identificira i izbra črez ljubovta im kām negovata razkrita proročeska svetlina i črez krotkija i pokoren harakter, kojto harakterizira istinskite učenicu na Isus Hristos vāv vsički epohi).

„ V prodĺženiato “ na zemnoto vreme, koeto zavərši sās slavnoto završštane na Hristos Bog, Otkr. 4 šte izobrazí črez simvola na „24 prestola“ scena na nebesnija sād (na nebeto), kädeto Bog šte sãbere svoite izbrani, za da sãdjat nečestivite märtvi. Usporedno s Otkr. 20, тази glava obhvašta „hiljadata godini“ na sedmoto hiljadoletie. Pojasnenie: zašto 24, a ne 12 prestola? Poradi razdeljaneto na hristijanskata era na dve časti na datite 1843-1844 g. na načaloto i kraja na izpitanieto na vjarata na vremeto.

Sled tova, kato važno dopãlnenie, Otkr. 5 šte podčertae važnošttta na razbiraneto na knigata s proročestvata; koeto šte stane vãzmožno samo črez pobedata, postignata ot našija božestven Gospod i Spasitel Isus Hristos.

Vremeto na hristijanskata era šte bãde razgledano otnovo v Otkr. 6 i 7 pod pogleda na nova tema: тази na „sedemte pečata“. Pãrvite šest šte predstavjat glavnite dejstvašti lica, postaveni na scenata, i znamenijata na vremenata, koito harakterizirat dvete časti na razdeljaneto na hristijanskata era: do 1844 g., za Otkr. 6; i ot 1844 g., za Otkr. 7.

Sled tova idva temata za „ trãbite “, koito simbolizirat predupreditelni nakazaniya za pãrvite šest ot Otkr. 8 i 9, i okončatelno nakazanie za „ sedmata trãba “, vinagi otdelena v Otkr. 11:15 do 19.

Sled Otkr. 9, Otkr. 10 se fokusira vãrhu kraja na sveta, kato izvikva duhovnoto sãstojanie na dvamata golemi vragove na Isus Hristos, koito tvãrdjat, če sa negovi nasledovateli: katoličeskata vjara i protestantskata vjara, kãm koito se prisãedinjava oficialnijat adventizãm, kojto e v upadãk ot 1994 g. Glava 10 zavãršva pãrvata čast ot otkrovenijata na knigata. No važni osnovni temi šte bãdat razgledani i razviti v sledvaštite glavi.

Po tozi naçin, Otkr. 11 šte vãzobnovi obzora na hristijanskata epoha i šte razvie, glavno, važno rolja na Frenskata revoljucija, čijto ustanoven nacionalen ateizãm e izpolzvan ot Bog, pod simboličnoto ime „ zvjarãt, kojto se izdiga ot bezdnata “, za da uništoži silata na katoličeskija režim na „ zvjara , kojto se izdiga ot moreto “ v Otkr. 13:1. Vseobštijat religiozen mir, predizvikan v Otkr. 7, šte bãde postignat i otbeljazan po tozi naçin prez 1844 g. Sled tova, priemajki tozi revoljucionen režim kato obraz na predstojaštata Treta svetovna vojna ili „ šestata trãba “ ot Otkr. 9:13, kojato predstavljava istinskoto „ vtoro gorko “ črez objavjavaneto na Otkr. 8:13, e predstavena poslednata tema na „ sedmata trãba “, kojato se izpãlnjava črez završštaneto v slava na Isus Hristos.

V Otkr. 12 Duhãt ni dava drug obšt pregled na hristijanskata epoha. Toj dobavja kãm informacijata si, osobeno otnosno položenieto na djavola i negovite angelski nasledovateli. Toj ni kazva, če sled pobedata si na krãsta, v nebesnoto ime na Mihail , veče spomenato v Dan. 10:13, 12:1, imeto, koeto toj noseše na nebeto predi čoveškoto si vãplãštenie v Isus, našijat Gospod očisti nebeto ot zloto im prisãstvie i če te zavinagi zagubiha dostãp do nebesnite izmerenija, sãzdadeni ot Boga. Tova e dobra novina! Pobedata na Isus imaše štastlivi nebesni posledici za našite nebesni bratja, koito bjaha izbaveni ot izkušenijata i mislite na demonite. Sled tova izgonvane te bjaha ograniçeni v našeto zemno izmerenie, kädeto šte bãdat ubiti sãs zemnite vragove na Boga prez 2030 g. pri slavnoto završštane na Hristos Bog. V tozi obzor Duhãt izobrazjava nasledjavaneto na „ drakona “ i „ zmijata “, koito sãotvetno oboznaçavat dvete strategii v borbata na djavola: otkrita vojna na osãdenija imperski ili papski Rim i izmamnoto religiozno sãblaznjavane na razobličenoto, poçti humanistično papstvo na Rimskija Vatikana. V fini obrazi, zaimstvani ot preživjavanijata na evreite, „ zemjata otvarja ustata si “, za da pogãlne papskata agresija na katoličeskite ligi. Kakto toku-što vidjahme, deloto šte bãde

izvršeno ot ateističnite frenski revoljucioneri. No to šte bāde započnato i ot protestantskite vojski na falšivo, agresivno, vojnstveno hristijanstvo. Obzorāt šte zavārši s izvikvaneto na „ ostanalata čast ot potomstvoto na ženata “. Sled tova Duhāt dava svoeto opredelenie za istinskite svetii na poslednoto vreme: „ Tuk e tārpenieto na svetiite, koito pazjat Božiite zapovedi i dāržat zdravo svidetelstvoto na Isus .“ S tezi termini Duhāt oboznačava onezi, koito, podobno na men, se pridāržat kām Negovoto proročesko Otkrovenie i ne pozvoljavat to da bāde otkāsnato ot tjah ot nikogo, sābirajki dokraj biserite, dadeni ot nebeto.

Glava 13 predstavja dvamata agresivni religiozni vragove, koito sa nositeli na hristijanskata vjara. Kato takiva, tja gi izobrazjava kato dva „ zvjara “, vtorijat ot koito e proizljazāl ot pārvija, kakto se podskazva ot vrāzkata meždu dumite „ more i zemja “ v povestvovanieto ot Bitie, koito gi opredeljat v тази glava 13. Pārvijat e dejstval predi 1844 g., a vtorijat šte se pojavi edva v poslednata godina ot zemnoto vreme, kato po tozi način šte otbeleži kraja na vremeto na blagodat, predlagano na horata. Tezi dva „ zvjara “ sa, za pārvija, katoličeskata cārkvā, majkata cārkvā, a za vtorija, protestantskite reformirani cārkvī, proizljazli ot neja, nejnite dāšteri.

Obhvaštajki samo vtorata čast ot hristijanskata era ot 1844 g. nasam, Otkr. 14 izvikva trite poslanija na adventnite istini ot sedmija den s večni uslovija: slavata na Boga, kojato iziskva vāzstanovjavane na praktikuvaneto na negovata svjata sābota, osāždaneto na rimokatolicizma i osāždaneto na protestantstvoto, koeto počita svojata nedelja, kojato toj opredelja kato „ belezi “ na čoveškata i djavolska vlast kakto na imperskija, taka i na papskija Rim. Kogato vremeto na podgotvitelnata misija priključi, posledovatelno s grabvaneto na izbranite svetii, predstaveni ot „ žetvata “, i uništoženieto na nepokornite učiteli i vsički nevjarvašti, dejstvija, predstaveni ot „ rekoltata “, zemjata otnovo šte se prevārne v „ bezdnata “ na pārvija den na sātvorenieto, lišena ot vsjakakva forma na zemen život. Tja obače šte zapazi živ za „ hiljada godini “ izbran obitatel, Satana, samija djavol, očkvašt svoeto uništoženie na Strašnija sād, kakto i vsički drugi nepokorni māže i angeli.

Otkr. 15 se fokusira vārhu vremeto na kraja na blagodatnija srok.

Otkrovenie 16 razkriva „ sedemte posledni jazvi na Božija gnjav “, koito porazjavat, sled kraja na blagodatnija srok, poslednite nevjarvašti buntovnici, koito stavat vse po-agresivni, do stepen da postanovjavat smārttā na pazitelite na božestvenata sābota točno predi sedmata jazva.

Otkr. 17 e izcjalo posvetena na identificiraneto na „goljamata bludnica“, narečena „ Veliki Vavilon “. Taka Duhāt se otnasja kām imperskija i papski „ velik grad “ Rim. Božijat sād nad neja e jasno razkrit. Glavata sāšto taka objavjava bādeštija i sād i uništoženie črez ogān, zaštoto Agnecāt i Negovite verni izbranici šte ja pobedjat.

Otkr. 18 e nasočena kām vremeto na „ vinogradnata rekolta “ ili nakazanieto na „ Vavilon Veliki “.

Otkr. 19 izobrazjava slavnoto zavrāštane na Isus Hristos i negovata konfrontacija s teroriziranite buntovničeski sili na zemjata.

Otkrovenie 20 se fokusira vārhu hiljadoletnija period na sedmoto hiljadoletie, kojto se preživjava mnogo različno: na nebeto ot izbranite i na pustata zemja, v izolacija ot Satana. V kraja na hiljadata godini Bog šte organizira poslednija sād: uništoženieto črez nebesen i podzemen zemen ogān na vsički zemni čoveški i nebesni angelski buntovnici.

Otkr. 21 izobrazjava slavata na sábranieto, obrazuvano ot sábiraneto na izbranite, izkupeni črez krávta na Isus Hristos. Sávřšenstvoto na izbranite e iljustrirano črez sravnenija s naj-cennite nešta na zemjata: zlato, srebro, biseri i skápocenni kamáni.

Otkr. 22 obrazno izvikva završtaneto kám izgubenija Edem, nameren i ustanoven za večnostta na zemjata na greha, vžroden i preobrazen, za da stane vselenskijat tron na edinstvenija velik Bog, sázdatelj, zakonodatelj i izkupitelj, kojto dominira nad vsički svoi vseleni sás svoite zemni izkupeni.

S tova završva tozi kraták pregled na knjigata Otkrovenie, čieto podrobno izučavane šte potvrđdi i podsili toku-što kazanoto.

Dobavjam tova silno duhovno objasnenie, koeto razkriva skritoto mislene na Božija um. Toj predava nepodozirani poslanija črez fini aljuzii, koito Biblijata šte ni osvetli. Sledvajki pri izgraždaneto na Apokalipsisa sášтите proceduri, koito e izpolzval za izgraždaneto na otkrovenijata si, dadeni na Daniil, Bog potvrđdava, če „ ne se promenja “ i če šte báde „ večno sáštitaj “. Sášto taka, v Apokalipsisa otkrih sáštitija metod za paralelizirane na tri temi, koito sa „ pismata do sábranijata “, „ pečatite “ i „ trábite “. Spored Apokalipsis 5, kádeto Apokalipsisát e izobrazen ot kniga, zatvorena sás „ sedem pečata “, samo otvarjaneto na „ sedmija pečat “ šte razreši dostáp do dokazatelstvata, koito šte potvrđdjat v glavi ot 8 do 22 tálkuvanijata i podozrenijata, porodeni ot izučavaneto na glavi ot 1 do 6. Sledovatelno glava 7 e ključát kám navlizaneto v razbiraneto na razkritite misterii. I ne se iznenadvajte, zaštoto temata mu e imenno sábotata, kojato pravi cjalata razlika meždu istinskata i falšivata svjatost ot 1843 g. nasam. Sledovatelno v Apokalipsis 7 otkrivame velikata istina, kojato obze protestantskata religija prez proletta na 1843 g. Apokalipsisát samo šte potvrđdi tova fundamentalno učenie, razkrito na Daniil. No za adventizma, kojto izleze ot nego na tazi data pobedonosno, Apokalipsisát šte razkrie za 1994 g. izpitanie, koeto šte go obzeme na svoj red. Tazi nova svetlina otnovo „ otnovo “ šte napravi „ razlikata meždu tezi, koito služat na Boga, i tezi, koito ne mu služat “ ili nešto poveče.

Čast vtorá: Podrobno izučavane na Otkrovenie

Otkrovenie 1: Prolog – Završtaneto na Hristos –
adventskata tema

Prezentacijata

Stih 1: „ Otkrovenieto na Isus Hristos, koeto Bog Mu dade, za da pokaže na slugite Si nešta, koito trjabva skoro da stanat; i Toj go izprati i go izjavi črez angela Si na slugata Si Joan, ... “

Joan, apostolăt, kogoto Isus običaše, e pazitel na tova božestveno Otkrovenie, koeto toj polučava ot Otca v imeto na Isus Hristos. Joan, na evrejski „Joan“, označava: Bog e dal; i tova e i moeto pârvo ime. Ne kaza li Isus: „ na tozi, kojto ima, šte mu se dade poveče “? Tova poslanie e „ dadeno “ ot „ Bog “ Otec, sledovatelno s neograničeno sãdãržanie. Zaštoto sled vãzkresenieto si Isus Hristos e priel svoite božestveni kačestva i kato nebesen Otec može ot nebeto da dejstva v polza na svoite slugi ili po- točno na svoite „ robi “. Spored pogovorkata „predupredenijat e vãorãžen“. Bog e na tova mnenie i go dokazva, kato otpravja otkrovenija za bãdešteto kãm svoite slugi. Izrazăt „ tova, koeto trjabva da se sluči bãrzo “ može da ni iznenada, kogato znaem, če poslanieto e dadeno prez 94 g. sl. Hr. i če dnes

sme v 2020-2021 g., vremeto na pisane na tozi dokument. No kato otkriem negovite poslanija, šte razberem, če tova „ bärzo “ » priema bukvalno značenje, zaštoto tehnite polučateli šte bädät sävremennici na slavnoto zavräštane na Isus Hristos. Tazi tema šte bäde vezdesäšta v Apokalipsisa, zaštoto Apokalipsisät e adresiran do poslednite „adventisti“, izbrani ot Boga, črez vjara, demonstrirana v posledno izpitanie, izgradeno värhü dannite ot Otkrovenie 9:1 do 12, koito se zanimavat s temata za „ petata träba “. V tazi glava, stihove 5 i 10 citirat proročeski period ot „ pet meseca “, pogrešno tälkuvan do men. V moeto izučavane na temata, tazi prodälžitelnost opredeli nova data, za kojato se predpolaga, če šte objavi zavräštaneto na Isus za 1994 g., istinskata 2000 godina ot istinskoto raždane na Hristos. Tova izpitanie na vjarata proniza za posleden päť oficialnija adventizäm, kojto beše stanal hladäk i formalističen i kojto se gotveše da sključi pakt s onezi, koito Bog razkriva kato negovi vragove v Negovija Apokalipsis. Ot 2018 g. znam datata na istinskoto zavräštane na Isus Hristos i tja ne se osnovava na nikakvi danni ot proročestvata na Daniil i Otkrovenie, čiito čislovi prodälžitelnosti sa bili izpälneni črez izpälnenie na tjahnata presjavašta rolja v opredelenite vremena. Istinskoto zavräštane na Isus može da se razbere ot razkaza v Bitie, vjarvajki, če sedemte dni ot našite sedmici sa izgradeni värhü obraza na 7000-te godini ot celija proekt, zamislen ot Bog, za da eliminira greha i grešnicite i da vävede v svojata večnost svoite väzljubeni izbranici, izbrani prez pärvite 6000 godini. Podobno na proporciite na evrejskoto svetišhte ili skinija, vremeto na 6000-te godini e sästaveno ot tri treti ot 2000 godini. Načaloto na poslednata tretina e otbeljazano na 3 april 30 g. ot izkupitelnata smärt na našija Spasitel Isus Hristos. Evrejskijat kalendar potväřždava tazi data. Sledovatelno zavräštaneto mu e opredeljeno za proletta na 2030 g., toest 2000 godini po-käsno. Znaejki, če zavräštaneto na Hristos e pred nas, tolkova blizo, dumata „ skoro “ „Dumite na Isus sa napälno opravdani. Po tozi načın, väpreki če e ostanala poznata i četena prez vekovete, knjigata Otkrovenie e ostanala zatvorena, zamräznala, zapečätana do vremeto na kraja, koeto zasjaga našeto pokolenie.

Stih 2: „... kojto svidetelstva za Božieto slovo i za svidetelstvoto na Isus Hristos, i za vsičko, koeto vidja .“

Joan svidetelstva, če e polučil videnieto si ot Boga. Videnie, koeto predstavljava svidetelstvoto na Isus Hristos, koeto Otkr. 19:10 opredelja kato „ duh na proročestvoto “. Poslanieto se osnovava na „ videni “ obrazi i čuti dumi. Joan e izträgnat ot zemnite uslovnosti ot Božija Duh, kojto mu razkriva v obrazi velikite temi na religioznata istorija na hristijanskata epoha; tova šte zavärši s negovoto slavno i strahovito zavräštane za vragovete mu.

Stih 3: „ Blažen e onzi, kojto čete, i onezi, koito slušät dumite na tova proročestvo i pazjat napisanoto v nego! Zaštoto vremeto e blizo .“

Vzimam za sebe si mojata čast, blaženstvoto za „ tozi, kojto čete “ dumite na proročestvoto, zaštoto Gospod dava na glagola čete točno logičesko značenje. Toj go objasjava v Isaja 29:11-12: „ Vsičkoto otkrovenie e za vas kato dumite na zapečätana kniga, kojato se dava na čovek, kojto znae da čete, i kazva: „Pročeti tova!“ A toj otgovarja: „Ne moga, zaštoto e zapečätana; ili kato kniga, kojato se dava na čovek, kojto ne znae da čete, i kazva: „Pročeti tova!“ A toj otgovarja: „Ne znam da četa .““ Stih 13, kojto sledva, razkriva pričinata za tazi nesposobnost: „ Gospod kaza: Kogato se približi pri Mene tozi narod, toj Me počita s ustata si i s ustnite si, no särceto mu e daleč ot Mene i strahät, kojto izpitva ot Mene, e samo zapoved na čoveško predanie .“ Terminät „ zapečätan “ ili „zapečätan“ opisva aspekta na Apokalipsisa, nečetliv, zaštoto e zapečätan. Eto zašto az, drug Joan ot poslednoto vreme, säm

prizovan ot Boga da go otvorja i razpečatam izcjalo; tova e taka, za da mogat vsički Negovi istinski izbrani da „ čujat i pazjat “ istinite, razkriti v dumite i obrazite na proročestvoto. Tezi glagoli označavat „da razberat i da priložat na praktika“. V tozi stih Bog predupreždava Svoite izbrani, če te šte polučat ot edin ot svoite bratja v Hristos, „ tozi, kojto čete “, svetlinata, kojato objasnjava tajnite na proročestvoto, taka če te ot svoja strana da mogat da se radvat v nego i da priložat na praktika Negovoto učenje. Kakto po vremeto na Isus, vjarata, doverieto i smirenieto šte bādat mnogo neobhodimi. Po tozi metod Bog presjava i odstranjava horata, tvārde gordi, za da bādat poučavani. Zatova kazvam na izbranite: „Zabravete čoveka, tozi malāk dāržaven služitel, prevodač i predavatel, i poglednete istinskija Avtor: Vsemogāštija Bog Isus Hristos.“

Stih 4: „ Joan do sedemte cārкви, koito sa v Azija: Blagodat i mir da bādat na vas ot Onogova, Kojto e, Kojto beše i Kojto šte dojde; i ot sedemte duhove, koito sa pred Negovija prestol ...“

Prepratkata kām „ sedem sābranija “ e podozritelna, zaštoto sābranieto s glavna bukva „A“ e edno, večno. Sledovatelno „ Sedem sābranija “ zadālžitelno oboznačava obedinenoto sābranie na Isus Hristos v sedem markirani i posledovatelni epohi. Tova šte bāde potvrđeno i veče znaem, če Bog razdelja hristijanskata epoha na 7 konkretni vremena. Pozovavaneto na Azija e polezno i opravdano , tāj kato imenata, predstaveni v stih 11, sa tezi na gradove, koito sāštstvuvat v Mala Azija, v drevna Anatolija, razpoložena na zapad ot dnešna Turcija. Duhāt veče potvrđdava granicata na Evropa i načaloto na aziatskija kontinent. No dumata Azija , podobno na dumata Anatolija, krie duhovno poslanie. Te označavat: izgrjavašto slānce na akadski i grācki i po tozi način predpolagat Božija lager, poseten ot Isus Hristos, „ izgrjavaštoto slānce “ v Luka 1:78-79: „ Črez milostta na našija Bog, črez kojato izgrjavaštoto slānce otgore ni poseti, za da osvetli onezi, koito sedjat v tāmčina i v sjankata na smārta, i da nasoči krakata ni kām pātja na mira. “ Toj e i „ slānceto na pravdata “ ot Mal. 4:2: „ A na vas, koito se boite ot Moeto ime, šte izgree slānceto na pravdata s izcelenie v krilete si; i šte izlezete i šte skačate kato teleta ot obora. “ Formulata na pozdrava e v sāotvetstvie s pismata, koito hristijanite sa si razmenjali po vremeto na Joan. Bog obače e oboznačen s nov, dosega nepoznat izraz: „ ot Tozi, Kojto e, i Kojto beše, i Kojto šte dojde “. Tozi izraz samo predava, v originalnija grācki ezik i drugi prevodi, značenieto na evrejskoto ime na Bog: „Jahve“. Tova e glagolāt „da bāde“, spregnat v treto lice, edinstveno čislo na nesvāršenoto vreme na evrejskija ezik. Tova vreme, narečeno imperfekt, izrazjava postignatoto, koeto se prostira vāv vremeto, zaštoto segašnoto vreme ne sāštstvuvava v spreženieto na evrejskija ezik. „ I koeto idva “ dopālnitelno potvrđdava temata za zavrāštaneto na Isus Hristos, adventizma. Po tozi način se potvrđdava otvarjaneto na hristijanskata vjara za ezičnicite; za tjah Bog adaptira imeto si. Sled tova se pojavjava druga novost, kojato oboznačava Svetija Duh: „ sedemte Duha, koito sa pred Negovija prestol “. Tozi citat šte se pojavi v Otkr. 5:6. Čisloto 7 oboznačava osveštenie, v tozi slučaj tova na božestvenija Duh, izljan v Negovite sāzdanija, sledovatelno „ pred Negovija prestol “. V Otkr. 5:6 „ zaklanoto agne “ e svārzano s tezi simboli, kato po tozi način proročestvoto potvrđdava božestvenoto vsemogāštstvo na Isus Hristos. „ Sedemte Božii Duha “ sa simbolizirani ot „ sedemklonnija svetilnik “ na evrejskata skinija, kojto prorokuva plana za spasenie na Božija proekt. Negovata programa e bila jasno očertana. Ot Adam, 4000 godini, i črez smārta si Isus izkupva grehovete na izbranite na 3 april 30-ti, po tozi način toj razkāsava zavesata na greha i otvarja dostāp do nebeto za izkopenite izbrani prez poslednite dve hiljadi ot šestte hiljadi godini, programirani za izbora na izbranite, razprāsnati, do kraja na sveta, sred narodite na cjalata zemja.

Stih 5: „ ...i ot Isus Hristos, vernija svidetel, p̄rvorodnija ot m̄rtvite i knjaza na zemnite care! Na Nego, Košto ni v̄zljubi i ni izmi ot grehovete ni v sobstvenata Si kr̄v. “

Imeto „ Isus Hristos “ e sv̄rzano s̄s zemnoto služenie, koeto Bog dojde da izv̄rši na zemjata. Tozi stih ni napomnja za Negovite izv̄ršeni dela, za da poluči spasienio po blagodat, koeto Toj predlaga samo na Svoite izbrani. V svojata s̄v̄ršena vjarnost k̄m Bog i Negovite cennosti, Isus beše „ vernijat svidetel “, predložen kato model za podražanie ot Negovite apostoli i učenici ot vsički vremena, vključitelno i na našeto. Negovata sm̄rt beše prorokuvana čez sm̄rtta na p̄rvoto životno, ubito, za da obleče Adam i Eva v golotata im sled greha im. Čez Nego toj sledovatelno beše naistina „ p̄rvorodnijat ot m̄rtvite “. No s̄što taka, poradi Negovata božestvena važnost, samo Negovata sm̄rt imaše efikasnostta i silata da os̄adi djavola, greha i grešnicite. Toj ostava „ p̄rvorodnijat “ nad vsički „p̄rvorodni“ v religioznata istorija. Imenno imajki predvid Negovata sm̄rt, napravena neobhodima, za da izkupi greha na Svoite izbrani, Bog um̄rtvi vsički čoveški i životinski „ p̄rvorodni “ na buntovnija Egipet, obraz na greha, za da „ izbavi “ Svoja evrejski narod ot robstvoto, koeto veče beše simvol i obraz na „ greha “. Kato „ p̄rvoroden “, duhovnoto pravo na p̄rvorodstvo prinadleži na Nego. Predstavjajki se kato „ knjaz na zemnite care “, Isus se pravi sluga na svoite izkupeni. „ Zemnite care “ sa tezi, koito vlizat v Negovoto carstvo, izkupeni čez Negovata kr̄v; te šte nasledjat obnovenata zemja. Udivitelno e da se otkrie nivoto na smirenje, s̄stradanje, prijatelstvo, bratstvo i ljubov na nebesnite s̄štestva, koito sa ostanali verni na božestvenite standarti na nebesnija život. Na zemjata Isus izmi krakata na svoite apostoli, kato s̄števremenno potv̄rdi, če e „ Učiteljat i Gospod “. Na nebeto toj šte b̄de večno „ knjaz̄t “ na svoite „ care “. No „ carete “ šte b̄dat i slugi na svoite bratja. S̄što taka, kato si dava titlata „ knjaz “, Isus se postavlja na s̄štoto nivo kato djavola, negovija pobeden protivnik i konkurent, kogoto nariča „ knjaz̄t na tozi svjat “. V̄pl̄štenieto na Boga v Isus e motivirano ot sreštata lice v lice s dvamata „ knjaze “; S̄dbata na sveta i tazi na negovite s̄zdanija zavisi ot silata na velikija pobeditel, Isus Mihail Jahve. No Isus d̄lži pobedata si samo otčasti na svojata božestvenost, zaštoto toj se bori s djavola naravno, v tjalo ot pl̄t i kr̄v, identično s našeto, 4000 godini sled bitkata, zagubena ot p̄rvija Adam. Negovoto s̄stojanie na duha i rešimostta mu da spečeli, za da spasi edinstveno svoite izbranici, mu dadoha pobedata. Toj otvori p̄tja za svoite izbranici, pokazvajki, če edno krotko „ agne “ može da pobedi „ v̄lci “, koito pogl̄št̄at pl̄t i duhove, s pomoštta na vernija i istinski Bog.

Stih 6: „ I ni e napravil carstvo i sveštenici na Boga i Svoja Otec; na Nego da b̄de slava i vladičestvo do večni vekove. Amin! “

Joan e tozi, košto opredelja kakvo predstavlja S̄branieto na izbranite. V Isus Hristos, drevnijat Izrael prod̄lžava v duhovnite formi, prorokuvani v obredite na starija zavet. Kato služat na „ Carja na carete i Gospodarja na gospodarite “, istinski izbranite spodeljat negovoto carstvo i zaedno s nego te s̄stavljavat graždanite na nebesnoto carstvo. Te sa s̄što taka duhovni „ sveštenici “, zaštoto služat v hrama na svoeto tjalo, v košto služat na Boga, predlagajki sebe si v svjatost za Negovata služba. I čez molitvite si k̄m Boga, te predavat tamjana, prinesen na oltara na tamjana v drevnija hram v Jerusolim. Razdeljaneto meždu Isus i Otca e podveždašto, no s̄otvetstva na predstavata, košto mnogo l̄žehristijani imat po temata. Tova stiga dotam, če da se tv̄rdi, če „počita“ Sina za smetka na Otca. Tova e vinata ili greh̄t na hristijanskata vjara ot 7 mart 321 g. Za mnozina s̄botnata počivka e naredba, košto se otnasja samo za evreite ot starija zavet, dispensacijata na Otca. T̄j kato Otec i Isus sa edno lice, te šte ponesat gneva na Isus, kogoto sa si misleli, če počitat. V svojata božestvena

priroda kato Otec, Isus dārži, i za večnostta, „ slavata i silata, zavinagi i do večni vekove! Amin! “. „ Amin “, koeto označava: istina e! Naistina!

Adventnata tema

Stih 7: „ Eto, ide s oblaci; i vsjako oko šte Go vidi, i onezi, koito Go probodoha; i vsički zemni plemena šte zaridajat zaradi Nego. Da. Amin! “

Imenno kogato se zavärne, Isus šte demonstrira svojata slava i sila. Spored Dejanija 1:11, toj šte se zavärne „ po sáštiya način, kakto se e väznesäl na nebeto “, no zavráštaneto si to šte bäde v izključitelna nebesna slava, kojato šte užasi vragovete mu; „ onezi, koito go probodoha “, kato se protivopostavi na istinskija mu plan. Zaštoto tozi izraz se otnasja samo do čoveškite sáštestva, sävremenni na idvaneto mu. Kogato slugite mu sa zaplašeni säš smärt ili ekzekutirani, Isus spodelja sädbata im, zaštoto se otäždestvjava s tjah: „ A carjat šte im otgovori: Istina vi kazvam: poneže ste napravili tova na edin ot tezi moi naj-malki bratja, na men ste go napravili. “ (Matej 25:40) Judeite i rimskite vojnici, koito go razpnaha, ne sa zasegnati ot tova poslanie. Božijat Duh pripisva tova dejstvie na vsički hora, koito väzprepjatstvat Negovoto delo na spasenie i osuetjavat za sebe si i za drugite Negovoto predloženie za blagodat i večno spasenie. Kato citira „ zemnite plemena “, Isus se nasočva kām läžehristijanite, črez koito plemenata na Izrael bi trjabvalo da prodälžat v novija zavet. Sled kato pri zavráštaneto si otkrijat, če se gotvjat da ubijat Negovite istinski izbranici, te šte imat osnovatelna pričina da skärbjat, otkrivajki, če sa vragove na Boga, kojto šte gi spasi. Podrobnostite za programata na poslednite dni šte bädat razkriti razpräsati iz glavite na knjigata Otkrovenie. No moga da kaža, če Otkrovenie 6:15-16 opisva scenata s tezi dumi: „ Zemnite care, blagorodnicite, hiljadnicite, bogatite, silnite, vseki rob i vseki svobodnen čovek se skriha v pešterite i v skalite na planinite. I kazaha na planinite i skalite: Padnete värhü nas i ni skrijte ot liceto na Tozi, Kojto sedi na prestola, i ot gneva na Agneto ;“

Stih 8: „ Az säm Alfa i Omega, kazva Gospod Bog, Kojto e, Kojto beše i Kojto šte dojde, Vsemogáštijat. “

Tozi, kojto govori taka, e krotkijat Isus, kojto e nameril svojata božestvena slava na nebeto, toj e „ Vsemogáštijat “. Dostatáčno e da sväržem tozi stih säš stihovete ot Otkr. 22:13-16, za da imame dokazatelstvoto: „ Az säm Alfa i Omega, pärvijat i poslednijat, načaloto i krajat... /... Az, Isus, izpratih angela Si da vi zasvidetelstva tezi nešta v cärkvite. Az säm korenät i potomäkät na David, svetlata i utrinna zvezda “. Kakto v stih 4, Isus se predstavja pod kačestvata na Boga-säzdatel, prijatelja na Moisej, čieto evrejsko ime e „Jahve“ spored Izh. 3:14. No utočnjavam, če imeto na Bog se promenja spored tova dali Toj e tozi, kojto se nariča sam, ili horata go naričat: „Az säm“ stava „Toj e“ väv formata „Jahve“.

Zabeležka, dobavena prez 2022 g.: Izrazät „ alfa i omega “ obobštava cjaloto otkrovenie, predloženo ot Bog v negovata Biblija, ot Bitie 1 do Otkrovenie 22. Ot 2018 g. obače proročeskoto značenie na „šest hiljadi“ godini, dadeni na šestte dni ot sedmicata, e potvärdeno, bez da se postavja pod väpros stojnostta mu kato šest realni dni, prez koito Bog e säzdal zemjata i života, kojto tja e trjabvalo da nosi. No, zapazvajki proročeskoto si značenie, tezi šest dni ili „6000“ godini sa napravili väzmožno da

se opredeli za proletta na 2030 g. okončateľnato pobedonosno završťtane na Isus Hristos i grabvaneto na negovite verni svetii. Črez izraza „ alfa i omega “ Isus dava na svoite svetii ot poslednite dni ključ, kojto šte im pozvoli da otkrijat istinskoto vreme na vtoroto mu prišestvie. No edva prez proletta na 2018 g. razbrahme kak da izpolzvame tezi 6000 godini i edva na 28 januari 2022 g. da gi svăržem s tezi izrazi: „ alfa i omega “, „ načaloto i krajat “.

Stih 9: „ Az, Joan, vaš brat i sãučastnik v skrãbta, v carstvoto i tãrpenieto na Isus, bjah na ostrova, narečen Patmos, zaradi slovoto Božie i zaradi svidetelstvoto na Isus. “

Za istinskija rob na Isus Hristos tezi tri nešta sa svăržani: učastieto v skrãbta, učastieto v carstvoto i učastieto v postojanstvoto v Isus. Joan svidetelstva za konteksta, v kojto e polučil svoeto božestveno videnie. Namirajki go za prividno nerazrušim, rimljanite naj-nakraja go izolirat, zatočvat go na ostrov Patmos, za da ograničat svidetelstvoto mu pred horata. Prez celija si život toj nikoga ne e prestaval da svidetelstva za Božieto slovo, za da proslavi Isus Hristos. No možem sãšto taka da razberem, če Joan e bil voden na Patmos, za da prieme, v spokojstvie, svidetelstvoto na Isus, koeto predstavljava Otkrovenieto, koeto e polučil tam ot Boga.

Neka otbeležim meždu drugoto, če dvamata avtori na dve proročestva – Daniil i Otkrovenie – sa bili po čudodejen način zaštiteni ot Bog; Daniil e bil spasen ot zãbite na lãvove, a Joan e bil spasen nevredim ot kazana s vrjašto maslo. Tehnijat opit ni uči na urok: Bog razgraničava služitelite si, kato zaštitava po mošten i svrãhestestven način onezi, koito go proslavjat naj-mnogo i predstavjat obraza na model, kojto toj osobeno želae da nasãrči. Proročeskoto služenie e oboznačeno v 1 Korintjani 12:31 kato „ po-prevãzhodnija pãt “. No ima proroci i proroci. Ne vsički proroci sa prizovani da polučavat videnija ili proročestva ot Boga. No vsički izbrani sa prizovani da prorokuvat, toest da svidetelstvat za istinite na Gospoda na svoite bližni, za da gi vodjat kãm spasenie.

Videnieto na Joan za adventnite vremena

Stih 10: „ Bjah obzet ot Duha v Gospodnija den i čuh zad sebe si silen glas, kato trãba, kojto kazvaše :

Izrazãt „ Gospodnijat den “ šte nasãrči tragični tãlkuvanija. V svoja prevod na Biblijata, Dž. N. Darbi ne se kolebae da go prevede s dumata „nedelja“, kojato Bog smjata za uništožitelnija „ beleg “ na „ zvjara “, voden ot djavola v Otkr. 13:16; tova e prjaka protivopoložnost na negovija carski „ pečat “, negovija sedmi den na osvetena počivka. Etimologično dumata „nedelja“ naistina označava „Gospodnijat den“, no problemãt idva ot fakta, če tja posveštava pãrvija den ot sedmicata na počivka, nešto, koeto Bog nikoga ne e zapovjadval, kato ot svoja strana e osvetil zavinagi sedmija den za тази cel. I taka, kakvo vsãštnost označava „ Gospodnijat den “, spomenat v tozi stih? No otgovorãt veče e daden v stih 7, kãdeto se kazva: „ Eto, idva s oblaci.“ » Eto go „ Gospodnijat den “, nasočen ot Bog: „ Eto, šte vi izpratja prorok Ilija, predi da dojde velikijat i strašen den Jahve (Mal. 3:5)“; tozi, kojto sãzdade adventizma i negovite tri „očakvanija“ za završťtaneto na Isus, veče izpãlneni s vsički dobri i loši posledici, doneseni ot tezi tri izpitanija, prez 1843, 1844 i 1994 g. Taka, živeejki v 94 g., Joan e prenesen ot Duha v samoto načalo na sedmoto hiljadoletie, kãdeto Isus se završťta v svojata božestvena slava. Kakvo togava ima toj „ zad gãrba sí“? Cjaloto istoričesko minalo na hristijanskata epoha; ot smãrtta na Isus, 2000 godini hristijanska religija; 2000 godini, prez koito Isus stoeše sred

svoite izbrani, pomagajki im, v Svetija Duh, da pobeđjat zloto, kakto samijat toj beše pobeđil djavola, greha i smärtta. „ Silnijat glas “, kojto se čuva „ zad “ nego, e tozi na Isus, kojto se namesva kato „ träba “, za da predupredi svoite izbrani i da im razkrie estestvoto na djavolskite religiozni kapani, s koito šte se sbläskat v života si prez vsičkrite „sedem“ epohi, koito sledvaštijat stih šte nazove.

Stih 11: „ Kojto kaza: „Kakvoto viždaš, napiši go v kniga i go izprati do sedemte cärkvi: v Efes, v Smirna, v Pergam, v Tiatir, v Sardis, väv Filadelfija i v Laodikija. “

Vidimata forma na teksta sjakaš predstavjaše kato bukvalni polučateli posočenite gradove v Azija ot vremeto na Joan; vseki säš sobstveno poslanie. No tova beše samo podveždašt aspekt, prednaznačen da prikrie istinskoto značenje, koeto Isus dava na svoite poslanija. V cjalata Biblija sobstvenite imena, pripisvani na mäjete, imat skrito značenje v korena si, nezavisimo dali sa evrejski, haldejski ili gräcki. Tozi princip važi i za gräckite imena na tezi sedem grada. Vsjako ime razkriva haraktera na epohata, kojato predstavljava. A redät, v kojto sa predstaveni tezi imena, säotvetstva na reda na napredäk väv vremeto, programiran ot Bog. Šte vidim v izučavaneto na Otkrovenie 2 i 3, kädeto redät na tezi imena e uvažavan i potvrđen, značenieto na tezi sedem imena, no samo tezi na pärvoto i poslednoto, „ Efes i Laodikija “, razkrivat upotrebata, kojato Duhät pravi ot tjah. Značešti säotvetno „da hvärljat“ i „sädeni hora“, nie otkrivame „ Alfata i Omegata, načaloto i kraja “ na erata na hristijanskata blagodat. Ne e iznenadvašto, če Isus se predstavja v stih 8 pod slednoto opredelenie: „ Az säm Alfa i Omega .“ Po tozi način Toj zapisva prisästvieto si sred vernite si robi prez cjaloto vreme na hristijanskata epoha.

Stih 12: „ Obärnah se, za da vidja glasa, kojto mi govoreše. I kato se obärnah, vidjah sedem zlatni svetilnika. “

Dejstvieto na „ obräštaneto “ kara Joan da pogledne käm cjalata hristijanska epoha, otkakto samijat toj e bil prenesen do momenta na slavnoto zavräštane na Isus. Sled preciznostta „ zad “, tuk imame „ obärnah se “ i otnovo „ i, kato se obärnah “; Duhät silno nastojava za tozi pogled käm minaloto, taka če da go sledvame v negovata logika. I kakvo vižda togava Joan? „ Sedem zlatni svetilnika “. Tuk otnovo neštoto e podozritelno, podobno na „ sedemte säbranija “. Zaštoto modelät „ svetilnik “ e bil v evrejskata skinija i e imal sedem klona, koito veče sa simvolizirali zaedno osveštavaneto na Božija Duh i negovata svetlina. Tova nabljudenie označava, če podobno na „ sedemte “ Säbranija “, „ sedemte svetilnika “ simvolizirat osveštavaneto na Božijata svetlina, no v sedem markirani momenta prez cjalata hristijanska epoha. Sveštnikät predstavljava izbranite ot edna epoha , toj polučava masloto na Božija Duh, ot koeto zavisi da prosvetli izbranite säš svojata svetlina.

Säobštenie za goljamo bedstvie

Stih 13: „ I posred sedemte svetilnika Edin, podoben na Čoveškija Sin, oblečen v dälga dreha i prepasan säš zlaten pojas okolo gärdite. “

Tuk započva simvoličnoto opisanie na Gospod Isus Hristos. Tazi scena ilustrira obeštanjata na Isus: Luka 17:21: „ Njama da kažat: „Eto, tuk e“ ili „Tam e“. Zaštoto, eto, Božieto carstvo e vätre väv vas . “;

Matej 28:20: „ I učete gi da pazjat vsičko, koeto sãm vi zapovjadal. I eto, Az sãm s vas prez vsičkrite dni do svãrška na veka. “ Tova videnie e mnoho podobno na tova ot Daniil 10, kãdeto stih 1 go predstavja kato izvestie za „ goljamo bedstvie “ za evrejskija mu narod. Sledovatelno tova ot Otkrovenie 1 sãšto opovestjava „ goljamo bedstvie “, no tozi pãt za hristijanskoto sãbranie. Sravnenieto na dve videnija e mnoho poučitelno, zaštoto detaljite sa adaptirani kãm vseki ot dvata mnoho različni istoričeski konteksta. Simvoličnite opisanija, koito šte bãdat predstaveni, se otnasjat do Isus Hristos v konteksta na negovoto posledno slavno zavrãštane. Dvete „ bedstvija “ imat obštoto, če se izpãlnjavat v kraja na dvata zaveta, ustanoveni posledovatelno ot Boga. Neka sega sravnim dve videnija: „... sin čoveški “ v tozi stih beše „ čovek “ v Daniil, zaštoto Bog vse ošte ne se beše vãplãtil v Isus. Naprotiv, v „ sin čoveški “ otkrivame „ sin čoveški “, kogoto Isus postojanno nazovava, kogato govori za sebe si v Evangelijata. Ako Bog e nastojaval tolkova mnoho na tozi izraz, to e zaštoto toj legitimira sposobnostta mu da spasjava horata. Tuk Toj e „oblečen v dãlga dreha“ , „ oblečen v leneno platno “ v Daniil. Ključãt kãm značenieto na тази dãlga dreha e daden v Otkr. 7:13-14. Nosi se ot onezi, koito umirat kato mãčenici za istinskata vjara: „ I edin ot starejšinite otgovori i mi kaza: Koi sa tezi, oblečeni v beli drehã? I otkãde dojdoha? Kazah mu: Gospodi moj, ti znaeš. A toj mi kaza: Tova sa onezi, koito dojdoha ot goljama skrãb; i sa oprali drehite si, i sa gi izbelili v krãvta na Agneto. Isus nosi zlaten pojas okolo gãrdite si , toest vãrhu sãrceto si, no sãšto i vãrhu krãsta si , simvoli na sila, v Daniil. A zlatnijãt pojas simbolizira istinata spored Efesjani 6:14: Stojte, proče, prepasani okolo krãsta si s istina i oblečeni v bronjãta na pravdata . Podobno na Isus, istinata se poçita samo ot onezi, koito ja obiçat. “

Stih 14: „ Glavata Mu i kosata Mu bjaha beli kato vãlna, beli kato snjag; oçite Mu – kato oĝnen plamãk; “

Bjaloto, simbol na sãvãršena čistota, karakterizira Bog Isus Hristos, kojto sledovatelno se otvãrštava ot greha. Segã, izvestieto za „ goljamo bedstvie “ može da ima edinstvenãta cel da nakaže grešnicite. Tãzi priçina zasjaga i dve bedstvija, taka če tuk i v Daniil otkrivame Boga, velikija Sãdija, čiito „ oçi sa kato oĝneni plamãci “. Pogledãt mu poglãšta greha ili grešnika, no izbranikãt na Isus izbira da se otreče ot greha, za razlika ot lãžlivija evrein i lãžlivija buntarski hristijanin, koito sãdãt na Isus Hristos v krajna smetka šte pogãlne. I krajnijãt kontekst na tova „ bedstvie “ oboznaçava negovite istoričeski vragove, vsički identificirani v glavite na тази kniga i v тази na Daniil. Otkrovenie 13 ni gi predstavja v aspekta na dva „ zvjara “, identificirani s imenãta im „ more i zemja “, koeto oboznaçava katoliçeskãta vjara i protestantskãta vjara, proizlãzla ot neja, kãkto podskazvat imenãta im spored Bitie 1:9-10. Sled zavrãštaneto mu dvãta sãjuzni zvjara stavat edno, obedineni, za da se borjat sreštu negovãta sãbota i negovite verni. Vragovete mu šte se užasjat, spored Otkr. 6:16, i njama da ustojat.

Stih 15: „ Krakata Mu bjaha kato čista med, sjakaš nažežena v pešt; a glasãt Mu beše kato šum na mnoho vodi. “

Krakata na Isus sa čisti, kãkto i ostanãlãta čãst ot tjaloto mu, no v tozi obraz te se oskvernjavat črez stãpkane na krãvta na nepokorni grešnici. Kãkto v Dan. 2:32, „ mesingãt “, neçista splav, simbolizira greha. V Otkr. 10:2 četem: „ Toj imaše v rãkata si otvorena knižka i složi desnija si krak na moreto , a levija si krak na zemjãta . “ Otkr. 14:17-20 dava na tova dejstvie imeto „ lozarstvo “, tema, razvita v Isaja 63. „ Mnogoto vodi “ simbolizirat v Otkr. 17:15 „ ljudi, množestva, plemena i ezici “, koito sključvat sãjuz s „ bludnicãta Vãvilon Veliki “, ime, koeto se otnasja do papskãta Rimokatoliçeska çãrkva. Tozi sãjuz v poslednijã moment šte gi obedini v protivopostavjane na sãbotãta, osveta ot

Boga. Te dori šte rešat da ubijat vernite mu paziteli. Po tozi način možem da razberem simvolite na pravednija mu gnjav. Váv videnieto Isus pokazva na izbranite si, če negovijat ličen božestven „glas“ e po-mogašt ot tozi na vsički narodi na zemjata vzeti zaedno.

Stih 16: „ V djasnata Si rāka imaše sedem zvezdi; i ot ustata Mu izlizaše ostār dvuostār meč; i liceto Mu beše kato slānce, koeto sveti v silata Si. “

Simvolāt na „ sedemte zvezdi “, dāržani „ v djasnata mu rāka “, napomnja za negovoto postojanno gospodstvo, koeto edinstveno može da dade Božijata blagoslovija; tolkova često i masovo pogrešno pretendirano ot nevernite mu vragove. Zvezdata e simvol na religioznija pratenik, tāj kato podobno na zvezdata ot Bitie 1:15, negovata rolja e „ da prosvetli zemjata “, v negovija slučaj, s božestvena spravedlivost. V denja na zavrāstaneto si Isus šte vāzkresi (šte vāzkresi ot novo ili šte vāzdigne ot novo sled pālno momentno uništoženie, narečeno smārt) svoje izbranici ot vsički epohi, simvolizirani ot imenata na sedemte sābranjia . V tozi slaven kontekst, za nego i negovite verni izbranici, toj se predstavja kato „ Slovo Božie “, čijto simvol na „ostār dvuostār meč “ e citiran v Evr. 4:12. Tova e časāt, kogato tozi meč šte dade život i smārt, spored vjarata, pokazana na tova božestveno slovo, zapisano v Biblijata, koeto Otkr. 11:3 simvolizira kato „ dvamata svideteli “ na Boga. Pri čoveškite sāštestva samo vānšnijat vid na liceto gi identificira i pozvoljva da bādat razgraničeni; Sledovatelno tova e element na identifikacija par excellence. V tova videnie Bog sāšto adaptira liceto si kām celevija kontekst. V Daniil, vāv videnieto, Bog simvolizira liceto si črez „ mālnijata “ - tipičen simvol na grāckija bog Zevs, zaštoto vragāt na proročestvoto šte bāde grāckijat narod na Selevkidite na car Antioh IV, kojto izpālno proročestvoto prez 168 g. Váv videnieto na Apokalipsisa liceto na Isus sāšto priema aspekta na negovija vrag, kojto tozi pāt e „ slānceto, kogato sveti v silata si “. Vjarno e, če tozi posleden opit da se izkoreni ot zemjata vseki, kojto spazva svjatata božestvena sābota, predstavljva apogeja na buntovničeskata borba v polza na počitaneto na „denja na nepobedimoto slānce“, ustanoven na 7 mart 321 g. ot imperator Konstantin I. Tozi buntovničeski lager šte nameri pred sebe si „ slānceto na božestvenata spravedlivost “ v cjalata mu božestvena sila, i to v pārvija den na proletta na 2030 g.

Stih 17: „ Kogato go vidjah, padnah pred nozete mu kato mārťāv. A toj položi djasnata si rāka vārhu men i kaza: „Ne se strahuvaj! “

Reagirajki po tozi način, Joan samo predvižda sādbata na onezi, koito šte se izpravjat sreštu nego po vreme na zavrāstaneto mu. Daniil se e dāržal po sāštija način i v dvata slučaja Isus uspokojava i ukrepva svoja sluga, svoja veren rob. „ Desnicata Mu “ potvāřždava blagoslovijata Mu i v Negovata vjarnost, za razlika ot buntovnicite ot drugija lager, izbranijat njama pričina da se strahuva ot Boga, kojto idva da go spasi ot ljubov. Izrazāt „ ne bojte se “ potvāřždava krajnija kontekst, harakteriziran ot 1843 g. nasam ot tova adventno poslanie na pārvija angel ot Otkrovenie 14:7: „ I kaza s visok glas: Bojte se ot Boga i Mu vāzdajte slava , zaštoto e došāl časāt na Negovija sād; i poklonete se na Tozi, Kojto e napravil nebeto i zemjata, moreto i vodnite izvori. “; toest, na Boga Sāzdatel.

Stih 18: „ Az sām pārvijat i poslednijat, i živijat. Bjah mārťāv, i eto, živ sām za večni vekove. Imam ključovete na smārťta i na ada. “

Naistina Isus, pobediteljat nad djavola, greha i smārťta, govori po tozi način. Negovite dumi „ pārvijat i poslednijat “ potvāřždavat poslanieto za načaloto i kraja na vremeto, obhvanato ot proročestvoto, no v sāštoto vreme Isus potvāřždava svojata božestvenost, kojato e dala život ot pārvoto do

poslednoto ot negovite čoveški sãzdanija. Tozi, kojto „ dãrži ključovete na smãrtta “, ima silata da rešava koj trjabva da živee i koj trjabva da umre. Časãt na negovoto zavrãštane e, kogato negovite svetii šte bãdat vãzkreseni v „ pãrvoto vãzkresenie “, zapazeno za „ blagoslovenite mãrtvi v Hristos “ spored Otkr. 20:6. Neka se otãrsim ot vsiãki mitove na tradiciite na falšivoto hristijanstvo s grãcko i rimsko nasledstvo i da razberem, če „ žilišteto na mãrtvite “ e prosto zemnata poãva, kojato e sãbrala mãrtvite, prevãrnati v prah, spored napisanoto v Bitie 3:19: „ S pot na liceto si šte jadeš hljab, dokato se vãrneš v zemjata, ot kojato si vzet; zaštoto prah si i v prahta šte se vãrneš. “ Tezi ostanki nikoga poveče njama da bãdat polezni, zaštoto tehniãat Sãzdatel šte gi vãzkresi s cjalata im liãnost, gravirana v božestvenata mu pamet, v netlenno nebesno tjalo (1 Kor. 15:42), identiãno s tova na angelite, ostanali verni na Boga: „ Zaštoto vãv vãzkresenieto nito se ženjat, nito se omãžvat, a sa kato Božiite angeli na nebeto. Mat. 22:30.“

Proroãeskoto poslanie za bãdešteto e potvãrdeno

Stih 19: „ Napiši, proãee, neštata, koito si vidjal, i neštata, koito sa, i neštata, koito šte bãdat otposle. “

V tova opredelenie Isus potvãrãdava proroãeskoto obhvaštane na cjaloto vreme na hristijanskata era, koeto šte zavãrši s negovoto zavrãštane v slava. Apostolskoto vreme e obhvanato ot izraza „ koeto si vidjal “ i po tozi naãin Bog opredelja Joan kato avtentiãen oãevidec na apostolskoto služenie. Toj e bil svidetel na „ pãrvata ljubov “ na Izbranija, spomenat v Otkr. 2:4. „... tezi, koito sa “ se otnasja do kraja na tova apostolsko vreme, v koeto Joan ostava živ i aktiven. „... i tezi, koito šte dojdãt sled tjah “ oboznaãava religioznite sãbitija, koito šte se izpãlnjat do vremeto na zavrãštaneto na Isus Hristos i sled tova, do kraja na sedmoto hiljadoletie.

Stih 20: „ Tajnata na sedemte zvezdi, koito vidja v djasnata mi rãka, i na sedemte zlatni svetilnika. Sedemte zvezdi sa angelite na sedemte cãrkvi, a sedemte svetilnika sa sedemte cãrkvi. “

„ Angelite na sedemte sãbrãniãa “ sa izbranite ot vsiãki tezi sedem epohi. Zaštoto dumata „ angel “ ot grãckata duma „aggelos“ oznaãava pratenik i oboznaãava nebesnite angeli samo ako dumata „nebesen“ ja utoãnjãva. Po sãštija naãin „ sedemte svetilnika “ i „ sedemte sãbrãniãa “, za koito se podozira v moja komentar, sa obedineni tuk. Sledovatelno Duhãt potvãrãdava moeto tãlkuvane: „ sedemte svetilnika “ predstavljãvat osveštãvaneto na Božijata svetlina v sedemte epohi, oboznaãeni s imenata na „ sedemte sãbrãniãa “.

Otkrovenie 2: Săbranieto na Hristos

ot puskaneto mu na pazara do 1843 g.

V temata za pismata , v Otkr. 2 otkrivame četiri poslanija, nasočeni kăm vremeto meždu 94 i 1843 g., a v Otkr. 3 - tri poslanija, obhvaštašti vremeto ot 1843-44 do 2030 g. Neka otbeležim s interes тази razkrivašta točnost otnosno imenata na părvata i poslednata bukva : „ Efes i Laodikija “, koito označavat săotvetno: da izstreljam i da sđja horata; načaloto i krajat na erata na hristijanskata blagodat. V Otkr. 2, v kraja na glavata, Duhăt izvikva načaloto na „adventnata tema za zavrăštaneto na Hristos“, kojato e nasočena kăm datata 1828 g., predvaritelno ustanovena v Dan. 12:11. Săšto taka, văv vremevata posledovatelnost, načaloto na glava 3 ot Otkr. može legitimno da băde svărzano s datata 1843 g., kojato beleži načaloto na adventnija izpit na vjarata. Adaptirano poslanie idva, za da odobri izpitanata protestantska vjara: „ Ti si mărtăv .“ Tezi objasnenija bjaha neobhodimi, za da se potvărđi vrăzkata na poslanijata s datite, ustanoveni v Daniil. No videnieto ot Otkrovenie nosi otkrovenija za načaloto na hristijanskata era, koito Daniil ne e razvil. Pismata ili poslanijata, koito Isus otpravja kăm svoje služiteli prez cjalata ni epoha, razsejvat religioznoto nerazbirane na lăžlivate i podveždašti iljuzii, koito trevožat množestva hristijanski vjarvašti. Tam otkrivame istinskija Isus s

negovite zakoni iskanija i vinagi opravdani upreci. Četirite pisma ot Otkrovenie 2 posledovatelno sa nasočeni kām četiri perioda, razpoloženi meždū 94 i 1843 g.

1-vi period : Efes

Prez 94 g., poslednijat svidetel na starta na Hristovoto sǎbranie

Stih 1: „ I do angela na efeskata cǎrkva piši : Tova kazva Onja, Kojto dǎrži sedemte zvezdi v djasnata Si rǎka, Kojto hodi posred sedemte zlatni svetilnika: “

S imeto Efes , ot pǎrvija prevod na grǎckata duma „Efes“, kojato označava „da startiram“, Bog govori na svoite slugi po vreme na startiraneto na Hristovoto sǎbranie, po vremeto na rimskija imperator Domician (81-96). Duhǎt po tozi način se nasočva kām vremeto, kogato Joan polučava ot Boga otkrovenieto, koeto ni opisva. Toj e poslednijat apostol, ostanal po čudo živ i sam predstavljava poslednija očevidec na startiraneto na sǎbranieto na Isus Hristos. Bog si pripomnja svojata božestvena sila; edinstveno Toj „ dǎrži v djasnata si rǎka “ simbol na svojata blagoslovija, života na svoite izbrani, „ zvezdite “, čii to dela sǎdi, plodovete na tjahnata vjara. V zavisimost ot slučaja, Toj blagoslavja ili proklina. Bog „ hodi “, razbirajte, če Toj napredva vǎv vremeto na Svoja proekt, kato sǎpǎtstva, pokolenie sled pokolenie, života na Svoite izbrani i sǎbitijata v sveta, kojto organizira ili vojuva: „ i učete gi da pazjat vsičko, koeto sǎm vi zapovjadal. I eto, Az sǎm s vas prez vsičkrite dni do svǎršeka na veka.“ Matej 28:20. Do svǎršeka na veka Negovite izbrani šte trjabva da izvǎršat delata, koito Toj e prigotvil predvaritelno za tjah: „ Zaštoto nie sme Negovo tvorenie, sǎzdadeni v Hristos lisus za dobri dela, koito Bog e prigotvil predvaritelno, za da hodim v tjah. “ Efesjani 2:10.“ I te šte trjabva da se adaptirat kām specifičnite uslovija, iziskvani vǎv vsjaka ot sedemte epohi. Zaštoto urokǎt, daden v „ Efes “, e validen za sedemte epohi; „ sedemte zvezdi, dǎržani v djasnata Mu rǎka “, Toj može da ostavi da padat i da padat na zemjata, tezi, koito se otnasjat do nepokornite hristijani. Imajte predvid idejata, če „ svetilnikǎt “ e polezen samo kogato sveti, a za da sveti, toj trjabva da bǎde pǎlen s maslo, simbol na božestvenija Duh.

Stih 2: „ Znaja delata ti, truda ti i tǎrpenieto ti. Znam, če ne možeš da tǎrpiš zlite; če si izpital onezi, koito naričat sebe si apostoli, a ne sa, i si gi izpital.“ otkri lǎžci; »

Vnimanie! Vremenata na glagolite sa izključitelno važni, zaštoto opredeljat celevija period v apostolskata epoha. V tozi stih glagolǎt, sprjagan v segašno vreme, se otnasja do 94-ta godina, dokato tezi v minalo vreme se otnasjat do vremeto na presledvane ot rimskija imperator Neron, meždū 65-ta i 68-ma godina.

V 94 g. hristijanite običat istinata, kojato e vse ošte nepokǎtnata i neizkrivena, i mrazjat „ nečestivite “ ezičnici, osobeno sred tjah vlastnite rimljani ot onova vreme. Ima pričina za tova: apostol Joan e vse ošte živ, kakto i mnogo drugi drevni svideteli na istinata, propovjadvana ot Isus Hristos. „ Lǎžcite “ po tozi način lesno se razobličavat. Zaštoto vǎv vsjaka epoha neobǎrnatite pleveli se opitvat da se smesjat s dobrotō zǎrno, zaštoto strahǎt ot Boga e vse ošte goljam, a poslanieto za spasenie e sǎblaznitelno i privlekatelno. Te vǎveždāt falšivi idej v učenieto. No v izpitanieto na ljubovta kām istinata te se provaljat i bivat razobličeni ot istinski prosvetenite izbranci. Po sǎštija način, što se otnasja do minaloto na apostolskata epoha, „ vie ste izpitali “, Duhǎt napomnja kak izpitanieto na smǎrtta e sǎborilo izmamnite maski na lǎžlivate hristijani, istinskite „ lǎžci “, obekt na vnimanie v tozi

stih, između 65 i 68 g., kogato Neron predava Hristovite izbranici na divite zverove v svoja Kolizeum, za da predložat kãrvavo zrelishte na žitelite na Rim. No neka otbeležim, če Isus izvikva tozi entuziazãm ot otminala epoha.

Stih 3: „ da imate tãrpenie, da ste stradali zaradi Moeto ime i da ne ste se umorili. “

I tuk, obãrnete vnimanie na vremenata na glagolnite spreženija!

Ako svidetelstvoto za postojanstvoto e vse ošte zapazeno, tova za stradanieto veče ne e takova. I Bog e dlãžen da si spomni priemaneto na stradanieto, koeto e bilo objaveno i vãzvišeno poçeteno okolo 30 godini po-rano, između 65 i 68 g., kogato krãvožadnijat rimljanin Neron predava hristijanite na smãrt, predlagani kato zrelishte, na negovija izvraten i pokvaren narod. Edva togava Izbranijat lager „ strada “ v negovo „ ime “ i „ne se umorjava “.

Stih 4: „ Vãpreki tova imam tova protiv tebe, če si ostavil pãrvata si ljubov. “

Predloženata zaplaha stava po-točna i se potvãrždava. Po tova vreme hristijanite sa verni, no revnostta, demonstrirana pri Neron, e ot slabnala ili veče ne sãštestvuva; tova, koeto Isus nariča „ zaguba na pãrvata ljubov “, kato po tozi naçin za vremeto 94 predpolaga sãštestvuvaneto na vtora ljubov, mnogo po-nisša ot pãrvata.

Stih 5: „ Spomni si, proçee, otkãde si padnal, pokaj se i vãrši pãrvite dela; inaçe šte doжда pri tebe i šte premestja svetilnika ti ot mjestoto mu, ako ne se pokaeš. “

Samoto uvaženie ili priznavane na istinata ne nosi spasenie. Bog iziskva poveče ot onezi, koito spasjava, za da gi napravi svoi spãtnici za veçnostta. Vjarata vãv veçnija život predpolaga obezcenjavane na pãrvija život. Poslanieto na Isus ostava večno sãštoto spored Matej 16:24-26: „ Togava Isus kaza na ućenicite Si: Ako njakoj iska da doжда sled Mene, neka se otreče ot sebe si, da vzeme krãsta si i da Me posledva. Zaštoto, kojto iska da spasi života si, šte go zagubi; a kojto izgubi života si zaradi Mene, šte go nameri. Zaštoto kakva polza za çoveka, ako speçeli celija svjat, a izgubi dušata si? Ili kakvo šte dade çovek v zamjana na dušata si? “ Zaplahata da se otneme Duhãt Mu, simvolizirana ot „ svetilnika “, pokazva, če za Boga istinskata vjara daleç ne e prosto etiket, zalepen vãrhu dušata. Po vremeto na Efes simvoliçnijat svetilnik na Božija Duh e bil na Iztok, v Jerusolim, kãdeto se e rodila hristijanskata vjara, i v çãrkvite, osnovani ot Pavel v Gãrcija i dnešna Turcija. Religioznijat centãr skoro šte se premesti na Zapad, predimno v Rim, Italija.

Stih 6: „ No tova imaš v sebe si, če mraziš delata na nikolaitite, dela, koito i Az mrazja. “

V tova pismo rimljanite sa simvoliçno nareçeni na „ neçestivite “: „ nikolaiti “, koeto oznaçava pobedonosen narod ili narod na Pobedata, toest vladetelice na vremeto. Na grãcki ezik terminãt „Nika“ e olicetvorenieto na pobedata. Kakvo togava predstavljavat „ delata na nikolaitite “, mrazeni ot Bog i negovite izbranici? Eziçestvo i religiozen sinkretizãm. Te poçitat množestvo eziçeski božestva, naj-velikite ot koito imat posveten den ot sedmicata. Našijat nastojašt kalendar, kojto pripisva na sedemte dni ot sedmicata imenata na sedemte zvezdi, planeti ili zvezdata na našata slãnçeva sistema, e prjako nasledstvo ot rimskata religija. A kultãt kãm pãrvija den, posveten na „nepobedimoto slãnce“, šte dade s vremeto, ot 321 g., konkretna priçina na Boga-sãzdatel da mrazi religioznite „dela “ na rimljanite.

Stih 7: „ Kojto ima uho, neka čue kakvo kazva Duhăt na cărkvite: Na tozi, kojto pobeđi, šte dam da jade ot dărvoto na života, koeto e posred Božija raj. “

Dve poslanija v tozi stih govorjat za zemnoto vreme na pobeđata, „ onzi, kojto pobeždava “, i nebesnoto vreme na negovata nagrada.

Tazi formula e poslednoto poslanie, koeto Isus otpravja kăm svoje slugi v edna ot sedemte epohi, obhvanati ot proročestvoto. Duhăt ja adaptira kăm specifičnite uslovija na vsjaka epoha. Epohata na Efes beleži načaloto na vremeto, obhvanato ot proročestvoto, taka če Bog mu predstavja večno spasenie pod formata na načaloto na zemnata istorija. Obrazăt na Isus e bil prizovan tam pod tozi na dărvoto na života v zemnata gradina, kojato Bog e săzđal, za da postavi tam nevinnija i čist čovek. Otkrovenie 22 prorokuva tova văzstanovjavane na obnovenija Edem za štastieto na pobeđonosnite izbrani na novata zemja. Predstavenata formula se otnasja vseki păt do aspekt ot večnija život, predlagan ot Isus Hristos samo na negovite izbrani.

2-ri period : Smirna

Meždu 303 i 313 g., poslednoto rimsko „impersko“ presledvane

Stih 8: „ I do angela na cărkvata v Smirna piši : Tova kazva Părvijat i Poslednijat, Kojto beše mărtăv i oživja: “

S imeto „ Smirna “ ot vtoroto pismo, prevedeno ot grăckata duma „smurna“, kojato označava „ smirna “, Bog se nasočva kăm vremeto na užasno gonenie, vodeno ot rimskija imperator Dioklecian. „ Smirna “ e parfjum, kojto e parfjumiral krakata na Isus malko predi smărtta mu i kojto mu e bil donesen kato žertva pri ražđaneto mu ot vlăhvite ot Iztoka. V tova izpitatie Isus preotkriva plamennostta na istinskata vjara, kojato veče ne e namiral prez 94 g. Tezi, koito se săglasjavat da umrat v negovo ime, trjabva da znajat, če Isus e pobeđil smărtta i če, živ ot novo, šte može da gi văzkresi, kakto e napravil za sebe si. Proročestvoto e adresirano samo do hristijanite, na koito samijat Isus e „ părvijat “ predstavitel. Kato asimilira ličnostta si s života na svoje slugi, toj šte băde predstaven i ot „ poslednija “ hristijanin.

Stih 9: „ Znaja tvojata skrăb i siromaština (pri vse če si bogat), i hulata na onezi, koito naričat sebe si judei, a ne sa, a sa sinagoga na Satana. “

Presledvani ot rimljanite, hristijanite bili lišavani ot pritežanijata si i naj-često bili umărtvjavani. No tazi materialna i plătska bednost gi napravila duhovno bogati po kriteriite na vjarata v Božija săđ. Ot druga strana, toj ne kril săda si i razkril, po mnogo jasen način, stojnostta, kojato otdaval na judejskata religija, kojato othvărlila božestvenija standart za spasenie, kato ne razpoznala Isus Hristos kato Mesijata, prorokuvan ot Svetoto pisanie. Izostaveni ot Boga, evreite bili prevzeti ot djavola i negovite demoni i te se prevărnali, za Boga i Negovite istinski izbranici, v „ sinagoga na Satana “.

Stih 10: „ Ne bojte se ot tova, koeto šte postradate. Eto, djavolăt šte hvărli njakoi ot vas v tămnica, za da bădete izkušeni; i šte imate skrăb deset dni. Bădete verni do smărt i Az šte vi dam veneca na života. “

V tozi stih djavolät e narečen Dioklecian, tozi žestok rimski imperator, zaedno säs svärzanite s nego „tetrarsi“, koito izpitvali jarostna omraza kãm hristijanite, koito iskali da uništožat. Objavenoto presledvane ili „skrãb“ prodãžilo „deset dni“, toest „deset godini“ meždu 303 i 313 g. Na njakoi ot tjah, koito bili „verni do smãrt“ kato visokoblagosloveni mãčeniçi, Isus šte dade „veneca na života“; večen život, znakãt na tjahната pobeda.

Stih 11: „Kojto ima uho, neka čue kakvo kazva Duhãt na cãrkvite: Kojto pobedi, njama da bãde povreden ot vtorata smãrt.“

Temata na poslanieto za kraja na epohata e smãrtta. Tozi pãt Duhãt izvikva spasenie, kato ni napomnja, če onezi, koito ne priemat pãrvata mãčeničeska smãrt za Boga, šte trjabva da stradat, bez da mogat da ja izbegnat, „vtorata smãrt“ ot „ognenoto ezero“ na Strašniija sãd. „Vtora smãrt“, kojato njama da dokosne izbranite, zaštoto te šte sa vlezli vãv večniija život zaviniagi.

3-ti period : Pergam

Prez 538 g., ustanovjavaneto na papskija režim v Rim

Stih 12: „Do angela na cãrkvata v Pergam piši : Tova kazva onzi s ostrija dvouostãr meč :

S imeto Pergam Bog izvikva nameka za vremeto na duhovnoto preljubodejanie . V imeto Pergam dva grãcki korena, „pãrao“ i „gamos“, se preveždat kato „prestãpvane na braka“. Tova e sãdbonosnijat čas na načaloto na neštastijata , koito šte spoletjat hristijanskite narodi do kraja na sveta. S datata 313 g., predhodnata epoha predpolaga dostãpa do vlast i ezičeskoto caruvane na imperator Konstantin I , sin na tetrarha Konstancij Hlor i pobeditel sreštu Maksencij. S imperatorski ukaz ot 7 mart 321 g. toj izostavja sedmičnata počivka na svetata sãbota na sedmija božestven den, našata nastojãšta sãbota, predpočitajki vmesto tova pãrvija den, posveten po tova vreme na ezičeskoto poklonenie na slãnčevija bog, „Sol Invictus“, Nepobedimoto Slãnce. Kato mu se podčinjavat, hristijanite izvãršvat „duhovno preljubodejanie“, koeto ot 538 g. šte bãde oficialnijat standart na rimskija papizãm, svãrzan s epohata na Pergam . Nevernite hristijani sledvat Vigilij, novija religiozen vodač, naznačen ot imperator Justinian I. Tozi intrigant se vãzpolzva ot vrãzkata si s Teodora, bludnicata, omãžena ot imperatora, za da poluči tozi papski post, razširen ot novata si universalna religiozna vlast, toest katoličeska. Taka, pod imeto Pergam , Bog osãžda praktikata na „nedeljata“, novo ime i pričina za duhovno preljubodejanie , pod koeto bivšijat „den na slãnceto“, nasleden ot Konstantin, prodãlžava da se počita ot rimskata hristijanska cãrkva. Tja tvãrdi, če e Isus Hristos i go nariča, črez titlata na svoja papski vodač, „namestnik na Božija Sin“ (Zamestitel ili zamestnik na Božija Sin), na latinski „VICARIVS FILII DEI“, čijto broj bukvi e „ 666 “; čislo, sãotvetstvašto na tova, koeto Otkr. 13:18 pripisva na religioznija element na „ zvjara “. Erata, narečena Pergam, započva s netolerantnoto i uzurpirašto papsko upravljenje, koeto otnema na Isus Hristos, vsemogãštija Bog, titlata mu Glava na Cãrkvata, spored Dan. 8:11; Ef. 5:23: „ zaštoto mãžãt e glava na ženata, kãkto i Hristos e glava na cãrkvata, kojato e Negovoto tjalo, na kojato Toj e Spasitel. “ No vnimavajte! Tova dejstvие e vdãhnoveno ot samija Bog. V dejstvitelnost, imenno Toj otteglja i predava na papskija režim hristijanskata vjara, kojato e stanala oficialno nevjarna. Naglostta na tozi režim, osãđena v Dan. 8:23, stiga dotam, če go kara da poeme iniciativata da „ promeni vremenata i zakona “, ustanoveni lično ot Boga, spored Dan. 7:25. I osven tova, prenebrejavajki predupreždenieto mu da ne nariča

duhovno nikoe čoveško sáštestvo „bašta“, toj sam se e poklanjal kato „Presvjati Otec“, izdigajki se po tozi naćin nad Boga-sázdatel-zakonodatel, i edin den šte go otkrie, váznagraždavajki: „I ne narićajte nikogo svoj otec na zemjata; zaštoto edin e vašijat Otec, Kojto e na nebesata.“ (Mat. 23:9). Tozi čoveški car ima naslednici, ćrez koito režimăt i negovite ekscesii šte prodălžat do denja na sáda, programiran ot naj-velikija, naj-silnija i naj-spravedlivija, istinskija „Presvjati Nebesen Otec“.

Sledovatelno imperator Justinian I ustanovjava tozi religiozen režim, kojto Bog smjata za „preljubodeen“ sprjamo nego. Znaćenieto na tova prestáplenie sledovatelno e trjabvalo da báde otbeljazano i zapećatano v istorijata. Prez 535 i 536 g., po vreme na negovoto upravljenje, sa registrirani dve gigantski vulkanićni izrigvanija, koito pomraćavat atmosferata i prićinjavat smártonosna epidemija ot ćuma prez 541 g., kojato ne otšumjava do 767 g., s pik na atakata prez 592 g. Božestvenoto prokljatje ne bi moglo da prieme po-strašna forma i podrobnosti po тази tema šte bádat predostaveni v sledvaštija stih.

Stih 13: „ Znaja, deto živeeš, će tam e prestolăt na Satana. Ti dăržiš zdravo imeto Mi i ne si se otrekăl ot vjarata Mi dori v dnite na Antipa, vernija Mi svidetel, kojto beše ubit meždu vas, kădeto živee Satana. “

Proroćestvoto nabljaga na „ trona “ i negovoto mestopoloženje zaradi slavata mu i počestite, koito grešnicite vse ošte mu otdavat dnes. Za poreden păt „Rim“ si vázvrášta gospodstvoto, tozi păt pod tozi falšivo hristijanski i izcjalo ezićeski religiozen aspekt. Tozi, kojto tvărdi, će e negov „zamestnik“ (ili vikarij), papata, dori ne polućava ot Bog da se obărne lićno kăm nego. Polućateljat na proroćestvoto e izbran, a ne padnal, nito uzurpator, proslavjašt ezićeski obredi. Tova visoko mjasto na rimokatolićeskata vjara ima svoja papski tron v Rim, v Lateranskija dvorec, kojto Konstantin I štedro predlaga na rimskija episkop. Tozi Lateranski dvorec se namira na planinata Celija, edin ot „sedemte hălma na Rim“, kojto se namira jugoiztoćno ot grada; imeto Celija oznaćava: nebe. Tozi hălme naj-dălgiat i naj-golemijat ot sedemte po plošt. Blizo do Lateranskata ćarkva, kojato i do dnes predstavljava za papstvoto i negovoto duhovenstvo naj-văžnata katolićeska ćarkva v sveta, se namira naj-golemijat obelisk v Rim, kădeto ima 13, dostigašti visočina ot 47 metra. Otkrit pod 7 metra zemja i razdelen na tri ćasti, toj e postaven prez 1588 g. ot papa Sikst V, kojto ednovremenno s tova šte organizira gospodstvoto na Vatikanskata dăržava v sledvaštata proroćeska epoha, narećena Tiatir . Tozi simbol na egipetskija slănćev kult ima vărhu stelata, kojato go nosi, goljam nadpis, kojto napomnja za predloženieto na Konstantin. V dejstvitelnost, sinăt mu Konstancij II, sled smárta na bašta si, go donasja ot Egipet v Rim, za da izpălni ćastićno želanieto na bašta si, kojto iskal da go donese v Konstantinopol. Tova posveštenie v slavata na Konstantin I se dălži poveće na Božieto želanie, otkolkoto na sina na Konstantin. Zaštoto celijat obelisk s visokija si pedestal potvărđava prorokuvanata vrăzka, kojato pravi Konstantin I graždanskata vlast, ustanovjavašta ostanalata ćast ot „denja na slănćeto“, a papata, po tova vreme obiknoven episkop na hristijanskata ćarkva v Rim, religioznata vlast, kojato šte naloži religiozno tozi ezićeski den pod imeto „nedelja“ ili den Gospoden. Na vărha na tozi obelisk ima ćetiri razkrivašti simvola, koito sledvat edin sled drug váv vázhodjašt red: 4 lăva, sednali na vărha mu, orientirani kăm ćetirite kardinalni toćki, nad koito sa ćetiri planini, uvenćani săs slănćevi lăći, a nad tozi ansambăl dominira hristijanski krăst. Nasoćen kăm ćetirite kardinalni toćki, simbolăt na lăvovete oboznaćava carstvenostta v negovata universalna sila; koeto potvărđava opisanieto mu, razkrito v Dan. 7 i 8. Otkr. 17:18 šte potvărđi kazanoto za Rim: „ A ženata, kojato vidja, e velikijat grad, kojto ima carstvoto nad zemnite care. “ Osven tova, egipetskijat kartuš, graviran vărhu obeliska, izvikva „nećistija obet, kojto carjat otpravja kăm Amon“, slănćevija bog.

Vsički tezi nešta razkrivat istinskata priroda na hristijanskata vjara, kojato dominira v Rim ot Konstantin I, toest ot 313 g., datata na negovata pobeda. Tozi obelisk i simbolite, koito nosi, svidelstvovat za „ uspeha “ na slugata na djavola, prorokuvan v Dan. 8:25, kojto črez Konstantin I uspjava da pridade na hristijanskata vjara vid na religiozen sinkretizām, tvārdo osāden ot Boga v Isus Hristos. Obobštavam poslanieto na tezi simboli: „krāst“: hristijanska vjara; „slānčevi lāči“: slānčevo poklonenie; „planini“: zemna vlast; „četiri lāva“: vselensko carstvo i sila; „obelisk“: Egipet, grjah, ot bunta na faraona po vreme na Izhoda, i za greha, kojto predstavljava idolopoklonničeskoto poklonenie na boga na slānceto Amon. Bog vmenjava tezi kriterii na rimokatoličeskata vjara, razvita ot Konstantin I. I kām tezi simboli, črez egipetskija kartuš, toj dobavja svojata precenka za religioznata angāžiranost na episkopite na Rim, koito toj smjata ednovremenno za nečisti; Te veče sa naričani „papi“ ot religioznite bratja na grada. Asociacijata na hristijanskata vjara sās slānčevija kult, veče praktikuvan i počitan ot samija Konstantin, e v osnovata na užasno prokljatie, koeto čovečestvoto šte plašta neprekāsnato do kraja na sveta. Tozi Lateranski tron ne e sāpernik na rimskite imperatori, zaštoto ot Konstantin I nasam te veče ne živejat v Rim, a v iztočnata čast na imperijata, v Konstantinopol. Po tozi način, ignorirajki proročeskoto otkrovenie, dadeno ot Isus Hristos na Joan, množestva čoveški sāštestva stavat žertvi na naj-goljamata religiozna izmama na vsički vremena. No tjahnoto nevezestvo e vinovno, zaštoto ne običat istinata i po tozi način, ot samija Bog, sa predadani na lāži i lāžci ot vsjakakāv vid. Lipsata na obrazovanie na naselenieto ot epohata na Pergam objasnjava uspeha na papskija režim, naložen i poddāržan ot posledovatelnite rimski imperatori ot onova vreme. Tova ne preči na njakoi istinski izbranici da otkažat i othvārļjat тази nova nezakonna vlast; koeto kara Isus da gi priznae za svoi istinski slugi. Sled kato rimskoto mestopoloženie na izbranite e ustanoveno, obārnete vnimanie, če Duhāt namira tam 538 slugi, koito sa zapazili vjarata v imeto na Isus, dokato sa počitali nedeljata. Na tova mjasto v Rim obače poslednite māčenicu ili „verni svidelci“ sa bili videni samo po vremeto na Neron, prez 65-68 g., i tova na Dioklecian meždu 303 i 313 g. Kato se nasočva kām grad Rim, Duhāt pripomnja vernostta na „ Antipa “, negovija „ veren svidelci “ na minali vremena. Tova grācko ime označava: sreštu vsički. Izgležda, če to oboznačava apostol Pavel, pārvijat propovednik na Evangelieto na Isus Hristos v tozi grad, kādeto toj umira māčenic, obezglaven prez 65 g. pri imperator Neron. Po tozi način Bog osporva falšivata i podveždašta titla „namestnik na Božija Sin“ na papite. Istinskijat namestnik e bil vernijat Pavel, a ne nevernijat Vigilij, nito njakoj ot negovite naslednici.

Vsemogāštijat Bog Sāzdatel e zapečatal v prirodata važnite momenti ot religioznata istorija na hristijanskata epoha; momenti, kogato prokljatieto pridobiva intenziven harakter s težki posledici za hristijanskija narod. Ošte po vreme na zemnoto si služenie Isus Hristos dava na svoje dvanadeset izumeni i smajani apostoli dokazatelstvo za majstorstvoto si nad burja v Galilejskoto ezero; burja, kojato toj uspokojava za mig, po negova zapoved. Prez našata era periodāt meždu 533 i 538 g. priema tozi osobeno prokālmat harakter, tāj kato črez ustanovjavaneto na papskija režim ot imperator Justinian I , Bog iska da nakaže hristijanite, koito se podčinjavat na ukaza, obnarodvan ot imperator Konstantin I , kojto pravi zadālžitelen ostanalata čast ot „denja na Nepobedimoto slānce“ na pārvija den ot sedmicata, sčitano ot 7 mart 321 g. V tozi prokālmat ot nego period Bog pričinja probuždaneto na dva vulkana, koito zadušavat severnoto polukālbo na planetata i ostavjat sledi v južnoto polukālbo čak do Antarktida. S razlika ot njakolko meseca, razpoloženi na antipodite edin na drug na ekvatora, razprostranienieto na tāmminata beše mnogo efektivno i mnogo smārtonosno. Miliardi tonove prah se razprostraniha v atmosferata, lišavajki horata ot svetlina i običajnite im hranitelni kulturi. Slānceto v zenita si predlagaše sāštata svetlina kato pālmat luna, kojato samata

izčezna napáľno. Istoricate sa otbeljazali tova svidetelstvo , spored koeto armiite na Justinian sa si vzvrnali Rim ot ostgotite blagodarenie na snežna burja v sredata na juli. Prvijat vulkan, narečen „Krakatau“, se namira v Indonezija i se e sbudil prez oktovri 535 g. s nevobrazima veličina, prevrstajki 50-kilometrova planinska oblast v morska zona. A vtorigat, narečen „Ilopango“, se namira v Centralna Amerika i izrigna prez fevuari 536 g.

Stih 14: „ No imam njakolko nešta protiv tebe, zaštoto imaš tam takiva, koito držat uenieto na Valaam, kojto ueše Valak da postavi prepni kamk pred izraitljanite, da jadat idoložertveno i da bludstvat. “

Duht opisva duhovnata situacija v Rim. Ot 538 g. nasam vernite izbranici na vremeto sa svideteli na ustanovjavaneto na religiozna vlast, kojato Bog sravnjava s prorok „ Valaam “. Tozi ovek e služil na Boga, no e pozvolil da bde sblaznen ot primamkata na pealbata i zemnite blaga; vsiko tova, spodeljano ot rimskija papski režim. Nešto povee, „ Valaam “ e priinil padenieto na Izrael, kato e razkril na „ Valak “ sredstvata, rez koito može da go svali: vsiko, koeto e trjabvalo da napravi, e da go podtikne da prieme brakove mežd evrei i ezičnici; nešta, koito Bog tvrdo e osdil. Sravnjavajki go s „ Valaam “, Bog ni dava obobšten portret na papskija režim. Togava izbranikt razbira znaenieto na dejstvujata, koito samijat Bog kara djavola i negovite nebesni i zemni partnori da izvršvat. Prokljatieto na hristijanskata rkva se osnovava na priemaneto na ezieskija „den na nepobedimото slnce“, nabljudavan ot 321 g. nasam ot nevernite hristijani. I papskijat režim, podobno na „ Valaam “, šte raboti za tjahnoto padenie i šte zasili tjahnoto božestveno prokljatie. „ Mesa, žertveni na idoli “ sa samo obraz v sravnenie s ezieskija „den na slnceto“. Rim vnasja eziestvoto v hristijanskata religija. No tova, koeto trjabva da razberete, e, e te sa ot edno i sšto estestvo i nosjat pod Božija sd sštite seriozni posledici... . Ošte povee, e prokljatijata, porodeni ot „ Valaam “ na hristijanskata epoha, šte prodlžat do kraja na sveta, beljazan ot slavnото završtane na Isus Hristos. Neverieto na hristijanite sšto se sravnjava s tova na evreite, koito se predali na „ neistota “, sled kato Bog im e dal da ujat desette mu zapovedi. Mežd 321 i 538 g. nevernite hristijani sa dejstvali kato tjah. I tova dejstvie prodlžava dori dnes.

Stih 15: „ Taka i vie imate takiva, koito držat uenieto na nikolaitite. “

V tova poslanie imeto na „ nikolaitite “, citirani v Efes, se pojavjava otnovo v tova pismo. No „ delata “, koito gi zasjagat v Efes , tuk stavat „ doktrinata “. Njakoi rimljani vsštnost, ot Efes nasam , sa stanali hristijani, sled tova nevjarvašti hristijani ot 321 g., i tova, po oficialen religiozen nain ot 538 g., kato poitat „ doktrinata “ na rimokatoličeskoto papstvo.

Stih 16: „ Pokaj se, proee; ako ne, skoro šte doжда pri teb i šte vojuvam protiv tjah s mea na ustata Si. “

Kato govori za „ bitkata “, vodena ot Negovoto „Slovo“, „ mea na ustata Mu “, Duht podgotvja konteksta za etvrtoto poslanie, koeto predstoi. Tova šte bde prez 16-ti vek , kogato Biblijata, Negovoto svjato pisano slovo, Negovite „ dvama svideteli “ spored Otkr. 11:3, šte razprostranjavat božestvenata istina i šte razobliavat lžlivata rimokatolieska vjara.

Stih 17: „ Kojto ima uho, neka ue kakvo kazva Duht na rkvite: Na tozi, kojto pobedi, šte dam ot skritata manna i šte mu dam bjal kamk, a na kamka novo ime napisano, koeto nikoj ne znae, osven onzi, kojto go priema. “

Kakto vinagi, Duhät izvikva edin aspekt na večnija život. Tuk Toj ni go predstavja v obraza, prorokuvan ot mannata, dadena na gladuvaštite evrei v bezvodnata, neplodorodna i suha pustinja. Sled tova Bog uči, če može da zaštití i udälži života na svoite izbrani črez svojata tvorčeska sila; tova Toj šte postigne, kato dade večen život na svoite izkupeni izbrani. Tova šte bädé kulminacijata na celija Mu spasiteln plan.

Izbranijat na vremeto šte bädé väznagraden s večen život, kojto Duhät opisva v obrazi. „ Manata “, obrazät na nebesnata hrana, e skrita v nebesnoto carstvo, kato samijat Bog e nein proizvodel. V drevnija simvolizäm mannata e bila v presvjatoto mjasto, koeto veče e simvoliziralo nebeto, kädeto Bog caruva suverenno na svoja tron. V rimskata praktika „ belijat kamäk “ e predstavljaval votät „da“, černijat kamäk e oboznačaval „ne“. „ Belijat kamäk “ säšto taka e oboznačaval čistotata na života na izbranija, kojto e stanal večen. Negovijat večen život e božestveno „da“, koeto se prevežda kato entuziazirano i masivno posreštane ot Boga. Täj kato izbranijat e väzkresen v nebesno tjalo, novoto mu säštojanie se spravjava s „ novo ime “. I тази nebesna priroda e, za negovite izbranci, večno misteriozna i individualna: „ nikoj ne ja znae “. Sledovatelno šte bädé neobhodimo da se nasledí i da se vleze v тази priroda, za da se otkrie kakva e tja.

4-ta epoha : Tiatir

Meždu 1500 i 1800 g. religioznite vojni

Stih 18: „ I do angela na čärkvata v Tiatir piši : Tova kazva Božijat Sin, Kojto ima oči kato oğnen plamäk i nozete Mu sa kato čista med: “

Četvärtoto pismo, pod imeto „ Tiatira “, napomnja za vreme, kogato hristijanskata vjara na katoličeskata i protestantskata liga predlaga otvratiteln spektakäl črez kärvavite si sbläsäci. No tova poslanie krie ogromni iznenadi. V imeto Tiatira , dva gräcki korena „thua, téiro“ preveždat „merzost i da se dade smärt säš stradanie“. Gräckijat termin, kojto opravdava tova tälkuvane na merzostta, oboznačava v gräckija rečnik na Baji praseto ili divata svinja, kogato sa v razgonvane. I tuk sa neobhodimi pojasnenija. 16-ti vek e belžazan ot probuždaneto na protestantite, koito osporvat avtoriteta na rimskija papski režim. Säšto taka, za da ukrepi svetskata si vlast, papstvoto, predstavljavano ot papa Sikst V, osnovava svoja däržava Vatikana, kojato šte mu dade graždanska legitimnost, svärzana s religioznata mu vlast. Eto zašto ot 16-ti vek papskijat režim e premestil sedališteto si, razpoloženo dotogava v Lateranskija dvorec, v imota si väv Vatikana, kojto veče e predstavljaval nezavisima papska däržava. No tova prehvärlijane e samo izmama, zaštoto tozi, kojto tvärđi, če e čäst ot Vatikanskata däržava, vse ošte sedi v Lateranskija dvorec; zaštoto imenno tam, v Lateranskija dvorec, papite posreštät pratenicite na čuždi däržavi, koito go poseštavat. I taka, prez 1587 g., remontiranjat obelisk, postaven otnovo blizo do Lateranskija dvorec ot 3 avgust 1588 g., e otkrit pod 7 metra zemja i na tri časti. Vatikanskata däržava se namira izvän Rim, na hälma Vatikan, na zapadnija brjag na Tibär, kojto graniči s grada ot sever na jug. Dokato razgleždahme plana na tozi grad Vatikan, bjah izumen da otkrija formata na svinska glava, s uši na sever i mucuna na jugozapad. Poslanieto na gräckoto „thua“ po tozi način e dvojno potvärdeno i opravdano ot Bog, organizatorät na tezi nešta. Katoličeskata vjara, nasledena ot Pergam , dostiga värha na svoite merzosti. To reagira burno s omraza i žestokost sreštu onezi, koito, prosveteni ot Biblijata, naj-nakraja razprostraneni blagodarenie na pečatnata presa, osäždat grehovete i iznudvanijata mu. Ošte po-dobre e, če

dotogava, pazitel na Svetoto pisanie, koeto e nakaralo monasite si da vāzproizveždāt v manastiri i abatstva, to presledva Biblijata, kojato osāžda nepravdata mu. I kara osāždaštite go da bāde ubiti ot silata na slepi i samodovolni monarsi; poslušnite izpālniteli na voljata mu. Izrazite, pod koito Isus se predstavja, citirajki „ tozi, kojto ima oči kato ognen plamāk“ i čiito noze sa kato čista med „, razkrivat nakazatelnite mu dejstvija sreštu religioznite mu vragove, koito šte uništoži pri zavrāštaneto si na zemjata. Tova sa točno dve hristijanski ideologii, koito se boriha do smārt „s meč“ i ognestrelni orāžija v tozi istoričeski kontekst na epohata Tiatir . „ Nožite Mu “ sled tova šte zastanat na „ moreto i na zemjata “, simvol na katoličeskata vjara i protestantskata vjara v Otkr. 10:5 i Otkr. 13:1-11. Katolicizmāt i protestantstvoto, i dve grešni (grjah = med), nepokajani, sa opisani kato „ čista med “, kojato privliča gneva na sādā na Boga Isus Hristos. Izpolzvajki tozi obraz, s kojto objavjava goljamoto „ bedstvie “ v Otkr. 1:15, Bog razkriva časa, kogato poslednite presledvači, obedineni sreštu vernite mu deca, se boriha do smārt kato divi „zverove“, koito šte gi simbolizirat v cjaloto proročestvo. Ot Francisk I do Lui XIV religioznite vojni sledvaha edna sled druga. I e neobhodimo da se otbeleži kak Bog razkriva prokljatieto na frenskija narod, vāorāženi poddržnici na papstvoto ot Klovis, pārvijat kral na frankite. Za da otbeleži apogeja na tova prokljatie, Bog postavil mladija Lui XIV, na „petgodišna vāzrast“, na frenskija tron. Tozi stih ot Biblijata, Ekl. 10:16, izrazjava negovoto poslanie: „ Gorko ti, zemja, čijto car e dete, i čiito knjaze jadat sutrin! “ Lui XIV sāsipal Francija s raztočitelija si razhod vāv Versajskija dvorec i skāpostruvaštite si vojni. Toj ostavil sled sebe si Francija, potopena v bednost, a negovijat naslednik, Lui XV, živeel samo za razvrata, spodelen s nerazdelnija mu spātnik v razvrata, kardinal Djuboa. Otvratitelen karakter, Lui XV bil napālno nezainterosovan ot sādabata na svoja narod i narodnijat gnjav, kojto predizvikal, šťjal da se stovari vārhu negovija naslednik, kralja-rabotnik, mirnija Lui XVI. Kato nasočil tozi gnjav kām edin krotāk i miroljubiv čovek, Bog razkril namerenieto si da udari nasledstvenija monarhičeski režim zaradi sljapoto doverie, koeto toj nespravedljivo e okazal na papskite religiozni pretencii sled Klovis.

Stih 19: „ Znaja tvoite dela, tvojata ljubov, tvojata vjara, tvojata vjarnost, tvoeto tārpenie i če poslednite ti dela sa poveče ot pārvite. “

Tezi dumi Bog otpravja kām svoje slugi „ verni do smārt “, predlagašti se v žertva po obraza na svoja Učitel; tehните „ dela “ sa prieti ot Bog, zaštoto svidetelstvat za tjahmata avtentična „ ljubov “ kām tehniija Spasitel. Tjahmata „ vjara “ šte bāde opravdana, tāj kato e sāprovodena s „ vjarno služenie “. Dumata „ postojanstvo “, citirana tuk, pridobiva osezaemo istoričesko značenje. Imenno v „kulata Konstans“ na grad Eg-Mort Mari Djuran e živjala, kato primer za vjara, v plen v prodālženie na 40 dālgi i trudni godini. Mnogo drugi hristijani sa dali sāštoto svidetelstvo, često ostavajki neizvestni za istorijata. Tova e taka, zaštoto brojat na māčenicite e narastval s tečenje na vremeto. Poslednite dela se otnasjat do vremeto na upravlenieto (1643 do 1715 g.) na kral Lui XIV, pri koeto „dragonadite“ na tjaloto, sformirano za tova dejstvie, sa presledvali vernite protestantski hristijani, otteglili se v gorite i pustite mesta. Obārnete vnimanie na razkrivaštata rolja na imeto „ drakon “, koeto oboznačava „djavola“, i otkritite agresivni dejstvija na imperatorskija Rim i papskija Rim v Ap. 12:9-4-13-16. Tozi, kojto se naričaše „carjat slānce“, dovede do vrāhnata si točka borbata na katolicizma, zaštitnik na „denja na slānceto“, nasleden ot Konstantin I. Obače , za da svidetelstva sreštu nego, Bog potopi cjaloto mu dālgo caruvane v mrak, otkazvajki mu toplinata i pālnata svetlina na istinskoto slānce sās seriozni posledici za hranata na frenskija narod.

Stih 20: „ Vāpreki tova imam njakolko nešta protiv teb, zaštoto pozvoljavaš na ženata Jezavel, kojato nariča sebe si proročica, da uči i sāblaznjava slugite mi da bludstvat i da jadat idoložertveno. “

Prez 1170 g. Bog prevežda Biblijata na provansalski ezik ot Pier Vodes. Toj e pärvijat hristijanin, kojto preotkriva doktrinata za cjalostnata apostolska istina, vključitelno uvaženioto kām istinskata sǎbota i priemaneto na vegetarianstvoto. Izvesten kato Pier Valdo, toj e v osnovata na „Vodoa“, koito se zaselvat v italianskija Alpijski Piemont. Deloto na Reformacijata, koeto te predstavljavat, e protivopostaveno na papizma i poslanieto izčezva. Do takava stепен, če Bog predava cjala Evropa na smǎrtonosno mongolsko našestvie, posledvano ot užasna epidemija ot čuma, pričinenata ot mongolite, kojato uništožava ot 1348 g. nasam edna treta i počti polovinata ot naselenieto. Poslanieto na tozi stih „ostavete ženata Jezavel...“ e ukor, otpraven kām reformatorite, koito ne otdavat na deloto na Pier Valdo značenioto, koeto zaslužava, zaštoto e sǎvǎršeno. Meždu 1170 i 1517 g. te ignorirat sǎvǎršenoto učenie za istinata za hristijanskoto spasenie i tjahnata Reformacija, predprieta v kraja na tozi period, e častična i mnogo nepǎlna.

Zabeležka : Doktrinalnoto sǎvǎršenstvo, razbirano i prilagano ot Pitǎr Uoldo, pokazva, če v nego Bog e predstavil pǎlnata programa na Reformacijata, kojato e trjabvalo da bǎde osǎšttestvena. Vsǎštnost neštata sa bili osǎšttestveni na dva etapa, kato iziskvaneto za sǎbota započva edva prez 1843-1844 g., v sǎotvetstvie s vremeto, otbeljazano v ukaza ot Dan. 8:14.

Za da izobrazí papskata rimokatoličeska vjara, Bog ja sravnjava s čuždestrannata sǎpruga na car Ahav, užasnata „Ezavel“, kojato ubivaše Božiite proroci i prolivaše nevinna krǎv. Kapieto e vjarno na modela i ima i nedostatǎka da e mnogo po-dǎlgo aktivna. Kato ja nariča „proročica“, Bog se nasočva kām imeto na novoto mjasto na svoja „tron“: Vatikana, koeto na starofrenski i latinski označava „vaticinare“: da prorokuvam. Istoričeskite podrobnosti za mestopoloženioto sa izključitelno pokazatelni. Pǎrvonačalno tova mjasto e bilo beljazano ot naličieto na rimski hram, posveten na boga-„zmija“ Eskulap. Tozi simvol šte oboznači djavola i papskija režim v Otkrovenie 12:9-14-15. Imperator Neron e razpoložil tam svoje pisti za sǎstezanija s kolesnici, a „Simon Mag“ e bil pogreban v grobište tam. Izgležda, če ostankite mu šte bǎdat počitani kato tezi na apostol Petǎr, razpnat v Rim. I tuk bazilika, predložena ot Konstantin, e proslavjala hristijanskata slava. Rajonǎt pǎrvonačalno e bil blatist. Taka postroenata lǎža šte opravdae novoto ime na тази vaticanska bazilika, kojato, razširena i ukrasena prez 15 vek, šte prieme podveždaštoto ime „Bazilika Sveti Petǎr Rimski“. Tazi čest, vsǎštnost otdadena na magьosnik i na „zmijata“ Eskulap, šte opravdae imeto „magija“, koeto Duhǎt pripisva na rimokatoličeskite religiozni obredi v Otkr. 18:23, kǎdeto biblejskata versija na Darbi ni kazva: „I svetlinata na svetilnika njama veče da sveti v teb; i glas na mladoženeca i na nevestata njama veče da se čuva v teb; zaštoto tvoite tǎrgovci bjaha golemcite na zemjata; zaštoto črez tvojata magija vsički narodi bjaha podvedeni.“ Imenno zavǎršvaneto na rabotata po тази bazilika „Sveti Petǎr Rimski“, kojato iziskvaše ogromni sumi pari, šte nakara prelata Tecel da prodade svoje „indulgencii“. Viždajki proškata na grehovete, prodavana za pari, monahǎt učitel Martin Luter otkriva istinskata priroda na svojata rimokatoličeska cǎrkva. Taka toj šte osǎdi nejnata djavolska priroda i njakoi ot nejnite greški, kato postavi prez 1517 g. svoje izvestni 95 tezisa na vratata na nemska cǎrkva v Augsburg. Po tozi način toj formalizira deloto na Reformacijata, predloženo ot Bog na Peter Valdo ot 1170.

Obrǎštajki se direktno kām svoje reformirani služiteli na vremeto, istinskite, primireni mirni žertvi, Duhǎt gi uprekva, če sa pozvolili na Jezavel da poučava i sǎblaznjava nejnite slugi. V tozi uprek možem da pročetem cjaloto doktrinalno nesǎvǎršenstvo na tova načalo na reformata. Tja „učí i sǎblaznjava“ svoje „slugi“, tezi na Isus, koeto ja pravi hristijanska cǎrkva. No nejnoto učenie e tova na epohata na Pergam, kǎdeto obvinenioto v „nečistota“ i obrazǎt na „hrana“ „žertvanite na idoli“ veče bjaha osǎdeni. Vǎpreki izmamnata prividnost, v tozi stih važnata sǎštnost ne e „ženata Jezavel“

„, a samijati protestantski hristijanin. Ot samoto načalo, kazvajki mu „ ostavi ženata Jezavel... “, Duhät podskazva za greški, spodeljani ot pärvite protestanti. Sled tova Toj razkriva haraktera na тази greška: ezičesko idolopoklonstvo. Pravejki tova, Toj razkriva estestvoto na „bremeto “, koeto vse ošte ne mu nalaga po tova vreme, no koeto šte iziskva ot 1843 g. natatäk. I v tova poslanie Bogät-säzdatel se nasočva käm rimskata „nedelja“, čijato praktika v negovite oči e ezičesko idolopoklonničesko delo, koeto počita falšivo slänčevo božestvo ot naj-staroto ezičestvo v čoveškata istorija. Ot 1843 g. natatäk Toj šte trjabva da se otreče ot „nedeljata“ ili ot vräzkata si s Isus Hristos, edinstvenijat Spasitel na zemnite grešnici.

Stih 21: „ Dadoh ì vreme da se pokae, no tja ne se pokaja za bludstvoto si. “

Tova vreme e razkrito ot Dan. 7:25 i e potvärdeno v tri formi v Apokalipsisa v glavi 11, 12 i 13. Tova sa izrazite: „ vreme ot vremena i polovin vreme; 1260 dni ili 42 meseca “, koito vsički oboznačavat netolerantnoto papsko caruvane v dejstvie meždu 538 i 1798 g. Razprostranienieto na istinata črez Biblijata i propovjadvaneto na istinskite reformatori predlaga na katoličeskata vjara poslednija ì šans da se pokae i da izostavi grehovete si. Tja ne pravi ništo i presledva i izmäčva, v imeto na svojata inkvizitorska vlast, mirnite pratenici na živija Bog. Taka tja väzproizvežda buntovnite dela na evrejskija narod, davajki na pritčata na Isus vtoro izpälnenie: tova e pritčata za lozarite, koito ubivat pärvite Božii pratenici, a sled tova ubivat, kogato toj se javjava pred tjah, sina na Gospodarja na lozeto, za da otkradnat nasledstvoto mu.

Stih 22: „ Eto, šte ja hvärlja na leglo i onezi, koito preljubodejstvat s neja, v goljama skräb, ako ne se pokajat za delata si. “

Bog šte se otnese käm neja kato käm „ bludnica “, „ hvärlena na leglo “, koeto ni pozvoljava da sväržem „ ženata Jezavel “ po тази tema s „ bludnicata Vavilon veliki “ ot Otkr. 17:1. Objavenata „ goljama skräb “ šte dojde sled provala na biblejskoto proväzglasjavane. Šäštoto tova poslanie šte potvärdi otäždestvjavaneto na тази „ goljama skräb “ säš „ zvjara, kojto se izkačva ot bezdnata “ v Otkr. 11:7. Tja väznikva sled deloto na „ dvamata svideteli “ na Bog, koito sa pisanijata na starija i novija božestveni zaveti ot Svetata Biblija. Duhovnoto „ preljubodejanie “ e potvärdeno i nazovano, a „ tezi “, koito Bog obvinjava, če sa go izväršili s „ Jezavel “, sa frenskite monarsi i monarhisti. Nared s katoličeskite sveštenici, monarhistite šte stanat osnovnite mišeni na gneva na revoljucionnija nacionalen ateizäm, kojto e bil samo izraz na gneva na Vsemogäštija Bog Isus Hristos. Te ne se pokajaha, zatova dvojnijat gnjav gi spoletja v opredelenoto ot Boga vreme v kraja na papskoto caruvane meždu 1793 i 1798 g.

Dumata „ skräb “ se otnasja do posledicata ot božestvenoto prokljatie spored Rim. 2:19: „ Skräb i mäka värho vsjaka duša čoveška, kojato värhoš zlo, pärho na judeina, a posle i na gärka! “ No „ skräbta “, kojato nakazva grehovete na katoličeskata monarhija i nejnija säjuznik Rimokatoličeskata cärkva, e simbolizirana v Otkr. 17:5 s imeto „ Vavilon“ „ goljama “ e logično „ goljama skräb “.

Stih 23: „ Šte ubija decata ì säš smärt; i vsički cärkvi šte poznajat, če Az säm, Kojto izpitvam särcata i vätrešnostite, i šte väzdam na vseki ot vas spored delata mu. “

„ Da umreš smärtta “ e izrazät, kojto Duhät izpolzva, za da predizvika dvata „užasa“ na revoljucionnija režim ot 1793 i 1794 g. S tozi izraz toj othvärlja vsjaka ideja za prosta duhovna smärt, kojato šte trevoži protestantite prez 1843 g. v poslanieto, predadeno na angela na vremeto „ Sardis “ v Ap. 3:1.

Čovečestvoto nikoga ne e poznavalo tolkova kãrvavo delo, izvãršeno ot mašini za ubivane, izobreteni ot doktor Lui, no oceneni ot doktor Gilotin, čieto ime e dadeno na samija instrument, narečen ottogava natatãk: gilotina. Sled tova sa proizneseni množestvo zapovedi za ekzekucija , kato osven tova e priložen principãt za porazjavane sãs smãrt na sãdiite i obvinitelite ot prednija den. Spored tozi princip čovečestvoto sjakaš e trjabvalo da izčezne i poradi tazi pričina Bog e narekãl tozi uništožitelen revoljucionen režim „ bezdna “. V krajna smetka, toj bi napravil zemjata „ bezdna “ bez nikakva forma na život v pãrvija den na Sãtvorenieto, spored Bitie 1:2. No edva na nebetu, po vreme na nebesnija sãd, upražnjava ot sãbranite izbrani, „ vsički Čãrkvi (ili Sãbranija)“, toest izbranite ot sedemte epohi, šte otkrijat tezi istoričeski fakti sãs značenieto, koeto Bog im e dal. Božijata spravedlivost e sãvãršena; onezi, koito sa sãdili lãžljivo, sa bili porazeni ot Negovata spravedlivost „ spored sobstvenite si“ dela “. Te sa pričinili smãrt nespravedljivo i sa porazeni ot smãrtta na svoj red ot sãvãršenata božestvena spravedlivost: „ i Az šte vãzdam na vseki ot vas spored delata mu “.

Stih 24: „ A na vas, vsički, koito ste v Tiatir, koito njamate tova učenje i ne ste poznali, kakto kazvate, dãlbinite na Satana, kazvam: Njama da vi naloža drugo breme ;“

Tezi, koito otričat katoličeskata vjara i naričat nejnite religiozni obredi „ dãlbinite na Satana “, mogat da bãdat samo reformatorite, pojavili se ot okolo 1200 g. do Frenskata revoljucija ot 1789 g. Kakvoto i da e bilo povedenieto im, tjahnoto učenje e bilo mnogo daleč ot čistata istina, propovjadvana ot Duha na apostolite i učenicite na Isus Hristos. Samo tri položitelni nešta sa otbeljazani v tjahna polza: vjarata v edinstvenata žertva na Isus, doverieto edinstveno v Biblijata i dara na tjahnata ličnost i na tehniija život; vsički ostanali doktrinalni točki sa nasledeni ot katolicizma i sledovatelno podležat na postavjane pod vãpros. Taka, makar i nesãvãršeni v doktrinata za istinata na hristijanskata vjara, izbranite reformatori sa znaeli kak da predadat života si na Boga kato živi žertvi i dokato čakat 1844 g., datata na vlizane v sila na ukaza ot Dan. 8:14, Bog vremenno e priel tjahnoto služenie. Tova e, koeto Toj izrazjava mnogo jasno, kogato kazva: „ Ne vi nalagam nikakvo drugo breme .“ Situacijata na izključitelnen božestven sãd e jasno očevidna v tezi dumi.

Stih 25: „ Drãž samo tova, koeto imaš, dokato dojda. “

Pričinite, koito pozvoljavat na Bog da blagoslovi nesãvãršenata protestantska vjara, trjabva da bãdat zapazeni i praktikuvani ot izbranite do zavrãštaneto na Isus Hristos.

Stih 26: „ I na tozi, kojto pobedi i pazi delata Mi dokraj, šte dam vlast nad narodite. “

Tozi stih razkriva kakvo šte pričini zagubata na spasenie ot tova vreme na Reformacijata do zavrãštaneto na Hristos. Izbranite šte trjabva da pazjat do kraja delata, podgotveni i razkriti ot Isus Hristos, neprekãsnato do kraja na sveta. Prizvanite padat, kato otkazvat novite Božii iziskvanija. I vse pak, Toj nikoga ne e kril namerenieto si postepenno da uveličava svetlinata Si do vremeto na Svoeto idvane v slava. „ Pãtjat na pravednite e kato sijajna svetlina, kojato sveti vse po-silno i po-silno do sãvãršen den (Pritči 4:18)“; tozi stih ot Biblijata go dokazva. I sledovatelno v ramkite na Negovija plan, ot 1844 g., božestvenite iziskvanija šte se pojavjat na datite, predskazani i prorokuvani ot Negovoto unikalno biblejsko proročesko slovo. Samo kato nebesen sãdija izbranite šte polučat ot Boga „vlast nad narodite“.

Stih 27: „ Toj šte gi upravljava s željazna tojaga, kakto se strošavat sãdovete na grãnčar, kakto i Az prieh vlast ot Otca Si. “

Tozi izraz vnušava pravoto da se osadi na smärt. Pravo, koeto izbranite šte spodeljat s Isus Hristos v sãda si nad neãestivite, ustanoven za Strašnja sãd, po vreme na „ hiljadata godini “ na velikata sãbota na sedmoto hiljadoletie.

Stih 28: „ I šte mu dam utrinnata zvezda. “

Bog šte mu dade pãlnata mu božestvena svetlina, simbolizirana na našata segašna zemja ot тази na slãnceto. No Isus kaza: „Az sãm svetlinata.“ Po tozi naãin Toj objavjava svetlinata na nebesnija život, kãdeto samijat Bog e iztoãnikãt na svetlinata, kojato veãe ne zavisí ot nebesna zvezda kato našeto slãnce.

Stih 29: „ Kojto ima uho, neka ãue kakvo govori Duhãt na ããrkvite. “

Konstrukcijata na Apokalipsisa e podobna na kula, sãstavena ot sedem etaža, kato sedmijãt šte bãde vremeto na sreštata s Boga. V тази konstrukcija, glavi 2 i 3 sãstavljavat osnovnata ramka na cjalata hristijanska epoha meždú 94 i 2030 g. Vsiãki temi, povdignati v Apokalipsisa, namirat svoeto mjasto v тази osnovna ramka. No v тази ramka pãrvite etaži igrajat samo roljata na stãlbi, vodešti kãm gornija etaž. Znaãenieto na otkrovenieto se pojavjava na nivo 3, nareãeno Pergam . Tova znaãenie e dopãlnitelno podsileno na nivo 4, nareãeno Tiatira . Imenno v тази epoha hristijanskata vjara stava obãrkana i podveždašta. Božijãt sãd vãrhu duhovnata situacija na тази epoha šte ima posledstvija do kraja na sveta. Sledovatelno, za da zatvãrdja razbiraneto vi za tozi sãd, šte obobštja tova poslanie, otpraveno ot Bog kãm negovite protestantski izbranici po vreme na upravljenieto na Lui XIV.

Rezjume : Po vreme na Reformacijata hristijanskoto povedenie e bilo raznoobrazno. Imalo e istinski svetci, koito sa bili presledvani, no vinagi miroljubivi, i hora, koito sa smesvali religijata i politikata, koito sa se vãorãžavali i sa otvrãštali na udara na kralskíte katoliãeski armii. V Daniil 11:34 Duhãt gi opredelja kato „licemeri“. Malko religiozni hora sa razbirali, ãe da bãdeš hristijanin oznaãava da podražavaš na Isus vãv vsiãko, da se podãinjavaš na negovite zapovedi i da se podãinjavaš na negovite zabrani; izpolzvaneto na orãžija e bilo edno ot tjah i tova e bil poslednijãt mu urok, daden po vreme na aresta mu. Ukorãt na Isus e bil opravdan ot fakta, ãe kato prodãlžavat da praktikuvat katoliãeskíte nasledstva, samite protestanti sa blagoprijãtstvali, ãrez svoja primer, uãenieto i sãblaznjavaneto, prinadležãsti na katoliãeskata Jezavel . Tjahnata nesãvãršena religiozna praktika gi e diskreditirala v Božija sãd, kogoto te sa opozorili pred vragovete mu. Tãzi faza na rannata Reformacija go kara da pravi izkljuãitelni precenki; koeto toj podãertava, kato kazva: „ Ne ti nalagam nikakvo drugo breme, samo tova, koeto imaš, pazi go, dokato doжда .“ No doktrinalното nesãvãršenstvo e legitimno v tova naãalo i Bog priema službata na onezi, koito priemat presledvane i smãrt v Negrovo ime. Te ne biha mogli da dadat poveãe, kato dadat maksimuma: života si. Bog podãertava tozi duh na žertvogotovnost, kojto Toj opredelja kato „ dela, po-mnogobrojni ot pãrvite “ (stih 19). Eziãestvoto na rimokatolicizma e sravnjavano s meso, prineseno v žertva na idoli . Osãždaneto na rimskata izmama zapoãva s napãlno prosvetenite proizvedenija na Pier Valdo (Vode), kojto ošte prez 1170 g. piše versija na Biblijata na ezik, razliãen ot latinski, provansalski. Negovite znãnija i razbirane na božestvenite iziskvanija sa udivitelno pãlni i sled nego protestantskata vjara se vlošava. Pod vdãhnovenieto na Žãn Kalvin protestantskata vjara dori se vtvãrdjava, priemãjki obraza na svoja katoliãeski protivnik. A izrazãt „Religiozni vojni“ svidetelstva za merzost pred Boga, zaštoto izbranite na Isus Hristos, istinskíte, ne otvrãštãt na udarite, koito sa im naneseni. Tjahnoto otmãštenie šte dojde ot samija Gospod. Kato se vãorãžili, protestantite, ãieto moto bilo „sola scriptura“ – „samo

Pisanieto“, demonstriali prezrenie kã Biblijata, kojato zabranjavala nasilieto im. Isus stignal mnogo daleã v тази oblast, kato uãil uãenicite si, ãe trjabva da obãrnat „drugata buza“ na tozi, kojto gi udari.

Tova vreme, kogato katoliãeskoto presledvane e priãinilo smãrtta na vernite sluãitelji na Isus, e podãertano tri pãti v Apokalipsisa, tuk v tozi period na Tiatir , no sããto i v 5-ti vek. peãatãt na glava 6 i v 3-ta trãba ot glava 8. Tuk, v stih 22, Isus nasãrãava svoje mããeniãeski slugi, kato im objavjava namerenieto si da otmãsti za smãrtta im ili za stradanijata im, priãineni ot Rim i negovite carski slugi. Kljuãovata duma, skrita v imeto Pergam , se pojavjava jasno – katoliãeskata religija e vinovna za preljubodejanie sreãtu Boga i onezi, koito go izvãrãšvat s neja, katoliãeskite monarsi, tehnite sãjuzi i falãšivoto im blagorodstvo, ãte platjat pod gilotinata na frenskite revoljucioneri za nespravedljivo proljatata krãv. Otkr. 2:22-23: „ Eto, ãte ja hvãrlja na leglo i onezi, koito preljubodejstvat s neja, – v goljama skrãb , ako ne se pokajat za delata si. ãte ubija decata ì sãs smãrt ; i vsiãki ããrkvi ãte poznajat, ãe Az sãm, Kojto izpitvam vãtreãnostite i sãrcata, i ãte vãzdam na vseki ot vas spored delata mu .“ No bãdete vniimatelni! Zaãtoto sled 1843 g. „ tezi, koito preljubodejstvat s neja “, sããto ãte bãdat protestanti , taka ãe Bog ãte podgotvi s jadrenata „treta svetovna vojna“, novo nakazanie za preljubodejanieto na katolicite, pravoslavnite, anglikancite, protestantite i adventistite. Usporedno s tova, Duhãt kazva v 5-ta glava... peãat : Otkrovenie 6:9-11: „ A kogato otvori petija peãat, vidjah pod oltara duãite na onezi, koito bjaha ubiti za Boãieto slovo i za svidetelstvoto, koeto bjaha dãrãžali. I te izvika s visok glas, kazvajki: „Dokoga, Gospodi sveti i istinni, ne ãte sãdiã i ãte otmãstiã za naãata krãv na onezi, koito ãivejat na zemjata?“ Na vseki ot tjah bjaha dadeni beli drehi i im se kaza da si poãinat oãte malko vreme, dokato se izpãlni brojat na tehnite sãsluãitelji i bratja, koito ãtjaha da bãdat ubiti, kakto i te. “

Tazi scena ot petija peãat moãe da bãde obãrkvaãta i podveãdaãta za neprosvetenija um. Neka bãde jasno, tozi obraz ni razkriva tajnata misãl na Boga, zaãtoto spored Ekl. 9:5-6-10 mãrtvite v Hristos spjat v sãstojanie, v koeto pametta im e zabravena, bez da uãastvat v niãto, koeto se vãrãi pod slãnceto . Biblijata dava na pãrvata smãrt znaãenieto na uniãtoãenie na cjaloto sããtestvo; mãrtvite sa sjakaã nikoga ne sa sããtestvuvali, s тази разлика, ãe makar da sa sããtestvuvali, cjaloto im sããtestvuvane ostava gravirano v misãlta na Boga. Zatova kãm ãivite si slugi Bog otpravja tova poslanie na uteha, za da gi nasãrãi. Toj im napomnja, ãe spored obeãtanijata mu, sled sãnja na smãrtta, ima predvideno vreme za tjahnoto probuãdane , kogato te ãte bãdat vãzkreseni ot nego. Togava te ãte imat vãzmoãnostta da sãdjat, pod pogleda i sãda na Boga v Isus Hristos, svoje mããiteli, koito sããto sa bili vãzkreseni, no v kraja na hiljadata godini . V poslanieto ot Tiatir , smãrtta, objavena za onezi, koito preljubodejstvat s katoliãeskata Jezavel, ãte ima dvojno izpãlnenie. Na zemjata deloto na revoljucionerite e pãrvata faza, no sled neja ãte dojde, po svoje vreme i vãv vtorata faza, vtorata smãrt na poslednija sãd, ãasãt, kogato „ vsiãki sãbranija “ na hristijanite, neverni ili verni, ot vsiãki periodi na hristijanskata epoha, ãte vidjat spravedlivija Boãi sãd, priloãen sreãtu duhovnoto preljubodejanie .

V simboliãnija si obraz, 4-tijat Trãbata ot glava 8 potvãrãdava dejstvieto na „ goljamata skrãb “, programirana da nakaãe preljubodejanieto na papizma i monarhistite, koito go podkrepjat. Slãnceto , boãestvenata svetlina, lunata , tãmnata katoliãeska religija i zvezdite , religioznite hora, sa porazeni na tretini ili ãastiãno ot presledvaneto na ateizma ot frenskite revoljucioneri prez 1793 i 1794 g.

V kraja na poslanieto, adresirano do mirnite protestanti, Duhãt potvãrãdava osãããdaneto si na upotrebata na orããija, kato napomnja, ãe samo za poslednija sãd, podgotven po vreme na nebesnija

sād na sedmoto hiljadoletie, izbraniat šte bāde otmāsten. Sledovatelno toj ne e upālnomošten da si otmāsti predi tozi nebesen sād, kādeto sled tova šte sādī svoje goniteli, zaedno s Isus Hristos, i šte učastva v prisādata za tjahnoto osāždane na smārt. „ Toj šte gi upravljava s željazna tojaga, kakto se strošat sādovete na grānčar .“ Celta na tozi sād šte bāde da se opredeli vremeto na stradanieto na vinovnite, osādeni na vtorata smārt na poslednija sād. Stih 29 izvikva: zornicata . „ I šte mu dam zornicata .“ Tozi izraz oboznačava slānceto, obraz na božestvenata svetlina. Pobediteljat šte vleze za večnostta v božestvenata svetlina. No predi tozi večen kontekst, tozi termin podgotvja petata bukva, kojato idva. Zornicata e spomenata vāv 2 Petrovo. 1:19-20-21: „ I nie imame proročeskoto slovo , potvrđeno ošte poveče , i dobre pravite, če vnimavate na nego, kato na svetlina, svetešta v tāmno mjesto, dokato se zazori i zornicata izgree v sārčata vi. Znaejki predi vsičko tova, če nikoe proročestvo v Pisanieto ne može da se tālkuva lično; zaštoto proročestvoto nikoga ne e bilo po čoveška volja, a sveti Božii hora sa govorili, dviženi ot Svetija Duh .“ Tozi stih podčertava važnostta na proročeskoto slovo, zaštoto kontekstāt na idnata epoha šte bāde duhovno obusloven ot izpālneniето na božestvenija dekret, prorokuvan v Dan. 8:14. „ Do 2300 večer i sutrin, i svetostta šte se opravdae .“ No po onova vreme tozi stih e bil izvesten samo v prevoda: „ Do 2300 večer i sutrin, i svetilišteto šte se očisti .“ Dori v tozi prevod Božieto poslanie e bilo sāštoto, no po-malko točno; v тази forma to može da se tālkuva kato objavjavane na kraja na sveta črez slavnoto zavrāštane na našija Gospod i Spasitel Isus Hristos. Bog izpolzva amerikanskija protestant Uiljam Milār, za da izvārši dve adventni izpitanija na vjarata prez proletta na 1843 g. i esenta na 1844 g. Kakto ni uči Daniil 12:11-12, meždu tezi dve dati, prez 1843 g., božestvenijat dekret otne ot padnalite protestanti spasitelnata pravednost, predlagana ot Isus Hristos; zaštoto te večer ne otgovarjaha na standarta za novata svjatost, iziskvana ot Bog. Pravednostta na Isus e večna, no tja e ot polza samo za istinskite izbrani, izbrani ot samija Isus, i to vāv vsički vremena i do kraja na sveta.

Tuk, meždu Tiatir i Sardis , v pārvija den na proletta na 1843 g., vliza v sila dekretāt ot Dan. 8:14 i šte otkriem negovite posledici v poslanijata, otraveni ot Duha kām hristijanite ot onazi data.

Otkrovenie 3: Asamblejata ot 1843 g. –

vāzstanovenata apostolska hristijanska vjara

5-ta epoha : Sardi

Prisādata, proiznesena ot Isus Hristos sled adventnite procesi ot proletta na 1843 g. i ot 22 oktombri 1844 g.

Stih 1: „ I do angela na cārkvata v Sardis piši : Tova kazva Onja, Kojto ima sedemte Božii duhove i sedemte zvezdi: Znam delata ti, če izgleždaš živ, a si mārťāv. “

Erata „ Sardis “ , temata na petoto pismo, šte podčertae dve protivopoložni protestantski hristijanski povedenija, koito im se pripisvat: padnalite, na koito Isus zajavjava: „ Vie se sčitate za živi, a vie ste mārťavi “; i izbranite, v stih 4: „ te šte hodjat s men v beli drehi, zaštoto sa dostojni “. Podobno na

sädäržanieto na dve mu poslanija, imeto „Sardis“ nosi dvojno značenje, čičto značenija sa absolutno protivopoložni. Zapazvam osnovnite ideje na tozi gräcki koren: konvulsiven i skäpocenen kamäk, toest smärt i život. Grimasirane i konvulsiven opredeljat sardonichen smjah; na gräcki sardonionät e gornoto väže na lovna mreža; sardinata e riba; a v obratnija smišäl sardoto i sardoniksät sa skäpocenni kamäni; sardoniksät e raznovidnost na kafjav halcedon. V načaloto na tova pismo Isus se predstavja kato „onzi, kojto ima sedemte Božii duha i sedemte zvezdi“, toest osveštavaneto na Duha i sädät nad negovite slugi ot sedemte epohi. Kakto v Dan. 12, toj stoi nad rekata ubiec, izpitanieto na adventnata vjara, i tuk proiznasja svojata prisäda. Obärnete vnanie na izpolzvaneto na poznatata forma na obräštenie, koeto pokazva, če negovijat säbesednik e edin v kolektivnija smišäl. Zasjaga se cjalata protestantska norma. Isus slaga kraj na protestantskoto izključenje, otbeljazano v poslanieto ot Tiatir. Novoto „breme“ (spored shvaštaneto na buntovnite vjarvašti) sega e naloženo i iziskvano. Praktikata na rimskata nedelja trjabva da bäde izostavena i zamenena ot säbotnata säbota. Tozi dekret ot Dan. 8:14 obräšta situacijata, ustanovena ot 7 mart 321 g. ot imperator Konstantin I. Prez 1833 g., 11 godini predi 1844 g., črez neprekäsnat däžd ot padašti zvezdi, prodälžavašt ot polunošt do 5 časa sutrinta i vidim v cjalata amerikanska teritorija, Bog ilustrira i prorokuva masovoto padenie na protestantskite hristijani. Za da vi ubedi v tova tälkuvane, Bog pokaza nebesnite zvezdi na Avraam, kazvajki mu: „Taka šte bäde tvoeto potomstvo.“ Padaneto na zvezdite prez 1833 g. sledovatelno prorokuva masovo padenie na tova potomstvo na Avraam. Tozi nebesen znak e citiran v temata na 6-ija pečat. v Otkr. 6:13 Isus kazva: „Kazvat, če si živ, a ti si märtäv.“ Sledovatelno tozi, za kogoto govori, ima reputacijata na predstavitel na Boga i tozi detalj säotvetstva na protestantstvoto, koeto, vjarvajki v svojata Reformacija, misli, če se e pomirilo s Boga. Božestvenata prisäda pada: „Znaja delata ti“ „i ti si märtäv“. Ot samija Bog, velikija Sädiya, idva tozi säd. Protestantät može da ignorira tozi säd, no ne može da izbegne posledstvijata mu. Prez 1843 g. vliza v sila dekretät ot Daniil 8:14 i nikoj hristijanin ne biva da ignorira zakona na živija Bog. Tova nevežestvo se däži na prezrenie käm biblejskoto proročesko slovo, na koeto apostol Petär ni prizovava da obärnem pälnoto si vnanie väv 2 Petrovo. 1:19-20: „I nie imame proročeskoto slovo, potvrđeno ošte poveče; dobre pravite, če vnimavate na nego kato na svetilnik, kojto sveti v tämno mjesto, dokato se zazori i zornicata izgree v särcata vi. Znaejki predi vsičko tova, če nikoe proročestvo v Pisanieto ne može da se tälkuva lično.“ Ostavajki nezabeljazani sred vsički tekstove na Biblijata na novija zavet, tezi stihove, osobeno ot 1843 g. natatak, pravjat razlikata mežu života i smärtta.

Stih 2: „Bädi bditen i ukrepvaj ostanalite nešta, koito sa gotovi da umrat; zaštoto ne namerih delata ti säväršeni pred moja Bog.“

Ako ne vljazat v novija standart za svjatost, „ostanalite“ ot protestantstvoto šte „umrat“. Zaštoto Bog go osäžda po dve pričini. Pärvata e praktikuvaneto na Rimskata nedelja, osäđeno črez prilaganeto na ukaza ot Dan. 8:14; vtorata e nezainteresovanostta käm proročeskoto slovo, zaštoto kato ne vzevat predvid uroka, daden ot Bog črez adventnija opit, protestantskite potomci šte nosjat vinata, nasledena ot baštite si. I po dvata väprosna Isus kazva: „Ne namerih delata ti säväršeni pred Moja Bog.“ Kato kazva „pred Moja Bog“, Isus napomnja na protestantite za standarta na Desette zapovedi, napisani ot prästa na Bog, Otec, kogoto te prezirat v polza na Sina, kojto bi trjabvalo da gi spasi. Negovata säväršeno poslušna vjara, kojato toj e dal kato model, njama ništo obšto s protestantskata vjara, naslednica na mnogo katoličeski grehove, vključitelno, na pärvoto mjesto, sedmičnata počivka na pärvija den. Vratata na spasenieto se zatvarja zavinaži pred kolektivnata protestantska religiozna norma, „zvezdite“ na „šestija pečat“ padat.

Stih 3: „ I tãj, spomni si kak si priel i ÷ul, i pazi zdravo, i se pokaj. Ako ne bdiš, ťte doжда vãrhu teb kato kravec, i njama da znaeš v koj ÷as ťte doжда vãrhu teb. “

Tozi glagol „ pomni “ predpolaga kritiãno razmišlenie vãrhu delata ot minaloto. No samo istinski izbranite sa dostataãno smireni, za da kritikuvat sobstvenite si dela. Nešto poveãe, тази zapoved „ pomni “ izvikva „ pomni “ v naãaloto na ÷etvãrtata zapoved, kojato zapovjadva osvietenata poãivka na sedmija den. Tuk otnovo, dvojno, oficialnijat protestantizãm e pokanen da preosmisli priemane to si na proroãeskite poslanija, otpraveni ot Uiljam Milãr prez proletta na 1843 g. i esenta na 1844 g., no sãšto i na teksta na ÷etvãrtata ot desette Božii zapovedi, koito narušava v smãrten grjah ot 1843 g. Naj-serioznata posledica ot razriva mu s Isus Hristos e formulirana: „ Ako ne bdiš, ťte doжда kato kravec i njama da znaeš v koj ÷as ťte te napadna. “ Ťte vidim kak ot 2018 g. nasam tova poslanie e pridobilo živa realnost. Bez bdenie, pokajanie i plod na pokajanieto, protestantskata vjara opredelena e mãrtva.

Stih 4: „ I vse pak imaš malcina mãže v Sardis, koito ne sa oskvernili drehite si; te ťte hodjat s Mene v bjalo, zaštoto sa dostojni. “

Ťte se pojavi nova svjatost. V tova poslanie Isus se zadovoljava da svidetelstva za sãštstvuvaneto na „ malãk broj mãže “. Spored podrobnostite, razkriti na Elãn G. Uajt, kojato e bila sred tjah, samo 50 mãže sa poluãili Božieto odobrenie. Tezi „ malãk broj mãže “ se otnasjat do mãže i ženi, koito sa odobreni i blagosloveni, pootdelno, za svidetelstvoto na vjarata si v sãotvetstvie s oãakvanijata na Gospoda. Isus kazva: „ Vãpreki tova, imaš malcina mãže v Sardis, koito ne sa oskvernili drehite si; i te ťte hodjat s Men v bjalo, zaštoto sa dostojni. “ Koj može da ospori dostojnstvo, priznato ot samija Isus Hristos? Na pobeditelite v izpitanijata na vjarata ot 1843 i 1844 g. Isus obeštava veãen život i pãlno zemno priznanie, koeto ťte prieme oficialna forma v predstojaštoto poslanie ot Filadelfija . Oskvernjavaneto na „ drehata “ se pripisva na svobodnoto povedenie na ÷oveškite sãštstva. „ Drehata “ e pravednostta, vpisana ot Isus Hristos, v tozi sluãaj „ bjala “, nejnoto oskvernjavane oboznaãava zagubata na тази pravednost za tradicionnija protestantski lager. Tuk, naprotiv, lipsata na oskvernjavane oboznaãava udãlžavaneto na vmenjavaneto na „ veãnata pravednost “ na Isus Hristos spored Dan. 9:24. Skoro znanieto i praktikuvaneto na sãbotata ťte im dadat istinska svjatost, plod i znak na pravednostta, dadena ot Isus Hristos. Tozi razumen i inteligenten izbor skoro ťte gi napravi veãni v osveštenie i nebesno proslavjane, izobrazeni ot „ belite drehu “ na idvaštija stih 5. Duhãt ťte gi objavi za „ neporoãni “: „ i v ustata im ne se nameri lãža, zaštoto sa neporoãni (Otkr. 14:5)“. Te ťte namerjat „ mir s vsiãki i svjatost, bez kojato nikoja tvar njama da vidi Gospoda “, spored Pavel v Evr. 12:14. Konkretno, tezi „ beli drehu “ ťte priemata formata na premahvaneto na greha, koeto predstavljava praktikata na Rimskata nedelja. Tãj kato te vjarno sa go oãakvali dva pãti, na negovo mjesto, kato znak za negovoto odobrenie, peãatãt na Boga im e daden ÷rez sãbotata, kojato idva da izbeli izbranite Gospodni, koito pazjat Negovata pravda. Taka se osãštstvjava „oãištenieto na svetilišteto“, formata, v kojato Daniil 8:14 e bil preveden po tova vreme. V тази vrãzka, ot 23 oktombri 1844 g., Isus dava v nebesno videnie na pobedonosnite izbranici obraza na preminavaneto si ot svjatoto mjesto kãm naj-svjatoto mjesto na zemnoto svetilište. Taka toj napomnja v ilustracija momenta, kogato, umirajki na krãsta, grehãt na negovite izbranici e izkupen, kato po tozi naãin se izpãlnjava „ Denjat na izkuplenieto “, evrejskijat „ Jom Kipur “. Sled kato tova sãbitie veãe se e sluãilo, podnovjavaneto na dejstvieto vãv videnieto e imalo edinstvenata cel da postavi pod vãpros pãrvoto pridobivane na veãna pravednost, poluãena ÷rez smãrtta na Isus. Tova e bukvalno izpãlneno za padnalite ot Sardis, ÷ijato demonstrirana vjara e nezadovolitelna za Boga Sãzdatel. Po dve priãini Bog

može da gi othvārli poradi lipsa na ljubov kām provāzglasenata ot nego proročeska istina i zaradi narušavaneto na sābotata, koeto e stanalo zadāžitelno ot 1843 g. s vlizaneto v sila na ukaza ot Daniil 8:14.

Stih 5: „ Kojto pobedi, šte se obleče v beli drehi; njama da izliča imeto mu ot knjigata na života, no šte izpovjadam imeto mu pred Moja Otec i pred Negovite angeli .

Izbranijat, izkupen ot Isus Hristos, e poslušno sāštestvo, osāžnavāšto, če dālži života i večnostta si na Boga Sāzdatel, dobrija, mādrija i spravedlivija. Tova e tajnata na negovata pobeda. Toj ne može da vliza v spor s nego, zaštoto odobrjava vsičko, koeto kazva i pravi. Sāšto taka, samijat toj e radostta na svoja Spasitel, kojto go razpoznava i go nariča po ime ošte ot osnovavaneto na sveta, kādeto go e vidjal črez predužnavaneto si. Tozi stih pokazva kolko suetni i izmamni sa lāžlivite tvārdenija na lāžereligionistite dori za tezi, koito gi formulirat. Poslednata duma šte prinadleži na Isus Hristos, kojto kazva na vsički: „ Znaja delata vi .“ Spored tezi dela toj razdelja stadoto si, postavjajki otdjasno si ovce te si , a otljavo si buntovnite kozi i hištnite vālcji, opredeleni za ogānja na vtorata smārt na Strašnija sād .

Stih 6: „ Kojto ima uho, neka čue kakvo govori Duhāt na cārkvite. “

Makar bukvalno vsemi da može da čue proročeskite dumi na Duha, samo Negovite izbranici, koito Toj vdāhnovjava i obučava, mogat da razberat tjahnoto značenje. Duhāt se otnasja do konkretni sābitija, osāštestveni v istoričesko vreme, taka če izbranikāt trjabva da se interesuva ot religioznata i svetskata istorija, kakti i ot cjalata Biblija, sāstavena ot razkazji za svidetelstva, hvalenija i proročestva.

Zabeležka : V stih 3 Isus Hristos kazva na padnalija protestant: „ I tāj, spomni si kak si priel i čul, i drāž zdravo i se pokaj. Ako ne bdiš, šte dojdā kato kravec i njama da znaeš v koj čas šte dojdā pri teb .“ Obratno, za naslednicite na pobeditelite, ot proletta na 2018 g. nasam tova poslanie se transformira v: „Ako bdiš, njama da dojdā kato kravec i šte znaeš v koj čas šte dojdā pri teb.“ I Gospod e spazil obeštānijata si, tāj kato dnes, prez 2020 g., Negovite izbranici znajat datata na istinskoto Mu zavrāštane, razkrita za proletta na 2030 g. No protestantskata vjara e osādena da ignorira tazi točnost, zapazena samo ot Isus za Negovite izbranici. Zaštoto, za razlika ot povedenieto Mu kām nečestivite slugi, „ Gospod ne pravi ništo, bez da predupredi slugite Si, prorocite “ (Am. 3:7).

6-ta epoha : Filadelfija

Adventizmāt navliza vāv vselenska misija

Meždu 1843 i 1873 g. božestvenata sābota, istinskijat sedmi den, postanoven ot Boga, e vāzstanovena i prieta ot pionerite na adventizma ot sedmija den, kojto priema formata na oficialna amerikanska hristijanska religiozna institucija, naričana ot 1863 g.: „Cārkvata na adventistite ot sedmija den“. V sāotvetstvie s učienieto, podgotveno v Dan. 12:12, poslanieto na Isus e adresirano do negovite izbrani, osveteni ot sābotnata počivka, na datata na 1873 g. V sāštoto vreme tezi izbrani se vāzpolzvat ot blaženstvoto na Dan. 12:12: „ Blažen e onzi, kojto tārpi do 13335 dni! “

Novite standarti, ustanoveni ot 1843 g., stavat universalni prez 1873 g.

Stih 7: „ I do angela na cärkvata vāv Filadelfija piši : Tova kazva Svetijat, Istinnijat, Kojto ima Davidovija ključ, Kojto otvarja, i nikoj ne zatvarja; Kojto zatvarja, i nikoj ne otvarja.“ : »

Črez imeto „ Filadelfija “ Isus pokazva svoja Izbrannik. Toj zajavjava: „ Po tova šte poznajat vsički, če ste Moi učenici, ako imate ljubov edin kām drug.“ Joan 13:35 „I tova e slučajat s Filadelfija , čičto grāčki koreni označavat: bratska ljubov. Toj izbra izbranite, koito ja sāstavjat, kato podložī vjarata im na izpitanie, i za tezi pobediteli ljubovta Mu preлива. Toj se predstavja v tova poslanie, kazvajki: „ Tova kazva Svetijat, Istinnijat .“ Svetijat , zaštoto tova e vreme, kogato osveštavaneto na sābotata i tova na izbranite se iziskva ot ukaza na Dan. 8:14, vljazāl v sila ot proletta na 1843 g. Istinnijat, zaštoto v tozi proročeski čas zakonāt na istinata e vāzstanoven; Bog namira svetostta na Negovata 4-ta zapoved potāpkana ot hristijanite ot 7 mart 321 g. Toj kazva ošte: „Onzi, kojto ima ključa na David .“ Tova ne sa ključovete, za koito Sveti Petār pretendira, če sa sobstvenost na Rim. „ Ključāt na David “ prinadleži na „ sina na David “ , samija Isus, lično. Nikoj drug ne može da dade večno spasenie, zaštoto toj e polučil tozi ključ, kato go e nosil „ na ramoto si “ pod formata na krāsta si, spored Isaja 22:22: „ Šte položa na ramoto mu ključa na doma Davidov; kogato otvori, nikoj njama da zatvori; kogato zatvori, nikoj njama da otvori .“ Tozi ključ, oboznačavašt krāsta na negovite māki, v izpāllenie na tozi stih, četem tuk: „ kojto otvarja, i nikoj njama da zatvori; kojto zatvarja, i nikoj njama da otvori .“ Vratata na spasenieto beše otvorena za adventizma ot sedmija den v proces na izgraždane i zatvorena za posledovatelite na rimskata nedelna religija ot proletta na 1843 g. Tāj kato te se sāglasiha da se podčinjat na predstavenite doktrinalni istini i počitaha proročeskoto mu slovo s vjarata si, Duhāt na Isus kaza na svetiite ot Filadelfijskata epoha : „ Znaja delata ti. Eto, poneže imaš malka sila i si opazil slovoto Mi, i ne si se otrekāl ot imeto Mi, postavih pred teb otvorena vrata, kojato nikoj ne može da zatvori .“ Tazi malka religiozna grupa oficialno e bila samo amerikanska ot 1863 g. No prez 1873 g., po vreme na obšta konferencija, provedena v Batāl Krijk, Duhāt otvori vratata na universalen misioner za neja, kojato trjabvaše da prodālži do istinskoto zavrāštane na Isus Hristos. Nikoj njamaše da go spre i Bog šteše da se pogriži za tova. Vāžno e da se otbeleži, če vsičko dobro, koeto Isus posočva v istinskite svetii, opredelja i pričinite, poradi koito protestantskata vjara e padnala prez 1843 g. Tova poslanie e točno obratnoto na tova, koeto Isus otpravja kām padnalite ot Sardis v stih 3, zaštoto samite celevi dela sa obārnati.

12-te plemena ot Otkr. 7 narastvat

Stih 8: „ Znaja delata ti. Eto, poneže imaš malka sila i si opazil slovoto Mi, i ne si se otrekāl ot imeto Mi, postavih pred teb otvorena vrata i nikoj ne može da ja zatvori. “

Izbranijat na vremeto e ocenen blagosklonno vāž osnova na delata si, koito Isus mu vmenjava kato pravедnost. Negovata „ malka sila “ potvāřždava raždaneto na grupata, osnovana na „ malcinata māže “ ot stih 4. Prez 1873 g. Isus objavjava na adventistite napredāka im kām negovoto zavrāštane črez simvola na nebesnata otvorena vrata, kojato šte se otvori prez proletta na 2030 g., toest sled 157 godini. V poslaniето, koeto šte posledva, tova, koeto e adresirano do Laodikija, Isus šte zastane pred tazi vrata, kato po tozi način šte posočī neposredstvenata blizost na zavrāštaneto si: „ Eto, stoja na vratata i hlopam. Ako njakoj čue glasa Mi i otvori vratata, šte vljaza pri nego i šte večerjam s nego, i toj s Mene. “ Otkr. 3:20

Dostäpät do hristijanskata vjara e razrešen na evreite

Stih 9: „ Eto, šte napravja onezi ot sinagogata na Satana, koito kazvat, če sa judei, a ne sa, a läžat; eto, šte nakaram gi da dojdät i da se poklonjat pred nozete vi i da poznajat, če säm vi väzljubil. “

Kato citira vlizaneto na istinskite evrei spored rasa i plät v adventnata grupa, tozi stih potväřždava väzstanovjavaneto na säbotnata počivka; nedeljata veče ne e prečka za tjahnoto obräštane väv vjarata. Zaštoto ot 321 g. nasam nejnoto izostavjane e dovelo i do väzprepjatstvane na iskrenite evrei da priemat hristijanskata vjara. Negovata precenka za evreite ot rasa ne e bila lično mnenie na Pavel, vernija svidetel; tova e bilo tova na Isus Hristos, kojto go potväřždava v tova Otkrovenie, ošte v Otkr. 2:9, v poslanieto, adresirano do negovite slugi, okleveteni ot evreite i presledvani ot rimljanite ot epohata na Smirna . Neka otbeležim, če evreite ot rasa šte trjabva da priznajat hristijanskoto spasenie v adventnata norma, za da se väzpolzvat ot Božijata blagodat. Samo universalnijät adventizäm nosi božestvenata svetlina, na kojato e stanal izključitelien oficialen hranitel ot 1873 g. No bädete vniimatelni! Tazi svetlina, nejnoto učenie i nejnite poslanija sa izključitelna sobstvenost na Isus Hristos; nikoj čovek i nikoja institucija ne može da otreče nejnata evoljucija, bez da zastraši spasenieto si. Nakraja v tozi stih Isus utočnjava: „ če vi väzljubih “. Dali tova označava, če sled tova vreme na blagoslovija, toj veče ne može da go običa? Da, i tova šte bäde značenieto na poslanieto, dadeno na „ Laodikija “.

Božiite zapovedi i vjarata na Isus

Stih 10: „ Poneže si opazil slovoto na Moeto täřpenie, i Az šte te opazja ot časa na izpitanie, kojto predstoi da dojde na poznatata zemja, za da izpita onezi, koito živejat na zemjata. “

Terminät „täřpenie“ potväřždava konteksta na adventnoto čakane, spomenato v Daniil 12:12: „ Blažen e onzi, kojto čaka i dostigne hiljada trista trideset i pet dni! “ Izpitanieto se otnasja do vjarata na „ žitelite na zemjata “, tezi, koito obitavat „ poznatata zemja “, toest, priznata ot Isus Hristos, Boga Säzdatel. To idva, za da izpita čoveškata volja i da razkrie buntovnija duh na „ikumeničeskija“ lager, kojto s gräckoto „oikomèné“ oboznačava „ poznatata zemja “ ot tozi stih.

Tova obeštanie obväřzva Isus samo pri uslovie, če institucijata zapazi kačestvoto na vjarata ot načaloto. Ako adventnoto poslanie prodälži do vremeto na krajnija vseobšt test na vjarata, prorokuvan v tozi stih, to ne e zadälžitelno da bäde v institucionalna forma. Zaštoto zaplahata vitae nad tova poslanie v stih 11, kojto sledva, dotogava napälno položitelna i blagoslovena ot Boga. Obeštaniето na Isus šte se otnasja do tova potomstvoto mu da ostane živo prez 2030 g. Po tova vreme istinskite izbrani ot 1873 g. šte sa zaspali „ v Gospoda “ spored Otkr. 14:13: „ I čuh glas ot nebeto, kojto kazvaše: Napiši: Blaženi sa mäřtvite, koito umirat v Gospoda otsega natatäk! Da, kazva Duhät, za da si počinat ot trudovete si, zaštoto delata im gi sledvat. “ Sledovatelno tova e vtoro blaženstvo, dadeno ot Isus Hristos na tozi obrazcov Izbran. No tova, koeto Isus blagoslavja, e povedenie, demonstrirano črez dela. Naslednicite na „ Filadelfija “ šte väzproizvedat vjarno prez 2030 g. negovite dela, negovata vjara, negovoto priemane na istinite, dadeni ot nebesnija Bog v poslednite formi, koito toj šte im e dal; zaštoto te šte pretäřpät golemi promeni do kraja, kogato razbiraneto na božestvenija plan šte bäde säväřšeno.

Adventnoto obeštanje na Isus Hristos i Negovoto predupreždenie

Stih 11: „ Idvam skoro ; dráž zdravo tova, koeto imaš, za da ne može nikoj da ti vzeme veneca. “

Poslanieto „ Idvam skoro “ e ot adventen tip. Po tozi način Isus potvrđdava izostavjaneto na vsički drugi religiozni denominaciji. Očakvaneto za negovoto završtanje v slava šte ostane do kraja na sveta, edin ot osnovnite kriterii, koito identificirat istinskite mu izbranici. No ostanalata čast ot poslanieto teži na težka zaplaha: „ Dráž tova, koeto imaš, za da ne ti vzeme nikoj veneca. “ I koj može da vzeme veneca mu, ako ne vragovete mu? Sledovatelno negovite potomci šte trjabva pārvo da gi identificirat i imenno zaštoto njama da sa go napravili, žertvi na tehniija humanističen duh, šte sključat sājuz s tjah, započvajki ot 1966 g.

Stih 12: „ Pobediteljat šte go napravja stālb v hrama na Moja Bog i toj njama veče da izleze navān. Šte napiša na nego imeto na Moja Bog i imeto na grada na Moja Bog, novija Jerusalem, kojto sliza ot nebeto ot Moja Bog, i Moeto novo ime. “

V poslednite si dumi na blagoslovija, posveteni na pobeditelite, Isus sājira vsički obrazi na postignatoto spasenie. „ Stālb v hrama na moja Bog“ označava: solidna opora, za da nosja mojata istina v moeto Sābranie, Izbranijat. „ ... i toj njama da go ostavi“ poveče “: spasenieto mu šte bāde večno. „ ...; Šte napiša vārhu nego imeto na Moja Bog “: Šte graviram v nego obraza na Božija karakter, izguben v Edem. „ ... i imeto na grada na Moja Bog “: toj šte učastva v proslavjaneto na Izbranija, opisano v Otkr. 21. „... na novija Jerusalem, kojto sliza ot nebeto ot Moja Bog “: „ Novijat Jerusalem “ e imeto na sājiraneto na proslavenite izbrani, koito sa stanali izcjalo nebesni kato nebesnite Božii angeli. Otkr. 21 go opisva sās simvoličen obraz na skāpocenni kamāni i perli, koeto svidetelstva za silata na ljubovta, kojato Bog izpitva kām svoite izkupeni ot zemjata. Tja sliza na obnovenata zemja, za da živee tam večno v prisāstvieto na Bog, kojto ustanovjava tam svoja tron. „... i Moeto novo ime “: Isus svārzva promjanata na imeto si s preminavaneto si ot zemnata kām nebesnata priroda. Spasenite izbrani, nezavisimo dali sa živi ili vāzkrāsnali, šte preživejat sāštoto preživjavane i šte polučat nebesno, proslaveno, netlenno i večno tjalo.

V tozi stih nastojavaneto za sravnenie s Boga e opravdano ot fakta, če samijat Isus e otkrit ot izbranite v svoja božestven aspekt.

Stih 13: „ Kojto ima uho, neka čue kakvo govori Duhāt na cārkvite. “

Izbranijat e razbral uroka, no toj e edinstvenijat, kojto može da go razbere. Vjarno e, če tova poslanie e bilo podgotveno samo za nego. Tova poslanie potvrđdava fakta, če tālkuvaneto i razbiraneto na razkritite tajni zavisi edinstveno ot Boga, kojto izpitva i izbira svoite slugi.

Oficialnijat adventizām na poslednoto vreme ne e bil propovjadvan i sādjen ot Isus, toj e othvārlen sled otkaza si da prieme poslanieto na očakvaneto na Tretata adventna cārква.

„ Ida skoro ; dráž zdravo tova, koeto imaš, za da ne može nikoj da ti vzeme veneca .“ Uvi, za oficialnija adventizām po onova vreme krajat vse ošte beše daleč i s iznosvaneto na vremeto, 150 godini po-kāsno, vjarata veče njamaše da e sājstata. Predupreždenieto na Isus beše opravdano, no to ne beše nito vzeto pod vñimanie, nito razbrano. I prez 1994 g. adventnata institucija naistina šteše da zagubi

svoja „venec“, kato othvárli poslednata „goljama svetlina“, prorokuvana ot Elán G. Uajt, pratenica na Isus Hristos, v knjigata „Ranni pisanija“ v glavata „Moeto párvotno videnie“ na stranici 14 i 15: Sledvaštijat tekst e otkás ot tezi stranici. Bih iskal sášto da otbeleža, če toj prorokuva sádbata na adventnoto delo i obobštava cjaloto učenie, predstaveno ot trite sábranija ot Otkrovenie 3: 1843-44 Sardis, 1873 Filadelfija, 1994 Laodikija.

Sádbata na adventizma

razkrito v párvotno videnie na Elán G. Uajt

„Dokato se moleh na semejnata služba, Svetijat Duh počivaše vārhu men i az sjakaš se izdigah vse po-visoko i po-visoko nad tozi tāmnen svjat. Obārnah se, za da vidja moite adventni bratja vse ošte v tozi svjat, no ne možeh da gi otkrija. Togava glas mi kaza: „Pogledni otnovo, no malko po-visoko.“ Poglednah nagore i vidjah strāmna i tjasna pāteka, visoko nad tozi svjat. Imenno tam adventistite napredvaha kām svetija grad. Zad tjah, v načaloto na pātekata, imaše jarka svetlina, za kojato angelāt mi kaza, če e polunoštijnat vik. Tazi svetlina osvetjavaše pātekata po cjalata i dālžina, za da ne se spānat krakata im. Isus vārveše pred tjah, za da gi vodi; i dokato te vpervaha pogled v Nego, te bjaha v bezopasnost.“

No skoro njakoi se umoriha i kazaha, če gradāt e vse ošte daleč i če sa si mislili, če šte pristignat tam po-rano. Togava Isus gi nasārči, kato vdigna slavnata si djasna rāka, ot kojato se izlja svetlina, izljala se vārhu adventistite. Te izvikaha: „Aliluja!“ No njakoi ot tjah naglo othvārliha tazi svetlina, kazvajki, če ne Bog gi e vodil. Svetlinata, kojato beše zad tjah, naj-nakraja ugasna i te se ozovaha v dālbok mrak. Te se spānaha i izgubiha ot pogled kakto celta, taka i Isus, sled koeto padnaha ot pātekata i potānaha v nečestivija svjat dolu.

Razkazāt za tova párvotno videnie, dadeno ot Bog na mladata Elán Guld-Harmān, predstavljava kodirano proročestvo, tolkova cenno, kolkoto tezi ot Daniil ili Otkrovenie. No za da se vāzpolzvame ot nego, trjabva da go tālkuvame pravilno. Zatova šte go objasnja.

Izrazāt „polunošten vik“ se otnasja do izvestieto za idvaneto na mladoženeca v „pritchata za desette devici“ ot Matej 25:1 do 13. Izpitanieto na očakvaneto za zavrāštaneto na Hristos prez proletta na 1843 g. i tova prez esenta na 1844 g. predstavljava párvotno i vtoroto izpāljenje; zaedno tezi dve očakvanija predstavljavat „pārvata svetlina“ na istorijata, postavena „zad“ grupata „adventisti ot sedmija den“, koito se dvižat napred vāv vremeto, po pātja ili načina, blagosloven ot Isus Hristos. Za adventnite pioneri 1844 g. predstavljava datata na kraja na sveta i poslednata biblejska data, kojato proročeskoto slovo može da predloži na izbranite ot onova vreme. Sled kato preminaha tazi krajna data, te očakvaha zavrāštaneto na Isus, mislejki, če e neizbežno. No vremeto minavaše i Isus vse ošte ne se zavrāštaše; tova, koeto videnieto predizvikva, kato kazva: „te otkriha, če gradāt e mnogo daleč i

če sa si pomislili da pristignat tam po-rano“; toest prez 1844 g. ili malko sled тази data. Šašto taka, obezsärčienieto gi obze do okolo 1980 g., kogato az se pojavih na scenata, priemajki тази nova i slavna svetlina, kojato izgražda tretoto adventno očakvane . Tozi päť zavräšťaneto na Isus e opredeleno za esenta na 1994 g. Razbira se, proväzglasjavaneto na tova poslanie se otnasjaše samo do mikrokosmosa na vselenskija adventizäm, razpoložen väv Francija, väv Valans sjur Ron. Božijat izbor za tova malko gradče v jugoiztočna Francija ima svoeto objasnenie. Imenno tam papa Pij VI počina v arest prez 1799 g., izpälnjavajki fakta, prorokuvan v Otkrovenie 13:3. Nešto poveče, Valans e gradät, kädeto Bog osnovava pärvata si adventna cärkva na frenskata zemja. Imenno tam toj donasja svojata božestvena slavna posledna svetlina i v kraja na 2020 g. potväřždavam, če postojanno i vjarno säm polučaval ot nego poslednite mu naj-cenni otkrovenija, koito predstavjam v tozi dokument. Valensianskijat adventen mikrokosmos služi kato vselenska scena za izpälnenie na častta, otnasjašta se do poslednata slavna svetlina väv videnieto na našata sestra Elän. Tova videnie ni razkriva säda, kojto Isus otpravja väřhu preživjanoto väv Valensija, toest tretto izpälnenie na pritčata za desette devici. Isus razpoznava istinskija adventist po povedenieto mu käm predstavenata svetlina. Istinskijat adventist izrazjava radostta si s „Aliluja!“; blagosloven ot Duha, toj napälni säda si s maslo. Obratno, läžeadventistite „naglo othvärljat тази svetlina“. Tova othvärljane na božestvenata svetlina e fatalno za tjah, zaštoto Bog gi predupredi za тази negativna reakcija väv vdähnovenite poslanija, prednaznačeni za tjah, käm Negovija pratenik; te šte se prevärnat v prazni sädove, lišeni ot masloto, koeto proizvežda „svetlinata“ na lampata. Neizbežnoto sledstvie e objaveno: „svetlinata, kojato beše zad tjah, v krajna smetka šte ugasne“; te otričat osnovite na adventizma. Isus prilaga svoja princip: „Zaštoto, kojto ima, šte mu se dade i šte ima v izobilie, a kojto njama, šte mu se otneme i tova, koeto ima. Mat. 25:29.“ „...te v krajna smetka zagubiha ot pogled kakto celta, taka i Isus“, te stanaha nečuvstvitelni käm adventnite poslanija, koito objavjavat zavräšťaneto na Hristos, ili otričat celta na adventnoto dviženie, napisana v samoto ime „adventist“; „sled tova padnaha ot päťja i potänaha v nečestivija svjat ot dolu“, prez 1995 g. te oficialno se angažiraha s protestantskija säjuz i ekumenizma. Taka te zagubiha Isus i vhoda v nebeto, kojto beše celta na adventnata vjara. Te se prisäediniha, spored Dan. 11:29, käm „ licemerite “ i „ pijanicite “, kakto Isus objavi v Mat. 24:50; nešta, demonstrirani v načaloto na deloto.

Dnes tezi proročeski dumi sa izpälneni. Te sa se izpälnili meždu 1844 g., datata na pärvata svetlina „zad tjah“, i 1994 g., datata na velikata proročeska svetlina, othvärlena ot pärvata adventna cärkva, osnovana väv Francija, v grad Valans sjur Ron, kojato Bog izpolzva za svojata demonstracija. Dnes oficialnijat adventizäm e v „dälbokija mrak“ na ekumenizma s vragovete na istinata, protestantite i katolicite.

7-ma epoha : Laodikija

Krajat na institucionalnija adventizäm – othvärljaneto na očakvanijata na tretata adventnost.

Stih 14: „ I do angela na cärkvata v Laodikija piši : Tova kazva Amin, vernijat i istinski svidetel, načaloto na Božieto tvorenie: “

Laodikija e imeto na sedmata i posledna epoha; тази на краја на благословјата на институционална adventizma. Tova ime ima dva грчки korena „laos, dikeia“, koito označavat: „sădeni hora“. Predi men adventistite go prevezdaha kato „hora na săda“, no institucijata ne znaeše, če tozi săd šte započne s nego, kakto uči 1 Petrovo 4:17: „Zaštoto e vreme da započne sădăt ot Božija dom. Ako păk părvo započne ot nas, kakăv šte băde krajat na onezi, koito ne se pokorjavat na Božieto blagovestie?“ Isus se predstavja, kazvajki: „Tova e kazano ot Amin, vernija i istinski svidetel, načaloto na Božieto tvorenie: “Dumata Amin na evrejski označava: v istina. Spored svidetelstvoto na apostol Joan, Isus ja e izpolzval često (25 pătii), povtarjajki ja dva pătii, v načaloto, predi svoite izjavlenija. No v tradicionnata religiozna praktika tja se e prevărnala v puntuacionen termin za kraja na molitvi ili izjavlenija. Sled tova često se tălkuva v smisăla na „taka da băde“, nasleden ot katolicizma. I Duhăt izpolzva tova ponjatje „v istina“, za da pridade na dumata Amin nejnoto napălno opravdano dvojno značenie. Laodikija e vremeto, kogato Isus predlaga goljama svetlina, za da osveta napălno proročestvata, prigotveni za poslednoto vreme. Knigata, kojato četete, e dokazatelstvo za tova. Tova, koeto šte pričini razriv meždū Isus i oficialnata adventna institucija, e othvărļaneto na negovata svetlina. V logičen i opravdan izbor, Bog podloži adventizma, meždū 1980 i 1994 g., na izpitanie na vjarata, modelirano po modela, kojto dovede do zagubata na protestantite i благословјата на adventnite pioneri. Izpitanieto veče se osnovavaše na vjarata v zavrăštaneto na Isus, objaveno za proletta na 1843 g., a sled tova i za esenta na 1844 g. Ot moja strana, ot 1983 g., započnah da spodeljam săobštenie za zavrăštaneto na Isus za 1994 g., sled kato izpolzvah „pette meseca“, citirani v poslanieto na „petata trăba“ v Otkr. 9:5-10. Kato pripisah тази tema na prokljatiето на protestantstvoto prez 1844 g., citiranijat period ot „pet meseca“, toest 150 realni godini, dovede do 1994 g. Viždajki samo zavrăštaneto na Isus Hristos, za da otbeleži kraja na tozi period, i častično zaslepen ot Bog za edin detalj ot teksta, az zaštitih tova, koeto smjatah za božestvena istina. Sled oficialni predupreždjenja, institucijata proiznese moeto izključvane prez noemvri 1991 g.; tova, dokato vse ošte ostavaha tri godini, za da dokažat i otrekat moite tvărdenija. Edva po-kăсно, okolo 1996 g., istinskoto značenie na tova preživjavane mi stana jasno. Dumite, kazani ot Isus v pismoto mu do „Laodikija“, toku-što se bjaha izpălnili i sega pridobiha točno značenie. Prez 1991 g. adventistite, koito bjaha stanali hladki, veče ne običaha istinata tolkova, kolkoto prez 1873 g. Săvremennijat svjat săšto gi beše ot slabil, kato gi beše săblaznil i spečelil sărcata im. Kakto v erata na „Efes“, oficialnijat adventizma beše zagubil svojata „părva ljubov“. I Isus „premahna svetilnika mu i koronata mu“, zaštoto i toj veče ne beše dostoen. V svetlinata na tezi fakti poslanieto stava jarko i jasno. Dumata „Amin“ potvărždava iziskvaneto za pălna istina i kraja na благосlovenata vrăzka. „Svideteljat“ „veren i istinski“ othvărļja nevernija i lăžliv Izbran. „Principăt na Božieto tvorenie“, sledovatelno săzdateljat, idva kolektivno, za da zatvori inteligentnostta na nedostojnite i individualno da otvori тази na svoite izbranici za istinite, sădăržašti se i skriti v istorijata na Bitie. V săštoto vreme, kato izvikva „principa na Božieto tvorenie“ koeto toj svărzva s dumata „Amin“, Duhăt potvărždava edno okončatelno zavrăštane na Isus Hristos mnogo skoro: „skoro“. Văpreki tova šte minat ošte 36 godini meždū 1994 i 2030 g., datata na kraja na čovečestvoto na zemjata.

Smărtonosnata hladkost

Stih 15: „Znaja delata ti. Znam, če ne si nito studen, nito gorešt. Da beše studen ili gorešt!“

Upotrebata na neformalnoto „tu“ e nasočena kăm institucijata. Tova e plod na religiite, nasledeni ot bašta na sin i dăšterja, kădeto vjarata stava tradicionna, formalistična, rutinna i strahliva ot vsičko

ново; sástojanie, v koeto Isus veče ne može da ja blagoslovi, kogato ima tolkova mnogo nova svetlina, kojato da spodeli s neja.

Stih 16: „ I tãj, poneže si hladãk, nito studen, nito gorešt, šte te izbãlvam ot ustata Si. “

Tova nabljudenie e napraveno ot Isus prez noemvri 1991 g., kogato prorokãt, nosešt negovoto poslanie, e izgonen ot oficialnata institucija. Prez proletta na 1994 g. tja šte bãde izbãlvana, kakto Isus e objavil. Tja sama šte predostavi dokazatelstvo za tova, kato prez 1995 g. vleze v ekumeničeskija sãjuz, organiziran ot Katoličeskata cãrkva, kãdeto šte se prisãedini kãm buntovnite protestanti, tãj kato sega spodelja tjahnoto prokljatje.

Izmamni iljuzii, osnovani na duhovno nasledstvo

Stih 17: „ Zaštoto kazvašt: „Bogat sãm, zabogatjah i njamam nužda ot ništo“, a ne znaešt, če si okajan, neštasten, siromah, sljap i gol. “

„... bogat “, beše Izbranijat adventist prez 1873 g., a mnogoto otkrovenija, dadeni na Elãn G. Uajt, dopãlnitelno ja obogatiha duhovno. No na proročesko nivo tãlkuvanijata na vremeto bãrzo ostarjaha, kakto pravilno smjataše Džejms Uajt, sãprugãt na Gospodnija pratenik. Isus Hristos, žvijat Bog, e zamislil proročestvata si za tjahnoto okončatelno, sãvãršeno i bezuprečno izpãlnenie. Eto zašto tečenieto na vremeto, nosešto ogromni promeni v sveta, opravdava postojannoto postavjane pod vãpros na polučenite i prepodavani tãlkuvanija. Gospodnata blagoslovija e zapazena; Isus kaza: „ na tozi, kojto pazi delata mi dokraj “. Vãpreki tova, prez 1991 g., datata na nejnoto othvãrljane na svetlinata, krajat vse ošte beše daleč. Zatova tja trjabvaše da bãde vniimatelna kãm vsjaka nova svetlina, predložena ot Gospod črez sredstvata, koito samijat toj izbra. Kakãv kontrast meždju iljuziite na institucijata i sãstojanieto, v koeto Isus ja vižda i sãdi! Ot vsički citirani termini, dumata „ gol “ e naj-serioznata za dadena institucija, zaštoto označava, če Isus e otteglil večnata si spravedlivost ot neja, tja e v ustata mu, osãždane na smãrt i na vtorata smãrt na poslednija sãd; spored napisanoto vãv 2 Kor. 5:3: „ Zatova i stenem v tazi skinija, kopneejki da se oblečem v nebesnoto si žilište, ta dano naistina se namerim oblečeni, a ne goli . “

Sãvetãt na vernija i istinski svidetel

Stih 18: „ Sãvetvam te da kupiš ot Mene zlato, prečisteno s ogãn, za da se obogatišt; i beli drehi, za da se oblečešt i da ne se vižda sramãt na tvojata golota; i s očen mehlem da pomažešt očite si, za da viždašt. “

Sled ocenkata ot 1991 g., institucijata vse ošte imaše tri godini, za da se popravi i da proizvede plodove na pokajanie, koito ne dojdoha. I naprotiv, vrãzkite i s padnalite protestanti se zategnaha do stepen da sključat oficialen sãjuz, publikovan prez 1995 g. Isus se predstavja kato izključitelen tãrgovec na istinskata vjara, „ zlatoto, izpitano ot ogãnja “ na izpitanieto. Dokazatelstvoto za negovoto osãždane na cãrkvata se pojavjava v otsãstvieto na „ belite drehi “, na koito negovite pioneri bjaha „ dostojni “ v Otkrovenie 3:4. Črez tova sravnenie Isus iljustrira fakta, če toj naistina podlaga, predi 1994 g., adventistite ot „ Laodikija “ na adventistko očãkvane, identično s tezi, koito

predšestvaha datite 1843 i 1844 g.; za da izpita vjarata v trite preživjavanja, kako e propovjadvano v poslanieto, otpraveno prez 1844 g. kãm adventistite ot „ Sardis “. V zatvoreno, buntovno otnošenje, institucijata ne možeše da razbere za kakvo Isus ja uprekva; tja beše „ sljapa “, podobno na fariseite ot zemnoto služenie na Isus. Sledovatelno, to ne bi moglo da razbere pokanata na Hristos da kupi „ skãpocennija biser “ v pritãata ot Matej 13:45-46, kojato opredelja obraza na standarta za večen život, iziskvan ot Boga, razkrit v tozi stih 18 ot Otkrovenie 3.

Milostivijat zov

Stih 19: „ Az izobliãavam i nakazvam vsiãki, koito obiãam. Zatova bãdi revnosten i se pokaj. “

Nakazanieto e za onezi, koito Isus obiãa do stepen da gi povãrne. Prizivãt za pokajanie ne e ãut. A ljubovta ne se nasledjava; tja se peãeli ãrez dostojnstvo. Sled kato institucijata se e zakoravjala, Isus otpravja individualen priziv, kazvajki na kandidatite za nebesno prizvanie:

Universalnijat priziv

Stih 20: „ Eto, stoja na vratata i ãukam; ako njakoj ãue glasa Mi i otvori vratata, šte vljaza pri nego i šte veãerjam s nego, i toj s Mene .“

V Otkrovenie dumata „ vrata “ se pojavjava v Otkr. 3:8, tuk v Otkr. 3:20, v Otkr. 4:1 i v Otkr. 21:21. Otkr. 3:8 ni napomnja, ãe vratite otvarjat i zatvarjat dostãpa. Po tozi naãin te stavat simvol na izpitaniyata na vjarata, koito otvarjat ili zatvarjat dostãpa do Hristos, Negovata pravednost i Negovata blagodat.

V tozi stih 20 dumata „ vrata “ priema tri razliãni, no dopãlvašti se znaãenija. Tja oboznaãava samija Isus: „ Az sãm vratata “ (Joan 10:9); nebesnata vrata se otvori v Otkrovenie 4:1: „ Vrata beše otvorena na neбето “; i vratata na ãoveškoto sãrce, na kojato Isus idva da poãuka, za da pokani izbraniya da otvori sãrceto si za nego, za da dade dokazatelstvo za ljubovta si.

Vsiãko, koeto e neobhodimo Negovoto tvorenie da napravi, e da otvori sãrceto si za Negovata razkrita istina, za da stane vãzmožno intimnoto obštenie meždú nego i negovija božestven sãzdatel. Veãerjata se spodelja veãer, kogato nastãpva noštta, za da složi kraj na delata na denja. ãoveãestvoto skoro šte navleze v tozi vid nošt, „ kãdeto nikoj ne može da raboti“ (Joan 9:4). Krajat na vremeto na blagodatata šte zamrazi zavinagi poslednite religiozni izbori na ãoveškite sãštestva, mãže i ženi, ednakvo otgovorni i strogo dopãlvašti se na nivo plãt.

V sravnenie s poslanieto ot Filadelfija, izbraniyat e v Laodikijskata epoha , v predstojaštoto zavrãštane na Isus Hristos. „ Otvorenata vrata “ „ na neбето “ šte zapoãne v sãotvetstvie s tova poslanie v Otkr. 4:1.

Poslednoto uveštanie na Duha

Kãm otdelnija pobeditel Isus zajavjava:

Stih 21: „ Na tozi, kojto pobedi, šte dam da sedne s Men na Moja prestol, kakto i Az pobedih i sednah s Otca Si na Negovija prestol. “

Po tozi način toj objavjava dejstvieto na nebesnija sãd, kojto sledva tova poslanie i kojto šte bãde tema na Apostol 4. No tova obeštanie go obvãrzva samo s istinski izbran pobeditel.

Stih 22: „ Kojto ima uho, neka ãue kakvo govori Duhãt na cãrkvite. “

Temata za „ pismata “ zavãrãva s tozi nov institucionalen proval. Poslednijat, zaãtoto otsega natatãk svetlinata šte bãde nosena ot vdãhnoven ãovek, a sled tova ot malka grupa. Tja šte bãde predavana individualno ot ãovek na ãovek i ãrez internet, kojto samijat Isus šte nasoãva, kato vodi izbranite si kãem iztoãnika na razprostranenie na naj-novite mu istini, tolkova sveãteni, kolkoto i boãestvenata mu liãnost. Po tozi naãin, kãdeto i da e na zemjata: „ Kojto ima uho, neka ãue kakvo govori Duhãt na cãrkvite! “

Sledvaãtata tema šte bãde postavena v nebesnoto hiljadoletie na sãda na neãestivite ot svetiite. Cjalata tema e bazirana na uãenija, razprãsnati iz Otkr. 4, 11 i 20. No Otkr. 4 jasno potvãrãdava nebesnija kontekst na tova dejstvие, koeto hronologiãno sledva poslednata era na zemnija Izbran.

Otkrovenie 4 : Nebesen sãd

Stih 1: „ Sled tova poglednah, i eto, vrata otvorena na nebeto . Pãrvijat glas, kojto ãuh, kato trãba , kojto govoreãe s men, kaza: Izkaãi se tuk i šte ti pokaãa kakvo trjabva da stane sled tova .“

Kato kazva „ Pãrvijat glas, kojto ãuh, beãe kato zvuk na trãba “, Duhãt opredelja poslanieto na тази „ laodikijska “ epoha kato тази, v kojato prenasja Joan v Otkr. 1:10: „ Bjah v Duha v Gospodnija den i ãuh zad sebe si silen glas, kato zvuk na trãba .“ Sledovatelno Laodikija e epohata, ãijto kraj e beljazan ot „ Gospodnija den “, tozi na Negovoto veliko slavno zavrããtane.

Po dumite mu, Duhãt silno podkrepja idejata za priemstvenostta na тази tema s poslanieto ot Laodikija . Tazi preciznost e vaãna, zaãtoto institucijata nikoga ne e uspjavala da dokaãe na oponentite si doktrinite si za nebesnija sãd. Dnes predstavjam dokazatelstvo za tova, koeto e vãzmoãno blagodarenie na pravilnoto opredelenie na datite, svãrzani s poslanijata v pismata ot Otkrovenie 2 i 3. Meãdu Laodikija i Otkrovenie 4, sãã „ sedmata trãba “ ot Otkrovenie 11, Isus otne ot djavola i buntovnite mããe tjahnoto „ vladenie na svetovnoto carstvo “ na zemjata. S „ ãetvata “ ot Otkrovenie 14, toj vze svoite izbrani na nebeto i im poveri zadaãata da sãdãat s nego minalija zemen ãivot na neãestivite mãrtvi. Togava „ kojto pobeãdava, šte upravljava narodite s ãelãzna tojaga “, kakto e objaveno v Otkrovenie 2:27. Ako gonitelite imaha, kato men, sigurnostta za sãdbata, kojato im e otredena, njama sãmnenie, ãe ãtãaha da promenãat povedenieto si. No imenno tjahnata jarostna volja da ignorirat vsjako predupreãdenie gi vodi do naj-loãite dejstvija i po tozi naãin te si podgotvãjat

naj-lošoto nakazanie, koeto ne može da bade važproizvedeno v nastojaštite zemni uslovija. Neka se vārnem kām teksta na tazi glava 4. „ Pārvijat glas, kojto čuh, kato zvuk na trāba, govoreše s men i kaza: „Kači se tuk i šte ti pokaža kakvo trjabva da stane ottuk natatāk .“ Joan se pozovava na stih 10 ot Otkrovenie 1: „ Bjah v Duha v Gospodnija den i čuh zad sebe si silen glas, kato zvuk na trāba .“ Tazi tema za Hristovoto zavrāštane v slava veče e povdignata v stih 7, kādeto e pisano: „ Eto, ide s oblaci; i vsjako oko šte Go vidi, dori i onezi, koito Go probodoha; i vsičkīte plemena na zemjata šte zaridajat zaradi Nego. Da. Amin! “ Predložēnata vrāzka na tezi tri teksta potvārždava okončatelnija slaven kontekst na denja na zavrāštaneto na Gospod Isus, naričan ošte Mihail ot Negovite posveteni izbrani i Negovite verni angeli. Ako glasāt na Isus se sravni s trāba , tova e zaštoto, podobno na tozi zvučen instrument na vojskite, načelo na Negovite nebesni angelski vojski, Isus sviri vojskite si, za da započne bitkata. Nešto poveče, podobno na trāba , glasāt Mu ne e prestanal da predupreždava Negovite izbrani da gi postavjat naštrek, za da gi podgotvi da pobedjat, kaktto samijat Toj pobedi greha i smārta. Kato izvikva tazi duma „ trāba “, Isus ni pokazva naj-zagadāčnata i važna tema ot cjaloto Si Otkrovenie. I e vjarno, če za poslednīte Mu slugi tazi tema kriēše eliminacionen test. Tuk, v Otkr. 4:1, opisanata scena e nepālna, zaštoto e nasočēna kām samo Negovite izbrani, koito Toj idva da spasi ot smārt. Povedenieto na nečestivite v sāštija tozi kontekst šte bade opisano v Otkr. 6:16 s tezi razkrivašti dumi: „ I kazaha na planinite i skalite: Padnete vārhu nas i ni skrijte ot liceto na Tozi, Kojto sedi na prestola, i ot gneva na Agneto; zaštoto dojde velikijat den na Negovija gnjav i koj šte može da ustoi? “ Na tozi vāpros, očevidno otložen bez otgovor, Bog šte predstavi v glava 7, kojato sledva, onezi, koito mogat da se sāprotivljavat: zapečatanite izbrani, simbolizirani ot čisloto 144 000, množestvo ot 12 na kvadrat, ili 144. No tova sa samo izbranite, koito sa ostanali živi pri zavrāštaneto na Hristos. Sega, v tozi kontekst na Otkr. 4, grabvaneto kām nebeto se otnasja i do izbranite, koito sa počinali sled Avel, kogoto Isus vāzkresjava, za da im dade i na tjah obeštanata nagrada za tjahnata vjara: večen život. Sāšto taka, kogato Isus kazva na Joan: „ Kači se tuk!“ „, Duhāt samo predvižda črez tozi obraz vāzkačvaneto kām nebesnoto Božie carstvo na vsički izbrani, izkupeni črez krāvta na Isus Hristos. Tova vāzkačvane kām nebeto beleži kraja na zemnata čoveška priroda, izbranite sa vāzkreseni kato vernite Božii angeli, v sāotvetstvie s učenieto na Isus v Matej 22:30. Plātta i nejnoto prokljatie sa svāršeni, te gi ostavjat zad gārba si bez sāžalenie. Tozi moment v čoveškata istorija e tolkova želan, če Isus postojanno go pripomnja v otkrovenieto si ot Daniil nasam. Podobno na zemjata, prokleta zaradi čoveka, istinski izbranite kopnejat za svoeto izbavlenie. Stih 2 izgležda kopiran ot Otkr. 1:10; vsāštnost Duhāt potvārždava po-silno vrāzkata meždū dvete, koito se otnasjat do edno i sāšto sābitie v istorijata na Božija plan, negovoto zavrāštane v negovija „ velik den “, prorokuvan v Otkr. 16:16.

Stih 2: „ Vednaga bjah obzet ot Duha. I eto, prestol beše postaven na nebeto, i na prestola sedeše Njakoj .“

Kaktto v preživjavaneto na Joan, vāznasjaneto na izbranite kām „ nebeto “ „, gi grabva v duh “ i te se proektirat v nebesnoto izmerenie, koeto ostava večno nedostāpno za horata, zaštoto Bog caruva tam i e vidim.

Stih 3: „ A sednalijat prilīčaše na jaspis i sard; i okolo prestola imaše dāga, podobna na smaragd .“

Tam te se ozovavat pred Božija tron, na kojto slavno sedi edinstvenijat Bog Sāzdatel. Tazi neopisuema nebesna slava obače se izrazjava ot skāpocenni kamāni, kām koito horata sa čuvstvitelni. „ Jaspisāt “ priema mnogo različni aspekti i cvetove, kato po tozi načīn predstavljava mnogoobrazieto na

božestvenata priroda. Červen na cvjat, „ sardiusät “ go napodobjava. „ Dägata “ e prirodni fenomen, kojto vinagi e izumjaval horata, no vse pak trjabva da pomnim proizhoda i. Tja e bila znakät na zaveta, črez kojto Bog obeštäl na čovečestvoto nikoga poveče da ne go uništožava ot vodite na potopa, spored Bitie 9:9 do 17. Šäšto taka, vseki päť, kogato dädždät srešta slänceto, se pojavjava simboličen obraz na Bog, dägata, za da uspokoi zemnite mu säzdanija. No kato spomenava potopa ot vodi, Petär ni napomnja, če „potop ot ogän i župel “ e v božestvenija plan (2 Petrovo 3:7). Imenno s ogleđ na tozi uništožitelen „ oğnen potop “ Bog organizira v nebe to si säđ nad nečestivite, čiito säđii šte bädät izkupenite izbrani i Isus, tehniat Izkupitel.

Stih 4: „ Okolo prestola vidjah dvadeset i četiri prestola , a na prestolite dvadeset i četiri starejšini , sednali, oblečeni v beli drehi, i na glavite si zlatni venci .“

Tuk, simbolizirani ot 24 starejšini , sa izkupenite ot dvete proročeski epohi, razkriti spored slednija princip: meždü 94 i 1843 g., osnovavaneto na 12-te apostoli; meždü 1843 i 2030 g., „adventnijat“ duhoven Izrael ot „ 12-te plemena “, zapečatani s „ pečata na Boga “, säbotata na 7-ija den , v Otkr. 7. Tazi konfiguracija šte bädä potvärđena v Otkr. 21, v opisanieto na „ Novija Jerusalem, kojto sliza ot nebe to “, za da se ustanovi na obnovenata zemja; „ 12-te plemena “ sa izobrazeni tam ot „ 12-te porti “ pod formata na 12 „ bisera “. Temata za säđa e definirana v Otkr. 20:4, kädeto četem: „ I vidjah prestoli; i na onezi, koito sedjaha na tjah, beše dadena vlast da säđjat . I vidjah dušite na onezi, koito bjaha obezglaveni zaradi svidetelstvoto na Isus i zaradi Božieto slovo, i na onezi, koito ne bjaha se poklonili na zvjara ili na negovija obraz, i koito ne bjaha prieli belega na čelata si ili na rädete si. Te oživjaha i caruvaha s Hristos hiljada godini . Carstvoto na izbranite e carstvo na säđii. No koj e säđen? Otkr. 11:18 ni dava otgovora: „ Narodite se razgneviha i Tvojat gnjav dojde, i dojde vremeto da säđiš märtvite , da väznagradiš Tvoite slugi prorocite, svetiite i onezi, koito se bojat ot Tvoeto ime, malki i golemi, i da pogubiš onezi, koito pogubvat zemjata .“ V tozi stih Duhät pripomnja posledovatelnostta ot tri temi, razkriti za vremeto na kraja: „ šestata träba “ za „ razgnevenite narodi “, vremeto na „ sedemte posledni jazvi “, zaštoto „ gnevät ti dojde “, i nebesnijat säđ na „ hiljadata godini “, zaštoto „ vremeto e došlo da säđite märtvite “. Krajat na stiha opredelja okončatelna programa, kojato šte bädä izpälnena črez poslednija säđ na ezeroto ot ogän i sjara , kojto šte uništoži nečestivite. Vsički te šte učastvat väv vtorija predpolagaemo väzkresenie , v kraja na „ hiljadata godini “, spored Otkr. 20:5: „ Ostanalite märtvi ne oživjaha, dokato ne se sväršiha hiljadata godini .“ Duhät ni dava svoeto opredelenie za nečestivite: „ onezi, koito pogubvat zemjata “. Zad tova dejstvie stoi „ opustošitelnijat ili zapustjavašt grjah “, citiran v Dan. 8:13; grehät , kojto pričinja smärt i zapustenie na zemjata; kojto e nakaral Bog da predade hristijanstvoto na žestokija rimski papski režim meždü 538 i 1798 g.; kojto predava edna treta ot čovečestvoto na jadren ogän sled ili prez 2021 g. Nikoj ne bi si predstavil, če ot 7 mart 321 g. nasam narušavaneto na svjatata säbota na istinskija sedmi den šte dovede do tolkova mnogo užasni i tragični posledici. 24-mata starejšini se razgraničavat samo na nivoto na ukaza ot Daniil 8:14, zaštoto imat obštoto, če sa spaseni ot säštata kräv na Isus Hristos. Sledovatelno, spored Otkr. 3:5, te vsički, sčeteni za dostojni, nosjat „ belite drehi “ i „ veneca na života “, obeštani na pobeditelite v borbata na vjarata, v Otkr. 2:10. „Zlatoto “ na koronite simbolizira vjarata, prečistena črez izpitanie, spored 1 Petr. 1:7.

V тази глава 4 terminät „ sednal “ se pojavjava 3 päti. Täť kato čisloto 3 e simbol na säväřšenstvo, Duhät postavja тази тема za säđa na sedmoto hiljadoletie pod znaka na säväřšenata počivka na pobeditelite, spored pisanoto: „ Sedni otdjasno Mi, dokato položa vragovete ti za tvoe podnožie “ Ps. 110:1 i Mat. 22:44. Toj i sednalite sa v počivka i črez tozi obraz Duhät predstavja sedmoto hiljadoletie

kato velikata sáбота ili počivka , prorokuvana ot sátvorenieto, črez osvetenata počivka na sedmija den ot našite sedmici.

Stih 5: „I ot prestola izlizaha svetkavici, glasove i grámotevici. I pred prestola gorjaha sedem ogneni svetila, koito sa sedemte Božii duhove .“

Projavlenijata, koito „ izlizat ot trona “, se pripisvat direktno na samija Bog Sázdatelj. Spored Izhod 19:16, tezi javlenija veče sa otbeljazali, v užasa na evrejskija narod, prisástvieto na Bog na planinata Sinaj. Tova predpoločenie sledovatelno napomnja za roljata, kojato Desette Božii zapovedi šte igrajat v tova dejstvie na sádene na nečestivite mártvi. Tova napomnjane sášto taka napomnja za fakta, če nevidim za riska ot neizbežna smárt za svoite sázdanija v minaloto, Bog, kojto ne e promenil prirodata si, e vidjan bez opasnost ot svoite izkupeni izbranici, vážkrásnal i proslaven. Vnimanie! Tova kratko izrečenie, sega interpretirano, šte se prevárne v orientir v strukturata na knjigata Otkrovenie. Vseki pát, kogato se pojavjava, čitateljat trjabva da razbira, če proročestvoto izvikva konteksta na načaloto na sáda na sedmoto hiljadoletie, kojto šte báde beljazan ot prjakata i vidima namesa na Bog v Mihail, Isus Hristos. Po tozi načín strukturata na cjalata kniga šte ni predloží posledovatelni obzori na hristijanskata epoha pod različni temi, razdeleni ot tozi ključov izraz: „ imaše svetkavici, glasove i grámotevici “. Šte go otkriem ot novo v Otkr. 8:5, kádeto kám tonálnostta e dobaveno „ zemetresenie “. Tova šte otdeli temata za večnoto nebesno zastápníčestvo na Isus Hristos ot temata za trábite . Sled tova, v Otkr. 11:19, kám tonálnostta šte báde dobaveno „ goljam grad “. Objasnenieto šte se pojavi v Otkr. 16:21, kádeto tozi „ goljam grad “ zatvarja temata za sedmata ot sedemte posledni Božii bedstvija . Po podoben načín „ zemetresenieto “ stava v Otkr. 16:18 „ goljamo zemetresenie “. Tozi ključ e fundamentalen za razbiraneto na učeníjata na knjigata Otkrovenie i razbiraneto na principa na nejnata struktura .

Vráštajki se kám našija stih 5, otbeljazvame, če tozi pát „ pred trona “ sa postaveni „ sedem gorjašti lampi “. Te simvolizirat „ sedemte Božii duha “. Čisloto „ sedem“ » simvolizira osveštavaneto, tuk, tova na Božija Duh. Črez svoja Duh, kojto sáďárža celija život, Bog kontrolira vsički svoi sázdanija; toj e v tjah i gi postavja „ pred trona si “, zaštoto gi e sázdal svobodni, sreštu sebe si. Obrazát na „ sedemte gorjašti lampi “ simvolizira osveštavaneto na božestvenata svetlina; nejnata sáďářšena i intenzivna svetlina eliminira vsjaka vážmožnost za támnina. Zaštoto njama mjasto za támnina váv večnija život na izkupenite.

Stih 6: „ I pred prestola imaše stákleno more, podobno na kristal. I posred prestola i okolo prestola imaše četiri živi sášttestva, pální s oči otpred i otzad .“

Duhát ni govori na svoja simvoličen ezik. Kakvo e „ predi “ „ prestol “ se otnasja do negovite nebesni sázdanija, koito prisástvovat, no ne učastvat v sáda. V goljam broj te priemat vida na more , čijato čistota na haraktera e tolkova čista, če toj go sravnjava s kristal . Tova e osnovnijat harakter na nebesnite i zemnite sázdanija, koito sa ostanali verni na Boga-sázdatelj. Sled tova Duhát prizovava drug simvol, kojto se otnasja do Bog, v sredata na trona , i negovite nebesni sázdanija ot drugi svetove i drugi izmerenija okolo trona ; „ naokolo “ se otnasja do sázdanija, razprářnati pod pogleda na Boga, sednal na trona . Izrazát „ četiri živi sášttestva “ se otnasja do universalnija standart na živite sášttestva. Množestvoto oči e opravdano s dumata „množestvo“, a pozicijata im „ otpred i otzad “ simvolizira njakolko nešta. Párvo, toj pridava na tezi živi sášttestva mnogoposočen ili mnogoizmeren pogled. No po-duhovno, izrazát „ otpred i otzad “ se otnasja do božestvenija zakon, graviran ot Božija prářt na planinata Sinaj, vářhu četirite strani na dve kamenni ploči. Duhát sravnjava universalnija

Život s universalnija zakon. I dve sa delo na Bog, kojto gravira vārhu kamāk, vārhu plāt ili v... umovete, standartāt za sāvāršen život za štastieto na Negovite sāzdanija, koito Go razbirat i obiĉat. Tezi množestva ot oĉi nabljudavat i sledjat sās strast i sāsradanie kakvo se sluĉva na zemjata. V 1 Kor. 4:9 Pavel zajavjava: „ Zaštoto mi se struva, ĉe Bog ni e napravil apostoli posledni, osādeni na smārt, tāj kato stanahme zrelište za sveta, za angelite i za ĉovecite .“ Dumata „ svjat “ v tozi stih e grāĉkata „kosmos“. Imenno tozi kosmos az opredeljam kato mnogoizmerni svetove. Na zemjata izbranite i tehните borbi sa sledvani ot nevidimi zriteli, koito gi obiĉat sās sāštata božestvena ljubov, razkrita ot Isus Hristos. Te se radvat na radostta si i plaĉat s onezi, koito plaĉat, zaštoto borbata e tolkova teŹka i māĉitelna. No tozi kosmos oboznaĉava i nevjarvaštija svjat kato rimskija narod, zriteli na ubijstvoto na verni hristijani na tehните areni.

Otkrovenie 5 šte ni predstavi tezi tri grupi nebesni zriteli: ĉetirite živi sāšttestva, angelite i starejšinite , vsiĉki pobedonosni, te sa obedineni pod ljubjaštija pogled na velikija Bog-sāzdatel za veĉnostta.

Vrāzkata, kojato svārzva „ množestvoto oĉi “ s božestvenija zakon, e v imeto „ svidetelstvo “, koeto Bog dava na svoja zakon ot desette zapovedi. Spomnjame si, ĉe tozi zakon se e sāhranjaval v „presvetoto mjasto“, zapazeno izkljuĉitelno za Boga i zabraneno za horata, osven za praznika „Denjat na izkuplenieto“. Zakonāt e ostanal pri Boga kato „svidetelstvo“ i negovite „ dve skrižali “ šte dadat vtoro znaĉenie na simboliĉnite „ dvama svideteli “, citirani v Otkrovenie 11:3. V tozi urok „ množestvoto oĉi “ razkriva sāšttestvuvaneto na množestvo nevidimi svideteli, koito sa bili svideteli na zemni sābitija. V božestvenata misāl dumata svidetel e nerazdelna ot dumata vjarnost. Grāĉkata duma „martus“, prevedena kato „māĉenik“, ja opredelja perfektno, zaštoto vernostta, iziskvana ot Boga, njama granici. I naj-malkoto, „svideteljat“ na Isus trjabva da poĉita božestvenija zakon na negovite deset zapovedi, s koito Bog go spravnjava i go sādi.

BOŽESTVENIJAT ZAKON prorokuva

Tuk otvarjam skoba, za da pripomnja božestvenata svetlina, poluĉena prez proletta na 2018 g. Tja se otnasja do zakona na desette Božii zapovedi. Duhāt me nakara da osāznaja vaŹnostta na slednata toĉnost: „ Moisej se vārna i sleze ot planinata, dārŹejki dve ploĉi na svidetelstvoto v rākata si; ploĉite bjaha napisani ot dve strani , bjaha napisani ot ednata i ot drugata strana . Ploĉite bjaha Božie delo i pisaneto beše Božie pisanie, gravirano vārhu ploĉite (Izh. 32:15-16)“. Otnaĉalo bjah uĉuden, ĉe nikoj nikoga ne e vzel predvid tazi toĉnost, spored kojato originalnite ploĉi na zakona sa bili napisani na ĉetirite im strani, toest „ otpred i otzad “, kato „ oĉite na ĉetirite živi sāšttestva “ ot predišnija izuĉavan stih. Tazi nastojatelno citirana toĉnost imaše priĉina, kojato Duhāt mi pozvoli da otkrija. Celijat tekst pārvonaĉalno e bil razpredelen po pravilen i balansiran naĉin vārhu ĉetirite strani na dve kamenni ploĉi. Prednata strana na pārvata ploĉa pokazvaše pārvata zapoved i polovinata ot vtorata; Gārbāt mu noseše vtorata ĉast ot vtorata i cjalata treta. Na vtorata masa, prednata strana pokazvaše cjalata ĉetvārta zapoved; gārbāt i noseše poslednite šest zapovedi. V tazi konfiguracija, dve vidimi predni strani ni predstavjat pārvata i vtorata zapoved, napolovina, i ĉetvārtata, kojato se otnasja do osvetenata poĉivka na sedmija den. Pogledāt vārhu tezi nešta poĉĉertava tezi tri zapovedi,

koito sa bili znaci za svjatost prez 1843 g., kogato sãbotata e bila vãzstanovena i iziskvana ot Bog. Po tova vreme protestantite sa stanali Źertva na nasledenata rimska nedelja. Posledicite ot adventnija izbor i protestantskija izbor Źte bãdat pokazani na gãrba na dve te masi. IzgleŹda, ĉe bez uvaŹenie kãm sãbotata, ot 1843 g. nasam, tretata zapoved sãŹto e bila naruŹavana: „ Imeto BoŹie se priema naprazno “, bukvalno „ falŹivo “, ot onezi, koito go prizovavat bez Hristovata pravednost ili sled kato sa ja zagubili. Po tozi naĉin te povtarjat vinata, izvãrŹena ot evreite, ĉieto tvãrdenie, ĉe prinadleŹat na Boga, e razkrito kato lãŹa ot Isus Hristos v Otkr. 3:9: „ onezi ot sinagogata na Satana, koito kazvat, ĉe sa evrei, a ne sa, a lãŹat .“ Prez 1843 g. tova e sluĉajat s protestantskite naslednici na katolicite. No predi tretata zapoved, vtorata ĉast na vtorata razkriva sãdbata, kojato Bog nanasja vãrhu dvata osnovni protivopoloŹni lagera. Na protestantskite naslednici na rimokatolicizma Bog kazva: „ Az sãm Bog revniv, Kojto nakazvam bezzakonieto na baŹtite vãrhu decata do tretoto i ĉetvãrtoto pokolenie na onezi, koito Me mrazjat “; uvi za Nego, oficialnijat adventizãm, „ povãrnat “ prez 1994 g., Źte spodeli tjahnata sãdba; no Toj sãŹto taka kazva, obratno, na svetiite, koito Źte pazjat Negovata svjata sãbota i Negovata proroĉeska svetlina ot 1843 g. do 2030 g.: „ i Kojto pokazva milost kãm hiljadi pokolenija na onezi, koito Me obiĉat i pazjat Moite zapovedi .“ Citiranoto ĉislo „ hiljada “ edva dolovimo napomnja za „ hiljadata godini “ ot sedmoto hiljadoletie ot Otkrovenie 20, koeto Źte bãde nagradata za pobedonosnite izbrani, vlezli vãv veĉnostta. Ot tova proizliza i drug urok. LiŹeni ot pomoŹtta na Svetija Duh na Isus Hristos, v rezultat na tova protestantite i adventistite, izostaveni ot Boga posledovatelno prez 1843 i 1994 g., njama da mogat da poĉetat poslednite Źest zapovedi, napisani na gãrba na tablica 2, ĉijato predna ĉast e posvetena na boŹestvenata poĉivka na sedmija den. Za razlika ot tova, tezi, koito spazvat tazi poĉivka, Źte poluĉat pomoŹt ot Isus Hristos da se podĉinjavat na tezi zapovedi, koito se otnasjat do zadãlŹenijata na ĉoveka kãm negovite bliŹni. BoŹiite dela oŹte ot davaneto na skriŹalite na zakona na Moisej pridobivat iznenadvaŹto i neoĉakvano znaĉenie, rolja i upotreba v kraja na 2018 g. I poslaniето za vãzstanovjavaneto na sãbotata po tozi naĉin e podsileno i potvãrdeno ot VsemogãŹtija Bog Isus Hristos.

Eto sega formata, v kojato se pojavjavat Desette zapovedi.

Tablica 1 – Predna strana: predpisanijata

Bog se predstavja

„ Az sãm Jahve, tvojat Bog, Kojto te izvedoh ot Egipetskata zemja, ot doma na robstvoto .“ (Tova vkljuĉva vsiĉki izbrani, izbaveni ot greha i spaseni ĉrez izkupitelnata krãv, proljata ot Isus Hristos; domãt na robstvoto e grehãt; imitiranijat plod na djavola).

Pãrva zapoved: katoliĉeskijat grjah ot 538 g., protestantskijat ot 1843 g. i adventnijat ot 1994 g.) .

„ Njamaj drugi bogove osven Mene .“

Vtora zapoved: 1-va ĉast : Katoliĉeskijat grjah ot 538 g.

„ Ne si pravi kumir, nito kakvoto i da e podobie na neŹto, koeto e na nebeto gore, ili koeto e na zemjata dolu, ili koeto e vãv vodata pod zemjata. Ne im se klanjaj, nito im sluŹi .“

Tablica 1 – Gráb: Posledicite

Vtora zapoved: Vtora čast .

„... zaštoto Az, Jahve, tvojat Bog, sãm Bog revniv, Kojto nakazvam bezzakonieto na baštite vãrhu decata do tretoto i četvãrtoto pokolenie na onezi, koito Me mrazjat (katolici ot 538 g.; protestanti ot 1843 g.; adventisti ot 1994 g.) i pokazvam milost kãm hiljadi pokolenija na onezi, koito Me obiãat i pazjat Moite zapovedi . (adventisti ot sedmija den, ot 1843 g.; poslednite, ot 1994 g.).“

3-ta zapoved: narušena ot katolici ot 538 g., protestanti ot 1843 g. i adventisti ot 1994 g.) .

„ Ne izgovarjaj lãžljivo imeto na Gospoda, tvoja Bog; zaštoto Gospod njama da ostavi beznakazan onzi, kojto izgovarja lãžljivo imeto Mu .“

Tablica 2 – Predna čast: recepta

4-ta zapoved: Nejnoto narušavane ot hristijanskoto sãbranie ot 321 g. nasam ja pravi „ opustošitelniya grjah “ ot Dan. 8:13; tja e narušavana ot katoličeskata vjara ot 538 g. nasam, a ot protestantskata vjara ot 1843 g. No e počitana ot adventnata vjara ot 1843 g. i 1873 g.

„ Pomni sãbotnija den, za da go osveštavaš. Šest dni šte rabotiš i šte vãršiš vsiãkrite si dela. A sedmijat den e sãbota na Gospoda, tvoja Bog. Ne vãrši nikakva rabota, ni ti, ni sinãt ti, ni dãšterja ti, ni slugata ti, ni sluginjata ti, ni dobitãkãt ti, nito čuždenecãt, kojto e v portite ti. Zaštoto v šest dni Gospod napravi nebeto i zemjata, moreto i vsiãko, koeto e v tjah, a na sedmija den si počina. Zatova Gospod blagoslovi sãbotnija den i go osvetei .“

Tablica 2: Gráb: Posledicite : Tezi posledni šest zapovedi sa narušeni ot hristijanskata vjara ot 321 g.; ot katoličeskata vjara ot 538 g.; ot protestantskata vjara ot 1843 g. , a ot adventnata vjara sa „ povãrnati “ prez 1994 g. No te sa uvažavani vãv vjarata na adventistite ot sedmija den, blagosloveni ot Svetija Duh na Isus Hristos, ot 1843 g. i 1873 g.; „poslednite“ ot 1994 g. do 2030 g.

5-ta zapoved

„ Počitaj bašta si i majka si, za da se prodãlžat dnite ti v zemjata, kojato Gospod, tvojat Bog, ti dava. “

6-ta zapoved

„ Ne ubivaj . Ne izvãršvaj ubijstvo .“ (ot tipa na otvratitelnoto prestãplenie, ubijstvo ili v imeto na falšiva religija)

7-ma zapoved

„ Ne preljubodejstvaj. “

8-ma zapoved

„ Ne kradi. “

9-ta zapoved

„ Ne lažesvidetelstvaj protiv bližnja si .“

10-ta zapoved

„ Ne poželavaj káštata na bližnja si; ne poželavaj ženata na bližnja si, nito slugata mu, nito sluginjata mu, nito vola mu, nito magareto mu, nito kakvoto i da bilo, koeto e na bližnja ti. “

Zatvarjam tuk тази vāzvīšena i žiznenovažna skoba.

Stih 7: „ Pārvoto živo sāštestvo prilīčaše na lāv, vtoroto živo sāštestvo prilīčaše na tele, tretoto živo sāštestvo imaše lice kato čoveško, a četvārtoto živo sāštestvo prilīčaše na letjašt orel .“

Neka go kažem vednaga, tova sa samo simboli. Sāštoto poslanie e predstaveno v Ezekiil 1:6 s variacij v opisanieto. Tam otkrivame četiri ednakvi životni, vsjako s četiri različni lica. Tuk vse ošte imame četiri životni, no vsjako ima samo edno lice, različno pri četirite životni. Sledovatelno tezi čudovišta ne sa realni, no tjahnoto simbolično poslanie e vāzvīšeno. Vsjako ot tjah predstavja standart za večēn vselenski život, kojto se otnasja, kakto vidjahme, do samija Bog i negovite mnogoizmerni vselenski sāzdanija. Tozi, kojto vāplāti v svoeto božestveno sāvāršēnstvo tezi četiri kriterija za vselenski život, e Isus Hristos, v kogoto se namirat carstvenostta i silata na lāva spored Sādii 14:18; duhāt na žertvoprinošenieto i služenieto na teleto ; obrazāt na Boga na čoveka; i gospodstvoto na vārhovnoto nebesno izvisjavane na letjaštija orel . Tezi četiri kriterija se namirat vāv vseki večēn vselenski nebesen život. Te predstavljavat standarta, kojto objasnjava uspeha na božestvenija proekt, na kojto se protivopostavjat buntovnite duhove. I Isus predstavi sāvāršēnija model na svoje apostoli i učēnici po vreme na kratkoto si zemno služenie; stigajki dotam, če da izmie krakata na učēnicite si, predi da predade tjaloto si na mākite na razpjatie, za da izkupi vmesto tjah, kato „ tele “, grehovete na vsički svoi izbrani. Sāšto taka, neka vseki se izpita, za da razbere dali otrīčaneto ot tozi standart za večēn život e v sāotvetstvie s negovata priroda, negovite stremeži i negovite želānija. Takāv e standartāt za predloženieto za spasenie, koeto trjabva da bāde prieto ili othvārleno.

Stih 8: „ Četirite živi sāštestva imaha po šest krila i bjaha pāl̄ni s oči otvātre i otvātre. Te njamaha pokoj ni denem, ni noštem, kazvajki: „Svjat, svjat, svjat e Gospod Bog Vsemogāšti, Kojto beše, e i šte dojde!“ “

Na fona na nebesnija sād, тази scena iljustrira principi, koito se prilagat postojanno na nebeto i na zemjata ot sāštestva, koito ostavat verni na Boga.

Nebesnite tela na sāzdanija ot drugi svetove njamat nužda ot krila, za da se dvižat, zaštoto ne sa podčineni na zakonite na zemnoto izmerenie. No Duhāt priema zemni simboli, koito čovek može da razbere. Kato im pripisva „ šest krila “, toj ni razkriva simboličnata stojnost na čisloto 6, koeto stava čisloto na nebesnija karakter i tova na angelite. To se otnasja do svetovete, ostanali bez grjah, i angelite, ot koito Satana, buntovnijat angel, e pārvijat, sāzdaden. Tāj kato Bog e pripisal čisloto „sedem“ na sebe si kato svoj ličen carski „pečat“, čisloto 6 može da se sčita za „pečat“ ili v slučaja s djavola, za „belega“ na negovata ličnost, no toj spodelja tova čislo 6 sās svetovete, ostanali čisti, i

vsički angeli, sáždadeni ot Bog, dobrité i lošité. Pod angela e čovekät, čieto čislo šte bädé „5“, kojto e opravdan ot svoje 5 setiva, 5 prásta na räkata si i 5 prásta na kraka si. Pod tova e čisloto 4 na universalnija harakter, oboznačeno ot četirite kardinalni točki - Sever, Jug, Iztok i Zapad. Pod tova e čisloto 3 na sáväršenstvoto, sled tova 2 na nesáväršenstvoto i 1 na edinstvoto ili sáväršenija sájuz. Očíte na četirite živi sáštestva sa „ naokolo i vätre “ i osven tova „ otpred i otzad “. Ništo ne može da izbegne pogleda na tozi nebesen mnogoizmeren universalen život, kojto božestvenijat Duh izsledva v negovata cjalost, zaštoto proizvodät mu e v nego. Tova učenie e polezno, zaštoto na segašnata zemja, poradi greha i nečestieto na grešnicite, kato gi dárži „ v sebe si“, čovek može da skrie ot drugite hora svoje tajni misli i svoje nečestivi planove, nasočeni sreštu bližnija mu. V nebesnija život takiva nešta sa nevázmožni. Nebesnijat život e prozračén kato kristal, táj kato nečestieto e izgoneno ot nego, zaedno s djavola i negovite zli angeli, nizvergnati na zemjata, spored Otkr. 12:9, sled pobeđata na Isus nad greha i smárтта. Provázglasjavaneto na Božijata svjatost se osáštestvjava v nejnoto sáväršenstvo (3 páti: svjat) ot obitatelite na tezi čisti svetove. No tova provázglasjavane ne se postiga s dumi; imenno sáväršenstvoto na tjahnata individualna i kolektivna svjatost provázglasjava v postojanni dela sáväršenstvoto na svetostta na Boga, kojto gi e sáždál. Bog razkriva svojata priroda i ime váv formata, citirana v Otkr. 1:8: „ Az sám Alfa i Omega, kazva Gospod Bog, Kojto e, Kojto beše i Kojto šte dojde, Vsemogáštijat .“ Izrazät „ Kojto e, Kojto beše i Kojto šte dojde “ sáväršeno opredelja večnata priroda na Boga-tvorec. Otkazvajki da go narekat s imeto, koeto si e dal, „Jahve“, horata go naričat „Večnijat“. Vjarno e, če Bog ne se e nuždael ot ime, táj kato bidejki unikalen i bez božestven konkurent, toj ne se nuždae ot ime, koeto da go otličava ot drugi bogove, koito ne sáštestvuvat. Vápreaki tova Bog se e ságlasil da otgovori na molbata na Moisej, kogoto e običal i kojto go e običal. Zatova toj si e dal imeto „Jahve“, koeto se prevežda s glagola „da bädá“, sprjagan v tretó lice edinstveno čislo na evrejskija imperfekt. Tova „nesáväršeno“ vreme oboznačava postignato, koeto se prostira váv vremeto, sledovatelno vreme, po-široko ot našeto bädéšte, formata „kojto e, kojto beše i kojto šte bädé“ prevežda perfektno značienieto na tozi evrejski imperfekt. Formulata „ tozi, kojto e, kojto beše i kojto šte dojde “ e sledovatelno Božijat način za prevod na evrejskoto mu ime „Jahve“, kogato Toj trjabva da go adaptira kám zapadnite ezici ili kám kojto i da e drug osven ivrit. Častta „i kojto šte dojde“ oboznačava poslednata adventna faza na hristijanskata vjara, ustanovena v Božija plan črez ukaza ot Dan. 8:14 ot 1843 g. Sledovatelno v plátta na izbranite adventisti se osáštestvjava provázglasjavaneto na trojnata svjatost na Boga. Božestvenostta na Isus Hristos često e bila osporvana, no e neosporima. Biblijata kazva po tozi váprios v Evr. 1:8: „ A na Sina kaza: Tvojat prestol, Bože, e do večni vekove; žezälät na Tvoeto carstvo e žezäl na pravda “. I na Filip, kojto moli Isus da mu pokaže Otca, Isus otgovarja: „ Tolkova vreme sám s vas i ne me poznaváš, Filipe? Kojto e vidjal men, vidjal e Otca ; kak ti kazváš: „Pokaži ni Otca“? (Joan 14:9)“

Stihove 9-10-11: „ Kogato živite sáštestva otđadat slava, počit i blagodarenie na Tozi, Kojto sedi na prestola, na Tozi, Kojto živee do večni vekove, togava dvadeset i četirimata starejšini padat pred Tozi, Kojto sedi na prestola, i se poklonjavat , i se poklonjavat na Tozi, Kojto živee do večni vekove, i polagat koronite si pred prestola, kazvajki: Dostoen si, Gospodi náš i Bože náš, da priemeš slavata, počitta i silata; zaštoto Ti si sáždál vsičko i po Tvojata volja to sáštestvuva i e sáždadeno .“

Glava 4 zaväršva sáš scena na proslava na Boga Sáždátel. Tazi scena pokazva, če božestvenoto iziskvane „ bojte se ot Boga i Mu vázđajte slava ...“, izrazeno v párvoto angelsko poslanie ot Otkrovenie 14:7, e bilo čuto i dobre razbrano ot poslednite izbrani ot 1843 g. nasam; no predi vsičko ot izbranite, koito sa ostanali živi po vreme na slavnoto zavráštane na Isus Hristos; zaštoto samo za tjah Apokalipsisät na Otkrovenieto e bil podgotven i napáлно osveten váv vremeto, izbrano ot Boga,

toest ot proletta na 2018 g. Izkupenite po tozi način izrazjavat v obožanie i hvala cjalata si blagodarnost kām Isus Hristos, formata, v kojato Vsemogāštijat gi e posetil, za da gi spasi ot greha i smārtta, Negovata nagrada. Nevjarvaštoto čovečestvo vjarva samo na tova, koeto vižda, podobno na apostol Toma, i tāj kato Bog e nevidim, e osādeno da ignorira krajnata si slabost, kojato go pravi samo igračka, kojato toj manipulira spored božestvenata si volja. To ima pone izviniēto, koeto njama da go opravdae, če ne e poznavalo Boga, izviniēto, koeto Satana njama, tāj kato, poznavajki Boga, toj e izbral da vleze v bitka sreštu nego; tova e edva li pravdopodobno, no e istina i se otnasja i do lošite angeli, koito sa go posledvali. Paradoksalno, mnogoto različni i dori protivopoložni plodove na svobodnija izbor svidetelstvat za avtentičnata i pālna svoboda, kojato Bog e dal na svoje nebesni i zemni sāzdanija.

Otkrovenie 5: Čoveškijat Sin

Kogato predstavil Isus na tāj pata, Pilat kazal: „ Eto Čovekāt .“ Beše neobhodimo samijat Bog da dojde i da prieme obraza na plāt, za da može da se javi „ Čovekāt “ spored sārceto i želanijata si. Smārtta bila porazila pārvata dvojka čoveški sāšttestva poradi greha na neposlušaniēto kām Boga. Kato znak za novoto im sramno sāstojanie, Bog gi nakaral da otkrijat fizičeskata si golota, kojato bila samo vānšen znak za vātrešnata im duhovna golota. Ot tova načalo pārvoto sāobštenie za tjahnoto izkuplenie bilo napraveno, kato im bili dadeni drehi ot životinski koži. Taka bilo ubito pārvoto životno v čoveškata istorija; čovek bi mogāl da si pomisli, če e mlad oven ili agne zaradi simbolikata. 4000 godini po-kāsno Božijat Agnec, kojto vzema grehovete na sveta, došāl, za da predloži svoja zakonno sāvāršen život, za da izkupi izbranite sred čovečestvoto. Tova spasenie, predlagano v čista blagodat ot Boga, sledovatelno e izcjalo osnovano na smārtta na Isus, kojato pozvoljava na negovite izbranici da se vāzpolzvat ot negovata sāvāršena spravedlivost; i v sāštoto vreme negovata smārt izkupva grehovete im, na koito toj sam se e napravil dobrovolen nositel. Ottogava Isus Hristos se e prevārnal v edinstvenoto ime, koeto može da spasi grešnik na cjalata ni zemja, i negovoto spasenie e priložimo ošte ot Adam i Eva.

Poradi vsički tezi pričini, тази glava 5, kojato e postavena pod nomer „ Čovek “, e posvetena na Nego. Isus ne samo spassjava Svoite izbranici črez izkupitelnata si smārt, no gi spassjava, kato gi zaštitava prez celija im zemen pāt. I imenno s тази cel Toj gi predupreždava za duhovnite opasnosti, koito djavolāt e postavil na pātja im. Negovata tehnika ne se e promenila: kakto po vremeto na apostolite, Isus im govori s pritči, taka če svetāt čuva, no ne razbira; koeto ne e taka za Negovite izbranici, koito,

podobno na apostolite, polučavat Negovite objasnenija direktno ot Nego. Negovoto otkrovenie „Otkrovenie“ ostava pod tova neprevedeno grčko ime, tazi gigantska pritcha, kojato svetät ne trjabva da razbira. No za Negovite izbranici tova proročestvo naistina e Negovoto „ Otkrovenie “.

Stih 1: „ I vidjah v djasnata rãka na Sedjaštija na prestola kniga, napisana otvãtre i otvãn, zapečatana sãs sedem pečata .“

Na trona stoi Bog i v djasnata si rãka, sledovatelno pod Negovata blagoslovija, Toj dãrži kniga, napisana „ otvãtre i otvãn “. Tova, koeto e napisano „ otvãtre “, e dešifriranoto poslanie, zapazeno za Negovite izbranici, koeto ostava zatvoreno i nerazbrano ot horata po sveta, koito sa vragove na Boga. Tova, koeto e napisano „ otvãtre “, e kriptiraniat tekst, vidim, no nerazbiraem za čoveškoto množestvo. Knigata Otkrovenie e zapečatana sãs „ sedem pečata “. V tova pojasnenie Bog ni kazva, če samo otvarjaneto na „ sedmija pečat “ šte pozvoli toj da bãde napãlno otvoren. Zaštoto dokato ima pečat, kojto da go zapečata, knigata ne može da bãde otvorena. Čjaloto otvarjane na knigata po tozi naçin šte zavisi ot vremeto, opredeljeno ot Bog za temata na „ sedmija pečat “. Šte bãde spomenato kato „ pečatãt na živija Bog “ v Otkr. 7, kãdeto, oboznaçavajki ostanalata čast ot sedmija den, Negovata svjata sãbota, Negovoto vãzstanovjavane šte bãde svãrzano s datata 1843 g., kojato sledovatelno šte bãde i vremeto na otvarjane na „ sedmija pečat “, koeto vnasja v pedagogikata na knigata temata za „ sedemte trãbi “, tolkova vãzna za nas, Negovite izbrani.

Stih 2: „ I vidjah edin silen angel, kojto provãzglasjavaše s visok glas: Koj e dostoen da otvori knigata i da razpečata pečatite ì? “

Tazi scena e skoba v montaža na proročestvoto. Ne na nebeto, v konteksta na predišnata glava 4, šte trjabva da se otvori knigata Otkrovenie. Izbranite se nuždajate ot neja predi zavrãštaneto na Isus Hristos, dokato sa izloženi na kapanite na djavola. Silata e v Božija lager, a mogãštijat angel e angelãt na JaHVEH, toest Bog v angelskata si forma na Mihail. Zapečatanata kniga e izključitelno vãzna i svjata, tãj kato iziskva mnogo visoko dostojnstvo, za da se razčupjat pečatite ì i da se otvori.

Stih 3: „ I nikoj, nito na nebeto, nito na zemjata, nito pod zemjata, ne možeše da otvori knigata, nito da pogledne v neja. “

Napisana ot samija Bog, knigata ne može da bãde otvorena ot nikoe ot negovite nebesni ili zemni sãzdanija.

Stih 4: „ I plakah mnogo, zaštoto nikoj ne se nameri dostoen da otvori i da pročete knigata, nito da ja pogledne. “

Joan e, podobno na nas, zemno sãzdanie i sãlzite mu izrazjavat užasa na čovečestvoto, izpraveno pred kapanite, postaveni ot djavola. Toj sjakaš ni kazva: „Bez otkrovenie koj može da se spasi?“ Po tozi naçin toj razkriva visokata tragična stepen na nepoznavane na sãdãržanieto mu i fatalnata mu posledica: dvojna smãrt.

Stih 5: „ I edin ot starejšinite mi kaza: Ne plaçi; eto, Lãvãt ot plemeto na Juda, Korenãt Davidov, naddelja, za da otvori knigata i da razčupi sedemte ì pečata. “

„ Starejšinite “, izkupeni ot zemjata ot Isus, sa v dobra pozicija da izdignat imeto na Isus Hristos nad vsiçki živi sãštества. Te razpoznavat v nego vlastta, kojato samijat toj e zajavil, če e polučil ot Otca i

nebesnite sášttestva v Mat. 28:18: „ Iisus dojde i im govori, kazvajki: Dadena mi e vsjaka vlast na nebeto i na zemjata .“ Imenno kato se nasochi kám vâpláštenieto si v Isus, Bog vdâhnovi Jakov, kojto, prorokuvajki za sinovete si, kaza za Juda: „ Juda e mlad lâv. Vârnal si se ot zakolenie, sine moj! Previva kolene, leži kato lâv, kato lâvica: koj šte go vdigne? Skiptârât njama da se otdalechi ot Juda, nito vladetelski žezâl otmeždu nozete mu, dokato ne dojde Silo i narodite mu se pokorjat. Toj vrâzva magareto si za lozeto i osleto na magareto si za naj-dobrata loza; pere drehite si vâv vino i oblekloto si v krâvta na grozdeto. Očite mu sa červeni ot vino, a zâbite mu sa beli ot mljako (Bitie 49:8-12). Krâvta na grozdeto šte bâde temata na „ rekoltata “, objavena v Otkr. 14:17-20, kojato e prorokuvana i v Isaja 63. Otnosno „... „ Korenât na David “ četem v Isaja 11:1-5: „ Togava šte iznikne izdâanka ot pâna na Esej, i izdâanka šte dade plod ot korenite mu. Duhât Gospoden šte počiva na nego, Duh na mâdrosť i razum, Duh na sâvet i sila, Duh na znanie i strah Gospoden. Toj šte diša sâs strah Gospoden; njama da sâdi po lice, nito šte otgovarja po sluhove. No s pravda šte sâdi siromasite i šte otsâžda s pravota za krotkrite na zemjata. Šte porazi zemjata sâs slovoto Si kato s tojaga i s dâha na usnite Si šte umârtvi nečestivite.“ „Pravednostta šte bâde pojas na krâsta Mu, i vernostta – pojas na krâsta Mu.“ Pobedata na Isus nad greha i smârtta, negovata nagrada, mu dava zakonnoto i legitimno pravo da otvori knjigata Otkrovenie, za da bâdat izbranite mu predupredeni i zaštiteni ot smârtonosnite religiozni kapani, koito e postavil črez djavola, za da sâblazni nevjarvaštite. Sledovatelno knjigata šte bâde napâlno otvorena po vremeto, kogato ukazât ot Daniil 8:14 vleve v sila, toest v pârvija den na proletta na 1843 g.; dori ako nesâvâršenoto ì razbirane šte iziskva preocenska s tečenje na vremeto, do 2018 g.

Stih 6: „ I vidjah, posred prestola i četirite živi sášttestva, i posred starejšinite, Agne, stojašto kato zaklano; to imaše sedem roga i sedem oči, koito sa sedemte Božii duhove, izprateni po cjalata zemja. “

Agneto „ posred trona “ trjabva da se otbeleži , zaštoto toj e Bog v mnogoobraznoto si osveštenie, bidejki ednovremenno edinstvenijat Bog Sâzdatel, Arhangel Mihail, Isus Hristos, Božijat Agnec, i Svetijat Duh ili „ sedemte Božii duha, izprateni po cjalata zemja “. Negovite „ sedem roga “ simvolizirat osveštenieto na negovata sila, a „ sedemte mu oči “ – osveštenieto na pogleda mu, kojto izsledva v dâlbočina mislite i dejstvujata na negovite sâzdanija.

Stih 7: „ I Toj dojde i vze svitâka ot djasnata râka na Sedjaštija na prestola. “

Tazi scena iljustrira dumite ot Otkr. 1:1: „ Otkrovenieto na Isus Hristos, koeto Bog Mu dade, za da pokaže na slugite Si kakvo trjabva skoro da stane . I go javi, kato izprati angela Si na slugata Si Joan .“ Tova poslanie ima za cel da ni kaže, če sâdâržanieto na Otkrovenieto šte bâde neograničeno, tãj kato e dadeno ot samija Bog, Otec; i tova, kato e postavil vârhu nego cjaloto si blagoslovenie, posočeno ot „ desnicata Si “.

Stih 8: „ I kogato vze svitâka, četirite živi sášttestva i dvadeset i četirimata starejšini padnaha pred Agneto, kato vseki imaše arfa i zlatni čaši, pâlni s blagovonija, koito sa molitvite na svetiite. “

Neka si spomnim ot tozi stih tozi simvoličen ključ: „ zlatni čaši, pâlni s tamjan, koito sa molitvite na svetiite “. Vsički nebesni i zemni sâzdanija, izbrani črez svojata vjarnost, se poklonjavat pred „Agneca “ Isus Hristos, za da mu se poklonjat. „ Arfite “ simvolizirat vselenskata harmonija na hvalenieto i kolektivnoto poklonenie.

Stih 9: „ I peeha nova pesen, kazvajki: Dostoen si da vzemeš knjigata i da otvoriš pečatite, zaštoto Ti si bil zaklan i si ni izkupil za Boga čez krāvta Si ot vsjako pleme i ezik, ljude i narod. “

Tazi „ nova pesen “ praznuva izbavlenieto ot greha i vremenno izčezvaneto na podstrekatelite na bunta. Zaštoto te šte izčeznat zavinagi edva sled Strašnja sād. Izkupenite ot Isus Hristos idvat ot vsjakakāv proizhod, ot vsički cvetove i čoveški rasi, „ ot vsjako pleme, ezik, ljude i narod “; koeto dokazva, če spasitelnijat proekt e predložen edinstveno v imeto na Isus Hristos, v sātvetstvie s tova, koeto Dejanija 4:11-12 zajavjava: „ Iesus e kamākāt, othvārten ot vas, zidarite, kojto stana glava na āgāla; i njama v nikoj drug spasenie; zaštoto njama pod nebeto drugo ime, dadeno mežu čovecite, čez koeto trjabva da se spasim. “ Sledovatelno vsički drugi religii sa nezakonni i djavolski iljuzorni izmami. Za razlika ot falšivite religii, istinskata hristijanska vjara e organizirana ot Bog po logičeski posledovaten način. Pisano e, če Bog ne gleda na lice; Negovite iziskvanija sa edni i sāšti za vsički Negovi sāzdanija i spasenieto, koeto Toj predlaga, ima cena, kojato Toj samijat e došāl da plati. Sled kato e stradal za tova izkuplenie, toj šte spasi samo onezi hora, koito smetne za dostojni da se vāzpolzvat ot negovoto māčeničestvo.

Stih 10: „ Napravil si gi carstvo i sveštenici na našija Bog i te šte caruvat na zemjata .“

Nebesnoto carstvo, propovjadvano ot Isus, se oformi. Polučavaneto na „ pravoto da sādija “, izbranite sa spravneni s care spored Otkr. 20:4. V svoite dejnosti na starija zavet, „ sveštenicite “ sa prinasjali simvolični životinski žertvi za grjah. Po vreme na „ hiljadata godini “ na nebesnija sād, izbranite sāšto, čez svoja sād, šte podgotvjat poslednite žertvi na goljama vselenska žertva, kojato šte uništoži ednovremenno vsički padnali nebesni i zemni sāzdanija. Ogānjat na „ognenoto ezero na vtorata smārt “ šte gi eliminira v denja na poslednija sād. Edva sled tova uništoženie, vāzrodna ot Boga, obnovenata zemja šte prieme izkupenite izbrani. Edva togava, s Isus Hristos, Carjat na carete i Gospod na gospodarate ot Otkr. 19:16, „ te šte caruvat na zemjata “.

Stih 11: „ I poglednah i čuh glas ot mnogo angeli okolo prestola i živite sāšttestva i starejšinite, a brojat im beše desetki hiljadi po desetki hiljadi i hiljadi po hiljadi .“

Tozi stih ni predstavja zaedno trite grupi zriteli, koito sa svideteli na zemnite duhovni bitki. Tozi pāt Duhāt jasno spomenava angelite kato konkretna grupa, čijto broj e mnogo goljam: „ miliardi po miliardi i hiljadi po hiljadi “. Angelite na Gospoda v momenta sa bojci v blizāk boj, postaveni v služba na Negovite izkupeni, Negovite zemni izbranici, koito te pazjat, zaštitavat i nastavljavat v Negovo ime. Na frontovata linija tezi pārvii svideteli za Boga zapisvat individualnata i kolektivnata istorija na života na zemjata.

Stih 12: „ Kazvajki s visok glas: Dostoen e Agnecāt, Kojto beše zaklan, da prieme sila, bogatstvo, mādrost, mogāšttestvo, počit, slava i blagoslovenie. “

Angelite pomagali na zemjata v služenieto na svoja vodač Mihail, kojto se lišil ot vsičkite si božestveni sili, za da stane sāvāršenijat Čovek, kojto se prinesāl v kraja na služenieto si kato dobrovolna žertva, za da izkupi grehovete, izvāršeni ot negovite izbranici. V kraja na negovata blagodatna žertva, izbranicite vāzkrāsni i sled kato vlezli v obeštānata večnost, angelite vāzstanovili na božestvenija Hristos Božij vsički kačestva, koito toj imal v Mihail: „ sila, bogatstvo, mādrost, mošt, čest, slava i hvala “ .

Stih 13: „ I vsjako sãzdanie, koeto e na nebeto, na zemjata, pod zemjata i po moreto, i vsiãko, koeto e v tjah, ãuh da kazva: Blagoslovenie i poãit, i slava, i vladiãestvo na Onogova, Kojto sedi na prestola, i na Agneto, do veãni vekove! “

Božiite tvorenija sa edinodušni. Vsiãki te obiãaha demonstracijata na Negovata ljubov, projavena ãrez dara na Sebe Si v Isus Hristos. Božijat plan e slaven uspeh. Negovijat izbor na ljubjašti sãšttestva e izpãlnen. Stihãt priema formata na pãrvoto angelsko poslanie v Otkrovenie 14:7: „ I kaza s visok glas: Bojte se ot Boga i Mu vãzdajte slava, zaštoto e došãl ãasãt na Negovija sãd; i poklonete se na Tozi, Kojto e napravil nebeto i zemjata, moreto i vodnite izvori. “ Poslednijat izbor, napraven ot 1843 g. nasam, se osnovavaše na razbiraneto na tozi stih. I izbranite ãuha i otkliknaha, kato vãzstanoviha v hristijanskata vjara praktikata na sedmodnevната poãivka, praktikuvana ot apostolite i uãenicite na Isus do nejnoto izostavjane ot 7 mart 321 g. Bogãt Sãzdatel beše poãeten ãrez uvaženieto kãm ãetvãrtata zapoved, kojato e skãpa na sãrceto Mu. Rezultatãt e scena na nebesna slava, kãdeto vsiãki Negovi sãzdanija, sledvajki bukvalno poslanieto na pãrvija angel ot Otkrovenie 14:7, kazvat: „ Na Tozi, Kojto sedi na prestola, i na Agneto, hvala, ãest, slava i sila za veãni vekove! “ Obãrnete vnanie, ãe dumite povtarjat, v obraten red, dumite, citirani ot angelite v stih 13 po-gore. Sled vãzkresenieto si Isus si e vãzvãrnal nebesnija život: „ silata si, bogatstvoto si i božestvenata si mãdrost“. Na zemjata poslednite mu vragove mu otkazvat „ hvalata, ãestta, slavata i silata “, koito mu se polagat kato Bog-sãzdatel. Prizovavajki se kãm „ silata si “, toj naj-nakraja gi pobeždava vsiãki i gi smaže pod krakata si. Sãšto taka, izpãlneni s ljubov i blagodarnost, zaedno, Negovite svjati i ãisti sãzdanija zakonno Mu vãzstanovjavat podanicite na slavata.

Stih 14: „ I ãetirite živi sãšttestva kazaha: Amin! I starejšinite pristãpiha i se pokloniha. “

Žitelite na ãistite svetove odobrjavat tova vãzstanovjavane, kazvajki: „Naistina! Vjarno e!“ I zemnite izbranici, izkupeni ãrez vãzvišena ljubov, se poklonjavat pred svoja Vsemogãšt Sãzdatel Bog, došãl da se vãplãti v Isus Hristos.

Otkrovenie 6: Dejstvašti lica, Božestveni nakazanija

i znaci na vremenata na hristijanskata epoha

Spomnjam si uroka, daden v Otkr. 5: knjigata može da bade otvorena samo kogato bade premahnat „ sedmijat pečat “. Za da osăștestvi tova otvarjane, Hristovijat izbranik trjabva absolutno da odobri praktikuvaneto na sedmija den, sãbotata; i tozi duhoven izbor go kvalificira da poluči ot Boga, kojto go odobryava, negovata mãdrost i negovata duhovna i proročeska pronicatelnost. Po tozi naćin, bez samijat tekst da go utoćnjava, izbranikãt ŝte identificira „ pečata Božij “, citiran v Otkr. 7:2, sãs „ sedmija pečat “, kojto vse oŝte zatvarja knjigata Otkrovenie, i ŝte svãrže s tezi dva „ pečata “ sedmija den, osveten za poćivka ot Boga. Vjarata idva, za da napravi razlikata meždũ svetlinata i tãmninata. Po tozi naćin, za vseki, kojto ne odobryava osvetenata sãbota, proročestvoto ŝte ostane zatvorena, hermetićna kniga. Toj može da razpoznae njakoi oćevidni temi, no ŝiznenovaŝnite i ostri otkrovenija, koito pravjat razlikata meždũ ŝivota i smãrtta, toj njama da gi razbere. Znaćenieto na „ sedmija pečat “ ŝte se pojavi v Otkr. 8:1-2, kãdeto Duhãt mu dava roljata da otvori temata za „ sedemte trãbi “. Segã, imenno v poslanijata na tezi „ sedem trãbi “ ŝte stane jasen Božijãt plan. Zaŝtoto temata za trãbite ot Otkr. 8 i 9 idva, paralelno, za da dopãlني istinite, prorokuvani v temite na „ pismata “ ot Otkr. 2 i 3; i na „ pečatite “ ot Otkr. 6 i 7. Božestvenata strategija e identićna s tezi, kojato Toj izpolzva, za da izgradi proročeskoto si otkrovenie, dadeno na Daniil. Sled kato beŝe kvalificiran za tezi funkcija ćrez moeto priemane na praktikata na osvetenata sãbota i ćrez Negovija suverenẽn izbor, Duhãt otvori knjigata na Svoite Otkrovenija za men, kato razpećata „ sedmija pečat “. Neka segã otkriem samolićnostta na negovite „ pečati “.

Stih 1: „ Vidjah, kogato Agneto otvori edin ot sedemte pečata, i ćuh edno ot ćetirite ŝivi sãŝtestva da kazva kato s glas ot grãm: Ela! “

Tova pãrvo „ ŝivo sãŝtestvo “ oboznaćava carstvenostta i silata na „ lãva “ ot Otkr. 4:7, spored Sãd. 14:18. Tozi glas na grãmotevici e božestven i idva ot Božija tron v Otkr. 4:5. Sledovatelno Vsemogãŝtijat Bog e, Kojto govori. Otvarjaneto na vseki „ pečat “ e pokana, kojato Bog otpravja kãmen, za da vidja i razbera poslaniẽto na videniẽto. Isus veće beŝe kazal na Filip: „ Ela i viŝ “, za da go nasãrći da go posledva.

Stih 2: „ Vidjah, i eto, bjãl kon; i jazdeŝtijat na nego imaŝe lãk, i mu se dade korona; i toj izleze pobedonosno i da pobedi . “

Belijat cvjat pokazva negovata sãvãršena čistota; konjat e obraz na izbranija narod, kojto toj vodi i uči spored Jak. 3:3: „ Ako složim južite v ustata na konete, za da ni se podčinjavat, nie sãšto vladeem cjaloto im tjalo “; negovijat „ lãk “ simbolizira strelite na negovoto božestveno slovo; negovata „ korona “ e „ venecãt na života “, polučen črez negovoto mãčeničestvo, dobrovolno prieto ot nego; negovata pobeda e rešena ošte ot sãtvorenieto mu ot pãrvoto lice v lice; bez sãmnienie tova opisanie e na Vsemogãštija Bog Isus Hristos. Negovata okončatelna pobeda e sigurna, zaštoto toj veče, na Golgota, e pobedil djavola, greha i smãrtta. Zaharija 10:3-4 potvrždava tezi obrãzi, kazvajki: „ Gnevãt Mi plamna protiv pastirite i šte nakaža kozite; zaštoto JaHVE na Silite poseštava stadoto Si, doma Judov, i šte gi napravi kato slavnija Si kon v boj; ot Nego šte izleze ãgãlãt, ot Nego gvozdejat, ot Nego bojnijat lãk ; ot Nego šte izljazat vsički upravníci zaedno. “ Pobedata na božestvenija Hristos beše provãzglasena črez „ osveštenieto na sedmija den “ ot našite sedmici, ot sãtvorenieto na sveta; sãbotata, prorokuvašta ostanalata čast ot „ sedmoto “ hiljadoletie, narečeno „ hiljada godini “ v Otkrovenie 20:4-6-7, v koeto, črez pobedata si, Isus šte dovede svoje izbrani za večnostta. Ustanovjavaneto na sãbotata ot osnovavaneto na zemnija svjat potvrždava tozi izraz: „ izleze pobedonosno “. Sãbotata e proročeskij znak, objavjavašt тази božestvena i čoveška pobeda sreštu greha i djavola i kato takava, vãrhu neja Bog osnovava cjalata si programa za „ osveštenie “, toest na tova, koeto Mu prinadleži i koeto Toj otkãsi ot djavola.

Stih 3: „ A kogato otvori vtoriga pečãt, čuh vtoroto živo sãšttestvo da kazva: „Ela! ““

„ Vtoroto živo sãšttestvo “ se otnasja do „teleca “ ot žertvite ot Otkr. 4:7. Duhãt na žertvoprinošenieto e vdãhnovjaval Isus Hristos i negovite istinski učenicí, na koito toj e zajavil: „ Ako njakoj iska da dojde sled Mene, neka se otreče ot sebe si, neka vzeme krãsta si i neka Me posledva .“

Stih 4: „ I izleze drug kon, červen; i na jazdeštija na nego se dade vlast da vzeme mira ot zemjata i horata da se izbivat edin drug; i mu se dade goljam meč .“

„ Červenoto “ ili „ ognenočervenoto “ oboznačava greha, nasãrčavan ot glavnija Razrušitel, Satana, v obraza na „Avadon Apolion “ ot Otkr. 9:11; „ ogãnjat “ e sredstvo i simbol na razrušenieto. Toj sãšto vodi svoja lager na zloto, sãstaven ot zli padnali angeli i sãblazneni i manipulirani zemni sili. Toj e samo sãzdanie, koeto „ polučava “ ot Boga „ sila da otneme mira ot zemjata, za da se izbivat edin drug “. Tova dejstvie šte bãde vmeneno na Rim, „ velikata bludnica Vavilon “ v Otkr. 18:24: „ i zaštoto v neja se nameri krãvta na proroci i svetci i na vsički, koito sa bili ubiti na zemjata “. Po tozi način e identificiran „ Razrušiteljat “ na vernite hristijani, kãkto i negovite žertvi. „ Mečãt “, kojto polučava, oboznačava pãrvoto ot četirite užasni božestveni nakazãnija, citirani v Ezek. 14:21-22: „ Da, taka kazva Gospod Jahve: Dori i da izpratja protiv Jerusãlim četirite Si užasni nakazãnija – meč, glad, divi zverove i mor – za da iztrebja ot nego čovek i životno, – pak šte ostane ostatãk, kojto šte se izbavi, kojto šte izleze ot nego, sinove i dãšteri ...“.

Stih 5: „ I kogato otvori tretija pečãt, čuh tretoto živo sãšttestvo da kazva: „Ela i viž.“ I vidjah, i eto, červen kon, i ezdačãt mu imaše vezni v rãkata si .“

„ Tretoto živo sãšttestvo “ e „ čovekãt “, sãzdaten po Boži obraz v Otkr. 4:7. Tozi geroj e izmisen, no toj predstavljava vtoroto božestveno nakazãnie za grjah spored Ezek. 14:20. Dejstvãjki sreštu hranata na čovecite, tozi pãt tova e glad . Prez našata era toj šte bãde naložen kãkto bukvalno, taka i duhovno. I v dvete priloženija toj nosi smãrtni posledici, no v duhovnija si smisãl na lišãvane ot božestvena svetlina, prjakata mu posledica e smãrtta ot „ vtoriga smãrt “, zapazena za padnalite, na

Strašnja sād. Poslanieto na tozi tretí konnik može da se obobšti po slednija način: tāj kato čovekāt veče ne e po Boží obraz, a po obraz na životnité, Az go lišavam ot tova, koeto go pravi živ: plātskata mu hrana i duhovnata mu hrana. Veznite sa simvol na spravedlivostta, tuk tazi na Boga, kojto sādí delata na vjarata na hristijanité.

Stih 6: „ I čuh glas posred četirite živi sáštestva, kojto kazvaše: Edna mjarka pšenica za edin dinarij, i tri mjarki ečemik za edin dinarij; no ne povreždaj masloto i vinoto .“

Tozi glas e glasāt na Hristos, prezrjan i razočarován ot neverieto na lāževjarvaštite. Za sášтата cena viždame po-malko količestvo pšenica , otkolkoto ečemik . Zad tova štedro predloženie ot ečemik se krie poslanie ot mnogo visoko duhovno nivo. Vsáštnost, v Čisla 5:15 zakonāt predstavja žertva ot „ ečemik “, za da razreši problem s revnostta, izpitvana ot sāpruga kām žena mu. Zatova pročeteťe podrobno, v nejnata cjalost, tazi procedura, opisana v stihove 12 do 31, ako iskate da razberete. V nejnata svetlina razbrah, če samijat Bog, Mladoženecāt v Isus Hristos na Sābranieto, negovata nevesta , tuk podava žalba za „ podozrenie v revnost “; koeto šte bāde potvārdeno ot spomenavaneto na „ gorčivite vodi “, citirani v „ tretata trāba “ v Otkrovenie 8:11. V procedurata ot Čisla 5, ženata trjabvaše da pie prašna voda, bez posledstvija, ako e nevinna, no, ogorčavajki se, ako e vinovna, šte bāde porazena ot prokljatie. Preljubodejanieto na Nevestata e osādeno v Otkr. 2:12 (maskirano s imeto Pergam: pregrešenje v braka) i Otkr. 2:22 i po tozi način šte bāde potvārdeno otnovo črez vrāzka, ustanovena meždú 3-tija pečat i 3 -tata trāba . Ošte v Daniil, sáštijat podhod „potvārdava“ ot Daniil 8, rimskata identičnost na „ malkija rog “ ot Daniil 7, predstavena kato „hipoteza“. Tova paralelizirane na Daniil 2, 7 i 8 beše novostta, kojato mi pozvoli da dokaža rimskata identifikacija; tova za pārví pāt ot sáštestvuvaneto na adventizma. Tuk, v Apokalipsisa, neštata sa predstaveni po sáštijia način. Demonstriram paralelnija pregled na trite osnovni temi – pisma, pečati i trābi – ot hristijanskata epoha. A v Otkr. temata za „ trābite “ izpālnjava sášтата rolja kato Daniil 8 za knjigata na Daniil. Tezi dva elementa predostavjat dokazatelstva, bez koito proročestvoto bi predložilo samo „ podozrenieto “, koeto narekoh „hipoteza“ v izučavaneto na Daniil. Po tozi način, tezi dumi, „ podozrenie za revnost “, razkriti v Čisla 5:14, se otnasjat za Boga i Sābranieto ot Otkr. 1 do Otkr. 6; sled tova, s otvarjaneto na knjigata, stanalo vāzmožno črez otāždestvjavaneto na „ sedmija pečat “ sās sedmija den sābota, temata na Otkr. 7, „podozrenieto na Sābranieto za preljubodejanie “ šte bāde „potvārdeno“ v temata za „ trābite “ i glavite ot 10 do 22, koito ja sledvat. Po tozi način Duhāt dava, v glava 7, roljata na mitničeski punkt, kādeto trjabva da se poluči razrešenje za vlizane. V slučaja s Otkr. tozi avtoritet e samijat Isus Hristos, Vsemogāštijat Bog i Sveti Duh. Vratata za dostāp e otvorena za onzi, kazva toj, kojto „ čuva glasa mi “, kojto mi otvarja, kogato počukam na vratata mu (vratata na sārčeto), i kojto večerja s men i az s nego “, spored Otkr. 3:20. „ Vinoto i masloto “ sa sāotvetno simvoli na proljatata ot Isus Hristos krāv i na Božija Duh. Nešto poveče, i dveťe se izpolzvat za lečenje na rani. Zapovedta, dadena „ da ne gi naranjavam “, označava, če Bog nakazva, no vse pak go pravi sās smesica ot svojata milost. Tova njama da e taka za „ sedemte posledni jazvi “ na Negovija „ gnjav “ ot poslednite zemni dni spored Otkr. 16:1 i 14:10.

Stih 7: „ I kogato otvori četvārtija pečat, čuh glasa na četvārtoto živo sáštestvo da kazva: „Ela!“ “

„ Četvārtoto živo sáštestvo “ e „orelāt “ na vārhovnoto nebesno izvisjavane. To vāzvestjava pojavata na četvārtoto Božie nakazanie: smārtnostta.

Stih 8: „ I poglednah, i eto, bled kon; i imeto na jazdeštija na nego beše Smärt, i Adät värveše sled nego. I dade im se vlast nad edna čtvärt ot zemjata, da ubivat s meč, s glad, säs smärt i säs zemnite zverove .“

Objavjavaneto e potvrđeno, to naistina e „ smärt “, no v smišal na smärtnost, naložena črez kosveni nakazanija. Smärtta e zasegnala cjaloto čovečestvo ot pärvorodnija grjah, no tuk samo „ edna čtvärt ot zemjata “ e porazena ot neja, „ ot meč, glad, smärtnost “ poradi epidemični bolesti i „ divi zverove “ kakto životinski, taka i čoveški. Tazi „ čtvärt ot zemjata “ e nasočena kām nevjarno hristijanska Evropa i mogāštite nacji, koito šte se pojavjat ot neja okolo 16 vek : dvata amerikanski kontinenta i Avstralija.

Stih 9: „ I kogato otvori petija pečat, vidjah pod oltara dušite na onezi, koito bjaha ubiti zaradi Božieto slovo i zaradi svidetelstvoto, koeto bjaha dali .“

Tova sa žertvite na „zverskite“ dejstvija, izvāršeni v imeto na lāžehristijanskata vjara. Tja se propovjadva ot rimokatoličeskija papski režim, veče simvoliziran v Otkr. 2:20, ot ženata Jezavel, na kojato Duhāt pripisva dejstvieto da uči svoje slugi ili bukvalno: „ svoje robi “. Te sa postaveni „ pod oltarāt “, sledovatelno pod egidata na Hristovija krāst, kojto im pozvoljava da se vāzpolzvat ot negovata „ večna spravedlivost “ (viž Dan. 9:24). Kakto šte pokaže Otkr. 13:10, izbranite sa žertvi-māčenicu, a nikoga palači, nito ubijci na čoveški sāštstva. Izbranite, za koito stava duma v tozi stih, razpoznati ot Isus, mu podražavat dori v smärtta kato māčenicu: „ zaradi slovoto Božie i zaradi svidetelstvoto, koeto sa dali “; zaštoto istinskata vjara e dejstvena, nikoga ne e prosto falšivo uspokojavašt etiket. Tjahnoto „ svidetelstvo “ se sāstoi imenno v tova da otdadat života si za Božijata slava.

Stih 10: „ I te izvikaha s visok glas, kazvajki: Dokoga, Gospodi svjati i istinni, ne šte sādiš i ne šte otmāstiš za krāvta ni na onezi, koito živejat na zemjata? “

Neka tozi obraz ne vi zabluždava, zaštoto samo krāvta im, proljata na zemjata, vika za otmāštenie v ušite na Boga, kakto napravi krāvta na Avel, ubit ot brat mu Kain spored Bitie 4:10: „ I Bog kaza: Kakvo si storil? Glasāt na krāvta na brat ti vika kām Mene ot zemjata. “ Istinskoto sāstojanie na mārtvite e razkrito v Ekkl. 9:5-6-10. Osven Enoh, Moisej, Ilija i svetiite, koito bjaha vāzkreseni po vreme na smärtta na Isus Hristos, ostanalite „njamat učastie v ništo, koeto se vārši pod slānceto, zaštoto umāt im i pametta im sa zaginali .“ „ Njama mādrost, nito razum, nito znanie v groba .“ zaštoto pametta im e zabravena .“ Tova sa kriteriite, vdāhnoveni ot Boga otnosno smärtta . Lāževjarvaštite sa žertvi na lāžlivite doktrini, nasledeni ot ezičestvoto na grāckija filosof Platon, čieto mnienie za smärtta njama mjasto v hristijanskata vjara, vjarna na Boga na istinata. Neka vārnem na Platon tova, koeto mu prinadleži, i na Bog tova, koeto mu prinadleži: istinata za vsički nešta, i neka bādem logični, zaštoto smärtta e absolutnata protivopoložnost na života, a ne nova forma na sāštstuvane.

Stih 11: „ Na vseki ot tjah be dadena bjala dreha i im se kaza da si počinat ošte malko vreme, dokato se napālmi brojat na tehните sāslužiteli i bratja, koito štjaha da bādat ubiti, kakto i te .“

„ Bjalata roba “ e simvol na čistotata na māčenicite, koito Isus nosi za pärvu päť v Otkr. 1:13. „ Bjalata roba “ e obraz na negovata vmenena praviednost po vreme na religiozno presledvane. Vremeto na māčenicite prodālžava ot vremeto na Isus do 1798 g. V kraja na tozi period, spored Otkr. 11:7, „

zvjarät, kojto väzliža ot bezdnata “, simbol na Frenskata revoljucija i nejnite ateistični užasi ot 1793 i 1794 g., šte složi kraj na presledvanijata, organizirani ot monarhijata i katoličeskija papizäm, samite te oboznačeni kato „ zvjarät, kojto väzliža ot moreto “ v Otkr. 13:1. Sled revoljucionnoto klane v hristijanskija svjat šte se ustanovi religiozen mir. Otnovo četem: „ I im se kaza da si počinat ošte malko vreme, dokato se izpälnjat tehните säslužiteli i bratja, koito trjabva da bädat ubiti, kaktó i te .“ Počivkata na märtvite v Hristos šte prodälži do negovoto posledno slavno zavräštane. Ako priemem, če poslanieto na tozi „ peti pečat “ e adresirano do protestanti, presledvani ot katoličeskata papska inkvizicija ot erata na „ Tiatir “, vremeto za umärtvjavane na izbranite šte priključi poradi frenskite revoljucionni dejstvija, koito skoro, meždu 1789 i 1798 g., šte uništožat agresivnata sila na koalicijata meždu papstvoto i frenskata monarhija. „ Šestijät pečat “, kojto šte se otvori, sledovatelno šte se otnasja do tozi frenski revoljucionen režim, kojto Otkr. 2:22 i 7:14 nariča „ goljama skräb “. V doktrinalnoto nesäväršenstvo, koeto go karakterizira, protestantskata vjara säšto šte bäde žertva na netärpimostta na ateističnija revoljucionen režim. Imenno črez negovite dejstvija šte bäde dostignat brojät na onezi, koito trjabvaše da bädat umärtveni.

Stih 12: „ I kogato otvori šestija pečät, vidjah, če stana goljamo zemetresenie; slänceto počernja kato vretište ot kozina, a cjalata luna stana kato kräv. “

„ Zemetresenieto “, dadeno kato znak za časa na „ šestija pečät “, ni pozvoljava da postavim dejstvieto v säbota, 1 noemvri 1755 g. , okolo 10:00 č. Geografskijat mu centär e bil silno katoličeskijat grad Lisabon, v kojto sa se namirali 120 katoličeski cärkvi. Po tozi način Bog e posočil celite na gneva si, če tova „ zemetresenie “ säšto e prorokuvalo v duhoven obraz. Prorokuvanoto dejstvie šte se izpälni prez 1789 g. s västanieto na frenskija narod sreštu monarhijata mu; Bog e osädil nego, kaktó i negovija säjuznik rimokatoličeski papizäm, i dvamata sa porazeni do smärt prez 1793 i 1794 g.; dati na revoljucionnite „dva užasa“. V Otkr. 11:13 frenskoto revoljucionno dejstvie e sravneno säš „ zemetresenie “. Kato možem da datirame citiranite dejstvija, proročestvoto stava potočno. „... slänceto stana černo kato vretište ot kosmi“ „, na 19 maj 1780 g., i tova javlenie, preživjano v Severna Amerika, polučava imeto „tämen den“. Tova e den bez slänčeva svetlina, kojto säšto taka predskazva dejstvijata, izväršeni ot frenskija revoljucionen ateizäm sreštu svetlinata na pisanoto slovo Božie, simbolizirano tuk ot „ slänceto “; Svetata Biblija e izgorena v avtodafe. „ Cjalata luna stana kato kräv “, v kraja na tozi tämen den gäštite oblaci razkrivat lunata v podčertano červen cvjat. S tozi obraz Bog potväřždava sädbata, otredena za papsko-kraliskija lager na mraka meždu 1793 i 1794 g. Krävta im e trjabvalo da bäde proljata izobilno ot ostroto ostrie na revoljucionnata gilotina.

Zabeležka : V Otkr. 8:12, kato udari „ edna treta ot slänceto, edna treta ot lunata i edna treta ot zvezdite “, poslanieto na „ četvärtata träba “ šte potväřdi fakta, če žertvite na revoljucionerite šte bädat istinskite izbrani i padnalite, othväřleni ot Boga v Isus Hristos. Tova säšto potväřždava značenieto na poslanieto na „ petija pečät “, koeto toku-što vidjahme. Naistina črez dejstvieto na ateizma šte bädat izväršeni okončatelnite ubijstva na vernite izbrani.

Stih 13: „ I zvezdite ot nebeto padnaha na zemjata, kaktó smokinovo därvo, kogato se razklati ot silen vjatär, hvärlja nezrelite si smokini. “

Tozi treti znak na vremeto, tozi päť nebesen, bukvalno se izpälni na 13 noemvri 1833 g., vidim ot vsički kraišta na SAŠt meždu polunošt i 5 časa sutrinta. No podobno na predišnija znak, toj objavi duhovno säbitie s neväobrazim maštäb. Koj bi mogäl da prebroi broja na tezi zvezdi, koito padnaha väv formata na čadär po cjaloto nebesno prostranstvo ot polunošt do 5 časa sutrinta? Tova e obrazät,

kojto Bog ni dava za padenieto na protestantskite vjarvašti prez 1843 g., datata, kogato te stanaha žertva na ukaza ot Dan. 8:14, kojto vleze v sila. Meždu 1828 i 1873 g. dejstvieto na reka „Tigăr“ (Dan. 10:4), imeto na čovekoubieca, e potvrđeno po tozi način v Dan. 12:5 do 12. V tozi stih „ smokinovoto dārvo “ predstavljava vernostta na Božija narod, s izključenje na tova, če тази vjarnost e postavena pod vāpros ot obraza na „ zelenite smokini “, hvārteni na zemjata. Po podoben način protestantskata vjara e bila posreštata ot Bog s rezervi i vremenni uslovija, no prezrenieto kām proročeskite poslanija na Uiljam Milār i othvārļjaneto na vāzstanovjavaneto na sābotata dovedoha do nejnija padenie prez 1843 g. Imenno poradi tozi otkaz „ smokinjata “ ostana „ zelena “, otkazvajki da uzree, kato prieme Božijata svetlina, tja šte umre. Tja šte ostane v tova sāstojanie, otpadnala ot Gospodnata blagodat, do vremeto na Negovoto slavno zavrāštane prez 2030 g. No vnimavajte, črez othvārļjaneto na naj-novite svetlini, ot 1994 g. nasam, oficialnijat adventizām se prevārna v „ toj sāšto “, „ zelena smokinja “, obrečena da umre dva pāti.

Stih 14: „ Nebesata se ottegliha, kakto se naviva svitāk; i vsjaka planina i ostrov se premestiha ot mestata si. “

Tova zemetresenie tozi pāt e vselensko. V časa na slavnoto si javjavane Bog šte raztārsi zemjata i vsičko, koeto e na neja, hora i životni. Tova dejstvie šte se sluči po vreme na „ sedmata ot sedemte posledni jazvi na Božija gnjav “, spored Otkr. 16:18. Tova šte bāde časāt na vāzkresenieto na istinski izbranite, „ pārvoto “, tova na „ blaženite “, spored Otkr. 20:6.

Stih 15: „ Zemnite care, blagorodnicite, pālkovodcite, bogatite, silnite, vseki rob i vseki svobodnen čovek se skriha v pešterite i v skalite na planinite. “

Kogato Bogāt Sāzdatel se javi v cjalata si slava i sila, nikoja čoveška sila ne može da ustoi i nikakvo ubežište ne može da zaštiti vragovete Mu ot pravednija Mu gnjav. Tozi stih pokazva: Božijata spravedlivost terorizira vsički vinovni kategorii čovečestvo.

Stih 16: „ I kazaha na planinite i skalite: Padnete vārhu nas i ni skrijte ot liceto na Sedjaštija na prestola i ot gneva na Agneto! “

Samijat Agnec e tozi, kojto sedi na božestvenija tron, no v tozi čas veče ne e zaklanijat Agnec, kojto im se predstavja, a „ Carjat na carete i Gospodar na gospodarite “, kojto idva da smaže vragovete si na poslednite dni.

Stih 17: „ Zaštoto dojde velikijat den na gneva Mu; i koj šte može da ustoi? “

Predizvikatelstvoto e da „ oceleem “, toest da oceleem sled spravedlivata Božija namesa.

Tezi, koito mogat da „ ustojat “ v tozi užasen čas, sa onezi, koito štjaha da umrat, v sāotvetstvie s plana na nedelnija dekret, spomenat v Otkr. 13:15, spored kojto pazitelite na svjatata božestvena sābota trjabvaše da bādat uništoženi na zemjata. Užasāt na onezi, koito štjaha da gi ubijat, razkrit v predišnija stih, e objasnen. I po tozi način onezi, koito šte mogat da ustojat v denja na slavnoto zavrāštane na Isus Hristos, šte bādat temata na Otkr. 7, v kojato Bog šte ni razkrie čast ot svoja plan odnosno tjah.

Adventizām ot sedmija den

zapečatan s Božija pečat: sãbotata

Stih 1: „ Sled tova vidjah četiri angela, stojašti na četirite ågãla na zemjata, koito dãržaha četirite zemni vetrove, za da ne duha vjatãrãt na zemjata, nito na moreto, nito na njakoe dãrvo. “

Tezi „ četiri angela “ sa nebesnite angeli na Bog, angažirani v universalno dejstvie, simbolizirano ot „ četirite ågãla na zemjata “ . „ Četirite vjatãra “ simbolizirat universalni vojni, konflikti; po tozi naçin te sa „ zadãržani “, predotvrateni, blokirani, koeto vodi do universalen religiozen mir. „ Moreto “, simbol na katolicizma, i „ zemjata “, simbol na reformiranata vjara, sa v mir pomeždu si. I tozi mir se otnasja i do „ dãrvoto “, obraza na ÷oveka kato individ. Istorijata ni uçi, ÷e tozi mir e bil naložen ot ot slabvaneto na papskata vlast, smazana ot frenskija nacionalen ateizãm, meždu 1793 i 1799 g., datata, kogato papa Pij VI umira, dokato e zatvoren v zatvora Citadela vãv Valans sjur Ron, kãdeto sãm roden i živeja. Tova dejstvie se pripisva na „ zvjara, kojto se izdiga ot bezdãnnata jama “ v Otkr. 11:7. Nariça se ošte „ ÷etvãrta trãba “ v Otkr. 8:12. Sled nego, vãv Francija, imperskijat režim na

Napoleon I , simboliziran ot „ orel “ v Otkr. 8:13, šte zapazi vlastta si nad katoličeskata religija, rehabilitirana ot Konkordata.

Stih 2: „ I vidjah drug angel da se vāzdiga ot iztok, kojto imaše pečata na živija Bog. I toj izvika s visok glas kām četirite angela, na koito beše dadeno da povredjat zemjata i moreto, i kaza :

„ Izgrjavaštoto slānce “ se otnasja do Bog, poseštavašt v Isus Hristos zemnoto si stado v Luka 1:78. „ Pečatāt na živija Bog “ se pojavjava v nebesnija lager na Isus Hristos. S „ silen glas “, kojto potvrđdava negovata vlast, angelāt izdava zapoved na vselenskite demonični angelski sili, polučili Božieto razrešenje „ da vredjat “, na „ zemjata “ i „ moreto “, toest na protestantskata vjara i rimokatoličeskata vjara. Tezi duhovni tālkuvanija ne izključvat bukvalnoto priloženie, koeto šte se otnasja do „ zemjata, moreto i dārvetata “ na našeto tvorenie; koeto bi bilo trudno da se izbegne s izpolzvaneto na jadreni orāžija po vreme na „ šestata trāba “ ot Otkrovenie 9:13-21.

Stih 3: „ Ne povređdajte zemjata, nito moreto, nito dārvetata, dokato ne podpečatame slugite na našija Bog na čelata im. “

Tozi detalj ni pozvoljava da razpoložim načaloto na zapečatvaneto na izbranite ot proletta na 1843 g. do esenta na 1844 g. Imenno sled 22 oktomvri 1844 g. pārvijat adventist, kapitan Džouzev Bejts, e zapečatan, kato individualno priema sedmija den, sābotna počivka. Skoro toj šte bāde podražavan, postepenno, ot vsičkite si adventni bratja i sestri po onova vreme. Zapečatvaneto započva sled 22 oktomvri 1844 g. i šte prodālži prez „ pette meseca “, prorokuvani v Otkr. 9:5-10; „ pet meseca “ ili 150 dejstvitelni godini spored koda den-godina na Ezekii 4:5-6. Tezi 150 godini sa prorokuvani za religiozen mir. Ustanovenijat mir blagoprijatstva provāzglasjavaneto i vseobštoto razvitie na poslanieto na „adventistite ot sedmija den“, predstaveno dnes vāv vsički zapadni strani i navsjakāde drugade, kādeto e bilo vāzmožno. Adventnata misija e vseobšta i kato takava zavisi izključitelno ot Boga. Sledovatelno, to njama kakvo da polučava ot drugi hristijanski denominaciji i, za da bāde blagosloveno, trjabva da razčita edinstveno na vdāhnovenieto, dadeno ot Isus Hristos, negovata nebesna Glava na glavite, kojto dava razbiraneto za četene na „sveštenata Biblija“; Biblijata, pisanoto slovo Božie, koeto predstavjava negovite „ dvama svideteli “ v Otkr. 11:3. Započnalo prez 1844 g., vremeto na mir, garantirano ot Boga, šte priključi prez esenta na 1994 g., kaktō šte pokaže izučavaneto na Otkr. 9.

Važna zabeležka otnosno „pečata na Boga“: Samata sābota ne e dostatāčna, za da opravdae roljata si na „ pečat na Boga “. Zapečatvaneto predpolaga, če tja e sāprovodena ot delata, podgotveni ot Isus za negovite svetii: ljubovta kām istinata i proročeskata istina , i svidetelstvoto na ploda, predstaven v 1 Kor. 13. Mnogo ot tezi, koito pazjat sābotata, bez da otgovarjat na tezi kriterii, šte ja izostavjat, kogato se pojavi zaplahata ot smārt za nejnoto spazvane. Sābotata ne e nasledena; Bog e, kojto ja dava na izbranite, kato znak , če tja prinadleži na tjah . Spored Ezekii 20:12-20: „ I dadoh im Moite sāboti, za da bādat znak meždu Men i tjah, za da poznajat, če Az sām Gospod, Kojto gi osveštavam.../...Osvetete Moite sāboti i te neka bādat znak meždu Men i vas, za da poznajat, če Az sām Gospod, vašijat Bog .“ Bez da protivoreča na toku-što kazanoto, a po-skoro za da go potvrđdja, četem vāv 2 Tim. 2:19: „ No tvārdata osnova na Boga stoi, imajki tozi pečat : Gospod poznava Negovite ; i: Vseki, kojto nareče imeto Gospodne, neka se otkloni ot bezzakonie. “

Stih 4: „ I čuh broja na podpečatanite: sto četirideset i četiri hiljadi ot vsičkite plemena na izraitjanite. “

Apostol Pavel demonstirira v Rimljanji 11, s obraz, če obārnatite ezičnici sa prisadeni kām korena na patriarha Avraam, ot kogoto evreite tvārdjat, če sa potomci. Spaseni črez vjara, podobno na nego, tezi obārnati ezičnici duhovno prodālžavat 12-te plemena na Izrael. Plātskijat Izrael, čijto znak e bilo obrjazvaneto, padna, predaden na djavola, zaradi othvārljaneto na Mesijata Isus. Hristijanskata vjara, kojato izpadna v otstāpničestvo ot 7 mart 321 g., e sāšto taka duhoven Izrael, kojto e padnal ot тази data. Tuk Bog ni predstavja avtentičen duhoven Izrael, blagosloven ot Nego ot 1843 g. Tova e tozi, kojto nosi universalnata misija na adventizma ot sedmija den. I veče citiranoto čislo „ 144 000 “ zaslužava objasnenie. To ne može da se priema bukvalno, zaštoto sled kato sravnihme potomstvoto na Avraam sās „ zvezdite na nebeto “, čisloto izgležda tvārde malko. Za Boga Sāzdatel čislata govornjat tolkova, kolkoto i bukвите. Togava trjabva da razberem, če termināt „ čislo “ v tozi stih ne trjabva da se tālkuva kato čislovo količestvo, a kato duhoven kod, kojto oboznačava religiozno povedenie, koeto Bog blagoslavja i otdelja (koeto Toj osveštava). Taka „ 144 000 “ se objasnjava po slednija način: $144 = 12 \times 12$, a $12 = 7$, čisloto na Bog + 5, čisloto na čoveka = zavet meždu Bog i čoveka. Kubāt na tova čislo e simvol na sāvāršenstvoto, a kvadratāt mu - tozi na negovata povārhnost. Tezi proporcii šte bādat tezi na Novija Jerusalem, opisan v Otkr. 21:16 v duhoven kod. Termināt „ hiljada “, kojto idva sled tova, simbolizira bezbrojno množestvo. Vsāštnost „ 144 000 “ označava množestvo ot sāvāršeni izkupeni māže, koito sključvat zavet s Boga. Tova pozovavane na plemenata na Izrael ne biva da ni iznenadva, zaštoto Bog ne izostavi proekta si vāpreki posledovatelnite provali na sājuzite si s horata. Evrejskijat model, predstaven sled izhoda ot Egipet, ne se razprostira do Hristos bez pričina. I črez svojata hristijanska istina i uvaženie kām vsičkite i zapovedi, vključitelno тази za sābotata v častnost, i vāzstanovenite moralni, zdravni i drugi obredi, Bog namira vāv vernija disidentski adventizām ot poslednite dni model na Izrael, sāotvetstvašt na Negovija ideal. Neka dobavim, če v teksta na četvārtata zapoved Bog kazva za sābotata na Svoja Izbran: „ Imaš šest dni, za da vāršiš vsičkite si dela ... no sedmijat e denjat na JaHVE, tvoja Bog.“ Okazva se, če 6 dni ot po 24 časa sa obšto 144 časa. Sledovatelno možem da zaključim, če 144 000 zapečatani sa verni nabljudateli na тази božestvena naredba. Životāt im e beljazan ot tova uvaženie kām šestte dni, razrešeni za tehните svetski dela. No na sedmija den te počitat osvetenija obekt na počivkata na тази zapoved. Duhovnijat karakter na tozi „adventistki“ Izrael šte bāde demonstriran v stihove ot 5 do 8, koito sledvat. Imenata na citiranite evrejski patriarsi ne sa tezi, koito sa sāsstavljavali plātskija Izrael. Tezi, koito Bog e izbral, sa tam samo za da nosjat skrito poslanie v opravdanieto na proizhoda si. Kakto pri imenata na „ sedemte sābranija “, tezi na „ dvanadesette plemena “ nosjat dvojno poslanie. Naj-prostoto se razkriva črez tehniija prevod. No naj-bogato i naj-složno se osnovava na deklaraciite, napraveni ot vsjaka majka, kogato tja opravdava davaneto na ime na deteto si.

Stih 5: „ Ot plemeto na Juda, dvanadeset hiljadi bjaha podpečatani; ot plemeto na Ruvim, dvanadeset hiljadi; ot plemeto na Gad, dvanadeset hiljadi; “

Za vsjako ime čisloto „ dvanadeset hiljadi zapečatani “ označava: množestvo māže, sājuzeni s Boga, zapečatani črez sābotata.

Juda : Hvala na Jahve; majčinski dumi ot Bitie 29:35: „ Šte hvalja Jahve .“

Ruvim : Vižte sin; majčinski dumi ot Bitie 29:32: „ Gospod vidja moeto uniženie “

Gad : Štastie; majčini dumi ot Bitie 30:11: „ Kakvo štastie! “

Stih 6: „ ot plemeto na Asir, dvanadeset hiljadi; ot plemeto na Neftalim, dvanadeset hiljadi; ot plemeto na Manasija, dvanadeset hiljadi; “

Za vsjako ime čislotu „ dvanadeset hiljadi zapečatani “ označava: množestvo máže, sájuzeni s Boga, zapečatani črez šabotata.

Asir : Štastliv: majčinski dumi ot Bitie 30:13: „ Kolko sām štastliv! “

Neftalim : Borešt se: majčinski dumi ot Bitie 30:8: „ Bih se božestveno sās sestra si i pobedih .“

Manasija : Zabravi: baštinski dumi ot Bitie 41:51: „ Bog me nakara da zabravja vsičkrite si nevoli .“

Stih 7: „ ot plemeto na Simeon, dvanadeset hiljadi; ot plemeto na Levi, dvanadeset hiljadi; ot plemeto na Isahar, dvanadeset hiljadi; “ Za vsjako ime čislotu „ dvanadeset hiljadi zapečatani “ označava: množestvo ot máže, sájuzeni s Boga, zapečatani ot šabotata.

Simeon : Čujte: Majčinski dumi ot Bitie 29:33: „ Gospod ču, če ne bjah običan .“

Levij : Privārgan: majčinski dumi ot Bitie 29:34: „ Tozi pāt mážžāt mi šte se privārže kām men .“

Isahar : Zaplata: majčinski dumi ot Bitie 30:18: „ Bog mi dade zaplatata mi .“

Stih 8: „ Ot plemeto na Zavulon, dvanadeset hiljadi; ot plemeto na Josif, dvanadeset hiljadi; ot plemeto na Veniamin, dvanadeset hiljadi podpečatani .“

Za vsjako ime čislotu „ dvanadeset hiljadi zapečatani “ označava: množestvo máže, sájuzeni s Boga, zapečatani črez šabotata.

Zavulon : Žilište: majčini dumi ot Bitie 30:20: „ Tozi pāt mážžāt mi šte živee s men .“

Josif : Toj premahva (ili dobavja): majčinski dumi ot Bitie 30:23-24: „ Bog premahna pozora mi... / (... neka JaHVE mi dobavi ošte edin sin) “

Veniamin : Sin na desnicata: majčini i baštini dumi ot Bitie 35:18: „ I kogato tja beše na kosām da izdade dušata si, zaštoto umiraše, nareče go Ben-oni (Sin na mojata skrāb) ; no bašta mu go nareče Veniamin (Sin na desnicata).“

Tezi 12 imena, kaktō i majčinite i baštinite dumi, izrazjavat preživjavaneto, preživjano ot poslednoto sābranie na adventisti, izbrani ot Boga; „ nevastata, prigtvena “ za svoja Sāprug Hristos v Otkr. 19:7. Pod predstavenoto posledno ime, tova na „ Veniamin “, Bog prorokuva za okončatelnoto položenie na svoja Izbrannik, zaplašen sās smārt ot buntovni máže. Promjanata na imeto, naložena ot baštata, Izrael, prorokuva namesata na Bog v polza na Negovite izbranic. Negovoto slavno zavrāštane obrāšta situacijata. Tezi, koito štjaha da umrat, sa proslaveni i vāzneseni na nebeto, kādeto se prisāedinjavat kām Isus Hristos, vsemogāštija i slaven Bog Sāzdatel. Izrazāt „Sinove na djasnata rāka“ pridobiva pālnoto si proročesko značenje: djasnata rāka beše Izbranijat ili poslednijat duhoven Izrael, i nejnite sinove, izkupenite izbranic, koito go sāstavjat. Sāšto taka, te sa ovcete, postaveni otdjasno na Gospoda (Mat. 25:33).

Stih 9: „ Sled tova poglednah i eto, goljamo množestvo, koeto nikoj ne možeše da prebroi, ot vseki narod, ot vsjako pleme, ot vseki narod i ot vseki ezik, stoeše pred prestola i pred Agneto, oblečeni v beli drehi, s palmovi klonki v rāce. “

Tova „ goljamo množestvo, koeto nikoj ne možeše da izbroi “, potvrđdava duhovno kodiraniya simvoličen harakter na „ čislata “ „144 000“ i „12 000“, citirani v predhodnite stihove. Osven tova, se pravi aljuzija kām potomstvoto na Avraam črez izraza: „ nikoj ne možeše da gi izbroi “; kakto sās „ zvezdite na nebeto “, koito Bog mu beše pokazal, kazvajki: „ takava šte bāde i tvoeto potomstvo “. Proizhodāt im e mnogobroen, ot vseki narod, vsjako pleme, vseki narod i vseki ezik, i ot vsjaka epoha. Temata na тази glava obače e nasočena po-specialno kām poslednoto adventno poslanie s negovija universalen harakter, daden ot Boga. Te nosjat „ beli drehi “, zaštoto sa bili gotovi da umrat kato māčenci, osādeni na smārt s dekret, obnarodvan ot poslednite buntovnici spored Otkr. 13:15. „ Palmovite klonki “, dāržani v rācete im, simbolizirat pobedata im sreštu lagera na grešnicite.

Stih 10: „ I te izvikaha s visok glas, kazvajki: Spasenie na našija Bog, Kojto sedi na prestola, i na Agneto. “

Dejstvieto izvikva konteksta na slavnoto zavrāštane na Isus Hristos, usporedno s opisanieto na reakciite na buntovničeskija lager, opisano v Otkr. 6:15-16. Tuk dumite, izrečeni ot spasenite izbrani, sa absolutna protivopoložnost na tezi na buntovnicite. Zavrāštaneto na Hristos daleč ne gi plaši, a gi radva, uspokojava i spasjava. Vāprosāt, zadaden ot buntovnicite „ Koj može da ustoi? “, polučava svoja odgovor tuk: adventistite, koito sa ostanali verni na misijata, kojato Bog im e poveril do kraja na sveta, riskuvajki života si, ako e neobhodimo. Tazi vjarnost se osnovava na tjahnata privāžzanost kām počitta kām svjatata sābota, osvetena ot Boga ot osnovavaneto na sveta, i na ljubovta im, pokazana kām Negovoto proročesko slovo. Tova e ošte poveče vjarno, tāj kato sega te znajat, če sābotata prorokuva velikija pokoj na sedmoto hiljadoletie, v koeto, pobedonosni sled Isus Hristos, šte mogat da vljazat, kato polučat večnija život, obeštan v Negovo ime.

Stih 11: „ I vsički angeli stojaha okolo prestola i starejšinite, i četirite živi sāštestva, i padnaha na licata si pred prestola pred Boga. “

Predstavenata ni scena izvikva navlizaneto v Božijata velika nebesna počivka. Otkrivame obrazite ot glavi 4 i 5, koito razgleždat тази tema.

Stih 12: „ Kazvajki: Amin! Blagoslovenie, slava, mādrost, blagodarenie, počit, sila i mogāštestvo da bādat na našija Bog do večni vekove. Amin! “

Štastlivi ot tozi krasiv kraj na preživjavaneto na zemnoto spasenie, angelite izrazjavat svojata radost i blagodarnost kām Boga na dobrotata, kojto e naš Sāzdatel, tehen, naš, tozi, kojto poe iniciativata da izkupi grehovete na zemnite izbranici, kato dojde da se vāplāti v slabostta na čoveškata plāt, za da pretārpi tam užasna smārt, iziskvana ot Negovata spravedlivost. Tezi množestva ot nevidimi oči sa prosledili vsički fazi na tozi plan na spasenie i sa se udivljavali na vāzvišenata demonstracija na Božijata ljubov. Pārvata дума, kojato proiznasjat, e „ Amin! Naistina! Vjarno e! Zaštoto Bog e Bog na istinata, neka Toj bāde istinski“. Vtorata дума e „ tozi , kojto e Bogāt na istinata“. „ hvala “ e bilo i pārvoto ime na 12-te plemena: „ Juda “ = Hvala. Tretata дума e „ the“ slava “ i Bog e s pravo privāžzan kām slavata si, zaštoto šte si ja pripomni v Otkr. 14:7, za da ja iziskva, kato unikalen Bog-tvorec, ot onezi, koito pretendirat za negovoto spasenie ot 1843 g. nasam. Četvārtata дума e „

mădrost “. Izučavaneto na tozi dokument ima za cel da go napravi otkrivaem za vsički Negovi izbrani. Tazi božestvena mădrost nadhvãrlja našeto vãobraženie. Finost, igri na uma, vsičko e tam v božestven format. Na peto mjasto idva „ blagodarnost “. Tova e religioznata forma na blagodarnost, kojato se osãštstvjava črez sveti dumi i dela. Na šesto mjasto idva „čest“. Tova e, s koeto buntovnicite naj-mnogo sa razočarovali Boga. Te se otnasjaha s prezrenie kãm nego, kato osporvaha negovata razkrita volja. Naprotiv, izbranite sa mu otdali, dokolkoto e vãzmožno, počitta, kojato mu se polaga po zakon. Na sedmo i osmo mjasto idvat „ sila i mošt “. Tezi dve nepredolimi nešta bjaha neobhodimi, za da se svaljat tiranite na zemjata, da se smažat arogantnite buntovnici, dokato te vse ošte upravljavaha zemjata. Bez tazi sila i mošt poslednite izbrani štjaha da umrat kato tolkova mnogo drugi măčenicite prez hristijanskata epoha.

Stih 13: „ I edin ot starejšinite v otgovor mi kaza: Koi sa tezi, oblečeni v beli drehi, i otkãde dojdoha? “

Postavenijat vãpros ima za cel da ni razkrie osobenostta na simvola na „ belite drehi “ vãv vrãzka s „ belite “ drehi ot Otkr. 3:4 i „ finoto platno “, koeto v Otkr. 19:8 oboznačava „ pravednite dela na svetiite “ na „podgotvenata nevesta “ na poslednite vremena, toest vernija adventizãm na poslednoto vreme, gotov za svoeto vãznesenie kãm nebeto.

Stih 14: „ Az mu kazah: Gospodi moj, ti znaeš. A toj mi kaza: Tova sa onezi, koito dojdoha ot goljama skrãb i sa oprali drehite si, i sa gi izbelili v krãvta na Agneto. “

„ belite odeždi “, Joan vsãštnost može da se nadjava na otgovor ot edin ot tjah. I očkvanijat otgovor idva: „ Tova sa onezi, koito idvat ot goljamata skrãb “, toest izbranite, žertvite i măčenicite na religioznite vojni i ateizma, kakto ni e razkrit „ petijat pečat “. V Otkr. 6:9-11: „ Na vseki ot tjah se dade bjala dreha i im se kaza da si počinat ošte malko, dokato se izpãlnjat tehните sãslužiteli i bratja, koito trjabvaše da bãdat ubiti, kakto i te. “ V Otkr. 2:22 „ goljamata skrãb “ se otnasja do klaneto na ateističnija frenski revoljucionen režim, izvãršeno mežu 1793 i 1794 g. V potvãrženie, v Otkr. 11:13 četem: „ ...sedem hiljadi mãže bjaha ubiti v zemetresenieto “; „ sedem “ za religiozni i „ hiljada “ za množestvo. Frenskata revoljucija e kato zemetresenie, koeto sãšto ubiva Božii slugi. No tazi „ goljama skrãb “ beše samo pãrvata forma na tova postiženie. Vtorata ì forma šte bãde osãštstvena črez „ šestata trãba “ ot Otkr. 9, fines na montaža v Otkr. 11 šte razkrie tozi fakt. Množestva neverni hristijani šte bãdat ubiti po vreme na Tretata svetovna vojna, koeto „ šestata trãba “ simbolizira i potvãrždava. No ot 1843 g. nasam Bog izbira izbranite, koito osveštava, i poslednite, koito otdelja, sa tvãrde cenni v Negovite oči, za da bãdat uništoženi. Toj gi podgotvja za poslednoto svidetelstvo v istorijata na zemnoto spasenie; svidetelstvo za vjarnost, koeto te šte Mu dadat, kato ostanat verni na Negovija sedmi den, sãbota, dori kogato sa zaplašeni sãš smãrt ot buntovničeskija lager. Tova posledno izpitatie na Božija plan e razkrito v poslanieto, proizneseno vãv „ Filadelfija “ v Otkr. 3:10 i Otkr. 13:15 (ukaz za smãrt). Za Bog namerenieto si struva dejstvie i dokolkoto, podloženi na izpitatie, te priemat riska ot smãrtta, te bivat asimilirani ot Nego v grupata na măčenicite i po tozi način polučavat „ bjalata roba “ na istinskite măčenicite. Te šte izbegnat smãrtta samo blagodarenie na spasitelnata namesa na Isus Hristos. V tova posledno izpitatie, sled vtorata „ goljama skrãb “, črez svidetelstvoto na svojata vjarnost, te ot svoja strana šte „ izperat drehite si i šte gi izbeljat v krãvta na Agneto “, kato ostanat verni do smãrtta, s kojato šte bãdat zaplašeni. V kraja na tova posledno izpitatie na vjarata, brojat na onezi, koito po tozi način e trjabvalo da umrat kato măčenicite, šte bãde pãlen i smãrtnijat „ pokoj “ na măčenicite svetii ot „ petija pečat “ šte priključi s tjahnoto vãzkresenie. Ot 1843 g. i osobeno ot 1994 g. deloto na osveštenie, predprieto ot Bog, pravi bezpolezno smãrtta na

istinskite izbrani, koito sa ostanali živi i verni do časa na Negovoto završštane, a krajat na vremeto na blagodatna, koeto go predšestva, go pravi ošte po-bezpolezno.

Stih 15: „ Zatova sa pred prestola na Boga i Mu služat denem i noštem v hrama Mu. I Sedjaštijat na prestola šte obitava meždu tjah. “

Razbirame, če za Boga tozi vid izbrani predstavljavat osobeno visok elit. Toj šte im dade specialni počesti. V tozi stih Duhät izpolzva dve vremena, segašno i bādešte vreme. Glagolite, spregnati v segašno vreme „ te sa “ i „ mu služat “, razkrivat neprekāsnatostta na tjahnoto povedenie v tjaloto im ot plāt, koeto e hramāt na Boga, kojto obitava v tjah. I tova dejstvie šte bāde razšireno v nebeto sled grabvaneto im ot Isus Hristos. V bādešte vreme Bog dava svoja otgovor na tjahnata vjarnost: „ Onzi, Kojto e na prestola, šte razpāne šatrata si nad tjah “ za večnostta.

Stih 16: „ Njama veče da gladuvat, nito šte žaduvat, i slānceto njama da gi gree, nito žega. “

Tezi dumi označavat za izbranite adventisti na kraja, če sa bili „ gladni “, zaštoto sa bili lišeni ot hrana, i „ žadni “, zaštoto sa bili lišeni ot voda ot svoje māčiteli i tāmničari. „ Ogānjat na slānceto “, čijato „ žega “ se zasilva v četvārtata ot sedemte posledni Božii jazvi, šte gi e izgoril i šte gi e nakaral da stradat. No imenno ot ogānja na kladite na papskata inkvizicija, drugija vid „ žega “, sa bili pogālnati ili izmāčvani i māčenicite na „ petija pečat “. Dumata „ žega “ se otnasja i do ogānja na konvencionalnite i atomnite orāžija, izpolzvani v konteksta na šestata trāba . Ocelelite ot tozi posleden konflikt šte sa preminali prez ogānja. Tezi nešta nikoga poveče njama da se slučat vāv večnija život, v kojto samo izbranite šte vljazat.

Stih 17: „ Zaštoto Agnecāt, Kojto e posred prestola, šte gi hrani i šte gi vodi kām živi izvori s vodi; i Bog šte obārše vsjaka sālza ot očite im. “

„ Agnecāt “ vsāštност e i Dobrijat Pastir, kojto šte pase ljubimite si ovce. Negovata božestvenost otnovo se potvārždava tuk črez pozicijata mu „ posred trona“ . Negovata božestvena sila vodi izbranite mu „ kām izvorige na vodite na života “, simvoličen obraz na večnija život. I nasočen kām krajnija kontekst, v kojto pri završštaneto mu poslednite mu izbranci šte bādat v sālzi, toj „ šte obārše vsjaka sālza ot očite im “. No sālzite sa bili i djal na vsički negovi maltretirani i presledvani izbranci prez cjalata istorija na hristijanskata epoha, često do poslednija im dāh.

Zabeležka : Vāpreki izmamnite prividnosti, nabljudavani v našeto vreme na 2020 g., v koeto istinskata vjara sjakaš e izčeznala, Bog prorokuva obrāštaneto i spasenieto na „množestva“, idvašti ot vsički rasovi, etničeski i ezikovi proizhodi na zemjata. Istinska privilegija e, kojato Toj dava na Svoite izbrani da znajat, če spored Otkr. 9:5-10 vremeto na vseobšto religiozno razbiratelstvo i mir e programirano ot Nego samo za „150“ godini (ili pet proročeski meseca) meždu 1844 i 1994 g. Tozi otličiten kriterij za istinskite izbrani e citiran ot Duha v Negovoto poslanie ot Otkr. 17:8: „ Zvjarāt, kojto si vidjal, beše i go njama; toj trjabva da izleze ot bezdnata i da otide v pogibel. I onezi, koito živejat na zemjata, čiiito imena ne sa zapisani v knjigata na života ot sāzdanieto na sveta, šte se učudjat, kogato vidjat zvjara , zaštoto beše i go njama, i ošte njama da bāde. Istinski izbranite njama da se učudjat, kogato vidjat neštata, koito Bog im e vāzvestil črez proročeskoto Si slovo, da se sbādvat . “

Otkrovenie 8: Pãrvite ÷etiri trãbi

Pãrvite ÷etiri Božíi nakazanija

Stih 1: „ I kogato otvori sedmija peãat, nastana tišina na nebeto za okolo polovin ÷as. “

Otvãrjaneto na „ sedmija peãat “ e izkljuãitelno važno, zaštoto to razrešava pãlnoto otvarjane na knjigata Otkrovenie, „ zapeãatana sãs sedem peãata “ spored Otkr. 5:1. Tišinata, kojato beleži tova otvarjane, pridava na dejstvieto izkljuãitelna tãržeštvenost. To ima dve opravdanija. Pãrvoto e idejata za razkãšvaneto na vrãzkata meždú nebeto i zemjata, priãineno ot izostavjaneto na sãbotata na 7 mart 321 g. Vtoroto se objasnjava po slednija naãin: ÷rez vjara az otãždestvjavam tozi „ sedmi peãat “ s „ peãata na živija Bog “ ot glava 7, kojto spored men oboznaãava svjatata sãbota, osvetena ot Boga ot osnovavaneto na sveta. Toj napomni za nejnata važnoš, kato ja napravi predmet na ÷etvãrtata ot desette si zapovedi. I tam otkrih dokazatelstva, koito razkrivat izkljuãitelnata i važnoš za Boga, našija vãzvišen Sãzdatel. No ošte v razkaza ot Bitie zabeljazah, ÷e sedmijat den e predstavjen otdelno vãv vtora glava. Pãrvite šest dni sa razgledani v pãrva glava. Nešto poveãe, sedmijat den ne e zatvoren, kãkto predišnite, s formulata „ stana veãer i stana utro “. Tãzi osobenost e opravdana ot proroãeskata mu rolja na sedmoto hiljadoletie ot Božíja spasitelen plan. Postaveno pod znaka na veãnostta na izbranite, izkupeni ÷rez krãvta na Isus Hristos, sedmoto hiljadoletie samo po sebe si e kato den bez kraj. V potvãrzenie na tezi nešta, v predstavjaneto si v evrejskata Biblija, Torata, tekstãt na ÷etvãrtata zapoved e otdelen ot ostanalite i e predšestvan ot znak, kojto iziskva vreme na poãtitelno mãlãanie. Tozi znak e evrejskata bukva „Pe“ i po tozi naãin izoliran, otbeljazvajki prekãšvane v teksta, toj priema imeto „petuhot“. Sledovatelno sãbotnata poãivka na sedmija den ima pãlnoto osnovanie da bãde otbeljazana ot Bog po osoben naãin. Ot proletta na 1843 g. tja e priãinila zagubata na tradicionnata protestantska vjara, naslednica na katoliãeskata „nedelja“. I sled sãštoto izpitãnie, no prez esenta na 1844 g., to otnovo se prevãrãšta v znak za prinadležnoš kãm Boga, kojto Ezekiil 20:12-20 go dava: „ Dadoh im i sãbotite Si kato znak meždú Men i tjah, za da poznajat, ÷e Az sãm Jahve, Kojto gi osveštava.../...Osvetete sãbotite Mi i neka te bãdat znak meždú Men i vas, za da poznajat, ÷e Az sãm Jahve, vašíjat Bog. “ Samo ÷rez nego izbranijat može da vlezee v tajnata na Boga i da otkrie toãnata programa na Negovija razkrit proekt.

Vãpreki tova, v glava 8, Bog izvikva verigi ot poslanija na prokljatie. Tova me kara da pogledna istinatã za sãbotata ot gledna toãka na prokljatijata, koito nejnoto izostavjane ot hristijanite sled 7 mart 321

g. e porodilo vāv verigi po vreme na hristijanskata epoha. Tova e, koeto sledvaštijat stih šte potvārdi, kato svārže temata za sābotata sās „ sedemte trābi “, simboli na „sedemte božestveni nakazanija“, koito šte porazjat hristijanskoto neverie ot 7 mart 321 g.

Stih 2: „ I vidjah sedemte angela, koito stojaha pred Boga, i na tjah se dadoha sedem trābi. “

Pārvata ot privilegiite, polučeni črez osveštavaneto na sedmija den, sābotata , sama po sebe si osvetena ot Boga, e da se razbere značienieto, koeto tja pridava na temata za „ sedemte trābi “. Črez formata na podhoda, kojto ì se dava, тази tema napālno otvarja intelekta na izbranite. Zaštoto tja predostavja dokazatelstvo za obvinienieto v „ greha “, citirano v Dan. 8:12 sreštu hristijanskoto sābranie, ot Boga. Vsāštnost tezi „sedem nakazanija“ ne biha bili naloženi ot Boga, ako tozi grjah ne sāšttestvuvaše. Nešto poveče, v svetlinata na Levit 26, tezi nakazanija sa opravdani s omraza kām Negovite zapovedi. V starija zavet Bog veče e vāzpriel sāštija princip, za da nakaže bezzakonieto na nevernija i pokvaren plātski Izrael. Sāzdateljat i zakonodateljat Bog, kojto ne se promenja, ni dava tuk krasivo dokazatelstvo. Dvata zaveta sa podčineni na edni i sāšti iziskvanija za poslušanie i vjarnost.

Dostāpāt do temata za „ trābite “ šte ni pozvoli da demonstrirame posledovatelnite osāždanija na vsički hristijanski religii: katoličeska, pravoslavna, protestantska ot 1843 g. nasam, no sāšto i adventna ot 1994 g. nasam. Tja razkriva i universalnoto nakazanie na „ šestata trāba “, kojato šte gi udari zaedno predi kraja na vremeto na blagodatta. Po tozi način možem da izmerim nejnoto značenie. „ Sedmata trāba “, svārzana s zavrāštaneto na Hristos, toest prjakoto dejstvие na Boga, šte bāde razgledana otdelno, podobno na sābotata, v glava 11, sled koeto šte bāde do goljama stepen razvita v glavi 18 i 19.

Ot poslednite 17 veka ot 321 g., ili po-točno 1709 godini, 1522 godini sa beljazani ot prokljatija, pričineni ot narušavaneto na sābotata do nejnoto vāzstanovjavane, planirano za 1843 g. v ukaza na Dan. 8:14. I ot тази data na vāzstanovjavaneto ì do zavrāštaneto na Isus Hristos prez 2030 g., sābotata e predlagala svojata blagoslovija samo za 187 godini. Sledovatelno sābotata e pričinila poveče vreda na nevernite māže, otkolkoto polza na vernite izbrani. Prokljatieto naddeljava i sledovatelno тази tema ima svoeto mjesto v тази glava 8, kojato predstavja božestvenite prokljatija.

Stih 3: „ I drug angel dojde i zastana pred oltara, kato dāržeše zlatna kadilnica; i mu se dade mnogo tamjan, za da go prinese s molitvite na vsički svetii vārhu zlatnija oltar, kojto beše pred prestola. “

V Daniil 8:13, sled kato citirat „ greha na zapustenieto “, svetiite vāv videnieto se pozovavat na „ vsekidnevieto “, koeto se otnasja do „ neizmennoto “ nebesno „ sveštenstvo “ na Isus Hristos, spored Evr. 7:23. Na zemjata, ot 538 g. nasam, papskijat režim mu go e otnel spored Dan. 8:11. Prez 1843 g. pomirenieto s Isus Hristos iziskva negovoto vāzstanovjavane. Tova e celta na temata, kojato razgleždame v tozi stih 3, kojto otvarja nebeto i ni pokazva Isus Hristos v negovata simbolična rolja na nebesen pārvosveštenik-hodataj za grehovete na svoite izbrani i samo na tjah. Imajte predvid, če na zemjata, meždu 538 i 1843 g., тази scena i тази rolja sa parodirani i uzurpirani ot dejnostta na rimokatoličeskite papi, koito se reduvat edin drug vāv vremeto, neprekāsnato izmamvajki Boga za negovoto zakonno vārhovno suverenno pravo.

Tāj kato e predstavena v тази glava 8 i tāj kato e prestanala ednovremenno s izostavjaneto na sābotata, тази tema za hodatajstvoto na Isus Hristos ni e predstavena i pod aspekta na prokljatieto za prekratjavane na tova hodatajstvo za hristijanskite množestva, koito sa bili nesāznatelni žertvi na

ezičeskija rimski „den na slānceto“; tova, dori i osobeno , sled podveždaštata i sāblaznitelna promjana na imeto mu: „nedelja“: den Gospoden. Da, no na koj gospodar? Uvi! Tozi dolu.

Stih 4: „ Dimāt ot tamjana se vāzdigna ot rākata na angela pred Boga s molitvite na svetiite. “

„ Aromatite “, koito sāpātstvat „ molitvite na svetiite “, simbolizirat prijatnija aromat na žertvata na Isus Hristos. Imenno Negovata demonstracija na ljubov i vjarnost pravi molitvite na Negovite izbrani ugodni na Negovija božestven sād. Važno e da se otbeleži v tozi stih značienieto na vrāzkata meždu dumite „ dim “ i „ molitvi na svetiite “. Tozi detalj šte bāde izpolzvan v Otkr. 9:2, za da oboznači molitvite na lāžeprotestantskite hristijani, otkakto se e ustanovila novata situacija prez 1843 g.

V tozi stih Bog ima predvid situacijata, kojato e preobladavala meždu apostolskata era i prokletata data 7 mart 321 g. Predi premahvaneto na sābotata, Isus priema molitvite na izbranite i se zastāpva za tjah. Tova e pedagogičeski obraz, kojto pokazva, če vertikalnata vrāzka meždu Bog i negovite izbrani se zapazva. Tja šte bāde takava, dokato te svidetelstvat za vjarnost kām negovata ličnost i negovoto učenie za istinata, toest do 321 g. Prez 1843 g. sveštēničestvoto na Isus šte vāzobnovi cjalata si blagoslovena dejnost v polza na adventnite izbrani svetii. Vāpreki tova, meždu 321 i 1843 g., reformatorite se vāzpolzvat ot negovata blagodat, podobno na tezi ot vremeto na Tiatir .

Stih 5: „ I angelāt vze kadilnicata, napālni ja s ogān ot oltara i go hvārli na zemjata. I stanaha glasove, grāmotevici, svetkavici i zemetresenie. “

Opisanoto dejstvje e vidimo nasilstveno. Tova e dejstvieto na Isus Hristos v kraja na negovoto hodatajstveno služenie, kogato vremeto na blagodatata priključva. Roljata na „ oltara “ priključva i „ ogānjat “, obraz na izkupitelna smārt na Isus Hristos, e „ hvārten na zemjata “, iziskvajki nakazanie ot onezi, koito sa go podcenili, a za njakoi i sa go prezirali. Krajat na sveta, beljazan ot prjakata namesa na Bog, e izvikan tuk ot ključovata formula, razkrita v Otkr. 4:5 i Izh. 19:16. Pregledāt na hristijanskata epoha zavāršva s tova „adventistko“ idvane na Isus Hristos.

Kakto i pri sābotata, temata za nebesnoto zastāpničestvo na Isus Hristos e predstavena črez prokljatieto na Negovija sād meždu 321 i 1843 g. Svetiite, koito postavjat pod vāpros Duha za Nego v Dan. 8:13, sa imali osnovatelna pričina da iskat da znajat vremeto, kogato „ večnoto “ sveštenstvo šte bāde poeto ot Isus Hristos.

Zabeležka : Bez da se postavja pod vāpros predišnoto tālkuvane, vtoro objasnenie e napālno logično. V tova vtoro tālkuvane krajat na temata za hodatajstvoto na Isus Hristos može da se svārže s datata 7 mart 321 g., momentāt, v kojto izostavjaneto na sābotata ot hristijanite vodi do gnjav na Bog, kojto šte bāde izkupen ot zapadnoto hristijanstvo črez „ sedemte trābi “, koito idvat ot sledvaštija stih 6. Tova dvojno objasnenie e ošte po-opravidano, tāj kato izostavjaneto na sābotata ima posledici do kraja na sveta, prez 2030 g., godinata, kogato črez slavnoto si vidimo zavrāštane Isus Hristos zavinagi šte premahne ot rimskija papski režim i poslednija mu amerikanski protestantski poddrāžnik falšivotu im tvārdenie da mu služat i da go predstavljavat. Sled tova Isus šte vāzobnovi titlata si „ Glava “ na Čārkvata, uzurpirana ot papstvoto. Vsāštnost, za razlika ot vernite izbrani, padnalite neverni hristijani šte ignorirat ukaza ot Dan. 8:14 i negovite posledici do kraja na sveta; koeto opravdava tehniija užas, kogato Isus se zavārne spored učienieto na Otkr. 6:15-16. Predi 2030 g. pārvite šest „ trābi “ šte se izpālajat meždu 321 i 2029 g. Črez „ šestata trāba “, poslednoto predupreditelno nakazanie predi okončatelnoto uništōženie, Bog nakazva mnogo strogo nepokornite hristijani. Sled tova šesto

nakazanie toj šte organizira uslovijata na poslednoto vseobšto izpitanie na vjarata i v tozi kontekst razkritata svetlina šte bāde provāzglasena i poznata na vsiĉki oceleli. Imenno pred liceto na demonstriranata istina izbranite i padnalite, po svoj svoboden izbor, šte naprednat pred zaplahata ot smārt kām krajnata si sādba, kojato šte bāde: veĉen Źivot za izbranite, okonĉatelna i absoljutna smārt za padnalite.

Stih 6: „ I sedemte angela, koito dāřzaha sedemte trābi, bjaha gotovi da zatrābjat. “

Ot tozi stih Duhāt ni predlaga nov pregled na hristijanskata epoha, kato za tema priema „ sedemte trābi “ ili „sedemte posledovatelni nakazanija“, razpredeleni prez cjalata hristijanska epoha ot 7 mart 321 g., godinata, v kojato „ grehāt “ e oficialno i graždanski ustanoven. Spomnjam si, ĉe v prologa na Otkrovenie 1, „ glasāt “ na Hristos samijat toj veĉe e sravnen sās zvuka na „ trāba “. Tozi instrument, izpolzvan za predupreŹdenie na naroda na Izrael, nosi v sebe si cjaloto znaĉenie na otkrovenieto ot Otkrovenie. PredupreŹdenieto predupreŹdava sreštu kapanite, postaveni ot vraga.

Stih 7: „ Pārvijat zatrābi i dojde grad i ogān, smeseni s krāv, i te bjaha hvārleni na zemjata; i edna treta ot zemjata izgorja, i edna treta ot dāřvetata izgorjaha, i vsjaka zelena treva izgorja. “

Pārho nakazanie : to e izvāřšeno meŹdu 321 i 538 g. ĉrez razliĉni nařestvija na Rimskata imperija ot taka nareĉenite „varvarski“ narodi. Osobeno si spomnjam naroda na „hunite“, ĉijto vodaĉ Atila s pravo se e nariĉal „biĉ BoŹij“. Biĉ, kojto e podpalil ĉast ot Evropa: Severna Galija, Severna Italija i Panonija (Hāřvatija i Zapadna Ungarija). Negovoto moto, o, kolko e izvestno! „Kādeto otide konjat mi, trevata ne raste otnovo.“ Dejstvijata mu sa perfektno obobřteni v tozi stih 7; niřto ne lipsva, vsiĉko e tam. „ Grad “ e simvol na opustořenieto na posevite, a „ ogān “ - na uniřtoŹavaneto na konsumativni materiali. I razbira se, „ krāv, hvārlena vāřhu zemjata “ e simvol na ĉoveřki Źivoti, ubiti s nasilie. Glagolāt „ hvārljam “ pokazva gneva na sāzdatelja, zakonodatelja i spasitelja Bog, kojto vdāřnovjava i rākovodi dejstvieto sled „ hvārljaneto na ogān ot oltara “ v stih 5.

Usporedno s tova, v Lev. 26:14-17 ĉetem: „ No ako ne Me posluřate i ne izpālnjavate vsiĉkite tezi zapovedi, a prezirate Moite povelevanija i se otvrařtavate ot Moite sādbi, taka ĉe da ne izpālnjavate vsiĉkite Mi zapovedi, a naruřavate Moja zavet, togava eto kakvo šte vi napravja: Šte izpratja vāřhu vas uŹas, suhota i treska, taka ĉe oĉite vi da ĉeznat i duřata vi da boli. I šte seete semeto si naprazno, i vragovete vi šte go izjadat. Šte obārna liceto Si protiv vas i šte bādete pobedeni pred vragovete si; onezi, koito vi mrazjat, šte vladejat nad vas i šte bjagate, kogato nikoj ne vi goni. “

Stih 8: „ Zatrābi vtorijat trāben zvuk i neřto kato goljama planina, plamtjařta v ogān, beře hvārleno v moreto; i edna treta ot moreto se prevārna v krāv. “

Vtoro nakazanie : kljuĉāt kām tezi obrazi e v Jeremija 51:24-25: „ Šte vāřdam na Vavilon i na vsiĉki Źiteli na Haldeja vsiĉkoto zlo, koeto storiha v Sion pred oĉite vi, kazva Jahve. Eto, Az sām protiv tebe, planina razruřenie, kazva Jahve, ti, kojato razruřavař cjalata zemja! Šte prostra rākata Si protiv tebe, šte te iztārkolja ot skalite i šte te napravja gorjařta planina. “ Imenno v tozi stih 8 Duhāt izvikva rimskija papski reŹim pod simvoliĉnoto mu ime „ Vavilon “, koeto šte se pojavi vāv formata „ Vavilon, velik “ v Otkr. 14:8, 17:5 i 18:2. „Ogānjat“ otgovarja na nejnata liĉnost, izvikvajki kakto tozi, kojto šte ja pogāľne pri zavrāřtaneto na Hristos i Strařnija sād, taka i tozi, kojto tja izpolzva, za da razpali s omraza onezi, koito ja odobřjavat i podkrepjat: evropejskite monarsi i tehnite katoliĉeski narodi. Tuk, kakto i v Daniil, „ moreto “ predstavljava ĉoveĉestvoto, zasegnato ot proroĉeskoto pokritie;

čovečestvoto na anonimnite narodi, koito po sáštestvo sa ostanali ezičeski vâpreki postignatite očevadni hristijanski obráštanija. Pârvata posledica ot ustanovjavaneto na papskija režim prez 538 g. e da se atakuvat narodi, za da bâdat obârnati vâv vjarata s vâorâžena voenna sila. Dumata „ planina “ oboznačava moštno geografsko prepjatstvie. To e podhodjašto za definirane na papskija režim, kojto, vrag na Boga, vâpreki tova e izdignat po Negovata božestvena volja; tova s cel da se vtvârdi religioznijat život na nevjarvaštite hristijani, izrazen v gonenija, stradaniya i smârt sred tjah i vâňšnite narodi ot različni religii. Nasilstvenata religija e novost poradi narušavaneto na svjatata Božija sâbota. Tja e odgovorni za nenužnite klaneta na nasilstveni pokrâštvanija, izvâršeni ot Karl Veliki, i zapovedite za krâstonosni pohodi sreštu mjusjulmanskite narodi, predprietu ot papa Urban II; vsičko tova e prorokuvano v тази „ vtora trâba “.

Stih 9: „ I edna treta ot morskite sâzdaniya, koito imaha život, umrjaha, i edna treta ot korabite bjaha uništoženi . “

Posledicite sa universalni i šte prodâlžat do kraja na sveta. Dumite „ more “ i „ korabi “ šte namerjat svoeto značenje v sblâšâcite s mjusjulmanite ot Sredizemno more, no sâšto i s afrikanskite i južnoamerikanskite narodi, kâdeto naloženata zavladjavašta katoličeska vjara šte dovede do užasjavašti klaneta na mestnoto naselenie.

V sâštoto vreme v Lev. 26:18-20 četem: „ Ako i pri tova ne Me poslušate, šte vi nakaža sedmokratno poveče za grehovete vi. Šte sâkruša gordostta na silata vi, šte napravja nebeto vi kato željazo , a zemjata vi kato bronz. Silata vi šte se izčerpni naprazno, zemjata vi njama da dade ploda si i dârvetata na zemjata njama da dadat ploda si. “ V tozi stih Bog objavjava religiozno zakoravjavane, koeto v hristijanskata epoha se osâštestvjava črez preminavaneto na Rim ot ezičestvo kâm papizâm. Neka otbeležim interesa, če po povod na тази promjana rimskoto gospodstvo izostavja „Kapitolija“, za da ustanovi papstvoto v Lateranskija dvorec, razpoložen točno na „Celij“, toest nebeto. Surovijat papski režim potvrđdava prorokuvanoto religiozno zakoravjavane. Plodât na hristijanskata vjara se promenja. Krotostta na Hristos se zamenja s agresija i žestokost; a vernostta kâm istinata se transformira v neverie i revnost kâm religiozni lâži.

Stih 10: „ Tretijat trâben zvuk zatrâbi i padna ot nebeto goljama zvezda, gorjašta kato fakla, i padna vârhû edna treta ot rekite i vârhû vodnite izvori. “

Treto nakazanie : Porodenoto zlo se zasilva i dostiga svoja vrâh kâm kraja na Srednevekovieto. Napredâkât na mašinnoto pečatarstvo blagoprijatstva publikuvaneto na Svetata Biblija. Kato ja četat, izbranite otkrivat istinite, koito tja uči. Po tozi naçin se opravdava roljata na „ dvamata svideteli “, koito Bog ì dava v Otkr. 11:3: „ Šte dam na dvamata si svideteli silata da prorokuvat, oblečeni vâv vretište, hiljada dvesta i šestdeset dni .“ Predpočitajki sobstvenite si religiozni dogmi, katoličeskata vjara razçita na Biblijata samo za da opravdae imenata na svetcite, na koito kara svoite podanici da se poklanjat. Zaštoto pritežanieto na Biblija e osâđeno ot neja i izlaga pritežatelja ì na mâçenija i smârt. Imenno otkrivaneto na biblejskata istina opravdava obraza, daden v tozi stih: „ I padna ot nebeto goljama zvezda, gorjašta kato fakla .“ Ogâňjat vse ošte se pridârža kâm obraza na Rim, simboliziran tozi pât ot „ goljama gorjašta zvezda “ kato „ goljamata gorjašta planina “. Dumata „ zvezda “ razkriva pretencijata ì da „ osvetjava zemjata “ religiozno spored Bit. 1:15; i tova v imeto na Isus Hristos, na kogoto tvârdi, če e obraz na istinskija „ fabel “, nositel na svetlina, s kogoto e sravnena v Otkr. 21:23.

Tja e vse ošte tolkova „ velika “, kolkoto v načaloto si, no presledvaštijati ogan se e uveličil, preminavajki ot sastojanie na „ gorene “ kām tova na „ gorene “. Objasnenieto e prosto, osādeno ot Biblijata, gnevāt i e ošte po-goljam, tāj kato e prinudena otkrito da se protivopostavja na Božiite izbranici. Koeto spored Otkr. 12:15-16 ja prinuždava da premine ot strategijata na hitrata i izmamna „ zmija “ kām tazi na otkrito presledvaštija „ drakon “. Nejnite protivnici sa ne samo mirnite i poslušni Božii izbranici, no i predi vsičko pred neja stoi falšiv protestantizām, po-skoro političeski, otkolkoto religiozen, zaštoto ignorira zapovedite, dadeni ot Isus Hristos, i kato se orāža, ubiva, izbiva tolkova, kolkoto i katoličeskija lager. „ Tretata ot rekite “, toest čast ot naselenieto na hristijanska Evropa, strada ot katoličeskata agresija, kakti i „ izvorite na vodi “. Model na tezi izvori na vodi e samijat Bog spored Jeremija 2:13: „ Zaštoto dva grjaha izvāršiha Moite hora: ostaviha Mene, izvora na živite vodi, i si izsjakoha šterni, šterni sčupeni, koito ne mogat da poberat voda. “ V množestveno čislo, v tozi stih, Duhāt oboznačava s „ izvorite na vodite “ izbranite, sādadeni po Boži obraz. Joan 7:38 potvrždava, kazvajki: „ Kojto vjarva v Mene, kakti e kazano v Pisanieto, reki ot živa voda šte potekat ot utrobata mu.“ Tozi izraz sāšto taka soči kām praktikata na krāštenieto na bebetata, koito ot raždaneto, bez da bādat konsultirani, polučavat religiozen etiket, kojto šte gi napravi subekti na neizbrana religiozna kauza. Kato porasnat, edin den te šte grabnat orāžie i šte ubivat protivnici, zaštoto religioznijat im etiket go iziskva ot tjah. Biblijata osāžda tozi princip, zaštoto glasi: „ Kojto povjarva i se krāsti, šte bāde spasen, a kojto ne povjarva, šte bāde osāden (Mark 16:16).“

Stih 11: „ Imeto na onazi zvezda e Pelin; i edna treta ot vodite stana pelin; i mnogo čoveci umrjaha ot vodite, zaštoto te se vgorčiha. “

Za razlika ot čistata, utoljavašta žaždata voda, kojato oboznačava Biblijata, pisanoto slovo Božie, katoličeskoto učenje se sravnjava s „ pelin “ – gorčiva, toksična i dori smārtonosna napitka; tova e opravdano, tāj kato krajnijat rezultat ot tova učenje šte bāde ogānjat na „ vtorata smārt na Strašnijia sād “. Čast „ edna treta “ ot horata, se transformira ot prietoto katoličesko ili lāžljivo protestantsko učenje. „ Vodite “ sa kakti horata, taka i biblejskoto učenje. Prez 16 vek vāorāženi protestantski grupi zloupotrebjavat s Biblijata i nejnoto učenje i po obraz i obraz na tozi stih, hora bivat ubivani ot hora i ot lāžljivo religiozno učenje. Tova e taka, zaštoto i horata, i religioznoto učenje sa stanali gorčivi. Kato zajavjava, če „ vodite sa stanali gorčivi “, Bog dava otgovor na obvinenieto v „ podozrenie za revnost “, koeto ostava visjašto ot Otkr. 6:6 v tretija pečat . Toj potvrždava, v momenta, v kojto pisanata mu duma idva da napravi tova, obvinenieto v preljubodejanie, koeto povdiga sreštu Sābranieto ot 7 mart 321 g., koeto predšestva vremeto na religiozno oficializiranoto preljubodejanie, narečeno Pergam v Otkr. 2:12 za 538 g.

V sāštoto vreme četem v Lev. 26:21-22: „ Ako mi se sāprotivljavate i otkažete da me poslušate, šte vi nakaža sedmokratno poveče spored grehovete vi. Šte izpratja sred vas divi zverove, koito šte vi otnemat decata vi, šte iztrebajat dobitāka vi i šte vi napravjat malkočisleni; i pātištata vi šte bādat pusti. “ Paralelnoto izučavane na Lev. 26 i tretata trāba ot Otkrovenie razkriva sāda, kojto Bog izdava v načaloto na vremeto na Reformacijata. Negovite istinski izbranici ostavat mirni i primireni, priemajki smārta ili plenničestvoto kato istinski māčenic. No osven tehniija vāzvišen primer, toj vižda samo žestoki „ zverove “, koito se izpravjat edin sreštu drug, naj-često ot lična gordost, i koito ubivat hora sās svirepostta na mesojadni divi zverove. Tazi ideja šte se oformi v Otkr. 13:1 i 11. Tova e kulminacijata na vremeto, kogato, v normata na skrābta, Izbranijat e otveden „ v pustinjata “ (= izpitanie) v Otkr. 12:6-14 s biblejskite „ dvama svideteli “, napisani za Boga v Otkr. 11:3. Netārpimото caruvane na papstvoto, prorokuvano v prodālženie na 1260 godini, šte priključi.

Stih 12: „ Četvrtijat zaträbi i udarena bide edna treta ot slänceto, edna treta ot lunata i edna treta ot zvezdite, taka če edna treta ot tjah potämnja; i denjat ne sveteše edna treta ot dälžinata si, kakto i noštta. “

Četvërto nakazanie : Duhät tuk izobrazjava „ goljamata skräb “, objavena v Otkr. 2:22. V simboli toj ni razkriva nejnite posledici: otčasti „ slänceto “, simbol na Božijata svetlina, e udareno. Šäšto taka otčasti e udarena i „ lunata “, simbol na religioznija lager na tämninata, kojto prez 1793 g. e zasjagal licemernite katolici i protestanti. Pod simbola „ zvezdi “ e udarena i čast ot hristijanite, prizovani da prosvetljat zemjata . Koj togava može da udari po tozi način istinskata i läžlivata hristijanska religiozna svetlina? Otkovor: ideologijata na ateizma, smjatana za velikata svetlina na vremeto. Negovata svetlina zasenčva vsički ostanali. Pisatelite, koito pišat knigi po тази тема, sa visoko ceneni i samite te sa naričani „prosvještenie “, kato Volter i Monteskyo. I vse pak тази svetlina päro uništöžava čoveški životi väv veriga, prolivajki kräv v potoci. Sled glavite na kral Lui XVI i säprugata mu Marija-Antoaneta, praktikuväštite katolici i protestanti padat na svoj red pod gilotinite na revoljucionerite. Tozi akt na božestvena spravedlivost ne opravdava ateizma; no celta opravdava sredstvata i Bog može da svali tiranite samo kato im se protivopostavi s po-visša tiranija, po-mogäšta i po-silna. „ Silata i moštta “ prinadležat na Gospoda v Otkr. 7:12.

V säštoto vreme četem v Lev. 26:23-25: „ Ako tezi nakazaniya ne vi popravjat i vie Mi se säprotivite, to i Az šte vi se säprotivljamam i šte vi porazja sedem päti poveče za grehovete vi. Šte dokaram värhü vas meč, kojto šte otmästi za Moja zavet ; kogato se säberete v gradovete si, šte izpratja mor meždu vas i šte bädete predadeni v räcete na vruga. “ „ Mečät, kojto šte otmästi za Moja zavet “ e naistina roljata, kojato Bog e dal na frenskija nacionalen ateističen režim, kato mu e predal glavite, vinovni za duhovno preljubodejanie, izväršeno sreštu nego. Podobno na čumata v stiha, tozi ateističen režim e zadejstval princip na masovi ekzekucii, taka če palačite ot prednija den sa stanali žertvi na sledväštija den. Spored tozi princip, tozi adski režim sjakaš e trjabvalo da pogälne cjaloto čovečestvo v smärt. Eto zašto Bog šte mu dade imeto „ bezdna “, „ zvjärät, kojto se izdiga ot bezdnata “, v Otkr. 11:7, kädeto razviva temata si. Tova e taka, zaštoto v Bit. 1:2 tova ime oboznačava zemjata bez život, bez forma, haotična i kojato v dälgosročen plan sistematičnoto razrušenje, predprietö ot ateističnija režim, bi se väzproizvelo. Kato primer viždame sädbata na katoličeskata i monarhičeska Vandeja, preimenuvana na „Otmästenata“ ot revoljucionerite, čijto plan e bil da ja prevärnat v pusta i neobitaema zemja.

Stih 13: „ I vidjah, i čuh edin orel da leti posred nebeto i da vika s visok glas: Gorko, gorko, gorko na žitelite na zemjata poradi drugite glasove na träbite na trimata angeli, koito šte zaträbajat! “

Frenskata revoljucija dovede do svoite smärtonosni posledici, no postigna celta, želana ot Bog. Tja složi kraj na religioznata tiranija i sled neja beše naložena tolerantnost. Tova e momentät, v kojto, spored Otkr. 13:3, katoličeskijat „morski zvjar “ beše „ smärtonosno ranen, no izcelen “ blagodarenie na moštnata vlast na napoleonovija „orel “, predstaven v tozi stih, kojto go rehabilitira črez svoja Konkordat. „... orel, letjašt posred nebeto “ simbolizira värhü na gospodstvoto na imperator Napoleon I. Toj razširi gospodstvoto si nad vsički evropejski narodi i se provali sreštu Rusija. Tozi izbor ni dava goljama točnost pri datiraneto na säbitijata, kato po tozi način se predpolaga periodät ot 1800 do 1814 g. Ogromnite posledici ot tova caruvane predstavljavat soliden orientir, kojto po tozi način opravdava dostiganeto na ključovata data ot Daniil 8:14, 1843 g. Tozi väžen režim v istorijata na stranata Francija stava za Boga nositel na užasno poslanie, täj kato sled nego universalnata

hristijanska vjara šte navleze vāv vremeto, kogato šte bāde porazena ot Bog s tri veliki... „ gorko “. Povtoreno tri pāti, tova e sāvāršēnstvoto na „ gorko “; tova e taka, zaštoto, navlizajki v godinata 1843, kakto uči Otkr. 3:2, Bog iziskva ot hristijanite, koito pretendirat za spasenieto na Isus Hristos, naj-nakraja da zavāršat Reformacijata, započnata prez 1170 g., datata, kogato Pier Valdo napālno vāzstanovjava biblejskata istina, i da proizvedat „ sāvāršēni dela “; tova sāvāršēnstvo se iziskva v Otkr. 3:2 i črez ukaza na Daniil 8:14. Posledicite ot vlizaneto mu v sila se pojavjavat tuk pod formata na tri golemi „ gorko “, koito sega šte izučavame pootdelno. Bih iskal sāšto da otbeleža, če tova, koeto pravi tozi period na religiozen mir, paradoksalno, goljamo „ gorko “, e nasledstvoto na frenskija nacionalen ateizām, koeto pronikva i šte pronikva do kraja na sveta v zapadnite čoveški umove. Tova njama da im pomogne da izpālñjat reformite, iziskvani ot Bog ot 1843 g. No večē „ šestijat pečat “ ot Otkr. 6:13 e iljustriral pārvoto ot tezi „ bedi “ črez obraza na „ padane na zvezdi “ v sravnenie sās „ zeleni smokini “, kato po tozi način ne e priel pālnoto duhovno sāzrjavane, iziskvano ot Bog ot 1843 g. A nebesnijat znak na Božieto predupreždenie e daden na 13 noemvri 1833 g., usporedno s predložēnoto vreme na objavjavaneto na trite veliki „ nevoli “ na izučavanija stih.

V svoeto otkrovenie Duhāt izpolzva izraza „ žiteli na zemjata “, za da oboznači horata, kām koito sa nasočēni trite veliki prorokuvaha „ gore “. Bidejki otkāsnati ot Boga i razdeleni črez neverieto i greha si, Duhāt gi svārzva sās „ zemjata “. Za razlika ot tova, Isus nariča svoite istinski, verni izbranici „ graždani na nebesnoto carstvo “; tjahnata rodina ne e „ zemjata “, a „ nebeto “, kādeto Isus e „ prigotvil mjasto “ za tjah, spored Joan 14:2-3. Po tozi način, vseki pāt, kogato izrazāt „ žitelite na zemjata “ se izpolzva v Otkrovenie, tova se otnasja do buntovnoto čovečestvo, otdeleno ot Boga v Isus Hristos.

9 : Petata i šestata trāba

„ Pāvoto “ i „ vtoroto goljamo neštastie “

Petata trāba : „ Pāvoto goljamo gorko “

za protestanti (1843 g.) i adventisti (1994 g.)

Zabeležka : Pri pāvto četene, tazi tema na „ petata trāba “ predstavja v simvolični obrazi sādā, kojto Bog donasja vārvu protestantskite religii, izpadnali v nemilost ot proletta na 1843 g. No tja nosi dopālnitelni učenija, koito potvārdavat proročeskite izvestija, dadeni na našata sestra adventistka ot sedmija den, g-ža Elān Guld Uajt, kojato Isus beše izbral za svoj pratenik. Nejnoto proročesko delo osobeno osvetli vremeto na poslednoto izpitanie na vjarata; nejnite predskazanija šte bādat potvārdeni v tova poslanie. No tova, koeto našata sestra ne znaeše, e, če treti adventen period na izčakvane e programiran ot Bog, za da izpita samata Čārkva na adventistite ot sedmija den. Razbira se, tozi treti period na izčakvane ne e poel publičnoto razvitie na predišnite dva, no maštābāt na novite razkriti istini, svārzani s nego, kompensira tazi očevidna slabost. Eto zašto, sled kato e bil izpitan ot Isus Hristos meždu 1843 i 1991 g. vāv Valans sjur Ron, Francija, i na ostrov Mavricij, sled othvārljaneto na poslednite si proročeski svetlini, oficialnoto institucionalno učenje na adventizma e bilo „ povārnato “ ot Spasitelja na dušite prez 1994 g., data, konstruirana črez izpolzvaneto na proročeskite „ pet meseca “ ot stihove 5 i 10 na tazi glava 9. Eto zašto, pri vtoro četene, tazi figurativna prisāda, napravena ot Gospoda sreštu različnite aspekti na protestantskata vjara, se otnasja za institucionalnija adventizām ot sedmija den, kojto ot svoja strana e izpadnal v oštāpničestvo črez otkaz ot božestvena proročeska svetlina; tova, vāpreki predupreždenijata, dadeni ot Elān G. Uajt v glavata „otkazāt ot svetlinata“ na nejnata kniga, adresirana do adventnite učiteli „Evangelskoto služenie“. Prez 1995 g. oficialnijat sājuz na adventizma s protestantstvoto potvārdi pravednija sād, prorokuvan ot Boga. Struva si da se otbeleži, če i dvete padenija imat edna i sāšta pričina: othvārljaneto i prezrenieto kām proročeskoto slovo, predloženo ot Bog, ot sluga, kogoto Toj e izbral za tazi zadača.

„ Gorko “ e časāt na zloto, čijto podstrekatel i vdāhnovitel e Satana, vragāt na Isus i negovite izbrani svetii. Duhāt šte ni razkrie obrazno kakvo stava s edin učenik na Isus Hristos, kogato e othvārlen ot Nego, za da bāde predaden na djavola; koeto togava predstavljava naistina goljamo „ gorko “.

Stih 1: „ Petijat trābi zatrābi i vidjah zvezda da pada ot nebeto na zemjata. Na neja se dade ključāt kām bezdānnata jama. “

„ Peto “, no važno predupreždenie e otpraveno kām Hristovite izbranici, odeleni ot 1844 g. „ Zvezdata, kojato padna ot nebeto “, ne e „ zvezdata “ Absentāt ot predišnata glava, kojto ne „ padna “, vārhu tam zemja ", no " na NA reki I NA iztočnici na vodite “. Tova e epohata „ Sardis “, kādeto Isus si spomnja, če „ dārži sedemte zvezdi v rācete si “. Zaradi „ delata “, objaveni za „ nesāvāršeni “, Isus hvārli na zemjata „zvezdata “ na protestantskija pratenik.

Adventnijat proces e beljazan prez proletta na 1843 g. ot kraja na pārvoto očakvane za zavrāštaneto na Isus Hristos. Vtoroto očakvane na tova zavrāštane priključva na 22 oktombri 1844 g. Edva v kraja na tova vtoro izpitanie Bog dava na pobeditelite znanieto i praktikuvaneto na svojata svjata sābota. Tazi sābota sled tova poema roljata na „ pečata Božij “, kojto e citiran v stih 4 na tazi glava 9. Sledovatelno zapečatvaneto na Negovite služiteli započva sled kraja na vtoroto izpitanie, prez esenta na 1844 g. Idejata e slednata: izrazāt „ kojto beše padnal “ se otnasja do datata prolet 1843 g., kraja na ukaza na Dan. 8:14 i kraja na pārvija adventen proces, v protivoves na tozi ot esenta na 1844 g., kojto beleži načaloto na zapečatvaneto na pobedonosnite izbrani, i na temata za tazi „ peta trāba “, čijato cel za Bog e da razkrie padenieto na protestantskata vjara i tazi na adventizma, kojto šte sključi sājuz s nego sled 1994 g., kraja na „ pette meseca “, prorokuvani v stihove 5 i 10. Po tozi način, dokato „pette meseca“ na tazi tema započvat prez esenta na 1844 g., kontekstāt na načaloto na zapečatvaneto, kato osnovna tema, vjarata na protestantstvoto „ beše padnala “ predi tazi data, prez proletta na 1843 g. Togava možem da vidim kak točno božestvenoto otkrovenie začita postignatite istoričeski fakti. Dvete dati 1843 i 1844 g. imat specifična rolja, prikrepna kām tjah.

Izostavena ot Isus, kojto ja predava na djavola, protestantskata vjara pada v katoličeskata „ jama “ ili „ dālbinite na Satana “, koito samite reformatori osāždat po vreme na Reformacijata v Otkr. 2:24. Fino, kazvajki, če tja pada „ na zemjata “, Duhāt potvārždava identičnostta na protestantskata vjara, simbolizirana ot dumata „ zemja “, kojato napomnja za izlizaneto ò ot katolicizma, narečeno „ more “ v Otkr. 13 i 10:2. V poslanieto na „ Filadelfija “ Isus predstavja „ vrati “, koito sa otvoreni ili zatvoreni. Tuk ključ otvarja mnogo različen pāt za tjah, tāj kato im dava dostāp do „ bezdnata “, simbolizirašta izčezvaneto na života. Tova e časāt, v kojto za tjah „ svetlinata stava tāmna “ i „ tāmna stava svetlina “. Priemajki za svoe nasledstvo principite na republikanskata filosofska misāl, te gubjat ot pogled istinskata svjatost na vjarata, prečistena ot krāvta na Isus Hristos. Neka otbeležim točnostta „ mu beše dadena “. Tozi, Kojto po tozi način dava na vseki spored delata mu, e Isus Hristos, božestvenijat Sādija. Zaštoto toj e i pazitel na ključovete; „ ključāt na David “ za blagoslovenite izbrani prez 1873 i 1994 g., spored Otkr. 3:7, i „ ključāt na bezdānnata jama “ za padnalite prez 1843 i 1994 g.

Stih 2: „ I tja otvori bezdānnata jama. I ot jamata se izdigna dim, kato dim ot goljama pešt; i slānceto i vāzduhāt se pomračiha ot dima na jamata. “

Protestantskata vjara smenja gospodarja i sādбата si i delata ò sāšto se promenjat. Po tozi način tja se sāglasjava s nezavidnata sādба da pretārpi uništoženieto na poslednija sād ot „ ogānja “ na „ vtorata smārt “, kojato šte bāde spomenata v Otkr. 19:20 i 20:10. Vzemajki obraza na „ezero ot ogān i župel “, tozi „ ogān “ na poslednija sād šte bāde „ goljama pešt “, kojato zaplašva narušitelite na Božiite zapovedi ošte ot provāzglasjavaneto im na planinata Sinaj spored Izh. 19:18: „ Planinata Sinaj beše cjalata v dim, zaštoto Gospod sleze vārhu neja v ogān; tozi dim se izdigaše kato dim ot pešt i cjalata planina se treseše silno. “ Sled tova Duhāt izpolzva kinematografičnata tehnika, narečena „flašbek“,

vrštaneto váv vremeto, koeto razkriva delata, izvâršeni, dokato, vse ošte živi, padnalite sa služili na djavola. Dumata „ dim “ tuk ima dvojno značenie: tova na ogänja na „ goljamata pešt “, za kojato četem v Otkr. 14:11: „ I dimät ot mäčeniето im se izdiga do večni vekove; i njamat pokoj ni denem, ni noštem onezi, koito se poklanjat na zvjara i na obraza mu, i kojto priema belega na imeto mu “, no säšto i tova na „ molitvite na svetiite “ spored Otkr. 5:8, tuk tezi na läšesvetiite. Zaštoto izobilnata religiozna dejnost, projavena črez molitvi, opravdava tezi dumi, koito Isus mu otpravja v Sardis prez 1843 g.: „ Minavaš za živ; a si märtäv .“ Märtäv, i to dva päti märtäv, täj kato predpolagaemata smärt e „ vtorata smärt “ na „ strašnja säd “. Tazi religiozna dejnost zabluždava vsički osven Boga i Negovite izbrani, koito Toj prosvetljava. Tazi široko razprostranena izmama e „opijanenie“, kaktó kazva sävremennijat svjat. I naistina idejata za opijanenie e, kojato Duhät vnušava črez obraza na „ dim “, kojto se razprostranja váv „ väzduha “ do stepen da zatämni „ slänceto “. Ako poslednoto e simvol na istinskata božestvena svetlina, togava „ väzduhät “ oboznačava zapazenata oblast na djavola, narečen „ knjazät na vlastta na väzduha “ v Ef. 2:2 i kogoto Isus nariča „ knjazät na tozi svjat “ v Joan 12:31 i 16:11. V sveta celta na opijaneniето e da se prikrijat istini, koito trjává da ostanat tajni. Na religiozno nivo e säštoto: istinata e samo za izbranite. Umnožavaneto na protestantskrite grupi naistina e imalo efektivnostta da prikrie säštěstvuvaneto na vjarata na adventistite ot sedmija den; tova e do 1995 g., kogato te ja privetstvaha v redicite si zaradi nejnoto „ goljamo neštastie “. V tazi nova duhovna situacija te šte bädat žertvi na vtorata smärt , kojato šte prevärne povärhnostta na zemjata v gorjašta pešt . Poslanieto e užasjavašto i e razbiraemo, če Bog ne go e predložil na jasen ezik. To e zapazeno za izbranite, za da mogat da razberat sädbata, ot kojato sa izbegnali.

Stih 3: „ I ot dima izljazoha skakalci po zemjata; i im se dade sila, kaktó imat silata zemnite skorpioni. “

, simvolizirani ot „ dim “, idvat ot ustata i umovete na padnalite protestanti, sledovatelno mäžete i ženite sa simvolizirani ot „ skakalci “ zaradi golemija im broj. Naistina množestva čoveški säštěstva padnaha prez 1843 g. i vi napomnjam, če prez 1833 g., deset godini po-rano, Gospod e dal predstava za tova množestvo črez „padaneto na zvezdite“, izvâršeno v noštta na 13 noemvri 1833 g. meždu polunošt i 5 časa sutrinta, spored istoričeski svidetelstva na očevidci. Ošte vednäž, izrazät „ na zemjata “ nosi dvojnoto značenie na zemnoto razširenje i protestantskata identičnost. Koj ceni opustošitelnite i uništožitelni „ skakalci “? Ne zemedelcite, a Bog ne ceni vjarvaštite, koito go predavat i rabotjat s protivnika, za da uništožat rekoltata mu na izbranite, poradi koeto tozi simvol se prilaga käm tjah. Sled tova, v Ezekil 2, tazi kratka glava ot 10 stiha, dumata „ buntovník “ e citirana 6 päti, za da oboznači evrejskrite „ buntovníci “, koito Bog tretira kato „ träni, bodili i skorpioni “. Tuk terminät „ skorpion “ se otnasja do protestantskrite buntovníci. V stih 3, aljuzijata käm negovata sila podgotvja izpolzvaneto na edin izključitelno väžen, fin simvol. Silata na „ skorpionite “ e da žiljat smärtonosno žertvite si s žiloto na „ opaškata si “. I tazi duma „ opaška “ pridobiva v božestvenata misäl fundamentalno značenie, razkrito v Isaja 9:14: „ prorokät, kojto uči läži, e opaškata “. Životnite izpolzvat svoite „ opaški “, za da gonjat i bičuvat muhi i drugi parazitni nasekomi, koito gi draznjat. Tuk otkrivame obraza na läžlivata „ proročica Jezavel “. kojto prekarva vremeto si v bičuvane i karane na Bog i negovite zabludeni neverni slugi da stradat. Praktikata na dobrovolno bičuvane za izkuplenie na greha e osven tova čast ot učenijata na katoličeskata vjara. V Otkr. 11:1 Duhät potväřdava tova sravnenie, kato izpolzva dumata „ trästika “, na kojato ključovijat tekst Isaja 9:14 dava säštoto značenie kato dumata „ opaška “. Tozi obraz na papskata čärkva se otnasja i ot 1844 g. nasam za padnalite protestantski vjarvašti, koito sa stanali proroci za Boga, koito učat läži, toest läžeporoci. Predložinata duma „ opaška “ šte bäde jasno citirana v stih 10.

Stroežät na tretata adventna čakalnja

(tozi päť, ot sedmija den)

Stih 4: „ I im se zapovjada da ne povreždat trevata na zemjata, nito njakoja zelenina, nito njakoe dárvo, a samo onezi čoveci, koito njamat Božija pečat na čelata si . “

Tezi „ skakalci “ ne poglaštat zeleninata, no sa vredni za horata, koito ne sa zaštiteni ot „ pečata Božij “ . Tova spomenavane na „ pečata Božij “ potvrždava konteksta na perioda, obhvanat veče v Otkr. 7. Sledovatelno poslanijata sa paralelni – glava 7, otnasjašta se do zapečatanite izbrani, i glava 9, do izostavenite padnali. Spomnjam si, če spored Mat. 24:24 e nevážmožno da se säblazni istinski izbran. Sledovatelno läžeporocite se säblaznjavat edin drug.

Točnostta, „ pečatät na Boga na čeloto “, pokazva načaloto na zapečatvaneto na izbranite ot Boga adventni služiteli, a imenno 23 oktombri 1844 g. Detajlät e spomenat točno predi citata za proročeskija period ot „ pet meseca “ v sledvaštija stih; prodälžitelnost ot 150 realni godini, kojato šte se osnovava na тази data.

Stih 5: „ I dade im se vlast ne da gi ubivat, a da gi mäčat pet meseca ; i mäkite im bjaha kato mäkite na skorpion, kogato uhape čovek. “

Božieto poslanie obedinjava v svoja obraz dejstvija, izväršeni v različni vremena; koeto obärkva i zatrudnjava izobrazitelnoto tälkuvane. No sled kato тази tehnika bäde razbrana i prieta, poslanieto stava mnogo jasno. Tozi stih 5 beše osnovata na moeto objavjavane na zavräštaneto na Isus Hristos prez 1994 g. Tam otkrivame skäpocennite proročeski „ pet meseca “, koito, započvajki ot 1844 g., pozvoljavat da se ustanovi datata 1994 g. Väpreki tova, za da osäštstvja Božija plan, az absolutno trjabvaše da svärža s тази data slavnoto zavräštane na Isus Hristos. Taka, častično zaslepen ot točnostta na teksta, kojato bi napravila тази nadežda nevážmožna, az uporstvah v posokata, zamisljena ot moja Säzdatel. Vsäštност tekstät utočnjava: „ dadeno im beše ne da gi ubivat, a da gi mäčat pet meseca “ . Točnostta „ da ne gi ubivat “ ne pozvoli da se vključi temata na „ 6-ti “ trompet “, čudovištna ubijstvena vojna, väv vremeto, obhvanato ot „ 5-ti trompet “; vremeto ot 150 realni godini. No po negovo vreme Uiljam Milär veče e bil častično zaslepen, za da izvärši dejstvie, poželano ot Bog: da otkrie greška, pozvoljovašta da se säživi nadeždata za zavräštaneto na Hristos prez esenta na 1844 g.; falšiva greška, täj kato pärvonačalnite izčislenija, ustanovjavašti proletta na 1843 g., se potvrždavat dnes v našite posledni izčislenija. Voljata i silata na Bog sa suverenni i za štastie na Negovite izbranci, ništo i nikoj ne može da popreči na proekta mu. Fakt e, če тази greška v objavjavaneto nakara oficialnija adventizäm da svidetelstva prez 1991 g. za prezrenie käm nadeždata za zavräštaneto na Isus Hristos, objaveno za 1994 g. I naj-lošoto za adventistite e, če sa bili lišeni ot poslednata proročeska svetlina, kojato osvetjava izcjalo 34-te glavi na knigite Daniil i Otkrovenie,

kakto vseki može da se dokaže dnes, kato pročete tozi dokument. Po tozi način te sa lišeni i ot drugite novi prozrenija, koito Bog mi e dal ot proletta na 2018 g. odnosno Negovija zakon i odnosno završtaneto na Hristos, kojto šte se zavärne, kakto sega znaem, prez proletta na 2030 g.; i tova na novi osnovi, otdelni ot proročeskoto tälkuvane na Daniil i Otkrovenie. Meždu 1982 i 1991 g. za men pette meseca bjaha svärzani s dejnostta na läžeporoci, kojato trjabvaše da prodälži do završtaneto na Isus Hristos. Ubeden ot tova razsáždenie, koeto osven tova e opravdano, ne viždah ograničenioto väv vremeto, naloženo ot zabranata „ za ubivane “. I po tova vreme datata 1994 g. predstavljavaše 2000 g. ot istinskoto raždane na Isus Hristos. Dobavjam, če nikoj predi men ne e identificiral pričinata za mojata greška; koeto potvržđava postiženie v säotvetstvie s Božijata volja. Neka sega obärnem vnimanie na točnostta „ no da gi mäčä pet meseca “. Formulata e izključitelno podveždašta, zaštoto „ mäčenioto “, za koeto se govori, ne se ponasja ot žertvite prez prorokuvanite „ pet meseca“ . „ Mäčenioto “, za koeto govori Duhät, šte bädä naneseno na padnalite pri poslednija säd, kädeto šte bädä pričineno ot izgarjanijata na „ognenoto ezero “, nakazanioto na „ vtorata smärt “. Tova „ mäčenie “ „e objaveno v tretata angelska vest ot Otkr. 14:10-11, kojato predišnijat stih e predizvikal, citirajki „ dima “ ot „tjahnoto mäčenie “; vest, kojato adventistite poznavat dobre, täj kato predstavlja element ot tjahnata vselenska misija. Znaejki predvaritelno padenioto na tozi oficialen adventizäm, Duhät neusetno kazva v тази vest: „ I toj šte pie ot vinoto na Božija gnjav, prigotveno čisto v čašata na Negovija gnjav, i šte bädä mäčän s ogän i župel pred svetite angeli i Agneto. “ Tazi preciznost „ i nego “ e nasočena posledovatelno käm protestantskata vjara, a sled tova käm oficialnija neveren adventizäm, othvärten prez 1994 g. ot samija Isus Hristos. Ot тази data, v potvrždenie na svoeto prokljatie, tozi nov „ buntovník “ se prisäedinjava käm ekumeničeskija säjuz, kojto obedinjava katolici i protestanti, veče otkäsnať ot Boga. No predi padenioto na oficialnija adventizäm, formulata „ i nego “ se prilagaše käm padnalite protestanti, zaštoto sled kato padnaha prez 1844 g., te otsega natatäk štjaha da spodeljat sädbata na Katolici, pravoslavni i läžejudei. Vsäštност „ i nego “ se otnasja do vsički nekatolici, koito počitat Rimokatoličeskata cärkva, kato vližat v nejnija vselenski säjuz i kato počitat naredbite na Konstantin I : negovata nedelja i rožden den na „denja na slänceto“ (Koleda na 25 dekemvri). Izbirajki edinstvenoto čislo „ i nego “, vmesto množestvenoto čislo „i te“, Duhät ni napomnja, če religioznijat izbor e individualen izbor, kojto pravi individa otgovoren, opravdan ili vinoven pred Boga, a ne pred obštността; podobno na „ Noj, Daniil i Jov, koito ne biha spasili nito sinove, nito dăšteri “ spored Ezekii 14:18.

Mäkite na vtorata smärt na Strašnija säd

Stih 6: „ V onezi dni horata šte tärsjat smärtta, no njama da ja namerjat; šte želajat da umrat, no smärtta šte bjaga ot tjah. “

Ideite sledvat edna sled druga mnogo logično. Sled kato toku-što spomena „ mäkite na vtorata smärt “, Duhät prorokuva v tozi stih 6 za dnite na nejnoto priloženie, koito šte dojdät v kraja na 7-mo hiljadoletie , posočeno s izraza „ v onezi dni “. Sled tova Toj ni razkriva osobenostite na tova posledno nakazanie, strašno v naj-visša stepen. „ Čovecite šte tärsjat smärtta, no njama da ja namerjat; šte želajat da umrat, no smärtta šte bjaga ot tjah. “ Tova, koeto čoveškite säštstva ne osážnavat, e, če väzkresenoto tjalo na nečestivite šte ima karakteristiki, mnogo različni ot tezi na segašnite plätiski tela. Za tjahnoto posledno nakazanie, Säzdateljät Bog šte presäzdade života im, kato go napravi sposoben da prodälži v säzdatelno sästojanie do uništožavaneto na poslednija im atom. Nešto

poveče, prodĺžitelnosťta na vremeto na stradanie ťte bĀde adaptirana individualno za vťeki individ, spored prisĀdata, proiznesena za negovata individualna vina. Mark 9:47-48 potvĀrĀdava tova po slednija naĀin: „... da bĀdat hvĀrleni v ada, kĀdeto Āervejat im ne umira i ogĀnjat ne ugasva. “ Trjabva ťťťto da se otbeleĹi, Āe protestantskata vjara spodelja s KatoliĀeskata ĀĀrkva mnogo falťivi religiozni dogmi. V dopĀlnenie kĀm nedeljata, pĀrvija den, posveten na poĀivkata, ťťťtestvuva i vjarata v bezsmĀrtieto na duťata, koeto kara protestantite da vjarvat v ťťťtestvuvaneto na ada, propovjadvan ot katolicite. Taka katoliĀeskata zaplaha za ada, kĀdeto veĀno prokletite ťte bĀdat izmĀĀvani v ogĀn, zaplaha, kojato e podloĹila na nego vsiĀki monarsi na hristijanskite zemi, e imala izvestna istina, no predi vsiĀko mnogo lĀĹa. Zaťtoto, pĀrvo, adĀt, prigtoven ot Bog, ťte se oformi edva v kraja na „ hiljadata godini “ na nebesnija ťĀd na neĀestivite ot svetiite. I vtoro, stradanieto njama da bĀde veĀno, makar i prodĺžitelno, v sravnenie ťťť ťegaťnite zemni uslovija. Sred onezi, koito ťte vidjat smĀrtta da bjaga ot tjah, ťte bĀdat posledovatelite i plamennite zaťtitnici na eziĀeskata grĀĀcka dogma za bezsmĀrtieto na duťata. Po tozi naĀin Bog ťte im predloĹi preĹivjavaneto da si predstavjat kakva bi bila ťĀdbata im, ako duťata im beťe naistina bezsmĀrtna. No predi vsiĀko poklonnicite na „denja na nepobedimoto slĀnce“ ťte sreťnat svojata boĹestvenost; samata zemja, kojato gi e rodila, prevĀrnala se v „slĀnce“ Ārez slivaneto na magmata ot ogĀn i sjara.

SmĀrtonosnijat izmamliv vĀnťen vid

Stih 7: „ Skakalcite bjaha kato kone, prigtoveni za boj; na glavite im imaťe koroni, podobni na zlatni, a licata im bjaha kato Āoveťki lica. “

ťťť svoje simvoli, stih 7 iljustrira plana za dejťvie na padnalija protestantski lager. Religioznite grupi (kone) sa ťĀbrani za duhovna „ bitka “, kojato ťte bĀde zavĀrťena edva v kraja na vremeto na blagodatta, no krajnata cel e tam. Tazi bitka e nareĀena „ Armagedon “ v Otkr. 16:16 . Sled tova e umestno da se otbeleĹi nastojavaneto na Duha za sravnenieto mu s realnosťta na neťtata; koeto toj pravi, kato umnoĹava upotrebata na termina „ kato “. Tova e negovijat naĀin da otreĀe lĀĹlivite tvĀrdenija na ťĀotvetnite religiozni hora. VsiĀko e samo izmamna prividnosť: „ koronata “, obeťtana na pobeditelja na vjarata, i samata vjara (zlatoto), kojato ima samo „ prilika “ s istinskata vjara. „ Licata “ na tezi lĀĹevjarvaťti sami po sebe si sa izmamni, tĀĹ kato im e ostanal samo Āoveťki vid. Tozi, kojto izrazjava tazi prisĀda, izsledva juzdite i ťĀrcata. Toj znae tajnite misli na Āoveťkite ťťťtestva i spodelja vizijata si za realnosťta ťťť svoje izbranici.

Stih 8: „ Imaha kosa kato Źenska kosa, a zĀbite im bjaha kato lĀvski zĀbi. “

Spored 1 Kor. 11:15, Kosata na Źenite sluĹi kato voal za tjah. A roljata na voala e da skrie liceto, toest identičnosťta na zabulenija subekt. Tozi stih 8 osĀĹda Ārez svoje simvoli izmamnija vĀnťen vid na hristijanskite religiozni grupi. Sledovatelno te imat vĀnťnija vid (kosa) na ĀĀrkvi (Źeni , v Ef. 5:23-32), no duhovete im sa oĹiveni ot svirepostta (zĀbi) na „ lĀvove “. Razbirame po-dobre zaťto licata im imat samo Āoveťki vid. Ne e bez priĀina Isus da gi sravnjava s lĀvove. Po tozi naĀin toj napomnja za ťťťtojanieto na duha na rimskija narod, Āiito pĀrvi hristijani bili pogĀlnati ot lĀvove v arenite im. I tova sravnenie e opravdano, tĀĹ kato v kraja na sveta te otnovo ťte iskat da ubijat poslednija istinski izbranik na Isus Hristos.

Stih 9: „ Imaha nagrädnici kato železni nagrädnici, a šumät ot krilete im beše kato šum ot kolesnici s mnogo kone, tičašti kãm boj. “

Tozi stih e nasochën kãm falšivoto snarženie na istinskija vojnika na Isus Hristos, kojto nosi „ bronzata “ na pravednostta (Ef. 6:14), no tuk тази pravednost e tvärda kato „ željazo “, veče simbol na Rimskata imperija v Daniil. „ Skakalcite “ izdavat šum s „ krilata si “, kogato sa aktivni. Sledovatelno sravnenieto, koeto sledva, se otnasja do dejstvieto. Sledvaštoto utočnenie potvärždava vräzkata s Rim, čiiro sästezanija s kolesnici s „ mnogo kone “ sa radvali rimljanite v tehните obikolki. V tozi obraz „ mnogo kone “ označava: njakolko religiozni grupi se säbraha, za da tegljat rimskata „ kolesnica “, toest da proslavjat vlastta na Rim; Rim, kojto znaeše kak da manipulira drugi religiozni vodäči, za da gi podčini črez svoje säblazni. Eto kak Duhät obobštava dejstvieto na buntovničeskija lager. I tova obedinenie v polza na Rim gi podgotvja za poslednata „ bitka Armagedon “, nasochena sreštu protivnicite na nedeljata, vernite paziteli na säbotata, osvetena ot Boga, i nesäznatelno sreštu Hristos, tehnija Zaštitnik.

Stih 10: „ Imaha opaški kato na skorpion i žila, a v opaškite im imaše sila da povreždat čovecite pet meseca. “

Tozi stih povdiga zavesata ot stih 3, kädeto dumata „ opaška “ e bila predložena kato „silata na skorpionite “. Citirana e jasno, väpreki če značienieto ì ne e jasno za tezi, koito ne ja tärsjat v Isaja 9:14. Tova ne e mojat slučaj, zatova si pripomnjam tozi väžen ključ: „ prorokät, kojto uči läži, e opaškata “. Izjasnjam kodiranoto poslanie po slednija način: tezi grupi sa imali läžlivi proroci (opaški) i buntovnici (skorpion) i läžlivi ezici (žila), i imenno v tezi läžlivi proroci (opaški) e bila silata da se navredi na horata , toest da se säblaznjat i ubedjat da počitat Rimskata nedelja v prodälženie na 150 godini (pet meseca) religiozen mir, garantiran ot Boga; koeto nepopravimo gi izlaga na „ mäkite na vtorata smärt “ na poslednija säd v kraja na 7-mo hiljadoletie . Kogato si pomislja, če množestvata ne viždat väžnostta na denja za počivka! Ako vjarvaha v tova dekodirano razkrito poslanie, štjaha da promenjat mnenieto si.

Stih 11: „ I imaha za car nad sebe si angela na bezdnata, čieto ime na evrejski beše Avadon, a na gräcki Apolion. “

Vse po-točno, božestvenoto obvinenie dostiga svoja vräh: tezi religiozni grupi imat za svoj car Satana, „ angelät na bezdnata “. kojto šte bäde väzran na pustata zemja za „ hiljada godini “ spored Otkr. 20:3. Dumata „ bezdänna jama “ v Bit. 1:2 se otnasja do zemjata, predi tja da dade njakakäv priznak na život. Sledovatelno tozi termin se otnasja do zemjata, opustošena, kato vsički formi na život šte bädat uništoženi ot slavnoto zavräštane na Hristos. Tja šte bäde v tova sästojanie za „ hiljada godini “, s edinstvenija si obitatel, angelät Satana, däržan v zatvora na neja. Tozi, kogoto Bog nariča v Otkr. 12 „ drakon “, a zmijata – djavolät i Satana “, tuk polučava imeto Razrušitel, koeto označava dumite „ evrejski i gräcki , Avadon i Apolion “. Duhät ni pokazva fino kak tozi angel uništožava Božieto delo, sreštu koeto se bori. „ evrejski i gräcki “ sa ezicite na originalnite biblejski pisanija. Po tozi način, otkakto protestantskata vjara padna prez 1844 g., načaloto na temata na tozi „ 5-ti „ träba “, djavolät si ja e väzvärnal s dobre poznatija si interes kãm Svetata Biblija. No za razlika ot slavnoto načalo na Reformacijata, sega tja se izpolzva, za da razruši Božija plan. Satana prilaga kãm padnalata reformirana vjara, tozi päť uspešno, tova, koeto naprazno se e opitval da svali samija Hristos v časa na negovoto izpitanie na säprotiva.

Stih 12: „ Pãrvoto gorko otmina; eto, sled tova idvat ošte dve gorkosti .“

Tuk, v stih 12, zavãršva tazi mnogo specifiãna tema na „ 5-ti trãba .“ Tozi moment pokazva, ãe ãoveãestvoto e navljazlo v 1994 godina ot obiãajniãa si kalendar. Dotogava religiozniãat mir e sãšttestvuval meãdu vsiãki monoteistiãni religii. Nikoj ne e bil ubit po duhovna priãina za religiozna obvãrzanost. Zabranata za ubivane v stih 5 sledovatelno e bila spazena i izpãlnena, kakto Bog e objavil.

No na 3 avgust 1994 g., pãrvata mjusjulmanska religiozna ataka ot strana na GIA ubi petima frenski sluãiteli blizo do frenskoto posolstvo v Alãir, posledvana v naveãerieto na Koleda, 24 dekemvri 1994 g., ot ataka sreštu frenski samolet, pri kojato zaginaha trima duãi v Alãir, vkljuãitelno edin frenski graãdanin. Sledvaãtoto lãjato alãirskite islãamistki vãorããeni grupirovki na GIA predprieãha smãrtonosni ataki sreštu RER v Pariz, frenskata stolica. A prez 1996 g. sedem frenski katoliãeski sveãtenici bjaha obeãglaveni v Tibirin, Alãir. Tezi svidetelstva po tozi naãin predostavãat dokazatelstvo, ãe prorokuvanite „ pet meseca “ sa bili previeãeni. Sledovatelno religioznite vojni mogat da se vãzobnovãat i da prodãlãat do kraãa na sveta, belãazan ot zavrããtaneto na proslaveniãa Hristos.

ãestata trãba : Vtorata velika " neãtastie "

ãesto nakazanie za vsãaka falãiva hristijanska svãjatost

Treta svetovna vojna

Stih 13: „ ãestijãat zãtrãbi. I ãuh glas ot ãetirite roãa na zlatniãa oltar, kojto e pred Boga. “

Tova ãesto predupreditelno nakazanie predstavãlãava „vtoroto“ golãjamo „ gorko “, objaveno v Otkr. 8:13. To predãestva kraãa na vremeto na kolektivnata i individualnata blagodãt i po tozi naãin ãte bãde izpãlneno meãdu 2021 i 2029 g. S tozi stih 13 e navlãizaneto v temata na „ 6-to trompetãt „ãte potvãrdi zavrããtaneto na vojnata i razreãenieto „ da se ubiva “. Tazi nova tema zasããaga sãããitite religiozni grupi kãto tezi ot „ 5-ti trompet "prediãna. Izpolzvanite simvoli sa identiiãni. Tãka ãe neãtata se objãasnjãvat po sledniãa naãin: narodite ot " 5-ti „ trãmbarite “ sa sviknali da „ ne ubivat “, stigãjki dotãm, ãe da zabranãat smãrtnoto nakazanie v Evropa i v njãkoi ãtãti na SAãt. Te sa namerili naãin da upravljãvat peãelivão meãdunarodnata tãrgovijãa, kojato gi e obogatila. Sledovatelno te veãe ne sa adepti na vojnata, a zããtitnici na mira na vsãaka cena. Vojnata meããdu hristijãnskite narodi sledovatelno izgãleããa izklãuãena, no za sãããalenie edna treta monoteistiãna religijãa e mnogo po-mãlko mirna, a imenno islãamãt, kojto hodi na dva krãka: tozi na teroristite, koito deãstvãt, i tozi na drugite posledovãteli, koito aplodirãt tehniãe ubijãstveni deãstvããija. Tozi sããbesednik sledovatelno prãvi perspektivãta za traen mir nevãzmoãna i ãte bãde dostãtããno Bogãt-sããzdatel da „ izlããi “ razreãenieto

si, za da se sluči sblásškät na civilizaciji i religii säs značitelni smärtonosni posledici. Na ostanalata čast ot zemjata vseki narod säšto šte ima svoj tradicionen vräg - razdelenijata, podgotveni ot djavola i negovite demoni, otnasjašti se do cjalata planeta.

Tuk obače proročestvoto e nasočeno käm opredelena teritorija – neverničeskija hristijanski Zapad.

Poslednoto nakazanie, predi „ sedemte posledni jazvi “, koito predšestvat zavräštaneto na Hristos, idva v imeto na „ šestata “ trompet “. Predi da navlezem v podrobnostite na temata, znaem, če тази tema naistina e vtorata ot „ golemite gorki “, objaveni ot „ orela “ na Napoleonovata imperija v Otkr. 8:13. Segä, v adaptiran za тази cel montaž, proročestvoto ot Otkr. 11 pripisva tova ime „ vtoro gorko “ na Frenskata revoljucija, narečena „ zvjarät, kojto se izdiga ot bezdnata “. Tova e i temata na „čtvärtata träba “ ot Otkr. 8. Sledovatelno Duhät ni podskazva säštstvovaneto na tjasna vräzka meždu säbitijata, za koito stava дума v „čtvärtata i šestata “. trompet .“ Šte otkriem kakvi sa tezi vzaimootnošenija.

Kogato „ 6-ti “ „ träba “, glasät na Hristos, hodataj pred oltara na tamjan, izrazjava zapoved. (Spored obraza na zemnata skinija, kojto prorokuva bädeštata mu nebesna rolja kato hodataj za molitvite na izbranite).

Zapadna Evropa e mišena na gneva na Isus Hristos

Stih 14: „ I kaza na šestija angel, kojto däržeše träbata: Razvärži četirite angela, koito sa värzani v goljamata reka Efrat. “

Isus Hristos zavjavava: „ Osvobodete četirite angela „koito sa värzani na goljamata reka Efrat “: osvoboždava universalnite demonični sili, sästredotočeni värhü Evropa, simvolizirana ot imeto Efrat; Zapadna Evropa i nejnite amerikanski i avstralijski razširenija, kädeto te sa däržani ot 1844 g., spored Otkr. 7:2; tova sa četirimata angeli, na koito e dadeno da navredjat na zemjata i moreto . Ključovete za tälkuvane sa prosti i logični. „Efrat“ e rekata, kojato e napojavala drevnija Vavilon na Daniil. V Otkr. 17 „bludnicata“, narečena „ velikijat Vavilon “, „sedi“ na mnogo vodi “, simboli na „ljudi, plemena i ezici “ . „ Vavilon “ oboznačava Rim, a zasegnatite narodi sa evropejskite narodi. Kato opredelja Evropa kato glavna cel na svoja ubijstven gnjav, Hristos Bog väznamerjava da nakaže onezi, koito go predavat i omalovažavat stradanijata, koito e iztärpjal na boleznenija si kräšt, za koito toku-što e pripomnil predhodnijat stih, citirajki dumata „ oltar “, kojato go e prorokovala v simvoličnite obredi na Starija zavet.

Kato se nasočva käm Evropa, Duhät nasočva otmäštenieto si sreštu dve strani, koito koncentrirat vinata si värhü neja. Tova sa katoličeskata vjara, čärkvata-majka i naj-goljamata däšterja, kakto toj nariča Francija, kojato go e podkrepjala tolkova mnogo prez vekovete, ot samoto mu načalo, s Hlodvig, pärvija kral na frankite.

Pärvata vräzka s „ 4-ti “ träba “, tova e Francija, revoljucionen narod, kojto e posjal semenata na neverieto si sred vsički hristijanski narodi na zemjata, kato e razprostranjaval pisanijata na svoite filosofi, ateistični svobodomislešti. No tova e i papskijat Rim, kojto Frenskata revoljucija e trjabvalo da uništoži i da nakara da zamälči. Sravnitelno izsledvane na träbite s predupreditelnite nakazanija, predstaveni na evreite v Levit 26, dava na čtvärtata rolja na božestven „ meč “, kojto „ otmäštava za

zaveta si “. Tozi päť, do „ 6-ta glava “ träba “, Isus sam šte otmästi za säjuza si, kato udari dvata vinovni naroda i tehните evropejski säjuznici. Zaštoto spored Otkr. 11, frenskijat ateizäm se e „ zaradval “ i e potopi okolnite narodi v „ radost “: „ te šte si izpraštat darove edin na drug “, četem v Otkr. 11:10. Na svoj red božestvenijat Hristos šte im donese svoje darove: konvencionalni i atomni bombi; vsičko tova predšestvano ot smärtonosen zarazen virus, pojavil se v Evropa v kraja na 2019 g. Sred darovete, koito trjabva da se otbeležat, e predloženieto na Statujata na svobodata ot Francija na grad Nju Jork v SAŠt. Modelät e bil tolkova čudesen, če sledvajki Francija, drugi evropejski strani stavat republiky. Prez 1917 g. Rusija šte povtori modela säš säštata hekatomba.

Globalna jadrena vojna

Stih 15: „ I bjaha osvobodeni četirite angela, koito bjaha prigotveni za edin čas, i edin den, i edin mesec, i edna godina, za da ubijat edna treta ot čovecite. “

Podgotveni da „ navredjat na zemjata i moreto “ spored Otkr. 7:2, „ četirite angela sa osvobodeni, za da ubijat edna treta ot čovečestvoto “ i dejstvieto e planirano i očekvano ot dälgo vreme, kakto e posočeno ot tozi detalj: „ koito bjaha gotovi za časa, denja, meseca i godinata “. Otkoga tova nakazanie e stanalo neobhodimo? Ot 7 mart 321 g., datata, na kojato e izpälнено priemaneto na denja na slänceto, naložen ot Konstantin I. Spored Otkr. 17, čijato tema e „ sädät na bludnicata “ „Vavilon Veliki “, čisloto 17 simvolizira božestvenija säd. Priloženo v broj vekove ot 7 mart 321 g., tova čislo 17 vodi do 7 mart 2021 g.; ot тази data poslednite 9 godini ot božestvenoto prokljatje šte pozvoljat izpälnenieto na „ 6-ti träba “ ot Otkr. 9:13.

Neka obärnem vnimanie na spomenavaneto na „ edna treta ot čovečestvoto “, koeto ni napomnja, če kolkoto i užasen da e, tozi tretj razrušiteljen svetoven konflikt zapazva častičen karakter (edna treta) na predupreždenie; sledovatelno e polezen za postigane na religiozni obräštanjia i za vodene na izbranite da se posvetjat izcjalo na adventnoto delo, räkovodeno ot Isus Hristos. Tova razrušenje idva, za da nakaže i pokani käm pokajanie čovečestvoto, koeto se e oblagodetelstvalo ot „150 realni godini“ religiozen mir, prorokuvani ot „ pette meseca “ na „ petata träba “.

Za da razberem napälno značienieto na tova nakazanie, tretata ot svetovnite vojni ot 1914 g. nasam, trjabva da napravim paralel i da go sravnim s tretoto deportirane na evreite väv Vavilon. Pri тази posledna voenna intervencija, prez 586 g. pr.n.e., car Navuhodonosor uništöžava carstvoto Juda, poslednija ostatäk ot naroda na Izrael; Jerusalem i negovijat svjat hram se prevräštat v ruini. Ruinite, ostaveni ot tretata svetovna vojna, šte predostavjat dokazatelstvo, če hristijanskijat säjuz e otstäpil ot vjarata tolkova, kolkoto i evrejskijat säjuz na evrejskija narod . Taka, sled тази demonstracija, nevjaraštite ili religioznite oceleli šte bädat podloženi na poslednoto universalno izpitanie na vjarata, koeto dava posleden šans za spasenie na vjarvaštite ot vsički monoteistični religii; no Bogät säzdatel uči samo na edna istina, kojato se otnasja do Isus Hristos i negovata svjata säbota, edinstvenijat istinski sedmi den.

Klaneto, objaveno za тази vselenska vojna, predstavljava drug aspekt na „ vtoroto gorko “, kojto go svärzva s tozi na frenskija revoljucionen ateizäm na „ četvärtata träba “. Francija i osobeno nejnata stolica Pariž e v mernika na vsemogäštija Bog. V Otkr. 11:8 toj ì pripisva imenata „ Sodom i Egipet “, imena na drevnite vragove, uništöženi kato primer po nezabravim način ot Bog, edinijat s oğän ot

nebo, drugij s negovata oslepitelna sila. Tova ni pozvoljava da razberem, če toj šte dejstva sreštu neja po sáštija užasen i okončatelen naćin. Trjabva da osáznaem ogromnata i odgovornost za izćezvaneto na istinskata vjara. Sled kato namrazi religijata, republikanskij režim padna v despotičnitate ráce na Napoleon I. za kogoto religijata e bila samo polezna fon za lićnata mu slava. Imenno na negovata gordost i oportjunizám katolićeskata vjara dáľži oceljavaneto si ćrez ustanovjavaneto na Konkordata, kojto e razrušiteljat na principa na božestvenata istina.

Demografska toćnost: dvesta miliona bojci

Stih 16: „ Brojat na vojskata na konnicite beše dve hiljadi hiljadi; ćuh broja im. “

Stih 16 ni dava važno utoćnenie otnosno broja na bojcite, ućastvašti v konflikta: „ dve desetki hiljadi “ ili dvesta miliona vojnici. Do 2021 g., kogato napisah tozi dokument, nikoja vojna ne beše dostigala tozi broj v sblásćite si. Dnes obaće, s globalno naselenie ot sedem miliarda i polovina ćoveški sášttestva, proroćestvoto može da se izpáľni. Toćnostta, predostavena ot tozi stih, osážda vsićki tálkuvaniya, koito sa pripisvali tozi konflikt na minali dejstvija .

Ideologićeska vojna

Stih 17: „ I vidjah konete váv videnieto i jazdeštite na tjah, nosešti broni ot ogán, hiacint i župel. Glavite na konete bjaha kato glavi na lávove; i ot ustata im izlizaha ogán, dim i župel. “

V tozi stih 17, figurata na božestvenija sáď, otkrivame simvolite na „petata trába “ : grupite (kone) i tezi, koito gi komandvat (ezdaćite). Edinstvenata im spravedlivost (nagrąďnik) e dejstvieto na izgarjane ot ogán, i to kakáv ogán! Jadren ogán, sravnim s ogánja na podzemnata magma na zemjata. Duhăt im pripisva karakteristikite na zjumbjula , koeto sáotvetstva na povtorenieto na izraza v kraja na stiha „ puši “ . Tova veće simvolizira molitvite na svetcite v predišnata tema, no trjabva da zapomnim haraktera na negovija aromat i tam razbirame kakvo oznaćava spomenavaneto mu. Tova rastenie e toksićno, drazni kožata, a mirizmata mu prićinjava glavobolie. Tozi nabor ot kriterii opredelja molitvite na ućastvaštite v boj. Nito edna ot tezi molitvi ne se priema ot Boga-sáďdatel; te go karat da se gadi i vdáhvat dáľboko otvraštenie u nego. Trjabva da se razbere, će v tozi po sášttestvo religiozen i ideologićeski konflikt ućastvat samo religii, koito sa napáľno otkásnati ot nego, no vąpreki tova sa predimno monoteistićni: judaizám, katolicizám, protestantstvo, pravoslavie, isljam. Tuk e citiran nov ključov simvol ot Isaja 9:14: „ glavata e magistratăt ili starejšinata “ . I taka, naćelo na vojuvaštite grupi stojat magistrati, narićani dnes „prezidenti“ v republikite. I tezi prezidenti sa nadareni sás silata na „ láva “ , carja na životnite i carja na džunglata. Znaćenieto na sila mu e dadeno v Sádii 14:18. V poslaniето si Duhăt prorokuva voennopodoben sblásák, upravľjavan distancionno ot mnogo mogáštiti, avtoritarni i religiozno otdadeni dáržavni glavi, táj kato to e ot tehните „ usti “ . će tehните molitvi izlizat, simvolizirani ot dumata „ dim “ . Ot sáštite im „ usti “ idvat zapovedi za uništoženie ćrez „ ogán “ , molitvi ćrez „ dim “ i uništoženie na množestva, ćrez zapoved za izpolzване na jadreni bombi, simvolizirani ot „ sjara “ . Jasno e, će Duhăt iska da podćertae važnoćta na тази jadrena sila, s kojato razpolaga samo edin ćovek. Nikoga v istorijata na zemjata takava razrušitelna sila ne e zavisela ot rešenieto na edin-edinstven ćovek. Tova naistina e zabeležitelno i zaslućava da

báde podčertano. No za nas, koito živeem v tozi tip političeska organizacija, tezi ogromnosti veče dori ne ni šokirat. Vsički nie sme žertvi na edin vid kolektivna ludost.

Stih 18: „ Ot tezi tri bedstvija, ot ogánja, ot dima i ot župela, koito izlizaha ot ustata im, beše ubita edna treta ot čovečestvoto. “

Stih 18 podčertava tozi fakt ot predišnija stih, kato utočnjava, če „ ogán , dim i sjara “ predstavljavat želani ot Boga bedstvija; koeto stihát potvărždava, kato pripisva na otmăstiteľnija Hristos zapovedta da ubie edna treta ot măžete.

Jadrenata mošt na liderite na naciite

Stih 19: „ Zaštoto silata na konete beše v ustata im i v opaškite im; a opaškite im bjaha kato na zmii i imaha glavi, i s tjah vredeha. “

Stih 19 potvărždava religioznija ideologičeski harakter na konflikta, kato kazva: Zaštoto silata na bojnite grupi (konete) beše v rečta im (ustite im) i v lăžeprorocite im (opaškite), koito na vid bjaha săblazniteli (zmii), vlijaešti na dăržavnite glavi, magistratite (glavite), črez koito te (bojnite măže) vredeha. Taka definiranijat princip săotvetstva točno na organizacijata na narodite, kojato preobladava dnes váv vremeto na kraja.

Tazi Treta svetovna vojna koj idva Zavăršvaneto na temata za „ trăbite “ ili predupreditelnite nakazanija e tolkova vărno, če Bog ja e objavil părvo na evreite ot Starija zavet, posledovatelno v Dan. 11:40-45 i Ezekii 38 i 39, a sled tova i na hristijanite ot Novija zavet, v тази kniga Otkrovenie kato „ šesta trăba “, kato poslednoto božestveno predupreždenie predi kraja na vremeto na blagodatta. Zatova neka otkriem tuk tezi bogati dopălvašti se učenija.

Daniil 11:40-45

Izrazăt „ vreme na kraja “ ni vodi do izučavane na tozi posleden konflikt na narodite, razkrit i razvit v proročestvoto ot Dan. 11:40 do 45. Otkrivame osnovnite fazi na negovata organizacija. Părvonačalno do goljama stepen ustanoven na teritorijata na Zapadna Evropa, agresivnijat isljam, naričan „ car na juga “, se sblăskva s evropejskija narod, po-goljamata čast ot kojto sa katolici; rimo-papskata katoličeska vjara e temata, vărhu kojato proročestvoto e nasočeno ot Dan. 11:36 nasam. Rimo-papskijat vodač, kojto dotogava e bil nasočen kăm celta si, e predstaven pod termina „ toj “; pod titlata „ car “ toj e atakuvan ot „ carja na juga “, isljama, kojto šte „ se sblăska s nego “. Izborăt na glagola „ sblăskvat se “ e točen i razumen, zaštoto samo tezi, koito sa na edna i săšta teritorija, „ se sblăskvat “ pomeždu si. Imenno togava, văzpolzvajki se ot predostavenata vărmožnost, situacijata, potopila Zapadna Evropa v pălen bezporjadăk i panika, „ carjat na severa “ (ili severa) „ šte se vihri kato burja “ nad тази pljačka v zatrudnenie, za da ja zavzeme i okupira. Toj izpolzval „ mnogo korabi “, „ kolesnici “ i bojci, koito ne bili ništo poveče ot „ konnici “ i živeli na sever, i ne na sever ot Zapadna Evropa, a na sever ot Evroaziatskija kontinent. I po-točno na sever ot Izrael, koeto stih 41 podsказva, kato go nariča „ naj-krasivata strana “. Văprosnata Rusija e bila narod ot „ konnici “ (kazacite), razvădčici i dostavčici na kone na istoričeskite vragove na Izrael. Tozi păt, văr osnova na vsički tezi

danni, stava lesno da se identificira tozi „ car na severa “ s mogăštata pravoslavna Rusija, iztočnijat religiozen protivnik na zapadnija papski romanizăm sled oficialnija hristijanski religiozen razkol ot 1054 g.

Toku-što se săbrahme otnovo s njakoi ot vojuvaštite učastnici v Tretata svetovna vojna. No Evropa ima moštni săjuznici, koito donjakăde ja prenebregvat poradi ikonomičeskata konkurencija, kojato stana katastrofalna sled pojavata na virusa, koronavirusa COVID-19. Iztoštene, ikonomikite se borjat za oceljavane, kato vsjaka nacija vse poveče se zatvarja v sebe si. Kogato obače konfliktăt započne v Evropa, amerikanskijat săjuznik šte izčaka svoja moment da dejstva.

V Evropa ruskite vojski sreštata malka săprotiva. Edin sled drug, severnoevropejskite narodi sa okupirani. Samo Francija okazva malka voenna săprotiva, a ruskite armii sa zadăržani v severnata čast na stranata. Južnata čast izpitva seriozni problemi s isljama, kojto veče e ustanoven v goljam broj v tozi rajon. Edin vid sporazumenie ot obšt interes svărzva mjusjulumanskite bojci i rusnacite. I dvamata sa žadni za pljačkosvane, a Francija e bogata strana, dori i ikonomičeski razrušena. Arabite sa grabiteli po tradicionno nasledstvo.

Ot izraelska strana situacijata e katastrofalna; stranata e okupirana. Okolnite arabski mjusjulumanski narodi sa poštadeni: Edom, Moav, decata na Amon: dnešna Jordanija.

Nešto, koeto ne možeše da băde postignato predi datata 1979 g., v kojato Egipet napusna arabskija lager, za da sključi săjuz s Izrael, izborăt, napraven togava, s moštnata podkrepa na SAŠt, se obărna sreštu nego; toj beše okupiran ot rusnacite. I kato utočni „ njama da se izmăkne “, Duhăt razkriva oportunističnija harakter na izbora, napraven prez 1979 g. Kato zastana na stranata na naj-silnite po onova vreme, toj vjarvaše, če može da izbegne neštastieto, koeto go nastigaše. A neštastieto beše goljamo, toj beše lišen ot bogatstvata si ot okupiraštite rusnaci. I sjakaš tova ne beše dostatačno, libijcite i etiopcite săšto go ograbiha, sledvajki rusnacite.

Jadrenata faza na svetovnija konflikt

Stih 44 beleži goljama promjana v situacijata. Dokato okupirat Zapadna Evropa, Izrael i Egipet, ruskite vojski sa uplašeni ot „ novini “ otnosno sobstvenata si ruska teritorija. Duhăt citira „ iztok “ văv vrăzka s okupacijata na Zapadna Evropa, no săšto i „ sever “ văv vrăzka s okupacijata na Izrael; Rusija e „na iztok “ ot părvata i „na sever “ ot vtorata. Novinata e tolkova seriozna, če predizvikva ubijstvena ludost. Imenno tuk Săedinenite štati vlizata v bitkata, izbirajki da uništožat ruskata teritorija s jadren ogăn . Sled tova se namesva jadrenata faza na konflikta. Smărtonosni oblaci-găbi se izdigat na mnogo mesta, za da uništožat i „ iztrebjať “. množestvo „čoveški i životinski životi“. Imenno pri tova dejstvie „ edna treta ot măžete sa ubiti “ v săotvetstvie s objavjavaneto na „ šestata trăba “. Iztlaskani nazad kăm „ planinite “ na Izrael, ruskite vojski na „ severnija car “ sa uništoženi, bez da polučat i naj-malka pomošt: „ bez nikoj da mu se priteče na pomošt “.

Ezekiil 38 i 39 sášto po svoj naćin presázdavati tozi posledeni konflikt v istorijata. Ima interesni detalji, kato naprimeri tozi, razkrivašť Božieto namerenie da „ složi katarama na ćeljustta “ na ruskija car, za da go vávleće v konfliktu. Tozi obraz ilustrira izkušavašťa vázmožnost da se obogati zaedno s naroda si, na kojato toji njama da može da ustoi.

V tova dálgo proroćestvo Duhăt ni dava imena kato orientiri: Gog, Magog, Roš (Ruski), Mošeh (Moskva), Tuval (Tobolsk). Kontekstăt na poslednite dni se potvrđdava ot detalji, otnasjašť se do napadnati narodi: „ Šte kažete: Šte se izkaća protiv gola zemja, šte dojda protiv ćoveci, koito sa spokojni, koito živejat bezopasno v žilištata si, vsićki v žilišta bez steni , bez bravi i porti (Ezekiil 38:11)». Sávremennite gradove naistina sa napálno otvoreni . I protivopoložnite sili sa tragićno neravnostojni. Duhăt tuk vlaga v ustata na „ severnija car “ na Daniil, tozi păt glagola „ Az šte dojda “, koeto predpolaga masivna, bǎrza i vǎzdušna agresija spored glagola i obraza „ šte se vihri kato burja “ ot Dan. 11:40, ot dosta otdalećeno mjesto. V tova proroćestvo na Ezekiil njama misterija otnosno zasegnati strani; Rusija i Izrael sa jasno identificirani. Misterijata e bila samo v Dan. 11:36 do 45, kǎdeto se otnasja do rimskoto papstvo i negovata evropejska teritorija. I kato dava imeto „ severnijati car “ na Rusija, kojato atakuva papska katolićeska Evropa, Bog se pozovava na otkrovenieto si, dadeno na Ezekiil. Zaštoto vi napomnjam, će Rusija se namira na „ sever “ glavno vǎv vrǎzka s geografskoto položenie na Izrael . Vsǎštnost tja e na „ iztok “ ot pozicijata na rimokatolićeska papska Zapadna Evropa. Sledovatelno, za da potvrđdi pozicijata na ruskite vojski v tazi papska Evropa, kojato te okupirat i dominirat, Duhăt situira pristiganeto na lošite novini ot „ iztok “. „ Šte izsipja ogǎn i župel vǎrhu nego i vǎrhu vojskite mu (Ezekiil 38:22)“; „ Šte izpratja ogǎn v Magog “, ćetem v Ezekiil 39:6. Tova e prićinata za lošite novini, koito vbesjavat „ severnija car “ ot Dan. 11:44. Kaktov Daniil, ruskijati agresor šte bǎde pritisnat v ǎgǎla i uništožen v planinite na Izrael: „ Šte padneš v planinite na Izrael, ti i vsićkite ti vojski (Ezekiil 39:4)“. No samolićnostta na SAŠť zad tova dejstvие ostava zagadka. Namiram mnogo interesen detalj v Ezekiil 39:9. Tekstăt spomenava vǎzmožnostta za dobivane na ogǎn v prodǎlženie na „ sedem godini “ ćrez izgarjane na orǎžijata, izpolzvani v tozi užasen globalen konflikt. Dǎrvoto veće ne e surovinata za sávremennite orǎžija, no citiranite „ sedem godini “ otrazjavat intenzivnostta na tazi vojna i kolićestvoto orǎžija. Kǎm 7 mart 2021 g. ostavat samo devet godini do zavrǎštaneto na Hristos; poslednite 9 godini ot Božieto prokljatie, prez koito šte se izpǎlni poslednijati meždunaroden konflikt; vojna, užasno razrušitelna za životi i imuštestvo. Spored stih 12, ruskite trupove šte bǎdat pogrebani „ sedem meseca “.

Strašnata i neumolima božestvena spravedlivost

Trupovete šte bǎdat mnogobrojni i Bog ni predstavja v Ezekiil 9 predstava za klaneto i divaštinata, kojato šte organizira. Zaštoto tretata svetovna vojna, oćakvana za perioda meždú 2021 i 2029 g., e antitip na tretata vojna, vodena ot Navuhodonosor srešťu dreven Izrael prez 586 g. Eto kakvo zapovjadvati velikijati Bog-tvorec, razoćarovan i prezrjan ot naroda si, v Ezekiil 9:1 do 11:

„Ezekiil 9:1 Togava Toji izvika v ušite mi s visok glas: „Približete se vie, koito šte nakažete grada, vseki s orǎžieto si za razrušenje v rǎka!“

Ezekiil 9:2 I eto, šest mǎže idvaha po pǎtja na gornata porta, kojato gledaše kǎm sever, vseki s orǎžie v rǎka; i meždú tjah imaše mǎž, oblećen v leneni drehu, s kutija za pisane do sebe si. I te dojdoha i zastanaha pri mednija oltar.

Ezek. 9:3 I slavata na Izrailevija Bog se vžnese ot heruvimite, na koito beše, i otide do praga na doma; i Toj povika oblečenija v leneni drehi máž, kojto imaše mastilnica na krášta si.

Ezekiil 9:4 I Gospod mu kaza: Mini prez grada, prez Jerusalem, i postavi beleg na čelata na mážete, koito vždišat i plačat za vsičkite merzosti, koito se vāršat vsred nego.

Ezekiil 9:5 I dokato az čuh, toj kaza na drugite: Vārnete sled nego v grada i go napadnete; neka okoto vi ne poštadi i ne se smili.

Ezek. 9:6 Izbijte i pogubete starcite, mladite máže, devicite, malkite deca i ženite; no ne se približavajte do nikogo, kojto nosi belega vārhu sebe si; i započnete ot Moeto svetilište. Te započnaha ot starejšinite, koito bjaha pred hrama.

Ezek. 9:7 I im kaza: Oskvernete káštata i napálnete dvorovete s ubitite; izlezte. I te izljazoha i porazjavaha v grada.

Ezekiil 9:8 I kogato me porazjavaha, az ošte bjah ostanal, padnah na liceto si i izvikah: O, Gospodi leova, šte pogubiš li vsički ostanali ot Izrailja, kogato izlivaš jarostta Si vārhu Jerusalem?

Ezekiil 9:9 I mi kaza: Bezzakonieto na Izrailevija i na Judovija dom e goljamo i pregoljamo; zemjata e pálna s kráv i gradăt e páln s nečestie; zaštoto kazvat: Gospod e izostavil zemjata i Gospod ne vižda.

Ezekiil 9:10 Az sášto njama da požalja, nito šte pokaža milost; šte vždnam delata im vārhu glavite im.

Ezekiil 9:11 I eto, oblečenijat v leneni drehi čovek, kojto dăržeše mastilnicata na bedroto si, otgovori: Napravih kakto mi zapovjada .

Ne vsički, ubiti po religiozni pričini, sa máčenicu za vjarata. V tazi kategorija ima mnogo fanatici, gotovi da dadat života si , verovatno za svojata religija, no sášto i za vsjaka političeska ili druga ideologija. Istinskijat máčenic za vjarata e, pârvo, izključitelno v Isus Hristos. Vtoro, toj e, nepremenno, izbranik, čijto život, prinesen v žertva, e ugoden na Boga Săzdatel samo ako smărta mu e bila predšestvana ot život, săotvetstvašt na negovite razkriti iziskvanija za negovoto vreme.

I taka, neka sega se ozovem v temata na „ 6-ti trompet “ – izvikvane na moralnija kontekst na vremenata sled vojnata.

Nerazkajanieto na ocelelite

Protivno na tova, koeto povečeto hora misljat i se strahuvat, jadrenite orážija, kolkoto i razrušitelni da sa te, njama da uništožat čovečestvoto; zaštoto šte ima oceleli sled kraja na konflikta. Otnosno vojnite, Isus kaza v Matej 24:6: „ Šte čuete za vojni i sluhove za vojni; vnimavajte da ne se smuštavate, zaštoto tova trjabva da stane. No tova ošte ne e krajat. “ Uništoženieto na čovečestvoto šte se dălži na dejstvieto na Săzdatelja Bog sled negovoto slavno zavráštanje v liceto na Isus Hristos. Zaštoto ocelelite trjabva da bďadat podloženi na posledno izpitanie na vjarata. Ot 1945 g., datata na pârivot izpolzovane na atomni orážija, sa se slučili poveče ot dve hiljadi eksplozii, izvăršeni za testove ot zemnite sili, koito gi pritežavat; Vjarno e, če posledovatelno, v prodălženie na 75 godini, zemjata e ogromna, makar i ograničena, tja izdărža i poddărža udarite, koito čovečestvoto ì nanasja. V predstojaštata jadrena vojna, naprotiv, množestvo eksplozii šte se slučat za kraták period i

razprškaneto na radioaktivnostta šte napravi nevážmožno událžavaneto na života na zemjata. S završtaneto si božestvenijat Hristos šte složi kraj na stradanijata na agoniziraštoto buntovno čovečestvo.

Stih 20: „ Ostanalite čoveci, koito ne bjaha ubiti ot tezi jazvi, pak ne se pokajaha za delata na račete si, taka če da ne se klanjat na demoni i na idoli ot zlato, srebro, med, kamák i dárvo, koito ne mogat da víždat, da čuvat ili da hodjat. “

V stih 20 Duhăt prorokuva zakoravjavaneto na ocelelite narodi. „ Ostanalite ot horata, koito ne bjaha ubiti ot tezi bedstvija, ne se pokajaha za delata na račete si. “ „ Vtoroto gorko “, objaveno po vremeto na imperijata, naistina e božestveno „ bedstvie “, no to predšestva „ poslednite sedem “, koito šte spoletjat vinovnite grešnici sled kraja na vremeto na blagodat ot Otkr. 15. Struva si da se pripomni tuk, če vsički tezi „ bedstvija “ nakazvat rimskata agresija sreštu reda na vremeto, sáždaden ot Vsemogáštija Bog Sáždadel.

„... te ne prestanaha da se klanjat na demoni i na idoli ot zlato, srebro, bronz, kamák i dárvo, koito ne mogat da víždat, nito da čuvat, nito da hodjat. “

V tova izbrojavane Duhăt se nasočva kám kultovite izobraženija na katoličeskata vjara, koito sa obekt na poklonenie ot posledovatelite na тази idolopoklonničeska religija. Tezi izobraženija predstavljavat, párvo, „Deva Marija“, a sled neja, v goljam broj, poveče ili po-malko anonimni svetci, zaštoto tova ostavja na vseki goljama svoboda da izbere ljubimija si svetec. Golemijat pazár e otvoren 24 časa v denonoštieto. Predlagat se prevrázki za vsjakakvi podmišnici, ot vsjakakvi stilove i razmeri. I tozi vid praktika osobeno dražni tozi, kojto e stradal na krásta na Golgota; sledovatelno, negovoto otmáštenie šte báde užasno. I večé, sled kato prez 2018 g. e objavil na svoite izbranici moštnoto si i slavno završtane za 2030 g., ot 2019 g. toj porazjava grešnicite na zemjata sás smártonosen zarazen virus. Tova e samo malák znak za predstojaštija mu gnjav, no toj večé ima efektivnost na svoja strana, táj kato nie večé mu dálžim ikonomičeska razruha, bezprecedentna v istorijata na hristijanskija Zapad. I kogato te sa razoreni, narodite se karat, sled tova se bijat i se bijat pomeždu si.

Ukorăt, otpraven ot Boga, e ošte po-osnovatelen, zaštoto pod javjavaneto na Isus Hristos, istinskijat Bog dojde v plăt, sred horata i tam, kato edin ot tjah, toj „ vidja, ču i hodi “, za razlika ot izvajanite ili modelirani idoli, koito ne mogat da napravjat tova.

Stih 21: „ I te ne se pokajaha za ubijstvata si, nito za magьosničestvata si, nito za bludstvata si, nito za kražbite si. “

Sás stih 21 temata priključva. Kato izvikva „ ubijstvata im “, Duhăt izobrazjava smártonosnija nedelen zakon, kojto v krajna smetka šte iziskva smárтта na vernite paziteli na svjatata sáбота, osvetena ot Boga. Kato citira „ magiite im “, Toj se nasočva kám katoličeskite masi, počitani ot onezi, koito opravdavat negovata „nedelja“, tozi falšiv den Gospoden i avtentičen ezičeski „den na slánceto“. Kato si spomnja za „ bludstvoto im “, Duhăt soči s prást protestantskata vjara, naslednica na katoličeskoto „ bludstvo “ na lážlivata „ proročica Jezavel “ ot Otkr. 2:20. I kato im vmenjava „ kražbite im “, Toj namekva za duhovnite kražbi, izvăršeni, párvo, sreštu samija Isus Hristos, ot kogoto, spored Dan. 8:11, papskijat car „ otnel večnoto “ sveštenstvo i negovata zakonna i opravdana titla „ Glava na Cárkvata “ ot Ef. 5:23; no sášto i negovija red na „ vremeto i negovija zakon “, spored Dan. 7:25. Tezi

silno duhovni tãlkuvanija ne izkljuãvat obiknovenite bukvalni priloženija, no te daleã nadhvãrljat tezi priloženija v Božija sãd i negovite posledici za vinovnite izvãřiteli.

Otkrovenie 10 : Malkata otvorena kniga

Zavrãřtaneto na Hristos i nakazanieto na buntovnicite

Malkata otvorena kniga i nejnite posledici

Zavrãřtaneto na Hristos v kraja naãetvãrtija adventen period naãakane

Stih 1: „ I vidjah drug silen angel da sliza ot nebeto, oblečen v oblak; i dāga imaše na glavata mu; i liceto mu beše kato slānceto, i krakata mu kato ogneni stālbove. “

Glava 10 prosto potvāřdava ustanovenata dotogava duhovna situacija. Hristos se pojavjava v aspekta na Boga na svetija božestven zavet, v obraza na „dāgata“, dadena sled potopa na Noj i negovite potomci. Tova beše znakāt na Božieto obeštanie nikoga poveče da ne uništožava života na zemjata s porojni vodi. Bog šte spazi obeštaniето si, no črez ustata na Petār toj objavi, če segašnata zemja e „ zapazena za ogān “; ognen potop. Tova šte se osāšttestvi edva za poslednija sād na sedmoto hiljadoletie. Ogānjat obače ne e priključil s uništožavaneto na životi, zaštoto e orāžie, koeto Bog veče e izpolzval sreštu gradovete v dolinata Sodom i Gomor. V тази kratka glava Duhāt nakratko iljustrira sābitijata, koito sledvat „6 -to trompet .“ Glavata započva s obraza na slavnoto zavrāštane na otmāstitelnija Hristos.

Proročestvoto e napālno razpečatano

Stih 2: „ I dāržeše v rākata si otvorena knižka ; i složi desnija si krak na moreto, a levija si krak na zemjata. “

Ot načaloto na knjigata, spored Otkr. 1:16, Isus idva da se bori s poklonnicite na obožestvenoto „ slānce “. Roljata na simvolite stava jasna: „ liceto mu beše kato slānceto “ i kakvo šte stane s vragovete mu, poklonnicite na „ slānceto “? Otvovor: podnožijata mu, i gorko im! Zaštoto „ nogite mu sa kato ogneni stālbove “. Togava šte se izpālni tozi stih ot Biblijata: „ Sedi otdjasno Mi, dokato položa vragovete ti za tvoe podnožie “ (Ps. 110:1; Mat. 22:44). Vinata im se uveliči, zaštoto predi zavrāštananeto si Isus „ otvori malkata knižka “ na Otkrovenie, kato ot 1844 g. nasam razpečata „ sedmija pečat “, kojto vse ošte ja dāržeše zatvorena v Otkr. 5:1 do 7. Meždu 1844 i 2030 g., godinata na konteksta, spomenat v тази glava 10, razbiraneto i značienieto na sābotata se razviha do pālna svetlina. Taka če horata ot onova vreme njamat izvinenie, kogato izberat da ne ja počitat. „Malkata knižka “ togava beše „ otvorena “ ot Svetija Duh na Hristos i poklonnicite na slānceto njamat nužda ot neja. Vāv stih 2 e iljustrirana tjahnata sādba. Za da razberem značienieto na simvolite „ more i zemja “, otkriti v tozi stih, trjabva da izučim Otkr. 13, v kojto Bog gi svāřzva s dva duhovni „ zvjara “, koito šte se pojavjat prez 2000-te godini na hristijanskata era. Pārvijat „ zvjar, kojto izliza ot moreto “, simvolizira nečoveškija, sledovatelno zverski režim na koalicijata ot graždanski i religiozni sili, v pārvata im istoričeska forma na monarhii i rimokatoličeski papizām. Tezi monarhii sa simvolizirani ot „ desette roga “, svāřzani sās simvola, oboznačavašt Rim v Dan. 7, črez „ malkija rog “, a v Otkr. 12, 13 i 17 – črez „ sedemte glavi “. Tozi „ zvjar “, spored precenkata na božestvenite cennosti, pokazva simvolite, citirani v Daniil 7: predšestvenicite na Rimskata imperija, v obraten red ot tozi v Dan. 7: leopard, mečka, lāv . Sledovatelno „ zvjarāt “ e samijat rimsko čudovište ot Dan. 7:7. No tuk, v Otkr. 13, simvolāt na papskija „ malāk rog “, kojto nasledjava „ desette roga “, e zamenen ot tozi na „ sedemte glavi “ na rimskata identičnost. I Duhāt mu vmenjava „ bogohulstva “, toest religiozni lāži. Naličieto na „ koroni “ vārhu „ desette roga “ pokazva vremeto, kogato „ desette “ „ rogove “ ot Dan. 7:24 vljazoha v caruvane. Sledovatelno tova e i vremeto, kogato „ malkijat rog “ ili „ različnijat car “ e v dejstvie. „ Zvjarāt “, identificiran, objavjava bādešteto mu. Toj šte dejstva svobodno za „ vreme, vremena (2 vremena) i polovin vreme “. Tozi izraz oboznačava 3 i polovina proročeski godini ili 1260 dejstvitelni godini v Dan. 7:25 i Otkr. 12:14; namirame go pod formata na „ 1260 dni “-godini ili „ 42 meseca “ proročeski v Otkr. 11:2-3, 12:6 i Otkr. 13:5. No v stih 3 na тази 13-ta glava Duhāt objavjava,

če šte bāde porazen i „ sjakaš smārtonosno ranen “ imenno ot frenskija ateizām meždu 1789 i 1798 g. I blagodarenie na Konkordata na Napoleon I „ smārtnata mu rana šte bāde izlekuvana “. Po tozi način onezi, koito ne obiĉat božestvenata istina, šte mogat da prodālžat spokojno da poĉitat lāžite, koito ubivat dušata i tjaloto.

V kraja na dnite šte se pojavi obraz na pārvija „ zvjar, kojto se izdigna ot moreto “. Tozi nov zvjar se otliĉava s fakta, ĉe tozi pāt šte „ se izdigne ot zemjata “. Vāz osnova na obraza ot Bitie, kādeto „ zemjata “ izliza ot „ moreto “, Duhāt fino ni kazva, ĉe tozi vtori „ zvjar “ e izljazāl ot pārvija, kato po tozi naĉin oboznaĉava taka nareĉenata Reformirana katoliĉeska ĉārkva; toĉnoto opredelenie na protestantskata reformirana vjara. Prez 2021 g. tja veĉe predstavljava naj-goljamata voenna sila na planetata Zemja i e avtoritetna sled pobedata si sreštu Japonija i nacistka Germanija prez 1944-45 g. Tova, razbira se, sa SAŠt, pārvonaĉalno predimno protestantski, no dnes do goljama stepen katoliĉeski, poradi goljamata latinoamerikanska emigracija, kojato sa privetstvali. Kato gi obvinjava, ĉe sa „ poklanjali pārvija zvjar v negovo prisāstvie “, Duhāt osāžda nasledstvoto im ot Rimskata nedelja. Tova oznaĉava kolko podveždašti sa religioznite etiketi. Sāvremennata protestantska vjara e tolkova privārzana kām tova rimsko nasledstvo, ĉe šte stigne dotam, ĉe da obnarodva obvārzvašt zakon, kojto pravi nedelnata poĉivka zadālžitelna pod strah ot sankcii: tārgovski bojkot v naĉaloto i smārtna prisāda v dālgosroĉen plan. Nedeljata e opredelena kato „ belega “ na vlastta na rimskija „zvjar“, pārvija „ zvjar “. A ĉisloto „ 666 “ e sborāt, poluĉen s bukvite na titlata „VICARIVS FILII DEI“, tova, koeto Duhāt nariĉa „ ĉisloto na zvjara “. Napravete smetkata, ĉisloto e tam:

VICIVILIDI

$$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$$

$$112 + 53 + 501 = 666$$

Vāžno utoĉnenie : Belegāt se priema „ na rākata “ ili „ na ĉeloto “ samo dotolkova, dokolkoto „ rākata “ simvolizira deloto, dejstvieto, a „ ĉeloto “ oboznaĉava liĉnata volja na vsjako sāzdanie, svobodno ot negovija izbor, kakto ni pokazva Ezekii 3:8: „ Šte zakoravja ĉeloto ti, taka ĉe da go protivopostaviš na tjahnoto ĉelo .“

Tuk jasno sa oboznaĉeni bādeštite „ podnožija “ na Isus Hristos, Spravedlivija božestven Sādija. I fino, kato posoĉva prioriteta na „ desnija krak “ ili „ levija krak “, Duhāt posoĉva kogo smjata za po-vinoven. Plamtjaštijat „ desen krak “ e za papskata rimokatoliĉeska vjara, na kojato Bog vmenjava prolivaneto na krāvta na „ vsiĉki onezi, koito sa bili zaklani na zemjata “, spored Otkr. 18:24. Sledovatelno nejnijat prioritet za gnjav e zaslužen. Sled tova, sāšto tolkova vinovna, ĉe ot svoja strana ja e imitirala, kato e sāzdala „obraza “ na pārvija katoliĉeski „ zvjar “, protestantskata vjara, nareĉena „ zemjata “, poluĉava ogānja na „ levija krak “ na Isus Hristos, kojto po tozi naĉin otmāštava za krāvta na poslednite izbrani svetii, kojato bi bila proljata bez negovata spasitelna namesa.

Stih 3: „ I toj izvika sās silen glas, kakto kogato lāv reve. I kogato izvika, sedemte grāma progovorih s glasovete si. “

Tajnata, skrita ili zapeĉatana v stihove ot 4 do 7, provāzglasena ot „ glasa na sedemte gārma “, dnes e izdignata. „ Glasāt “ na Boga po tozi naĉin se sravnjava s šuma na „ grāmotevici “, svārzani s ĉisloto „

sedem “, koeto simbolizira Negovoto osveštenie. Tozi glas provážglasjava poslanie, dálgo skrito i ignorirano ot horata. Tova e godinata na završtaneto v slava na našija božestven i vžvišen Gospod Isus Hristos. Datata beše razkrita na Negovite izbranici prez 2018 g.; tova e proletta na 2030 g., v kojato šte zavərši, sled izkupitelnata smärt na Isus na 3 april 30 g., tretata tretina ot 2000 godini ot 6000-te godini, programirani ot Bog za Negovija izbor na izbranici.

Stih 4: „ I kogato sedemte gräma progovoriha s glasovete si, az štjeh da piša; i čuh glas ot nebeto, kojto kazvaše: Zapečataj dumite, koito sedemte gräma progovoriha, i ne gi piši. “

V тази сцена Бог има две цели. Първата е Negovite izbrani da znajat, če Bog naistina e opredelil vreme za kraja na sveta; tova ne e naistina skrito, tāj kato zavisi ot našata vjara v 6000-godišnata programa, prorokuvana ot šestte nečestivi dni ot našite sedmici. Vtorata cel e da obezkuraži täršeneto na тази data do momenta, v kojto samijat Toj šte otvori päťja kām razbiraneto. Tova beše postignato za vseki ot trite adventni testa, polezni za presjavane i podbor na izbranite, sčeteni za dostojni da se vžpolzvat ot večnata pravednost, predlagana ot Isus Hristos, prez 1843, 1844 i 1994 g.

Stih 5: „ I angelät, kogoto vidjah da stoi na moreto i na zemjata, vdigna djasnata si räka kām nebeto. “

V tova otnošenie na velik pobedonosen Sädija, s noze, stäpili vārhu vragovete si, Isus Hristos šte formulira täržestvena kletva, kojato go obväzva božestveno.

Stih 6: „ I se zakle v Onogova, Kojto živee do večni vekove, Kojto e säzdal nebeto i neštata, koito sa v nego, zemjata i neštata, koito sa v neja, moreto i neštata, koito sa v nego, če njama da ima veče vreme, “

Kletvata na Isus Hristos e dadena v imeto na Boga Säzdatel i e adresirana do Negovite izbrani, koito počitat zapovedta na pärvija angel ot Otkrovenie 14:7; tova, kato demonstrirat črez svoeto poslušanie, svoja „ strah “ ot Boga, črez spazvaneto na Negovata četvārta zapoved, kojato proslavja Negovija tvorčeski akt. Izjavlenieto „ če veče njama da ima vreme “ potväřždava, če v Svojata programa Bog e predvidil trite naprazni adventni očakvanija ot 1843, 1844 i 1994 g. Kako veče izrazih, tezi naprazni očakvanija sa bili polezni za presjavane na hristijanskite vjarvašti. Zaštoto, makar i naprazni, tehните posledici sa bili za onezi, koito sa izpitvali, dramatični i duhovno smärtonosni ili, za izbranite, pričini za tjahnoto blagoslovenie i osveštenie ot Boga.

Objavjavane na tretoto goljamo bedstvie, prorokuvano v Otkr. 8:13.

Stih 7: „ No v dnite na glasa na sedmija angel, kogato toj zadržabi, tajnata na Boga šte se izpälni, kaktoto e blagovestil na slugite Si prorocite. “

Vremeto za konstruirane na proročeski dati e priključilo. Tezi, ustanoveni črez prorokuvani danni, sa izpälnili svojata rolja da izpitvat posledovatelno vjarata na protestantite prez 1843-44 g. i тази na adventistite prez 1994 g. Sledovatelno njama da ima poveče falšivi dati, njama poveče falšivi očakvanija; novata, započnata ot 2018 g., šte bāde pravilnata i izbranite šte čujat, za svoeto spasenie, zvuka na „ sedmata trāba “, kojato šte otbeleži namesata na Hristos na božestvenata Spravedlivost; časāt, kogato spored Otkr. 11:15: „ carstvoto na sveta se dava na našija Gospod i na Negovija Hristos “ i po tozi način se otnema ot djavola.

Posledicite i vremeto na proročeskoto služenie

Stih 8: „ I glasät, kojto čuh ot nebeto, mi progovori otnovo i kaza: Idi i vzemi malkata knižka, kojato e otvorena v räkata na angela, kojto stoi na moreto i na zemjata. “

Stihove 8-11 iljustrirat preživjavaneto na misijata na slugata, natovaren s predstavjaneto na kodiranoto proročestvo na jasen ezik.

Stih 9: „ I otidoh pri angela i mu kazah: Daj mi knižkata. A toj mi kaza: Vzemi ja i ja izjaž; šte bāde gorčiva za stomaha ti, no v ustata ti šte bāde sladka kato med. “

Pārvo, „ bolkite na červata “ mnogo dobre izobrazjavat stradanijata i skrābta, pričineni ot othvārljaneto na predloženata svetlina ot strana na buntovnite hristijani. Tezi stradanija šte dostignat svoja vrāh po vreme na poslednoto izpitanie na vjarata, po vreme na nedelnija zakon, kogato životāt na izbranite šte bāde zastrašen ot smārt. Zaštoto do kraja svetlinata i nejnite paziteli šte bādat vodeni ot djavola i negovite nebesni i zemni demoni, sāznatelni ili nesāznatelni sājuznici na tozi „Razrušitel“, „ Avadon ili Apolion “ ot Otkr. 9:11. „ Sladostta na „ Medāt “ sāšto taka perfektno predstavja radostta ot razbiraneto na Božiite tajni, koito toj spodelja sās svoite istinski izbranici, žadni za istina. Nikoj drug produkt na zemjata ne koncentrira estestveno sladkata si sladost taka, kakto toj. Obiknoveno čoveškite sāštestva cenjat i tārsjat tozi sladāk vkus, kojto im e prijaten. Po sāštija način, Hristovite izbranici tārsjat v Boga sladostta na ljubjaštite i mirni vzaimootnošenija, kakto i Negovite nastavljenija.

Kato dava na svoeto otkrovenie „Apokalipsis“ (= Otkrovenie) „ sladostta na meda“, Božijat Duh go sravnjava s „ nebesnata manna“, kojato e imala „ vkus na med “ i e hranila evreite v pustinjata prez 40-te godini predi vlizaneto im v obeštanata zemja, vzeta ot hanaancite. Točno kakto edin evrein ne bi mogāl da ocele, bez da konsumira тази „ manna“, ot 1994 g., kraja na „ pette meseca“, prorokuvani v Otkr. 9:5-10, adventnata vjara oceljava samo kato se hrani s тази posledna proročeska duhovna „ hrana“ (Mat. 24:45), „ prigotvena za opredelenoto vreme na slavnoto idvane na Isus Hristos“. Tova učenie, koeto Bogāt na istinata mi dava da osāznaja edva v тази sābotna sutrin v 4-ija čas na 16 januari 2021 g. (no 2026 g. za Boga), bi bilo polezno, za da otgovorja na onzi, kojto me popita edin den za izučavaneto na proročestvata: „Kakvo može da mi donese tova?“ Otvorāt na Isus e kratāk i prost: duhoven život, za da se izbegne duhovnata smārt. Ako Duhāt ne priema obraza na „ pita“, a samo „ sladostta na meda“, tova e zaštoto fizičeskijat život na evreite e bil svāznan s тази hrana na „ manna“. Što se otnasja do Otkrovenie, hranata e samo za duha na izbranite. No v tova sravnenie tja izgležda neobhodima, nezamenima i iziskvana ot živija Bog kato uslovie za poddāržane na duhoven život. I tova iziskvane e logično, zaštoto Bog ne e prigotvil тази hrana, za da bāde ignorirana i prezirana ot Negovite služiteli ot poslednite dni. Tja predstavljava naj-osvetenija element sled žertvata na Isus Hristos i poslednata forma i okončatelnoto postiženie na Svetata večerja; Isus dava na Svoite izbrani za hrana Svoeto tjalo i Svoeto proročesko nastavljenie.

Stih 10: „ Vzeh malkija svitāk ot räkata na angela i go izjadoh; i beše v ustata mi sladāk kato med; no kogato go izjadoh, stomahāt mi se ogorči. “

V preživjanoto ot samija nego, slugata odkril v samota oslepitelna svetlina, prorokuvana ot Isus, i vsaštost, parvo, nameril „ sladostta na meda “, prijatno udovolstvie, sravnimo sas sladostta na meda. No studeninata, projavena ot adventnite clenove i uciteli, na koito iskah da ja predstavja, predizvika v tjaloto mi istinski koremni bolki, narečeni kolit. Zatova svidetelstvam za duhovnoto i bukvalno izpalnenie na tezi nešta.

Drugo objasnenie obače se otnasja do poslednoto vreme, v koeto proročeskata svetlina e osveta. To započva vaš vreme na mir, no šte zavərši vaš vreme na vojna i ubijstven užas. Dan. 12:1 go prorokuva kato „ vreme na skrāb, kakovoto ne e imalo, otkakto ima narod, do saštoto vreme “; tova e dostatačno, za da pričini „ bolka v červata “. Osobeno sled kato četem v Plač 1:20: „ Gospodi, viž utesnenieto mi! Červata mi kipjat, sārčeto mi e raztārseno v men, zaštoto sām se razbuntuval. Otvān mečāt opustoši, vsred smārtta “. Sāšto v Jer. 4:19: „ Červata mi ! Červata mi ! Boli me sārčeto, sārčeto mi bie v men, ne moga da mālča; zaštoto ti, dušo moja, ču zvuka na trābata, vika za vojna .“ » Gorčivinata na „ červata “ pravi sravnenie meždū poslednata adventna misija i тази, poverena na prorok Jeremija. I v dvata slučaja izbranite rabotjat sred vraždebnata sreda na buntovnite vladeteli na tjanoto vreme. Jeremija i po-kāsnite istinski adventisti osāždāt grehovete, izvāršeni ot graždanskite i religioznite vodači na tjanoto vreme, i po tozi način gnevāt na vinovnite se obrāšta sreštu tjah, dokato krajat na sveta ne bāde beljazan ot slavnoto zavrāštane na Isus Hristos, „ Carjat na carete i Gospodar na gospodarite “ ot Otkrovenie 19:16.

Krajat na pārvata čast na Otkrovenieto

V тази pārvā čast otkrihme prologa i trite paralelni temi, Pismata, adresirani do angelite na sedemte cārkvī, sedemte pečata ili znamenija na vremenata i šestte trābi ili predupreditelni nakazanija, pričineni ot Božija gnjav.

Stih 11: „ Togava mi kazaha: „Trjabva pak da prorokuvaš pred mnogo plemena, narodi, ezici i care. “

Stih 11 potvārdava pālnoto obhvaštane na poslednite 2000 ot 6000-godišnata Božija programa. Kogato nastāpva slavnoto zavrāštane na Isus Hristos, proročestvoto vāzobnovjava pregleda na hristijanskata epoha v glava 11 pod različna tema: „ Trjabva otnovo da prorokuvaš pred mnogo narodi, plemena, ezici i care .“

Načalo na vtorata časť na Otkrovenieto

V tejto vtorate časti, paralelný pohľad na kresťanskú epochu, Duháť sa se nasochi kým važni sábitija, večie spomenati v párvate časti na knigata, no tuk, vaš vtorate časti, Toj šte ni razkrie Svojata precenka po po-razvit način po vsjaka ot tezi temi. Tuk otnovo vsjaka glava šte izpolzva različni, no vinagi dopálvašti se simboli i obrazi. Imenno čez obedinjavane na vsički tezi učenija, proročestvoto identificira celevite temi. Ot knigata na Daniil nasam, tozi princip za paralelno postavjane na glavite na proročestvoto e prilagan ot razkrivaštija Duh, kakto možete da vidite.

Otkrovenie 11, 12 i 13

Tezi tri glavi obhvaštati paralelno hristijanskata epoha, kato podčertavat različni sábitija, koito vse ošte se dopáľvat mnogo dobre. Šte obobštja i sled tova šte razgledam podrobno temite.

Otkrovenie 11

Papskoto caruvane – Nacionalen ateizám – Sedmata trába

Stihove 1-2: Caruvaneto na lážekatoličeskija papski prorok ot 1260 godini: Presledvačät.

Stihove 3-6: Po vreme na tova netolerantno i presledvašto caruvane, „ dvamata svideteli “ na Boga, svetite pisanija na dvata zaveta, šte bádat izmáčvani i presledvani ot „ zvjara “ – rimskata religiozna koaliciija, sájuzena s monarhiite na Zapadna Evropa.

Stihove ot 7 do 13 sa za „ zvjara, kojto se izdiga ot bezdnata “, toest za „Frenskata revoljucija“ i nejnija nacionalen ateizám, kojto se pojavjava za párvu pát v čoveškata istorija.

Stihove ot 15 do 19 šte imat za tema častično razvitie na „ sedmata trába “.

Roljata na izobrazitelnoto papsko caruvane

Stih 1: „ I dade mi se trástika, podobna na žezál, i mi kaza: Stani i izmeri Božija hram i oltara, i onezi, koito se klanjat v nego. “

Celevata epoha e vreme na nakazanie, razkrito s dumata „ tojaga “. Nakazanieto e opravdano „ zaradi greha “, vázstanoveno graždanski ot 321 g. i religiozno ot 538 g. Ot tazi vtora data grehät e naložen ot papskija režim, simboliziran tuk ot „ trástikata “, kojato oboznačava „ lážeporoka, kojto propovjadva láži “ v Isaja 9:13-14. Tova poslanie otrazjava tova ot Dan. 8:12: „ vojstvoto beše osvobodeno s ežednevniija zaradi greha “, kádeto „ vojstvoto “ oboznačava hristijanskoto sábranie, „ ežednevniija “ – svešteničestvoto na Isus, premahnato ot papskija režim, a „ grjah “ – izostavjaneto na sábotata ot 321 g. Tova e samo vázobnovjavane na poslanie, povtarjano mnogokratno črez različni aspekti i simboli. To potvrždava nakazatelnoto rolja, kojato Bog dava na ustanovjavaneto na rimskija papski režim. Glagolät „ mjarka “ označava „sádjá“. Sledovatelno nakazanieto e rezultat ot Božija säd, otnesen sreštu „ hrama “. na Boga “, kolektivnoto sábranie na Hristos, „ oltarät “ – simbol na krästa na negovata žertva, i „ onezi, koito se poklanjat tam “, toest hristijanite, koito pretendirat za negovoto spasenie.

Stih 2: „ A vāšnija dvor na hrama ostavete vātre“ otvān i ne go izmervaj; zaštoto e daden na narodite i te šte tāpčat svetija grad četirideset i dva meseca .

Vāšnata duma v tozi stih e „ vāšnen “. Samo tja oboznačava povārhnostnata vjara na rimokatolicizma, zamesena v obraza na negovoto caruvane ot 1260 dni-godini, predstaven tuk pod formata na „ 42 meseca “. „ Svetijat grad “ , obraz na istinski izbranite, „ šte bāde stāpkan ot narodite, sājuzeni s papskija despotičen režim, toest carete na evropejskite kralstva“ , koito preljubodejstvat s „katoličeskata“ Jezavel po vreme na nejnoto dālgo netolerantno caruvane ot 1260 realni godini mežu 538 i 1798 g. V tozi stih Bog otbeljazva razlikata mežu istinskata i lāžlivata vjara, kato se pozovava na simvolikata na evrejskoto svetilište: skinijata na Mojsej i hrama, postroen ot Solomon. I v dvata slučaja, v „ dvora, izvān hrama “ , otkrivame plātski religiozni obredi: oltara za žertvoprinošenija i basejna za izmivane. Istinskata duhovna svjatost se namira v hrama: v svjatoto mjesto, kādeto se namirat: svetilnikāt sās sedem lampi, masata s dvanadesette hljaba na predloženieto i oltarāt s tamjan, postaven pred zavesata, kojato skriva Svetaja Svetih, obraz na nebeto, kādeto Bog sedi na carskija si tron. Iskrenostta na kandidatite za hristijansko spasenie e izvestna samo na Boga, a na zemjata čovečestvoto e izmameno ot „ vāšnata “ fasadna religija, kojato rimokatoličeskata vjara predstavljava za pārvi pāt v istorijata na hristijanskata religija na našata epoha.

Svetata Biblija, Božieto Slovo, presledvana

Stih 3: „ Šte dam vlast na dvamata Si svideteli i te šte prorokuvat hiljada dvesta i šestdeset dni, oblečeni vāv vretište. “

Po vreme na tova dālgo caruvane, potvrđeno tuk pod formata na „ 1260 dni “ , Biblijata, simvolizirana ot „ dvamata svideteli “ , šte bāde častično ignorirana do vremeto na Reformacijata, kogato dori šte bāde presledvana ot katoličeski ligi, blagosklonni kām papite, koito te podkrepjat s mečove. Obrazāt „ oblečen vāv vretište “ oboznačava sāstojanie na stradanie, koeto Biblijata šte izdārži do 1798 g. Zaštoto v kraja na tozi period frenskijat revoljucionen ateizām šte ja izgori na obštstveni mesta, opitvajki se sāšto taka da ja nakara da izčezne napālno.

Stih 4: „ Tova sa dvete maslinovi dārveta i dvata svetilnika, koito stojat pred Gospodarja na zemjata. “

Tezi „ dve maslinovi dārveta i dva svetilnika “ sa simvolite na dvata posledovatelni zaveta, koito Bog e organiziral v svoja plan za spasenie. Dve posledovatelni religiozni epohi, nosešti Negovija Duh, čieto nasledstvo e Biblijata i nejnite tekstove na dvata zaveta. Proektāt na dvata zaveta e prorokuvan v Zaharija 4:11 do 14 črez „ dve maslinovi dārveta, postaveni otdjasno i otljavo na svetilnika “. I veče, predi „ dvamata svideteli “ ot stih 3, Bog kazva za tjah v svidetelstvoto na Zaharija: „ Tova sa dvamata sinove na maslo, koito stojat pred Gospodarja na cjalata zemja“. V tozi simvolizām „ maslo “ oboznačava božestvenija Duh. „ Svetilnikāt “ prorokuva za Isus Hristos, kojto v čoveško tjalo šte donese svetlinata na Duha v svoeto osveštenie (= 7) i šte razprostrani poznaniето za nego sred horata, točno kaktο simvoličnijat svetilnik razprāskva svetlinata, kato gori masloto, sādāržašto se v negovite „ sedem “ sāda.

Zabeležka : „ Sveštnikāt “ sās „ sedem “ lampi e centriran vārhu srednija sād; tova, podobno na sredata na sedmicata, kojato pravi četvārtija den ot Velikdenskata sedmica, denjat, v kojto črez

izkupitelnata si smärt Isus Hristos „ slaga kraj na žertvata i prinosa “, evrejskija religiozen obred, v sätotvetstvie s božestvenija plan, prorokuvan v Dan. 9:27. Sledovatelno „ Sveštnikät “ säs sedem lampi säsšto nosi proročesko poslanie.

Stih 5: „ Ako njakoj poiska da im pričini zlo, ogän šte izleze ot ustata im i šte pogälne vragovete im; i ako njakoj poiska da im pričini zlo, šte bäd e ubit po tozi naçin. “

Tuk, kakt o v Otkr. 13:10, Bog potvărždava na istinskite si izbranici zabranata si da nakazvat samite sebe si za vredata, nanesena na Biblijata i nejnata kauza. Tova e dejstvie, koeto Toj zapazva izključitelno za Sebe Si. Zlinite šte dojdat ot ustata na Boga Săzdatel. Bog se otăždestvjava s Biblijata, kojato e nareçena „ slovo Božie “, taka çe kojto mu navredi, go atakuva direktno.

Stih 6: „ Te imat vlast da zatvorjat nebeto, za da ne vali dăžd v dnite na tjahnoto prorokuvane; i imat vlast nad vodite da gi prevrăšt at v krăv i da porazjavat zemjata s vsjakakvi napasti, kolkoto päti poželajat. “

Duhät citira fakti, säobšt eni v Biblijata. Po negovo vreme prorok Ilija polučil ot Boga, çe njama da vali, osven po negova duma; predi nego Moisej polučil ot Boga silata da prevrăšt a vodite v krăv i da porazjava zemjata s 10 bedstvija. Tezi biblejski svidetelstva sa ošte po-važni, zaštoto v poslednite dni prezrenieto kă m pisanoto i vdăhnoveno Božie slovo šte bäd e nakazano s bedstvija ot säštija tip, spored Otkr. 16.

Nacionalen ateiză m na Frenskata revoljucija

Tămnite svetlini

Stih 7: „ A kogato te svăršt at svidetelstvoto si, zvjarăt, kojto văzliza ot bezdnata, šte vojuva protiv tjah, šte gi pobedi i šte gi ubie. “

Duhät ni razkriva tuk nešt o važno, koeto trjabva da se otbeleži; datata 1793 g. beleži kraja na biblejskoto svidetelstvo, no za kogo? Za negovite vragove ot onova vreme, koito sa presledvali Biblijata, othvărlijajki nejnija božestven avtoritet kato osnova za vjara; a imenno monarsi, monarhistki aristokrati, rimokatoličeskija papski režim i çjaloto mu duhovenstvo. Na тази data Bog osăžda i lăžeprotestantskite vjarvašt i, koito na praktika veçe ne vzevat predvid negovite učenja. V Dan. 11:34, v svoja säd, Bog im vmenjava „ licemerie “: „ V momenta, kogato padnat, šte im se pomogne malko i mnozina šte se prisăedinjat kă m tjah v licemerie . “ Tova e samo pärvata çast ot biblejskoto svidetelstvo, kojato priključva, zaštoto prez 1843 g. negovata rolja otnovo šte pridobie žiznenovažno značenje, kato pokani izbranite da otkrijat adventnite proročestva. Ustanovjavaneto na nacionalen ateiză m vă v Francija šte se nasoč i kă m Biblijata i šte se opita da ja nakara da izçezne. Obilnoto kărvavo izpolzване na „negovata gilotina“ go pravi nov „ zvjar “, kojto tozi pä t trjabva da se „ izdigne ot bezdnata “. S tozi termin, zaimstvan ot istorijata za sätvorenieto v Bitie 1:2, Duhät ni napomnja, çe ako Bog, nejnijat Săzdatel, ne säšt estvuvaše, nikakă v život njamaše da se razvie na zemjata. „ Bezdnata “ e simbol na zemjata, lišena ot obitatel, kogato e „ bezformena i prazna “. Taka e bilo „ v naçaloto “, spored Bitie 1:2, i šte stane taka otnovo za „ hiljada godini “, v kraja na sveta, sled slavnoto zavrăšt ane na Isus Hristos, koeto e temata, kojato sledva tova v тази глава 11. Tova sravnenie s pärvonaçalnija kaos e napă lno zaslužen o za republikanski režim, roden v poliçi eski kaos i naj-

goljamo bezredie. Zaštoto buntovnite mäže znajat kak da se obedinjat, za da uništožat, no sa mnogo razdeleni po otnošenie na formite, koito trjabva da se pridadat na väzstanovjavaneto. Tova svidetelstvo predlaga, sled nego, demonstracija na ploda, kojto čovečestvoto može da dade, kogato e napälno otkäsnato ot Boga; lišeno ot Negovoto blagotvorno dejstvie.

No kato go nariča „ bezdna “, Duhät na Boga Säzdatel säšto taka podskazva konteksta i sästojanieto na pärvonačalnoto sätvorenie na našata zemja. Po tozi način, nasočvajki se käm pärvija den na tova sätvorenie, toj ni pokazva zemja, potopena v absolutna „ mrak “, täj kato po tova vreme Bog vse ošte ne e dal na zemjata svetlinata na nito edna zvezda. I тази идеја духовно svärzva tozi „ zvjar, kojto se izdiga ot bezdnata “ s „ četvärtija pečat “ ot Otkr. 6:12, opisan kato „ slänce, černo kato vretište “. Vräzkata se osäšttestvjava i s „ četvärtata träba “ ot Otkr. 8:12, opisana črez „ udarite na edna treta ot slänceto, edna treta ot lunata i edna treta ot zvezdite “. Črez tezi obrazi Duhät mu pridava osobeno „ tämen “ karakter . Väpreki tova, imenno v tozi „ tämen “ aspekt i sästojanie Francija šte proslavi svoite svobodomislišti, kato im pripiše titlata „ svetlini “. Togava si spomnjame dumite na Isus Hristos, citirani v Matej 6:23: „ No ako okoto ti e lošo, cjaloto ti tjalo šte bäde pälna s tämnina. I taka, ako svetlinata, kojato e v teb, e tämnina, kolko goljama e тази tämnina! “ Taka tämnata svobodna misäl vojuva sreštu religioznija duh i tozi nov libertarianski duh šte prodälži väv vremeto i šte se razprostrani po zapadnija svjat... narečen hristijanski i šte zapazi zloto si vlijanie do kraja na sveta. S Frenskata revoljucija „tämninata“ se ustanovjava zavinagi s greha. Zaštoto s neja se pojavjavat knjigite, napisani ot filosofite na svobodnata misäl; koeto ja svärzva s „greha“, kojto karakterizira Gärcija v proročestvata na Daniil 2-7-8. Tezi novi knigi šte se konkurirat s Biblijata i šte uspejat da ja zadušat v ogromna stepen. Sledovatelno „ vojната “, kojato se osäžda, e predi vsičko ideologičeska. Sled revoljucijata i sled Vtorata svetovna vojna тази tämnina šte pridobie aspekta na naj-visšija humanizäm, kontrastirajki i po tozi način skäsvajki s pärvonačalnata netärpimost, no ideologičeskata „ vojna “ prodälžava. Zapadnite hora šte bädat gotovi da žertvat vsičko za тази „svoboda“. Vsäštност, te šte žertvat svoite nacii, svojata sigurnost i njama da izbegnat smärtta, programirana ot Bog.

Stih 8: „ I trupovete im šte ležat po ulicata na golemija grad, kojto duhovno se nariča Sodom i Egipet, kädeto i našijat Gospod beše razpnat. “

„ trupove “ sa tezi na „ dvamata svideteli “, čiito pärvii napadatelii säšto sa ekzekutirani na „ ploštada “ na säštija „ grad “ . Tozi „ grad “ e Pariž, a citiranijat „ ploštad “ e naričan posledovatelno „Ploštad Lui XIV“, „Ploštad Lui XV“, „Ploštad na Revoljucijata“ i oboznačava segašnija „Ploštad na Konkord“. Ateizmät ne pravi usluga na religioznite formi. Žertvite na gilotina sa porazjavani imenno zaradi religioznata si prinadležnost. I kakto uči poslaniето na „ četvärtata träba “, celite sa istinskata svetlina (slänceto), kolektivnata falšiva svetlina (lunata) i vseki otdelen religiozen pratenik (zvezdata). Osven tova, njakoi korumpirani religiozni formi se priemat, pri uslovie če otgovarjat na normite na dominiraštija ateizäm. Poradi tova njakoi sveštenici polučavat imeto „osvobodeni“ s podigravka. Duhät sravnjava Pariž, frenskata stolica, säš „ Sodom “ i „ Egipet “. Pärvite plodove na svobodata sa seksualni ekscesii, säprovodeni ot razpadaneto na tradicionnite socialni i semejni konvencii. Tova sravnenie šte ima tragični posledici s tečenje na vremeto. Duhät ni pokazva, če tozi grad šte pretärpi sädbata na „ Sodom “ i тази na „ Egipet “, kojto za Boga e stanal tipičen simvol na greha i bunta sreštu nego. Vräzkata, ustanovena po-gore s „ gräckija“ filosofski „ grjah “, osäden v Daniil 2:7-8, e potvärdena tuk. Za da razberem napälno tova božestveno stigmatizirane na gräckija grjah, neka razgledame fakta, če opitvajki se da izpolzva filosofski dumi, za da predstavi Evangelieto na žitelite na Atina, apostol Pavel se provalja i e izgonen ot mjastoto. Eto zašto filosofskata misäl zavinagi šte

ostane vróg na Boga Sázdatel. S tečenie na vremeto i do svoja kraj tozi grad, narečen „Pariž“, šte zapazi i šte svidetelstva črez dejstvujata si za točnostta na sravnenieto si s tezi dve imena, simboli na seksualnija i religioznija grjah. Zad imeto si „Pariž“ se krie nasledstvoto na „pariziite“, duma, čijto keltski proizhod označava „tezi ot kazana“, dramatično proročesko ime. V rimsko vreme mjestoto e bilo krepost na ezičeski poklonnici na Izida, boginjata na egiptjanite, no sášto taka i živopisen i ciničen obraz na Paris, sin na trojanskija car, starija Priam. Avtor na preljubodejanie s krasivata Elena, sápruga na gräckija car Menelaj, toj šte báde otgovoren za vojna s Gärcija. Sled neuspešna obsada gärcite se ottegljat, ostavjajki na plaža ogromen därven kon. Mislejki, če e gräcki bog, trojancite doveždat konja v grada. I posred nošt, kogato vinoto i kuponät sväršvat, gräckite vojnici slizat ot konja i otvarjat portite na mäčalivo zavärnalite se gräcki vojski; i vsički žiteli na grada sa izbiti, ot carja do naj-nišite podanici. Tova trojansko dejstvie šte dovede do zagubata na Paris v poslednite dni, zaštoto, ignorirajki uroka, toj šte povtore greškite si, kato zaselva na negova teritorija vragovete si, koito e koloniziral. Predi da prieme imeto Paris, gradät e bil naričan „Lutecija“, koeto označava „vonjašto blato“; cjalata programa za negovata täžna sädba. Sravnenieto s „Egipet“ e opravdano, täj kato črez priemaneto na republikanskija režim Francija oficialno stava pärvijat režim na greha v zapadnija svjat. Tova tälkuvane šte báde potvärdeno v Otkr. 17:3 ot „alenoto“ ocvetjavane na „zvjara“, obraz na monarhičeskite i republikanskite koalicii ot poslednite dni, izgradeni po modela na Francija. Kato kazva: „tam, kädeto tehniat Gospod beše razpnat“, Duhät ustanovjava sravnenieto meždu othvärljaneto na hristijanskata vjara na frenskija ateizäm i evrejskoto nacionalno othvärljane na Mesijata Isus Hristos; zaštoto dve situacii sa identični i šte nosjat edni i säšti posledici i edni i säšti plodove na nečestie i bezzakonie. Tova sravnenie šte prodälži v sledvaštite stihove.

Kato nariča stolicata si „Egipet“, Bog sravnjava Francija s faraona, primer za čoveška säprotiva sreštu voljata mu. Tja šte poddärža tazi buntovna pozicija do uništoženieto si. Nikoga njama da ima nikakvo pokajanie ot nejna strana. Naričajki „zlotó dobro i dobrotó zlo“, tja šte izvärši naj-lošija ot grehovete, proklinani ot Bog; kato nareče „svetlini“ – „tämnite“ mislители-osnovateli na „nejnite čoveški prava“, koito se protivopostavjat na pravata na Bog. I ot mnogo narodi nejnijat model šte báde imitiran, dori prez 1917 g., ot mogäšta Rusija, kojato šte ja uništoži s atomna bomba po vreme na „šestata träba“, kojato beše prorokuvana ot imeto i „Parisii“ na keltski ezik, koeto označava „onezi ot kazana“. Sledovatelno tja šte ostane do kraja si nesposobna da vidi Bog v izpitanijata, koito šte ja säšipjat do stepen da ja uništožat. Zaštoto toj ja e vzel za mišena i njama da ja pusne, dokato ne ja njama poveče.

Stih 9: „I čoveci ot vsički narodi, plemena, ezici i narodi šte gledat trupovete im tri dni i polovina i njama da pozvoljat da bädat položeni trupovete im v grobove.“

Väv Francija narodät vstäpva v revoljucija prez 1789 g., a prez 1793 g. ekzekutira svoja kral, a sled tova i kralicata si, kato i dvamata publicno sa obezglaveni na golemija centralen ploštad na grada, naričan posledovatelno „Ploštad Lui XV“, „Ploštad na revoljucijata“ i ponastojáštem „Ploštad na Konkord“. Kato pripisva „tri dni i polovina“ na vremeto na razrušitelnoto dejstvie, Duhät sjakaš vključva bitkata pri Valmi, kädeto prez 1792 g. revoljucionerite se izpravjat sreštu i pobeždat rojalistkite armii na evropejskote kralstva, koito atakuvat republikanska Francija, vključitelno Avstrija, stranata na rodnoto semejstvo na kralica Marija-Antoaneta. Za da se razbere proizhodät na tazi omraza, trjabva da se ima predvid, če 1260 godini na iznudvanija ot vsjakakäv vid ot strana na papsko-kralskata koalicija v krajna smetka razdranzjavat eksploatiranija, maltretiran, presledvan i napälno säšipan frenski narod. Poslednite dve caruvanija na Lui XIV s negovata otvratitelna pompoznost i Lui XV, korumpiranijat, razvraten kral, v krajna smetka napälvat čašata na tärpenieto

Božie i tova na horata. Pazete se! Republikata ne e i njama da bāde blagoslovija za Francija. Do kraja si, v petata si forma, tja šte nosi Božiite prokljatija i sama šte izvāršva greškite, koito šte dovedat do nejnija krah. Tozi kārjav režim, v načaloto si, šte se prevārne v strana na „čoveški prava“ i humanizām, kojato v krajna smetka šte zaštitava vinovnite i šte osuetjava, črez svojata nespravedlivost, žertvite. Tja dori šte privetstva vragovete si i šte gi zaselva na svoja teritorija, imitirajki, v naj-lošija slučaj, izvestnija primer s trojanskija grad, izvesten s vāvēždaneto na dārvenija kon, ostaven ot gārcite, kakto vidjahme po-rano.

Stih 10: „ I onezi, koito živejat na zemjata, šte se radvat i šte se radvat za tjah i šte si izpraštat podarāci edin na drug, zaštoto tezi dvama proroci māčiha onezi, koito živejat na zemjata. “

V tozi stih Duhāt se nasočva kām vremeto, kogato, podobno na gangrena ili rak, frenskoto filosofsko zlo šte se razprostrani i razprostrani kato čuma v drugi zapadni narodi. Tova beleži „znaka na vremenata“ na „ šestija pečat “ ; tozi, kādeto „slānceto stava černo kato vretište ot kosmi “: svetlinata na Biblijata izčezva, zadušena ot filosofskite knigi na svobodomisleštite.

V duhovnoto tālkuvane, za razlika ot „ graždanite na nebesnoto carstvo “, koeto opredelja izbranite ot Isus, „ žiteli na zemjata “ oboznačava amerikanski protestanti i po-obšto hora, buntovni sreštu Boga i negovata istina. Narodite na evropejskite kralstva i ošte poveče amerikanskite gledat kām Francija. Tam edin narod smazva svojata monarhija i katoličeskata hristijanska religija, kojato zaplašva narodite, koito četat Biblijata, „ dvamata svideteli “, s „ mākite “ na svoja „ad“; istinski „ māki “, koito obače sa zapazeni samo za Strašnija sād, za da uništožat lāžereligioznite, koito samite te izmamno izpolzvat tozi vid zaplaha, spored Otkr. 14:10-11. Čuždencite, žertvi na sāštite iznudvanija izvān Francija, sāšto započvat da se nadjavat da mogat da se vāzpolzvat ot тази iniciativa. Tova e ošte poveče taka, tāj kato s frenskata podkrepa, predostavena ot Lui XVI, njakolko godini po-rano, novite Sāedineni štati na Severna Amerika sa polučili svojata nezavisimost, osvoboždavajki se ot gospodstvoto na Anglija. Svobodata e v hod i skoro šte spečeli mnogo narodi. V znak na tova prijatelstvo „ te šte si izpraštat podarāci “. Edin ot tezi podarāci e frenskijat podarāk za amerikancite – „Statujata na svobodata“, izdignata prez 1886 g. na ostrov sreštu Nju Jork. Americancite otvrāštat na žesta, kato predlagat replika, kojato, izdignata prez 1889 g., se namira v Pariž na ostrov po sredata na Sena, blizo do Ajfelovata kula. Bog e nasočen kām tozi vid dar, kojto razkriva spodeljaneto i obmena, predstavljavašti prokljatieto na prekomernata svoboda , celjašta da ignorira svoite duhovni zakoni.

Stih 11: „ I sled tri dni i polovina duh na život ot Boga vleze v tjah i te se izpraviha na nozete si; i goljam strah obze onezi, koito gi gledaha. “

Na 20 april 1792 g. Francija e zaplašena ot Avstrija i Prusija i svalja svoja kral Lui XVI na 10 avgust 1792 g. Revoljucionerite pobeždavat pri Valmi na 20 septemvri 1792 g. Kral Lui XVI e gilotiniran na 21 januari 1793 g. Diktatorāt Robespier i negovite prijateli sa gilotinirani na svoj red na 28 juli 1794 g. „Konventāt“ e zamenen ot „Direktorijata“ na 25 oktombri 1795 g. Dvata „Terora“ ot 1793 i 1794 g. prodālžavat zaedno samo edna godina. Meždu 20 april 1792 g. i 25 oktombri 1795 g. namiram sāvsem točno tozi period ot „ tri dni i polovina “ ili „tri godini i polovina“ za realen. No mislja, če prodālžitelnostta nosi i duhovno poslanie. Tozi period predstavljava polovin sedmica, koeto može da predizvika aljuzija kām zemnoto služenie na Isus Hristos, koeto e prodālžilo točno „tri i polovina proročeski dni“ i e zavāršilo sās smārтта na Mesijata Isus Hristos. Duhāt sravnjava negovoto dejstvие s tova na Biblijata, negovite „ dvama svideteli “, koito sāšto sa dejstvali i sa poučavali, predi da bādat izgoreni na ploštada na Revoljucijata v Pariž. Črez tova sravnenie Biblijata, тази vjara, se otāždestvjava

s Isus Hristos, kojto v neja e otnovo razpnat i „ proboden “, kaktto pokazva Otkr. 1:7. Potopãt ot krãvoproilitija v krajna smetka uãasjava frenskija narod. Sãšto taka, sled ekzekucijata na lidera na Kãrvavija konvent, Maksimilian Robespier, i negovite prijateli Kuton i Sen Źjust, bãrzite i sistematiãni ekzekucii prestavat. Božijat Duh sãbužda duhovnata žažda na horata i praktikuvaneto na religijata stava zakonno i naj-veãe svobodno. Blagotvornijat „strah ot Boga“ se e pojavil otnovo i interesãt kãm Biblijata e razpalen otnovo, no do kraja na sveta s nego Źte se borjat i Źte se sãrevnovavat filosofskite knigi, napisani ot svobodomisleŹti, ãijto grãcki model e iztoãnik na vsiãkite mu razliãni formi.

Stih 12: „ I ãuha glas ot nebeto, kojto im kazvaŹe: Vãzkaãete se tuk! I vãzljazoha na nebeto v oblak; i neprijatelite im gi vidjaha. “

Tova božestveno tvãrdenie se otnasja za biblejskite „ dvama svideteli “ sled 1798 g.

Sravnenieto s Isus prodãlžava, zaŹtoto imenno nego negovite izbranici vidjaha da se vãznasjat na nebeto pred oãite im. No ot svoja strana negovite izbranici ot poslednoto vreme Źte napravjat sãŹtoto. Vragovete im sãšto Źte gi vidjat da se vãznasjat na nebeto v oblaka, kãdeto Isus Źte gi privleãe kãm sebe si. Podkrejata, kojato Bog dava na svojata kauza, e sãŹtata – za Isus Hristos, negovite izbranici, i v tozi kontekst na Frenskata revoljucija, Biblijata sled 1798 g. Za da potvãrdi kraja na prorokuvanata prodãlžitelnost ot „ 1260 dni “-godini, prez 1799 g. papa Pij VI umira v arest vãv Valans sjur Ron, kato po tozi naãin pravi vãzmožen, meždu 1843-44 i 1994 g., dãlãg period na mir ot 150 godini, prorokuvan pod formata na „ pet meseca “ v Otkr. 9:5-10. Smãrtta na Lui XVI, krajat na monarhijata i smãrtta na plenen papa nanasjat smãrtonosen udar na religioznata netãrpimost na „ zvjara, kojto se izdiga ot moreto “ v Otkr. 13:1-3. Konkordatãt na Direktorijata lekuva ranata mu, no toj veãe ne se vãzpolzva ot uniŹtoženata kralaska podkrepa, toj veãe njama da presledva do vremeto na kraja, kogato protestantskata netãrpimost Źte se pojavi pod imeto „ zvjarãt, kojto se izdiga ot zemjata “ v Otkr. 13:11.

Stih 13: „ V onzi ãas stana goljamo zemetresenie i edna deseta ot grada padna; i pri zemetresenieto zaginaha sedem hiljadi mãže, a ostanalite se uplaŹiha i otdadoha slava na nebesnija Bog. “

V tova vreme (v onzi ãas) se izpãlni, v duhovna forma, „ zemetresenieto “, veãe prorokuvano ãrez izpãlnenieto na tova ot Lisabon prez 1755 g., za koeto stava duma v temata za „ Źestija peãat “ ot Ap. 6:12. Spored Božija Duh, grad Pariž zagubi „ edna deseta “ ot naselenieto si. No drugo znaãenie može da se otnasja, spored Dan. 7:24 i Ap. 13:1, do desetata ãast ot „ desette roga “ ili zapadnite hristijanski kralstva, podãineni na papskija rimokatolicizãm. Francija, sãitana ot Rim za „naj-goljamata dãŹterja“ na Rimokatoliãeskata ããrkva, izpada v ateizãm, liŹava ja ot podkrejata i stiga dotam, ãe da uniŹtoži avtoriteta ì. ãetvãrtata trãba go razkri: „ edna treta ot slãnceto e udarena “; Poslanieto „ sedem hiljadi mãže bjaha ubiti v tova zemetresenie “ potvãrždava tova, kato kazva: množestvo (hiljada) religiozni „ mãže “ (sedem: religiozno osveŹtenie na vremeto) bjaha ubiti v tova poliãesko i obŹtestveno zemetresenie.

Stih 14: „ Vtoroto gorko otmina. Eto, tretoto gorko idva skoro. “ "

Taka intenzivnoto prolivane na krãv otnovo razpali straha ot Boga i „Terorãt“ prestana , zamenen ot imperijata na Napoleon I , „ orela “, kojto objavjava poslednite tri „ trãbi “, tri „ golemi bedi “ za žitelite na zemjata. Tãj kato objavjavaneto sledva Frenskata revoljucija ot 1789 do 1798 g., „ vtoroto gorko “, pripisano mu v stih 14, ne može da go zasjaga prjako. No za Duha tova e sredstvo, koeto ni

kazva, če nova forma na Frenskata revoljucija šte se pojavi točno predi završtaneto v slava na Isus Hristos. Segá, spored Otkr. 8:13, „ vtoroto gorko “ jasno se otnasja do temata na 6-ti... trábata ot Otkr. 9:13, kojato točno šte „ ubie edna treta ot horata “, predi Isus Hristos da se zavärne, za da otmästi za nespraveditvoto osäždane na vernite si slugi, kato uništoži smärtnite im vragove, poslednite buntovnici. Možem da razberem, če podobno na klaneto, pričineno ot frenskite revoljucioneri, Bog organizira klaneto na Tretata svetovna vojna, tozi päť jadreno, koeto značitelno šte namali broja na žitelite na zemjata, predi pälnoto ì uništoženie, koeto šte väzstanovi pärvonačalnija ì „ bezden “ aspekt, sled okončatelnata razrušitelna namesa na Isus Hristos.

Dvojnoto značenie na „ vtoroto gorko “ svärzva četvärtata träba s šestata po duhovna pričina. Strukturata na Otkrovenie razdelja vremeto na hristijanskata epoha na dve časti. V pärvata „ gorko “ nakazva vinovnite, nakazani predi 1844 g., a väv vtorata - nakazanite sled 1844 g., točno predi kraja na sveta. Segá dve te nakazatelni dejstvija spodeljat značenie, koeto Bog dava na četvärtoto si nakazanie v Levit 26:25: „ Šte izpratja meč, kojto šte otmästi za Moja zavet .“ Pärvoto nakazanie porazi onezi , koito ne prieha poslanieto na Reformacijata, deloto, podgotveno ot Isus za negovite izbrani, a vtoroto - onezi, koito ne otkliknaha na Božieto iziskvane da zaväršat тази Reformacija ot 1843 g. natatäk. Razkritata svetlina, črez kojato Bog izgražda тази postojanna Reformacija, šte bäde predstavena do časa, kogato izpitatelnoto vreme priključi.

Kato pregleždame neštata i dejstvija, koito Bog e vmenil na mäžete ot Frenskata revoljucija ot 1789 do 1795 g., nie otkrivame tezi, koito Toj može da vmeni na zapadnite hora ot poslednite dni. Otkrivame säštoto prezrenie, säštoto bezbožie i omraza käm religioznite obredi i käm onezi, koito gi propovjadvat; povedenie, koeto tozi päť e rezultat ot izključitelnoto razvitie na naukata i tehnologiite. Prez godinite na mir ateizmät i falšivata religija zavladjavat zapadnija svjat. Sledovatelno Bog ima osnovatelna pričina da ni predloži po тази tema dvojno četene; povedenieto na „ ocelelite “, koeto pravi osnovnata razlika meždu revoljucionnata epoha i naučnoto vreme na poslednite dni na čovečestvoto. Za da bädem po-jasni, spored Otkr. 11:11-13, „ ocelelite “ ot pärvoto četene, koeto se otnasja do „ četvärtata träba “, „ se pokajaha “, dokato „ ocelelite “ ot vtoroto četene, koeto se otnasja do „ šestata träba “, „ ne se pokajaha “, spored Otkr. 9:20-21.

Tretoto „ goljamo gorko “ (za grešnicite): Slavnoto završštaneto na Hristos, otmästiteljat

Stih 15: „ Sedmijat angel zadržbi. I na nebeto se čuha silni glasove, koito kazvaha: „Carstvata na tozi svjat stanaha carstva na našija Gospod i na Negovija Hristos; i Toj šte caruva do večni vekove. “

Poslednata tema na glavata e тази za „ sedmata träba “, kojato, napomnjam vi, oboznačava momenta, v kojto nevidimijat säzdatelj Bog se pravi vidim za očite na vragovete si, potväřždavajki Otkr. 1:7: „ Eto, idva s oblaci i vsjako oko šte go vidi, dori i onezi, koito go probodoha .“ „ Onezi, koito go probodoha “, koito probodoha Isus, sa negovite vragove prez vsički epohi na hristijanskata epoha, vključitelno i tezi ot poslednata. Te go probodoha, kato presledvaha vernite mu učenci, za koito toj zavjavi: „ Vseki päť, kogato ste napravili tova na edin ot tezi moi naj-malki bratja, na Mene go napravihite “ (Mat. 25:40). Ot nebeto se izdigat silni glasove, za da otpraznuvat säbitieto. Tova sa žitelite na nebeto, koito več sa izrazili želanieto si da otpraznuvat izgonvaneto ot nebeto na djavola i negovite demoni ot pobedonosnija Hristos, narečen „ Mihail “ v Otkr. 12:7 do 12. Te učastvat v radostta na izbranite, ot svoja strana osvobodeni i pobedonosni ot Isus Hristos. Istorijata na zemnija

grjah šte prestane poradi lipsata na grešnici, uništoženi ot ustata na božestvenija Hristos. Djavolät, „ knjazät na tozi svjat “ spored Isus, gubi vladenieto si nad grešnja svjat, uništožen ot Boga. Toj šte ostane ošte hiljada godini na pustata zemja, bez da navredi na nikogo, očakvajki pälnoto si uništoženie na Strašnja säd s vsički ostanali grešnici, koito Bog šte väzkresi za тази cel.

Velikoto nebesno štastie na izbranite, izkupeni črez krävta na Isus Hristos

Stih 16: „ I dvadeset i četirimata starejšini, koito sedjaha pred Boga na prestolite si, padnaha na licata si i se pokloniha na Boga .“

Izbranite sa vlezli v nebesnoto Božie carstvo, sednali na tronove v Božieto prisästvie, te šte caruvat ili šte sädijat nečestivite spored Otkr. 20:4. Tozi stih izvikva konteksta na nebesnoto načalo na izkupenite ot Otkr. 4. Tozi stih predstavja formata, kojato istinskoto poklonenie na Boga trjabva da prieme. Poklonät, na kolene, s lice käm zemjata, e formata, uzakonena ot Bog.

Stih 17: „ Kazvajki: Blagodarim Ti, Gospodi Bože Vsemogäšti, Kojto si i Kojto beše, zaštoto si priel goljamata Si sila i si se väzcaril. “

Izkupenite podnovjavat svojata blagodarnost i se poklanjat pred Isus Hristos, „ Vsemogäštija Bog, Kojto e i Kojto beše “ „ i Kojto dojde “, kakto e objaveno v Otkr. 1:4. „ Ti si zavlädjal goljamata Si sila “, ot kojato si se otkazal, za da spasiš izbranite Si, i si izkupil grehovete im črez smärtta Si v služienieto Si kato „ Agnecät “; „ Božijat Agnec, Kojto vze grehovete na sveta “ . Ti si „ zavlädjal carstvoto Si “; predpolagaemijat kontekst naistina e tozi, kädeto Duhät e vzel Joan v Otkr. 1:10; istorijata na Hristovoto säbranie na zemjata e v minaloto. Na tozi etap „ sedemte säbranja “ sa zad izbranite. Carstvoto na Isus, obekt na nadeždata na vjarata na izbranite, se e prevärnalo v realnost.

Stih 18: „ Narodite se razgneviha; i dojde Tvojat gnjav, i dojde vremeto da sädiš märtvite, da väznagradiš Tvoite slugi prorocite, svetiite i onezi, koito se bojat ot Tvoeto ime, malki i golemi, i da pogubiš onezi, koito pogubvat zemjata. “

namirame mnogo polezna informacija za posledovatelnošttä na prorokuvanite säbitija . 6-ti trompetät e ubit edna treta ot čovečestvoto , toest „ Narodite se razgneviha “, i pred očite ni, prez 2020-2021 g., sme svideteli na pričinite za tova razdräznenie: Covid-19 i ikonomičeskata razruha, kojato toj pričini, isljamskata agresija i nezabavno ruskata ofanziva säš säjuznicite i. Sled tozi užasen i razrušiteln konflikt, sled objavavaneto na nedelnija zakon ot „ zemnija zvjar “, toest protestantskata i katoličeska koalicija ot amerikanski i evropejski oceleli, Bog izlja väru tjah „ sedemte posledni jazvi na gneva Si “, opisani v Otkr. 16. Po vreme na sedmoto hiljadoletie Isus se javi, za da spasi izbranite si i da uništoži padnalite. Sled tova idva programata, podgotvena za „ hiljadata godini “ na sedmoto hiljadoletie. Na nebeto, spored Otkr. 4:1, šte se sästoi sädät na nečestivite: „ i dojde vremeto da se sädijat märtvite “. Svetiite polučavat svojata nagrada: večnija život, obeštan ot Isus Hristos na negovite izbrani. Te naj-nakraja polučavat utrinna zvezda i koronata, obeštani na izbranite, namereni pobediteli v borbata na vjarata: „ za da väznagradiš slugite si, prorocite “. Tuk Bog napomnja za väžnostta na proročestvata za vsički vekove (spored 2 Petrovo 1:19) i po-specialno za poslednite dni. „Svetite i onezi, koito se bojat ot Tvoeto ime “, toest onezi, koito sa otkliknali položitelno na poslanijata na trimata angeli ot Otkrovenie 14:7 do 13; pärvijat ot koito napomnja za mädrošttä, kojato se sästoi v tova da se boim ot Nego, da Mu se podčinjavame i da ne osporvame

zapovedite Mu, kazvajki: „ Bojte se ot Boga i Mu vždajte slava “, v Negovija aspekt na Boga Săzdatelja, „ zaštoto e došăl časăt na Negovija săd, i poklonete se na Tozi, Kojto e napravil nebeto i moreto, zemjata i vodnite izvori .“

Stih 19: „ I otvori se Božijat hram na nebeto i se vidja v Negovija hram kovčegăt na Negovija zavet. I stanaha svetkavici, glasove, grămotevici, zemetresenie i goljama grad. “

Vsički temi, obsăždani v тази kniga Otkrovenie, se săbirat okolo tozi istoričeski moment na velikoto slavno zavrăštane na našija božestven Gospod Isus Hristos. Tozi stih e nasochen kăm konteksta, v kojto slednite temi sa izpălneni i zavăršeni:

Otkr. 1: Adventizăm:

Stih 4: „ Joan do sedemte cărki, koito sa v Azija: Blagodat i mir da bădat na vas ot Onogova, Kojto e, Kojto e bil i Kojto šte dojde , i ot sedemte duhove, koito sa pred Negovija prestol. “

Stih 7: „ Eto, ide s oblaci ; i vsjako oko šte Go vidi, i onezi, koito Go probodoha; i vsički zemni plemena šte zaridajat zaradi Nego. Da. Amin! “

Stih 8: „ Az săm Alfa i Omega, kazva Gospod Bog, Kojto e, Kojto beše i Kojto šte dojde , Vsemogăštijat. “

Stih 10: „ Bjah obzet ot Duha v Gospodnija den i čuh zad sebe si silen glas, kato trăba “

Otkr. 3: Sedmoto săbranie: kraj na „ laodikijskata “ era (= sădeni hora).

Otkr. 6:17: Velikijat den na Božija gnjav sreštu nepokornite hora , „ zaštoto dojde velikijat den na gneva Mu ; i koj šte može da ustoi? “

Otkr. 13: „ zvjarăt, kojto se văznasja ot zemjata “ (protestantska i katoličeska koalicija) i negovijat nedelen zakon; stih 15: „ I mu se dade vlast da dade život na obraza na zvjara, taka če obrazăt na zvjara da progovori i da napravi taka, če vsički, koito ne se poklonjat na obraza na zvjara, da bădat izbiti. “

Otkr. 14: Dvete temi za „ žetvata “ (krajat na sveta i grabvaneto na izbranite) i „ rekoltata “ (klaneto na lăžepastirite ot tehните săblazneni i izmameni posledovateli).

Otkr. 16: Stih 16: „ velikijat den na bitkata Armagedon “

Božijata prjaka i vidima namesa „ i imaše svetkavici, glasove, grămotevici i zemetresenie “, veče citirana v Otkr. 4:5 i 8:5. No tuk Duhăt dobavja „ i goljam grad “; „ grad “, s kojto se zavăršva temata za sedmata ot „ sedemte posledni jazvi “ v Otkr. 16:21.

Kontekstăt na zavrăstaneto na Isus Hristos e beljazan ot naj-novata adventna tema, kojato nosi tozi păt , prez proletta na 2030 g., istinskoto spasenie, predloženo na izbranite, postignato črez

krāvta, proljata ot Isus Hristos. Tova e časāt na negovata konfrontacija s buntovnicite, koito se gotvjat da ubijat negovite izbrani, otkazvašti rimskata nedelja i pazjat vernostta si kām sābotata, osvetena ot Boga ot pārvata sedmica na sātvorenieto na sveta. „Šestijat pečat “ ot Otkrovenie 6 iljustrira povedenieto i užasa na tezi buntovnici, hvanati ot Gospoda v akta na umišlen genocid na negovite blagosloveni i vāzljubeni izbrani. Temata na nesāglasieto e povdignata v tozi stih 19. Tova e božestvenijat zakon, zapazen v „kovčega na svidetelstvoto “ v naj-svjatoto mjasto na skinijata i evrejskija „ hram “. Kovčegāt dālži svoja prestiž i mnogo visoka svjatost edinstveno na fakta, če sādārža skrižalite na zakona, gravirani ot samija Boži prāst, lično, v prisāstvieto na Moisej, Negovija veren sluga. Biblijata ni pozvoljava da razberem kakvo provokira užasa na buntovnicite po vreme na zavrāštaneto na Isus Hristos. Zaštoto tova e, koeto stihove ot 1 do 6 ot Psalm 50 zajavjavat:

„ Psalom na Asaf. Bog, Bog, Jahve, govori i prizovava zemjata, ot izgreva na slānceto do zaleza na slānceto. Ot Sion, sāvāršenstvoto na krasotata, Bog blesti. Našijat Bog idva, Toj njama da mālči; pred Nego e ogān pojaždašt, a okolo Nego silna burja . Toj vika kām nebesata gore i kām zemjata, za da sādī naroda Si : Sāberete pri men Moite svetii, koito sa sključili zavet s Men črez žertva! - I nebesata šte javjat pravdata Mu , zaštoto Bog e sādija . “

V kontekst na užas, buntovnicite šte vidjat teksta na četvārtata ot desette Božii zapovedi, izobrazen v nebeoto s ogneni bukvi. I črez tova božestveno dejstvje te šte razberat, če Bog gi osāžda na pārvata i „ vtorata smārt “.

Tozi posleden stih ot temata za „ sedmata trāba “ razkriva i potvārdava važnostta, kojato Bog otdava na Svoja zakon, kojto e osporvan ot buntovnoto falšivo hristijanstvo. Božestvenijat zakon e omalovažen pod pretekst za predpolagaemo protivopostavjane meždu zakon i blagodat. Tazi greška e rezultat ot nepravilno tālkuvane na dumite, izrečeni ot apostol Pavel v negovite pisma. Zatova tuk šte razseja vsjako sāmnienie, kato predostavja jasni i prosti objasnenija. V Rimljani 6 Pavel protivopostavja onezi, koito sa „ pod zakona “, na onezi, koito sa „ pod blagodat “, edinstveno zaradi konteksta na negovoto vreme, kogato novijat zavet započva. S formulata „ pod zakona “ toj se otnasja do evreite ot starija zavet, koito othvārljat novija zavet, osnovan na sāvāršenata pravednost na Isus Hristos. I toj se otnasja do izbranite, koito vlizat v tozi nov zavet, s formulata „ sās zakona “. Zaštoto tova e polzata, kojato nosi blagodatta, v imeto na kojato Isus Hristos, v Svetija Duh, pomaga na svoje izbrani i gi uči da običat i da se podčinjavat na svetija božestven zakon. Kato mu se podčinjava, toj e „ sās zakona “ i bidejki „ pod blagodat “, toj sāšto ne e „ pod zakona “. Spomnjam si otnovo, če Pavel kazva za božestvenija zakon, če e „ svjat i če zapovedta e pravedna i dobra “; koeto spodeljam s nego v Isus Hristos. Dokato Pavel poricava greha, opitvajki se da ubedi čitatelite si, če veče ne trjabva da grešat, bidejki v Hristos, sāvremennite buntovnici izpolzvat negovite tekstove, za da mu protivorečat, kato pravjat Isus Hristos, kogoto tvārdjat, „ služitel na greha “, ustanoven ot Rim na 7 mart 321 g. Dokato Pavel zajavjava v Gal. 2:17: „ No ako tārsim da se opravdaem črez Hristos, ako i samite nie se okažem grešnici , Hristos služitel na greha li e?“ Daleč ot tova ! » Neka otbeležim važnostta na preciznostta, „ daleč ot tova“ „, kojato osāžda religioznata koncepcija za falšivata, buntovna sāvremenna hristijanska vjara, i tova ot 7 mart 321 g., datata, na kojato rimskijat „ grjah “ navliza v zapadnata i iztočnata hristijanska vjara črez vlastta na ezičeski rimski imperator Konstantin I.

V tozi kontekst na „ sedmata trāba “ pārvite šest hiljadi godini, otdeleni ot Bog za negovija izbor na zemni izbranici, v negovija cjalosten sedemhiljadoleten projekt, priključvat. Sled tova započva

sedmote hiljadoletie, ili „ hiljadata godini “ ot Otkrovenie 20, posveteno na nebesnija šad na buntovnicite ot izbranite, izkupeni ot Isus Hristos, temata na Otkrovenie 4.

Otkrovenie 12 : Velikijat centralen plan

Ženata – Rimskijat agresor – Ženata v pustinjata – Skobi: Bitka v raja – Ženata v pustinjata – Reformacijata – Ateizām-

Adventnijat ostatāk

Pobedonosnata žena, nevestata na Hristos, Božijat Agnec

Stih 1: „ Goljamo znamenie se javi na nebeto: žena, oblečena v slānceto, s luna pod krakata ì i na glavata ì venec ot dvanadeset zvezdi. “

I tuk otnovo njakolko temi sledvat edna sled druga v njakolko kartini ili sceni. Pārvata kartina iljustrira Izbranoto sābranie, koeto šte se vāzpolzva ot pobedata na Isus Hristos, negovata edinstvena Glava,

spored Ef. 5:23. Pod simbola na „ žena “, „Nevestata “ na Hristos e obgärnata ot „ slänceto na pravdata “, prorokuvano v Mal. 4:2. V dvojno priloženie, „ lunata “, simbol na tämninata, e „ pod krakata ì “. Tezi vragove sa istoričeski i hronologično evreite ot starija zavet i padnalite hristijani, katolici, pravoslavni, protestanti i adventisti, ot novija. Na glavata ì „ venec ot dvanadeset zvezdi “ simbolizira pobedata ì v zaveta na Boga, 7, s čoveka, 5, koeto označava čisloto 12.

Presledvanata žena predi okončatelna pobeda

Stih 2: „ Tja beše bremenna i vikaše, raždajki se i izpitvajki rodilni bolki .

V stih 2 „ mäkite pri raždane “ se otnasjat do zemnoto presledvane, predšestvašto vremeto na nebesnata slava. Tozi obraz e izpolzvan ot Isus v Joan 16:21-22: „ Žena, kojato ražda, ima skräb, zaštoto e došäl časät ì; no kogato rodi, ne pomni veče mäkata, poradi radost, če se e rodil čovek na sveta.“ Taka i vie sega imate skräb; no Az šte vi vidja pak i särceto vi šte se zaradva, i radostta vi nikoj njama da vi otneme .

Ezičeskijat gonitel na ženi: Rim, velikijat imperski grad

Stih 3: „ I drugo znamenie se javi na nebeto: eto, goljam červen zmej, kojto imaše sedem glavi i deset roga, i na glavite si sedem koroni. “

Stih 3 identificira svoja gonitel: djavolät, razbira se, no toj dejstva črez zemni plätski sili, koito presledvat izbranite, spored negovata volja. V dejstvieto si toj izpolzva dve posledovatelni strategii: tazi na „ drakona “ i tazi na „ zmijata “. Pärvata, tazi na „ drakona “, e otkritata ataka, izpolzvana ot ezičeskija imperski Rim. Taka otkrivame simvolite, koito veče se viždat v Dan. 7:7, kädeto Rim se pojavjava pod formata na četvërto čudovištno životno s „ deset roga “. Ezičeskijat kontekst se potvärždava ot naličieto na „ diademite “, koito tuk sa postaveni värhu „ sedemte glavi “, simbolät na rimskija grad spored Otkr. 17. Tazi preciznost zaslužava pälnoto ni vnimanie, zaštoto ni pokazva, vseki päť, kogato tozi obraz e predstaven, črez razpoložienieto na „ diademite “, prorokuvanija istoričeski kontekst.

Religioznijat gonitel na ženite: Papskijat katoličeski Rim

Stih 4: „ Opaškata mu pomete edna treta ot zvezdite na nebeto i gi hvärli na zemjata. I zmejat zastana pred ženata, kojato šteše da rodi, za da pogälne deteto ì, kogato rodi. “

Tozi stih otnovo, pod novi simboli, povtarja poslanieto ot Otkr. 11:1 do 3, kädeto papskijat Rim e upälnošten ot Bog, pod imeto „ tojaga “, da „ täpče svetija grad v prodälženie na 42 meseca “.

V Daniil „ desette roga “ na Rimskata imperija e trjabvalo da bädat nasledeni ot papskija „ maläk rog “ (ot 538 do 1798 g.). Tazi priemstvenost e potvärdena tuk v Otkr. 12, stih 4.

Terminät „ opaška “, kojto e nasochen käm falšivoto proročica „ Jezavel “ ot Otkr. 2:20 ilustrira tazi priemstvenost na falšivo hristijanskija papski religiozen Rim. Obvinienieto, citirano v Dan. 8:10, e

podnoveno tuk. Žertvite na nejnite hitrosti i sáblazni, dostojni za „ zmijata “ ot Bitie, sa stápkani pod simbola na „ nebesnite zvezdi “, toest pod titlata „ graždani na nebesnoto carstvo “, kojato Isus pripisva na učenicite si. „ Edna treta e vávlečena v nejnoto padenie “. Tretata ne e citirana zaradi bukvalnoto si značenie, a kako navsjakáde v proročestvata, kato značitelna čast ot obštija broj na izpitanite hristijani. Žertvite mogat dori da nadhvárljat tozi djal ot edna bukvalna treta.

Stih 5: „ I tja rodi sin, kojto šteše da upravljava vsički narodi s željazna tojaga. I deteto ì beše grabnato pri Boga i pri Negovija prestol. “

V dvojno priloženie, proročestvoto napomnja kak djavolát se e boril za kauzata na Mesijata ot raždaneto mu do pobedonosnata mu smárt. No tazi pobeda e na párvorodnija, sled kogoto vsički negovi izbrani šte nasledjat, za da prodálžat sáštata borba, dokato ne báde postignata okončatelnata pobeda. V tozi moment, polučavajki nebesno tjalo, te šte spodeljat s nego Negovija sáđ nad nečestivite i tam, zaedno, „ šte upravljavat narodite s željazna tojaga “, kojato šte proiznese prisáđata za „ mákrite na vtorata smárt “ na poslednija sáđ. Preživjavaneto na Hristos i tova na Negovite izbrani se slivat v edno obšto preživjavane, a obrazát na „ deteto, grabnato pri Boga i pri Negovija prestol “, sledovatelno na nebeto, e tozi na zemnoto „izbavlenie“ na izbranite, koeto šte se osáštetvi prez 2030 g., pri završtaneto na otmástitelnija Hristos. Te šte bádat izbaveni ot „ bolkite na raždane “. Deteto e simbol na avtentično, uspešno i pobedonosno hristijansko obráštane váv vjarata.

Stih 6: „ A ženata izbjaga v pustinjata, kádeto imaše mjasto, prigotveno ot Boga, za da ja hranjat tam hiljada dvesta i šestdeset dni. “

Presledvanoto sábranie e mirno i nevóráženo, edinstvenoto mu orážie e Biblijata, Božieto Slovo, mečát na Duha, to može samo da bjaga pred svoje agresori. Stih 6 napomnja za vremeto na presledvaštoto papsko caruvane prez „ 1260 proročeski dni“ ili 1260 realni godini spored koda na Ezekii 4:5-6. Tova vreme e za hristijanskata vjara vreme na bolezneno izpitanie, vnušeno ot spomenavaneto na dumata „ pustinja “, kádeto e „vodeno ot Boga“. Po tozi način to spodelja stradaniето na „ dvamata svideteli “ ot Otkrovenie 11:3. V Dan. 8:12 tova božestveno izrečenie e formulirano taka: „ vojstvoto beše izbaveno s večnija grjah poradi grjah “; grehát, izváršen črez izostavjane na uvaženieto kám sábotnija den za počivka ot 7 mart 321 g.

Otvarjane na skobite: bitka v nebeto

Stih 7: „ I stana vojna na nebeto. Mihail i negovite angeli vojuvaha protiv zmeja. I zmejat vojuva i negovite angeli. “

Objavenoto grabvane na svetiite zaslužava objasnenie, koeto Duhát ni predstavja v svoeobrazni skobi. To šte stane vázmožno blagodarenie na pobeđata na Isus Hristos nad greha i smártta. Tazi pobeda e potvrđena sled vázkresenieto mu, no Duhát ni razkriva tuk posledstvijata, koito tja e imala za žitelite na nebeto, koito do tozi moment sa bili v kontakt s demoni i samija Satana.

Mnogo vázno : tozi nebesen konflikt, nevidim za čoveškite oči, hvárlja svetlina várhú značenie to na zagadáčnite dumi, izrečeni ot Isus, kogato e bil na zemjata. V Joan 14:1-3 Isus kazva: „ Neka se ne smuštavat sárcata vi. Vjarvajte v Boga i vjarvajte v Men. V doma na Otca Mi ima mnogo obitališta. Ako ne beše taka, štjah da vi kaža: Otivam da vi prigotvja mjasto . I kato otida i vi prigotvja mjasto ,

pak šte doжда i šte vi vzema pri Sebe Si, za da bādete i vie, kādeto sām Az. “ Značienieto, dadeno na „ prigtovjaneto “ na tova „ mjasto “, šte se pojavi v sledvaštija stih.

Stih 8: „ No te ne naddeljaha, nito se nameri veče mjasto za tjah na nebeto. “

Tazi nebesna vojna njama ništo obšto s našite zemni vojni; tja ne pričinja nezabavna smārt i dvata protivopoložni lagera ne sa ravni. Velikijat Bog-sāzdatel, kojto se predstavja v smirenija i bratski aspekt na arhangel „ Mihail “, vse ošte e vsemogāštijat Bog, pred kogoto vsički Negovi sāzdanija trjabva da se poklonjat i da se podčinjavat. Satana i negovite demoni sa sred onezi nepokorni sāzdanija, koito se podčinjavat samo pod prinuda i nakraja ne mogat da se sāprotivljavat i sa prinudeni da se podčinjavat, kogato velikijat Bog gi izgonva ot nebeto črez vsemogāšttestvoto si. Po vreme na zemnoto si služenie Isus e bil strahuvan ot zlite angeli, koito sa mu se podčinjavali i sa svidetelstvali, če toj naistina e „ Sināt Božij “ na božestvenija plan, kato sa go narekli taka.

V tozi stih Duhāt utočnja: „ mjastoto im veče ne se namiraše na nebeto “. Tova „ mjasto “, zaeto ot nebesnite buntovnici v Božieto carstvo, trjabvaše da bāde osvobodeno, za da može tova nebesno carstvo da bāde „ prečisteno “ i „ podgotveno “ da prieme Hristovite izbranici v denja na poslednata mu bitka sreštu zemnite buntovnici pri Negovoto idvane v slava. Togava, vzejmajki izbranite si sās Sebe Si, „ te vinagi šte bādat s Nego, kādeto i da e Toj “, toest v prečistenoto nebe, taka „ podgotveno “ da gi prieme. Togava častta ot zemjata šte bāde opustošenje ot tipa, prorokuvano s dumata „ bezdna “ ot Bitie 1:2. V svetlinata na tazi bitka božestvenijat spasilen proekt e osveten i vsjaka ključova duma ot Negovija plan razkriva svoeto značenie. Takāv e slučajat s tezi stihove, citirani v Evr. 9:23: „ Zatova beše neobhodimo, tāj kato obrazite... “ Nebesnite nešta trjabvaše da bādat očisteni po tozi način, za da mogat samite nebesni nešta da bādat očisteni s po-prevāzhodni žertvi ot tezi. » Sledovatelno, neobhodimata „ po-prevāzhodna žertva “ e bila tazi na dobrovolnata smārt na Mesijata na ime Isus, prinesen, za da izkupi grehovete na svoite izbrani, no predi vsičko, za da poluči za svoite sāzdanija i za sebe si zakonnoto pravo da osādi na smārt nebesnite i zemnite buntovnici. Po tozi način „ nebesnoto svetilište na Boga e bilo „ očisteno “, pārho, a sled tova, pri zavrāštaneto na pobedonosnija Hristos, šte dojde red na zemjata, kojato toj opredelja kato svoje „ podnožie “, no ne kato svoje „svetilište“ v Isaja 66:1-2: „ Taka kazva Gospod: Nebeto e Mojat prestol i zemjata e Moeto podnožie . Kakāv dom šte postroite za Men ili kakvo mjasto šte Me nastanite? Vsički tezi nešta sa napraveni ot Mojata rāka i vsički te sa stanali realnost, kazva JaHVE. Na tozi šte pogledna: na onzi, kojto e smiren i sākrušen duhom, na onzi, kojto se boi ot Moeto slovo.“ „; ili, spored Ezekii 9:4, vārhu „ onezi, koito vāzdišat i plačat poradi merzostite “, izvāršeni ot tjah.“

Stih 9: „ I svalen bide golemijat zmej, starovremennata zmija, naričana Djavol i Satana, kojato mami celija svjat; svalen bide na zemjata, i angelite mu bidoha svaleni zaedno s nego. “

Nebesnite sāšttestva bjaha pārvite, koito se vāzpolzvaha ot duhovnoto pročistvane, izvāršeno ot pobedonosnija Hristos. Toj izgoni djavola i negovite angelski demoni ot nebeto, koito bjaha „ svaleni “ na zemjata za dve hiljadi godini. Po tozi način djavolāt znae „vremeto “, koeto mu ostava lično i na negovite demoni da dejstvat sreštu izbranite svetii i božestvenata istina.

Zabeležka : Isus ne samo razkri haraktera na Bog na čovečestvoto, no i gi zapozna s tozi strahovit personaž - djavola, za kogoto starijat zavet kazvaše malko, ostavjajki go počti nevež. Sled pobedata na Isus nad djavola, borbata meždu dvata lagera se zasili poradi samoto zatvarjane na demonite,

koito sega živejat nevidimo sred horata na zemjata i v cjaloto ni zemno izmerenie, koeto vključva planetite i zvezdite v nebeto. Tova sa edinstvenite izvānzemni v našeto zemno izmerenie.

Tuk trjabva da pripomnja, če pravilnoto razbirane na cjalostnija spasitelen proekt na programata, zamisljena ot Bog, e izključitelna privilegija, zapazena za Negovite izbrani. Zaštoto lāžlivata vjara se razpoznava po fakta, če vinagi greši v tālkuvanijata si na Negovija proekt. Tova e dokazano, otkakto evreite, koito sa dali na Mesijata prorokuvane v Svetoto pisanie, roljata da donese plātsko osvoboždenie, dokato Bog e planiral samo duhovno osvoboždenie; tova na greha. Po sāštija naćin, dnes lāžlivata hristijanska vjara oćakva zavrāštaneto na Isus Hristos, ustanovjavaneto na Negovoto carstvo i Negovata vlast na zemjata; nešta, koito Bog ne e postavil v Svojata programa, kakto ni ući Negovoto proroćesko Otkrovenie. Naprotiv, Negovoto slavno idvane šte otbeleži kraja na tehniĵa ųivot, kojto e ostanal nositel na tehnite grehove i cjalata im vina pred Nego.

Izbranikāt na Hristos znae, če svobodnijat ųivot e zapoćnal na nebeto i če sled zemnija period, neobhodim za sāvāřenoto proĵavlenie na negovata ljubov i spravedlivost, Bogāt Sāzdatel šte udālĵi ųivota na svoite sāzdanija, koito sa ostanali verni na nebeto i na zemjata, većno v negovija nebesen oblik. Nebesnite i zemnite buntovnici togava šte bādat osādeni, uništōĵeni i uništōĵeni.

Nebesnoto carstvo e osvobodeno

Stih 10: „ I ćuh silen glas na nebeto, kojto kazvaše: Segā doĵde spasenie, sila i carstvoto na našija Bog i vlastta na Negovija Hristos; zaštoto e svalen klevetnikāt na našite bratĵa, kojto gi kleveteše pred našija Bog denem i noštem. “

Tova „ Segā “ e nasoćeno kām datata 7 april, 30-ti, pārvijat den ot sedmicata sled srĵada, 3 april, v kojto, priemajki krāsta, Isus pobeždava djavola, greha i smārtta. V tozi pārvij den ot sedmicata toĵ zajavĵava na Marija: „ Ne me dokosĵaj; ošte ne sām se vāznesāl pri Otca si. “ Negovata pobeda vse ošte trĵabvaše da bāde oficializirana na nebeto i ottogava natatāk, v boųestvenoto si vsemogāštstvo, pod preotkritoto si angelsko ime „ Mihail “, toĵ progona djavola i negovite demoni ot nebeto. Vaųno e da se otbeleĵi citatāt „ klevetnikāt na našite bratĵa, kojto gi obvinĵavaše pred našija Bog denem i noštem “. Toĵ ni razkriva ogromnoto vselensko bratstvo na Boųija lager, kojto spodelĵa othvārlĵaneto na buntovnićeskija lager s izbranite na zemjata. Koi sa tezi „ bratĵa “? Tezi na nebeto i tezi na zemjata, kato Jov, kojto e ćastićno predaden na djavola, za da mu dokaųe, če negovite „ obvinenija “ sa neosnovatelni.

Stih 11: „ I te go pobeĵiha ćrez krāvta na Agneto i ćrez slovoto na svidetelstvoto si, i ne obićaha ųivota si dori do smārt. “

Modelāt, za kojto se govori v tozi stih, se namira v poslanieto ot epohata „ Smirna “ i tova poslanie pokazva standart na vjara, iziskvan ot Isus Hristos za vsićki prorokuvani vekove do Negovoto slavno zavrāštane.

Pobedata na „ Mihail “, nebesnoto boųestveno ime na našija Spasitel Isus Hristos, opravdava tārųestvenite mu izĵavlenija, napraveni v Mateĵ 28:18-20: „ Isus se pribliĵi i im kaza: Dade Mi se vsĵaka vlast na nebeto i na zemjata . Idete, proćee, naućete vsićki narodi, kato gi krāštavate v imeto na Otca

i Sina i Svetija Duh, kato gi učite da pazjat vsičko, što sām vi zapovjadal. I eto, Az sām s vas prez vsičkrite dni do svārška na veka. “

Taka, pri osnovavaneto na pārvija si zavet, Bog razkri na Moisej istorijata na proizhoda na našeto zemno izmerenie, no samo na nas, živeeštite v poslednite dni na čovečestvoto, Toj razkriva razbiraneto na svoja globalen spasiteln plan, kato zatvarja skobata za preživjavaneto na zemnija grjah, koeto v krajna smetka šte prodālži šest hiljadi godini. Zatova nie spodeljame s Boga očakvaneto za večno obedinenie na vsički Negovi verni nebesni i zemni izbranici. Sledovatelno e privilegija na izbranite da obārnat vnimanieto si na svoj red kām nebeto i negovite obitateli. Zaštoto ot svoja strana te ne sa prestanali da se interesuvat ot sādбата na izbranite i našata zemna istorija, ot Sātvorenieto do kraja na sveta, kakto e pisano v 1 Korintjani 4:9: „ Zaštoto mi se struva, če Bog ni e napravil apostoli posledni, osādeni na smārt po njakakāv način, poneže stanahme zrelište za sveta, za angelite i za čovecite. “

Situacijata sās zemjata se vložava

Stih 12: „ Zatova se radvajte, nebesa i vie, koito živeete v tjah. Gorko na zemjata i na moreto! Zaštoto djavolāt sleze pri vas s goljama jarost, poneže znae, če mu ostava malko vreme. “

„ Žitelite na nebeto “ bjaha pārvite, koito se „ zaradvaha “ na pobedata na Hristos. No protivopoložnostta na тази radost e zasilvaneto na „ gorkoto “ za „ žitelite na zemjata “. Zaštoto djavolāt znae, če e osāden na smārt s pomilvane i če ima „ malko vreme “ da dejstva sreštu plana mu za spasenie. Dejstvijata, izvāršvani v prodālženie na 2000 godini ot demoničnija lager, ograničen do zemjata, sa razkriti ot Isus Hristos v negovoto Otkrovenie ili Apokalipsis. Tova e temata na тази rabota, kojato piša za vas. I ot 2018 g. izbranite na Isus Hristos spodeljat tova znanie za kraja na vremeto, zapazeno za djavola za negovoto delo na sāblaznjavane; to šte priključi prez proletta na 2030 g. sās slavnoto završtane na tehniya božestven Učitel. Skobite na тази tema zavāršvat sās stih 12.

Zatvarjajki skobite na bitkata v nebeto

Vāzobnovjavane na temata za vodenata žena v pustinjata

Stih 13: „ Kogato zmejat vidja, če e svalen na zemjata, započna da presledva ženata, kojato beše rodila māžkoto dete. “

Tazi skoba pozvoljava na Duha da se vārne kām temata za papskoto caruvane ot stih 6. Termināt „ zmej “ v tozi stih vse ošte se otnasja do samija djavol, Satana. No borbata mu sreštu „ ženata “ se vodi črez rimski dejstvija, posledovatelno imperski, a sled tova papski.

Stih 14: „ I na ženata se dadoha dve krila na goljam orel, za da otleti v pustinjata, na mjestoto si, kādeto šte se hrani za vreme i vremena, i polovin vreme, daleč ot liceto na zmijata. “

V tozi stih 14 toj vāzobnovjava poslanieto, kato posočva prodālžitelnostta na papskoto caruvane pod formata na „ tri godini i polovina “, „ vreme, vremena i polovin vreme “, veče izpolzvani v Dan. 7:25.

Pri tova povtorenie šte bādat razkriti novi podrobnosti v hronologiĉnata posledovatelnost na sābitijata. Trjabva da se otbeleži edin detalj: „ zmejat “ ot stih 4 e zamenen ot „ zmijata “ po sāštija naĉin, kakto „ zmejat “ ot stih 3 e zamenen ot „ opaška “. Terminite „ zmija i opaška “ ni razkrivat promjana v aktivnite taktiki, koito Bog, „ golemijat orel “, vdāhnovjava u djavola i negovite demoni. Sled otkritata agresija na „zmeja “ sledva hitrata i religiozna lāža na „ zmijata “, kojato se izpālnjava ot papskoto caruvane ot 1260 prorokuvani godini. Spomenavaneto na „ zmijata “ pozvoljava na Bog da ni predloži sravnenie s obstojatelstvata na pārvorodnija grjah. Toĉno kakto Eva beše sāblaznena ot „ zmijata “, ĉrez kojato djavolāt se izrazi; „ Źenata “, „ bulkata “ na Hristos, e podloženata na izpitanieto na lāžlivate dumi, koito djavolāt i predstavja ĉrez „ ustata “ na svoite agenti na papskija rimokatolicizām.

Stih 15: „ I zmijata izpusna ot ustata si voda kato reka sled ženata, za da ja otnese rekata. “

Stih 15 iljustrira katoliĉeskoto presledvane, na koeto e podloženata nevjaraštatata hristijanska vjara; kato „ vodi na reka “, kojato „ otvliĉa “ vsiĉko po obsega si. Papskata „ usta “ na Rimokatoliĉeskata ĉārkva e zapoĉnala svoite katoliĉeski, fanatiĉni i Źestoki sājuzi sreštu svoite religiozni protivnici. Sāvāšenoto postišenie na tova dejstvие e sāzdavaneto na korpusa na „drakonite“ ot Lui XIV, sāvjetvan ot episkop Љо Telie. Tazi voenna organizacija, sāzđadana, za da presledva mirna protestantska sāprotiva , e imala za cel da „ zavleĉe “ vsiĉki slabi i krotki izbranici na Hristos v negovite dogmi, prinuđdavajki gi da izbirat mežu obrāštaneto kām katolicizma ili otvežđaneto im v plen ili smārtta sled užasni maltretiranija i māĉenija.

Stih 16: „ I zemjata pomogna na ženata; zemjata otvori ustata si i pogālna rekata, kojato zmejat izpusna ot ustata si. “

Duhāt ni predlaga dve pripokrivašti se tālkuvanija za tozi edinstven stih. Obārnete vnimanie, ĉe „ ženata “ i „ zemjata “ tuk sa dve otdelni sāštности i ĉe „ zemjata “ može da simvolizira protestantskata vjara ili bukvalnata zemja, poĉvata na našata planeta. Tova šte dade na tozi stih dve tālkuvanija, koito sledvat edno drugo hronologiĉno v božestvenoto Otkrovenie.

Pārvo poslanie: falšivijāt zverski protestantizām : V hronologiĉen red, pārvo, „ ženata “ sātvetstva na kartinnoto opisanie na mirnite protestanti ot Reformacijata, ĉiito oficialni „ usti “ (tazi na Martin Luter prez 1517 g.) osāždat katoliĉeskite grehove; koeto opravdava imeto im: „protestanti“ ili tezi, koito protestirat sreštu katoliĉeskata religiozna nespravedlivost, kojato sāgrešava sreštu Boga i ubiva Negovite istinski slugi. Drug licemeren komponent na protestantstvoto, simvoliziran ot dumata „ zemja “, sāšto otvori „ ustite si “, za da osādi katoliĉeskata vjara, no toj grabna orāžie i Źestokite mu udari „ pogālnaha “ znaĉitelna ĉast ot bojcite na katoliĉeskite ligi. Dumata „ zemja “ tuk simvolizira izvestnite „hugenoti“, protestantski bojci ot Seven i tezi ot voennite kreposti kato La Rošel po vreme na „vojnite na religiite“, v koito Bog ne e bil nito služen, nito poĉitan ot dvete protivopoložni grupi bojci.

Vtoro poslanie: otmāstiteľnijāt meĉ na frenskija nacionalen ateizām . Vāv vtoro ĉetene i v hronologiĉen red, tozi stih 16 razkriva kak Frenskata revoljucija šte pogālne napālno papskata agresija na katoliĉeskite monarhii. Tova e osnovnoto poslanie na tozi stih. I to e tova, koeto Bog dava na roljata na „ 4-ti “ „ trāba “ ot Otkr. 8:12 i „ zvjar, kojto izliza ot bezdnata “ ot Otkr. 11:7, po analogija s Lev. 26:25, toj idva, kazva Bog, kato „ meĉ, za da otmāsti za zaveta Mi “, predaden ot buntovnite katoliĉeski grešnici. Tozi obraz e baziran na nakazanieto na buntovnika „ Korej “ v Ćisla 16:32: „

Zemjata otvori ustata si i gi pogalna – tjah i kážtite im, s celija narod na Korej i s vsičkija mu imot. “ V sávřšena harmonija s božestvenoto Otkrovenie i istoričeskoto izpálnenie, tozi sravnitelien obraz napomnja za othvřrljaneto na božestvenija zakon ot buntovnicite i v dvete situacii.

Poslednijat vrág na Drakona : Adventnijat ostaták ot ženi

Stih 17: „ I zmejat se razgnevi na ženata i otide da vojuva s ostanalite ot nejnoto potomstvo, koito pazjat Božiite zapovedi i imat svidetelstvoto na Isus Hristos. “

Preminavajki málčalivo prez 150-te godini dejnost na protestantite, porazeni ot božestvenoto prokljatie, temata na „ petata trába “, Duhăt izvikva poslednata zemna bitka na djavola i negovite nebesni i zemni slugi i ni pokazva celite na tjahnata obšta omraza. Tezi posledni celi šte bădat Izbranite, poslednite potomci i naslednici na adventnite pioneri ot 1873 g., na koito e bilo objaveno tova posledno izpitatie spored Otkr. 3:10 . Pioneri, čijato misija šte izpálnjat, nosejki sážtata tjahna božestvena blagoslovija. Te šte trjabva tvărdo i vjarno da podkrepjat deloto, koeto Isus im e poveril: otkazvajki da počitat po kakăvto i da e način „ belega na zvjara “, t.e. Rimokatoličeskata nedelja, kato spazvat vjarno i nezavisimo ot cenata praktikata na săbotnata počivka prez săbotata, istinskija sedmi den ot sedmicata, ot vremeto, organizirano i ustanoveno ot velikija i vsemogăšt Bog-tvorec. Tova e istinata, kojato se pojavjava v opisanieto na „ ostanalite ot potomstvoto na ženata “ v tozi stih: „ onezi, koito pazjat Božiite zapovedi “, desette, a ne devette; „ i koito dăržat zdravo svidetelstvoto na Isus “, zaštoto ne pozvoljavat na nikogo da im go otneme; nito na „ zmejove “, nito na „ zmii “. I tova „ svidetelstvo na Isus “ e naj-cennoto nešto, koeto sážtestvuva, tăj kato spored Otkr. 19:10 „ svidetelstvoto na Isus e duhăt na proročestvoto “. Imenno tova proročesko svidetelstvo pravi „ nevăzmožno za djavola da săblazni samite izbrani “ na Hristos, Boga na istinata, kakto uči Matej 24:24: „ Zaštoto šte se pojavjat lăžehristi i lăžeporoci i šte pokažat golemi znamenija i čudesa, za da săblaznjat, ako e văzmožno , i samite izbrani . “

Pobedata na Satana e počti... pálna

Stih 18: „ I toj zastana na morskija pjasăk. “

Tozi posleden stih ni pokazva edin triumfirašt djavol, kojto e uspjat da văvleče v svoeto padenie i smărtno osăždane vsički hristijanski religiozni institucii , koito toj dominira i dărži pod svojata vlast. V Isaja 10:22 Bog zajavjava: „ Ako tvojat narod Izrail băde kato morskija pjasăk, samo ostaták šte se vărne; uništoženieto e opredeljeno, to šte prelee s pravda. “ Taka, spored tova proročestvo, v kraja na sveta samo nesăglasnite adventisti, sážstavljavašti „ ostanalata ot ženata “, „ Izbranijat, Hristovata nevesta “ i duhovnijat „ Izrael “ na Boga, šte izbegnat tova sataninsko gospodstvo. Napomnjam vi, če pod imeto „adventisti“ Duhăt opredelja standarta na vjarata za spasenieto na poslednite izbrani ot 1843 g. nasam; prez 2020 g. tova e religiozno povedenie, no veče ne e institucija, kojato Bog e osădil, osădil i othvřrlil („ povărnal “) prez 1994 g.

Otkrovenie 13 : Lážebnatjata na hristijanskata religija

Zvjarät ot moreto – Zvjarät ot sušata

Čisloto 13 predstavljava za suevernite idolopoklonnici talisman za kšmet ili talisman za neštastie, v zavisimost ot mnenieto na vseki čovek i stranata. Tuk, v slavnoto si Otkrovenie, Bog ni razkriva sobstvenija si kod ot čisla, baziran na čislata ot 1 do 7 i tehните različni kombinacii. Čisloto 13 se polučava črez säbirane na čisloto „6“ - čisloto na angela Satana - i čisloto „7“, čisloto na Bog i sledovatelno na zakonnata religija, värnata na Boga Säzdatel v Isus Hristos. Taka v тази glava šte otkriem „falšivite bratja na hristijanskata religija“, no istinskite smärtni vragove na istinskite izbrani. Tozi „ plevel “ se krie sred „ dobroto žärno “ pod izmamni religiozni prividnosti, koito тази glava razkriva.

Pärvijat zvjar : kojto izliza ot moreto

Pärvata bitka na Drakona-Zmija

Stih 1: „ I vidjah zvjar, kojto izlizaše ot moreto i imaše deset roga i sedem glavi , i na rogoвете si deset koroni , a na glavite si...“ imena na bogohulstvo “.

Kakto vidjahme v izučavaneto na Otkr. 10, v тази glava otkrivame dvata taka narečeni hristijanski „ zvera “ na našata epoha. Pärvijat, „ kojto se izdiga ot moreto “, kakto v Dan. 7:2, se otnasja do katoličeskata vjara i nejnoto presledvašto caruvane ot „ 42 proročeski meseca “ ili 1260 realni godini. Vzemajki predvid simvolite na imperiite, koito go predšestvat v Dan. 7, otkrivame caruvaneto na „

malkija rog “, kojto e trjabvalo da se pojavi, sled kato „ desette roga “ sa polučili svoite carstva spored Dan. 7:24. „ Diademite “, postaveni vārhu „ desette roga “, pokazvat, če imenno tozi istoričeski kontekst e obekt na vñimanie. Tuk papskijat Rim e simboliziran ot „ sedem glavi “, koito go karakterizirat po-specialno v dvoen smisāl. Po-bukvalnijat e tozi na „ sedemte hālma “, vārhu koito e postroen Rim spored Otkr. 17:9. Drugijat, po-duhovnijat, ima prioritet; Izrazāt „ sedem glavi “ oboznačava osveštavaneto na magistraturata: „ sedem “ e čisloto na osveštavaneto, a „ glavi “ oboznačavat magistrata ili starejšinata v Isaja 9:14. Tazi visša magistratura se pripisva na papskija Rim, zaštoto se predstavja pod formata na nezavisima dāržava, kakto graždanska, taka i religiozna, čijto glava e papata. Duhāt utočnjava: „ i na glavite mu imena na bogohulstvo “. Dumata „ bogohulstvo “ e v edinstveno čislo i trjabva da ja prevedem kato: „ imena na lāži “, spored značienieto na dumata „ bogohulstvo “. Isus Hristos vmenjava „ lāži “ na rimskija papski režim. Zatova toj mu pripisva titlata „ bašta na lāžata “, s kojato oboznačava djavola, samija Satana v Joan 8:44: „ Vie ste ot bašta si djavolāt i iskate da vāršite pohotite na bašta si. Toj beše čovekoubiec ot načaloto i ne prebādvā v istinata, zaštoto v nego njama istina. Kogato govori lāža, ot svoeto govori; zaštoto e lāžec i...“ baštata na lāžite .

Stih 2: „ Zvjarāt, kojto vidjah, priličaše na leopard , a krakata mu bjaha kato krakata na mečka , a ustata mu – kato ustata na lāv . I zmejat mu dade silata si, prestola si i goljama vlast. “

„ Četvārtijat zvjar “ ot Dan. 7:7, narečen „ strašen, užasen i izvānredno silen “, polučava po-točno opisanie tuk. Vsāštñost, toj edinstven predstavja kriteriite na trite imperii, koito sa go predšestvali ot Haldejskata imperija nasam. Toj pritežava lovkostta na „ leopard “, smazvaštata sila na „ mečka “ i žestokata mesojadna sila na „ lāv “. V Otkr. 12:3 „ zmejat “ ot stih 3, kādeto „ diademi “ bjaha na „ sedemte glavi “, predstavljava Rim v negovata ezičeska imperska faza, presledvašt pārvite hristijani. Po tozi način, točno kakto „ malkijat rog “ ot Dan. 7:8-24 nasledjava tozi ot Dan. 8:9, tuk papstvoto polučava vlastta si ot Rimskata imperija; koeto istorijata potvrždava s imperatorskija dekret, izdaden ot Justinian I prez 533 g. (pisane) i 538 g. (priloženie). No bādete vñimatelni! „ Drakonāt “ se otnasja i za „ djavola “ v Otkr. 12:9, koeto označava, če papstvoto polučava svojata sila, „ silata si, trona si i goljamata si vlast “ ot samija djavol. Možem da razberem zašto Bog pravi i dvete sāšttestva „ bašti na lāžata “ v predišnija stih.

Zabeležka : Na voenno nivo papskijat Rim zapazva silata i moštta na svojata imperska forma, zaštoto evropejskite kralski armii mu služat i izpālñjavat rešenijata mu. Kakto uči Dan. 8:23 do 25, silata mu se osnovava na „ uspeha na hitrostite mu “, koito se sāstojat v pretencijata, če predstavljava Bog na zemjata i kato takava, če može da otvarja ili zatvarja dostāpa do večen život, predložen v Evangelieto na Hristos: „ V kraja na caruvaneto im, kogato grešnicite bādat pogālnati, šte se izdigne car, nahalen i kovaren . Vlastta mu šte se uveliči, no ne črez sobstvenata mu sila ; toj šte izvārši neverojatni opustošenija, šte uspee v naćinanjata si , šte uništoži silnite i naroda na svetiite. Poradi prosperiteta si i uspeha na hitrostite si , toj šte ima arogantnost v sārceto si, šte uništoži mnogo māže, koito živeeha mirno, i šte se vāstane sreštu knjaza na knjazete; no toj šte bāde sākrušen, bez uslieto na nićija rāka . “

V kraja na 1260-te godini ateizmät na Frenskata revoljucija slaga kraj na despotičnata ì vlast, ustanovena ot 538 g.

Stih 3: „ I vidjah edna ot glavite mu sjakaš smärtonosno ranena; i smärtonosnata ì rana zazdravja. I celijat svjat se čudeše sled zvjara. “

Bez da se razkajva prez cjalata si istorija, papskata magistratura črez sila se otkazva ot presledvačeskata si vlast. Tova e trjabvalo da se osäštestvi ot 1792 g., kogato monarhijata, nejna vāorāžena podkrepa, e svalena i obezglavena ot frenskija ateizām. Kakto e objaveno v Otkr. 2:22, тази ateistična „ goljama skrāb “ e iskala da uništoži rimskata religiozna vlast na „ ženata Jezavel “ i nejnite celi sa bili „ onezi, koito preljubodejstvat s neja “; monarsi, monarhisti i katoličeski sveštenici. Taka tja e trjabvalo da bāde „ sjakaš smärtno ranena “. No po oportunistični pričini imperator Napoleon I ja vāzstanovjava prez 1801 g. v imeto na svoja Konkordat. Tja nikoga poveče njama da ja presledva direktno. No säblaznitelnata ì sila šte prodālži za množestvo katoličeski vjarvašti, koito vsički šte povjarvat na lāžite i tvārdenijata ì do slavnoto zavrāštane na Isus Hristos: „ I cjalata zemja se vāžhištavaše na zvjara. “ „ Cjalata zemja posledva zvjara “ i dumata „ zemja “ v dvoen smisāl se otnasja kakto do planetata, taka i do reformiranata protestantska vjara, proizljazla ot neja. Vselenskijat säjuz (= zemen, na grācki), sključen ottogava, potvārždava tova poslanie. Ako Duhāt iskaše da izrazi tova poslanie na jasen ezik, štjahme da pročetem: „ cjalata protestantska religija posledva zvjara “ netolerantna katoličeska religija. “ Tova tvārdenie šte bāde potvārdeno ot izučavaneto na vtorija „ zvjar “, kojto tozi pāt „ izdiga se ot zemjata “ v stih 11 na тази glava 13.

Stih 4: „ I pokloniha se na zmeja, zaštoto beše dal vlast na zvjara; i pokloniha se na zvjara, kazvajki: Koj e podoben na zvjara? I koj može da vojuva s nego? “

Spored Otkr. 12:9, drakonāt, sledovatelno samijat djavol , e počitan ot onezi, koito počitat papskija režim; tova kosveno i v pālno nevežestvo, tāj kato toj e tozi, kojto „ e dal silata si na zvjara “. Taka papskijat „ uspeh na načinanieto “, prorokuvan v Dan. 8:24, e potvārden ot istorijata. Toj caruva nad carete črez svojata religiozna vlast, po absoluten, dālgo neosporim način. Toj razpredelja zemi i počita s titli onezi, koito mu služat, za da gi vāznagradi, kakto možem da pročetem v Dan. 11:39: „ S čuždija bog šte dejstva sreštu ukrepenite mesta; i šte izpālni s počit onezi, koito go priznavat, šte gi napravi gospodari na mnozina, šte im razdade zemi kato nagrada. “ Tova bukvalno e postignato po dobre poznat način, kogato papa Aleksandār VI Bordžija (izvesten ubic) razdelja zemjata prez 1494 g. i pripisva iztočnija kraj na Brazilija i Indija na Portugalija, a vsički ostanali novootkriti zemi na Ispanija. Duhāt nastojava. Izbranijat na Isus Hristos trjabva da bāde napālno ubeden, če katoličeskata vjara e djavolska i če vsičkite mu agresivni ili humanistični dejstvija sa rākovodeni ot Satana, protivnikāt na Boga i izbranite. Tova nastojavane e opravdano, tāj kato toj prorokuva v Dan. 8:25 „ uspeha na negovite načinanija i uspeha na negovite hitrosti “. Negovijat religiozen avtoritet, priznat ot carete, mogāštite i hristijanskite narodi na Evropa, mu dava prestiž, osnovan na doverie, i sledovatelno v dejstvitelnost e izključitelno krehāk. No kogato Bog i djavolāt obedinjavat sili za nakazatelni dejstvija, tālpite, čoveškite masi ot narodi poslušno sledvat falšivija pāt, pročertan i največe naložen. Na zemjata vlastta iziskva vlast, zaštoto horata obiчат da se čuvstvat silni, a v тази oblast papskijat režim, kojto tvārди, če predstavljava Bog, e majstor na žanra. Kakto v Otkr. 6, temata postavja vāpros: „ Koj e kato zvjara i koj može da se bori sreštu nego? “ Glavi 11 i 12 davat otgovora: Bog v Hristos, kojto prez 1793 g. šte säbudi frenskija revoljucionen ateizām, kojto šte go pogālne v krāvoprolitie. No do pojavata na tozi „ meč na otmāštenieto “ (rolja, pripisvana na 4-to nakazanie v

Lev. 26:25), vāorāženi protestanti veče se boreha s nego, bez da mogat da go pobeđjat. Māže, protestanti, francuzi i nemci, i anglikani, vsički tolkova koravi, kolkoto nego, šte se borjat s nego ot 16-ti vek natatak , otvrāštajki na smārtonosnite mu udari, zaštoto vjarata im e bila predi vsičko političeska.

Stih 5: „ I dade mu se usta da govori gordelivi nešta i bogohulstva; i dade mu se vlast da prebādvā četirideset i dva meseca. “

Tezi dumi sa identični s tezi, koito četem v Dan. 7:8 odnosno rimskija papski „ malāk rog “, kojto se izdiga sled „ desette roga “ na evropejskite carstva. Tuk otkrivame negovata „ arogantnost “, no tuk Duhāt mu dobavja „ bogohulstva “, toest lāžlivi pretencii i religiozni lāži, vārhu koito e izgraden „ negovijat uspeh “. Bog potvārždava caruvaneto mu ot „ 1260 “ realni godini, predstaveni v biblejskata proročeska forma „ četirideset i dva meseca “, spored koda „ edin den za godina “ ot Ezek. 4:5-6.

Stih 6: „ I tja otvori ustata si da huli Boga , da huli imeto Mu i skinijata Mu, i onezi, koito živejat na nebeto. “

Tuk trjabva da obārna vnimanie na obštoto značenie, koeto čovečestvoto dava na dumata „ bogohulstvo “, toest obida. Tova shvaštane e podveždašto, zaštoto, oboznačavajki lāži, „ bogohulstvata “ izobšto ne priemat formata na obida, a što se otnasja do tezi, koito Bog vmenjava na papskija Rim, te, naprotiv, imat vid na falšiva i izmamna svjatost.

Papskite usta „ izričat huli protiv Boga “; koeto potvārždava tjahnata identičnost v Dan. 11:36, kādeto možem da pročetem: „ Carjat šte pravi kakvoto si iska; šte se vāzvisi i šte se vāzveliči nad vsički bogove i šte govori neverojatni nešta protiv Boga na bogovete ; toj šte blagouspjava, dokato gnevāt se izpālmi, zaštoto tova, koeto e opredeleno, šte se izpālmi. “ Duhāt vmenjava na papskija režim lāži ili „ huli “, koito harakterizirat vsički negovi religiozni doktrini; „ protiv Boga, za da huli imeto Mu “, toj izpovjadva imeto na Boga naprazno, izopačava haraktera Mu, vmenjavajki Mu djavolskite Mu ubijstveni dejstvija; „ negovata skinija “, toest duhovnoto Mu svetilište, koeto e Negovoto Sābranie, Negovijat Izbrannik; „ i onezi, koito živejat na nebeto “, zaštoto predstavja nebeto i negovite obitateli po svoj sobstven lāžliv način, napomnjajki v dogmite si nebesnite adove, nasledstvo ot gārcite, koito sa gi postavili pod zemjata, raja i čistilišteto. „ Nebesnite žiteli “, čisti i svjati, stradat i se vāzmuštavat ot fakta, če nespravedljivo im se pripisva obrazecāt na zloba i žestokost, vdāhnoven u horata ot zemnija demoničen lager.

Stih 7: „ I dade mu se da vojuva sās svetiite i da gi pobeđi. I dade mu se vlast nad vsjako pleme i ljude, ezik i narod. “

Tozi stih potvārždava poslanieto ot Dan. 7:21: „ Vidjah sāštija rog da vojuva sās svetiite i da gi pobeždava. “ Evropejskoto i svetovno hristijanstvo naistina e celta, tāj kato rimokatoličeskata vjara e bila naložena na vsički evropejski narodi, sāštaveni vsāštnost ot „plemena, narodi, ezici i plemena “, graždanski nezavisimi. Negovata „ vlast nad vsjako pleme, narod, ezik i narod “ potvārždava obraza mu na „ velikata bludnica Vavilon “ ot Otkr. 17:1, kojto ja predstavja „ sednala vārhu mnogo vodi “; „ vodi “, koito simbolizirat „ ljudi, množestva, narodi i ezici “ spored Otkr. 17:15. Interesno e da se otbeleži lipsata na dumata „ pleme “ v тази glava 17. Pričinata e krajnijat kontekst na celevata epoha, kojto se otnasja do Evropa i zapadnoto hristijanstvo, v koito plemennata forma e zamenena ot različnite nacionalni formi.

Ot druga strana, v konteksta na načaloto na ustanovjavaneto na papskija režim, evropejskoto naselenie e organizirano po sãšttestvo v „ plemena “ kato Rimska Galija, razedineni i razdeleni ot razliãni „ ezici “ i dialekti. Hronologiãno Evropa e bila naselena s „ plemena “, sled tova s „ narodi “, podãineni na krale, i nakraja, s 18-ti vek, s republikanski „ naciai “, kato Sãedinenite Ńtati na Severna Amerika, koito predstavljavat nejnoto vaŃno razvitie. Konstituiraneto na „narodite“ se dãlŃi na podãinenieto na rimskija papski režim, zaŃtoto imenno toj priznava i pravi vlastta na kralete na hristijanska Evropa, otkakto Hlodvig I e kral na frankite.

Stih 8: „ I Ńte mu se poklonjat vsiãki, koito Ńivejat na zemjata, ãiito imena ne sa zapisani v knjigata na Ńivota na Agneca, zaklan ot sãzdanieto na sveta. “

V poslednite vremena, kãdeto simbolãt „ zemja “ oboznaãava protestantskata vjara, tova poslanie pridobiva toãno znaãenie: vsiãki protestanti Ńte se poklanjat na katoliãeskata vjara; vsiãki, s izkljuãenie na izbranite, na koito Duhãt fino dava tova opredelenie: „ onezi, ãiito imena ne sa zapisani ot osnovavaneto na sveta v knjigata na Ńivota na Agneto, koeto beŃe zaklano “. I vi napomnjam tuk, ãe negovite izbrani sa „ graŃdanite na nebesnoto carstvo “, za razlika ot buntovnicite, koito samite sa „ Ńiteli na zemjata “. Faktite svidetelstvãt za istinnostta na tova proroãesko poslanie, formulirano ot BoŃija Duh. ZaŃtoto ot naãaloto na Reformacijata, s izkljuãenie na sluãaja s Petãr Uoldo prez 1170 g., protestantite sa se poklanjali na katoliãeskata vjara, kato sa poãitali nejnata „nedelja“, nasledena ot eziãeskija imperator Konstantin I ot 7 mart 321 g. Tova obvinenie podgotvja temata za vtorija „ zvjar “, predstaven v stih 11.

Stih 9: „ Ako njakoj ima uŃi, neka sluŃa! “

Tozi, kojto ima „ uho “ za razsãŃdenie, otvoreno ot Boga, Ńte razbere poslanieto, predloŃeno ot Duha.

Objavjavane na nakazanieto, izvãrŃeno ot otmãŃitelnija meã na frenskija nacionalen ateizãm

Stih 10: „ Kojto vodi v plen, v plen Ńte otide; kojto ubiva s meã, s meã trjabva da bãde ubit. V tova e tãrpenieto i vjarata na svetiite. “

Isus Hristos napomnja za mirnoto pokorstvo, koeto iziskva ot svoite izbranici vãv vsiãki vremena. Podobno na pãrvite mããenici, izbranicite na Ńestokoto papsko upravljenje trjabva da priemat sãdbata, kojato Bog e prigotvil za tjah. No toj objavjava kakva Ńte bãde negovata spravedlivost, kojato Ńte nakaŃe svoevremenno religioznite iznudvanija na krale i papi, kakto i na tjahnoto duhovenstvo. Sled kato „ otvedoha “ izbranicite v plen, te samite Ńte otidat v zatvorite na frenskite revoljucioneri. I sled kato „ ubiha s meã “ izbranicite, koito Isus obiããe, te samite Ńte bãdat ubiti ot otmãŃitelnija „meã “ na Boga, ãijato rolja Ńte bãde izpãlnena ot gilotinata na sãŃtite frenski revoljucioneri. Imenno ãrez Frenskata revoljucija Bog Ńte otgovori na Ńelanieto za otmãŃenie, izrazeno ãrez krãvta na mããenicite v Otkr. 6:10: „ I te izvikahta s visok glas, kazvajki: Dokoga, Gospodi sveti i istinni, njama da sãdiŃ i da otmãŃiŃ za naŃata krãv na onezi, koito Ńivejat na zemjata? “ I revoljucionnata gilotina Ńte „ porazi sãŃ smãrt decata “ na katoliãeskata monarhija i rimskoto papsko duhovenstvo, kakto e objaveno v Otkr. 2:22. No sred Ńertvite ã Ńte bãdat namereni i licemerni protestanti, koito sa smesvali vjarata s graŃdanskite politiãeski mnjenja i sa zaŃtitavali s „ meã “ v rãka liãnite si mnjenja i religioznoto i materialno nasledstvo. Tova povedenie e bilo na DŃon Kalvin i negovite zloveŃti i kãrvavi sãtrudnici v Ńeneva. Pripomnjajki dejstvujata, izvãrŃeni prez 1793 i 1794 g., proroãestvoto ni vãveŃda v konteksta

na dälgjia religiozen mir, ustanoven za „150“ godini, prorokuvani ot proročeskite „ pet meseca “ ot Otkr. 9:5-10. No sled 1994 g., kraja na tozi period, ot 1995 g., pravoto „ da se ubiva “ po religiozni pričini e väzstanoveno. Potencialnijat vrug togava očevidno stava isljamskata religija do nejnoto vojnstveno razprostranenie, koeto šte dovede do „Tretata svetovna vojna“ meždu 2021 i 2029 g. Malko predi završtaneto na Hristos, očakvano prez proletta na 2030 g., šte se pojavi vtorijat „ zvjar “, predstaven v тази glava 13.

Vtorijat zvjar: kojto izliza ot zemjata

Poslednata bitka na Agneto-Drakon

Stih 11: „ I vidjah drug zvjar, kojto izlizaše ot zemjata; toj imaše dva roga, podobni na agneški, i govoreše kato zmej. “

Ključät käm opredeljaneto na dumata „ zemja “ se namira v Bitie 1:9-10: „ I Bog kaza: Da se säberat vodite, koito sa pod nebeto, na edno mjasto i da se javi sušata. I stana taka. I Bog nareče sušata zemja, a säbranite vodi nareče moreta. I Bog vidja, če beše dobro. “

Taka, točno kaktó suhata „zemja “ izleze ot „ moreto “ na vtorija den ot zemnoto sätvorenje, tozi vtori „ zvjar “ izleze ot pärvija. Tozi pärvij „ zvjar “ oboznačava katoličeskata religija, vtorijat, izlizašt ot neja, se otnasja do protestantskata religija, toest Reformiranata cärkva. Tova iznenadvašto otkrovenie obače veče ne biva da ni iznenadva, täj kato izsledvanijata na predhodnite glavi ni razkrija, po dopälvašt se način, duhovnija status, kojto Bog dava v božestvenija si säd na тази protestantska religija, kojato sled perioda, narečen „ Tiatir “, ne se säglasjava da zavärši predprietata Reformacija. I vse pak tova zaväršvane se iziskvaše ot postanovlenieto na Dan. 8:14, na koeto tja dälži Božieto poslanie ot Otkr. 3:1: „ Vie se vodite za živi, a ste märtvi “. Tazi duhovna smärt go hvärlja v räcete na djavola, kojto go podgotvja črez svoeto vdähnovenie za svojata „ bitka Armagedon “, ot Otkr. 16:16, na poslednija čas na zemnija grjah. Imenno v časa na tova posledno izpitanie na vjarata, prorokuvano v poslanieto, adresirano do adventnite mu služiteli ot epohata na Filadelfija , to šte predprieme netolerantni iniciativi, koito šte go prevärnat v „ zvjara, kojto se izdiga ot zemjata “. To ima „ dva roga “, koito idvaštijat stih 12 šte opravdae i identificira. Zaštoto obedineni v ekumeničeskija säjuz, protestantskata i katoličeskata religija sa edinni v borbata si sreštu denja za počivka, osveten ot Boga v avtentičnija sedmi den ot sedmicata; säbotata ili šabatät na evreite, no säšto i na Adam, Noj, Moisej i Isus Hristos, koito ne go postavjaha pod väpros po vreme na služeniето i učeniето si na zemjata, zaštoto obvinenijata v narušavane na šabata, povdignati sreštu Isus ot buntovnite evrei, bjaha neosnovatelni i neopravdani. Črez umišleno izväršvane na čudesa v šabat, negovata motivacija imaše za cel da predefinira istinskata božestvena koncepcija za šabatnata počivka. Tezi dve religii, koito tvärdjat, če spaseniето e polučeno ot „ agneca, kojto vzeva grehovete na sveta “, zaslužavat, zaradi svoje opiselni kriterii, obraza na „ agne, koeto govori kato drakon “. Zaštoto, propovjadvajki netärpimost käm pazitelite na säbotata, koito te šte stignat dotam, če da osädjat na smärt, tova naistina e otkrita vojna, strategijata na „ drakona “, kojto se pojavjava otnovo.

Stih 12: „ I toj upražnjavaše pred nego cjalata vlast na pärvija zvjar i nakara zemjata i onezi, koito živeeha na neja, da se poklonjat na pärvija zvjar, čijato smärtonosna rana beše izcelena. “

Svideteli sme na edin vid štafeta, katoličeskata vjara veče ne dominira, no predišnijat i avtoritet e daden na protestantskata religija. Tova e taka, zaštoto тази protestantska religija oficialno e religija na naj-mogaštata dāržava na zemjata: Sāedinenite štati na Severna Amerika ili SAŠt. Slivaneto na evropejskite i amerikanske protestantske religije veče e postignato, vključitelno i institucijata na adventistite ot sedmija den, ot 1995 g. nasam. Novite „ vavilonski vārbove “ na zemjata sa prinudeni da se smesvat s religij, dokato se izgraždat ot gostopriemni imigranti ot različni religiozni denominacii. Ako horata namirat teži nešta za normalni, poradi povārhnostnija si duh i religioznata si nezainterosovanost, ot svoja strana, Sāzdateljat Bog, kojto ne se promenja, ne promenja i mnenieto si i nakazva tova neposlušanie, koeto prenebregva istoričeskite mu uroci, zasvidetelstvani v Biblijata. Kato zaštitava na svoj red rinskata nedelja na pārvija den, den za počivka, ustanoven ot Konstantin I, vtorijat protestantski „ zvjar “ „ pravi pārvija katoličeski zvjar da se poklanja“, kojto e priznal oficialnija mu religiozen statut i mu e dal podveždaštoto mu ime „nedelja“. Duhāt pripomnja, če tozi posleden sājuz meždju protestanti i katolici e stanal vāzmožen, zaštoto „ smārtnata rana “, nanesena ot „ zvjara, kojto se izdiga ot bezdnata “, e bila „ izcelena “. Toj pripomnja tova, zaštoto vtorijat zvjar njama da ima tozi šans da bāde izcelen. Toj šte bāde uništožen ot slavnoto prišestvie na Isus Hristos.

Stih 13: „ Toj izvārši golemi znamenija, dotolkova, če nakara ogān da sleze ot nebeto na zemjata pred očite na čovecite. “

Sled pobedata si sreštu Japonija prez 1945 g., protestantska Amerika se prevārna vāv vodeštata jadrena sila v sveta. Nejnite mnogo visoki tehnologije postojanno se imitirat, no nikoga ne se dobližavat; tja vinagi e s edna kračka pred svoje konkurenti ili protivnici. Tova pārvinstvo šte bāde potvrđeno v konteksta na „Tretata svetovna vojna“, kādeto, spored Dan. 11:44, tja šte uništoži svoja vrag, Rusija, stranata na „severnija car“ v tova proročestvo. Nejnijat prestiž togava šte bāde ogroman i ocelelite ot konflikta, smajani i vāzhiteni, šte i poverjat života si i šte priznajat nejnata vlast nad celija čoveški život. „ Ogānjat ot nebeto “ prinadležeše samo na Bog, no ot 1945 g. nasam Amerika go pritežava i vladee. Tja dālži pobedata si i celija si nastojašt prestiž na nego, kojto šte narasne ošte poveče s pobedata i v predstojaštata jadrena vojna.

Stih 14: „ I toj mami zemnite žiteli črez znamenijata, koito mu beše dadena silata da izvārši pred zvjara, kato kazva na zemnite žiteli da napravjat obraz na zvjara, kojto imaše rana ot meč i oživja. “

tehnički „ čudesa “ sa bezbroj. „ Žitelite na zemjata “ sa se pristrastili kām vsički teži izobrenija, koito poglāštāt života i mislite im. Dokato Amerika ne gi pomoli da se lišāt ot teži džadži, koito zaemat dušite im, podobno na narkomanite, „ žiteli na zemjata “ sa gotovi da legitimirat religioznata netārpimost kām „mnogo malka grupa“, „ ostanalata ot ženata “ ot Otkr. 12:17. „... praveneto na obraz na zvjara “ se sāstoi v kopirane na dejstvija na katoličeskata religija i vāzproizveždane im pod protestantska vlast. Tova zavrāštane kām koravosārdečieto šte se osnovava na dve dejstvija. „ Ocelelite “ šte sa preživeli užasjavašti vojni i Bog šte gi porazjava neprekāsnato i postepenno sās „ sedemte posledni jazvi na gneva Si “, opisani v Otkr. 16.

Nedelnijat smārten prisād

Stih 15: „ I mu se dade vlast da dade život na obraza na zvjara, taka če obrazāt na zvjara da progovori i da napravi taka, če da bādat izbiti vsički, koito ne se poklonjat na obraza na zvjara. “

Djavolskij plan, vdáhnoven ot Boga, šte se oformi i šte báde izpálnen. Duhát razkriva formata na krajnata mjarka, kojato šte báde predprieta po vreme na šestata ot „sedemte posledni jazvi“. S oficialen dekret, priet ot vsički oceleli buntovnici na zemjata, šte báde rešeno, če na data meždu načaloto na proletta i 3 april 2030 g. poslednite adventisti, spazvašti sedmija den, šte bádat ubiti. Logično, тази data beleži godinata na slavnoto zavrášťane na Isus Hristos. Proletta na тази 2030 g. e nepremenno momentát, v kojto toj se namesva, za da predotvratí osášťestvjavaneto na užasnija plan na buntovnicite sreštu negovite izbrani, koito toj idva da spasi, kato „ sákrati dnite “ na tjahnata „ goljama skráb “ (Matej 24:22).

Stih 16: „ I Toj kara vsički, malki i golemi, bogati i siromašni, svobodni i robi, da priemat beleg na djasnata si ráka ili na čeloto si. “

Prietata mjarka razdelja ocelelite ot vremeto na dva lagera. Buntovnicite se identificirat s „ belega “ na čoveška vlast, kojto oboznačava katoličeskata „nedelja“, drevnijat „den na nepobedimoto slánce“, naložen ot edin ot negovite poklonnici, rimskija imperator Konstantin I , ot 7 mart 321 g. „ Belegát “ se priema „ na rákata “, zaštoto predstavljava čoveško „delo“, koeto Isus sádi i osášťda. Toj se priema i „ na čeloto “, koeto simbolizira ličnata volja na vsjako čoveško sášťestvo, čijato otgovornost e izcjalo angážirana pod spravedlivija sáď na Boga Sáďdatel. Za da se udostoveri ot Biblijata tova tálkuvane na simbolikata na „ rákata “ i „ čeloto “, eto tozi stih ot Vtorozakonie 6:8, káďeto Bog kazva za zapovedite si: „ Šte gi váržeš kato znak na ráčete si i te šte bádat kato prevrážki meždu očite ti. “

Predišni represii

Stih 17: „ i nikoj da ne može da kupuva ili prodava, osven onzi, kojto ima belega, ili imeto na zvjara, ili čisloto na imeto mu. “

Zad тази дума „ čovek “ se krie lagerát na adventnite svetii, koito ostanaha verni na sábotata, osvetena ot Boga. Zaradi otkaza si da početat „ belega “, nedeljata, na ostanalata čast ot párvija ezičeski den, te sa ostaveni nastrana . Párvonačalno te sa žertvi na „bojkot“, dobre poznat v Amerika, merki sreštu protivnici, koito im se sáprotivljavat. Za da imat pravo na tárgovija, e neobhodimo da počitat „ belega “, nedeljata, kojto se otnasja za protestantite, „ imeto na zvjara “, „namestnika na Božija Sin“, kojto se otnasja za katolicite, ili „ čisloto na Negovoto ime “, toest čisloto 666.

Stih 18: „ Tuk e máďrostta. Kojto ima razum, neka presmetne čisloto na zvjara. Zaštoto tova e čisloto na čovek, a čisloto mu e šeststotin šestdeset i šest. “

Čoveškata máďrost ne e dostatáčna, za da se razbere poslaniето na Božija Duh. Neobhodimo e da se nasledi ot nego, kakto v slučaja sás Solomon, čijato máďrost nadmina máďrostta na vsički hora i mu izgradi reputacija po celija poznat svjat. Predi priemaneto na arabskite cifri, sred evreite, gárcite i rimljanite bukвите ot tjahnata azbuka sášťo imaha stojnostta na čislo, taka če sábiraneto na stojnostite na bukвите, sášťavašti edna дума, opredelja nejnoto čislo. Tova se polučava črez „izčislenie“, kakto e posočeno v stiha. „... čisloto na imeto mu “ e „ 666 “, toest čisloto , polučeno črez sábirane na čislovata stojnost na rimskite bukvi, sáďaržášťi se v latinskoto mu ime „VICARIVS FILII DEI“; nešto, demonstrirano pri izučavaneto na glava 10. Tova ime samo po sebe si predstavljava naj-goljamata „ bogohulstvo “ ili „ láža “ v tvárdenijata mu, zaštoto po nikakáv način Isus ne si e dal „zamestitel“, koeto označava dumata „namestnik“.

Otkrovenie 14 : Vremeto na adventizma ot sedmija den

Poslanijata na trimata angeli – žŕtvata – grozdobera

Tova e glava, kojato razgležda perioda meždu 1843 i 2030 godina.

Prez 1843 g., specifičnoto izpolzovane na proročestvoto ot Dan. 8:14 nakaralo „adventistite“ da čakati završtaneto na Isus Hristos, opredeljeno za proletta na tazi data. Tova bilo načaloto na poredica ot izpitanija na vjarata, pri koito interesat kām duha na proročestvoto ili „svidetelstvoto na Isus“ spored Otkr. 19:10, bil demonstriran individualno ot hristijani, koito tvārdjali, če Isus Hristos e spasen pod množestvo religiozni etiketi. Samo demonstriranite „dela“ pozvoljavali izbor ili ne. Tezi dela mogat da bādat obobšteni v dva vāzmožni izbora: priemane ili othvārljane na polučenata svetlina i nejnite božestveni iziskvanija.

Prez 1844 g., sled novo očkavane, opredeljeno za esenta na 1844 g., Isus šte povede svoite izbranici kām misija za završvane na deloto na Reformacijata, koeto započva s vāzstanovjavaneto na praktikata na sābotata, osvetena ot Boga ot sātvoenieto na sveta. Tova e naj-važnata tema za „svjatostta“, kojato e „opravdana“ ot 1844 g., datata, kogato tova pregrešenje e pripomneno na Negovite služiteli. Tozi prevod na Dan. 8:14, preveden do moeto služenie taka: „dve hiljadi i trista večer i sutrin, i svetilišteto šte se očisti“, e avtentičen, v sātvetstvije s originalnija evrejski tekst: „dve hiljadi i trista večer i sutrin, i svjatostta šte se opravdae“. Vseki može da otkrie, če prestāpvaneto na božestvenata sābota ot 321 g. nasam e sāprovodeno s mnogo drugi izostavjanija na doktrinalni istini, ustanoveni ot Boga po vremeto na apostolite. Sled 1260 godini caruvane na falšivi naslednici, uništožavašto vjarata, papstvoto e ostavilo v protestantskata doktrina mnogo lāži, neponosimi za Boga na istinata. Eto zašto v tazi glava 14 Duhāt predstava tri osnovni temi, koito sa posledovatelno: adventnata misija ili poslanie na „trite angela“; „žetvata“ na kraja na sveta, sortiraneto i grabvaneto na izbranite; „braneto na grozdeto na gneva“, okončatelnoto nakazanie na lāžepastirite, lāžereligioznite učiteli na hristijanstvoto.

Prepodavan ot 1844 g., za da predpazi izbranite ot božestvenija gnjav, poslednijat test e zapazen za samija kraj na vremeto, dadeno na čovečestvoto, za da se pozicionira meždu razkritata božestvena volja i buntovnoto čoveško iskane, padnalo v naj-pālno otstāpničestvo. No napravenijat izbor ima posledstvija za vsički, koito umirat ot 1844 g. nasam. Samo prosvetenite i verni izbrani „umirat v Gospoda“ spored učenieto na stih 13, kādeto te sa objaveni za „blaženi“, t.e. naslednici na Hristovata blagodat, s cjalata Mu blagoslovija, veče potvrđena v poslanieto, adresirano do angela na „Filadelfija“, koeto se otnasja do tjah, zaštoto ne e dostatačno da bādeš krāsten „adventist“, za da bādeš sčitān ot Bog za izbran.

Dokato podrobnostite za izostavjaneto ostavat nerazkriti, osnovnite momenti sa podčertani i obobšteni ot Duha pod formata na „poslanijata na trimata angeli“ ot stihove 7 do 11. Tezi poslanija sa svārzani črez poredica ot posledstvija.

Spomnjam si tuk, sled beležkata na koricata na stranica 2 ot tozi trud, če tezi tri poslanija podčertavat tri poslanija, veče razkriti črez simvolični obrazi v knjigata na Daniil v Dan. 7 i 8. Tjahnoto napomnjane, v tazi glava 14 na Otkrovenie, podčertava i potvrđdava izključitelната važnost, kojato Bog im otdava.

Izkupenite adventisti pobeždavāt

Stih 1: „Poglednah, i eto, Agneto stoeše na hālma Sion i s Nego sto četirideset i četiri hiljadi [duši], nosešti Negovoto ime i imeto na Negovija Otec, napisano na čelata im.“

„Hălmăt Sion“ se otnasja do mjestoto v Izrael, kădeto e postroen Jerusalem. Toj simbolizira nadeždata za spasenie i formata, kojato tova spasenie šte prieme v kraja na izpitanijata na zemnata i nebesnata vjara. Tozi proekt šte băde napălno zavăršen pri obnovlenieto na vsički nešta, otnasjašti se do zemjata i nebeto, spored Otkr. 21:1. „144 000 [duši]“ simbolizirat Hristovite izbranici, izbrani meždju 1843 i 2030 g., toest adventnite hristijani, izpitani, izpitani i odobreni ot Isus Hristos, čijto săd se prilaga kolektivno i individualno. Kolektivnijat săd sădi institucijata, a individualnijat săd se otnasja do vsjako săzdanie. „144 000 [duši]“ predstavljavat izbranite, izbrani ot Isus Hristos izmeždju posledovatelite na adventnata vjara. Tova čislo e strogo simbolično i dejstvitelnijat broj na izbranite e tajna, izvestna i pazena ot Bog. Pčinata za tehniya izbor mođe da se razbere ot opredelenieto na predloženija obraz. „Na čelata im“, simbolizirašti tjahnata volja i misli, „imeto na Agneto“, Isus, i „tova na Negovija Otec“, Bogăt, razkrit v starija zavet, sa izpisani. Tova označava, če te sa namerili i văzproizveli obraza na Boga, kojto Bog Săzdatel e dal na părvija čovek predi greha, kogato go e săzdal i mu e dal život; i tozi obraz e obrazăt na Negovija karakter. Te predstavljavat ploda, kojto Bog e iskal da polučii, kato e izkupil v Isus Hristos grehovete edinstveno na svoje verni izbranici. Izgležda, če na čelata na izbranite izbranici, ili v tehните umove, misli i volja, se namirat pečatăt na Boga ot Otkrovenie 7:3, ili săbotata ot četvărtata zapoved na Dekaloga i nerazdelnijat karakter na Agneto Isus Hristos i tova na Negovoto otkrovenie v starija zavet kato Otec, ili Bog Săzdatel. Po tozi naćin istinskata hristijanska vjara ne se protivopostavja na religioznite normi, svărzani săs Sina i Otca, kaktto tvărdjat posledovatelite na Rimskata nedelja, ako ne na dumi, to pone na dela.

Stih 2: „I čuh glas ot nebeto, kato šum ot mnogo vodi i kato glas ot silen grăm; i glasăt, kojto čuh, beše kato na arfisti, svirešti na arfite si.“

Protivorečivite personaži, izvikani v tozi stih, vsăštност se dopălvat. „Mnogoto vodi“ simbolizirat množestvo živi săšttestva, koito, izrazjavjki se, priemat vida na „goljam grăm“. Za razlika ot tova, črez obraza na „arfata“ Bog razkriva săvăršenata harmonija, kojato obedinjava negovite pobedonosni săzdanija.

Stih 3: „I peeha nova pesen pred prestola i pred četirite živi săšttestva i starejšinite. I nikoj ne mođeše da naući pesenta, osven sto četirideset i četirite hiljadi, koito bjaha izkupeni ot zemjata.“

Bog potvărđdava i podčertava tuk mnogo visokoto osveštenie na „adventnata“ vjara, ustanovena ot 1843-44 g. Negovite izbrani sa razgranićeni ot drugite simbolizirani grupi: „prestola, četirite živi săšttestva i starejšinite“; poslednite oboznačavat vsički, izkupeni črez preživjanoto na zemjata. No božestvenoto Otkrovenie, narećeno Apokalipsis, e nasočeno samo kăm dvete hiljadi godini hristijanska vjara, koito postanovlenieto ot Dan. 8:14 razdelja na dve posledovatelni fazi. Do 1843-44 g. izbranite sa simbolizirani ot 12 „starejšini“ ot „24-mata“, citirani v Otkr. 4:4. Drugite 12 „starejšini“ sa adventnite „12 plemena“, „zapećatani“ v Otkr. 7:3 do 8 ot 1843-44 g.

Stih 4: „Tova sa onezi, koito ne sa se oskvernili s ženi, zaštoto sa devici; i sledvat Agneto, kădeto i da otiva. Te sa izkupeni izmeždju čovecite, kato părvi plodove za Boga i za Agneto.“

Dumite na tozi stih se otnasjat samo v duhoven smisăl; dumata „ženi“ oboznačava hristijanski cărkvi, koito sa izpadnali v odstăpničestvo ot samoto si săzdavane, kato naprimer rimokatolićeskata vjara, ili ot 1843-44 g. za protestantskata vjara, i ot 1994 g. za adventnata institucionalna vjara. „Oskvernenieto“, za koeto se govori, e nasočeno kăm greha, kojto e rezultat ot narušavaneto na božestvenija zakon i ćijato „zaplata e smărt“, spored Rim. 6:23. Imenno za da gi otkăsne ot

praktikovaneto na greha, Isus Hristos osveta, toest odeli, simboličnite „ 144 000 [duši]“ . Tjahnata „ devstvenost “ sášto e duhovna i gi opredelja kato „čisti“ sášttestva, čijato pravednost e izbelena ot krávta, proljata ot Isus Hristos v tjahna polza. Naslednici na greha i negovoto oskvernenie, kakto vsički potomci na Adam i Eva, tjahnata vjara, priznata ot Isus Hristos, gi e „očistila“ sávřšeno. No za da bāde tazi vjara istinski priznata ot Isus Hristos, tova prečistvane trjabva da bāde realno i konkretizirano v tehните „ dela “. Sledovatelno tova predpolaga izostavjane na grehovete, nasledeni ot falšivi hristijanski ili evrejski religii, ili po-obšto kazano, monoteistični. I v svoeto proročesko otkrovenie Bog nasočva specialno vnimanie kām fakta, če ne se spazva redāt na vremeto, kojto e ustanovil ot pārvata sedmica na sātvoreniето na zemjata i nebesnata si sistema.

Zad obraza na „ peene na nova pesen “ se krie specifično preživjavane, preživjano samo ot zapečatanite „ 144 000“ . Sled „ pesenta na Moisej “, kojato praznuva slavnija izhod ot Egipet, simbol na greha, „ pesenta “ na „ 144 000 “ izbrani praznuva tjahnoto osvoboždenie ot greha, zaštoto sa se podčinili na postanovlenieto ot Dan. 8:14 i sa sātružničili v svoeto osveštenie, želano i dori iziskvano ot Boga ot 1843-44 g. Na tazi data nebesno videnie napomnja za prečistvaneto na grehovete, izvřšeno na krāsta na Golgota črez smārtta na Isus Hristos. Tova poslanie predstavljava ednovremenno ukor i učenje, koeto Bog predstavja na edin vid protestantski vjarvašt, kojto e naslednik na Rimskata nedelja i njakoi ot drugite ì lāžlivi grehove. V tipologijata na evrejskite obredi tova „ prečistvane na grehovete “ e religiozen praznik prez esenta, po vreme na kojto krávta na zaklanija kozel se e nosila v Svetaja Svetih vārvu prestola na milostivata, postaven na tova nedostāpno i zabraneno mjasto prez ostanalata čast ot godinata. Krávta na tozi kozel, simboličen obraz na greha, prorokuva krávta na Isus Hristos, kojto samijat stana nositel na grehovete na svoje izbrani, za da izkupi vmesto tjah nakazaniето, koeto zaslužavat; samijat Isus beše napraven grjah. V tazi ceremonija kozelāt predstavljava greha, a ne Hristos, kojto go nosi. Imenno kām tova fizičesko premestvane na pārvosveštenika, kojto preminava ot otoriziranoto svjato mjasto v presvjatoto mjasto, zabraneno prez ostanalata čast ot godinata, se namekva tozi stih, kato se kazva: „ te sledvat agneto, kādeto i da otide “. Pripomnjajki tazi scena vāv videnieto ot 23 oktombri 1844 g., Duhāt na Hristos napomni na svoje izbrani, nesāžnatelni naslednici na doktrinalni lāži, zabranata da se greši. Taka, ot 1844 g., praktikuvanijat dobrovolen pārvonačalen grjah , kakāvto e slučajat s Rimskata nedelja, pravi vrāzkata s Boga nevāžmožna , a izostavenijat grjah pozvoljava udālžavaneto na tazi vrāzka, koeto vodi sātvetnija izbraniк do pālnotata na negovoto osveštenie črez priemaneto, razbiraneto i prilaganeto na dejstvie na razkritata božestvena istina.

Sčítani za „ pārví plodove za Boga i za Agneto “, te predstavljavat naj-dobroto, koeto Bog e nameril v svoja izbor na zemni izbraniци. V evrejskite obredi „ pārvite plodove “ sa bili objavjavani za „ sveti “. Prinošenijata na tezi životinski ili rastitelni pārví plodove sa bili zapazeni za Bog, za da go početat i da otbeležat čoveškata blagodarnost za negovata dobrota i štedrost. Druga pričina vsāšttnost za „ svetite pārví plodove “ e tjahnoto priemane na božestvenata svetlina, kojato im e razkrita v nejnata cjalost, zaštoto te živejat vāv vremeto na kraja, kogato razkritata svetlina dostiga svoja apogej, svoja duhoven zenit.

Stih 5: „ I v ustata im ne se nameri lukavstvo, zaštoto sa bezuprečni. “

Istinno izbraniјat, rodenijat ot istinata črez novoroždenieto, može samo da mrazi „ lāžata “, v kojato ne namira udovolstvie. Lāžata e otvratitelna, zaštoto nosi samo vredni posledici i kara dobrate hora da stradat. Kojto povjarva na „ lāžata “, togava poznava bolkata ot razočarovaniето, gorčivinata ot tova

da bāde izmamen. Nikoj, izbran ot Hristos, ne može da se radva da sāblaznjava i mami svoite sābratja. Naprotiv, istinata uspokojava; tja izgražda položitelno vzaimootnošenija s istinskite bratja i sestri, no naj-veče s Sāzdatelja i Izkupitelja na našeto spasenie, kojto pretendira i vāzveličava imeto si kato „ Bog na istinata “. Po tozi način, kato veče ne praktikuva doktrinalen grjah, kato se podčinjava na razkritata istina, izbranijat biva osāden „ neporočen “ ot samija Bog na istinata.

Pārvoto angelsko poslanie

Stih 6: „ I vidjah drug angel da leti posred nebeto, kojto imaše večnoto evangelie, za da go propovjadva na živeeštite na zemjata i na vseki narod, pleme, ezik i ljude. “

„ Drug angel “ ili drug pratenik provāzglasjava pālna božestvena svetlina, simbolizirana ot „ sredata na nebeto “ ili zenita na slānceto. Tazi svetlina e svārzana s „ Evangelieto “ ili „ blagata novina “ za spasenieto, donesena ot Isus Hristos. Tja se nariča „ večna “, zaštoto poslanieto ì e avtentično i ne poznava variacii vāv vremeto. Po tozi način Bog ja udostoverjava kato sāotvetstvašta na tova, koeto e bilo prepodavano na apostolite na Isus Hristos. Tova zavrāštane kām istinata idva ot 1843 g. sled mnogobrojnite izkrivjavanija, nasledeni ot rimokatoličeskata vjara. Provāzglasjavaneto e universalno po analogija s poslanieto, predstaveno v Daniil 12:12, koeto razkriva božestvenata blagoslovija na adventnoto delo. „ Večnoto Evangelie “ e izvikano tuk v aspekta na istinskija plod na vjarata, sledvajki božestvenoto iziskvane, razkrivo ot postanovlenieto na Daniil 8:14. Interesāt kām proročeskoto slovo e legitimen plod na standartata na „ večnoto evangelie “.

Stih 7: „ I kaza s visok glas: Bojte se ot Boga i vāzdajte Nemu slava, zaštoto e došāl časāt na Negovija sād; i poklonete se na Tozi, Kojto e napravil nebeto i zemjata, moreto i vodnite izvori. “

V stih 7, pārvijat angel osāžda narušavaneto na sābotata, kojato proslavja v božestvenija dekalog slavata na Boga Sāzdatel. Po tozi način toj iziskva nejnoto vāzstanovjavane ot oktombri 1844 g., no pripisva narušavaneto ì na protestantite ot proletta na 1843 g.

Vtorata angelska vest

Stih 8: „ I drug angel trāgna sled nego i kaza: Padna, padna velikijat Vavilon, zaštoto napoi vsički narodi s vinoto na jarostta na bludstvoto si! “

V stih 8 vtorijat angel razkriva ogromnata vina na papskata Rimokatoličeska cārkva, kojato e sāblaznila i izmamila horata, kato e preimenuvala ezičeskija „den na slānceto“ na Konstantin I na „ den Gospoden“ – prevod na latinskija montaž, kojto e v osnovata na negovata „Nedelja“: dies dominica. Povtoren dva pāti, izrazāt „ Tja padna, tja padna, Vavilon Veliki “ potvāřždava, če za neja i za onezi, koito ja nasledjavat, vremeto na božestvenoto tārpenie e okončatelno priključilo. Individualno obrāštaneto vāv vjarata ostava vāzmožno, no samo s cenata na proizvodstvoto na plodove, toest „ dela “ na pokajanie.

Pripomnjane: „ tja padna “ označava: tja e hvanata i pobedena ot Boga na istinata , kakto grad pada v rācete na vraga si. Toj povdiga i osvetjava sled 1843 g., meždu 1844 i 1873 g., za svoite verni služiteli

adventisti ot sedmija den, „ tajnata “, kojato ja karakterizira v Otkr. 17:5. Săblaznjaneto na nejnite lăži gubi svojata efektivnost.

V stih 8, prisădata, proiznesena v predišnite poslanija, e potvărdena, s užasno predupreždenie. Săznatelnijat i dobrovolen izbor na denja za počivka, ustanoven ot Konstantin I prez 321 g., ot 1844 g. nasam, pravi buntovnicite, koito go opravdavat, pasivni po otnošenie na božestvenoto osăždane na măkrite na vtorata smărt na Strašnija săd. Za da prikrie obvinenieto si sreštu nedeljata, Bog go skriva pod imeto na skandalen „ beleg “, kojto protivopostavja na sobstvenija mu božestven „ pečat “. Tozi znak na čoveška vlast, kojto postavja pod văpros negovija red na vremeto, predstavljava ogromno bezobrazie, dostojno da băde nakazano ot Nego. I objavenoto nakazanie naistina šte băde užasno: „ toj šte băde măčen s ogăn i župel “, koeto šte uništoži buntovnicite, no samo po vreme na Strašnija săd.

Tretata angelska vest

Stih 9: „ I drug, tretii angel, gi posledva i kaza s visok glas: Ako njakoj se pokloni na zvjara i na negovija obraz i prieme beleg na čeloto si ili na răkata si, “

Dopălvaštijat i posledovaten karakter na tova tretto poslanie sprjamo dvete predhodni e opredelen ot formulata „ posledvah gi “. „ Silnijat glas “ potvărđava mnogo visokija božestven avtoritet na tozi, kojto go provăzglasjava.

Zaplahata e adresirana kăm čoveškite buntovnici, koito podkrepjat i odobrvat režima na „ zvjara, kojto izliza ot zemjata “ i koito priemat i počitat črez poslušanieto si v nedelja „ belega “ na negovata vlast, citiran v Otkr. 13:16, toest v momenta cjaloto hristijansko naselenie.

Direktnoto protivopostavjane na tozi „ beleg “ na „ pečata na Boga “, t.e. ot părvija den na nedeljata do sedmija den na săbotata, se potvărđava ot fakta, če i dvete se priemat „ na čeloto “, sedališteto na voljata, spored Otkr. 7:3 i 13:16. Neka otbeležim, če „ pečatăt na Boga “ ot Otkr. 7:3 stava v Otkr. 14:1: „ imeto na Agneto i imeto na Negovija Otec “. Priemaneto „ na răkata “ se pojasnjava ot tezi stihove ot Vtor. 6:4 do 9:

„ Slušaj, Izrailju! Gospod, našijat Bog, e edin Gospod . Šte običas Gospoda, tvoja Bog, s cjaloto si sărce, s cjalata si duša i s vsičkata si sila . I tezi zapovedi, koito dnes ti zapovjadvam, šte bădat v sărceto ti . Šte gi učiš staratelnost na decata si i šte govoriš za tjah, kogato sediš v doma si, kogato hodiš po pătja, kogato ljagaš i kogato stavaš. Šte gi văržeš za znak na răcete si i šte bădat kato prevrăzki mežu očite ti . Šte gi napišeš na stălbovete na vratata na kăštata si i na portite si. “ „ Răkata “ se otnasja do dejstvije, do praktika, a „ čeloto “ se otnasja do voljata na misălta. V tozi stih Duhăt kazva: „ Šte običas Gospoda, tvoja Bog, s cjaloto si sărce, s cjalata si duša i s vsičkata si sila “; tova, koeto Isus citira v Matej 22:37 i koeto toj predstavja kato „ părvata i naj-goljama zapoved “. Izbranite, koito nosjat „ pečata na Boga “, sledovatelno trjabva da otgovarjat na tezi tri kriterija: „ Da običas Boga s cjaloto si sărce “; da počitat, kato praktikuvat săbotnata počivka na osvetenija Mu sedmi den; i da

imat „ imeto na Agneto “ Isus Hristos i tova na Negovija Otec „Jahve“ v uma si. Kato utočnjava „ i imeto na Negovija Otec “, Duhăt potvărđdava neobhodimostta ot podčinenie na desette Božii zapovedi i na predpisanijata i obredite, koito nasărčavat svetostta na izbranite v starija zavet. Ošte po negovo vreme apostol Joan potvărđdava tezi nešta, kato kazva v 1 Joan 5:3-4:

„ Zaštoto tova e ljubovta kăm Boga: da pazim Negovite zapovedi. A Negovite zapovedi ne sa težki; zaštoto vsičko, rodeno ot Boga, pobeždava sveta; i tova e pobezata, kojato pobeždava sveta, našata vjara. “

Stih 10: „ Toj samijat šte pie ot vinoto na Božija gnjav, koeto e naljato čisto v čašata na Negovija gnjav, i šte bāde māčen s oġan i župel pred svetite angeli i pred Agneto. “

Božijat gnjav šte bāde napālno opravdan, zaštoto onezi, koito priemat „ belega na zvjara “, počitat čoveškija grjah, kato săștevremerno pretendirat za pravednostta na Isus Hristos. V Otkrovenie 6:15-17 Duhăt izobrazjava posledstvijata ot poslednata im konfrontacija s razrušitelnija praveden gnjav na Isus Hristos.

Izključitelno važna zabeleška : Za da razberem po-dobre tozi božestven gnjav, trjabva da osășznaem zašto prezrenieto kăm svjatata sābota predizvikva tolkova mnogo Boži gnjav. Ima prostitelni grehove, no Biblijata ni predupreždava sreštu greha sreštu Svetija Duh, kato utočnjava, če veče njama žertva za polučavane na božestvena proška. Po vremeto na apostolite edinstvenijat primer, kojto ni e daden za tozi vid grjah, e othvărľjaneto na Hristos ot hristijanin, kojto se e obārnal vāv vjarata. No tova e samo edin primer, zaštoto v dejstvitelnost bogohulstvoto sreštu Svetija Duh se săștoi v otričane i otkaz ot svidetelstvo, dadeno ot Božija Duh. Za da ubedi i pouči horata, Duhăt e vdāhnovil svetite pisanija na Biblijata. Sledovatelno, vseki, kojto osporva svidetelstvoto, dadeno ot Duha v Biblijata, veče izvāršva bogohulstvo sreštu Božija Duh. Može li Bog da napravi po-dobre, za da izjavi voljata si, otkolkoto da vodi onezi, koito sa prizovani kăm Biblijata i nejnite pisanija? Može li Toj da izrazi po-jasno voljata si, mislite si i suverennija si sād? Prez 16-ti vek tova prezrenie kăm Biblijata, sreštu kojato adventizmăt vodeše vojna, beleži okončatelnija kraj na Božieto tārpenie s rimokatoličeskata religija; kraja na tārpenieto Mu s doktrina, kojato Toj nikoga ne priznavaše. Sled tova, prez 1843 g., prezrenieto kăm proročeskoto slovo beleži kraja na priemaneto na protestantskata vjara vāv vsičkite i mnogobrojni formi, naslednici na Rimskata nedelja, toest na „ belega na zvjara “. I nakraja, ot svoja strana, adventizmăt izvārši bogohulstvo sreštu Svetija Duh, kato othvārľli krajnoto proročesko otkrovenie, koeto Isus mu predstavi črez svoja smiren sluga, kogoto Az vāplāštavam; bogohulstvo, koeto e potvărđeno i usileno ot tehnija sājuz s nedelnite pazitelite ot 1995 g. nasam. Bogohulstvoto sreštu Duha polučava vseki pāt ot Boga spravedlivija otgovor, kojto zaslužava; spravedliva prisāda na osășđdane na pārvata i „ vtorata smārť “, potvărđena v tozi stih 10.

Stih 11: „ I dimăt ot māčenieto im se izdiga do večni vekove; i njamat pokoj ni denem, ni noštem onezi, koito se poklanjat na zvjara i na obraza mu, i priemat belega na imeto mu. “

„ Dimăt “ šte bāde samo po vreme na Strašnija sād, časa, kogato padnalite buntovnici šte bādat „ māčeni v oġan i župel “ v „ognoto ezero “ ot Otkr. 19:20 i 20:14; tova e v kraja na sedmoto hiljadoletie. No veče predi tozi užasen moment, časāt na slavnoto zavrāštane na Isus Hristos šte potvărđi okončatelnata im sādġba. Poslanieto na tozi stih izvikva temata za „ počivkata “. Ot svoja strana, izbranite sa vniematelni kăm vremeto za počivka, osveteno ot Boga, no padnalite, naprotiv, njamat săștata zagriženost, zaštoto ne otdavat na božestvenite izjavlenija važnostta i serioznostta,

koito zaslužavati. Eto zašto, v odgovor na tjanoto prezrenie, v časa na poslednoto im nakazanie, Bog njama da im dade počivka, za da smekči stradanieto im.

Stih 12: „ Tuk e tärpenieto na svetiite: tuk sa onezi, koito pazjat Božiite zapovedi i vjarata v Isus. “

Dumite „ postojanstvo ili tärpenie “ harakterizirat istinskite svetii na božestvenija Mesija Isus ot 1843-44 g. do Negovoto završštane v slava. V tozi stih „ imeto na Otca “ ot stih 1 stava „ Božii zapovedi “, a „ imeto na Agneto “ e zameneno s „ vjarata na Isus “. Redät na prioritete sášto e promenen. V tozi stih Duhät izbrojava „ Božii zapovedi “ na pärvu mjasto i „ vjarata na Isus “ na vtoro ; tova e istoričeski i po stojnost redät, odobren ot Bog v Negovija plan za spasenie. Stih 1 dava prioritet na „ imeto na Agneto “, za da svärže „ 144 000 “ izbrani s hristijanskata vjara.

Stih 13: „ I čuh glas ot nebetu, kojto kazvaše: Napiši: Blaženi sa märtvite, koito umirat v Gospoda otsega natatäk. Da, kazva Duhät, za da si počinat ot trudovete si, zaštoto delata im gi sledvat. “

Frazata „ otsega natatäk “ zaslužava podrobno objasnenie, zaštoto e tolkova važna. Zaštoto se otnasja do datite prez proletta na 1843 g. i esenta na 1844 g., kogato šäotvetno vliza v sila dekretät ot Daniil 8:14 i dvata adventni procesa, organizirani ot Uiljam Milär, priključvat.

S tečenie na vremeto oficialnijat institucionalen adventizäm zagubil ot pogled značienieto na тази formula „ otsega natatäk “. Samo osnovatelite na adventnata vjara razbirali posledstvijata ot Božieto iziskvane za šäbotata ošte prez 1843 g. Za da väzpriemat тази praktika na sedmija den, te bili dovedeni do osäznavaneto, če nedeljata, praktikuvana dotogava, e bila prokälkata ot Boga. Sled tjan nasledenijat adventizäm stanal tradicionen i formalističen, a za ogromnoto mnozinstvo ot posledovateli i učiteli nedeljata i šäbotata bili nespravedljivo postaveni na edno nivo na ravenstvo. Tazi zaguba na čuvstvoto za svjata i istinska svjatost dovela do lipsa na interes käm proročeskoto slovo i tretoto adventno poslanie, koeto az propovjadvah meždu 1983 i 1994 g. Täj kato tova prezrenie se pojavilo v adventizma väv Francija, svetovnata adventna institucija vljazla v šäjuz s ekumeničeskija klan prez 1995 g., koeto dovelo do naj-goljamoto mu prokljatie. Zaplahata ot „ mäčenijata “ ot stih 10 se otnasja i do neja, čez vnušenieto na izraza „ toj sášto šte pie “; ot 1994 g. institucionalnijat adventizäm, sled protestantskata vjara, e säden i osäždan ot 1843 g.

Kakto podskazva tozi stih, dekretät ot Daniil 8:14 pričinja razdeljaneto na protestantskite hristijani ot 1843 g. na dva lagera, vključitelno adventnata grupa, beneficent na proiznesenoto blaženstvo: „ Blaženi märtvite, koito umirat v Gospoda otsega natatäk! “ Izlišno e da se kazva, če sled kato Isus objavi v „ Laodikija “, če šte go „ povärne “, adventnata institucija, oficialen pratenik na Hristos prez 1991 g., datata na oficialnoto othvärljane na svetlinata, narečena „ gola “, veče ne može da se väzpolzva ot tova blaženstvo.

Vreme za žätva

Stih 14: „I vidjah, i eto, bjäl oblak, i na oblaka sedeše edin, podoben na Čoveškija Sin, kojto imaše na glavata Si zlaten venec i v räkata Si ostär särp. “

Tova opisanie napomnja za Isus Hristos po vreme na slavnoto mu završštane. „ Belijat oblak “ napomnja za uslovijata na negovoto zaminavane i väznesenieto mu na nebetu, preživieni dve hiljadi

godini po-rano. „ Belijat oblak “ oboznačava negovata čistota, negovata „ zlatna korona “ simbolizira pobedonosnata mu vjara, a „ostrija sárp “ izobrazjava „ ostroto slovo “ na Bog v Evrei 4:12, priloženo črez „ rākata mu “.

Stih 15: „ I drug angel izleze ot hrama i vikaše s visok glas kām tozi, kojto sedeše na oblaka: Prati sárpa si i žāni, zaštoto e došlo vremeto da žāneš, poneže žetvata na zemjata e uzrjala. “

Pod aspekta na „ žetvata “, kaktó v svojata pritča, Isus ni napomnja, če v tova vreme šte dojde vremeto okončatelno da se otdeli „ dobroto zārno ot pljavata “. Črez svoeto Otkrovenie toj ni kara da otkriem tazi tema, kojato razdelja dvata lagera: sābotata na izbranite i nedeljata na padnalite, zaštoto zad tova religiozno ime se krie obožanieto i avtoritetāt na ezičesko slānčevo božestvo. I vāpreki evoljucijata na čoveškoto vreme, Bog prodālžava da go gleda takova, kakovto e v dejstvitelnost za Nego. Različniete mnenija na horata ne vlijajat na Negovata precenka; v Negovija red na vremeto pārvijat den e profanen, toj v nikakāv slučaj ne može da prieme božestvena svjatost. Tova e svārzano izključitelno sās sedmija den, osveten v Negovija red na vremeto, graviran ot načaloto na večnoto zemno vreme; tova za prodālžitelnost ot 6000 slānčevi godini.

Stih 16: „ I Onja, Kojto sedeše na oblaka, hvārli sárpa si na zemjata; i zemjata bide ožānata. “

Duhāt potvāřždava bādeštoto izpāljenje na „ zemnata žetva “. Hristos, Spasiteljat i Otmāstiteľjat, šte se pogriži za neja i šte ja izpālñi v sāotvetstvie s objavjavaneto, napraveno v pritča kām apostolite mu v Matej 13:30-43. „ Žetvata “ se otnasja predimno do vāznesenieto kām nebeto na izbranite svetii, koito sa ostanali verni na Boga Sāzdatel.

Vremeto na žātvata (i otmāštenieto)

Stih 17: „ I drug angel izleze ot hrama, kojto e na nebeto, kato i toj imaše ostār sárp. “

Ako predišñijat „ angel “ e imal misija, blagoprijatna za izbranite, to naprotiv, tozi „ drug angel“ ima nakazatelna misija, nasočena sreštu padnalite buntovnici. Tozi vtóri „ sárp“ sāšto simbolizira „ ostroto slovo Božie “, privedeno v dejstvie po Negovata volja, no ne i ot Negovata rāka, tāj kato, za razlika ot žātvata, za grozdobera izrazāt „ v Negovata rāka “ otsāstva. Sledovatelno nakazatelnoto dejstvie šte bāde povereno na agenti, izpālñjavašti božestvenata volja; vsāštñost, žertvite na Negovite sāblazni.

Stih 18: „ I drug angel, kojto imaše vlast nad ogānja, izleze ot oltara i govori s visok glas na tozi, kojto dāržeše ostrija sárp, kazvajki: Prati ostrija si sárp i oberi grozdovete na zemnoto loze, zaštoto grozdeto na zemjata e uzrjalo. “

Sled grabvaneto na izbranite kām nebeto idva momentāt na „ grobobrotvaneto “. V Isaja 63:1 do 6 Duhāt razviva dejstvieto, nasočeno ot tozi simboličen termin. V Biblijata sokāt ot červeno grozde e sravnen s čoveška krāv. Izpolzvaneto mu ot Isus v Svetata večerja potvāřždava tazi ideja. No „ grobobrotvaneto “ e svārzano s „ Božija gnjav “ i to šte zasegne onezi, koito sa rabotili nedostojno pod prikritieto na negovi slugi, zaštoto krāvta, dobrovolno proljata ot Hristos, ne e zaslužavala mnogobrojñite im predatelstva. Zaštoto Isus može da se čuvstva predaden ot onezi, koito izopačavat spasitelnija mu plan do stepen da opravdajat greha, za kojto e dal života si i e iztārpjal stradanija, za da može praktikuvaneto mu da spre. Sledovatelno umišlenite narušiteli na zakona Mu imat da Mu

dadat otčet. V sljapata si ludost te šte stignat dotam, če da iskat da ubijat istinskite Mu izbrani, za da izkorenjat ot zemjata praktikata na sedmija den, sãbota, osvetena i iziskvana ot Bog ot 1843-44 g. Izbranite njamaha Božieto razrešenje da izpolzvat sila sreštu svoje religiozni vragove; Bog beše zapazil tova dejstvie izključitelno za Sebe Si. „ Otmãštenieto e Moe, vãzmezdieta e Moe “, zajavi toj na svoje izbranic i e došlo vremeto da se izvãrši tova otmãštenie.

V тази глава 14, стихове от 17 до 20 извикат темата за „ berbata “. Grešното grozde e objaveno za uzrjalo, zaštoto črez delata si e demonstriralo napãlno istinskata si priroda. Krãvta mu šte teče kato grozdov sok v bãčva, kogato bãde stãpkano ot krakata na grozdoberãčite.

Stih 19: „ I angelãt hvãrli sãrpa si na zemjata, obrja zemnoto loze i go hvãrli v golemija lin na Božija gnjav. “

Dejstvieto se potvãrždava ot tova sãobštenie, razkrito ot тази сцена. Bog prorokuva sãs sigurnost nakazanieta na katoličeskata i protestantskata arogantnost. Te šte ponesat posledstvijata ot Božija gnjav, izobrazen ot bãčvata, v kojato branoto grozde se mačka ot krakata na tãpačite.

Stih 20: „ I linãt beše stãpkan vãn ot grada, i krãv poteče ot lina dori do juzdite na konete, na razstojanie ot hiljada i šeststotin stadija. “

Isaja 63:3 utočnjava: „ Az sam stãpkah lina; nikoj ne beše s men... “. Grozdoberãt izpãlnjava nakazanieta na velikija grad Vavilon v Otkr. 16:19. Toj e napãlnil čašata na božestvenija gnjav, kojato sega trjãbva da izpie do dãno. „ Linãt beše stãpkan izvãn grada “, toest, bez prisãstvieto na izbranite, veče vzeti na nebeto. V Jerusolim ekzekuciite na osãdenite na smãrt sa bili izvãršvani izvãn stenite na svetija grad, za da ne se oskverni toj. Takãv e bil slučajat s razpjatieta na Isus Hristos, kojto črez tova poslanie napomnja za cenata, kojato trjãbva da se plati za onezi, koito sa podcenili sobstvenata mu smãrt. Došlo e vremeto vragovete mu da prolejat krãvta si, za da izkupjat mnogobrojnite si grehove. „ I krãv izleze ot lina dori do juzdite na konete. “ Celite na gneva sa hristijanskite religiozni učiteli i Bog gi oboznačava črez obraza na „ juzdata “, kojato ezdačite slagat „ v ustata na konete “, za da gi vodjat. Tozi obraz e predložen v Jakov 3:3, čijato tema e točno: religiozni učiteli. Jakov utočnjava ot načaloto na tretã glava: „ Bratja moi, ne stavajte mnozina ot vas učiteli, zaštoto znaete, če šte bãdem sãdeni po-strogo. “ Dejstvieto na „ grobobroda “ opravdava tova mãdro predupreždenie. Kato utočnjava „ dori do juzdite na konete “, Duhãt podskazva, če linãt za vino se otnasja predi vsičko do rimokatoličeskoto duhovenstvo na „ Vavilon Veliki “, no če se prostira i do protestantskite učiteli, koito ot 1843 g. nasam izpolzvat „razušitelno“ Svetata Biblija, spored obvinienieto na Duha v Otkr. 9:11. Tuk namirame priloženieto na predupreždenieto, dadeno v Otkr. 14:10: „ Toj sam šte pie ot vinoto na Božija gnjav, prigotveno čisto v čašata na Negovoto negoduvanie... “.

Za poslanieto „ na razstojanie ot hiljada i šeststotin stadija “, v sãotvetstvie s predišnoto poslanie, nakazanieta se razprostira vãrhu reformiranata vjara ot 16-ti vek, za koeto namekva čisloto 1600. Tova e vremeto, kogato Martin Luter oficialno obvinjava katoličeskata vjara prez 1517 g. No imenno prez tozi 16-ti vek se formirat protestantskite doktrini na „ lãžehristite “ i lãžehristijanite, koito legitimirat nasilieta i meča, zabraneni ot Isus Hristos. Apokalipsisãt predlaga svoi sobstveni ključove za tãlkuvane i tozi 16-ti vek e oboznačen v Otkr. 2:18 do 29 pod simvoličnoto ime na erata „ Tiatir “. Dumata „ stadion “ razkriva tãhnata religiozna dejnost, učastieto im v sãstezanieta, kato nagradata e veneca na pobeđata, obeštãn na pobeđitelja. Tova e učenieto na Pavel v 1 Kor. 9:24: „ Ne znaete li, če tičaštite v sãstezanieta vsički tičãt, no edin polučãva nagradata? Taka tičãj, za da ja spečeliš. “

Sledovatelno nagradata na nebesnoto prizvanie ne se pečeli prosto taka; vernostta i postojanstvoto v poslušaniето sa edinstvenijat način da se spečeli v borbata na vjarata. Toj potvărždava váv Filipjani 3:14, kazvajki: „ Stričam kám celta, za da spečelja nagradata na nebesnoto prizvanie ot Boga v Hristos Isus.“ Po vreme na „ žrebodeneto “ tezi dumi na Isus šte se potvărđjat: „ Zaštoto mnozina sa zvani, a malcina izbrani“ (Matej 22:14).“

Otkrovenie 15: Krajat na blagodatnija srok

Predi da priključat „ žetvata i grozdoberbata“, nastăpva strašnjijat moment na kraja na blagodatnija srok. Momentăt, v kojto čoveškite izbori sa okončatelno rešeni, bez văzmožnost za otmjana na tezi izbori. V tozi moment predloženieto za spasenie v Hristos priključva. Tova e temata na тази mnogo kratka glava 15 ot Apokalipsisa na Isus Hristos. Krajat na blagodatnija srok idva sled părvite šest „ trăbi “ ot glavi 8 i 9 i predi „ sedemte posledni Božii bedstvija “ ot glava 16. Razbira se, če toj sledva okončatelniija izbor na pătja, kojto Bog dava na čoveka da poeme. Pod avtoritarnata egida na „ zvjara, kojto izliza ot zemjata “ ot Otkrovenie 13:11 do 18, poslednite dva pătja vodjat, edinijat, kám săbotata ili osvetenata Božija săbota, a drugijat, kám nedeljata na rimskata papska vlast. Nikoga izborăt meždu života i dobroto, smărtta i zloto ne e bil tolkova jasen. Ot kogo čovek se strahuva poveče? Ot Boga ili ot čoveka? Takava e dadenostta na situacijata. No moga săšto da kaža: Kogo čovek običa poveče? Ot Boga ili ot čoveka? Izbranite šte otgovorjat i v dvata slučaja: Bog, znaejki črez proročeskoto si otkrovenie podrobnostite za kraja na svoja plan. Večnijat život togava šte băde mnogo blizo, v obsega im.

Stih 1: „ I vidjah drugo znamenie na nebeto, goljamo i čudno: sedem angela, koito dăržaha sedemte posledni jazvi, zaštoto v tjah se izpălva Božijat gnjav. “

Tozi stih predstavja „ sedemte posledni jazvi“, koito šte porazjat lăževjarvaštite zaradi izbora im na Rimokatoličeskata nedelja. Temata na тази glava, krajat na blagodatnija srok, otkriva vremeto na „ sedemte posledni jazvi na Božija gnjav “.

Stih 2: „I vidjah nešto kato stăkleno more, smeseno s ogăn; i onija, koito bjaha pobedili zvjara i obraza mu, i čisloto na imeto mu, stojaha na stăklenoto more, dăržejki Božiite arfi. “

Za da nasărči svoite slugi, svoite izbranci, Gospod predstavja scena, kojato napomnja za tjahnata predstojašta pobeda črez različni obrazi, vzeti ot drugi proročeski pasaži. „ Vărhu stăkleno more, smeseno s ogăn, stojat te“, zaštoto sa preminali prez izpitanie na vjarata, v koeto sa bili presledvani (ognena bitka) i sa izlezli pobediteli. „ Stăklenoto more “ oboznačava čistotata na izbranija narod, kakto v Otkr. 4:1.

Stih 3: „ I peeha pesenta na Moisej, Božija sluga, i pesenta na Agneto, kazvajki: Veliki i čudni sa Tvoite dela, Gospodi Bože Vsemogăști! Pravedni i istinni sa Tvoite pătışta, Carju na narodite! “

„ Pesenta na pesenta na Moisej “ văzpja slavniya izhod na Izrael ot Egipet, zemjata i tipičniya simvol na greha. Vlizaneto v zemniya Hanaan, koeto posledva 40 godini po-kăšno, predveštava vlizaneto na poslednite izbrani v nebesniya Hanaan. Na svoj red, sled kato dava života si, za da izkupi grehovete na izbranite, Isus, „ Agnecăt “, se văznasja na nebeto v svojata slava i nebesna božestvena sila. Poslednite verni svideteli na Isus, vsički adventisti văv vjara i delo, na svoj red preživjavat văznesenieto na nebeto, kogato Isus se zavrăšta, za da gi spasi. Văzveličavajki svoite „ veliki i čudni dela “, izbranite otdavat slava na Boga Săzdatel, kojto văplăštava svoite cennosti v Isus Hristos: negovata săvăršena „ pravednost “ i negovata „ istina“ . Izvikvaneto na dumata „ istinski “ svărzva konteksta na dejstvieto s kraja na „ laodikijskata “ epoha, v kojato toj se predstavja kato „ Amin i Istinnijat “. Togava e vremeto na „ izbavlenieto “, koeto beleži kraja na vremeto na „ raždaneto na ženata “ ot Otkr. 12:2. „ Deteto “ e dovedeno na sveta pod formata na čistotata na nebesniya karakter, razkrit v i ot Isus Hristos. Izbranite mogat da hvaljat Boga za Negovoto „ vsemogăšto “ săstojanie, zaštoto imenno na тази božestvena sila dălžat svoeto spasenie i izbavlenie. Sled kato e săbral i izbral svoite izkupeni izmeždu vsički zemni narodi, Isus Hristos e naistina „ Carjat na narodite “. Onezi, koito sa se protivopostavjali na nego i na negovite izbrani, veče gi njama.

Stih 4: „ Koj njama da se uboi, Gospodi, i da proslavi Tvoeto ime? Zaštoto Ti edinstven si svjat. I vsički narodi šte dojdət i šte se poklonjat pred Tebe, zaštoto Tvoite sădbi se otkriha. “

Na prost ezik tova označava: Koj bi otkazal da se boi ot Teb, Bože Săzdatel, i bi drăznal da Te liši ot polagaštata Ti se slava, kato otkáže da počete svjatija Ti sedmi den, săbota? Zaštoto samo Ti si svjat i samo Ti si osvetil sedmija Si den i onezi, na koito si go dal, kato znak za tjahnoto odobrenie i prinadležnost kăm Tvojata svjatost. Vsăštnost, govorejki za „ strah pred Nego “, Duhăt namekva za poslanieto na părvija „ angel “ ot Otkrovenie 14:7: „ Bojte se ot Boga i Mu văzdajte slava, zaštoto e došăl časăt na Negovija săd; i poklonete se na Tozi, Kojto e napravil nebeto i zemjata, moreto i vodnite izvori .“ V Božija plan uništोजenite buntovni narodi šte bădat văzkreseni s dvojna cel: da se smirjat pred Boga i da Mu văzddadat slava i da ponesat Negovoto spravedlivo posledno nakazanie, koeto šte gi uništोजi okončatelno v „ ognenoto i župelnoto ezero “ na poslednija săd, objaven v poslanieto na „ tretija angel “ ot Otkrovenie 14:10. Predi tezi nešta da bădat izvăršeni, izbranite šte trjabva da preminat prez vremeto na božestveni sădbi, koito šte se pojavjat črez dejstvieto na „ sedemte bedstvija “, objaveni v părvija stih.

Stih 5: „ Sled tova poglednah, i eto, hramăt na skinijata na svidetelstvoto, kojto e na nebeto, se otvori. “

Tova otvarjane na nebesniya „ hram “ signalizira za prekratjavane na hodatajstvoto na Isus Hristos, zaštoto vremeto na priziva za spasenie priključva. „ Svidetelstvoto “ oboznačava desette Božii zapovedi, koito sa bili postaveni v svetija kovčeg. Taka ot tozi moment razdelenieto meždu izbranite i izgubenite e okončatelno. Na zemjata buntovnicite toku-što sa rešili, črez dekret săs zakon, zadălženieto za spazvane na sedmičnata počivka na părvija den, ustanoveno graždanski i potvărdeno religiozno, posledovatelno, ot rimskite imperatori Konstantin I i Justinian I , koito pravjat Vigilij I părvija papa, svetski glava na universalnata hristijanska vjara, toest katoličeskata, prez 538 g. Poslednijat dekret za smărтта e prorokuvan v Otkr. 13:15 do 17 i e postaven pod dominiraštoto dejstvie na amerikanskata protestantska vjara, podkrepena ot evropejskata katoličeska vjara.

Stih 6: „I sedemte angela, koito dāržaha sedemte jazvi, izljazoha ot hrama, oblečeni v čist i bjäl len i prepasani säš zlatni pojasi okolo gärdite si. “

V simbolikata na proročestvoto „ sedemte angela “ predstavljavat edinstveno Isus Hristos ili „ sedem angela “, verni na Negovija stan kato Nego. „ Finijat vison, čist i svetäl “ predstavljava „ pravednite dela na svetiite “ v Otkr. 19:8. „ Zlatnijat pojas okolo gärdite “, sledovatelno na nivoto na särceto, izvika ljubovta käm istinata, veče citirana v obraza na Hristos, predstaven v Otkr. 1:13. Bogät na istinata se gotvi da nakaže stana na läžite. Črez tova napomnjane Duhät podskazva „ goljamoto bedstvie “, čijto vid beše razkrit ot liceto Mu v sravnenie säš „ slänceto, kogato sveti v silata si “. Vremeto na poslednata konfrontacija meždu Isus Hristos i buntovnite ezičeski poklonnici na slänceto e nastäpilo.

Stih 7: „ I edno ot četirite živi säštestva dade na sedemte angela sedem zlatni čaši, pälni s gneva na Boga, Kojto živee vo veki vekov. “

Samijat Isus e bil modelät, izobrazen ot „ četirite živi säštestva “ ot Otkrovenie 4. Toj e säšto „ Bogät, kojto živee večno “, „ razgneven “. Negovata božestvenost po tozi način mu otrežda vsički roli: Säzdatel, Izkupitel, Hodataj i zavinagi Šädija. Sled tova, slagajki kraj na svoeto hodatajstvo, toj stava Bog na spravedlivostta, kojto porazjava i nakazva säš smärt svoite nepokorni protivnici, zaštoto te sa napälnili „ čašata “ na negovija spravedliv „ gnjav “. „ Čašata “ veče e pälna i tozi gnjav šte prieme formata na „ sedemte posledni “ nakazanija, v koito božestvenata milost veče njama da ima svoeto mjasto.

Stih 8: „ I hramät se izpälni s dim ot slavata na Boga i ot Negovata sila; i nikoj ne možeše da vleze v hrama, dokato ne se izpälniha sedemte jazvi na sedemte angela. “

Za da iljustrira temata za prekratjavaneto na blagodatta, Duhät predstavja v tozi stih obraza na „ hram, pälen s dim poradi “ prisästvieto „ na Boga “ i utočnjava: „ i nikoj ne možeše da vleze v hrama, dokato ne se izpälnjat sedemte jazvi na sedemte angela. “ Po tozi način Bog predupreždava svoite izbrani, če te šte ostanat na zemjata po vreme na „ sedemte posledni jazvi “ na Negovija gnjav. Poslednite izbrani šte preživejat otnovo preživjavaneto na evreite po vreme na „ desette jazvi “, koito poraziha buntovnija Egipet. Jazvite ne sa za tjah, a za buntovnicite, mišeni na božestvenija gnjav. No po tozi način e potvrđdena neposredstvenostta na vlizaneto im v „ hrama “, väzmožnostta šte bäde dadena vednaga štom „ sedemte posledni jazvi “ priključat.

Otkrovenie 16 : Sedemte posledni bedstvija

na Božija gnjav

Glava 16 predstavja izlivanje na tezi „ sedem posledni bedstvija “, čez koito se izrazjava „ Božijav gnjav “.

Izučavanje na cjalata glava šte potvrdi tova, no trjabva da se otbeleži, če celite na „ Božija gnjav “ šte bādat identični s onezi, koito sa bili porazeni ot nakazanijata na pārvite šest „ trābi“ . Po tozi načīn Duhāt razkriva, če nakazanijata na „ sedemte posledni jazvi “ i tezi na „ sedemte trābi “ nakazvat edin i sāšt grjah: narušavanje na sābotnata počīvka na „ sedmija den“. osveten “ ot Boga ot osnovavanje na sveta.

Otvarjam skoba tuk, sās zakāslenie. Obārnete vñimanie na razlikata, kojato karakterizira božestvenite „ trābi “ i „ jazvite ili napasti“ . „ Trābite “ sa vsīčki čoveški ubijstva, izvāršeni ot hora, no naredeni ot Bog, kato petata e ot duhovno estestvo. „ Napastite “ sa neprijatni dejstvija, naloženi direktno ot Bog čez estestvenite sredstva na negovoto živo tvorenje. Otkrovenie 16 ni predstavja „ sedemte posledni napasti “, koeto fino podskazva, če te sa bili predšestvani ot drugi „ napasti “, poneseni ot horata predi kraja na vremeto na blagodatta, koeto duhovno razdelja „ vremeto na kraja “, citirano v Dan. 11:40, na dve časti. V pārvata tozi kraj e tozi na vremeto na narodite, a vāv vtorata - tozi na vremeto na universalnoto svetovno pravitelstvo, organizirano pod rākovodstvoto i iniciativata na SAŠt. V тази aktualizacija, izvāršena v sābota, 18 dekemvri 2021 g., moga da potvārdja tova objasnenie, tāj kato ot načaloto na 2020 g. cjaloto čovečestvo e porazeno ot ikonomičeska razruha zaradi zaraznija virus, koronavirusāt Covid-19, kojto se pojavi za pārvī pāt v Kitaj. V konteksta na globalistki obmen i znaniya, usilvajki mislovno realnitate mu efekti, panikōsani, liderite na narodite sprjaha mārvtvo razvitieto i neprekāsnatija rastež na cjalata zapadnoevropejska i amerikanska ikonomika. Smjatana, nespravedljivo, za pandemija, Zapadāt, kojto si misleše, če edin den šte pobeđi smārta, e užasen i bezpomošten. V panika bezbožnitate sa se otdali tjalom i dušata si na novata religija, kojato ja zamestva: vsemogāštata medicinska nauka. A stranata na mošenicitate, naj-bogatata na zemjata, se vāzpolzva ot vāzmožnostta da napravi horata plennici i robi na svoite diagnozi, vaksini, lekarstva i korporativni rešenija. V sāštoto vreme čuvame direktivi vāv Francija, meko kazano paradoksalni, koito obobštavam po slednija načīn: „preporāčitelno e da se provetrvajat apartamentite i da se nosi zaštitnata maska s časove, zad kojato noseštijav se zadušava.“ Podčertava se „zdravijav razum“ na mladite vladeteli na Francija i drugi imitirašti strani. Interesno e da se otbeleži, če stranata, vodešta v tova razrušitelno povedenie, e pārvō Izrael; pārvata strana, prokālñata ot Bog v religioznata istorija. Noseneto na maska, pārvonačalno zabraneno, kogato ne e bilo nalično, sled tova e napraveno zadālžitelno za predpazvane ot zaboljavane, koeto zasjaga dihatelnata sistema. Božieto prokljatie dava neočakvani plodove , no razrušitelno mnogo efektivno. Ubeden sām, če meždu 2021 g. i načaloto na „ šestata trāba “, Tretata svetovna vojna, drugi „ Božii bedstvija “ šte spoletjav vinovno čovečestvo na različni mesta po zemjata i osobeno v razrušenija Zapad; „bedstvija“ kato „ glad “ i drugi realni vselenski pandemii, veče izvestni kato čuma i holera. Bog iziskva tozi vid nakazanie v Ezekiil. 14:21: „Da, taka kazva Gospod Jahve: Vāpreki če šte izpratja sreštu Jerusolim četirite Si užasni nakazanija – meč, glad, divi zverove i mor – za da iztrebja ot nego čovek i životno “. Obārnete vñimanie, če tozi spisāk ne e izčerpтелен, zaštoto v dnešno vreme božestvenite nakazanija priemat množestvo formi: rak, SPIN, čikungunja, Alchajmer... i t.n.... Zabeljavam sāšto pojavata na strah, dālžašt se na globalnoto zatopljane. Masite ot čovečestvoto sa užaseni i panikōsani pri misālta za topeneto na leda i navodnenijata, koito biha mogli da posledvat. Ošte edin plod na božestvenoto prokljatie, koeto porazjava čoveškite umove i izgražda steni ot razdelenie i omraza. Zatvarjam тази skoba, za da vāzobnovja izsledvaneto v tozi kontekst na posledicite ot kraja na blagodatta, koeto karakterizira „ sedemte posledni jazvi na Božija gnjav “.

Druga pričina opravdava izbora na celi. „ Sedemte posledni bedstvija “ osášttestvjavat uništoženieto na tvorenieto v kraja na sveta. Za Bog, Sázdatelja, e došlo vremeto za uništoženie na Negovoto delo. Taka če Toj sledva procesa na sátvoreníe, no vmesto da sázdava, Toj razrušava. Šás „ sedmata posledna bedstvie “ čoveškiját život na zemjata šte báde uništožen, ostavjajki sled sebe si otnovo „ bezdna “ v haotično sástojaníe, s edinstvenija si obítatel, Satana, avtorát na greha; opustošenata zemja šte báde negoviját zatvor za „ hiljada godini “ do poslednija sáđ, kogato, zaedno s vsički ostanali buntovnici, toj šte báde uništožen spored Otkr. 20.

Stih 1: „ I čuh silen glas ot hrama, kojto kazvaše na sedemte angela: Idete si i izlejte sedemte čaši na Božija gnjav na zemjata. “

Tozi „ silen glas ot hrama “ e glasát na Bog Sázdatel, osueten v naj-zakonnoto si pravo. Kato Bog Sázdatel, negovata vlast ima vārhoven karakter i ne e nito spravedlivo, nito mádro da se osporva želanieto mu da báde počítan i proslavjan črez spazvaneto na denja za počívka, kojto e „ osvetil “ za тази cel. V svojata velika i božestvena mádrost Bog e garantiral, če vseki, kojto osporva negovite prava i vlast, šte ignorira naj-važnité mu tajni, predi da izkupi váv „ vtorata smárt “ cenata na svoite oskářblenija sreštu Vsemogáštija Bog.

Stih 2: „ Párviját otide i izlja čášata si na zemjata. I se pojavíha loši i ljuti rani po čovecite, koito noseha belega na zvjara i po onezi, koito se poklanjaha na obraza mu. “

Kato dominirašta sila i vodešt avtoritet na poslednoto vástanie, prioritetnata cel v tozi kontekst e „ zemjata “, simvol na padnalata protestantska vjara.

Párvata napast e „ zlokačestvena jazva “, kojato pričínjava fizičesko stradanie na telata na buntovnicite, izbrali da se podčínjat na denja za počívka, naložen ot horata. Celite sa katolicite i protestantite, oceleli sled jadrenija konflikt i koito s tozi izbor na párvija den, Rimskata nedelja, imat „ ... belegát na zvjara .“

Stih 3: „ Vtoriját čovek izlja čášata si v moreto; i to stana kráv, kato kráv ot mářtvec; i vsjako živo sášttestvo umrja, vsičko v moreto. “

„ Vtoriját “ udrja „ moreto “, koeto toj prevrášta v „ kráv “, kacto e napravil s egipetskija Nil po vremeto na Mojsej; „ moreto “, simvol na rimokatolicizma, kojto e nasočén kám Sredizemno more. V tozi moment Bog uništožava celija životinski život v „ moreto “. Toj započva procesa na sátvoreníe v obraten red, nakraja „ zemjata “ šte stane otnovo „ bezformena i prazna “; tja šte se vārne v párvonačalnoto si sástojaníe na „ bezdna “.

Stih 4: „ Tretiját izlja čášata si vārhu rekite i vodnite izvori; i te stanaha kráv. “

„ Tretoto “ udrja prjasnata „ voda “ na „ rekite i vodnite izvori “, koito vnezapno se prevráštat ot svoja strana v „ kráv “. Njama poveče voda za utoljavane na žáždata. Nakazanieto e surovo i zasluženo, zaštoto te se gotveha da prolejat „krávta“ na izbranite. Tova nakazanie beše párvoto, koeto Bog naloži črez žezála na Mojsej vārhu egiptjanite, „pieštíte kráv “ na evreite, koito bjaha tretirani kato životni v surovoto robstvo, kádeto mnozina umrjaha.

Stih 5: „ I čuh angela na vodite da kazva: Praveden si Ti, Kojto si i Kojto beše; Ti si svjat, zaštoto izvərši tova šadene. “

Veče obərnete vnanie v tozi stih na terminite „ praveden “ i „ svjat “, koito potvərždavat pravilnija mi prevod na teksta na ukaza ot Dan. 8:14: „ 2300 večer i sutrin i svjatostta šte bade opravdana “; „ svjatostta “ obhvašta vsičko, koeto Bog sčita za svjato. V tozi posleden kontekst atakata sreštu negovata „ osvetena “ šabota zaslužava po vsjakakva spravedlivost Božija šad, kojto prevrvašta „ vodata “, kojato se pie, v „ krāv “. Dumata „ vodi “ simvolično i dvojno oboznačava čoveški masi i religiozno učenie. Izopačena ot papskija Rim, v Otkr. 8:11, i dveve sa promeneni na „ pelin “. Kato kazva „ ti si praveden... zaštoto si upražnil tozi šad “, angelāt opravdava mjarkata, iziskvana ot istinskata šavəršena spravedlivost, kojato samo Bog može da postigne. Fino i mnogo točno Duhāt premahva ot imeto na Boga formata „ i kojto idva “, zaštoto e došal; i negovata pojava otkriva postojanno nastojašte za nego i negovite izkupeni, bez da zabravja svetovete, koito sa ostanali čisti, i svetite angeli, koito sa mu ostanali verni.

Stih 6: „ Zaštoto te proljaha krāvta na svetii i proroci, i Ti si im dal krāv da pijat; te sa dostojni. “

Tāj kato buntovnicite bjaha gotovi da ubijat izbranite, koito dālžaha spasenieto si edinstveno na namesata na Isus, Bog im vmeni i prestāplenijata, koito štjaha da izvəršat. Po šaštite pričini te bjaha tretirani kato egiptjanite ot Izhoda. Tova e vtorigat pāt, kogato Bog kazva: „ Te sa dostojni. “ V тази posledna faza otkrivame kato agresor na adventnite izbrani pratenika ot Sardis, na kogoto Isus beše kazal: „ Sčitat te za živi, a ti si mārtaš. “ No v šaštoto vreme toj kaza za izbranite ot 1843-1844 g.: „ Te šte hodjat s men v beli drehi, zaštoto sa dostojni. “ Taka na vseki se pada dostojnstvoto, koeto mu se polaga spored delata na vjarata mu: „ beli drehi “ za vernite izbrani, „ krāv “ za piene za nevernite padnali buntovnici.

Stih 7: „ I čuh drug angel ot oltara da kazva: Taka e, Gospodi Bože Vsemogāšti, istinni i pravedni sa Tvoite šadbi. “

Tozi glas, idvašt ot „oltara “, simbol na krāsta, e tozi na razpnatija Hristos, kojto ima osobeni pričini da odobri tova nakazanie. Zaštoto onezi, koito toj nakazva v tozi moment, sa se osmelili da pretendirat za negovoto spasenie, kato šaštdevremenno opravdavat gnusen grjah, kato predpočitat da se podčinjavat na čoveška zapoved; tova vāpreki predupreždenijata na Svetoto pisanie: v Isaja 29:13 „ Gospod kaza: Kogato se približava pri Mene tozi narod, toj Me počita s ustata si i s ezika si, no šarceto mu e daleč ot Mene i strahāt mu ot Mene e samo zapoved na čoveško predanie. “ Matej 15:19: „ No naprazno Me počitat, kato učat za učenija čoveškite zapovedi. “

Stih 8: „ Četvərťijat čovek izlja čašata si vārhu slānceto; i mu se dade da izgarja čovecite s ogān. “

Četvərťijat dejstva „ vārhu slānceto “ i go kara da se nagrjava poveče ot obiknoveno. Plātta na buntovnicite e „ izgorjala “ ot тази silna toplina. Sled kato e nakazal pregrešenieto na „ svjatostta “, Bog sega šte nakaže idolopoklonstvoto na „denja na slānceto“, nasledeno ot Konstantin I. „ Slānceto

„, koeto mnozina nesážnatelno počitat dnes, započva da „ izgarja “ kožata na buntovnicite. Bog obrážta idola sreštu idolopoklonnicite. Tova e kulminacijata na „ goljamoto bedstvie “, objaveno v Otkr. 1. Momentăt, v kojto tozi, kojto zapovjadva na „ slănceto “, go izpolzva, za da nakaže svoje poklonnici.

Stih 9: „ I čovecite bjaha obgoreni ot goljama žega i huleha imeto na Boga, Kojto ima vlast nad tezi bedstvija, i ne se pokajaha, za da Mu otvadat slava. “

V nivoto na zakoravjavane, koeto sa dostignali, buntovnicite ne se razkajvat za greha si i ne se smirjavat pred Boga, a Go obiždat, kato „ hulvat “ Negovoto „ ime “. Tova veče e bilo v prirodata im, navik, kojto se srešta sred povărhnostnite vjarvašti; te ne se stremjat da uznajat Negovata istina i tălkuvat prezritelnoto Mu mălčanie v svoja polza. A kogato vāznikat trudnosti, te proklnat Negovoto „ ime “. Nevāzmožnostta da se „ pokajat “ potvărždava konteksta na „ ocelelite “ ot „ šestata trāba “ ot Otkrovenie 9:20-21. Buntovnite nevjarašti sa religiozni ili ne hora, koito ne vjarvat vāv Vsemogāštija Bog Sāzdatel. Očite im sa bili smārtonosen kapan za tjah.

Stih 10: „ Petijat car izlja čašata si vārhu prestola na zvjara. I tāmna pokri carstvoto mu, i horata hapeha ezicite si ot bolka. “

„ Petijat “ e nasočen specialno kām „ trona na zvjara “, toest kām rajona na Rim, kădeto se namira Vatikana, malka religiozna dăržava na papizma, kădeto se namira bazilikata „Sveti Petăr“. Kakto vidjahme obače, istinskijat „ tron “ na papata se namira v dreven Rim, na planinata Celija, v cārkvata-majka na vsički cārkvu po sveta, bazilikata „Sveti Joan Lateranski“. Bog go potapja v mastilena „ mrak “, kojato postavja vseki viždašt čovek v položenieto na sljap čovek. Efektăt e užasno bolezen, no za tazi otpravna točka na religioznata lāža, predstavena kato svetlinata na edinstvenija Bog i v imeto na Isus Hristos, toj e napālno zaslužen i opravdan. „ Pokajanieto “ veče ne e vāzmožno, no Bog podčertava zakoravjavaneto na umovete na živite si celi.

Stih 11: „ I te pohuliha nebesnija Bog poradi bolkite i ranite si, i ne se pokajaha za delata si. “

Tozi stih ni pomaga da razberem, če bedstvijata prodălžavat da idvat i nikoga ne spirat. No kato podčertava lipsata na „ pokajanie “ i prodălžavaneto na „ bogohulstvata “, Duhăt ni pomaga da razberem, če gnevăt i nečestieto na buntovnicite samo se uveličavat. Božijata cel e tazi, kojato gi tlaska do kraen predel, taka če da postanovjat smārta na izbranite.

Stih 12: „ Šestijat izlja čašata si vārhu goljamata reka Efrat i vodite ì presāhnaha, za da se prigotvi pătjat za carete, koito dojdoha ot iztok. “

„ Šestata “ e nasočena kām Evropa, oboznačena sās simvoličnoto ime „ reka Efrat “, kojato po tozi način, v svetlinata na obraza ot Otkr. 17:1-15, oboznačava narodite, počitašti „ bludnicata Vavilon Veliki “, katoličeskija papski Rim. „ Presāhvaneto na vodite ì “ bi moglo da podskazva uništoženieto na naselenieto ì, koeto osven tova e neizbežno, no e vse ošte tvārde rano tova da se sluči. Vsāštnost, tova e istoričesko napomnjane, tāj kato imenno črez častičnoto presāhvanie na „ reka Efrat “ midijskijat car Darij zavladjava haldejskija „ Vavilon “. Sledovatelno poslanieto na Duha e objavjavaneto na predstojaštoto pālno poráženie na rimokatoličeskija „ Vavilon “, kojto vse ošte ima

poddržnici i zaštitnici, no za kratko vreme. „ Vavilon Veliki “ tozi pät naistina šte „ padne “, pobeden ot Vsemogäštija Bog Isus Hristos.

Sävetät na trimata nečisti duha

Stih 13: „ I vidjah da izlizat ot ustata na zmeja, ot ustata na zvjara i ot ustata na läžeporoka tri nečisti duha, podobni na žabi. “

Stihove ot 13 do 16 iljustrirat podgotovkata za „ bitkata Armagedon “, kojato simvolizira rešenieto da se ubijat nepokornite paziteli na säbotata, koito sa nepokolebimo verni na Boga Säzdatel.

Pärvonačalno, črez spiritizäm, djavolät, simulirajki ličnostta na Isus Hristos, izgležda ubeždava buntovnicite, če izborät im na nedelja e opravdan. Zatova toj gi nasärčava da otnemat života na vernite säprotivnici, koito počitat säbotata. Djavolskoto trio po tozi način säbira v edna i säšta bitka djavola, katoličeskata vjara i protestantskata vjara, toest „ drakona, zvjara i läžeporoka “. Tuk se izpälnjava „ bitkata “, spomenata v Otkr. 9:7-9. Spomenavaneto na „ ustite “ potvärždava slovesnija obmen na konsultaciite, koito vodjat do rešenieto za ubijstvoto na istinskite izbrani; nešto, koeto te ignorirat ili napälno osporvat. „ Žabite “ nesämneno sa, za Boga, životni, klasificirani kato nečisti, no v tova poslanie Duhät namekva za golemite skokove, koito tova životno e sposobno da napravi. Meždu evropejskija „ zvjar “ i amerikanskija „läžeporok“ se prostira širokijat Atlantičeski okean i sreštata im predpolaga golemi skokove. Sred angličanite i amerikancite francuzite sa karikaturno predstavjani kato „žabi“ i „žabojadi“. Nečistoto e specialitet na Francija, čiito moralni cennosti sa se srinali s vremeto, sled Revoljucijata ot 1789 g., kogato tja postavi svobodata nad vsičko . Nečistijat duh, kojto vdähnovjava trioto, e tozi na svobodata, kojto ne iska „nito Bog, nito Gospodar“. Vsički te sa se säprotivljavali na božestvenata volja i nejnata vlast i zatova sa obedineni po tozi väpros. Te se obedinjavat, zaštoto si priličat.

Stih 14: „ Zaštoto te sa duhove na demoni, koito väršat znamenija, i otivat pri zemnite care, za da gi säberat za bitkata väv velikija den na Vsemogäštija Bog. “

Sled prokljatieto na ukaza na Dan. 8:14, demoničnite duhove se pojavjavat s goljam uspeh v Anglija i SAŠt. Spiritizmät e bil moda na momenta i horata sa sviknali s tozi tip vzaimootnošenija s nevidimi, no aktivni duhove. V protestantskata vjara mnogobrojni religiozni grupi poddržat vzaimootnošenija s demoni, vjarvajki, če imat vräzka s Isus i negovite angeli. Demonite s lekota mamjat othvärlenite ot Boga hristijani i vse ošte šte mogat lesno da gi ubedjat da se säberat, za da ubijat do poslednija čovek blagočestivi hristijani i evrei, koito spazvat säbotata. Tazi krajna mjarka, kojato zaplašva i dvete grupi säš smärt, šte gi obedini v blagoslovijata na Isus Hristos. Za Boga tova säbirane e prednaznačeno da säbere buntovnicite „ za bitkata na velikija den na Vsemogäštija Bog “. Tova säbirane ima za cel da dade na buntovnicite namerenie da ubivat, koeto šte gi napravi samite dostojni da ponesat smärt ot rãcete na onezi, koito sa bili säblazneni i izmamani ot tehните religiozni läži. Osnovnata pričina za bitkata e bil imenno izborät na denja za počivka i Duhät fino posočva, če predloženite dni ne sa ravni. Zaštoto tazi, kojato se otnasja do osvetenata säbota, ne e ništo po-malko po svojata säštnost ot „ velikija den na Vsemogäštija Bog “. Dnite ne sa ravni, nito päk protivostojäštite sili. Točno kakto e izgonil djavola i negovite demoni ot nebetu, Isus Hristos, kato mogäštija „ Mihail “, šte naloži pobedata si na vragovete si.

Stih 15: „ Eto, ida kato kradec. Blažen e onzi, kojto bdi i pazi drehite si, za da ne hodi gol i da ne vidjat srama mu. “

Lagerät, kojto se bori sreštu pazitelite na božestvenata sãbota, e tozi na lãžlivate neverni hristijani, vključitelno tezi na protestantstvoto, na koito Isus kazva v Otkr. 3:3: „ I tãj, pomnete kak ste prieli i čuli, i pazete, i se pokajte. Ako ne bdite, šte dojda kato kradec i njama da znaete v koj čas šte vi napadna .“ Ot druga strana, Duhãt zajavjava na adventnite izbranici, koito se vãzpolzvat ot pãlnata mu proročeska svetlina v poslednata epoha na „ Laodikija “: „ Blažen e onzi, kojto bdi i pazi drehite si “ i, namekvajki za adventnata institucija, izbãlvana ot 1994 g. nasam, toj kazva ošte: „ za da ne hodi gol i da ne se vižda sramãt im! “ Zajavana i ostavašta „gola“, pri zavrãštaneto na Hristos, tja šte bãde v lagera na srama i othvãrljaneto, v sãotvetstvie s 2 Kor. 5:2-3: „ Zatova i nie stenem v tazi šatãr, kopneejki da se oblečem v nebesnoto si žilište, dano naistina se namerim oblečeni, a ne goli .“

Stih 16: „ Te gi sãbraha na mjasoto, narečeno na evrejski Armagedon. “

Vãprosnoto „sãbirane“ ne se otnasja do geografsko mestopoloženie, zaštoto e duhovno „sãbirane“, koeto obedinjava v svoja smãrtonosen proekt lagera na Božiite vragove. Nešto poveče, dumata „har“ označava planina i se slučva taka, če naistina ima dolina Megido v Izrael, no njama planina s tova ime.

Imeto „ Armagedon “ označava „skãpocenna planina“, ime, koeto oboznačava, za Isus Hristos, Negovoto Sãbranie, Negovija Izbrannik, Kojto sãbira vsičkite mu izbrani. I stih 14 ni razkriva počti jasno v kakvo se sãstoi bitkata „ Armagedon “; za buntovnicite celta e božestvenata sãbota i nejnite paziteli; no za Boga celta sa vragovete na Negovite verni izbrani.

Tazi „skãpocenna planina“ ednovremenno oboznačava „planinata Sinaj“, ot kojato Bog provãzglasi zakona si na Izrael za pãrvi pãt sled izhoda ot Egipet. Zaštoto celta na buntovnicite e vsãštност ednovremenno osvetenata sedma sãbota na četvãrtata mu zapoved i nejnite verni spazvateli. Za Boga „skãpocennijat“ karakter na tazi „planina“ e bezsporen, zaštoto tja njama ravna v cjalata čoveška istorija. Za da ja predpazi ot čoveškoto idolopoklonstvo, Bog e ostavil horata v nevedenie za istinskoto ì mestopoloženie. Spored predanieto, tja e pogrešno razpoložena v južnata čast na Egipetskija poluoostrov, no vsãštност e severoiztočno ot „Madiam“, kãdeto e živjal „ Jotor “, baštata na „ Sefora “, sãprugata na Mojsej, toest v severnata čast na dnešna Sauditska Arabija. Žitelite ì davat na istinskata planina Sinaj imeto „al-Louz“, koeto označava „Zakonãt“; opravdano ime, koeto svidetelstva v polza na biblejskata istorija, napisana ot Mojsej. No ne na tova geografsko „ mjasoto “ buntovnicite šte se izpravjat sreštu slavnija i božestven pobedonosen Hristos. Zaštoto dumata „ mjasoto “ e podveždašta i v dejstvitelnost priema universalen aspekt, tãj kato izbranite v tozi moment vse ošte sa razprãsnati po cjalata zemja. Živite izbrani i tezi, koito sa bili vãzkreseni, šte bãdat „sãbrani“ ot dobrite angeli na Isus Hristos, za da se prisãedinjat kãm Isus na nebesnite oblaci.

Stih 17: „ Sedmijat izlja čašata si vãv vãzduha. I ot hrama, ot prestola, izleze silen glas, kojto kazvaše: „Svãrši se! ““

Pod znaka na „ sedmata jazva, izljata vãv vãzduha “, predi buntovnicite da izpãlnjat prestãpnija si plan, Isus Hristos, istinskijat, se javjava vsemogãšt i slaven, v nepodražaema nebesna slava, pridružen ot desетки hiljadi angeli. Otnovo se ozovavame v momenta na „ sedmata trãba “ , kãdeto, spored Otkr. 11:15, Isus Hristos, Vsemogãštijat Bog, otnema carstvoto na sveta ot djavola. V Ef. 2:2 Pavel opredelja Satana s titlata „ knjaz na vlastta na vãzduha “. „ Vãzduhãt “ e stihijata, spodeljana ot

cjaloto zemno čovečestvo, nad kojato toj upravljava do slavnoto završšane na Isus Hristos. Momentāt na slavnoto mu idvane e, kogato božestvenata mu sila otnema ot djavola tova gospodstvo i vlast nad čoveškite sštestva i slaga kraj na nego.

Osāznajte tārpenieto na Boga, kojto čaka 6000 godini momenta, v kojto šte kaže: „ Svārši se! “, i sled tova razberete stojnostta, kojato Toj otdava na „osvetenija sedmi den“, kojto prorokuva idvaneto na tozi moment, kogato svobodata, ostavena na Negovite neverni sāzdanija, šte priključi. Buntovnite sāzdanija šte prestanat da Go razočarovat, da Go draznjat, da Go prezirat i da Go bezčestija, zaštoto šte bādat uništoženi. V Dan. 12:1 Duhāt prorokuva tova slavno prišestvie, koeto Toj pripisva na „ Mihail “, nebesnoto angelsko ime na Isus Hristos: „ Po onova vreme šte se izdigne Mihail , velikijat Knjaz, Kojto stoi za sinovete na Tvoja narod; i šte nastane vreme na skrāb, kakovoto ne e imalo, otkakto ima narod, do onova vreme. Po onova vreme Tvojat narod šte bāde izbaven, vseki, kojto se nameri zapisan v knjigata .“ Bog ne ulesnjava razbiraneto na spasiteljnija si plan, zaštoto Biblijata ne spomenava imeto „Isus“, za da oboznači Mesijata, a mu dava simbolični imena, koito razkrivat skritata mu božestvenost: „ Emanuil “ (Bog s nas) Isaja 7:14: „ Zatova sam Gospod šte vi dade znamenie: Eto, devica šte začene i šte rodi sin, i šte go nareče Emanuil “; „ Večnijat Otec “ v Isaja 9:5: „ Zaštoto ni se rodi dete, sin ni se dade; i upravljenieto šte bāde na ramoto Mu; i imeto Mu šte bāde Čudesen, Sāvetnik, Mogāštijat Bog, Večnijat Otec , Knjaz na mira .“

Stih 18: „ I stanaha svetkavici, glasove i grāmotevici, i goljamo zemetresenie, kakovoto ne e bilo, otkakto ima hora na zemjata, tolkova goljamo zemetresenie. “

Tuk otkrivame frazata ot ključovija stih ot Otkr. 4:5, podnovena v Otkr. 8:5. Bog e izljazāl ot svojata nevidimost, nevernite i nevjarvašti vjarvašti, no sāšto i vernite adventni izbranici, mogat da vidjat Sāzdatelja Bog Isus Hristos v slavata na Negovoto završšane. Otkr. 6 i 7 ni razkrivat protivopoložnite povedenija na dvata lagera v tozi užasen i slaven kontekst.

I pretārpravajki moštno zemetresenie, te, užaseni, stavat svideteli na pārvoto vāzkresenie, zapazeno za Hristovite izbranici, spored Otkr. 20:5, i tjahnoto grabvane v nebeto, kādeto se prisāedinjavat kām Isus. Neštata se slučvat taka, kakto sa bili objaveni v 1 Sol. 4:15 do 17: „ Zaštoto tova vi kazvame črez slovoto Gospodne : nie, živite, koito ostavame do prišestvieto Gospodne, njama da izprevarim počinalite. Zaštoto sam Gospod šte sleze ot nebeto s povelitelen vik, s glas na arhangel i s Božija trāba. I mārťvite v Hrista šte vāzkrāsnať pārvu. Posle nie, živite, koito ostavame, šte bādem grabnati zaedno s tjah v oblacite, za da posreštne Gospoda vāv vāzduha , i taka šte bādem vinagi s Gospoda .“ Vāzpolzvam se ot tozi stih, za da podčertaja apostolskoto shvaštane za sāstojanieto na „ mārťvite “: „ nie, živite, koito ostavame do prišestvieto Gospodne, njama da izprevarim „... onezi, koito sa mārťvi “. Pavel i negovite sāvremennici ne sa smjatali, podobno na lāžehristijanite dnes, če „ mārťvite “ izbrani sa v prisāstvieto na Hristos, zaštoto razmišlenijata mu pokazvat, če naprotiv, vsički sa smjatali, če „ živite “ izbrani šte vljazat v nebeto predi „ mārťvite “.

Stih 19: „ I velikijat grad se razdeli na tri časti, i gradovete na narodite padnaha. I velikijat Vavilon dojde v pamet na Boga, za da mu dade čašata s vinoto na jarostta na gneva Si. “

„ Trite časti “ se otnasjat do „ drakona, zvjara i lāžeporoka “, sābrani v stih 13 na тази glava. Vtoro tālkuvane se osnovava na tozi tekst ot Zaharija 11:8: „ Šte pogubja trimata pastiri v edin mesec; dušata Mi gi želaēše, a i dušata im se otvrti ot Men .“ V tozi slučaj „ trite pastiri “ predstavljavat trite komponenta na naroda na Izrael: carja, duhovenstvoto i prorocite. Kato se vzeme predvid krajnijat

kontekst, v kojto protestantskata i katoličeskata vjara sa šajuzeni i obedineni, „ trite časti “ se identificirat črez: „ drakonāt “ = djavolāt; „ zvjarať “ = sãblaznenite katoličeski i protestantski narodi; „ lãžeprorokāt “ = katoličeskoto i protestantskoto duhovenstvo.

V pobedenija lager dobroto razbirane prestava, „ velikijat grad se razdeli na tri časti “; sred izmamenite i sãblazneni žertvi, lagerite na zvjara i lãžeproroka, omrazata i negoduvanieto vdãhnovjavat otmãštenie sreštu izmamnite sãblazniteli, odgovorni za zagubata na tjahnoto spasenie. Togava temata za „grobobrotenieto “ se izpãlnjava črez kãrvavo razčistvane na smetki, čiiito osnovni celi, logično i spravedljivo, sa religioznite učiteli. Tova predupreždenie ot Jak. 3:1 togava pridobiva pãlnija si smisãl: „ Bratja moi, ne stavajte mnozina ot vas učiteli, zaštoto znaete, če šte bãdem sãdeni po-strogo .“ V tova vreme na „ jazvi “ tova dejstvие e predizvikano ot tozi citat: „ I Bog si spomni za Vavilon Veliki, za da mu dade čašata s vinoto na plamennija Si gnjav .“ Otkr. 18 šte bãde izcjalo posvetena na prizovavaneto na tova nakazanie za nečestivite religiozni hora.

Stih 20: „ I vsički ostrovi se razprãsnaha, i planinite ne se nameriha. “

Tozi stih obobštava promjanata na zemjata, kojato, podložena na ogromni sãtresenija, priema aspekt na vselenski kaos, veče „ bezformena “ i skoro „ prazna “ ili „ pusta “. Tja e rezultatãt, posledicata ot „ greha “. „ opustošitel “, osãden v Daniil 8:13 i čieto posledno nakazanie e prorokuvano v Daniil 9:27.

Stih 21: „ I goljama graduška, težka edin talant , padna vãrhu čovecite ot nebeto; i čovecite pohuliha Boga poradi jazvata ot graduškata, zaštoto jazvata beše mnogo goljama. “

Sled kato zloveštata im zadača bãde izpãlnena, žitelite na zemjata ot svoja strana šte bãdat uništoženi ot čuma, ot kojato šte bãde nevãzmožno da izbjudat: graduška šte padne vãrhu tjah. Duhãt im vmenjava težestta na „ edin talant “ ili 44,8 kg. No тази дума „ talant “ e po-skoro duhoven odgovor, osnovan na „pritčata za talantite “. Po tozi način toj vmenjava na padnalite roljata na onezi, koito ne sa nakarali „ talanta “ ili darovete, koito Bog im e dal v pritčata, da dadat plod. I tova lošo povedenie v krajna smetka im kostva života, pãrvija i vtorija, kojto e bil dostãpen samo za istinski izbranite. Do poslednija si dãh te prodãlžavat da „ huljat “ (obiždat) „ Boga “ na nebeto, kojto gi nakazva.

„Pritčata za talantite “ togava šte se e izpãlnila bukvalno. Bog šte dade na vseki spored svidetelstvoto na delata na vjarata mu; na nevernite hristijani šte dade smãrt i šte bãde tolkova surov i žestok, kolkoto sa go mislili i sãdili. A na vernite izbrani šte dade večen život spored vjarata, kojato sa položili v negovata ljubov i sãvãršena vjarnost, vãzveličena v Isus Hristos kãm tjah; vsičko tova spored principa, citiran ot Isus v Matej 8:13: „ Neka vi bãde spored vjarata vi .“

Sled тази последна napast zemjata stava pusta, lišena ot vsjakakvi formi na čoveški život. Taka tja otnovo pridobiva harakternata „ bezdna “ ot Bitie 1:2.

Glava 17: Prostitutkata e razobličena i razpoznata

Stih 1: „ I edin ot sedemte angela, koito dārzhaha sedemte čaši, dojde i govori s men, kazvajki: „Ela, šte ti pokaža sād̄bata na goljamata bludnica, kojato sedi na mnogo vodi. ““

Ot tozi p̄rvi stih Duh̄at posočva celta na тази glava 17: „ sād̄at “ na „ goljamata bludnica “ kojto „ sedi vārhu mnogo vodi “ ili kojto upravljava, spored stih 15, „ ljudi, množestva, plemena i ezici “, kojto pod simvola „ Efrat “ veče e oboznačil Evropa i nejnite planetarni razširenija na hristijanskata religija v „ šestata trāba “ ot Otkrovenie 9:14: SAŠt, Južna Amerika, Afrika i Avstralija. Deloto na sād̄a e svārzano s konteksta na „ sedemte posledni jazvi “ ili „ sedemte čaši “, izljati ot „ sedemte angela “ v predhodnata glava 16.

Tova značenie na čisloto 17 kato „ sād̄ “ se potvārždava ot Daniil 4:17: „ Tazi prisād̄a e postanovlenie na onezi, koito bdjat , rešenje “ e red na svetiite, za da mogat živite da znajat, če Vsevišnjat upravljava v carstvoto na horata i go dava na kogoto poželae , i postavja nad nego naj-uniženite ot horata .

Vāprosniat „ sād̄ “ e tozi, kojto Vsemogāštijat Bog nosi, pred kogoto vsjako sād̄zdanie na nebeto i na zemjata e trjabvalo i šte trjabva da otgovarja; tova pokazva kolko važna e тази glava. Vidjahme v poslaniето na tretija angel v glava 14, če tova otāždestjavane vodi do večen život ili smārt. Kontekstāt na tozi „ sād̄ “ e sledovatelno tozi na „ zvjara, kojto izliza ot zemjata “ v glava 13.

Vāpreki istoričeskite i proročeskite predupreždenija, protestantskata vjara prez 1843 g. i oficialnata adventna vjara prez 1994 g. bjaha osād̄eni ot Bog kato nedostojni za spasenieto, predlagano ot Isus Hristos. V potvārždenie na тази prisād̄a, i dve grupi vljazoha v ekumeničeskija sājuz, predložen ot rimokatoličeskata vjara, vāpreki če pionerite i na dve grupi bjaha osād̄ili nejnata djavolska priroda. Za da se izbegne тази greška, izbraniat trjabva nepremeno da bād̄e ubeden v samoličnostta na glavniya vrug na Isus Hristos: Rim, prez cjalata mu ezičeska i papska istorija. Vinata na protestantskata i adventnata religija e ošte po-goljama, zaštoto pionerite i na dve osād̄iha i propovjadvaha тази djavolska priroda na rimokatolicizma. Tova obrāštane i na dve predstavljava akt na predatelstvo kām Isus Hristos, edinstvenijat Spasitel i velik Sād̄ija. Kak stana vāzmožno tova? I dve religii sa otdavali značenie samo na zemniya mir i dobroto razbiratelstvo mežd̄u horata; sād̄što taka, tāj kato katoličeskata vjara veče ne presledva, tja stava za tjah često sreštana ili dori po-dobre, svārzana do stepen da sključvat pakt i sājuz s neja. Po tozi način mnienieto i spravedlivijat sād̄ na Boga, razkriti ot Nego, sa prezirani i potāpkani. Greškata e bila da se vjarva, če Bog po sād̄štestvo tār̄si mir mežd̄u horata, zaštoto vsād̄štnost Toj osād̄zda zlinite, koito sa pričineni na Negovata ličnost, na Negovija zakon i na Negovite principi za dobro, razkriti v Negovite postanovlenija. Faktāt e ošte po-seriozen, tāj kato Isus se e izrazil mnogo jasno po temata, kazvajki v Matej 10:34 do 36: „... Ne mislete, če dojdoh da donesa mir na zemjata; ne dojdoh da donesa mir, a meč. Zaštoto dojdoh da razedinja čoveka ot bašta mu, dāšterja ot majka i snaha ot svekārva i; „ ...i vragove na čoveka šte bād̄at domašnite mu .“ Ot svoja strana, oficialnijat adventizām ne se vsluša v Božija Duh, kojto, kato vāzstanovi sedmija den, sād̄botata, mežd̄u 1843 i 1873 g., mu pokaza rimskata nedelja, kojato toj nariča „belega na zvjara “ ot ustanovjavaneto si na 7 mart 321 g. Misijata na institucionalnija adventizām se provali, zaštoto s

tečenie na vremeto negovijat säd värhu rimskata nedelja stana prijatelski i bratski, za razlika ot tozi na Boga, kojto neizmenno ostava säštijät ; hristijanskata nedelja, nasledena ot slänčevoto ezičestvo, predstavljava osnovnata pričina za negovija gnjav. Edinstvenijat säd, kojto ima značenie, e Božijät i Negovoto proročesko otkrovenie e prednaznačeno da ni vključü v Negovija säd. V rezultat na tova mirät ne trjabva da maskira zakonnoto razdráznenie na živija Bog. I nie trjabva da sädim, kakto Toj sädi, i da identificirame graždanskite ili religioznite režimi spored Negovija božestven pogled. V rezultat na tozi podhod viždáme „ zvjara “ i negovite dejstvija, dori väv vremena na izmamliv mir.

Stih 2: „ S neja bludstvaha zemnite care i žitelite na zemjata se opivaha s vinoto na nejnoto bludstvo. “

V tozi stih se pravi vrážka s dejstvijata na „ ženata Jezavel “, obvinena ot Isus Hristos, če e nakarala slugite si da pijat duhovno „ vino na bludstvo (ili razvrat) “ v Otkr. 2:20; nešta, potvrđeni v Otkr. 18:3. Tezi dejstvija säšto svärzvat „ bludnicata “ säš „zvezdata pelin “ ot Otkr. 8:10-11; pelinät e nejnoto otrovno vino, s koeto Duhät sravnjava nejnoto rimokatoličesko religiozno učenie.

V tozi stih Božijät ukor sreštu katoličeskata religija e opravdan dori v našeto mirno vreme, zaštoto uprekvanata vina atakuva Negovija božestven avtoritet. Pisanijata na Svetata Biblija, koito predstavljavat Negovite „ dvama svideteli “, svidetelstvat sreštu läžlivoto religiozno učenie na тази rimska religija. No e vjarno, če nejnoto läžljivo učenie šte ima naj-lošite posledici za säblaznenite i žertvi: večna smärt; koeto šte opravdae tjahnoto otmästitelno dejstvie na „ rekoltata “ ot Otkr. 14:18 do 20.

Stih 3: „ I me otvede v duha v pustinjata. I vidjah žena, sednala na alenočerven zvjär, pälen s bogohulni imena, kojto imaše sedem glavi i deset roga. “

„ ... v pustinja “, simvolizirajki izpitaniето na vjarata, no säšto i „suhija“ duhoven klimat na konteksta na našeto „ krajno vreme “ (Dan. 11:40), tozi päť, poslednoto izpitanie na vjarata v zemnata istorija, Duhät izobrazjava duhovnata situacija, preobladavašta v tozi posleden kontekst. „ Ženata vlastva nad alenočervenija zvjär “. V tozi obraz Rim vlastva nad „ zvjara, kojto se izdiga ot zemjata “, koeto oboznačava protestantskite SAŠt po vremeto, kogato te „ se poklanjat na belega na zvjara “ ot katolicite, kato nalagat denja si za počivka, nasleden ot imperator Konstantin I. V tozi posleden kontekst veče njama diademi, nito värhu „ sedemte glavi “ na religioznija Rim, nito värhu „ desette roga “, simboli, v tozi slučaj, na graždanskite vlastnici na evropejskite i svetovnite hristijanski narodi , koito toj manipulira. No cjalata тази asociacija e cvetät na greha: „ alenočervenijat “.

V Otkr. 13:3 četem: „ I vidjah edna ot glavite mu kato smärtonosno ranena; i smärtonosnata mu rana zazdravja. I celijat svjat se čudeše sled zvjara .“ Znaem, če tova izcelenie se дәlži na Konkordata na Napoleon I. Ot tozi moment natatäk rimokatoličeskijät papizäm veče ne go presledva, no neka otbeležim važnostta, če Bog prodälžava da go nariča „ zvjär “: „ I cjalata zemja se čudeše sled zvjara .“ Tova potvrždava dadenoto po-gore objasnenie. Vragät na Boga si ostava negov vrag, zaštoto grehovete mu sreštu Negovija zakon ne prestavat, kakto väv vremena na mir, taka i väv vremena na vojna. I sledovatelno vragät na Boga e i tozi na Negovite verni izbrani väv vremena na mir ili vojna.

Stih 4: „ Ženata beše oblečena v purpurno i červeno, ukrasena säš zlato, skäpocenni kamäni i biseri; v räkata si däržeše zlatna čaša, pälna s merzosti i nečistotii ot bludstvoto si. “

I tuk predstavenoto opisanie e nasoceno kam doktrinalni duhovni nedostatci. Bog osazda nejnite religiozni obredi; nejnite liturgii i otvratitelne evharistii i, na parvo mjasto, nejnija vkus kam luks i bogatstva, koito ja vodjat do kompromisi, zelani ot care, blagorodnici i vsicki bogati na zemjata. „ Prostitutkata “ trjabva da zadovoljava svoite „klienci“ ili svoite ljubovnici.

alenočerven “ cvjat proizliza ot samata „ bludnica “: „ purpurno i aleno “. Terminat „ žena “ oboznačava „ carkva “, religiozno sabranie, spored Ef. 5:23, no sasto i „ velikija grad, kojto ima carstvoto nad zemnite care “, kakto uci stih 18 ot тази глава 17. V obobštenie, mozem da razpoznaem cvetovete na uniformite na „kardinalite i episkopite“ na Rimskija Vatikana. Bog postavja katoliceskite liturgii v obrazi, s izpolzvaneto na „ zlatnata “ čaša, v kojato alkoholno vino bi trjabvalo da predstavjava krvta na Isus Hristos. No kakvo misli Gospod za tova? Toj ni kazva: vmesto nejnata izkupitelna krv, toj vizda samo „ merzostite i nečistotite na nejnoto bludstvo “. V Dan. 11:38 „ zlatoto “ e citirano kato ukrašenje na nejnite carkvi, koeto Duhät pripisva na „ boga na krepostite “.

Stih 5: „ I na čeloto ì beše napisano ime: Tajna : Velikijat Vavilon, majka na bludnicite i na zemnite merzosti. “

„ Tajnata “, citirana v tozi stih, e „ tajna “ samo za onezi, koito Duhät na Isus Hristos ne prosvetljava; te sa sasto taka, uvi, naj-mnogobrojni. Zaštoto „ uspehat i uspehat na hitrostite “ na papskija režim, objaven ot Dan. 8:24-25, šte badat potvrdeni do časa na negovija sad, v kraja na sveta. Za Boga tova e „ tajnata na bezzakonieto “, kojato e bila objavena i veče priložena ot djavola po vremeto na apostolite, spored 2 Sol. 2:7: „ Zaštoto tajnata na bezzakonieto veče dejstva; samo onzi, kojto vse ošte ja dərži, trjabva da bade otnet. “ „ Tajnata “ e svärzana sas samoto ime „ Vavilon “, koeto e logično, taj kato drevnijat grad s tova ime veče ne saštstvuva. No Petär veče e dal tova ime, duhovno, na Rim v 1 Petr. 5:13 i za sažalenie na izmamenite täpi, samo izbranite sa vniimatelni kam тази точност, predlagana ot Biblijata. Vnimavajte s dvojnoto značenie na dumata „ zemja “, kojato tuk oboznačava i protestantskoto poslušanie, zaštoto kolkoto i katoliceskata vjara da e edinna, protestantskata vjara e množestvena, za da badat opredeleni kato „ prostitutki “, dāšteri na katoliceskata si „ majka “. Dāšterite spodeljat „ merzostite “ na svojata „ majka “. I osnovnata ot tezi „ merzosti “ e nedeljata, „ belega “ na nejnija religiozen avtoritet, kojto e prikrepen kam neja.

Bukvalnoto značenie na dumata „ zemja “ e opravdano i zaštoto katoliceskata religiozna netärpimost e podstrekatelj na golemite meždunarodni religiozni agresii. Tja oskverni i napravi hristijanskata vjara omrazna, kato podbuždaše care da obrāštati narodite na zemjata v nejno poslušanie. No sled kato zagubi silata si, nejnite „ merzosti “ prodälžih, blagoslavjajki onezi, koito Bog proklina, i proklinajki onezi, koito Toj blagoslavja. Nejnata ezičeska priroda se razkriva, kogato nariča „brat“ mjusjulmanite, čijato religija predstavja Isus Hristos kato edin ot naj-malkite proroci.

Stih 6: „ I vidjah ženata pijana ot krvta na svetiite i ot krvta na Isusovite mäčenici. I kato ja vidjah, se udivih s goljamo väzhištenie. “

Tozi stih vzema citat ot Dan. 7:21, kato utočnjava tuk, če „ svetiite “, s koito se bori i nad koito dominira, naistina sa „ svidelite na Isus “. Tova silno osvetljava misterijata na „ Vavilon Veliki “ . Rimskata religija pie „ krvta “ na izbranite do stepen na opijanenie. Koj bi zapodozrjal hristijanska carkva, podobna na papskija Rim ot sävremennite vremena, če e тази „ bludnica “, „ opijana s krvta, proljata ot svidelite na Isus “? Izbranite, no samo te. Zaštoto črez proročestvo Duhät im e otkril ubijstvenite planove na tehniya vrag. Tova zavrāštane kam negovata zla i žestoka priroda šte bade

vidimata posledica ot kraja na vremeto na blagodatta. No tova zlo šte bāde predi vsičko, ošte po-
udivitelno, estestvoto na dominiraštata protestantska vjara na tova vreme na kraja na sveta. Duhāt
citira ot delno „svetiite “ i „ svidetelitate na Isus“ . Pārvite „ svetii “ sa pretārpeli republikanski i imperski
ezičeski rimski goneniija; „ svidetelitate na Isus “, ot svoja strana, sa bili porazeni ot imperski i papski
ezičeski Rim. Zaštoto bludnicata e grad: Rim; „ velikijat grad, kojto caruva nad zemnite care “ ot
pristiganeto si v Izrael, v Judeja prez 63 g., spored Dan. 8:9: „ naj-krasivata ot stranite “. Istorijata na
spasienieto šte zavāři s izpitatie na vjarata, v koeto „ svidetelitate na Isus “ šte se pojavjat i šte
dejstvāt, za da opravdajat tozi izraz; po tozi naēin te šte dadat na Bog osnovatelna priēina da se
namesi, za da gi spasi ot programirana smārt. Po negovo vreme Joan e imal osnovatelna priēina da
bāde udiven ot „ misterijata “ odnosno grad Rim. Toj go poznaval samo v negovija surov i bezmilosten
ezičeski imperski aspekt, kojto go e izpratil v zatvora na ostrov Patmos. Religiozni simboli kato „
zlatnata ēaša “, dāřžana ot „ bludnicata “, sledovatelno biha mogli s pravo da go iznenadat.

Stih 7: „ Angelāt mi kaza: Zašto se ēudiš? Az šte ti kaža tajnata na ženata i na zvjara, kojto ja nosi,
kojto ima sedemte glavi i desette roga. “

„ Misterijata “ ne e prednaznaēena da trae veēno i ot stih 7 natatāk Duhāt šte dade podrobnosti,
koito šte pozvoljat na Joan i na nas da razkriem „ misterijata “ i jasno da identificirame grad Rim i
negovata rolja v obraza ot stih 3, ēiito simboli sa citirani otnovo.

„ Žena “ se otnasja do religioznata priroda na papskija Rim, negovoto tvārdenie, ēe e „ nevjasta na
Agneto “, Isus Hristos. No Bog otrīēa tova tvārdenie, kato ja nariēa „ bludnica “.

„ Zvjarāt, kojto go nosi “, predstavljava režimite i narodite, koito priznavat i legitimirat negovite
religiozni pretencii. Tehnijat istoriēeski proizhod sa „ desette roga “ na carstvata, obrazuvani v
Evropa, sled kato sa bili osvobodeni ot gospodstvoto na imperski Rim v sāotvetstvie s obraza, daden v
Dan. 7:24. Te nasledjavat imperski Rim na „ ēetvārtija zvjar “ . I tezi teritorii ostavat sāštite do kraja.
Granice se mestjat, režimite se promenjat, preminavajki ot monarhija kām republiki, no normata na
falšivoto rimsko papsko hristijanstvo gi obedinjava kām po-lošo. Prez 20-ti vek tozi sājuz pod rimska
egida e konkretiziran ot Evropejskija sājuz, priet s „ Rimskite dogovori“ ot 25 mart 1957 g. i 2004 g.

Stih 8: „ Zvjarāt, kojto si vidjal, beše i go njama; šte izleze ot bezdnata i šte otide v pogibel. I šte se
ēudjat onezi, koito živejat na zemjata, ēiito imena ne sa zapisani v knigata na života ot sāzdanieto na
sveta, kogato vidjat zvjara; zaštoto beše i go njama, i ošte šte dojde. “

„ Zvjarāt, kojto vidja, beše i go njama .“ Prevod: Hristijanskata religiozna netārpimost e sāštestvuvala
ot 538 g. i veēe ne e, ot 1798 g. Duhāt podskazva prodālžitelnostta, prorokuvana v različni formi za
netolerantnoto papsko caruvane ot Dan. 7:25: „ vreme, vremena i polovin vreme; 42 meseca; 1260
dni .“ Vāpreki ēe negovata netārpimost e prekratena ot dejstvieto na „ zvjara, kojto izliza ot bezdnata
“, koeto se otnasja do Frenskata revoljucija i nejnija nacionalen ateizām v Otkr. 11:7, tuk termināt „
bezdānna jama “ e predstaven kato dejnost, svāřzana s djavola, „ Razrušiteljat “, kojto uništožava
životi i dehumanizira planetata Zemja i kogoto Otkr. 9:11 nariēa „ angelāt na bezdnata jama “. Otkr.
20:1 šte dade objasnenieto: „ djavolāt “ šte bāde vāřzan za „ hiljada godini “ na dehumaniziranata
zemja, nareēena „ bezdānna jama “. Kato mu pripisva proizhoda mu v „ bezdnata “, Bog razkriva, ēe
tozi grad nikoga ne e imal nikakva vřāzka s nego; kakto po vreme na ezičeskoto si gospodstvo, koeto
e mnogo logiēno, taka i po vreme na papskata mu religiozna dejnost, protivno na tova, koeto
množestva izmameni ēoveški sāštestva vjarvat za svojata zaguba , tāj kato te šte spodeljat s nego

okončateľnata mu „ pogibel “, rozkřita tuk. Prezirkajki proročeskoto slovo, žertvite na sãblaznite na Rim ŝte bãdat smajani, zaŝtoto religioznata netãrpimost ŝte se „ pojavi otnovo “ v tozi posleden kontekst, objaven i rozkřit. Po tozi nařin Bog napomnja, ře znae imenata na izbranite oŝte ot „ sãzdanieto na sveta “. Tehnite „ imena “ sa zapisani v „ knigata na ŝivota na Agneto “ Isus Hristos. I za da gi spasi, toj otvori razuma im za tajnite na svoite biblejski proročestva.

Predlagam tuk vtõri analiz na tozi stih otnosno dumata „ bezdna “. V tova razmiŝlenie vřemam predvid krajnija kontekst, kãm kojto e nasořen Duhãt, spored opisanieto mu na „ alenoto řudoviŝte “ v stih 3. Kakto vidjahme, lipsata na „diademi “ na „ desette roga “ i „ sedemte glavi “ go postavja vãv „ vřemeto na kraja “; tova na naŝeto vřeme. Otdavna smjatam, ře ponjatieto „ zvjara “ moŝe da se otnasja samo do netolerantno i despotiãno dejstvãe i koeto sledovatelno moŝe da se pripãre samo na netolerantnija reŝim na poslednite dni, beljazani ot poslednõto izpitãnie na vselenskata vjara. No vsãŝtnost, v kraja na tãzi zima na 2020 g. v boŝestveno vřeme, v men se vdãhnovjava druga ideja. „ Zvjarařãt “ vsãŝtnost postojanno ubiva řoveŝki duŝi, a ŝertvite na negovite izostřeni i skandalni humanistiãni uãenija sa daleã po-mnogobrojni ot tezi, priãineni ot negovata netolerantnost. Otkãde idva tova novo, sãblaznitelno i izmamno humanistiãno povedenie? Tova e plod na svobodomisleŝtõto nasledstvo na revoljucionnõte filosofi, kãm koito Bog se e nasořil v Otkr. 11:7 pod imeto „ zvjara, kojto se izdiga ot bezdnata “. „ Alenoãervenijat “ cvjat, prikřepen kãm „ zvjara “ na naŝeto vřeme, v stih 3 na tãzi glava, osãŝda greha, poroden ot prekomernata svoboda, kojato řovekãt si e predostãvil. Kõgo predstavljãva toj? Dominiraŝtite zapadni sili s hristijãnski proizhod, řiito religiozni osnovi sa nasledeni ot evropejskija katolicizãm: SAŝt i Evropa, izcjalo sãblazneni ot katoliãeskata religija. „ Zvjarařãt “, kojto Bog ni pokazva, e krajnijãt rezulatat ot dejstvãjata, prorokuvani v poslãnieto na „ petata trãba “. Protestantãskata vjara, sãblaznena ot katoliãeskata vjara, umirotvõrena, obedinjava protestantstvõto i katolicizãma, prokãlnat ot Boga, prisãedineni ot oficialnija institucionalen adventizãm prez 1994 g., za „ podgotovkãta za bitkãta “ ot Otkr. 9:7-9, „ Armagedon “, spored Otkr. 16:16, kojato te zaedno, sled „ ŝestata trãba “, ŝte vodjat sreŝtu poslednite verni Boŝii sluŝiteli, koito pazjat i praktikuvat Negovata sãbõta; ostanãlata řãst ot sedmija den, naredena ot řetvãrtãta ot desette mu zapovedi. V mirno vřeme tehnite reãi vãzhvaljavat brãtskãta ljubov i svobodata na sãvestta. No tãzi skandalna i lãŝлива svoboda, napravena libertarianska, vodi do „ vtõrata smãrt “ na mnoŝestvãta, koito naseljavat zapãdnija svjat; kojto se karakterizira otãasti s ateizãm, otãasti s bezrazliãie i ot po-malkã řãst s religiozni angãŝimenti, obezãneni, zaŝtoto sa osãdeni ot Boga zaradi lãŝlivite si religiozni uãenija. Po tozi nařin, tozi humanistiãen „ zvjara “ naistina e vzel svoja proizhod ot „ bezdnata “, kakto Duhãt rozkřiva v tozi stih, v smisãl, ře hristijãnskãta religija se e prevãrnala v obraz i priloŝenie na humanistiãnãta misãl na filosofi, grãcki, frenski ili řuŝdestrãni revoljucioneri. Podobno na celuvkãta na Juda za Isus, Falŝivãta, sãblaznitelna humanistiãna ljubov kãm mirnõto vřeme ubiva poveãe ot meã . „ Zvjarařãt “ na naŝeto mirno vřeme sãŝto nasledjava harakterãna „ mrak “, kojto dumata „ bezdna “ mu pridãva v Bitie 1:2: „ Zemjata beŝe bezformena i pusta, i tãmnina beŝe nad bezdnãta , i Duhãt Boŝij se noseŝe nad vodite .“ I tozi harakter na „ mrak “ na obŝtestvãta s hristijãnski proizhod paradoksalno e nasleden ot „ prosveŝtenieto “ – imeto, dadeno na frenskõte revoljucionni svobodomisleŝti.

Kato predlãga tozi sintez, Duhãt postiga celta si, a imenno da rozkřie na vernite si sluãi sãda si za naŝija zapãden svjat i uprecite, koito mu otpravja. Po tozi nařin Toj osãŝda mnogobrojnite mu grehove i predãtelstvãta mu kãm Isus Hristos, edinstvenija Spasitel, kogoto tehnite dejstvãja opozorjavat.

Stih 9: „ Tuk e umät, kojto ima mädrost: sedemte glavi sa sedem planini, na koito sedi ženata. “

Tozi stih potvrđdava izraza, s kojto Rim dälgo vreme e bil naričan: „ Rim, gradät na sedemte hälmä “. Namerih tova naimenovanie, citirano v star geografski atlas ot 1958 g. No tova ne e sporno; „ sedemte “ Planini , narečeni „hälmöve“, vse ošte säštěstvuvat i dnes, nosešti imenata: Kapitolij, Palatin, Celij, Aventin, Viminal, Eskvilin i Kvirinal. V ezičeskata si faza tezi hälmöve, „visoki mesta“, sa imali hramove, posveteni na obožestvenite idoli, osädeni ot Boga. I za da počete „ boga na krepostite “, katoličeskata vjara ot svoja strana izdiga svojata bazilika, na Celij, oboznačavašta „neбето“ spored Rim. Na Kapitolija, „glavata“, se izdiga kmetstvoto, graždanskijat aspekt na magistraturata. Neka utočnim, če säjuznikät na poslednite dni, Amerika, säšto dominira ot „Kapitolij“, razpoložen väv Vašington. Tuk otnovo simvolät „glava“ e opravdan ot тази visša magistratura, kojato šte zameni Rim i šte dominira, ot svoja strana, nad žitelite na zemjata „ v negovo prisästvие “ spored Otkr. 13:12.

Stih 10: „ Ima sedem care; petima padnaha, edinijät e tuk, a drugijät ošte ne e došäl; i kogato dojde, trjabva da prestoi malko vreme. “

V tozi stih, črez izraza „ sedem care “, Duhät pripisva na Rim „ sedem “ režima na upravljenie, koito sa posledovatelno, za pärvite šest: monarhijata ot -753 do -510; Republikata, Konsulstvoto, Diktaturata, Triumviratät, Imperijata sled Oktavian, Cezar Avgust, pri kogoto e roden Isus, i Tetrarhijata (4 svärzani imperatora) na sedmo mjasto meždu 284 i 324 g., koeto potvrđdava točnostta „ trjabva da trae kratko vreme “; vsäštnost 30 godini. Novijät imperator Konstantin I bärzo šte napusne Rim i šte se ustanovi na iztok väv Vizantion (Konstantinopol, preimenuvan na Istanbul ot turcite). No ot 476 g. zapadnata imperija na Rim se razpada i „ desette roga “ ot Daniil i Otkrovenie polučavat svojata nezavisimost, kato formirat kralstvata na Zapadna Evropa. Ot 476 g. Rim ostava pod okupacijata na ostgotskite varvari, ot koito e osvoboden prez 538 g. ot general Velizarij, izpraten s armiite si ot imperator Justinian, kojto prebivaval na Iztok v Konstantinopol.

Stih 11: „ I zvjarät, kojto beše i go njama, e osmijät car, ot sedemte i otiva v pogibel. “

„Osmijät car“ e papskoto religiozno upravljenie, ustanoveno prez 538 g. s blagoprijatnija imperatorski ukaz na imperator Justinian I. Po tozi način toj otgovarja na molba ot säprugata si Teodora, bivša „bludnica“, kojato se namesva ot imeto na Vigilij, edin ot negovite prijateli. Kakto e posočeno v stih 11, papskijät režim se pojavjava po vremeto na citiranite „sedem“ upravljenija, kato säštěstvenno predstavjava nova, bezprecedentna forma, kojato Daniil posočva kato „ različen “ car. Tova, koeto säštěstvuva po vremeto na „sedemte“ predišni care, e titlata na rimskija religiozen vodač, kojato veče e bila pripisvana na negovite imperatori i ot samoto ì načalo: „Pontifex Maximus“, latinski izraz, preveden kato „Värhoven pontifik“, kojto ot 538 g. e i oficialnata titla na rimokatoličeskija papa. Rimskijät režim, kojto säštěstvuva po vremeto, kogato Joan polučava videnieto, e Imperijata, toest šestoto rimsko upravljenie; i po negovo vreme titlata „suverenen pontifik“ se nosi ot samija imperator.

Zavräštaneto na Rim na istoričeskata scena se dälži na franskija kral Hlodvig I , „obärnat“ käm läžehristijanskata vjara na vremeto si prez 496 g.; toest käm rimokatolicizma, kojto se e podčinjaval na Konstantin I i kojto veče e bil porazen ot Božieto prokljatie ot 7 mart 321 g. Sled imperskoto gospodstvo Rim e napadnat i dominiran ot čuždi narodi, pristigašti v masovi migraciji. Nerazbiraneto na različnite ezici i kulturi e v osnovata na problemite i vätrešnite borbi, koito razrušavat rimskoto edinstvo i sila. Tova dejstvие se prilaga ot Bog v naši dni v Evropa, za da ja otslabi i da ja predade na

vragovete i. Prokljatieto na opita ot „Vavilonskata kula“ po tozi način zapazva prez vekovete i hiljadoletijata vsičkrite si posledici i efektivnost vāv vodeneto na čovečestvoto kām neštastie. Što se otnasja do Rim, nakraja, toj popada pod gospodstvoto na arianskite ostgoti, koito doktrinalno se protivopostavjat na rimokatoličeskata vjara, podkrepjana ot vizantijskite imperatori. Trjabvaše da bāde osvobodena ot tova gospodstvo, za da može ustanovjavaneto na rimskija papski režim prez 538 g. da stane vāzmožno na nejna zemja. Za da se postigne tova, spored Dan. 7:8-20, „ tri roga “ bjaha smireni „pred papizma (malkija rog); sa zagriženi narodi, vraždebni kām rimokatolicizma na episkopite na Rim, posledovatelno prez 476 g. - herulite, prez 534 g. - vandalite, a na 10 juli 538 g., „črez snežna burja“, osvobodeni ot okupacijata na ostgotite ot generala Velizarij, izpraten ot Justinian I , Rim može da vleze v svoja izključitelno, vlasten i netoleranten papski režim, ustanoven ot tozi imperator, po iskane na kovarnija Vigilij, pārvija upravljavašt papa. Ot tozi moment Rim otnovo stava „ velikijat grad, kojto ima carstvoto nad zemnite care “ , ot stih 18, koeto otiva kām „ pogibel “ , kaktu Duhāt utočnjava tuk, za vtori pāt, sled stih 8.

Sledovatelno papstvoto ne datira ot Sveti Petār, kaktu toj tvārdi, a ot ukaza na Justinian I , vizantijskija imperator, kojto mu e dal titlata i religioznata si vlast. Taka nedeljata e bila naredena ot rimskija imperator Konstantin I na 7 mart 321 g., a papstvoto, koeto ja opravdava, e ustanoveno ot vizantijskija imperator Justinian I prez 538 g.; dve dati s naj-strašnite posledici za cjaloto čovečestvo. Šašto taka prez 538 g. rimskijat episkop priema titlata papa za pārvij pāt.

Stih 12: „ Desette roga, koito si vidjal, sa deset care, koito ošte ne sa polučili carstvo, no polučavat vlast kato care za edin čas sās zvjara. “

Tuk, za razlika ot Dan. 7:24, poslanieto e nasočeno kām mnogo kratko vreme, razpoloženo v kraja na „ vremeto na kraja “.

Kaktu po vremeto na Daniil, taka i po vremeto na Joan, „ desette roga “ na Rimskata imperija vse ošte ne bjaha spečelili ili vāzvārnali svojata nezavisimost. No tāj kato kontekstāt, vārhu kojto e nasočena tazi 17-ta glava, e tozi na kraja na sveta, imenno roljata, kojato „ desette roga “ igrajat v tozi točen kontekst, e prizovana ot Duha, kaktu šte potvārdjat sledvaštite stihove. Prorokuvanijat „čas “ oboznačava vremeto na poslednoto izpitatie na vjarata, objaveno v Otkrovenie 3:10 na vernite pioneri na adventizma ot sedmija den ot 1873 g. Poslanieto beše za nas, tehnite naslednici, vernite na adventnata svetlina, dadena ot Isus Hristos na negovite izbrani prez 2020 g.

Spored proročeskija kod, daden na prorok Ezekii (Ezekii 4:5-6), edin proročeski „ den “ e raven na realna „ godina “ i sledovatelno edin proročeski „ čas “ e raven na 15 realni dni. Goljamoto nastojavane na poslanieto na Duha, koeto šte citira tri pāti izraza „ v edin-edinstven čas “ v glava 18, me kara da zaključa, če tozi „ čas “ e nasochen kām vremeto meždu načaloto na 6-ta ot „ sedemte posledni jazvi “ i zavrāštaneto v slava na našija božestven Gospod Isus, kojto se zavrāšta v slavata na Arhangel „ Mihail “ , za da grabne izbranite si ot programiranata smārt. Sledovatelno tozi „ čas “ e tozi, kojto prodālžava „ bitkata Armagedon “.

Stih 1 :3 „ Te sa edinomisleni i šte dadat silata i vlastta si na zvjara. “

Nasočvajki se kām vremeto na tova posledno izpitatie, Duhāt kazva za „ desette roga “: „ Te imat edin um i davat silata i vlastta si na zvjara .“ Tazi obšta cel e da se garantira, če vsički oceleli ot tretata jadrena svetovna vojna spazvat nedelnata počivka. Razruhata značitelno e namalila voennata mošt

na drevnité evropejski narodi. No pobeditelite v konflikta, amerikanskite protestanti, polučavat ot ocelelite pálna otstáпка ot svoja suverenitet. Motivát e djavolski, no padnalite ne go osáznavat i duhovete im, predadeni na Satana, mogat samo da izpálnjat negovata volja.

Edva ot koalícijata na „ drakona “, „ zvjara “ i „ lážeporoka “ „ desette roga “ izostavjat vlastta si v polza na „ zvjara “. I tova otričane e pričineno ot intenzivnostta na stradanijata, koito Božiite bedstvija im pričínjavat. Meždu provážglasjavaneto na dekreta za smárta i negovoto prilagane, na pazitelite na sábotata se dava period ot 15 dni, za da priemat „ belega na zvjara “, negovata rimska „nedelja“, oskvernena ot ezičeskija slánčev kult. Táj kato završtaneto na Isus Hristos e planirano za proletta, predhoždašta 3 april 2030 g., osven ako njama greška v tálkuvaneto na termina „ čas “, dekretát za smárta trjabva da báde objaven za tazi data ili data, razpoložena meždu neja i proletnija den na 2030 g. po našija nastojašt običaen kalendar.

Za da razberem napáľno kakva šte báde situácijata v poslednite dni, razgledajte slednite fakti. Krajat na vremeto na blagodatta može da se opredeli samo ot izbranite, koito go svárvzat s objavjavaneto na nedelnija zakon; po-točno, sled nego. Za razedinenata grupa ot nevjarvašti i nepokorni narodi, koito vse ošte sa živi, objavjavaneto na nedelnija zakon izgležda samo kato mjarka ot obšt interes bez posledstvija za tjah. I edva sled kato sa pretárpeli párvite pet bedstvija, tehniat otmáštiteľen gnjav gi kara da odobrvat napáľno rešenieto da „ ubijat “ onezi, koito sa im predstaveni kato otgovorni za tjahnoto nebesno nakazanie.

Stih 14: „ Te šte vojuvat protiv Agneto i Agneto šte gi pobedi, zaštoto e Gospod na gospodarite i Car na carete. I onezi, koito sa s Nego, koito sa prizvani, izbrani i verni, sášto šte gi pobedjat. “

„ Te šte vojuvat s Agneto i Agneto šte gi pobedi ...“, zaštoto Toj e vsemogáštijat Bog, na kogoto nikoja sila ne može da ustoi. „ Carjat na carete i Gospodar na gospodarite “ šte naloži božestvenata si sila na naj-mogáštite care i gospodari na zemjata. I izbranite, koito sa razbrali tova, šte pobedjat s Nego. Tuk Duhát pripomnja trite kriterija, iziskvani ot Bog ot onezi, koito Toj spasjava i koito sa trágnali po páťja na spasenieto, kojto za tjah započva s duhovnija status na „ prizvani “ i kojto sled tova se transformira, kogato tova e taka, v status na „ izbrani “, črez „ vjarnost “, pokazana na Boga Sázdatel i cjalata Mu biblejska svetlina. Váprosnata bitka e bitkata „ Armagedon “ ot Otkr. 16:16; „ časát “, kogato „ vjarnostta “ na „ izbranite “, „ prizovanite “ e postavena na izpitatie. V Otkr. 9:7-9 Duhát razkriva podgotovkata na protestantskata vjara za tazi duhovna „ vojna “. Osádeni na smárt zaradi vernostta si kám sábotata, izbranite svidetelstvat za doverieto, dadeno na obeštianijata, prorokuvani ot Boga, i tova svidetelstvo, dadeno mu, mu dava „ slavata “, kojato toj iziskva v párvata angelska vest ot Otkrovenie 14:7. Zaštíticite i poddrážnicite na zadáľžitelnata nedelja šte namerjat v tova preživjavane smárta, kojato se gotvjat da dadat na izbranite na Isus Hristos. Napomnjam tuk na onezi, koito sa skeptični i se sámnjavat, če Bog otdava tolkova goljamo značenie na dnite za počívka, če našeto čovečestvo e zagubilo svojata večnost poradi značienieto, koeto e otdal na „dveté dárventa“ ot zemnata gradina. „ Armagedon “ se osnovava na sáštija princip; vmesto „dveté dárventa“ dnes imame „denja na poznavaneto na dobroto i zloto“ - nedelja, i „denja na osvatenija život“ - sábotata.

Stih 15: „ I mi kaza: Vodite, koito vidja, kádeto sedi bludnicata, sa narodi, množestva, plemena i ezici. “

Stih 15 ni dava ključa, kojto ni pozvoljava da pripíšem na „ vodite “, vářhu koito „ sedi bludnicata “, identičnostta na evropejskite narodi, naričani „hristijanski“, no predi vsičko lážljivo i izmamno

„hristijanski“. Evropa ima karakteristikata da obedinjava narodi, koito govorjat različni „ ezici “, koeto ot slabva ustanovenite sãjuzi i sãjuzi. No v posledno vreme anglijskijat ezik služi kato most i nasãrãava meždunarodnija obmen; široko razprostranenoto obrazovanie na ÷oveškite sãštestva namaljava efektivnostta na orãžieto na božestvenoto prokljatje i se protivopostavja na zamisãla na negovija Sãzdatel. Negovijat otgovor sledovatelno šte bãde po-strašen: smãrt ot vojna i nakraja ot bljasãka na negovoto slavno prišestvie.

Stih 16: „ Desette roga, koito si vidjal, i zvjarãt šte namrazjat bludnicata, šte ja sãblekat gola, šte izjadat mesata i i šte ja izgorjat s ogãn. “

Stih 16 objavjava programata na predstojaštata glava 18. Toj potvãrždava obrãštaneto na „ desette roga “ i zvjarãt , „kojto, sled kato go e podkrepil i odobril, v krajna smetka uništožava „ bludnicata “. Pripomnjam tuk, ÷e „ zvjarãt “ e režimãt na obedinenie na graždanskite i religioznite vlasti i ÷e v tozi kontekst toj oboznaãava vlastta na oficialno protestantskija amerikanski narod i katoliãeskite i protestantskite evropejski narodi, dokato „ bludnicata “ oboznaãava duhovenstvoto, toest uãitelskite vlasti na katoliãeskata religiozna vlast: monasite, sveštenicite, episkopite, kardinalite i papata. Taka, v obratnija sluãaj, katoliãeskite evropejski narodi i protestantskijat amerikanski narod, toest dvete žertvi na rimskata lãža, se vãstanjavat sreštu duhovenstvoto na papskija rimokatolicizãm. I te šte go „pogãlnat s ogãn “, kogato ÷rez slavnata si namesa Isus šte sãbori izmamnata mu, djavolska sãblaznitelna maska. „ Desette roga “ šte ja „sãblekat i šte ja napravjat gola “, zaštoto e živjala v luks, tja šte bãde sãbleãena, a poneže se e obljakla vãv vid na svjatost, šte se pojavi „ gola “, toest v duhoven sram, bez nikakva nebesna spravedlivost, kojato da ja obleãe. Toãnostta „ šte izjadat plãtta i “... izrazjava kãrvavata svirepost na nejnoto nakazanie. Tozi stih potvãrždava temata za „ rebroto “ ot Otkr. 14:18 do 20: Gorko na grozdovete na gneva!

Stih 17: „ Zaštoto Bog e vložil v sãrcata im da izpãlnjat Negovata volja i da se sãglasjat i da dadat carstvoto si na zvjara, dokato se izpãlnjat Božiite dumi. “

Stih 17, pod ÷isloto na sããda, ni razkriva važna misãl na nebesnija Bog, ÷e horata grešat da prezirat ili da se otnasjat s bezrazliãie. Bog nastojava tuk, za da bãdat ubedeni negovite izbranici, ÷e toj e edinstvenijat Gospodar na „strašnata igra“, kojato šte bãde vãvedena v opredelenoto vreme. Programata ne e bila zamislena ot djavola, a ot samija Bog. Vsiãko, koeto toj e objavil vãv velikoto i vãzvišeno Otkrovenie otnosno Daniil i Otkrovenie, ili veãe e izpãlneno, ili predstoi da bãde izpãlneno. I tãj kato „ krajat na nešto e po-dobãr ot naãaloto mu “ spored Ekk. 7:8, Bog ni e nabeljazal tova posledno izpitatie na vjarnost, koeto šte ni otdeli ot lãžehristijanite i šte ni napravi dostojni da vlezem v negovata nebesna veãnost sled jadrenoto uništoženje na Tretata svetovna vojna. Sledovatelno, nie trjabva samo da ÷akame s uverenost, tãj kato vsiãko, koeto šte bãde organizirano na zemjata, e „ zamisãl “, zamislen ot samija Bog. I ako Bog e s nas, koj šte bãde protiv nas, osven onezi, ÷iito ubijstveni „ zamisli “ šte se obãrnat sreštu tjah?

Kakvo oznaãava preciznostta „ dokato se izpãlnjat Božiite dumi “? Duhãt se otnasja do krajnata sãdãba, prednaznaãena za papskija „ malãk rog “, kakto veãe beše prorokuvano v Dan. 7:11: „ Togava poglednah poradi nadmennite dumi, koito rogãt izgovori; i dokato gledah, toj beše ubit, i tjaloto mu beše uništoženo, predadeno na ogãnja da bãde izgoreno “; v Dan. 7:26: „ Togava šte dojde sãdãt i vlastta im šte bãde otneta, i toj šte bãde uništožen i uništožen zavinagi “; i Dan. 8:25: „ Poradi blagodenstvieto si i uspeha na hitrostite si, toj šte se nadmestva v sãrceto si i šte pogubi mnozina,

koito živeeha mirno, i šte se vždigne protiv Knjaza na knjazete; no toj šte bāde sākrušen bez usilie na rāce .“ Ostanalite „ Božii dumi “ otnosno kraja na Rim šte bādat predstaveni v Otkr. 18, 19 i 20.

Stih 18: „ A ženata, kojato vidja, e velikijat grad, kojto caruva nad zemnite care. “

Stih 18 ni predlaga naj-ubeditelno dokazatelstvo, če „ velikijat grad “ naistina e Rim. Neka osāznaem, če angelāt se obrāšta lično kām Joan. Taka če, kazvajki mu: „ A ženata, kojato vidja , e velikijat grad, kojto caruva nad zemnite care “, Joan razbira, če angelāt govori za Rim, „gradāt na sedemte hālma“, kojto po negovo vreme e dominiral po imperski način nad različnite carstva na ogromnata si kolonialna imperija. V imperskija si oblik toj veče ima „ carstvoto nad zemnite care “ i šte go zapazi pod papskoto si upravljenje.

V тази глава 17 možete da vidite, če Bog e koncentriral svoje otkrovenija, pozvoljavajki ni da identificirame sās sigurnost „ bludnicata “, negovija vrug na hristijanskata „goljama tragedija“. Po tozi način Toj dava na čisloto 17 avtentično značenje na svoja sād. Imenno tova nabljudenie me nakara da ocenja godišninata ot 17- godišninata ot ustanovjavaneto na greha, koeto predstavljava priemaneto na denja na slānceto ot 7 mart 321 g. (oficialna data, no 320 za Bog), koeto preživjahme prez тази 2020 godina, veče otminala. Možem da vidim, če Bog naistina ja e otbeljazal s prokljatie, bezprecedentno v istorijata na hristijanskata epoha (Covid-19), koeto pričini globalen ikonomičeski kolaps, po-katastrofalen ot Vtorata svetovna vojna. Drugite prokljatija na božestvenija praveden sād idvat sled tova, šte gi otkrivame den sled den.

Otkrovenie 18: Bludnicata polučava nakazaniето si

Sled kato razkriva podrobnostite, koito pozvoljavat identificiraneto na bludnicata, глава 18 šte ni otvede v mnogo specifičnija kontekst na kraja na „ bitkata Armagedon “. Dumite razkrivat nejnoto sādāržanie: „ časāt na nakazaniето na velikija Vavilon, majkata na bludnicite na zemjata “; časāt na kārjavata „ rekolta “.

Stih 1: „ Sled tova vidjah drug angel da sliza ot nebeto, kojto imaše goljama vlast; i zemjata se ozari ot negovata slava. “

Angelāt, nosešt goljama vlast, e na Božijata strana, vsāštност samijat Bog. Mihail, načalnik na angelite, e drugo ime, koeto Isus Hristos nosi na nebeto predi zemnoto si služenie. Pod tova ime i črez vlastta, dadena mu ot svetite angeli, toj izgonva djavola i negovite demoni ot nebeto sled pobedata si na krāsta. Sledovatelno, pod tezi dve imena toj se zavrāšta na zemjata, v slavata na Otca, za da privleče svoje skāpocenni izbranici; skāpocenni, zaštoto sa verni i zaštoto тази vjarnost, postavena na izpitanie, e bila demonstrirana. V tozi kontekst toj idva da počete s vernostta si onezi, koito mādro sa se podčinili, kato mu dava „ slavata “, kojato toj iziskva ot 1844 g. spored Otkr. 14:7. Kato spazvat sābotata, negovite izbranici go proslavjat v titlata Bog Sāzdatel, kojato edinstveno toj zakonno pritežava ot sāzdavaneto na nebesnija i zemnija život.

Stih 2: „ I toj izvika s visok glas, kazvajki: Padna, padna velikijat Vavilon i stana žilište na besove, skrivalište na vseki nečist duh i kletka na vsjaka nečista i omrazna ptica. “

Tja Velikijat Vavilon padna, padna! V tozi stih 2 otkrivame citata ot Otkr. 14:8, no tozi păt ne e izrečen proročeski, a zaštoto dokazatelstvoto za negovoto padenie e dadeno na ocelelite hora ot tozi posleden moment na negovata izmamna i sãblaznitelna dejnost. Maskata na svjatostta na rimskija papski Vavilon sãšto pada. Vsãštnost toj e „ žilište na demoni, skrivalište na vseki nečist duh, kletka na vsjaka nečista i omrazna ptica“ . Spomenavaneto na „ pticata “ ni napomnja, če zad zemnite dejstvija stojat nebesnite vdãhnovenija na zlite angeli ot lagera na Satana, tehniija vodač i pãrvijat buntar na božestvenoto tvorenie.

Stih 3: „ Zaštoto vsički narodi piha ot vinoto na jarostta na nejnoto bludstvo, i zemnite care bludstvaha s neja, i zemnite tãrgovci zabogatjaha ot izobilieto na nejnite vkusotii. “

„... zaštoto vsički narodi piha ot vinoto na gneva na nejnoto bludstvo... “ Religioznata agresija se pojavi po podstrekatelstvo na rimokatoličeskata papska vlast, kojato, tvãrdejki, če e v služba na Isus Hristos, projavi pãlno prezrenie kãm urocite za povedenie, koito Toj prepodava na svoje učenici i apostoli na zemjata. Isus, pãlen s krotost, papite, pãlni s jarost; Isus, obrazecãt na smirenje, papite, obrazci na sueta i gordost, Isus, živeešt v materialna bednost, papite, živeešti v luks i bogatstvo. Isus spasi životi, papite nespravedljivo i nenužno pričiniha smãrtta na bezbroj množestva čoveški životi. Sledovatelno tova rimokatoličesko papsko hristijanstvo njamaše nikakva prilika s vjarata, modelirana ot Isus. V Daniil Bog prorokuva „ uspeha na hitrostite Si “, no zašto beše postignat tozi uspeh? Otvorãt e prost: zaštoto Bog mu go dade. Zaštoto trjabva da pomnim, če pod imeto nakazanie na „ vtorata trãba “ ot Otkr. 8:8, toj e izdignal tozi žestok i surov režim, za da nakaže narušavaneto na sãbotata, izostavena ot 7 mart 321 g. V sravnitelno izsledvane s jazvite, koito štjaha da porazjat Izrael zaradi nevjarnostta mu kãm Božiite zapovedi, v Lev. 26:19, Bog kazva: „ Šte sãkruša gordostta na tvojata sila, šte napravja tvoeto nebe...“ kao željazo i tvojata zemja kao med .“ V novija zavet papskijat režim e izdignat, za da izpãlni sãštite tezi prokljatija. V Negovija plan Bog e ednovremenno Žertva, Sãdija i Izpãlnitel, za da zadovolji iziskvanijata na svoja zakon na ljubovta i svojata sãvãršena spravedlivost. Prestãpvaneto na sãbotata struva skãpo na čovečestvoto ot 321 g. nasam, koeto e platilo danãka si v bezpolezni vojni i klaneta, kako i v opustošitelni smãrtonosni epidemii, sãzdadeni ot Boga-sãzdatel. V tozi stih „ nečistotata “ (ili „ razvratãt “) e duhovna i kvalificira nedostojno religiozno povedenie. „ Vinoto “ simvolizira Negovoto učenje, koeto destilirã, v imeto na Hristos, djavolska „ jarost “ i omraza sred vsički narodi, koito sa stanali, zaradi nego, žertvi na agresija ili agresori.

Vinata na katoličeskoto učenje ne biva da prikriva vinata na cjaloto čovečestvo, koeto v počti pãlnata si sãštnost ne spodelja cennostite, vãzveličeni ot Isus Hristos. Ako zemnite care sa pili „ vinoto na bludstvoto “ (razvrata) na „ Vavilon “, to e zaštoto, kao „ prostitutka “, edinstvenata ì griža e bila da ugodi na klientite; pravilo e klientãt da bãde dovolen, inače ne se vrãšta. A katolicizmãt e vãzdignal do naj-visoko nivo ałčnostta, dori do stepen na prestãplenie, i ljubovta kãm bogatstvoto i luksoznija život. Kako e učil Isus, ptici ot edno i sãšto pero se sãbirat zaedno. Zlite i gordi mãže biha bili zagubeni vãv vseki slučaj, s nego ili bez nego. Pripomnjane: zloto e navljazlo v čoveškija život črez Kain, ubieca na brat mu Avel, ot načaloto na zemnata istorija. „ Tãrgovcite na zemjata sa se obogatili ot silata na nejnija luks .“ Tova objasnjava uspeha na rimokatoličeskija papski režim. Tãrgovcite na zemja vjarvat samo v parite; te ne sa religiozni fanatici, no ako religijata gi obogatjava, tja se

prevrása v priemliv, dori želan partner. Poslednijat kontekst na temata me kara da identificiram predimno amerikanskite protestantski tãrgovci, tãj kato zemjata duhovno oboznačava protestantskata vjara. Ot 16-ti vek Severna Amerika, po sãštestvo protestantska po proizvod, e privetstvala latinoamerikanskite katolici i ottogava katoličeskata vjara e predstavena tolkova, kolkoto i protestantskata vjara. Za тази страна, kãdeto samo „biznesãt“ ima značenie, religioznite različija veče njamat značenie. Spečeleni ot udovolstviето da se obogatjavat, nasãrčavani ot ženevskija reformator Źan Kalvin, protestantskite tãrgovci namirat v katoličeskata vjara sredstvo za obogatjavane, koeto pãrvonačalnata protestantska norma ne e predlagala. Protestantskite cãrkvi sa prazni s goli steni, dokato katoličeskite cãrkvi sa pretovareni s relikvi, izraboteni ot skãpocenni materiali, zlato, srebro, slonova kost, vsički materiali, koito тази тема izbrojava v stih 12. Sledovatelno bogatstvata na katoličeskoto poklonenie sa, za Gospod Bog, objasnenie za ot slabvaneto na amerikanskata protestantska vjara. Dolarãt, novijat Mamon, e došãl da zameni Boga v sãrcata, a temata za doktrinите e zagubila vsjakãkãv interes. Opozicijata sãštestvuva, no samo v poličeska forma.

Stih 4: „ I čuh drug glas ot nebeto, kojto kazvaše: Izlezte ot neja, ljude Moi, za da ne učastvate v grehovete i da ne spoletite jazvite i. “

Stih 4 izvikva momenta na okončatelnoto rozdelenie: „ Izlezte ot neja, narode Moi “; tova e časãt, kogato izbranite šte bãdat grabnati na nebeto, za da se sreštnat s Isus. Tozi stih iljustrira momenta na „ žetvata “, temata na Otkrovenie 14:14 do 16. Te sa grabnati, zaštoto, kãkto utočnjava stihãt, ne trjabva da „učastvat“ v „bedite“, koito šte spoletjat papskija Rim i negovoto duhovenstvo. No tekstãt utočnjava, če za da bãde sred izbranite grabnati, čovek ne trjabva da e „ učastval v grehovete i “. I tãj kato osnovnijat grjah e nedelnata počivka, „ belega na zvjara “, počitan ot katolici i protestanti v poslednoto izpitatie na vjarata, vjarvaštite v tezi dve osnovni religiozni grupi ne mogat da učastvat vãv grabvaneto na izbranite. Neobhodimostta da se „izleze ot Vavilon“ e postojanna , no v tozi stih Duhãt se nasočva kãm momenta, kogato vãznikva poslednata vãzmožnost da se podčini na тази Božija zapoved, zaštoto provãzglasjavaneto na nedelnija zakon beleži kraja na vremeto na izpitaniето. Tazi proklamacija nasãrčava osãžnavaneto na vsički oceleli ot „ šestata trãba “ (Tretata svetovna vojna), če tehniat izbor e otgovoren pod bditelnija pogled na Boga-sãzdatel.

Stih 5: „ Zaštoto grehovete i stignaha do nebeto i Bog si spomni bezzakonijata i. “

V dumite mu Duhãt vnušava obraza na „Vavilonskata kula“, čieto ime e vkoreneno v tova na „Vavilon“. Ot 321 g. nasam i 538 g. Rim, „ velikijat grad “, kãdeto „ bludnicata “ e imala svoja „ tron “, svoja „svjat“ papski prestol ot 538 g. nasam, e umnožil grehovete si sreštu Boga. Ot nebeto toj e prebrojaval i zapisval natrupanite si grehove v prodãlženie na 1709 godini (ot 321 g. nasam). Sãs slavnoto si zavrãštane Isus razobličava papskija režim i za Rim i negovata falšiva svjatost e vreme da plati za prestãplenijata si.

Stih 6: „ Vãrnete i, kãkto e platila, i i dajte dvojno spored delata i. V čãšata, v kojato e naljala, i dajte dvojno. “

Sledvajki razvitieto na temite na Otkrovenie 14, sled žãtvata idva grozdoberkata . I imenno kãm naj-nečestivite ot katoličeskite i protestantskite žertvi na lãžite na katolicizma Bog otpravja svoje dumi: „ Vãrni i kãkto e platila, i i daj dvojno spored delata i. “ Pomnim ot istorijata, če delata i sa bili kladite i mãčenijata na nejnite inkvizitorski tribunali. Sledovatelno imenno ot tozi vid sãdba katoličeskite religiozni učiteli šte ponesat dvojno, ako e vãzmožno. Sãštoto poslanie se povtarja pod formata: „ V

čašata, kădeto tja e naljala, nalej ì dvojno .“ Obrazăt na čašata za piene e izpolzvan ot Isus, za da oboznači măčeniето, koeto tjaloto mu šte pretărpi, do poslednata agonija na krăst, veče izdignat ot Rim, v podnožieto na Golgota. Po tozi naćin Isus ni napomnja, ĉe katolićeskata vjara e pokazala otvratitelno prezrenie kăm stradaniјata, koito toj se e săglasil da iztărpi, taka ĉe sega e negov red da gi izpita. Edna stara pogovorka šte pridobie pălnata si stojnost v tozi moment: nikoga ne pravi na drugite tova, koeto ne bi iskal da ti se napravi. S tova dejstvie Bog izpălnjava zakona za văzmezdiето: oko za oko, zăb za zăb; săvăršeno spravedliv zakon, ĉieto individualno priloženie toj e zapazil za sebe si. No na kolektivno nivo prilaganeto mu e bilo razrešeno za ĉoveškite săštetstva, koito văpreki tova go osăždat, mislejki si, ĉe mogat da bădat po-spravedlivi i dobri ot Bog. Posledicata e katastrofalna: zloto i negovijat buntarski duh sa se vlošili i sa dominirali zapadnite narodi ot hristijanski proizhod.

V Otkr. 17:5 „ Velikijat Vavilon “, „ bludnicata “, „ dăržeše zlatna ĉaša, pălna s merzostite si “. Tova utoćnenie e nasoćeno kăm nejnata religiozna dejnost i specifićnoto ì izpolzване na ĉašata na Evharistijata. Nejnoto neuvaženie kăm tozi svešten obred, prepodavan i osveten ot Isus Hristos, ì nosi săšto tolkova specialno nakazanie. Bogăt na ljubovta otstăpva mjasto na Boga na spravedlivostta i misălta za Negovija săd e jasno razkrita na horata.

Stih 7: „ Kolkoto i da se e proslavila i da e živjala razkošno, tolkova măki i skărbi ì dajte. Zaštoto kazva v sărceto si: „Sedja kato carica, ne săm vdovica i njama da vidja skrăb. “

V stih 7 Duhăt podćertava protivopostavjaneto meždu života i smărtta. Životăt, nedokosnat ot stradaniето na smărtta, e vesel, bezgrižen, lekomislen, v tărsene na novi udovolvstvija. Papskijat rimski „Vavilon“ e tărsil bogatstvoto, koeto kupuva luksozen život. I za da go polući ot mogăštite i ot carete, toj e izpolzval i vse ošte izpolzva imeto na Isus Hristos, za da prodade proškata na grehovete kato „indulgencii“. Tova e detalj, kojto teži mnogo v veznite na Božija săd, za kojto sega trjabva da izkupi psihologićeski i fizićeski. Ukorăt za tova bogatstvo i luks se osnovava na fakta, ĉe Isus i negovite apostoli sa živeli bedno, zadovoljavajki se s naj-neobhodimото. „ Măkata “ i „ skărbjat “ po tozi naćin zamestvat „bogatstvoto i luksa “ na papskoto rimokatolićesko duhovenstvo.

Po vreme na izmamnata si dejnost Vavilon kazva v sărceto si: „ Sedja kato carica “, koeto potvărđdava „ carstvenata ì vlast nad zemnite care “ ot Otkr. 17:18. I spored Otkr. 2:7 i 20, nejnijat „ prestol “ e văv Vatikana (vaticiniram = prorokuvam), v Rim. „ Ne săm vdovica “; nejnijat săprug, Hristos, ĉijato nevesta tvărdi, ĉe e, e živ. „ I njama da vidja žaleene .“ Izvăn Ćărkvata njama spasenie, kazva tja na vsićki svoi protivnici. Tja go e povtarjala tolkova mnogo păti, ĉe naj-nakraja e povjarvala v nego. I e naistina ubedena, ĉe caruvaneto ì šte trae većno. Otkakto živee tam, ne e li dadeno na Rim imeto „većen grad“? Nešto poveće, podkrepjana ot zapadnite sili na zemjata, tja e imala osnovatelna prićina da vjarva, ĉe e ĉoveški nedosegaema i neujazvima. Nito păk se e strahuvala ot Božijata sila, tăj kato e tvărdjala, ĉe mu služi i go predstavljava na zemjata.

Stih 8: „ Zatova jazvite ì šte doјdat v edin den, smărt, žaleene i glad; i šte băde pogălnata ot ogăn. Zaštoto Gospod Bog e mogăšt, Kojto ja sădi. “

Tozi stih slaga kraj na vsićkite mu iljuzii: „ zatova v edin den “; v denja, kogato Isus se zavărne v slava, „ šte doјdat Negovite bedstvija “, toest, šte doјde nakazaniето ot Boga; „ smărt, žaleene i glad “ vsăštност neštata se slućvat v obraten red. Nie ne umirame ot glad v edin den, taka ĉe, părvo, duhovnijat „ glad “ e zagubata na hljaba na života, kojto e osnovata na hristijanskata religiozna vjara.

Sled tova „žaleene“ se nosi, za da otbeleži smärtta na hora, koito sa ni blizki, s koito spodeljame semejni čuvstva. I nakraja, „smärtta“ porazjava vinovnjija grešnik, tãj kato „zaplatata na greha e smärt“, spored Rim. 6:23. „I šte bãde pogãlnata ot ogãn“, v sãotvetstvie s proročeskite izvestija, povtoreni v Daniil i Otkrovenie. Tja samata e pričnila tolkova mnogo sãstestva da bãdat izgoreni na klada, nespravedljivo, če e po sãvãršena božestvena spravedlivost tja samata da zagine v ogãnja. „Zaštoto Gospod e mogãšt, Kojto ja e sãdil“; Po vreme na sãblaznitelnata si dejnost, katoličeskata vjara e počitala Marija, majkata na Isus, kojato se e pojavjavala samo pod formata na malko dete, koeto e dãržala v rãcete si. Tozi aspekt e sãblaznjaval čoveškite umove, sklenni kãm santimentalnost. Žena, po-skoro majka, kolko uspokojavašta e stanala religijata! No e časãt na istinata i Hristos, kojto ja sãdi, toku-što se e javil v slavata na Vsemogãštija Bog; i тази božestvena sila na Isus Hristos, kojato ja e razkrila, ja uništožava, predavajki ja na otmãstitelnija gnjav na nejnite izmameni žertvi.

Stih 9: „I vsičkite zemni care, koito sa bludstvali i sa živelu razkošno s neja, šte plačat i šte ridajat za neja, kogato vidjat dima ot nejnoto izgarjane.“

Tozi stih razkriva povedenieto na „zemnite care, koito sa bludstvali i sa živelu luksozno s neja“. Tova vključva care, prezidenti, diktatori, vsički vodači na narodi, koito sa nasãrčili uspeha i dejnostta na katoličeskata vjara i koito v poslednija proces sa odobrili rešenieto da se ubijat pazitelite na sãbotata. Te „šte plačat i šte ridajat za neja, kogato vidjat dima ot nejnoto izgarjane“. Jasno e, če zemnite care viždat kak situacijata im se izplãzva. Te veče ne upravljavat nikogo i samo nabljudavat kak Rim e opožaren ot izmamenite žertvi, izpãlnitelnite instrumenti na božestvenoto otmãštenie. Tehnijat plač i oplakvane sa opravdani ot fakta, če svetskite cennosti, koito sa gi doveli do naj-visšata vlast, vnezapno se srivat.

Stih 10: „Zastanali otdaleč ot strah ot mãkrite ì, te šte kazvat: „Gorko, gorko ti, veliki grade Vavilon, mogãšti grade! V edin čas šte dojde sãdãt ti!“

„Večnijat grad“ umira, toj izgarja, a zemnite care se dãržat nastrana ot Rim. Segã te se strahuvat da ne spodeljat sãdbata mu. Slučvaštoto se predstavljava za tjah ogromno neštastie: „Gorko! Gorko! Velikijat grad Vavilon“ – gorko se povtarja dva pãti, „padna, padna velikijat Vavilon“. „Mogãštijat grad!“; tolkova mogãšt, če upravljava sveta črez vlijanieto si vãrhu vodačite na hristijanskite narodi; imenno zaradi тази vrãzka, osãdena ot Boga, kral Lui XVI i avstrijskata mu sãpruga Marija-Antoaneta otivat na gilotinata, zaedno sãs svoje poddrãžnici, žertvi na „goljamata skrãb“, kakto Duhãt e objavil v Otkr. 2:22-23. „Sled edin čas šte dojde sãdãt vi!“; zavrãstaneto na Isus idva, za da otbeleži vremeto na kraja na sveta. Poslednoto izpitatie otbeljaza simvoličnija „edin čas“, prorokuvan v Otkr. 3:10, no šte bãde dostatãčno, za da se pojavi Isus Hristos, za da se obãrne cjalata nastojašta situacija, i tozi pãt „edin čas“ v bukvalnija smisãl šte bãde dostatãčen, za da se osãšttestvi тази udivitelna promjana.

Stih 11: „I zemnite tãrgovci plačat i žalejat za neja, zaštoto nikoj veče ne kupuva stokite im.“

Tozi pãt Duhãt e nasočen kãm „tãrgovcite na zemjata“, po-specialno kãm amerikanskija tãrgovski duh, vãzpriet ot ocelelite po cjalata zemja, kakto e obsãdeno v izučavaneto na glava 17 po-gore. Te sãšto „plačat i skãrbjat za neja, zaštoto nikoj veče ne kupuva tovara im; ...“. Tozi stih podčertava vinata na privãrzanostta na protestantite kãm katoličeskata vjara, za kojato te skãrbjat, kato po tozi način svidetelstva za ličnata im privãrzanost kãm neja ot ikonomičeski interes. Dokato, v pãlen kontrast, deloto na reformata e bilo izdignato ot Bog, za da osãdi vinata na rimokatoličeskija papa i da vãzstanovi razbranite istini; koeto e bilo napraveno po tjahno vreme ot istinskite reformatori kato

Pitār Uoldo, Džon Uiklif i Martin Luter. Tārgovcīte sāšto viždat s tāga kak cennostite, koito cenjat, se rušat pred očite im, tāj kato živejat samo za udovolstvieto da se obogatjavat črez tārgovskite si dejnosti; praveneto na biznes obobštava radostite ot tjahnoto sāštestvuvane.

Stih 12: „ tovar ot zlato, srebro, skāpocenni kamāni, perli, fin len, purpurno platno, koprina, červeno platno, vsjakakvi vidove blagorodno dārvo, vsjakakvi vidove slonova kost, vsjakakvi vidove mnogo skāpocenno dārvo, med, željazo i mramor “

Predi da izbroja različnite materiali, koito sa v osnovata na rimokatoličeskata idolopoklonničeska religija, šte pripomnja tuk tozi konkreten moment ot istinskata vjara, propovjadvan ot Isus Hristos. Toj beše zajavil na samarjankata: „ Ženo“, kaza ì Isus, „vjarvaj mi, če idva čas, kogato njama da se poklanjate na Otca nito na tazi planina, nito v Jerusolim. Vie se poklanjate na tova, koeto ne znaete, a nie se poklanjame na tova, koeto znaem, zaštoto spasenieto e ot judeite . No idva čas, i veče e, kogato istinskite poklonnici šte se poklanjat na Otca s duh i istina; zaštoto takiva tārsi Otec da Mu se poklanjat. Bog e Duh i onezi, koito Mu se poklanjat, trjabva da Mu se poklanjat s duh i istina . “ (Joan 4:21-23) Po tozi način istinskata vjara ne se nuždae ot nikakāv material ili veštstvo, zaštoto se osnovava edinstveno na sāstojanie na duha. I v rezultat na tova tazi istinska vjara e ot malāk interes za alčnija i kradliv svjat, zaštoto ne obogatjava nikogo, osven duhovno, izbranite. Izbranite se poklanjat na Boga s duh, sledovatelno s mislite si, no sāšto i s istina , koeto označava, če mislite im trjabva da bādat izgradeni vārhu standart, posočen ot Boga. Vsičko, koeto ne e v tozi standart, e forma na idolopoklonničesko ezičestvo, kādeto istinskij Bog se služi kato idol. Po vreme na svoite zavoevanija, Republikanskij Rim vāzpriema religiite na zavladenite strani. I goljama čast ot negovite religiozni dogmi sa ot grācki proizhod, pārvata velika civilizacija na drevnostta. V našata epoha, v papskata forma, otkrivame cjaloto tova nasledstvo, sāčetano s novite „hristijanski“ „svetci“, započvajki s 12-te apostoli Gospodni. No, stigajki dotam, če da potiska vtorata Božija zapoved, kojato osāžda tazi idolopoklonničeska praktika, katoličeskata vjara uvekovečava poklonenieto na izobraženija, izdālbani, risuvani ili pojavjavašti se v demonični videnija. Sledovatelno, v obredite na negovite kultove otkrivame tezi izdālbani idoli, koito iziskvat materiali, za da pridobijat forma; materiali, ot koito samijat Bog predstavja spisāka: „... ; ... tovar ot zlato, srebro, skāpocenni kamāni, perli, fin len, purpurno, koprina, červeno, vsjakakvi vidove blagorodno dārvo, vsjakakvi izdelija ot slonova kost, vsjakakvi vidove mnogo cenno dārvo, mesing, željazo i mramor, ... “. „ Zlato, srebro, skāpocenni kamāni i skāpocenni izdelija “ „ otdavat počit na boga na krepostite “ na papskija car Dan. 11:38. Sled tova „ purpurno i červeno “ obličat bludnicata Vavilon Veliki v Otkr. 17:4; „ zlato, skāpocenni kamāni i perli “ sa nejnite ukrašenija ; „ fin len “ se otnasja do nejnata pretencija za svjatost, spored Otkr. 19:8: „ Zaštoto finijat len e pravednite dela na svetiite .“ Drugite citirani materiali sa tezi, ot koito tja pravi svoite izdālbani idoli. Tezi luksozni materiali izrazjavat visokoto nivo na predanost na katoličeskija idolopoklonnik.

Stih 13: „ kanela, podpravki, miro, smirna, tamjan, vino, maslo, fino brašno, pšenica, volove, ovce, kone, kolesnici, i telata i dušite na čovecite. “

„ Parfjumite“, ot smirna, livan, vino i maslo “, citirani, predpolagat nejnite religiozni obredi. Drugite nešta sa hranitelni veštstva i stoki, koito namekvat za caruvaneto na Solomon, sināt na David, stroiteljat na pārvija hram, postroen za Boga, spored 1 Care 4:20-28. Po tozi način Duhāt osāžda nejnija nezakonen opit da vāzproizvede stroeža na „ Božija hram “, kojto tja „ huli “ v Otkr. 13:6 i „ preobrāšta “ v Dan. 8:11. Poslednata preciznost na stiha, odnosno „ telata i dušite na horata “, osāžda

nejnoto sätrudničestvo s monarsite, s koito tja spodelja nezakonno svetskata vlast. V imeto na Hristos tja religiozno e opravdala otvratitelni dejstvija, kato robstvo, mäčeniya i ubivane na Božiite säzdaniya; nešto, koeto Bog zapazva za sebe si v religioznata oblast; do stepen, če toj obobštava dejstvija si po slednija način: „ krävta na vsički, koito sa bili zaklani na zemjata, se nameri v neja “, v stih 18 ot тази глава 18. Kato citira „ dušite na horata “, Bog mu vmenjava zagubata na „ dušite “, predadeni na djavola črez negovata dejnost i negovite falšivi religiozni pretencii.

Pripomnjane : V Biblijata i božestvenata misäl dumata „ duša “ oboznačava čovek väv vsičkite mu aspekti, fizičeskoto mu tjalo i umstvenata ili psihičeskata mu misäl, intelekta mu i čuvstvata mu. Teorijata, kojato predstavja „dušata “ kato element ot života, kojto se otdelja ot tjaloto pri smärtta i ja nadživjava, e čisto ot ezičeski gräcki proizvod. V starija zavet Bog otäždestvjava „dušata s krävta“ na svoite čoveški ili životinski säzdaniya: Lev. 17:14: „ Zaštoto životät na vsjaka plät e krävta i, kojato e v neja. Zatova kazah na izrailtjanite: Da ne jadete krävta na nikoja plät; zaštoto životät na vsjaka plät e krävta i ; kojto ja jade, šte bäde iztreben. “ Po tozi način toj zaema protivopoložnata gledna točka na bädeštite gräcki teorii i podgotvja biblejski kontraargument na filosofskite misli, koito šte se rodjat sred ezičeskite narodi. Čoveškijat i životinskijat život se osnovava na funkcioniraneto na krävta. Razljata ili zamärsena ot zadušavane, krävta veče ne dostavja kislorod na elementite na fizičeskoto tjalo, vključitelno mozäka , kojto e oporata na misälta. I ako poslednoto ne e okisleno, principät na misälta spira i ništo ne ostava živo sled tozi posleden etap; osven spomena za sästava na märtvata „ duša “ väv večnata misäl na Bog s ogleđ na nejnoto bädešto „väzkresenie“, kogato toj šte ja „väzkresi“ ili, kogato šte ja „väzkresi ot novo“, spored slučaja, za večen život ili za okončatelnoto uništoženie na „ vtorata smärt “.

Stih 14: „ Plodovete, za koito dušata ti kopneeše, sa izčeznali ot teb; i vsički nešta, koito sa izjaštni i krasivi, sa izgubeni ot teb i njama da gi nameriš veče. “

V potväřždenie na objasnenoto v predišnija stih, Duhät pripisva „ želanijata “ na papskija Rim na negovata „ duša “, negovata säblaznitelna i izmamna ličnost. Naslednica na gräckite filosofii, katoličeskata vjara e päřvata, kojato postavja väprosa za pripisvaneto na dušata na životnite i horata, otkriti v novite zemi. Vsäštност väprosät ima svoja otgovor; toj se osnovava na izbora na pravilnija spomagatelen glagol: čovekät njama duša , zaštoto e duša.

Duhät obobštava posledstvija ot istinskata smärt, koito e ustanovil i razkril v Ekl. 9:5-6-10. Tezi podrobnosti njama da bädat povtoreni v pisanijata na novija zavet. Sledovatelno viždame važnostta na izučavaneto na cjalata Biblija. Uništožen, „ Vavilon “ šte e „ zagubil “ zavinagi plodovete, koito dušata mu želae “ i „ vsički delikatni i krasivi nešta “, koito e ocenil i tärsel. No Duhät säšto taka utočnjava: „ za vas “; zaštoto izbranite, za razlika ot tjah, šte mogat da udälžat zavinagi ocenjavaneto na čudesata, koito Bog šte im predloži da spodeljat.

Stih 15: „ Tärgovcite na tezi nešta, koito sa se obogatili ot neja, šte stojat otdaleč ot strah ot mäkite i; šte plačat i šte žalejat. “

V stihove 15-19 Duhät se nasočva käm „ tärgovcite, koito sa se obogatili črez neja “. Povtorenijata razkrivat akcent väřhu frazata „ v edin čas “, povtorena tri päti v тази глава, kaktó i vikät „ Gorko! Gorko! “. Čisloto 3 simvolizira säväřšenstvo. Zatova Bog nastojava, za da potväřdi neotmenimija harakter na proročeskoto poslanie; tova nakazanie šte bäde izpälneno v cjaloto mu božestveno säväřšenstvo. Vikät „ Gorko! Gorko! “, otraven ot tärgovcite, eho ot predupreditelnija vik, otraven

ot negovite izbranici v Otkr. 14:8: „ Velikijat Vavilon padna! padna “. Tezi tãrgovci nabljudavat nejnoto uniŝtoŝenie otdaleã, „ ot strah ot nejnite mãki “. I te sa pravi da se strahuvat ot tozi plod na pravednija gnjav na ŝivija Bog, zaŝtoto kato ŝãžaljavat za negovoto uniŝtoŝenie, te se postavjat v negovija lager i ot svoja strana ŝte bãdat uniŝtoŝeni ot ubijŝtvenija ãoveŝki gnjav na neuteŝimate ŝertvi na religioznata izmama. Tozi stih ni pravi da osãžnaem ogromnata otgovornost na tãrgovskite interesi za uspeha, postignat ot Rimokatoliãeskata cãrkva. „ Tãrgovcite “ podkrepjali prostitutkata i nejnite naj-ŝestoki i despotiãni reŝenija, edinstveno ot apetit za finansovo i materialno obogatjavane. Te si zatvarjali oãite za vsiãkite ì izkljuãitelno otvratitelni iznudvanija i zasluŝavat da spodeljat poslednata ì ŝãdba. Istoriãeski primer se otnasja do pariŝanite, koito zastavali na stranata na katoliãeskata vjara sreŝtu reformiranata vjara ot naãaloto na Reformacijata po vremeto na kral Francisk I i sled nego.

Stih 16: „ I ŝte kaŝat: Gorko! Gorko! Velikijat grad, obleãen vãv fin len, purpurno i ãerveno, i ukrasen ŝãs zlato, skãpocenni kamãni i biseri! V edin ãas tolkova bogatstva bjaha uniŝtoŝeni! “

Tozi stih potvrŝdava celta; „ Velikijat Vavilon, obleãen vãv fin len, purpurno i aleno “; cvetovete na carskite odeŝdi, tãj kato imenno v tova si kaãestvo podigravaŝtite se rimski vojnici pokriha ramenete na Isus s „ purpurna “ nametalo. Te ne moŝeha da si predstavjat znaãenieto, koeto Bog dade na tjahnoto dejŝtvie: kato izkupitelna ŝertva, Isus stana nositel na grehovete na svoite izbrani, oboznaãeni s tezi cvetove, purpurno ili purpurno , spored Isaja 1:18. „ Edin ãas “ ŝte bãde dostataãen, za da uniŝtoŝi Rim, negovija papa i negovoto duhovenstvo, sled slavnoto zavrãŝtane na Isus Hristos, kojto idva, za da predotvrti ŝmãrtta na svoite izbranici. V tova posledno izpitatie tjahnata vjarnost ŝte napravi cjalata razlika, taka ãe moŝem da razberem zaŝto Bog osobeno nastojava za ukrepvane na tjahnata vjara i absolutnoto doverie, koeto te trjabva da sviknat da mu vãzlagat. Dãlgo vreme ãovekãt moŝeŝe da bãde ubeden samo, ãe podobno uniŝtoŝenie „ v ramkite na edin ãas “ e ãudo i sledovatelno prjaka namesa na Bog, kaktto pri Sodom i Gomor. V naŝe vreme, kogato ãovekãt e ovladjal jadrenija ogãn, tova e po-malko iznenadvaŝto.

Stih 17: „ I vsiãki kormãii, vsiãki, koito plavaha na tova mjasto, morjacite i vsiãki, koito tãrguvat po moreto, stojaha otdaleã. “

Tozi stih e nasoãen konkretno kãm „ onezi, koito eksploatirat moreto, pilotite, morjacite, koito plavat do tova mjasto, vsiãki sa se dãrŝali na distancija “. Imenno kato se vãzpolzvala ot ŝelanieto na kralete da se obogatjat, papskata cãrkva se obogatila. Tja podkrepjala i opravdavala zavladvajvaneto na zemi, nepoznati na horata do vremeto na tjahnoto otkrivane, kogato nejnite katoliãeski slugi izvãrŝvali uŝasjavaŝti klaneta na naselenieto v imeto na Isus Hristos. Tova bilo predimno taka v Juŝna Amerika i kãrvavite ekspedicii, vodeni ot general Kortes. Zlatoto, iztrãgnato ot tezi teritorii, se vrãŝtalo v Evropa, za da obogati katoliãeskite krale i ŝãuãastniãeskoto papstvo. Osven tova, akcentãt vãrhu morskija aspekt napomnja, ãe imenno kato reŝim na „ zvjara, kojto se izdiga ot moreto “, vrãzkata mu s „ morjacite “ se zasilvala za tjahnoto obŝto obogatjavane.

Stih 18: „ I kogato vidjaha dima ot nejnoto izgarjane, izvikaha i kazaha: Koj grad e podoben na tozi goljam grad? “

„ Koj grad beŝe kato velikija grad? “, izvikaha morjacite, kogato vidjaha „ dima ot izgarjaneto mu “. Otvovorãt beŝe prost i bãrz: nikakãv. Zaŝtoto nikoj grad ne beŝe koncentriral tolkova mnogo vlast, graŝdanska, kolkoto imperski grad, a sled tova i religiozna, ot 538 g. nasam. Katolicizmãt se e razprostranil vãv vsjaka zemja na planetata, s izkljuãenie na Rusija, kãdeto iztoãnopravoslavnata vjara

go othvárli. Sled kato go privetstva, Kitaj sášto se bori s nego i go presledva. No toj vse ošte dominira nad celija Zapad i negovite razklonenija v Amerika, Afrika i Avstralija. Toj e vodeštijat svetoven religiozen turističeski obekt, privličašt posetiteli ot cjal svjat. Njakoi idvat, za da vidjat „drevni ruini“, drugi otivat tam, za da vidjat mjastoto, kădeto živejat papata i negovite kardinali.

Stih 1: 9: „ I posipaha glavite si s prah, plaeha i žaleeha, i vikaha, kazvajki: „Gorko, gore! Toja velik grad, v kojto vsički, koito imaha korabi po moreto, se bjaha obogatili ot bogatstvoto mu, bide razrušen za edin čas!“ “

Tova e tretoto povtorenie, kădeto sa săbrani vsički predišni izrazi, kakto i preciznostta „ za edin čas beše razrušen “. „ Velikijat grad, kădeto vsički, koito imat korabi v moreto, sa se obogatili ot negovija razkoš “. Obvinenieto stava mnogo jasno – naistina črez razkoša na papskija režim korabosobstvenicite sa se obogatili, kato sa donesli v Rim bogatstvata na sveta. Rim čerpi obogatjavaneto si ot spodeljaneto na blagata na svoite protivnici, ubiti ot večnija mu săjuznik, graždanskata monarhičeska vlast, nejnoto văorăženo krilo. Kato istoričeski primer imame smărtta na „tamplierite“, čiito blaga sa bili spodeljani meždú koronata na Filip Krasivija i rimokatoličeskoto duhovenstvo. Po-kásno tova šte băde slučajat s „protestantite“.

Stih 20: „ Radvajte se za neja, nebesa! I vie, svetii, apostoli i proroci, radvajte se sášto! Zaštoto Bog vi otmăsti, kato ja osădi. “

Duhăt kani nebesnite žiteli i istinskite svetii, apostolite i prorocite na zemjata, da se radvat na razrušenieto na rimskija Vavilon. Radostta sledovatelno šte băde săizmerima s bolkite i stradanijata, koito tja e pričnila ili e iskala da nakara slugite na Boga na istinata da iztărpjat, što se otnasja do poslednite izbrani, verni na osvetenata săbota.

Stih 21: „ Togava edin silen angel vze kamăk, goljam kato vodeničen kamăk, i go hvărli v moreto, kazvajki: „Taka silno šte băde srinat Vavilon, velikijat grad, i njama da se nameri večje. ““

Sravnienieto na Rim s „ kamăk “ podskazva tri idei. Părvo, papstvoto se konkurira s Isus Hristos, kojto samijat e simboliziran ot „ kamăk “ v Dan. 2:34: „ Ti gledaše, dokato edin kamăk se otkăsna bez răce, udari obraza v nozete mu ot željazo i glina i gi stroši. “ Drugi stihove v Biblijata sášto mu pripisvat tozi simbol na „ kamăk “ v Zah. 4:7; „ glaven krajăgălen kamăk “ v Ps. 118:22; Mat. 21:42; i Dejanija 4:11: „ Iisus e kamăkăt, kojto vie, zidarite, othvărlihte , no kojto stana glaven krajăgălen kamăk .“ Vtorata ideja e aljuzijata kăm papskata pretencija da nasledi apostol „ Petăr “; osnovnata pričina za „ uspeha na negovite načaninija i uspeha na negovite hitrosti “, nešta, osădeni ot Bog v Dan. 8:25. Tova e ošte po-vjarno, tăj kato apostol Petăr nikoga ne e bil glava na hristijanskata cărkva, tăj kato тази titla prinadleži na samija Isus Hristos. Papskijat „ trik “ sledovatelno e i „ lăža “. Tretoto predpoloženie se otnasja do imeto na papskata religiozna krepost, negovata prestižna bazilika, narečena „Sveti Petăr Rimski“, čiito mnogo skăpo stroitelstvo dovede do priemaneto na prodažbata na „indulgencii“, koeto go razobliči v očite na reformatorskija monah Martin Luter. Tova objasnenie ostava tjasno svărzano s vtorata ideja. Mjastoto na Vatikana e služil kato grobište, no predpolagaemata grobnica na Petăr, apostol Gospoden, vsăštност e bila тази na „Simon Petăr Magьosnikăt“, poklonnik i žrec na boga zmiya na ime Eskulap.

Vrăštajki se kăm našeto vreme, Duhăt prorokuva sreštu rimskija „ Vavilon “. Toj sravnjava bădeštoto mu uništôženie s obraza na „ goljam vodeničen kamăk “ ot „ kamăk “, kojto „ angel hvărlija v moreto

„ S тази илжустрација тој повдига срешту Рим обвинение, посочено в Матеј 18:6: „ А којто сáблазни едного от тези мalkи, които вјарват в Мене, за него би било по-dobre, ако му се окачи воденичен камáк на врата и тој потáне в морските дáлбини .“ I в неговија случај това не е сáблазнило само едного от тези мalkи, които вјарват в Него, а мношества. Едно нешто остава сигурно: ведна́ж „ унишóжено, никогa веќе нјама да се намери “. То никогa веќе нјама да навреди на никого.

Стих 22: „ I звукáт на арфисти, музиканти, флејтисти и трáбачи нјама веќе да се чува в теб; никoj, којто се занимава с нјакакáв занаят, нјама веќе да се чува в теб; звук на воденичен камáк нјама веќе да се чува в теб. “

Тогaва Духáт извиква музикалните звуци, които са изразјавали безгризieto и радостта на жителите на Рим. Ведна́ж унишóжени, те веќе нјама да се чува там. В дуhoven смисáл, това nameква за Бо́жиите пратеници, чиито думи са били чути сáс сáштија ефект кáто музикалните звуци на „ флејтистите или трáбачите “; образ, даден в притчата в Матеј 11:17. Това сáшто така извиква „ шумовете “, издавани от занаятчи, претоварени с работни порáчки, заштото от древен град са идвали само „ шумове “ от професионални дејности, сред които „ шумáт на воденичнiја камáк “, којто се е използвал за смилане на зáрни култури или за зато́чване на режéшти инструменти кáто сáрп и коса, но́жове и ме́чове; това веќе в древен halдејски Вавилон, според Јеремија 25:10.

Стих 23: „ Светлината на светилника нјама да свети в теб, нито ште се чува в теб глас на младоженец и на невеста; заштото твоите тáрговци бјаха големците на земјата и вси́чки народи бјаха измамени от твоите чари. “

„ Светлината на светилника нјама веќе да свети в теб. “ На дуhoven език Духáт предупредáва Рим, че светлината на Библијата веќе нјама да идва, за да му предлóжи шанс да бáде просветен, за да познае истината според Бoga. Образите от Јеремија 25:10 се повтарјат, но „ песните на младоженеца и bulkата “ tuk стават „ гласáт на младоженеца и bulkата, којто веќе нјама да се чува вáв вас “. Духовно това са гласовете на призивите, отпravenи от Христос и Неговото Избрано Сáбрание кáм изгубените ду́ши, за да могат те да бáдат обáрнати и спасени. Тази вáжможност ште изчезне за вiнaги след нејното унишóжение. „ Заштото твоите тáрговци бјаха големците на земјата .“ Именно чез сáблазнјаването на големците на земјата Рим успја да разшири католическата си религија до много народи на земјата. Тој ги използва кáто предстáвители на својата религиозна тáрговија. I резултатáт е, че „ вси́чки народи бјаха измамени от твоите магii “. Tuk Бог описва католическите литургии кáто „ магii “, които характеризират ези́ческите култове на дјаволски магьосници и ве́штици. Вјарно е, че кáто използва формални, повтарја́шти се формули и празни повтoreнија, католическата религија оставја мalko мјасто за Бог Сáздател да се изрази. Тој дори не се опитва да го направи, заштото му присва „ чу́жд бог “ в Дан. 11:39 и никогa не ја е признавал за slugинја; „nameстникáт на Бо́жија Син“, титлата на папата, следователно не е негов nameстник. Следва́штиј стих ште даде при́чината за това.

Стих 24: „ I заштото в неја се намери крáвта на прорoci и светии, и на вси́чки, които бјаха убити на земјата. “

„... i тáј кáто в неја бе́ше намерена крáвта на прорoci и светци “: Твáрд, негáвкaв, безчувствен и жéсток през цјалата си историја, Рим е поправил пáт чез крáвта на своите жéртви. Това е било вјарно за ези́ческiја Рим, но i за папскiја Рим, чиито противници са били убивани от care, просветените Бо́жии служители, които са се осмелили да осáдјат дјаволската му природа. Нјакои са били заштитени от Бог, кáто Уoлдо, Уиклиф и Лутер; други не са били i са завáршили живота си кáто мáченци на вјарата, на клadi, блокове, позорни стáлбове или

besilki. Proročeskata perspektiva da vidjat okončateľnato prekratjavane na dejstvieto mu može samo da radva nebesnite žiteli i istinskite svetci na zemjata. „... i na vsički onezi, koito sa bili izklani na zemjata “: Kojto i da napravi тази precenka, znae za kakvo govori, zaštoto e sledil dejstvijata na Rim ot osnovavaneto mu prez 747 g. pr.n.e. Globalnata situacija na poslednite dni e poslednijat plod, poroden ot zavladjavaštija i dominirašt Zapad nad drugite narodi na zemjata. Monarhičeskijat, a sled tova i republikanskijat Rim pogālna narodite na zemjata, kojato pokori. Modelāt na tova obštstvo ostana tozi na 2000 godini istinsko i lāžljivo hristijanstvo. Sled ezičeskija Rim, papskijat Rim razruši obraza na Hristovija mir i otne ot čovečestvoto modela, kojto bi donesāl štastie na narodite. Kato opravda klaneto na istinskite agneta, učenicite na Isus Hristos, toj propravi pātja za religiozni sblāšāci, koito vodjat čovečestvoto kām užasjavašta, genocidna treta svetovna vojna. Ne e bez pričina normata na klane da se demonstrira publično ot vāorāženi isljamski grupirovki. Tazi omraza kām isljama e zakāsnjal otgovor na vojnite ot krāstonosnite pohodi, započnati ot Urban II ot Klermon-Feran na 27 noemvri 1095 g.

Stih 1: „ Sled tova čuh silen glas ot goljamo množestvo na nebeto, koeto kazvaše: „Aliluja! Spasenie, slava i sila prinadležat na našija Bog. “

Prodžlavajki ot predišnata glava 18, izkopenite i spaseni izbrani se ozovavat v nebeto, nosejki „ novoto ime “, koeto oboznačava novata im nebesna priroda. Caruvat radost i veselie i vernite nebesni angeli vžhvaljavat spajavaštija Bog. Tazi „ tälpa “ „ Goljamo množestvo “ se različava ot „ množestvoto, koeto nikoj čovek ne možeše da izbroi “, spomenato v Otkr. 7:9. To predstavljava sšbirane na svetite nebesni angeli na Boga, koito vžveličavat Negovata „ slava “, zaštoto v stih 4 zemnite izbranci, simbolizirani ot „ 24-mata starejšini “, šte otgovorjat i šte potvrdjat pridržaneto si kām izrečente dumi, kazvajki: „ Amin! “, koeto označava: Naistina!

Redāt na terminite „ spasenie, slava, sila “ ima svojata logika. „ Spasenie “ e dadeno na zemnite izbrani i na svetite angeli, koito sa dali „ slava “ na Boga Sāzdatel, kojto, za da gi spasi, e prizoval svojata božestvena „ sila “, za da uništoži obštite vragove.

Stih 2: „ Zaštoto istinni i pravedni sa Negovite sādbi; poneže Toj osādi goljamata bludnica, kojato razvrštavaše zemjata s bludstvoto si, i otmāsti za krāvta na slugite Si ot nejnata rāka. “

Izbranite, koito spodeljaha žaždata za istina i istinska spravedlivost, sega sa napālno udovletvoreni i osāstestveni. V sljapoto si bezumie čovečestvoto, otkāsnato ot Boga, si misleše, če može da donese štastie na poslednite narodi, kato smekči standarta na svojata spravedlivost; samo zloto se vžpolzvaše ot tozi izbor i, podobno na gangrena, to zavladja cjaloto čoveško tjalo. Dobrijat i milostiv Bog pokazva v sādā si nad „ Vavilon Veliki “, če tozi, kojto nanasja smārt, trjabva da ponese smārt. Tova ne e akt na nečestie, a akt na spravedlivost. Taka, kogato veče ne znae kak da nakaže vinovnite, spravedlivostta se prevrāšta v nespravedlivost.

Stih 3: „ I te kazaha vtori pāt: Aliluja! ...i dimāt ot nego se izdiga do večni vekove. “

Obrazāt e podveždašt, zaštoto „ dimāt “ ot ogānja, kojto uništožava Rim, šte izčezne sled negovoto razrušenje. „ Vekove na vekovete “ oboznačava principa na večnostta, kojto se otnasja samo za pobeditelite vāv vseobštite nebesni i zemni izpitanija. V tozi izraz dumata „ dim “ predpolaga razrušenje, a izrazāt „ vekove na vekovete “ mu pridava večen efekt, toest okončatelno razrušenje; toj nikoga njama da se izdigne otnovo. Vsāštност, v naj-lošija slučaj, „ dimāt “ može da se izdigne v sāznanieto na živite kato spomen za slavno božestveno dejstvie, izvāršeno ot Bog sreštu Rim, kārjavija vrag.

Stih 4: „ I dvadeset i četirimata starejšini i četirite živi sāšttestva padnaha i se pokloniha na Boga, Kojto sedeše na prestola, kazvajki: Amin! Aliluja! “

Naistina! Slava na Jahve! ... kazvat zaedno izkopenite na zemjata i svetovete, koito sa ostanali čisti. Poklonenieto pred Boga se harakterizira s poklonenie; zakonna forma, zapazena izključitelno za Nego.

Stih 5: „ I ot prestola dojde glas, kojto kazvaše: Hvalete našija Bog, vsički Negovi slugi, vie, koito Mu se boite, malki i golemi! “

Tozi glas e glasät na „ Mihail “, Isus Hristos, dve te nebesni i zemni izraženija, pod koito Bog se razkriva na svoite säzdanija. Isus kazva: „ vie, koito se bojahte ot Nego “, kato po tozi naçin napomnja za „ straha “ ot Boga, iziskvan v pärvoto angelsko poslanie ot Otkrovenie 14:7. „ Strahät ot Boga “ samo obobštava inteligentnoto otnošenje na edno säzdanie käm negovija Säzdatel, kojto ima vlastta nad života i smärtta nad nego. Kakto Biblijata uçi v 1 Joan 4:17-18: „ säväršenata ljubov izgonva straha “: „ Kakto e Toj, taka sme i nie v tozi svjat. V tova ljubovta e usäväršenstvana v nas, za da imame drážnovenie v denja na säda. V ljubovta njama strah, a säväršenata ljubov izgonva straha; zaštoto strahät e svärzan s nakazanie, a kojto se boi, ne e usäväršenstvan v ljubovta. “ Po tozi naçin, kolkoto poveçe izbranijat obiça Boga, tolkova poveçe mu se podçinjava i tolkova po-malko priçini ima da se strahuva ot Nego. Izbranite sa izbrani ot Bog izmeždu smirenite, kato apostolite i smirenite učenici, no säšto i izmeždu velikite, kato velikija car Navuhodonosor. Tozi car na carete ot svoeto vreme e perfekten primer za tova kak, kolkoto i velik da e sred horata, edin car e samo slabo säzdanie pred Vsemogäštija Bog Säzdatel.

Stih 6: „ I çuh kato glas na goljamo množestvo, kato šum ot mnogo vodi i kato glas ot silni grämotevici, koito kazvaha: Aliluja! Zaštoto Gospod, našijat Bog Vsemogäšti, caruva. “

Tozi stih säçetava veçe videni izrazi. „ Goljamoto množestvo “, sravneno s „ šuma na mnogo vodi “, e predstaveno ot negovija Säzdatel v Otkr. 1:15. „ Glasovete “, koito govornjat, sa tolkova „ mnogo “, çe mogat da bädät sravneni samo s tätenovete, s „ šuma na gräm. “ „ Aliluja! Zaštoto Gospod, našijat Bog Vsemogäšti, caruva. “ Tova poslanie beleži dejstvieto na „ sedmata träba “ v Otkr. 11:17: „ kazvajki: Blagodarim Ti, Gospodi Bože Vsemogäšti, Kojto si i Kojto beše, zaštoto si vzel goljamata Si sila i si caruval. “

Stih 7: „ Neka se radvame i likuvame i da Mu otdadem slava, zaštoto svatbata na Agneto dojde i žena Mu se e prigotvila. “

„ Radostta “ i „ veselieto “ sa napälno opravdani, zaštoto vremeto na „ bitkata “ e priključilo. V nebesnata „ slava “, „ bulkata “, Säbranieto na izkopenite izbrani na zemjata se e prisäedinilo käm svoja „ Mladoženec “, Hristos, živija Bog „ Mihail “, Jahve. V prisästvieto na vsički svoi nebesni prijateli, izkopenite i Isus Hristos šte praznuvat „ svatbenija “ pir, kojto gi obedinjava. „ Bulkata se e podgotvila “, kato e väzstanovila vsički božestveni istini, koito katoličeskata vjara e napravila da izçeznat v svojata versija na hristijanskata vjara. „ Podgotovkata “ e dälga, izgradena värhü 17 veka religiozna istorija, no osobeno sled 1843 g., datata na načaloto na božestvenoto iziskvane za različnite väzstanovjavanja, koito sa stanali nezamenimi, toest vsički istini, koito ne sa väzstanoveni ot presledvanite protestantski reformatori. Zaväršvaneto na тази podgotovka beše izväršeno ot poslednite disidentski adventisti ot sedmija den, koito ostanaha v odobrenieto na Bog i svetlinata, kojato Isus im dade, do kraja i veçe do načaloto na 2021 g., kogato piša тази versija na negovite svetlini.

Stih 8: „ I na neja se dade da se obleče väv fin vison, čist i bjäl. Zaštoto fin vison sa pravednite dela na svetiite. “

„ Finijat len “ se otnasja do „ pravednite dela na „ istinskite posledni “ svetii “ . Tezi „ dela “, koito Bog nariça „ pravedni “, sa plodät na božestvenite otkrovenija, davani posledovatelno ot 1843 g. i 1994 g. Tova delo e poslednijat plod, kojto razkriva božestvenite vdähnovenija, dadeni ot 2018 g. nasam na onezi, koito Toj obiça, blagoslavja i „ podgotvja “ za „ svatbata “, spomenata v tozi stih. Ako Bog

blagoslavja „ pravednite dela “ na Svoite istinski „ svetii “, naprotiv, Toj proklina i se bori, dokato ne go uništoži, s lagera na lažlivate svetii, čiito „ dela “ bjaha „nepravedni“.

Stih 9: „ I angelät mi kaza: Napiši: Blaženi sa pokanenite na svatbenata večerja na Agneto! I toj mi kaza: Tova sa istinskite dumi na Boga .“

Tova blaženstvo se dava na svetiite, izkupeni črez krävta na Isus Hristos, čiito pioneri sa bili zasegnati ot tazi ot Dan. 12:12 (Blaženi sa onezi, koito čakat do 1335 dni) na pionerite, koito šte bädat točno simbolizirani ot „ 144 000 “ ili 12 X 12 X 1000 ot Otkr. 7. Vlizaneto v nebeto za večnostta naistina e pričina za goljamo štastie, koeto šte napravi božestveno „ štastlivi “ onezi, koito šte imat tozi šans. Kšmetät ne e edinstvenijat faktor za polzvine na tazi privilegija, no predloženieto za spasenie ni se predlaga ot Bog kato „vtori šans“ sled nasledjavaneto i osäždaneto na pärvorodnija grjah. Obeštaniето za spasenie i bädēsti nebesni radosti e potvrđeno kato tova na Božija usTEN angažiment, dostoen za našata vjara, zaštoto Toj trajno spazva obeštaniјata si. Izpitanijata na poslednite dni šte iziskvat sigurnost, v kojato sämnienieto veče njama da ima mjasto. Izbranite šte trjabva da razčitat na vjara, izgradena vārhu razkritite Božii obeštaniјa, zaštoto tova, koeto e pisano, e pärho izgovoreno. Eto zašto Bibliјata, Svetoto pisanie, se nariča: Božieto slovo .

Stih 10: „ I padnah v krakata mu, za da mu se poklonja. No toj mi kaza: „Gledaj da ne praviš tova! Az säm säslužitel tvoj i na bratјata ti, koito imat svidetelstvoto na Isus. Pokloni se na Boga. Zaštoto svidetelstvoto na Isus e duh na proročestvoto. “

Bog izpolzva greškata na Joan, za da ni razkrie svoeto osäždane na katoličeskata vjara, kojato uči svoite členove na tozi vid poklonenie na säzdanijata. No toj säšto taka nasočva vnimanieto si kām protestantskata vjara, kojato säšto izvāršva tazi greška, kato počita ezičeskija „den na slānceto“, nasleden ot Rim. Angelät, kojto mu govori, nesämneno e „Gavriil“, tozi, kojto otgovarja za božestvena misija, blizka do Boga, kojto veče se e javil na Daniil i Marija, „surogatnata“ majka na Isus. Kolkoto i visokopostaven da e, „Gavriil“ svidetelstva za säšto smirenie kato Isus. Toj pretendira samo za titlata „ säslužitel “ na Joan do poslednija disidentski adventen izbranik ot poslednoto vreme. Ot 1843 g. izbranite imat säš sebe si „ svidetelstvoto na Isus “, koeto spored tozi stih oboznačava „duha na proročestvoto“. Njakoi adventisti, za svoja sobstvena vreda, sa ograničili tozi „ duh na proročestvoto “ do deloto, izvāršeno ot Elän G. Uajt, Gospodnija pratenik, meždu 1843 i 1915 g. Po tozi način te samite sa postavili granica na svetlinata, dadena ot Isus. „ Duhät na proročestvoto“ obače e postojanen dar, kojto e rezultat ot istinska vrāzka meždu Isus i negovite učenci i kojto se osnovava predi vsičko na rešenieto mu da poveri misija na služitel, kogoto izbira s celija avtoritet na svojata božestvenost. Tova delo svidetelstva za tova: „duhät na proročestvoto “ e vse ošte mnogo aktiven i može da prodälži do kraja na sveta.

Stih 11: „ I vidjah nebeto otvoreno i eto, bjäl kon. I Onzi, Kojto jazdeše na nego, se naričaše Veren i Istinen, i Toj sädi i vojuva po pravda. “

V tazi scena Duhät ni vrāšta na zemjata, predi okončatelnata pobeda i uništoženie na „ Vavilon Veliki “. Duhät iljustrira momenta, v kojto pri zavrāštaneto si slavnijat Hristos se izpravja sreštu zemnite buntovnici. V proslavenija Isus Hristos Bog izliza ot svojata nevidimost: „ nebeto se otvarja “. Toj se pojavjava v obraza na „ pärvija pečat “ ot Otkr. 6:2, kato ezdač, toest Vodač, kojto e trāgnal „ da pobeždava i da pobeždava “, jazdešt na „ bjäl kon “, obraz na negovija lager, beljazan ot čistota i svjatost. Imeto „ veren i istinski “, koeto Toj si dava v tazi scena, postavja dejstvieto v prodälženieto

na poslednoto vreme, prorokuvano s imeto „Laodikija“ v Otkr. 3:14. Tova ime označava „säden narod“, koeto se potvårdzava tuk ot točnostta: „Toj sädi“. Kato utočnjava, že toj „se bori s pravda“, Duhät napomnja za momenta na „bitkata Armagedon“ ot Otkr. 16:16, v kojato toj se bori sreštu lagera na nespravdedlivostta, voden ot djavola i obedinen ot počitta, otdadena na „denja na slänceto“, nasleden ot Konstantin I i rimokatoličeskite papi.

Stih 12: „Očite Mu bjaha kato oghnen plamäk; i na glavata Mu imaše mnogo koroni; i imaše napisano ime, koeto nikoj ne znaeše osven Nego Samija.“

Poznavajki konteksta na scenata, možem da razberem, že „očite mu“, sravneni s „oghen plamäk“, gledat kãm celite na gneva mu, obedinenite buntovnici, „podgotveni za bitka“ ot Otkr. 9:7-9, toest ot 1843 g. Značienieto na „mного diademi“, noseni na „glavata mu“, šte bãde dadeno v stih 16 na тази glava: toj e „Car na carete i Gospod na gospodarite“. Negovoto „pisano ime, koeto nikoj ne znae osven nego samija“, oboznačava negovata večna božestvena priroda.

Stih 13: „I Toj beše oblečen v dreha, potopena v kräv; i imeto Mu e Božieto Slovo.“

Tazi „dreha, potopena v kräv“, oboznačava dve nešta. Pãrvoto e Negovata pravednost, kojato Toj e pridobil, kato e proljal sobstvenata si „kräv“ za izkuplenieto na Svoite izbrani. No тази žertva, dobrovolno napravena ot Nego, za da spasi Svoite izbrani, iziskva smãrtta na tehните agresori i presledvači. Negovata „dreha“ otnovo šte bãde pokrita s „kräv“, no tozi pãt šte bãde тази na Negovite vragove, „stãpkani v lina na grozdeto na Božija gnjav“, spored Isaja 63 i Otkrovenie 14:17-20. Tova ime „Slovoto Božie“ razkriva žiznenovažnoto značienie na zemnoto služenie na Isus i Negovite otkrovenija, dadeni posledovatelno na zemjata i ot nebeto sled Negovoto vãzkresenie. Našijat Spasitel e bil samijat Bog, skrit v zemen oblik. Negovoto prodãlžavašto učenje, polučeno ot Negovite izbrani, šte napravi cjalata razlika meždú spasenija lager i izgubenija lager.

Stih 14: „Nebesnite vojski Go posledvaha na beli kone, oblečeni v bjäl i čist len.“

Obrazät e slaven, „bjäloto“ na čistotata karakterizira svetostta na Božija lager i negovite množestvo verni angeli. „Finijat len“ razkriva tehните „pravedni“ i čisti dela.

Stih 15: „I ot ustata Mu izleze ostãr meč, za da porazi s nego narodite; i Toj šte gi upravljava s željazna tojaga; i Toj šte stãpče lina na jarostnija gnjav na Vsemogãštija Bog.“

„Božieto slovo“ se otnasja do Biblijata, negovoto svjato „slovo“, koeto e säbralo negovite učenija, nasočvašti izbranite v negovata božestvena istina. V denja na negovoto zavrãštane „Božieto slovo“ idva kato „ostãr meč“, za da umãrtvi negovite nepokorni, sporešti i svadlivi vragove, gotovi da prolejat krãvta na poslednite mu izbrani. Uništoženieto na vragovete mu osvetljava izraza „toj šte gi upravljava s željazna tojaga“, kojto säšto taka oboznačava deloto na säd, izvãršeno ot izbranite, koito šte pobjedjat spored Otkr. 2:27. Planät za božestveno otmãštenie, narečen „rekolta“ v Otkr. 14:17 do 20, e otnovo potvãrden tuk. Tazi tema e razvita v Is. 63, kãdeto Duhät utočnjava, že Bog dejstva sam, bez čovek s nego. Pričinata e, že izbranite, veče dovedeni do nebeto, ne stavat svideteli na dramata, kojato porazjava buntovnicite.

Stih 16: „I imaše na drehata Si i na bedroto Si napisano ime: Car na carete i Gospod na gospodarite.“

„Drehata“ se otnasja do delata na živo sáštestvo, a „bedroto mu“ podskazva za negovata sila i mošt, zaštoto važen detajl e, če toj se pojavjava kato ezdač, a za da stoi na kon, muskulite na „bedrata“, naj-golemite u čoveka, sa podloženi na izpitanie i pravjat dejstvieto vāzmožno ili ne. Obrazāt mu kato ezdač e bil važen v minaloto, tāj kato tova e bil oblikāt, kojto sa priemali voinite bojci. Dnes ni ostava simvolikata na tozi obraz, kojto ni kazva, če ezdačāt e učitel, kojto dominira nad grupa čoveški sáštestva, simvolizirani ot jazdenija „kon“. Tozi, na kojto Isus jazdi, se otnasja do negovite izbranici, razprāsnati po cjalata zemja. Negovoto ime „Car na carete i Gospodar na gospodarite“ predstavljava temata za istinska uteha za negovite ljubimi izbranici, podloženi na nespravedlivija diktat na carete i gospodarite na zemjata. Tazi tema zaslužava pojasnenie. Modelāt na zemnoto carstvo ne e bil sāzdaden na principite, odobreni ot Bog. Vsāštnost Bog e dal na Izrael, spored negovoto iskane, da bāde upravljavan na zemjata ot car, citiram, „kakto drugite narodi“ ezičnici, koito sa sáštestvuvali po tova vreme. Bog odgovori samo na molbata na tehните zli sārca. Zaštoto na zemjata naj-dobrijat ot carete e samo „merzko“ sáštestvo, koeto „žāne tam, kādeto ne e sjal“, i tozi, kojto poznava Bog, ne čaka da bāde svalen ot naroda si, za da se reformira. Modelāt, predstaven ot Isus, osāžda modela, predavan na zemjata ot pokolenie na pokolenie ot glupavi, neveži i zli hora. V nebesnija svjat na Bog vodačāt e sluga na svoja narod i toj čerpi cjalata si slava ot nego. Ključāt kām sāvāšenoto štastie e tam, zaštoto nikoe živo sáštestvo ne strada zaradi bližnija si. V slavnoto si zavrāštane Isus idva da uništoži zlite care i gospodari i tjahnata zloba, kojato te mu pripisvat, kato tvārdjat, če caruvaneto im e božestveno pravo. Isus šte gi nauči, če tova ne e taka; ne samo tjah, no i masite ot čovečestvoto, koito opravdavat svojata nespravedlivost. Tova e objasnenieto na „pritchata za talantite“, kojato sled tova se izpāljava i prilaga.

Sled konfrontacijata

Stih 17: „I vidjah edin angel, stojašt na slānceto; i toj izvika sās silen glas, kazvajki na vsički ptici, koito letjat posred nebeto: Elate, sāberete se na goljamata Božija večerja.“

Isus Hristos „Mihail“ idva v obraza na slānceto, simvol na božestvenata svetlina, za da se bori s lāžehristijanite, počitašti boga na slānceto, kojto opravdava promjanata na denja za počivka, napravena ot imperator Konstantin I. V konfrontacijata si s Hristos Bog, te šte otkrijat, če živijat Bog e po-strašen ot tehniya bog na slānceto. S visok glas Isus Hristos svikva tālpa ot mesojadni ptici.

Zabeležka : Trjabva otnovo da otbeleža, če buntovnicite ne želajat sāznatelno i dobrovolno da se poklanjat na slānčevoto božestvo, no podcenjavat fakta, če za Bog pārvijat den, kojto počitat za sedmičnata si počivka, zapazva petnoto na minalata si ezičeska praktika. Po sāštija načın, tehniyat izbor razkriva goljamo prezrenie kām reda na vremeto, kojto Toj e ustanovil ot načaloto na sātvoreniето na zemjata. Bog broi dnite, otbeljazani ot vārteneto na Zemjata okolo osta ì. V svoite namesi za svoja narod Izrael, Toj pripomni reda na sedmicata, kato posoči, kato go nareče sedmija den, narečen „Sābat“. Mnozina vjarvat, če mogat da bādat opravdani ot Bog zaradi svojata iskrenost. Nito iskrenostta, nito ubeždenieto imat njakakva stojnost za onezi, koito osporvat istinata, jasno izrazena ot Bog. Negovata istina e edinstvenijat standart, kojto pozvoljava pomirenje črez vjara v dobrovolnata žertva na Isus Hristos. Ličnite mnjenja ne se čuvat ili priznavat ot Boga Sāzdatel, Biblijata potvrždava tozi princip s tozi stih ot Isaja 8:20: „Kām zakona i kām svidetelstvoto! Ako ne govorjat taka, njama da ima zora za naroda.“

Dva „ piršestva “ sa prigrutveni ot Bog: „ svatbenoto piršestvo na Agneto “, čii to gosti sa samite izbrani pootdelno, tãj kato kolektivno te predstavljavat „ Nevestata “. Vtorijat „ piršestvo “ e ot makabrezen tip i polzvatelite mu sa samo „ hištni ptici “ – lešojadi, kondori, hvãrčila i drugi vidove ot roda.

Stih 18: „ Za da jam mesata na care i mesata na hiljadnici, i mesata na silni mãže, i mesata na kone i na onija, koito jazdjat na tjah, i mesata na vsički čoveci, svobodni i robi, malki i golemi. “

Sled uništoženieto na cjaloto čovečestvo, njama da ima koj da pogrebe telata pod zemjata i spored Jeremija 16:4 „ te šte bãdat razprãsnati kato tor po zemjata “. Neka namerim celija stih, kojto ni uči za sãdbata, kojato Bog e zapazil za onezi, koito proklina: „ Te šte umrat, izmãčvani ot bolesti; njama da im se dadat sãlzi, nito pogrebenie; te šte bãdat kato tor po zemjata; šte zaginat ot meč i ot glad; i trupovete im šte bãdat hrana za nebesnite ptici i zemnite zverove. “ Spored izbrojavaneto, predstaveno ot Duha v tozi stih 18, nikoj čovek ne izbjagva smãrtta. Spomnjam si, če „ konete “ simbolizirat narodite, vodeni ot tehните graždanski i religiozni vodači spored Jakov 3:3: „ Ako složim juzdata v ustata na konete, za da ni se podčinjavat, nie sãšto taka upravljavame cjaloto im tjalo. “

Stih 19: „ I vidjah zvjara i zemnite care, i vojskite im, sãbrani zaedno, za da vojuvat protiv Jazdeštija na konja i protiv vojskata Mu. “

Vidjahme, če „ bitkata Armagedon “ e bila duhovna i če na zemjata nejnijat aspekt se e sãstojal v postanovjavane na smãrtta na vsički posledni istinski robi na Isus Hristos. Tova rešenje e bilo vzeto predi zavrãštaneto na Isus Hristos i buntovnicite sa bili sigurni v svoja izbor. No v momenta na vlizaneto mu v sila nebesata se otvorili, razkrivajki božestvenija otmãstitel Hristos i negovite angelski armii. Ottogava natatak veče njamalo vãzmožnost za bitka. Nikoj ne može da se bori s Boga, kogato Toj se pojavi, i rezultatãt e tova, koeto ni razkri Otkr. 6:15-17: „ Zemnite care, golemcite, voenačalnicite, bogatite, silnite, vseki rob i vseki svoboden se skriha v pešterite i v skalite na planinite. I kazaha na planinite i skalite: Padnete vãrhu nas i ni skrijte ot liceto na Tozi, Kojto sedi na prestola, i ot gneva na Agneto! Zaštoto e došãl velikijat den na Negovija gnjav i koj šte može da ustoi? “ Na poslednija vãpros otgovorãt e: izbranite, koito šťjaha da bãdat ubiti ot buntovnicite; izbrani, osvetei čřez vernostta si kãm svjatata sãbota, kojato prorokuva pobedata na Isus nad vsički Negovi vragove i tezi na Negovite izkupeni.

Stih 20: „ I zvjarãt bide hvanat, i s nego lãžeprorokãt, kojto vãršeše pred nego znamenija, s koito zabluždavaše onezi, koito bjaha prieli belega na zvjara i onezi, koito se bjaha poklonili na obraza mu; i dvamata bjaha hvãrleni živi v ognenoto ezero, koeto gori sãs sjara. “

Vnimanie! Duhãt ni razkriva okončatelna sãdba na Strašnija sãd, dokato Bog go podgotvja za „ zvjara i lãžeproroka “, a imenno katoličeskata vjara i protestantskata vjara, kãm koito se prisãedinjavat lãžeadventistite ot 1994 g. nasam. Zaštoto „ ezeroto, gorjašto s ogãn i sjara “, šte pokrie zemjata edva v kraja na sedmoto hiljadoletie, za da uništoži i uništoži grešnicite okončatelno sled Strašnija sãd. Tozi stih ni razkriva čudnoto značenje na sãvãršenata spravedlivost na našija Sãzdatel Bog. Toj ustanovjava razlikata meždú istinski otgovornite i izmamenite, no vinovni žertvi, zaštoto te sa otgovorni za svoja izbor. Religioznite vlastnici sa „ hvãrleni živi v ognenoto ezero “, zaštoto, spored Otkr. 14:9, te sa podbudili mãžete i ženite na zemjata da počitat „ belega na zvjara “, čieto nakazanie e bilo objaveno.

Stih 21: „ A ostalite bjaha izbiti s meča na Jazdeštija na konja, kojto izlizaše ot ustata Mu; i vsičkite ptici se nasitiha s mesata im. “

Tezi „ drugi “ sa nehristijanski ili nevjaraški hora, koito sa posledvali međunarodnoto dviženie i sa se podčinili na obštata zapoved bez lično učastie v dejstvijata, izvāršvani ot hristijanskite religiozni buntovnici. Nepokriti ot pravednostta na proljatata ot Isus Hristos krāv, te ne preživjavat zavrāštaneto na Hristos, no vāpreki tova sa ubiti ot Negovoto slovo, simbolizirano ot „ meča, kojto izleze ot ustata Mu “. Tezi padnali sāštestva, očevidci na pojavata na istinskija Bog, šte dojdāt na Strašnija sād, no njama da pretārpjat stradanieto na prodāžitel'nata smārt v „ognoto ezero “, zapazeno za velikite religiozni vinovnici, aktivni v bunta. Sled kato bādāt izpraveni pred slavata na velikija Bog Sāzdatel, Velikija Sādija, te šte bādāt vnezapno uništoženi.

Otkrovenie 20:

hiljadata godini ot sedmoto hiljadoletie

i Strašnija sād

Nakazanieto na djavola

Stih 1: „ I vidjah angel da sliza ot nebeto, kojto dāržeše v rākata si ključa na bezdnata i goljama veriga. “

„ Angel “ ili Boži pratenik „ sliza ot nebeto “ na zemjata, kojato, lišena ot vsički formi na zemen život, čoveški i životinski, tuk priema imeto si „ bezdna “, koeto ja oboznačava v Bitie 1:2. „ Ključāt “ otvarja ili zatvarja dostāpa do tazi pusta zemja. A „ goljamata veriga “, dāržana v „ rākata mu “, podskazva, če edno živo sāštestvo šte bāde okovano kām pustata zemja, kojato šte stane negov zatvor.

Stih 2: „ Toj hvana zmeja, starovremennata zmija, kojato e Djavolāt i Satana, i go vārza za hiljada godini. “

Izrazite, koito oboznačavat „ Satana “, buntovnija angel, v Otkr. 12:9, sa citirani otnovo tuk. Te ni napomnjat za negovata mnogo visoka odgovornost za stradanijata, porodeni ot negovija buntarski karakter; stradanija i fizičeski i moralni bolki, naloženi na čoveškite sāštestva ot vlastnicite, podčineni na negovite vdāhnovenija i vlijanija, zaštoto te bjaha sāšto tolkova zli, kolkoto i toj. Kato „ drakon “ toj upravljavaše ezičeskija imperski Rim, a kato „ zmija “ – papskija hristijanski Rim, no razobličen po vreme na Reformacijata, toj se dāržeše otnovo kato „ drakon “, služešt na vāorāženite katoličeski i protestantski ligi i „dragonadite“ na Lui XIV. Ot lagera na demoničnite angeli „ Satana “ e edinstvenijāt oceljal, očakvašt izkupitel'nata si smārt na Strašnija sād, toj šte ostane živ ošte „ hiljada godini “ izoliran, bez nikakāv kontakt s kakvoto i da e sāštestvo, na zemjata, kojato se e prevārnala v bezformen i prazen pustinen zatvor, naselen samo s razlagašti se trupove i kosti na hora i životni.

Angelät na bezdnata na opustošenata zemja: Razrušiteljat ot Otkr. 9:11 .

Stih 3: „ I go hvärli v bezdnata, zatvori go i go zapečata, za da ne mami veče narodite, dokato se sväršat hiljadata godini; i sled tova trjabva da bāde razvārzan za malko vreme. “

Dadenijat obraz e točen, Satana e postaven na pustata zemja pod pokrivalo, koeto mu preči da dostigne do nebeto; taka če toj se okazva podvlasten na ograničenijata na čoveškata norma, čijato zaguba e pričinił ili nasārčil. Drugite živi sštestva, nebesnite angeli i horata, koito sa stanali angeli na svoj red, sa nad nego, toest v nebeto, do koeto toj veče njama dostāp sled pobedata na Isus Hristos nad greha i smārta. No položenieto mu se e vložilo, zaštoto toj veče njama kompanija, nito angel, nito čovek. V nebeto sa „ narodite “, koito tozi stih citira, bez da se spomenava „na zemjata“. Tova e taka, zaštoto izkupenite ot tezi narodi sa vsički v nebeto v Božieto carstvo. Po tozi način se razkriva roljata na „ verigata “; tja go prinuždava da ostane sam i izoliran na zemjata. V Božijata programa djavolät šte ostane zatvoren za „ hiljada godini “, v kraja na koito šte bāde osvoboden, imajki dostāp i kontakt s nečestivite mārvtvi, vāzkreseni vāv vtoro vāzkresenie, za „ vtorata smārt “ na poslednija sād, na zemjata, kojato sled tova šte bāde, za moment, otnovo naselena. Toj otnovo šte pokori osādenite buntovni narodi v naprazen opit da se bori sreštu izkupenite sveti angeli i Isus Hristos, velikija Sādija.

Izkupenite sādjat nečestivite

Stih 4: „ I vidjah prestoli, i na sedjaštite na tjah be dadena vlast da sādjat. Vidjah i dušite na obezglavenite zaradi svidetelstvoto za Isus i zaradi slovoto Božie, koito ne se pokloniha na zvjara, nito na obraza mu, nito prieha belega mu na čelata si ili na rācete si. I te oživjaha i caruvaha s Hristos hiljada godini .“

„ Tezi, koito sedjat na tronove “, imat carskata „ sila “ da sādjat . Tova e važen ključ kām razbiraneto na značenieto, koeto Bog dava na dumata „ car “. Segaj, v Svoeto carstvo, v Isus Hristos „ Mihail “, Bog spodelja Svoja sād s vsički svoi čoveški sādžanija, izkupeni ot zemjata. Sādāt na nečestivite na zemjata i na nebeto šte bāde kolektiven i spodelen s Boga. Tova e edinstvenijat aspekt na carstvoto na izkupenite izbrani. Gospodstvoto ne e zapazeno za edna kategorija izbrani, a za vsički, i Duhāt ni napomnja, če vāv vremeto, koeto e izminalo na zemjata, e imalo pārvite užasni ubijstveni gonenija, koito toj izvikva, citirajki: „ dušite na onezi, koito bjaha obezglaveni zaradi svidetelstvoto na Isus i zaradi slovoto Božie “; Pavel beše edin ot tjah. Po tozi način Duhāt izvikva hristijanskite žertvi na rimskoto ezičestvo i netolerantnata rimska papska vjara, dejstvašta mežu 30 i 1843 g. Sled tova toj se nasočva kām poslednite izbrani, zaplašeni sās smārt ot „ zvjara, kojto se izdiga ot zemjata “ ot Otkr. 13:11-15, v poslednija čas na zemnoto vreme; prez 2029 g. do pārvija den na proletta, kojto predšestva Pasha prez 2030 g.

V sātvetstvije s objavjavaneto na „ sedmata trāba “ v Otkr. 11:18, „ došlo e vremeto da se sādjat mārvtvite “ i tova e celta na vremeto na „ hiljadata godini “, spomenato v tozi stih 4. Tova šte bāde zanimanieto na izkupenite, koito sa vlezli v Božijata nebesna večnost. Te šte trjabva da „ sādjat “ nečestivite hora i padnalite nebesni angeli. Pavel zajavjava v 1 Kor. 6:3: „ Ne znaete li, če šte sādım angeli? Kolko poveče šte sādım neštata na tozi život? “

Vtoroto väzkresenie za padnalite buntovnici

Stih 5: „ Drugite märtvi ne oživjaha, dokato ne se sväršiha hiljadata godini. Tova e pärvoto väzkresenie. “

Pazete se ot kapana! Izrečienieto „ Ostanalite märtvi ne oživjaha, dokato ne se sväršiha hiljadata godini “ predstavljava skoba, a izrazät, kojto ja sledva „ Tova e pärvoto väzkresenie “, se otnasja do pärvite märtvi v Hristos, väzkräsnali v načaloto na citiranite „ hiljada godini “. Skobata, bez da ja nazovava, izvikva predizvestieto za vtoro „ väzkresenie “, zapazeno za nečestivite märtvi, koito šte bädat väzkreseni v kraja na „ hiljadata godini “ za poslednija säd i smärtnoto nakazanie v „ ognenoto i župelnoto ezero “; koeto osäšttestvjava „ vtorata smärt “.

Stih 6: „ Blažen i svjat e onzi, kojto učastva v pärvoto väzkresenie! Nad takiva vtorata smärt njama vlast; no te šte bädat sveštenici na Boga i na Hristos i šte caruvat s Nego hiljada godini. “

Tozi stih obobštava mnogo prosto razkritija praveden säd na Boga. Blaženstvoto e adresirano do istinskite izbrani, koito učastvat v načaloto na „ hiljadata godini “ väv „ väzkresenieto na märtvite v Hristos “. Te njama da dojdät na säd, a samite šte bädat sädii v säda, organiziran ot Boga, na nebeto, za „ hiljada godini “. Objavenoto „ caruvane “ na „ hiljada godini “ e samo „ caruvane “ na sädijska dejnost i e ograničeno do tezi „ hiljada godini “. Sled kato sa vlezli väv večnostta, izbranite ne e nužno da se strahuvat ili da stradät ot „ vtorata smärt “, zaštoto naprotiv, te šte ja nanemat na osädenite nečestivi märtvi. I znam, če tova sa naj-golemite i naj-zli, žestoki i ubijstveni religiozni prestäpnici. Izbranite sädii šte trjabva da opredeljat prodälžitelnostta na stradaniето, koeto vsjako ot osädenite säšttestva trjabva da preživее pootdelno v procesa na tjahnoto uništöženie ot „ vtorata smärt “, kojato njama ništo obštö s nastojaštata pärvä zemna smärt. Zaštoto Bog Säzdatel e tozi, kojto dava na ogänja formata na negovoto razrušitelno dejstvie. Ogänjat njama efekt sreštu nebesni tela i zemni tela, zaštiteni ot Boga, kaktö dokazva opität na trimata spätnici na Daniil v Daniil 3. Za Strašnja säd väzkresenoto tjalo šte reagira različno ot segašnoto zemno tjalo. V Mark 9:48 Isus razkriva negovata osobenost, kazvajki: „ kädeto červejat im ne umira i ogänjat ne ugasva “. Točno kaktö spirälite na tjaloto na zemnja červej ostavat individualno oživeni, telata na osädenite šte pritežavat život do poslednija si atom. Sledovatelno skorostta na tjahnoto uništöženie šte zavisi ot prodälžitelnostta na vremeto na strädanie, opredeljeno ot svetite sädii i Isus Hristos.

Poslednata konfrontacija

Stih 7: „ I kogato se sväršät hiljadata godini, Satana šte bäde osvoboden ot zatvora si. “

V kraja na „hiljadata godini“ toj otnovo šte si nameri kompanija za kratko. Tova e vremeto na vtoroto „ väzkresenie “, zapazeno za zemnite buntovnici.

Stih 8: „ I šte izleze da mami narodite, koito sa v četirite kraišta na zemjata, Gog i Magog, za da gi säbere za vojna; čijto broj e kato morskija pjasäk. “

Tazi grupa e grupata na „ narodite “, väzkreseni po cjalata zemja, kaktö e posočeno ot formulata na „ četirite ägäla“. na zemjata “ ili četiri kardinalni točki, koito pridavat na dejstvietö universalen karakter. Takova säbirane njama ništo spravniko, osven na nivo voenna strategija prilikata s konflikta

ot Tretata svetovna vojna na „šestata trāba“ ot Otkrovenie 9:13. Imenno tova spravenie kara Bog da dade na sābralite se za poslednija sād imenata „Gog i Magog“, pārvonačalno citirani v Ezekii 38:2, a predi tova i v Bitie 10:2, kādeto „Magog“ e vtorijat sin na Jafet; no malāk detalj razkriva samo spraviteljnija aspekt na tova izvikvane, zaštoto v Ezekii Magog e zemjata na Gog i oboznačava Rusija, kojato šte pusne v dejstvje po vreme na tretata svetovna vojna naj-golemija broj vojnici v cjalata čoveška voenna istorija; koeto opravdava ogromnoto ì razširjavane i bārzoto ì zavladjavane na zemite na zapadnoevropskija kontinent.

Duhāt gi spravnjava s „morskija pjasāk“, kato po tozi način podčertava značenieto na broja na žertvite na Strašnija sād. Tova e i aluzija kām tjahnoto podčinenie na djavola i negovite čoveški posrednici, razkriti v Otkr. 12:18 ili 13:1 (v zavisimost ot biblejskata versija): govorejki za „drakona“, četem: „I toj zastana na morskija pjasāk“.

Nepopravim buntar, Satana započva da se nadjava, če može da pobedi Božijata armija i sāblaznjava drugite osādeni māže da se vključat v bitka sreštu Boga i Negovite izbranici.

Stih 9: „I te se izkačiha po liceto na zemjata i obikoliha stana na svetiite i vāzljubenija grad. No ogān sleze ot nebeto i gi pogālna.“ No zavladjavaneto na teritorija veče ne označava ništo, kogato čovek ne može da hvane protivnika, zaštoto toj e stanal nedosegaem; podobno na spātnicite na Daniil, nito ogān, nito kakvoto i da bilo drugo može da im navredi. I naprotiv, „ogān ot nebeto“ gi porazjava dori v „stana na svetiite“, vārhū kojto njama efekt. No tozi ogān „poglašta“ vragovete na Boga i Negovite izbrani. V Zaharija 14 Duhāt prorokuva dvete vojni, razdeleni ot „hiljadata godini“. Tazi, kojato predhožda i se izpāljava ot „šestata trāba“, e predstavena v stihove 1 do 3, ostanaloto se otnasja do vtorata vojna, vodena v časa na Strašnija sād, a sled neja - do vselenskija red, ustanoven na novata zemja. V stih 4 proročestvoto govori za slizaneto na zemjata na Hristos i negovite izbranici po slednija način: „I krakata mu šte zastanat v onzi den na Eleonskata planina, kojato e sreštu Jerusalem na iztok; i Eleonskata planina šte se razdeli na dve, na iztok i na zapad, i šte ima mnogo goljama dolina; polovinata ot planinata šte se premesti na sever, a drugata polovina na jug.“ Po tozi način e identificiran i lokaliziran lagerāt na svetiite na Strašnija sād. Neka otbeležim, če edva v kraja na nebesnite „hiljada godini“ „krakata“ na Isus šte zastanat „na zemjata“, na Eleonskata planina, kojato e sreštu Jerusalem na iztok.“ Nepravilno tālkuvan, tozi stih e dal načaloto na pogrešnoto vjarvane v zemnoto caruvane na Isus Hristos po vreme na „hiljadoletieto“.

Stih 10: „A djavolāt, kojto gi mameše, bide hvārlen v ezeroto ogneno i župelno, kādeto sa zvjarāt i lāžeprorokāt; i šte bādat māčeni denem i noštem vāv večni vekove.“

Došlo e vremeto da se izpālni sādāt na religioznite buntovnici, razkrit v Otkr. 19:20. V sāotvetstvje s objavjavaneto na tozi stih, „djavolāt, zvjarāt i lāžeprorokāt“ sa zaedno „hvārlen živi v ezeroto ot ogān i sjara“, koeto e rezultat ot dejstvieto na „ogānja ot nebeto“, kām kojto se dobavja raztopenata podzemna magma, osvobodena ot puknatinite na zemnata kora po cjalata povārhnost na planetata. Togava zemjata priema oblika na „slānceto“, čijto „ogān“ poglašta plātta na buntovnicite, samite te poklonnici (nesāznatelni, no vinovni) na slānceto, sādžadeno ot Bog. Imenno v tova dejstvje zemnite i nebesnite vinovnici stradat ot „māčenijata“ na „vtorata smārt“, prorokuvana ot Otkr. 9:5-6. Podkrejata, okazana nespravedljivo na falšivija den na počivka, e pričnila tozi užasen kraj. Zaštoto za štastie na osādenite, kolkoto i dālgō da e, „vtorata smārt“ sāšto ima kraj. I izrazāt „zavinagi i zavinagi“ ne se otnasja do samite „māčenija“, a do razrušitelnite posledici ot „ogānja“, kojto gi pričinja, zaštoto tova sa posledstvijata, koito šte bādat okončatelni i večni.

Principite na Strašnja sãd

Stih 11: „ I vidjah goljam bjãl prestol i Tozi, Kojto sedeše na nego; ot prisãstvieto Mu zemjata i nebeto pobjagnaha i ne se nameri mjasto za tjah .“

„ Bjãl “ s perfektna ãistota, negovijat „ velik tron “ e obraz na sãvãršeno ãistija i svjat karakter na Boga-sãzdatel na celija ãivot i nešta. Negovoto sãvãršenstvo ne može da tolerira prisãstvieto na „ zemjata “ v nejnija opustošen i pogãlnat aspekt, kojto ì e dal Strašnjat sãd. Nešto poveãe, sled kato neãestivite ot vsjakãkãv proizhod sa bili uništãženi, vremeto na simvolite e prikljuãilo i nebesnata vselena i nejnite miliardi zvezdi veãe njamat priãina da sãštestivuat; „ nebeto “ na našeto zemno izmerenie i vsiãko, koeto to sãdãrža, sledovatelno sa eliminirani, izãeznali v ništoto. Došlo e vremeto za veãen ãivot vãv veãen den.

Stih 12: „ I vidjah mãrtvite, malki i golemi, stojašti pred prestola. I knjigite se otvoriha. I druga kniga se otvori, kojato e knjigata na ãivota. I mãrtvite bjaha sãdeni spored napisanoto v knjigite, spored delata si. “

Tezi vinovni „ mãrtvi “ bjaha vãzkreseni za poslednja sãd. Tãj kato Bog ne pravi izkljuãenie, Negovijat spravedliv sãd zasjaga „ golemite “ i „ malkite “, bogatite i bednite i im nalaga edna i sãšta sãdba, smãrtta, za pãrvi pãt v ãivota im, ednakva sãdba.

Slednite stihove predostavjat podrobnosti za dejstvieto na Strašnja sãd. Kakto veãe beše prorokuvano v Dan. 7:10, „ knjigite “ na svidetelstvata na angelite bjaha „ otvoreni “ i tezi nevidimi svideteli otbeljazaha greškite i prestãplenijata, izvãršeni ot osãdenite, i sled sãda na vseki sluãaj ot izbranite i Isus Hristos, edinodušno beše prieta okonãatelna, kategoriãna i neotmenima prisãda. Po vreme na Strašnja sãd proiznesenata prisãda šte bãde izpãlnena.

Stih 13: „ Moreto predade mãrtvite, koito bjaha v nego, i smãrtta i adãt predadoha mãrtvite, koito bjaha v tjah; i te bjaha sãdeni vseki spored delata si. “

Principãt, definiran v tozi stih, se otnasja i za dvete vãzkresenija. „ Mãrtvite “ izãezvat v „ moreto “ ili vãrhu „zemjata“; tova sa dvete vãzmožnosti, oboznaãeni v tozi stih. Neka obãrnem vnanie na formata „ žilište na mãrtvite “, ãrez kojato se izvãkva sãštnostta „zemja“. Zaštoto naistina tova ime e opravdano, tãj kato Bog e zajãvil na grešnja ãovek: „ Ti si prah i v prah šte se vãrneš “ v Bitie 3:19. „ Žilišteto na mãrtvite “ sledovatelno e „ prahãt “ na „zemjata“. Smãrtta ponjakoga e poglãštala ot ogãn ãoveški sãštества, koito sledovatelno ne sa se „ vãrnali v prah “ spored normalnija pogrebalen obred. Eto zašto, bez da izkljuãvame tozi sluãaj, Duhãt utoãnjava, ãe samata „ smãrt “ šte vãrne onezi, koito e porãzila, pod kakvato i da e forma; vkljuãitelno razpadaneto, priãineno ot jadren ogãn, kojto ne ostavja sleda ot napãlno razpadnalo se ãoveško tjalo.

Stih 14: „ I smãrtta i adãt bjaha hvãrleni v ognenoto ezero. Tova e vtorata smãrt, ognenoto ezero. “

„ Smãrtta “ e princip, absolutno protivopoložen na tozi na ãivota, i celta mu e bila da eliminira sãštества, ãijto žitejski opit e bil sãden i osãden ot Bog. Životãt njama druga cel, osven da predstavi na Bog nov kandidat za Negovija izbor na veãni prijateli. Sled kato tozi izbor e osãštествен i neãestivite sa bili uništãženi, „ smãrtta “ i „zemjata“, „ obitališteto na mãrtvite “, veãe njamat priãina da

sášttestvuvat. Razrušitelinite principi na tezi dve nešta sa uništoženi ot Bog. Sled „ oženoto ezero “ e napraveno mjasto za života i božestvenata svetlina, kojato ozarjava Negovite sáždanija.

Stih 15: „ A kojto ne se nameri zapisan v knjigata na života, bide hvárlen v oženoto ezero. “

Tozi stih potvrždava, že Bog naistina e postavil pred čoveka samo dva pátja, dva izbora, dve sádbi, dve predopredelenija (Vtorozakonie 30:19). Imenata na izbranite sa bili izvestni na Bog ot osnovavaneto na sveta, ili dori po-nazad, ot planiraneto na proekta mu da si osiguri svobodni i nezavisimi sáždanija. Tozi izbor bi mu struval užasni stradanija v tjalo ot plát, no táj kato želanieto mu za ljubov e bilo po-goljamo ot straha mu, toj e startiral proekta si i e znael predvaritelno podrobnoto izpálenie na našata istorija na nebesnija i zemnija život. Toj e znael, že párvoto mu sázdanie edin den šte stane negov smárten vrag. No vápkeki tova znanie, toj mu e dal vsjaka vážmožnost da se otkaže ot proekta si. Toj e znael, že tova e nevážmožno, no go e ostavil da se sluči. Taka e znael imenata na izbranite, tehните dejstvija, svidetelstvoto na celija im život i gi e napátstval i dovel do sebe si, vseki v svoeto vreme i epoha. Samo edno nešto e nevážmožno za Boga: iznenadata.

Toj sášto taka znaeše imenata na množestvata bezrazlični, buntovni, idolopoklonničeski čoveški sáždanija, sáždadeni ot procesa na čoveškoto rozmnožavane. Razlikata v Božija sád, razkrita v Otkr. 19:19-20, se otnasja za vsički Negovi sáždanija. Njakoi ot tjah, po-malko vinovni, šte bádat ubiti ot „ Božieto slovo “, bez da izpitat „ mákíte na ogánja na vtorata smárt “, koito sa prednaznačeni izključitelno za vinovnite hristijanski i evrejski religiozni hora. No vtoroto „ vázkresenie “ se otnasja do vsički Negovi čoveški sáždanija, rodeni na zemjata, i angelski sáždanija, sáždadeni na nebeto, zaštoto Bog zajavi v Riml. 14:11: „ Zaštoto e pisano: „Živ sám Az, kazva Gospod, vsjako koljano šte se pokloni pred Men i vseki ezik šte izpovjada Boga .“

Apokalipsis 21: Proslavenijat Nov Jerusolim e simvoliziran

Stih 1: „ I vidjah novo nebe i nova zemja; zaštoto pärvoto nebe i pärvata zemja preminaha, i moreto go njamaše veče. “

Duhät spodelja s nas čuvstvata, vdähnoveni ot ustanovjavaneto na novija mnogoizmeren red sled kraja na 7-mo hiljadoletie . Ot tozi moment natatäk vremeto veče njama da se broi, vsičko, koeto živee, navliza v bezkrajnata večnost. Vsičko e novo ili po-točno obnoveno. „ Nebeto i zemjata “ ot erata na greha sa izčeznali, a „ moreto “, simvol na „ smärtta “, veče go njama. Kato Săzdatel, Bog e promenil oblika na planetata Zemja, karajki da izčezne vsičko, koeto e predstavljavalo risk, opasnost za nejnite obitateli; sledovatelno njama veče okeani, njama veče planini säs strämni skalisti vărhove. Tja se e prevärnala väv velika gradina kato pärvija „ Edem “, kädeto vsičko e slava i mir; koeto šte bädte potvärdeno v Otkr. 22.

Stih 2: „ I vidjah svetija grad, novija Jerusalem, da sliza ot nebeto ot Boga, prigotven kato nevesta, ukrasena za mäža si. “

Tova novo presăzdavane šte privetstva säbranieto na izkuppenite izbrani svetii na zemjata, narečeni v tozi stih „ svjat grad “, kakto v Otkr. 11:2, „ Nov Jerusalem “, „ nevjastata “ na Isus Hristos, nejnija „ säprung “ . Tja „ sliza ot nebeto “, ot Božieto carstvo, v koeto vliza pri slavnoto zavrăštane na svoja Spasitel. Sled tova tja sliza na zemjata za pärvii päť v kraja na „ hiljadata godini “ na nebesnija säd za okončatelniija säd. Sled koeto, sled kato se väznasja obratno na nebeto, tja čaka, dokato „ novoto nebe i novata zemja “ sa gotovi da ja priemat. Obärnete vnimanie, če dumata „ nebe “ e v edinstveno čislo, zaštoto izvıkva säväřšeno edinstvo, za razlika ot množestvenoto čislo „ nebesa “, koeto v Bit. 1:1 podskazva razdeljaneto na nebesnite säřstestva na dva protivopoložni lagera.

Stih 3: „ I čuh silen glas ot nebeto, kojto kazvaše: Eto, skinijata na Boga e s čovecite; i Toj šte obitava s tjah; i te šte bädte Negov narod, i samijat Bog šte bädte s tjah. “

„ Novata zemja “ privetstva iztăknat gost, tăj kato „ samijat Bog “, izostavjajki predišnija si nebesen tron, idva da ustanovi novija si tron na zemjata, kädeto e pobedil djavola, greha i smärtta. „ Božijata skinija “ oboznačava nebesnoto tjalo na Bog Isus Hristos „ Mihail “ (= kojto e kato Bog). No tja e i simvol na Säbranieto na izbranite, nad koeto caruva Duhät na Isus Hristos. „ Skinija, hram, sinagoga, cärkva “ – vsički tezi termini sa simvoli na izkuppenija narod ot svetii, predi da bädte sgradi, postroeni ot čovek; vseki ot tjah otbeljazva etap v razvitieto na božestvenija projekt. I pärvto, „ skinijata “ oboznačava izhoda ot Egipet na evreite, vodeni i vodeni v pustinjata ot Bog, vidimo projaven ot oblaka, kojto se spusna kato stălb vărhu sveštenata šatra. Togava Toj veče beše „ s horata “, koeto opravdava izpolzvaneto na tozi termin v tozi stih. Sled tova „ hramät “ otbeljazva trajnoto izgraždane na „ skinijata “; delo, naredeno i izvăršeno pri car Solomon. Na ivrit, izključitelno, dumata „ sinagoga “ označava: säbranie. V Otkr. 2:9 i 3:9, Duhät Hristov oboznačava buntovniija evrejski narod s izraza „ sinagoga na Satana “. Poslednata дума „ cärkva “ oboznačava säbranieto na grăcki (ecclesia); ezikăt na razprostranenie na hristijanskoto učenie na Biblijata. Isus sravnjava „ svoite “ säs tjalo „kăm „ hrama “ na „ Jerusalem “, i spored Ef. 5:23, Säbranieto, negovata „ Cärkva “, e „ negovoto tjalo “: „ zaštoto mäžăt e glava na ženata, kakto i Hristos e glava na cärkvata, kojato e negovoto tjalo, na koeto toj e Spasiteljat “. Spomnjame si tăgata, kojato izpitvaha apostolite na Isus, kogato gi ostavi, za da se väznese na nebeto. Tozi päť „ mojat mäž šte živee s men “, može da kaže Izbranata pri svoeto väzkačvane na „ novata zemja “. Imenno v tozi kontekst poslanijata na dvanadesette imena na „ dvanadesette plemena “ ot Otkr. 7 mogat da izrazjat nesmesenata radost i šstastie ot tjanata pobeda.

Stih 4: „ Toj šte obärše vsjaka sälja ot očite im i smärt ne šte ima veče; nito šte ima veče žaleene, nito plač, nito bolka, zaštoto predišnoto premina. “

Vrāzkata s Otkr. 7:17 se potvārždava ot otkrivaneto tuk na božestvenoto obeštanie, s koeto zavāršva Otkr. 7: „ Toj šte obärše vsjaka sälja ot očite im “. Lekarstvoto za sälzite e radostta i veselieto. Govorim za vremeto, kogato Božiite obeštaniya šte bādat spazeni i izpālteni. Poglednete vniatelno tova prekrasno bādešte, zaštoto pred nas e vremeto, programirano za „ smärt, skrāb, plač, bolki “, koeto veče njama da bāde samo pri obnovlenieto na vsički nešta ot našija väzvišen i prekrasen säzdatel Bog. Utočnjavam, če tezi užasni nešta šte izčeznat edva sled poslednija säd, kojto šte se izvārši v kraja na „hiljadata godini“. Za izbranite, no samo za tjah, posledicite ot zloto šte prestatat pri slavnoto zavrāštane na Gospod Bog Vsemogāšti.

Stih 5: „ I sednalijat na prestola kaza: Eto, pravja vsičko novo. I kaza: Napiši, zaštoto tezi dumi sa verni i istinni. “

Bogät Säzdatel, lično, se angāžira s obeštanie i zasvidetelstva tova proročesko slovo: „ Eto, pravja vsičko novo “. Njama smisāl da tärsim obraz v našata zemna realnost, za da se opitame da dobiem predstava kakvo podgotvja Bog, zaštoto novoto ne može da bāde opisano. I dosega Bog samo ni e napomnjat za bolezenite nešta na našeto vreme, kato ni e kazvat, če te veče njama da bādat v „ novata zemja i novoto nebe “, koito po tozi način zapazvat cjalata si misterija i iznenadi. Angelät dobavja kām tova izjavlenie: „ zaštoto tezi dumi sa verni i istinni “. Prizivät na blagodatta, otpraven ot Bog v Isus Hristos, iziskva nepoklatima vjara, za da se poluča nagradata na božestvenite obeštaniya. Tova e truden päť, kojto protivoreči na normite na sveta. Toj iziskva goljam duh na žertvogotovnost, na sebeotricanie, v smirenieto na rob, podčinen na svoja Gospodar. Božiite usilija da ukrepi našata uverenost sledovatelno sa napālno opravdani: „sigurnostta v razkritata i izrazena istina“ e standartät na istinskata vjara.

Stih 6: „ I mi kaza: Svārši se! Az säm Alfa i Omega, načaloto i krajat. Na žadnija šte dam da pie darom ot izvora na vodata na života .“

Bogät Säzdatel Isus Hristos säzdava „ vsičko novo “. „ Svārši se! “; Ps. 33:9: „ Zaštoto Toj kaza i stana; Toj zapovjada i se utvārdi .“ Negovoto tvorčesko slovo se izpālnti vednaga štom dumite izljazoha ot ustata Mu. Ot 30-ta godina, zad gārba ni, programata na hristijanskata epoha, razkrita v Daniil i Otkrovenie, e izpālntena do naj-malkite si detalji. Bog ni kani da poglednem otnovo v bādešteto, koeto e prigotvil za svoje izbranici ; objavenite nešta šte se izpālntat po säštija način, s pälna sigurnost. Isus ni kazvat, kakto v Otkr. 1:8: „ Az säm Alfa i Omega, načaloto i krajat .“ Idejata za „ načalo i kraj “ ima smisāl samo v našija opit säš zemnija grjah, kojto šte bāde napālno zavāršen v „ kraja “ na sedmoto hiljadoletie sled uništženieto na grešnicite i smärtta. Na Božiite sinove, razprāsnati po tärgovskata zemja, Isus predlaga „ darmo “, „ ot izvora na vodata na života “. Toj samijat e „ izvorät “ na tazi „ voda na života “, kojato simbolizira večnija život. Božijat dar e bezplaten; tazi preciznost osāžda prodāzbata na rimokatoličeski „indulgencii“, koito označavat indulgencija, polučena sreštu pari ot papstvoto.

Stih 7: „ Kojto pobeđi, šte nasledi vsičko; Az šte mu bāda Bog, a toj šte Mi bāde sin .“

Božiite izbranici sa sänaslednici s Isus Hristos. Pärvoto, črez sobstvenata si „ pobeđa “, Isus „ nasledi “ carska slava, razpoznata ot vsičkite mu nebesni säzdanija. Sled nego, negovite izbranici, säšto „

pobediteli “, no čez svojata „ pobeda “, „ šte nasledjat tezi novi nešta “, specialno sãzdadeni ot Boga za tjah. Isus potvãrdi svojata božestvenost na apostol Filip v Joan 14:9: „ Isus mu kaza: Tolkova vreme sãhm s vas i vse ošte ne me poznavãš, Filipe? Kojto e vidjal men, vidjal e Otca; kak ti kazvaš: „Pokaži ni Otca? “ Čovekãt Mesija se predstavi kato „ veãnija Otec “, po tozi naãn potvãrãdavajki prorokuvanoto v Isaja 9:6 (ili 5) otnosno nego. Sledovatelno Isus Hristos e za svoje izbranice, kaktotehen brat, taka i tehen Otec. I samite te sa negovi bratja i negovi sinove. No prizivãt e individualen, kaktokazva Duhãt, kaktov kraja na 7-te epohi na temata na „Pismata“: „ na tozi, kojto pobedi “, „ toj šte mi bãde sin “. Pobedata nad greha e neobhodima, za da se vãzpolzvame ot statuta na „ sin “ na živija Bog.

Stih 8: „ A strahlivite, nevjarvaštite, merzkite, ubijcite, bludnicite, magãosnicite, idolopoklonnicite i vsiãki lãžci šte imat svoja djãl v ezeroto, koeto gori s ogãn i župel; tova e vtorata smãrt. “

Tezi kriterii za čoveški harakter se sreštat v cjaloto eziãesko čovečestvo, no tuk Duhãt se nasoãva kãhm plodovete na lãžehristijanskata religija; osãždaneto na judejskatakareligija e jasno izrazeno i razkrito ot Isus v Otkr. 2:9 i 3:9.

Spored Otkr. 19:20, „... ezeroto, gorjašto s ogãn i župel “, šte bãde, pri Strašnijasãd, uãastta, zapazena za „ zvjara i lãžeporoka “: katoliãeskata vjara i protestantskatakareligija. Falšivata hristijanskareligija ne se razliãava ot falšivata judejskareligija. Nejnite prioritetni cennosti sa protivopoložni na tezi na Boga. Taka, dokato fariseite-judei uprekvaha uãenicite na Isus, če ne si mijat rãcete predi jadene (Mat. 15:2), Isus nikoga ne gi e uprekval i sled tova kazva v Mat. 15:17 do 20: „ Ne razbirate li, če vsiãko, koeto vliza v ustata, otiva v stomaha i se hvãrlja v tajnite mesta? A tova, koeto izliza ot ustata, izliza ot sãrceto i to oskvernjava čoveka; zaštoto ot sãrceto izlizat zli pomisli, ubijstva, preljubodejanija, bludstva, kražbi, lãžesvidetelstva, huli .“ Tova sa neštata, koito oskvernjavat čoveka; a da se jade s nemiti rãce, ne oskvernjava čoveka. „. Po podoben naãn, falšivata hristijanskareligija maskira grehovete si sreštu Duha, kato pãrvo biãuva grehovete na plãtta. Isus izrazi mnenieto si, kato kaza na evreite v Matej 21:3: „ birnicite i bludnicite šte vi predvarjat v nebesnoto carstvo “; oãevidno, pri uslovie, če vseki se pokae i se obãrne kãhm Boga i negovata čistota. Imenno falšivata religija Isus nariãa „ slepi vodaãi “, kojato toj uprekva v Matej 23:24, če „ prečežda komara i poglãšta kamilata “ ili če „ viždaš sããicata v okoto na bližnija si, a ne viždaš gredata v svoeto“, spored Luka 6:42 i Matej 7:3 do 5.

Ima malka nadežda za vseki, kojto se identificira s vsiãki tezi čerti na haraktera, izbroeni ot Isus. Dori edin harakter da otgovarja na vašata priroda, šte trjabva da se borite sreštu nego i da preodoleete nedostatãka si. Pãrvata bitka na vjarata e sreštu samija sebe si; i tova e naj-trudnoto nesgodie za preodoljavane.

V tova izbrojavane, privilegiovajki duhovnoto im znaãenie, Isus Hristos, velikijat božestven sãdija, citira nedostatãcite, pripisvani na lãžlivata hristijanskavjara ot tipa na papskijarimokatolicizãhm. Kato se nasoãva kãhm „strahlivcite“, toj oboznaãava onezi, koito otkazvat da speãeljat v borbata si na vjarata, zaštoto vsiãkitemu obeštãnija sa zapazeni „ za tozi, kojto peãeli “. Seganjama vãzmožnapobeda za tozi, kojto otkazva da se bori. „ Vernijat svidetel “ trjabva da bãde smel; da si trãgne strahliveããt. „ Bez vjara e nevãzmožno da se ugodi na Boga “ (Evr. 11:6); da si trãgne „ nevjarvaštijat “. Avjarata, kojato ne e v sãotvetstvie s vjarata na Isus, dadena kato model za podražãnie, e samo neverie. „ Merzostite “ sa otvratitelni za Boga i te ostavat plodove na eziãnicite; da si trãgne „ merzostnite “. Tova e prestãplenie, pripisvano na „ velikija Vavilon, majkatakana bludnicite i na

zemnite merzosti “ spored Otkr. 17:4-5. „ Ubijcite “ prestāpvat šestata zapoved; izhod, „ ubiecāt “. Ubijstvoto se pripisva na katoličeskata vjara i na protestantskata vjara na „ licemerite “ spored Dan. 11:34. „ Bludnicite “ mogat da promenjat pātištata si i da preodolejat zloto si, inače; izhod, „ bludnikāt “. No duhovnoto „ bludstvo “, pripisvano na katoličeskata vjara v sravnenie s „ bludnica “, napālno zatvarja vratata kām nebeto za neja. Nešto poveče, Bog osāžda v neja „ bludstvoto “, koeto vodi do duhovno „ preljubodejanie “: tārgovija s djavola. „ Magьosnicite “ sa katoličeski sveštenici i protestanti, koito sa umeli v demoničnija spiritizām; izhod, „ magьosnikāt “; tova dejstvie se pripisva na „ Velikija Vavilon “ v Otkr. 18:23. „ Idolopoklonnici “ sāšto se otnasja do katoličeskata vjara, nejnite izvajani idoli kato obekti na poklonenie i molitva; izhod, „ idolopoklonnikāt “. I nakraja, Isus citira „ lāžcite “, čijto duhoven bašta e „ djavolāt, lāžec i ubiec ot načaloto i bašta na lāžata “ spored Joan 8:44; izhod, „ lāžecāt “.

Stih 9: „ I edin ot sedemte angela, koito dāržaha sedemte čaši, pālmi sās sedemte posledni bedstvija, dojde i govori s men, kazvajki: „Ela, šte ti pokaža nevestata, ženata na Agneto. ““

V tozi stih Duhāt otpravja nasārčitelno poslanie kām izbranite, koito pobedonosno šte preminat prez tragičnoto i užasno vreme na božestvenite „ sedem posledni bedstvija “. Tjahnata nagrada šte bāde da vidjat („ šte vi pokaža “) slavata, zapazena za pobedonosnite izbrani, koito sāstavljavat i predstavjat v тази posledna istoričeska faza na zemjata na greha „ nevjastata, ženata na Agneto “, Isus Hristos.

„ Sedemte angela, koito dāržaha sedemte čaši, pālmi sās sedemte posledni jazvi “, bjaha nasočeni kām čoveški sāštestva, koito otgovarjaha na kriteriite na lāžehristijanskata religija, citirana v predišnija stih. Tezi „ sedem posledni jazvi “ bjaha delāt, kojto Bog skoro šteše da dade na padnalija lager. Sega Toj šte ni pokaže, v simvolični obrazi, delāt, kojto šte se vārne pri pobedonosnite izkupeni izbrani. V simbolizām, razkrivašt čuvstvata, koito Bog izpitva kām tjah, angelāt šte pokaže izbranite, čieto sābranie kolektivno predstavljava „ nevjasta na Agneto “. Kato utočnjava „ ženata na Agneto “, Duhāt potvārždava učenieto, dadeno v Efesjani 5:22 do 32. Apostol Pavel opisva idealna vrāzka mežu sābrug i sāpruga, kojato, uvi, šte nameri svoeto izpālnenie samo vāv vrāzkata na Izbranija s Hristos. I nie trjabva da se naučim da prepročitame istorijata na Bitie v svetlinata na tozi urok, daden ot Duha na živija Bog, sāzdatel na celija život i briljanten izobretatel na negovite sāvāršeni cennosti. Dumata „ žena “ svārzva „bulkata “, „ Izbranata “ na Hristos, s obraza na „ ženata “, predstaven v Otkrovenie 12.

Obštoto opisanie na proslavenija Izbran

Stih 10: „ I me otvede v duha na goljama i visoka planina i mi pokaza svetija grad Jerusolim, slizašt ot nebeto ot Boga, nosešt Božijata slava. “

V duha si Joan e prenesen v momenta, kogato Isus Hristos i negovite izbrani slizat ot nebeto sled nebesnija sād na „ hiljadata godini “ na sedmoto hiljadoletie. V Otkr. 14:1 „ 144 000 “ zapečatani „ adventisti ot hristijanskite duhovni „ dvanadeset plemena “ sa pokazani na „ hālma Sion “. Sled „ hiljadata godini “ prorokuvanoto nešto se izpāljava v realnostta na „ novata zemja “. Sled zavrāštaneto na Isus Hristos izbranite sa polučili ot Boga proslaveno nebesno tjalo, napraveno večno. Po tozi način te otrazjavat „ Božijata slava “. Tazi transformacija e predskazana ot apostol Pavel v 1 Kor. 15:40-44: „ Ima i nebesni tela i zemni tela. No slavata na nebesnite tela e druga, a na zemnite tela. Druga e slavata na slānceto, druga – slavata na lunata, i druga – slavata na zvezdite; zaštoto

zvezda ot zvezda se različava po slava.“ Taka e i s väzkresenieto na märtvite. Tjaloto se see v tlenie, a väzkräsva v netlenie; see se v prezrenie, väzkräsva v slava; see se v nemošt, väzkräsva v sila; see se v tjalo duševno, väzkräsva v tjalo duhovno. Štom ima tjalo duševno, ima i tjalo duhovno .

Stih 11: „ I bljasäkät mu beše kato skäpocenen kamäk, kato jaspis, čist kato kristal. “

Citiranata v predišnija stih „ slava Božija “, kojato go harakterizira, e potvärdena, täj kato „ jaspisovijat kamäk “ säšto taka oboznačava aspekta na „ Onzi, Kojto sedi na prestola “ v Otkr. 4:3. Meždu dvata stiha zabeljazvame razlika, täj kato v Otkr. 4, za konteksta na säda, tozi „ jaspisov kamäk “, kojto simbolizira Bog, säšto ima aspekta na „ sardius “. Tuk, sled kato problemät s greha e razrešen, Izbranata se predstavja v aspekt na säväršena čistota, „ prozračna kato kristal “.

Stih 12: „ I imaše goljama i visoka stena, s dvanadeset porti, i na portite dvanadeset angela, i napisani na tjah imena, imenata na dvanadesette plemena na izraitjanite. “

Obrazät, predložen ot Duha na Isus Hristos, se osnovava na simbolikata na „ hrama “ duhoven „ svjat “, spomenat v Ef. 2:20 do 22: „ Vie ste sägradeni värhü osnovata na apostolite i prorocite, kato krajägälnijat kamäk e Samijat Isus Hristos. V Nego cjaloto zdanie, dobre sglobeno, raste v svjat hram v Gospoda. V Nego i vie se sägrazdate za obitalište na Boga v Duha. “ No tova opredelenie se otnasja samo do Izbranija ot apostolskata epoha. „ Visokata stena “ izobrazjava evoljucijata na hristijanskata vjara ot 30-ta do 1843-ta godina; neka otbeležim, če do тази data standartät za istina, razbiran i propovjadvan ot apostolite, ostava nepromenen. Eto zašto promjanata na denja za počivka, ustanoven prez 321 g., narušava svetija zavet, sključen s Boga črez krävta na Isus Hristos. Što se otnasja do istinskite polučateli na Otkrovenieto na tova proročestvo, simbolite, koito izobrazjavat adventnata vjara, otdelena ot Bog ot 1843 g. nasam, sa izobrazeni ot „ dvanadeset vrati “, „ otvoreni “ pred izbranite ot „ Filadelfija “ (Otkr. 3:7) i „ zatvoreni “ pred padnalite „ živi märtvi “ ot „ Sardis “ (Otkr. 3:1). Te „ nosjat imenata na 12-te plemena, zapečatani s Božija pečat “ v Otkr. 7.

Stih 13: „ Na iztok tri porti, na sever tri porti, na jug tri porti i na zapad tri porti. “

Tazi orientacija na „ vratite “ käm četirite kardinalni točki iljustrira universalnija im harakter; kojto osäžda i pravi nelegitimna religijata, kojato tvärđi, če e universalna, prevedena s gräckija koren „katolikos“ ili „katoličeska“. Taka, ot 1843 g. nasam, za Bog adventizmät e edinstvenata hristijanska religija, na kojato Toj e poveril svoeto „ večno Evangelie “ (Otkr. 14:6) za universalna misija da uči naselenieto na zemjata. Osven istinata, kojato Toj razkriva na svoja duhoven Izbrannik do kraja na sveta, njama spasenie . Adventizmät se ražda pod formata na religiozno väzroždensko dviženie, motivirano ot objavjavaneto na zavräštaneto na Isus Hristos, očakvano za pärvü päť za proletta na 1843 g.; i toj trjabva da zapazi tozi harakter do istinskoto okončatelno zavräštane na Isus Hristos, planirano za proletta na 2030 g. Zaštoto „dviženieto“ e dejnost v postojanna evoljucija, v protiven slučaj to veče ne e „dviženie“, a „blokirana institucija“ i märtva, kojato privilegirova tradicijata i religioznija formalizäm; toest vsičko, koeto Bog mrazi i osäžda; i veče e osädil v nepokornite evrei, pärvite nevjarašti.

Podrobno opisanie v hronologičen red

Osnovite na hristijanskata vjara

Stih 14: „ Gradskata stena imaše dvanadeset osnovi, a vārhu tjah – dvanadesette imena na dvanadesette apostoli na Agneto. “

Tozi stih ilustrira apostolskata hristijanska vjara, kojato, kakto vidjahme, obhvašta perioda meždu 30 i 1843 g. i čieto učenie e izopačeno ot Rim prez 321 i 538 g. „ Visokata stena “ e obrazuvana ot vekovnoto sǎbranie na „ živi kamāni “ spored 1 Petrovo 2:4-5: „ Dojdete pri Nego, živija kamāk , othvārlen ot čovecite, no izbran i skāpocenen pred Boga; i vie sami, kato živi kamāni , se vgraždete v duhoven dom , svjato sveštenstvo , za da prinasjate duhovni žertvi, blagoprijatni na Boga črez Isus Hristos .“

Stih 15: „ Onzi, kojto mi govoreše, imaše zlatna trāstika za mjarka, za da izmeri grada, portite mu i stenata mu. “

Tuk, kakto v Otkr. 11:1, stava vāpros za „ izmervane “ ili za precenka na stojnostta na proslavenija Izbran, na adventnata epoha (dvanadesette porti) i na apostolskata vjara (osnovata i stenata). Ako „ trāstikata “ ot Otkr. 11:1 e bila „ kato žezāl “, instrument za nakazanie, to absolutnata protivopoložnost na tazi v tozi stih e „ zlatna trāstika “; „ zlatoto “ e simvol na „ vjara, očistena črez izpitvane “, spored 1 Petr. 1:7: „ taka če izpitvaneto na vašata vjara, bidejki po-skāpocenno ot zlatoto, koeto prestava da bāde izpitvano s ogān, da dovede do hvala, slava i čest pri javjavaneto na Isus Hristos “. Sledovatelno vjarata e standartāt za Božija sād.

Stih 16: „ Gradāt imaše forma na kvadrat, a dālžinata mu beše ravna na širinata mu. Toj izmeri grada s trāstikata i nameri, če e dvanadeset hiljadi stadija; dālžinata mu, širinata mu i visočinata mu bjaha ravni. “

„ Kvadratāt “ povārhnostno e perfektnata idealna forma. Pārvonačalno se srešta v aspekta na „svjatoto mjasto“ ili „naj-svjatoto mjasto“ na skinijata, postroena po vremeto na Mojsej. Formata na „ kvadrata “ e dokazatelstvo za inteligentno vnušenje, prirodata ne predstavja nikakv perfekten „ kvadrat “. Božijat razum se pojavjava v razmerite na evrejskoto svetilište, koeto e obrazuvano ot podreždaneto na tri „ kvadrata “. Dva sa izpolzvani za „ svjatoto mjasto “, a tretijat - za „svjatoto mjasto “ ili „ naj-svjatoto mjasto “, koeto e bilo zapazeno izključitelno za Božieto prisāstvie i sledovatelno, razdeleno ot „ zavesa “, obraz na greha, za kojto Isus šte izkupi v svoja čas. Tezi proporcii ot tri treti sa bili v obraza na 6000 ili tri pāti po 2000 godini, posveteni na izbora na izbranite v spasitelnija proekt, zamislen ot Bog. V kraja na tozi izbor, izbranite sa izobrazeni ot „ kvadrata “ na „ naj-svjatoto mjasto “, kojto e prorokuval kulminacijata na proekta za spasenie; tova duhovno mjasto stava dostāpno blagodarenie na pomirenieto, osāšttestveno črez zaveta v Hristos. I duhovnijat „ kvadrat “ na opisanija po tozi način hram e osnovan na 3 april 30 g., kogato spasenieto e započnalo s dobrovolnata izkupitelna smārt na našija Izkupitel Isus Hristos. Obrazāt na „ kvadrata “ ne e dostatačen, za da usāvāršenstva tova opredelenie za istinsko sāvāršenstvo, čieto simvolično čislo e „tri“. Sāšto taka, tova e obrazāt na „kub“, kojto ni e predstaven. Imajki sāštata mjarka po „ dālžina, širina i visočina “, tozi pāt imame simvola „tri“ na sāvāršenoto „kubično“ sāvāršenstvo, na sǎbranieto na izbranite, izkupeni ot Isus Hristos. Prez 2030 g. šte bāde zavāršeno izgraždaneto na „ kvadratnija grad “ (i dori kubičen: „ negovata visočina “), osnovata mu i dvanadesette mu porti . Kato mu pripisva kubična forma, Duhāt zabranjava bukvalnoto tālkuvane na „grad“, koeto množestvata mu davat.

Izmerenoto čísló „ 12 000 stadija “ ima sáštoto značenie kató „ 12 000 zapečatani “ ot Otkr. 7. Za napomnjane: 5 + 7 x 1000, t.e. čovek (5) + Bog (7) x v množestvo (1000). Dumata „ stadioni “ predpolaga tjàhnóto učastie v sáštezanieto, čijato cel e da „ spečeljat nagradata na nebesnóto prizvanie “, spored učeniéto na Pavel váv Filipjani 3:14: „ Stigam kám celta, za da spečelja nagradata na nebesnóto prizvanie ot Boga v Hristos Isus. “; i v 1 Korintjani 9:24: „ Ne znaete li, če koito tičat na stadioná, vsički tičat, no edin polučava nagradata? Tičajte taka, za da ja spečelite. “ Pobedonosnite Izbrani tičaha i spečeliha nagradata, dadena ot Boga v Isus Hristos.

Stih 17: „ I toj izmeri stenata i nameri, če e sto četirideset i četiri lakátja, spored čoveškata mjarka, kojato beše mjarka na angel. “

Zad „ laktite “, izmamnite merki, Bog ni razkriva Svojata precenka i ni razkriva, če samo máže, simvolizirani ot čislóto „5“, koito sa sključili sájuz s Boga, čieto čisló e „7“, vliat v sáštava na Izbranija. Sborát ot tezi dve čísla dava „12“, koeto, „na kvadrat“, dava čislóto „144“. Točnata „ mjarka na čoveka “ potvărždava precenkata na „ mážete “, izbrani, izkupeni črez krávta, proljata ot Isus Hristos. Čislóto „12“ po tozi načín prisáštva váv vsički fazi na proekta za sveštenija sájuz, sključen s Boga: 12 evrejski patriarsi, 12 apostoli na Isus Hristos i 12 plemena, za da iljustrirát adventnata vjara, ustanovena ot 1843-1844 g.

Stih 18: „ Stenata beše postroena ot jaspis, a gradát beše ot čisto zlato, podobno na prozračno stákló. “

Črez tezi simvoli Bog razkriva svojata priznatelnost za vjarata, demonstrirana ot negovite izbranci do 1843 g. Te često sa imali malko svetlína, no svidetelstvoto im za Boga go e kompensiralo i izpálvalo s ljubov. „Čistoto zlato i čistoto stákló “ v tozi stih iljustrirát čistótata na tehните duši. Te često sa se otkazvali ot života si v imeto na doveriéto, koeto sa položili v Božiite obeštanija, razkriti ot Isus Hristos. Doveriéto, polagano v nego, njama da báde razočarovano; toj samijat šte gi posreštne pri „ párvoto vázkresenie “, tova na istinski „ mártvite v Hristos “, prez proletta na 2030 g.

Apostolskata osnova

Stih 19: „ Osnovite na gradskata stena bjaha ukraseni s vsjakakvi skápocenni kamáni: párvata osnova beše jaspis, vtorata safir, tretata halcedon, a četvártata smaragd. “

Stih 20: „ Petata ot sardoniks, šestata ot sardij, sedmata ot hrizolit, osmata ot beril, devetata ot topaz, desetata ot hrizopraz, edinadesetata ot hiacint, dvanadesetata ot ametist. “

Bog znae mislite na čoveškite sášttestva i kakvo čuvstvat, kogato se vázhištavat na krasótata na skápocennite kamáni, kogato sa oformeni ili polirani. Za da pridobijat tezi nešta, njakoi harčat sáštojanija do stepen da se razorjat, tolkova goljama e tjàhnata privărzanost kám tjàh. Po sáštija načín Bog šte izpolzva tova čoveško čuvstvo, za da izrazi čuvstvata, koito izpitva kám svoje ljubimi i blagosloveni izbranci.

Tezi različni „ skápocenni kamáni “ ni učat, če izbrani ne sa identični kloningi, zaštoto vseki čovek ima svoja sobstvena ličnost, na fizičesko nivo, očevídno, no osobeno na duhovno nivo, na nivoto na svoja harakter. Primerát, daden ot „ dvanadesette apostoli “ na Isus, potvărždava тази misál. Među

Joan i Petăr, kakva razlika! Isus obače gi običaše i dvamata s i zaradi tjahnata razlika. Istinskoto bogatstvo na života, sãzdaden ot Bog, se krije v tezi razliãija v liãnostite, koito vsiãki znaeha kak da mu dadat pãrvo mjasto v sãrcata i v celite si duši.

Adventizãm

Stih 21: „ Dvanadesette porti bjaha dvanadeset bisera; vsjaka porta beše ot edin biser. Ulicata na grada beše ot ãisto zlato, kato prozraãno stãklo. “

Ot 1843 g. nasam izbranite ne sa pokazali vjara, po-visša ot тази na onezi, koito sa gi predšestvali v sãda na Spasitelja Sãdija. Simvolãt na „ edna perla “ se dãlži na dostãpa na blagoslovenija adventizãm do pãlnoto razbirane na plana na božestvenoto spasenie. Zaštoto Bog, ot 1843 g. nasam, izbranite adventni izbranici sa se pokazali dostojni da priemat cjalata Mu svetlina. No tãj kato tja se predostavja v postojanno uveličenie, samo poslednite nesãglasni adventisti poluãavat poslednata sãvãršena forma na proroãeski objasnenija. Tova, koeto imam prevedid, e, ãe poslednijat izbran adventist njama da bãde po-cenen ot drugite izkupeni ot apostolski vremena. „ Perlata “ signalizira za kulminacijata na spasitelnija plan, zadejstvan ot Bog. Tja razkriva specifiãno preživjavane, koeto se sãstoi vãv vãzstanovjavane na vsiãki doktrinalni istini, izkriveni i atakuvani ot papskata rimokatoliãeska vjara i protestantskata vjara, padnala v odstãpniãestvo. I nakraja, tova ni razkriva ogromnoto znaãenie, koeto Bog otdava na izpãlnenieto na ukaza ot Daniil 8:14 prez proletta na 1843 g.: „ Do dve hiljadi i trista veãer i sutrin, i svetostta šte bãde opravdana. “ „ Bisãrãt “ e obrazãt na тази „ opravdana svjatost “, kojato, za razlika ot drugi skãpocenni kamãni, ne trjabva da bãde šlifovana, za da razkrije krasotata si. V tozi posleden kontekst, sãbranieto na osvetenite izbrani izgležda harmoniãno, „ neporoãno “ spored Otkr. 14:5, davajki na Boga cjalata slava, kojato zaslužava. Proroãeskata sãbota i sedmoto hiljadoletie, prorokuvano ot nego, se sããetavat i se izpãlnjavat v cjaloto sãvãršenstvo na spasitelnija proekt, zamislen ot velikija Bog sãzdatel. Negovijãt „ skãpocenen biser “ ot Mat. 13:45-46 izrazjava celija bljasãk, kojto Toj iskaše da mu dade.

Golemite promeni na Novija Jerusalim

Duhãt utoãnjava: „ ulicata na grada beše ot ãisto zlato, podobno na prozraãno stãklo “. Kato citira тази „ ulica ot ãisto zlato “ ili ãista vjara, toj predlaga sravnenie s тази na Pariž, kojato nosi obraza na greha, kato poluãava imenata „ Sodom i Egipet “ v Otkr. 11:8.

Stih 22: „ Ne vidjah hram v nego; zaštoto Gospod Bog Vsemogãšti e negovijãt hram i Agneto. “

Vremeto na simvolite e prikljuãilo, izbranite sa vlezli v istinskoto osãšttestvjavane na božestvenija spasitelen proekt. Kakto go razbirame dnes na zemjata, „ hramãt “ na sãbiraneto veãe njama da ima nikakva polza. Vlizaneto vãv veãnostta i realnostta šte napravi bezpolestni „ senkite “, koito sa gi prorokovali spored Kol. 2:16-17: „ Nikoj, proãee, da ne vi osãžda za jastie ili pitie, ili za praznik, ili za novolunie, ili za sãboti; tova e sjanka na idnite nešta, a tjaloto e v Hrista. “ Vnimanie! V tozi stih formulata „ na sãbotite “ se otnasja do „ sãbotite “, priãineni ot religiozni praznici, a ne do „

sedmičnata sáбота “, ustanovena i osvetena ot Boga na sedmija den ot sátvorenieto na sveta. Točno kakto párvoto prišestvie na Hristos napravi bezpolezni prazničnite obredi, koito go prorokuvaha v starija zavet, taka i vližaneto váv večnostta šte napravi zemnite simvoli ostareli i šte pozvoli na izbranite da vidjat, čujat i sledvat Agneto, toest Isus Hristos, istinskija svjat božestven „ hram “, kojto šte báde večno vidimijat izraz na tvorčeskija Duh.

Stih 23: „ I gradát njamaše nužda ot slánceto ili lunata, za da sveti v nego; zaštoto Božijata slava go osvetjavaše, a Agneto beše negovijat svetilnik. “

V božestvenata večnost izbranite živejat v postojanna svetlina bez iztočnik na svetlina kato našeto segašno slánce, čieto sášttestvuvane e opravdano samo ot reduvaneto na „ den i nošt “; „ nošt ili támnina “ sa opravdani zaradi greha. Sled kato grehát e razrešen i izčezna, ostava mjasto samo za „ svetlinata “, kojato Bog objavi za „ dobra “ v Bitie 1:4.

Božijat Duh ostava nevidim, a Isus Hristos e aspektát, v kojto negovite sázdanija mogat da go vidjat. Imenno v tova si kačestvo toj e predstaven kato „ fabel “ na nevidimija Bog.

No duhovnoto tálkuvane razkriva goljama promjana. Sled kato vljazat v nebeto, izbranite šte bádat direktno poučavani ot Isus, togava te veče njama da se nuždajot ot „ slánceto “, simvol na novija zavet, nito ot „ lunata “, simvol na starija evrejski zavet; i dvete, spored Otkr. 11:3, v Pisanieto, sa biblejskite „ dvama svideteli “ na Boga, polezni za prosvetljavane na horata v tjahnoto otkrivane i razbirane na Negovija spasitelen plan. Nakratko, izbranite veče njama da se nuždajot ot Svetata Biblija.

Stih 24: „ Narodite šte hodjat v svetlinata mu i zemnite care šte donesat slavata si v nego. “

„ narodi “ sa „ narodite “, koito sa nebesni ili sa stanali nebesni. „ Novata zemja “, kojato sášto se e prevárnala v novoto Božie carstvo, e mjastoto, kádeto vsjako živo sášttestvo može da nameri Boga-sázdatel. „ Carete na zemjata “, koito sástavljavat izbranite, šte „ donesat slavata “ na čistotata na dušata si v tozi večen život, ustanoven na „ novata zemja “. Tozi izraz „ care na zemjata “, kojto naj-često e unizitelno nasochen kám buntovnite zemni vlasti, fino oboznačava izbranite v Otkr. 4:4 i 20:4, kádeto te sa predstaveni „ sednali “ na „ prestoli “. Po podoben način četem v Otkr. 5:10: „ Napravit si gi carstvo i sveštenici na našija Bog i te šte caruvat na zemjata .“

Stih 25: „ Portite mu njama da se zatvarjat denem, zaštoto tam njama da ima nošt. “

Poslanieto podčertava izčezvaneto na nastojaštata nesigurnost. Mirát i sigurnostta šte bádat sávăršeni v svetlinata na večen, bezkraen den. V istorijata na života obrazát na támninata e sázdaden na zemjata samo zaradi bitkata, kojato šte protivopostavi božestvenata „ svetlina “ sreštu „ támninata “ na lagera na djavola.

Stih 26: „ Slavata i čestta na narodite šte bádat doneseni v nego. “

V prodáženie na 6000 godini narodite sa se organizirali v plemena, narodi i nacii. Po vreme na hristijanskata epoha, na Zapad, narodite sa prevárnali svoite kralstva v nacii, a izbranite hristijani sa bili izbirani izmeždu tjah zaradi „slavata i počitta “, koito sa otdavali na Boga v Isus Hristos.

Stih 27: „ Ništo nečisto njama da vleze v nego, nito onzi, kojto vărši merzost i láža, a samo onezi, koito sa zapisani v knigata na života na Agneto .“

Bog potvrdava, že spásenie je objekt na goljamo iziskvane od Negoj strane. Samo sávršeno čistí duši, svidetelstvaši za ljubov kám božestvenata istina, mogat da bádat izbrani da polučat večén život. Za poreden páť Duhát podnovjava othvárljaneto si na „oskvernenite“, koeto oboznačava padnalata protestantska vjara v poslanieto za „Sardis“ v Otkrovenie 3:4, i na katolíčeskata vjara, čijto nasledovatel „se posveštava na merzost i láža“, religiozni i graždanski. Zaštoto onezi, koito ne prinadležat na Boga, pozvoljavat da bádat manipulirani ot djavola i negovite demoni.

Duhát ni napomnja ošte vednáž, že iznenadite sa zapazeni za horata, zaštoto Bog, ot sázdanieto na sveta, znae imenata na svoje izbrani, zaštoto te sa „zapisani v knigata na života Mu“. I kato utočnjava „v knigata na života na Agneto“, Bog izključva vsički nehrístijanski religii ot svoja plan za spásenie. Sled kato razkri v svoja Apokalipsis izključvaneto na falšivite hristijanski religii, páťjat na spásenie se javjava kato „tesen i tesen“, kaktó Isus zajavi v Matej 7:13-14: „Vlezte prez tjasnata porta; zaštoto široka e portata i prostrannijat páť, kojto vodi kám pogibel, i mnozina sa, koito minavat prez neja; no tjasna e portata i tesen páťjat, kojto vodi kám život, i malcina sa, koito gi namirat.“

Säväršenstvoto na zemnoto vreme na božestvenija podbor e zaväršeno s Otkr. 21:7, h3. Čisloto 22 paradoksalno beleži načaloto na edna istorija, väreki če v тази kniga to predstavljava nejnija epilog. Tova obnovlenie, koeto se otnasja do „ vsičko “ spored Boga, e svärzano s „ novata zemja i novoto nebe “, i dveve večni.

Stih 1: „ I mi pokaza bistra reka s voda na život, bistra kato kristal, izvirašta ot prestola na Boga i na Agneto. “

V tozi väzvišen, životvorjašt obraz na svežest, Duhät ni napomnja, če säbranieto na izbranite, koeto e stanalo večno, izobrazeno ot „ rekata ot voda na života “, e tvorenie, delo na Bog, duhovno presäzadeno v Hristos, čieto vidimo prisästvie e podskazano ot negovija „ prestol “; i tova, črez žertvata na „agneca “, Isus Hristos; večnostta e plod na novoroždenieto, koeto тази žertva e proizvela v izbranite.

„ Rekata “ e potok ot prjasna voda s visoka skorost. Tja predstavljava život, kojto podobno na neja e v postojanna aktivnost. Prjasna voda sästavljava 75% ot našeto čoveško zemno tjalo; tova pokazva kolko nezamenima e prjasnata voda za nego i tova e pričinata Bog da sravnjava slovoto si, säšto tolkova neobhodimo za polučavane na večen život, s „ izvor na vodite na života “ spored Otkr. 7:17, bidejki samijat toj tozi „ izvor na živa voda “ spored Erem. 2:13. V Negovoto Otkrovenie vidjahme v Otkr. 17:15, če „ vodi “ simbolizirat „ narodi “; tuk „ rekata “ e simvol na izkupenite izbrani, koito sa stanali večni.

Stih 2: „ Posred ulicata mu, ot dveve strani na rekata, imaše därvo na života, koeto davaše dvanadeset ploda, davajki ploda si vseki mesec, a listata mu bjaha za izcelenie na narodite. “

Väv vtorija obraz Isus Hristos, „därvoto na života “, se namira „ sred “ säbranieto na izbranite okolo nego v „ kvadrata “ na säbranieto. Toj e „ sred “ tjah, no säšto i ostrani, predstaven ot „ dvata brjaga na rekata “. Zaštoto božestvenijat Duh na Isus Hristos e vezdesäšt; prisästva navsjakäde i väv vseki. Plodät na tova „ därvo “ e „ život “, kojto se obnovjava postojanno, täj kato „ plodät mu “ se polučava väv vseki ot „ 12-te meseca “ na našata zemna godina. Tova e drug krasiv obraz na večnija život i napomnjane, če toj se poddärža večen po Božijata volja.

Isus često sravnjaval čoveka s plodni „ däveta “, koito „ se sädjat po plodovete im “. Toj si pripisval, ot samoto načalo v Bitie 2:9, simboličnija obraz na „ därvo na života “. Sega däveta imat za „ dreha “ ukrašenieto na svoite „ lista “. Za Isus „ drehite “ mu simbolizirat pravednite mu dela i sledovatelno izkuplenieto mu za grehovete na izbranite mu, koito mu dälžat spasenieto si. Taka, točno kaktö „ listata “ na „ däveta “ lekuvat bolesti, pravednite dela, izväršeni ot Isus Hristos, „ lekuvat “ smärtonosnata bolest na pärvorodnija grjah, nasledena ot izbranite ot Adam i Eva, koito sa izpolzvali „ lista “ na däveta, za da pokrijat fizičeskata i duhovnata si golota, otkrita ot opita na greha.

Stih 3: „ Njama da ima veče prokljatie. Prestolät na Boga i na Agneto šte bäde v nego; slugite Mu šte Mu služat i šte gledat liceto Mu. “

Ot tozi stih natatäk Duhät govori v bädešte vreme, pridavajki na poslanieto si značienieto na nasärčenie za izbranite, koito vse ošte šte trjabva da se borjat säš zloto i negovite posledici do zavräšťaneto na Hristos i odstranjavaneto im ot zemjata na greha.

Imenno „ anatemata “, prokljatieto na greha, izväršen ot Eva i Adam, napravi Bog nevidim za čoveškite oči. Säzdavaneto na Izrael ot Starija zavet ne promeni ništo, zaštoto grehät vse ošte praveše Bog nevidim. Toj vse ošte trjabvaše da se krie pod formata na oblak prez denja, kojto stava plamtjašt prez noštta. Naj-svjatoto mjasto na svetilišteto beše zapazeno izključitelno za nego, pod nakazanie ot smärt za narušitelja. No tezi zemni uslovija veče ne säšťestvuvat. Na novata zemja Bog e vidim za vsički svoi služiteli; kakva šte bäde tjahnata služba, vse ošte ostava zagadka, no te šte imat kontakt s nego, kakto apostolite sa se srešťali i sa razgovarjali s nego; lice v lice.

Stih 4: „ i imeto Mu šte bäde na čelata im. “

Imeto Božie predstavljava istinskijat „ pečat na živija Bog “. Säbotnata počivka e samo negov vänšen „znak“. Zaštoto „imeto “ Božie oboznačava Negovija karakter, kojto Toj simvolizira črez licata na „ četirite životni “: „ lävät, telet, čovekät i orela “, koito perfektno ilustrirat harmoničnite kontrasti na Božija karakter: carstven i silen, no gotov za žertva, čoveški na vid, no nebesen po priroda. Dumite na Isus sa se izpälnili; onezi, koito sa s ednakäv um, se stičat zaedno. Säšto taka onezi, koito spodeljat božestveni cennosti, sa bili izbrani ot Boga za večen život i sa säbrani pri Nego. „ Čeloto “ pomeštava čoveškija mozäk, dvizeštijat centär na negovata misäl i ličnost. I tozi oživen mozäk izučava, razmišljava i odobrjava ili othvärlja standarta na istinata, kojto Bog mu predstava za negovoto spasenie. Umovete na izbranite običaha demonstracijata na ljubov, organizirana ot Bog v Isus Hristos, i te se boriha, spored ustanovenite pravila, za da pobedjat zloto s Negova pomošt, za da polučat pravoto da živejat s Nego.

V krajna smetka vsički, koito spodeljat haraktera na Bog, razkrit ot Isus Hristos, se ozovavat s Nego, za da Mu služat večno. Prisästvieto na Božieto „ ime “, „ napisano na čelata im “, objasnjava tjahnata pobeda; i tova, po-specialno, v poslednoto adventno izpitanie na vjarata, v koeto horata imaha izbor da napišat na „ čelata si “ „ imeto na Boga “ ili tova na buntovnija „ zvjar “.

Stih 5: „ I njama da ima veče nošt, i njama da imat nužda ot lampa ili svetlina, zaštoto Gospod Bog šte gi osveti. I te šte caruvat do večni vekove. “

Spored Bit. 1:5, zad dumata „ nošt “ stoi dumata „ tämnina “, simvol na greha i zloto. „ Svetilkata “ se otnasja do Biblijata, svjatoto pisano slovo Božie, koeto razkriva standarta za „ Negovata svetlina “, tozi na dobroto i pravednostta. Tja veče njama da bäde polezna; izbranite šte imat prjak dostäp do nejnoto božestveno vdähnovenie, no v momenta tja zapazva, na zemjata na greha, svojata nezamenima „ osvetitelna “ rolja, kojato edinstvena vodi do večen život.

Stih 6: „ I mi kaza: Tezi dumi sa verni i istinni; i Gospod, Bog na svetite proroci, izprati angela Si da pokaže na slugite Si neštata, koito trjabva skoro da stanat. “ "

Za vtori päť otkrivame tova božestveno potväřdenie: „ Tezi dumi sa verni i istinni. “ Bog se stremi da ubedi čitatelja na proročestvoto, zaštoto večnijat mu život e založen na karta v negovite izbori. Izpraveni pred tezi božestveni tvärdenija, čoveškite säšťestva sa obusloveni ot pette setiva, dadeni im ot tehniija Säzdatel. Izkušienijata sa mnogobrojni i efektivni v otvräšťaneto im ot duhovnostta. Sledovatelno Božieto nastojavane e napälno opravdano. Opasnostta za dušite e realna i vezdesäšta.

Umestno e da aktualizirame našeto tãlkuvane na tozi stih, kojto predstavja rjadãk bukvalen karakter v tova prorocestvo. V tozi stih njama simbol, a potvãrzenie, ÷e Bog e vdãhnovitel na prorocite, koito sa napisali knigite na Biblijata, i ÷e v poslednoto si otkrovenie e izpratil „Gavriil“ pri Joan, za da može toj da mu razkrie v obrazi kakvo prez 2020 g. šte se slu÷i „ skoro “ ili ve÷e e bilo postignato v goljama stepen. No mežu 2020 i 2030 g. naj-strašnite vremena šte trjabva da bãdat preodoleni; užasni vremena, beljazani ot smãrt, jadreno uništozenie i užasnite „ sedem posledni jazvi na Božija gnjav “; ÷ovekãt i prirodata šte stradat užasno do stepen na iz÷ezvane.

Stih 7: „ I eto, idvam skoro . Blažen e onzi, kojto pazi dumite na prorocestvoto na тази kniga! “

Zavrãštaneto na Isus e objaveno za proletta na 2030 g. Blaženstvo e za nas, dokolkoto „ spazim “ do kraja dumite na prorocestvoto ot тази kniga „Otkrovenie“ .

Nare÷ieto „ skoro “ opredelja vnezapnata pojava na Hristos po vreme na negovoto zavrãštane, zaštoto vremeto te÷e ravnomerno, bez da se uskorjava ili zabavja. Ot Daniil 8:19 nasam Bog ni napomnja: „ ima vreme, opredeljeno za kraja “: „ Togava mi kaza: Šte ti kaža kakvo šte se slu÷i v poslednata ÷ast na gneva, za vremeto, opredeljeno za kraja .“ Tova može da se slu÷i samo v kraja na 6000-te godini, programirani ot Bog za negovija izbor na izbranite, toest v pãrvija den na proletta, predhoždašt 3 april 2030 g.

Stih 8: „ Az, Joan, ÷uh i vidjah tezi nešta. I kogato ÷uh i vidjah, padnah da se poklonja i da se poklonja pred angela, kojto mi pokaza tezi nešta . “

Za vtori pãt Duhãt idva, za da ni otpravi predupreždenieto si. V originalnite grãcki tekstove glagolãt „proskunéo“ e preveden kato „da se poklonja pred“. Glagolãt „da se poklanjam“ e nasledstvo ot latinskata versija, nare÷ena „Vulgata“. Tozi nepravilen prevod sjakaš e propravil pãtja za izostavjaneto na fizi÷eskoto poklonenie v religioznata praktika na otstãpni÷eskoto hristijanstvo, do stepen da se moli „stojašt“, poradi drug nepravilen prevod na grãckija glagol „istemi“ v Mark 11:25. V teksta formata mu „stékété“ ima zna÷enieto na „da oстанеš tvãrd ili da uporstvaš“, no prevodašt na Oltramare, vãzpriet vãv versijata na L. Segond, go prevežda kato „stasis“, koeto bukvalno ozna÷ava „stojašt“. Po tozi na÷in nepravilnijat prevod na Biblijata izmamno legitimira edno nedostojno, arogantno i skandalno otnošenje kãm velikija Sãzdatel Bog, Vsemogãštija, ot strana na hora, koito gubjat ÷uvstvoto za tova koe e naistina svjato . I ne e edinstvenijat... Eto zašto otnošenieto ni kãm biblejskite prevodi trjabva da bãde podozritelno i predpazljivo, osobeno sled kato v Otkr. 9:11 Bog razkriva „razrušitelnata“ upotreba (Avadon-Apolion) na Biblijata, napisana „ na evrejski i grãcki “. Istinata se namira samo v originalnite tekstove, zapazeni na evrejski, no iz÷eznali i zameneni ot grãckite pisanija na novija zavet. I tam, trjabva da se priznae, „stojaštata“ molitva se pojavi sred protestantskite vjarvašti, naso÷eni ot božestvenite dumi na „... 5-ta trãba . Zaštoto, paradoksalno, molitvata na kolene se e zapazila po-dãlgo sred katolicite, no tova ne biva da e iznenadvašto, zaštoto imenno v тази katoli÷eska religija djavolãt kara svoite nasledovатели i žertvi da se poklonjat pred izvajanite izobraženija, zabraneni ot vtorata ot desette Božii zapovedi; zapoved, kojato katolicite ignorirat, tãj kato v rimskata versija tja e premahnata i zamenena.

Stih 9: „ A toj mi kaza: Gledaj da ne praviš tova! Az sãm sãslužitel, kakto ti i na bratjata ti, prorocite, i na onezi, koito pazjat dumite na тази kniga. Pokloni se Bogu, pokloni se. “

Greškata, izvārsena ot Joan, e predložena ot Bog kato predupreždenie, adresirano do negovite izbranici: „pazete se da ne padnete v idolopoklonstvo!“, koeto predstavljava osnovnijat grjah na hristijanskite religii, othvārleni ot Bog v Isus Hristos. Toj organizira тази scena po sāštija naĉin, po kojto e organiziral poslednija si urok, kato e zapovjadal na apostolite si da grabnat orāžijata si za ĉasa na negovija arrest. Kogato dojde vremeto, toj im zabrani da gi izpolzvat. Urokāt beše daden i toj glaseše: „ Pazete se da go pravite .“ V tozi stih Joan poluĉava objasnenieto: „ Az sām vaš sāslužitel .“ „ Angelite “, vkljuĉitelno „ Gavriil “, sa, podobno na horata, sāzdanija na Boga-sāzdatel, kojto zabranjava vāv vtorata ot desette si zapovedi da se poklanjat pred negovite sāzdanija, pred izvajani ili risuvani izobraženija; vsiĉki formi, koito idolāt može da prieme. Po tozi naĉin možem da izvleĉem urok ot tozi stih, kato otbeležim protivopoložnoto povedenie na angelite. Tuk Gavriil, naj-dostojnoto nebesno sāzdanie sled Mihail, zabranjava poklonenieto pred nego. Ot druga strana, Satana, v svojeite sāblaznitelni videnija, pod prikritieto na „Deva Marija“, iziskva da se izdignat pametnici i mesta za poklonenie, za da ì se poklanjat i služat... sveteštata maska na tāmninata pada.

Angelāt dopālnitelno utoĉnjava „ i na bratjata vi, prorocite, i na onezi, koito pazjat dumite na тази kniga “. Meždu tova izreĉenie i tova ot Otkr. 1:3 zabeljazvame razlikata, dāļžašta se na vremeto, izminalo meždu naĉaloto na erata na dešifriraneto, 1980 g., i тази na tekuštata versija ot 2020 g. Meždu tezi dve dati „ tozi, kojto ĉete “, e spodelil dešifriranata svetlina s drugi Božii deca i te ot svoja strana sa vlezli v deloto na „ prorocite “. Tova umnoženie pozvoljava na ošte poveĉe drugi, prizovani da poluĉat dostāp do izbiraneto, kato ĉujat razkritata istina i kato ja priložat na praktika.

Stih 10: „ I mi kaza: Ne zapeĉatvaj dumite na proroĉestvoto na тази kniga, zaštoto vremeto e blizo. “

Poslanieto e podveždašto, zaštoto e adresirano do Joan, kogoto Bog e premestil v našeto posledno vreme ot naĉaloto na knigata, spored Otkr. 1:10. Sāšto taka, trjabva da razberem, ĉe zapovedta da ne se zapeĉatvat dumite na knigata e adresirana direktno do men v momenta, kogato knigata e napālno razpeĉatana; togava tja stava „ malkata otvorena kniga “ ot Otkr. 10:5. I kogato bāde „ otvorena “ s Božijata pomošt i razrešenje, veĉe njama vāpros za zatvarjaneto ì s „peĉati“. I tova, „ zaštoto vremeto e blizo “; prez proletta na 2021 g. ostavat 9 godini do slavnoto zavrāštane na Gospod Bog Isus Hristos.

Pārvoto otvarjane na „ malkata knižka “ obaĉe zapoĉva sled ukaza ot Dan. 8:14, toest sled 1843 i 1844 g.; zaštoto važnoto razbirane na temata za poslednoto izpitanie na adventnata vjara se dāļži na otkrovenijata, dadeni direktno ot samija Isus Hristos ili ot negovija angel na našata sestra Elān G. Uajt po vreme na nejnoto služenie.

Stih 11: „ Nepravednijat neka prodāļžava da vārši nepravednost; i kojto e neĉist, neka prodāļžava da vārši neĉistota; i pravednijat neka prodāļžava da bāde praveden; i svetijat neka prodāļžava da bāde svet. “

Pri pārho ĉetene tozi stih potvārždava izpālnenieto na ukaza ot Dan. 8:14. Razdeljaneto na adventistite, izbrani ot Boga meždu 1843 i 1844 g., potvārždava poslanieto ot „ Sardis “, kādeto namirame protestantite „ živi “, no „ mārtvi “ i „ oskverneni “ duhovno, a adventnite pioneri, „ dostojni za belota “, nariĉat v tozi stih „ pravda i osveštenie “. No otvarjaneto na „ malkata knižka “ e progresivno kato „ pātja na pravednite, kojto prodāļžava da raste kato svetlinata na denja, ot zorata do zenita ì “. I adventnite pioneri ne sa znaeli, ĉe izpitanie na vjarata šte gi spoleti meždu 1991 i 1994 g., kakto ni razkri izuĉavaneto na „ petata trāba “. Izvednāž stavat vāzmožni drugi tālkuvanija na tozi stih.

Vremeto za zapečatvane e na päť da priključi, täj kato četem v Otkr. 7:3: „ Ne povreždajte zemjata, nito moreto, nito dārvetata, dokato ne zapečatame slugite na našija Bog na čelata im. “ Kāde trjabva da postavim razrešienieto da povreždame zemjata, moreto i dārvetata? Šāšttestvuvat dve vāzmožnosti. Predi „ šestata trāba “ ili predi „ sedemte posledni jazvi “? „ Šestata trāba “, predstavljavašta šesto predupreditelno nakazanie, dadeno ot Bog na zemnite grešnici, v tozi slučaj mi se struva logično da zapazim vtorata vāzmožnost. Täj kato „ sedemte posledni jazvi na Božija gnjav “ imat za cel protestantskata „ zemja “ i katoličeskoto „more “. Neka pomislim, če razrušenijata, izvāršeni ot „ šestata trāba “, ne predotvratjavat, a nasārčavat obrāštaneto na izbranite, prizovani izkupeni črez krāvta na Isus Hristos.

Sledovatelno, sled „ šestata trāba “ i točno predi „ sedemte posledni jazvi “, i po vremeto na spiraneto na zapečatvaneto, koeto beleži kraja na vremeto na kolektivnata i individualnata blagodat, vse ošte možem da postavim dumite na tozi stih: „ Nepravednijat neka prodālžava da bāde nepraveden; i kojto e nečist, neka prodālžava da bāde nečist; i pravednijat neka prodālžava da bāde praveden; i svetijat neka prodālžava da bāde svet. “ Vseki šte može da vidi tuk načina, po kojto Duhāt idva da potvārđi v tozi stih dobrija prevod, kojto predstavih za osnovnija „adventen“ stih, kojto e Daniil 8:14: „... svjatostta šte bāde opravdana. “ Dumite „ pravednost i svjatost “ sa silno podkrepeni i sledovatelno potvārđeni ot Boga. Sledovatelno tova poslanie predvižda vremeto na kraja na vremeto na blagodatna, no drugo objasnenie e slednoto. Dostigajki kraja na knjigata, Duhāt se nasočva kām momenta, v kojto napālno razšifrovanata kniga se prevrāšta v „ malkata otvorena knižka “ i ot tozi moment natatak nejnoto priemane ili otkaz šte napravi razlikata meždu „ pravednija i oskvernenija “ i našijat Gospod kani „ sveteca da se osveti otnovo “. Pripomnjam si otnovo, če „ oskvernenieto “ beše pripisano na protestantstvoto v poslanieto ot „ Sardis “ . Duhāt se nasočva s dumite si kām tozi protestantizām i institucionalnija adventizām, kojto spodelja negovoto prokljatie ot 1994 g., datata, na kojato se prisāedinjava kām nego, kato vliza v ekumeničeskija sājuz. Priemaneto na razšifrovanoto poslanie na tazi kniga sledovatelno „za poreden päť , no posleden, šte napravi razlikata meždu tozi, kojto služi na Boga, i tozi, kojto ne mu služi “ spored Malahija 3:18.

I taka, obobštavam urocite ot tozi stih. Pārvo, toj potvārždava otdeljaneto na adventizma ot protestantstvoto meždu 1843 i 1844 g. Vāv vtoroto četene toj se otnasja sreštu oficialnija adventizām, kojto se zavārna kām protestantskija i ekumeničeskija sājuz sled 1994 g. I predlagam treto četene, koeto šte se otnasja do kraja na blagodatnija srok prez 2029 g. predi zavrāštaneto na Isus Hristos, opredeleno za načaloto na proletta, koeto e predi 3 april, Pasha 2030 g.

Sled tezi objasnenija, ostava da razberem, če pričinata za padenieto na institucionalnija adventizām, dovela do tova toj da bāde „ povārnat “ ot Isus Hristos v poslanieto mu do Laodikija, e po-malko otkazāt da se povjarva v negovoto zavrāštane prez 1994 g., otkolkoto otkazāt da se vzeme predvid prinosāt na svetlinata, došla da osvetli istinskija prevod na Daniil 8:14; svetlina, demonstrirana po neosporim način ot samija originalen evrejski biblejski tekst. Tozi grjah može da bāde osāden samo ot Boga na spravedlivostta, kojto ne sčita vinovnite za nevinni.

Stih 12: „ Eto, idvam skoro i nagradata Mi e s Mene, za da dam na vseki spored delata mu. “

Sled 9 godini Isus šte se zavārne v neopisuema božestvena slava. V Otkr. 16-20 Bog ni razkri estestvoto na dela ot Negovoto vāzmezdie, zapazen za grešnite katolici, protestanti i nespravedlivate i netolerantni adventni buntovnici. Toj sāšto ni predstavi dela, zapazen za Negovite verni adventni izbranici, koito počitat Negovoto proročesko slovo i Negovija svjat sedmi den, sābota, v Otkr. 7:14, 21

i 22. „ Vážmezdieto “ šte „ vždade na vseki spored delata mu “, koeto ostavja malko mjasto za vinovnite da se opravdajet v očite na Hristos. Dumite za samoopravdanie stavat bezpolezni, zaštoto togava šte bāde tvārde kāsno da se promenjat greškite ot minali izbori.

Stih 13: „ Az sām Alfa i Omega, pārvijat i poslednijat, načaloto i krajat. “

Tova, koeto ima načalo, ima i kraj. Tozi princip se otnasja za prodālžitelnostta na zemnoto vreme, planirano ot Bog za negovija izbor na izbranite. Među alfata i omegata šte sa izminali 6000 godini. Prez 30-ta godina, na 3 april, dobrovolnata izkupitelna smārt na Isus Hristos sāshto šte otbeleži alfa vremeto na 2000-godišnjia hristijanski zavet; proletta na 2030 g. šte otzvuči moštno v svoeto omega vreme.

No alfata e sāshto 1844 s nejnata omega 1994. I nakraja, alfata e za men i poslednite izbrani, 1995 s nejnata omega, 2030.

Stih 14: „ Blaženi sa onezi, koito pazjat Negovite zapovedi (i ne da izperat drehite si) , za da imat pravo na dārvoto na života i da vljazat prez portite v grada !

Vtorata forma na „ goljamata skrāb “ e pred nas, s nejnoto sledstvie ot množestvena smārt. Sledovatelno e neotložno da polučim zaštitata i pomoštta na Bog črez Isus Hristos. Kakto podskazva obrazāt, grešnikāt trjabva „ da spazva zapovedite Mu“. »; tezi na Boga i tezi na Isus, „ Božijat Agnec “, koeto označava, če toj trjabva da se otreče ot vsički formi, koito grehāt može da prieme. Zavoaliranijat prevod na tozi stih, zapazen v nastojaštite ni Biblii, se dālži na rimokatolicizma, nasočvan ot Vatikana. Drugite rākopisi, naj-starite i sledovatelno po-vernī, predlagat: „ Blaženi sa onezi, koito pazjat zapovedite Mu .“ I tāj kato grehāt e prestāpvane na zakona, poslanieto e izopačeno i zamestva neobhodimoto i žiznenovažno poslušanie s prostoto tvārdenie za hristijanska prinadležnost. Koj pečeli ot prestāplienieto? Onezi, koito šte se borjat sreštu sābotata do slavnoto zavrāštane na Isus Hristos. Istinskoto poslanie e obobštēno po slednija način: „Blažen e onzi, kojto se pokorjava na svoja Sāzdatel.“ Tova poslanie samo povtarja citiranoto v Otkrovenie 12:17 i 14:12, a imenno: „ onezi, koito pazjat zapovedite Božii i vjarata v Isus .“ Tova sa polučatelite na poslednoto poslanie, otpraveno ot Isus. Sādiyata na rezultata e samijat Isus Hristos i negovite iziskvanija sa sāizmerimi sās stradaniyata, koito e iztārpjal v māčeničeskata si smārt. Nagradata na izbranite šte bāde mnogo goljama; te šte polučat bezsmārtie i šte vljazat vāv večēn život črez adventnija pāt, simvoliziran ot „ dvanadesette porti “ na simvoličnija „ nov Jerusolim “.

Stih 15: „ Vān kučetata, magъosnicate, bludnicate, ubijcite, idolopoklonnicate i vseki, kojto običa i vārši lāža! “

Koi sa tezi, koito Isus nariča taka? Tova skrito obvinenie se otnasja do cjalata hristijanska vjara, kojato e otstāpila; katoličeskata vjara, mnogostrannata protestantska vjara, vključitelno adventnata vjara, kojato e vljazla v negovija sājuz ot 1994 g.; adventnata vjara, tolkova bogato blagoslovena ot nego v načaloto na sāshtestvuvaneto si, i ošte poveče po otnošenie na poslednite ì predstaviteli, prinudeni da se otkažat. „ Kučetata “ sa ezičnicate, no sāshto taka i predi vsičko tezi, koito tvārdjat, če sa negovi bratja i go predavat . Tozi termin „ kučeta “ paradoksalno za sāvremennite zapadni hora e termināt na životnoto, sčitano za simvol na vjarnost, no za orientalcite e samijat obraz na prokljatie. I tuk Isus osporva dori čoveškata im priroda i gi smjata za nedelikatni životni. Drugite termini potvārdavat tazi precenka. Isus potvārdava dumite, kazani v Otkr. 21:8, i tuk dobavjaneto na termina „ kučeta “

izrazjava negovata lična precenka. Sled vāzvišenata demonstracija na ljubov, kojato Toj dade na horata, ništo ne e po-strašno ot tova da bādeš predaden ot onezi, koito tvārdjat, če sa Negovi i Negova žertva.

Sled tova Isus gi nariča „ magьosnici “ zaradi otnošeniata im sās zli angeli, spiritizma, kojto za pārvu pāt sāblazni katoličeskata vjara s javlenijata na „Deva Marija“, nešto biblejski nevāzmožno. No čudesata, izvāršeni ot demoni, sa podobni na tezi, izvāršeni ot „ magьosnicate “ na faraona predi Moisej i Aaron.

Kato gi nariča „ neskromni “, Isus osāžda osvoboždenieto na morala, no predi vsičko neestestvenite religiozni sājuzi, sključeni ot protestantskite cārkvu s katoličeskata vjara, osāždani ot Božiite proroci kato slugi na djavola. Te vāzproizveždāt „kato dāšteri“ „neskromnostta “ na svojata „ bludnica majka Vavilon Veliki “, osāždana v Otkr. 17:5.

Otstāpnicate sa sāšto taka „ ubijci “, koito šte se podgotvjat da ubijat izbranite ot Isus, ako toj ne se namesi, za da gi predotvrati črez slavnoto si idvane.

Te sa „ idolopoklonnici “, zaštoto otdavat po-goljamo značenje na materialnija život, otkolkoto na duhovnija. Te ostavat bezrazlični, kogato Bog im predlaga svetlinata si, kojato te naglo othvārljat, kato demonizirat istinskite mu pratenici.

I za da zavārši tozi stih, toj utočnjava: „ i kojto običa i praktikuva lāža! “. Pravejki tova, toj osāžda onezi, čijato priroda e privārzana kām lāžata, do stepen, če sa napālno nečuvstvitelni kām istinata. Kazano e, če vkusovete i cvetovete ne sa sporni; sāštoto važi i za ljubovta kām istinata ili lāžata. No za Svojata večnost Bog izbira izključitelno sred Svoite sāzdaniata, koito čoveškoto razmnožavane porāžda, onezi, koito imat tazi ljubov kām istinata.

Krajnijat rezultat ot Božija plan za spasenie e užasen. Izgoneni sa edin sled drug zakoravelite, nepokajali se grešnici otpredi potopa, nevjarvaštijāt evrejski starozavet, otvratitelnata papska rimokatoličeska vjara, idolopoklonničeskata pravoslavna vjara, kalvinistkata protestantska vjara i nakraja institucionalnata adventna vjara, poslednata žertva na duha na tradicijata, kojto vsički predišni sa podkrepjali ednakvo.

„Adventskoto“ poslanie imaše fatalni posledici, pārvu, za evreite, koito padnaha poradi otkaza si da povjarvat v pārvoto prišestvie na Mesijata, objaveno v Dan. 9:24 do 27. Vtoro, za hristijanite, izgoneni ot Isus, koito vsički spodeljat vinata, če pokazvat nezainteresovanost kām poslednoto „adventsko“ poslanie, koeto objavjava vtoroto mu prišestvie . Lipsata im na ljubov kām negovata istina e fatalna za tjah. Prez 2020 g. vsički tezi osnovni oficialni religii spodeljat tova užasno poslanie, koeto Isus otpravi prez 1843 g. kām protestantstvoto ot epohata na „ Sardis “ v Otkr. 3:1: „ Kazva se, če ste živi, a vie ste mārvti .“

Stih 16: „ Az, Isus, izpratih angela Si da vi zasvidetelstva tova v cārkvite. Az sām korenāt i potomākāt na David, svetlata i utrinna zvezda. “

Isus izprati svoja angel Gavrail pri Joan, a črez Joan i pri nas, vernite si služiteli na poslednite dni. Zaštoto edva dnes tova napālno dešifrirano poslanie ni pozvoljava da razberem poslanijata, koito toj otpravja kām svoite služiteli i učenici ot sedemte epohi ili sedemte sābraniata. Isus premahva sāmnenieto otnosno simboličnoto si izvkvane na Otkrovenie 5: „ korenāt i potomcite na David “. Toj

dobavja: „ svetlata i utrinna zvezda “. Tazi zvezda e slānceto, no toj se otāždestvjava s nego samo kato sās simbol. Zaštoto, nesāznatelno, iskrenite sāsťestva, koito obiĉat Isus Hristos zaradi negovata Źertva, poĉitat nařeto slānce, tazi zvezda, oboŹestvena ot eziĉnicite. Ako mnozina ne sa najasno s tova, mnoŹestvata, dori tezi, koito sa prosveteni po temata, ne sa gotovi ili sposobni da razberat serioznostta na tova eziĉesko idolopoklonniĉesko dejstvje. Ćovekāt trjabva da zabravi sebe si, da se postavi na mjastoto na Bog, kojto ĉuvstva neřtata mnogo razliĉno, zařtoto umāt mu e sledval dejstvujata na horata veĉe poĉti 6000 godini. Toj identificira vsjako dejstvje za tova, koeto to naistina predstavljava; Tova ne e taka za māŹete, ĉijto kratāk Źivot e svārzan predi vsiĉko sās zadovoljavane na tehnite Źelanija, predimno plātski i zemni, no e taka i za onezi, koito sa duhovni i mnogo religiozni i koito ostavat blokirani ot uvaŹenieto kām tradiciite na bařtite.

V kraja na poslanieto ot Tiatir , Duhāt kaza na „ pobeditelja “: „ I řte mu dam utrinната zvezda “. Tuk Isus se predstavja kato „ utrinната zvezda “. Pobediteljat sledovatelno řte poluĉi Isus i s nego cjalata svetlina na Źivota, kojato e v nego. Napomnjaneto za tozi termin podskazva cjaloto vnimanie na istinskite posledni „adventisti“ vārhu tezi stihove ot 1 Petrovo 2:19-20-21: „ I nie imame proroĉeskoto slovo, koeto e ořte po-sigurno, i vie dobre pravite, kato vnimavate v nego, kato v svetilnik, kojto sveti v tāmno mjasto, dokato se zazori i zornicata ne izgree v sārĉata vi. Znaejki pārvo tova, ĉe nikoe proroĉestvo v Pisanieto ne moŹe da se tālkuva liĉno; zařtoto proroĉestvoto nikoga ne e bilo po ĉoveřka volja, a sa govorili sveti BoŹii ĉoveci, vodeni ot Svetija Duh. “ Ne bi moglo da se kaŹe po-dobre. Sled kato ĉue tezi dumi, izbranijat gi preobrazjava v dela, vzeti predvid ot Isus Hristos.

Stih 17: „ I Duhāt, i nevestata kazvat: Ela! I kojto ĉue, neka kaŹe: Ela! I kojto e Źaden, neka dojde; i kojto iska, neka vzeme darom vodata na Źivota. “

Ot naĉaloto na zemnoto si sluŹenie Isus otpravja tozi priziv: „ Elate “. No izpolzvajki obraza na „ ŹaŹda “, Toj znae, ĉe onezi, koito ne sa „ Źadni “, njama da dojdāt da pijat. Negovijat priziv řte bāde ĉut samo ot onezi, koito sa „ Źadni “ za tozi veĉen Źivot, kojto Negovata sāvārřena spravedlivost ni predlaga edinstveno ĉrez Negovata blagodat, kato vtori řans. Samo Isus plati cenata; sledovatelno Toj ja predlaga „ bezvāzmezдно “. Nikoe katoliĉesko ili boŹestveno „indulgencija“ ne moŹe da ja poluĉi sreřtu pari. Tozi universalen priziv podgotvja sābirane na izbranite ot vsiĉki narodi i ot vsjakākāv proizhod. Prizivāt „ Elate “ stava kljuĉāt kām tova sābirane na izbranite, koeto řte sāzdade izpitanieto na vjarata na poslednite dni. No te řte preŹivejat izpitanieto, razprāsnati po zemjata, i njama da se sāberat ot novo, dokato Isus Hristos ne se zavārne v slavata si, za da gi odstrani ot zemjata na greha.

Stih 18: „ Zajavjavam na vseki, kojto sluša dumite na proroĉestvoto na tazi kniga: Ako njakoj prituri neřto kām tjah, Bog řte prituri vārhu nego jazvite, napisani v tazi kniga. “

Otkrovenie ne e obiknovena biblejska kniga. Tova e literaturno proizvedenie, boŹestveno kodirano na biblejski ezik, koeto moŹe da bāde razpoznato ot onezi, koito izsledvat cjalata Biblija ot naĉaloto do kraja. Izrazite stavat poznati pri mnogokratno ĉetene. A „biblejskite konkordansi“ ni pozvoljavat da otkriem podobni izrazi. No imenno zařtoto kodāt mu e tolkova precizen, prevodaĉite i prepisvaĉite sa predupredeni: „ Ako njakoj dobavi neřto kām nego, Bog řte mu dokara jazvite, opisani v tazi kniga. “

Stih 19: „ I ako njakoj otneme ot dumite na knigata na tova proroĉestvo, Bog řte mu otneme dela ot dārvoto na Źivota i ot svetija grad, koito sa napisani v tazi kniga. “

Po sáštite príčini Bog zaplašva vseki, kojto „ otneme nešto ot dumite na knigata na tova proročestvo “. Vseki, kojto poema tozi risk, e predupreden sášto: „ Bog šte mu otneme dela ot dárvoto na života i ot svetija grad, koito sa opisani v тази kniga “. Sledovatelno otbeljazanite promeni šte imat užasni posledici za onezi, koito gi izvâršvat.

Obráštam vnimanieto vi kám tozi urok. Ako promjanata na тази nerazbiraema kodirana kniga báde nakazana ot Isus Hristos po tezi dva strogi načina, kakvo šte se sluči s tozi, kojto othvárli nejnoto napáľno razbiraemo dekodirano poslanie ?

Bog ima osnovatelna príčina da predstavi tova predupreždenie jasno, zaštoto tova Otkrovenie, čiito dumi sa izbrani ot nego, e sás sáštata stojnost kato teksta na negovite „deset zapovedi“, „gravirani s prásta mu vârhú kamenni ploči“. Sega, v Dan. 7:25, toj prorokuva, že negoviját carski „ zakon “ šte báde „ promenen “, kaktó i „ vremenata “. Dejstvieto e izvâršeno, kaktó vidjahme, ot rimskata vlast, posledovatelno imperska prez 321 g., sled tova papska, prez 538 g. Tova dejstvie, koeto toj smetna za „ arogantno “, šte báde nakazano sás smárt i Bog ni uveštava da ne povtarjame, sprjamo proročestvata, tozi vid greška, kojato toj tvárdo osáždá.

Božieto delo si ostava Negovo delo, nezavisimo ot vremeto, v koeto se izvâršva. Dešifriraneto na Negovoto proročestvo e nevázmožno bez Negovoto rákovodstvo. Tova označava, že dešifriranoto delo e sás sáštata stojnost kato kriptiranoto. Zatova osáznajte, že tova delo, kádeto Božijata misál e razkrita na jasen ezik, e s mnogo visoka „ svjatost “. To predstavljava vârhovnoto „ svidetelstvo za Isus “, koeto Bog otpravja kám poslednite si disidentski služiteli adventisti ot sedmija den; i v sáštoto vreme, s praktikuvaneto na istinskata sáбота, e prez 2021 g. poslednata „ opravdana svjatost “, planirana ot vlizaneto v sila na ukaza na Dan. 8:14 prez 1843 g.

Stih 20: „ Onzi, Kojto svidetelstva za tova, kazva: „Da, idvam skoro .“ Amin! Ela, Gospodi Iisuse! “

Táj kato sáďárža poslednite dumi, koito Isus Hristos e otpravil kám učenicite si, тази kniga Otkrovenie e s mnogo visoka svjatost. V neja namirame ekvivalenta na skrižalite na zakona, gravirani s Božija prást i dadeni na Moisej. Isus svidetelstva; koj šte posmee da ospori tova božestveno svidetelstvo? Vsičko e kazano, vsičko e razkrito, toj njama kakvo poveče da kaže, osven: „ Da, idvam skoro .“ Edno prosto „ Da “, koeto angažira cjalata mu božestvena ličnost, e da kaže, ako predstojaštoto mu idvane e sigurno, zaštoto toj podnovjava obeštaniето si: „ Idvam skoro “; „ skoro “ » datirana, kojato pridobiva páľnija si smisál: prez proletta na 2030 g. I toj potvârždava izjavlenieto si, kato kazva „ Amin “; koeto označava: „Naistina“.

Koj togava kazva: „ Ela, Gospodi Iisuse “? Spored stih 17 ot тази glava, tova sa „ Duhát i nevestata “.

Stih 21: „ Blagodatta na Gospoda Iisusa da báde s vsičkite svetii! “

Tozi posleden stih ot Otkrovenie zavâršva knigata, kato izvikva „ blagodatta na Gospod Iisus “. Tova e tema, kojato često e bila protivopostavjana na zakona v rannoto hristijansko sábranie. Po tova vreme blagodatta e bila protivopostavjana na zakona ot onezi, koito sa otkazvali predloženieto na Hristos. Nasledjavaneto na zakona ot judeite e označavalo, že te sa viždali božestvenata spravedlivost samo črez nego. Isus ne e iskal da gi osvobodi ot podčinenie na zakona, a e došál, za da „ izpáľni “ tova, koeto životinskite žertvoprinošenija sa prorokovali do nego. Eto zašto toj e kazal v Matej 5:17: „ Ne mislete, že sám došál da otmenja zakona ili prorocite; ne sám došál da otmenja, a da izpáľnja .“

Naj-udiviteľnoto e da čuem hristijanite da protivopostavjat zakona na blagodatta. Zaštoto, kako objasňuje apostol Pavel, blagodatta e prednaznačena da pomogne na čoveka da izpálni zakona, do stepen, če Isus zjavjava v Joan 15:5: „ Az sãm lozata, a vie ste prãčkite. Kojto prebãdva v Men i Az v nego , dava mnogo plod; zaštoto bez Men ne možete da vãršite ništo .“ Za kakvi „dela “ govori toj i kakãv „ plod “ ima predvid? Spazvaneto na zakona, koeto Negovata blagodatt pravi vãzmožno črez Negovata pomošt v Svetija Duh.

Bi bilo želatelo i blagotvorno „ blagodatta na Gospoda Isusa da e bila “ i tja da e mogla da dejstva „ vãv vsiãki “; no tozi izopačen stih izrazjava samo neosãšttestvimo želanie. Neka vsiãki nie poželaem te da bãdat mnogobrojni; kolkoto e vãzmožno poveče; našijat vãzhititelen Bog, Sãzdatel i Spasitel go zaslužava; toj e dostoen za nego. Kato utočnjava „ s vsiãki svetii “, originalnijat tekst premahva vsjakakva nejasnota; blagodatta Gospodnja može da bãde ot polza samo na tjah, na onezi, „ koito Toj osveštava črez Svojata istina “ (Joan 17:17). A na onezi, koito misljat, če šte postignat večen život, kato poemat po pãtja, provãzglasen ot Isus Hristos, vi napomnjam, če meždã „ pãtja “ i „ života “ stoi neizbežnata „ istina “, spored Joan 14:6. S cjaloto mi uvaženie kãm buntovnicite, koito pretendirat za blagoslovijata na tozi stih, ot 1843 g. nasam blagodatta Gospodnja e ot polza samo na onezi, koito Toj osveštava črez vãzstanovjavaneto na počivkata Si v svjatata sãbota. Imenno tova dejstvие, svãrzano sãs svidetelstvoto na ljubovta kãm negovata „ istina “, pravi izbranite svetii dostojni za vãprosnata blagodatt. Sledovatelno, blagodatta ne može da bãde posvetena na „vsiãki“. Zatova pazete se ot podveždašti loši prevodi na Biblijata, koito vodjat do užasno okončatelo rãzočarovanie za onezi, koito, za tjahno neštastie, rãzčitat na tjah!

Božestvenoto Otkrovenie, predstaveno v tozi trud, potvãrdi urocite, prorokuvani v povestvovanieto ot Bitie, čieto žizneno značenie uspjahme da otbeležim. V kraja na tozi trud mi se struva polezno da pripomnja tezi osnovni uroci. Tova e opravdano i bih iskal da otbeleža, če v našija sãvremenен svjat hristijanskata vjara e masovo predstavjana v izkrivena forma poradi kultovoto nasledstvo na rimokatolicizma. Istinata, iziskvana ot Bog, e ostanala v prostija i logičen vid, razbran ot pãrvite apostoli na Isus Hristos, no тази prostota, često prenebregvana, stava složna za neposvetenite poradi svojata malcinstvena priroda. Vsãštnost, za da se identificirat poslednite svetii na Isus Hristos ot poslednite dni i duhovnata struktura na Apokalipsisa, e ot sãšttestveno značenie postanovlenieto ot Daniil 8:14. No za da se identificira tozi postanovlenie, e ot sãšttestveno značenie i izučavaneto na cjalata kniga Daniil i dešifriraneto na nejnite proročestva. Razbirajki tezi nešta, Apokalipsisãt ni razkriva svoite tajni. Tezi neobhodimi izsledvanija objasnjavat trudnostta, kojato se srešta pri opitite da se ubedi nevjarvaštijat čovek na našeto vreme na Zapad, i osobeno vãv Francija.

Isus kaza, če nikoj ne može da dojde pri Nego, osven Otec, Kojto Go vodi, i sãšto kaza otnosno Svoite izbrani , če te trjabva da se rodjat ot voda i Duh. Tezi dve učenija označavat po dopãlvašt se načín, če Bog poznava duhovnata priroda na Svoite izbrani sred vsiãkite Si sãzdanija. Sledovatelno, vseki ot tjah šte reagira spored тази priroda, kojato e specifična za nego; po tozi načín, njakoj, kojto ima predrazsãdãci v polza na sãbotata, veče praktikuvana ot evreite, šte prieme bez osobeni zatrudnenija proročeskite otkrovenija, koito pokazvat, če tja se iziskva ot Bog ot 1843 g. I obratno, njakoj, kojto ima neblagoprijatni predrazsãdãci otnosno neja, šte othvãrli vsiãki predstaveni biblejski argumenti i šte nameri dobri priãini da opravdae otkaza si. Razbiraneto na tozi princip ni predpazva ot vsjakakvo rãzočarovanie otnosno onezi, na koito predstavjame istinata na Hristos. Kato razkriva istinata na Božijata misãl, proročestvoto dava cjalata si sila na „ večното Evangelie “, koeto učenicite na Isus trjabva da „ propovjadvat na narodite do kraja na sveta “.

„Zverovete“ na Apokalipsisa

Hronologično i posledovatelno vragovete na Boga i negovite izbranici se pojavjavat v obraza na „zverove“.

Pärvoto oboznačava imperski Rim, predstaven ot „zmeja s deset roga i sedem glavi, nosešti diademi“ v Otkr. 12:3; „nikolaitite“ v Otkr. 2:6; „djavolät“ v Otkr. 2:10.

Vtorijat se otnasja do papskija katoličeski Rim, izobrazen ot „zvjara, kojto izliza ot moreto, s deset roga i diademi i sedem glavi“ ot Otkr. 13:1; „prestola na Satana“ v Otkr. 2:13; „ženata Jezavel“ v Otkr. 2:20; „lunata, obagrena v kräv“ v Otkr. 6:12; „porazenata treta čast na lunata“ ot „čtvärtata träba“ v Otkr. 8:12; „moreto“ v Otkr. 10:2; „trästikata, podobna na žezäl“ v Otkr. 11:1; „opaškata“ na „drakona“ v Otkr. 12:4; „zmijata“ v Otkr. 12:14; i „drakon“ ot stihove 13, 16 i 17; „velikija Vavilon“ v Otkr. 14:8 i 17:5.

Tretijat e nasočen käm frenskija revoljucionen ateizäm, izobrazen ot „zvjara, kojto izliza ot bezdännata jama“ v Otkr. 11:7; „goljamata skräb“ v Otkr. 2:22; „čtvärtata träba“ v Otkr. 8:12; „ustata, kojato pogläšta rekata“, kojato simvolizira katoličeskija narod, v Otkr. 12:16. Tova se otnasja do pärvata forma na „vtoroto gorko“, citirano v Otkr. 11:14. Vtorata mu forma šte bäde izpälnena ot „šestata träba“ ot Otkr. 9:13, toest spored Otkr. 8:13 pod zaglavieto „vtoro gorko“, meždu 7 mart 2021 g. i 2029 g., pod realnija aspekt na Treta svetovna vojna, zaväršvašta s jadrena vojna. Čoveškijat genocid, kojto obezljudjava zemjata (bezdännata jama), e vräzkata, ustanovena meždu „čtvärtata i šestata träba“. Podrobnosti za razvitieto na тази vojna sa razkriti v Dan. 11:40-45.

Čtvärtijat „zvjar“ se otnasja do protestantskata vjara i katoličeskata vjara, nejnijat säjuznik, v poslednoto izpitatie na vjarata v zemnata istorija. Toj „izdiga se ot zemjata“ v Otkr. 13:11; koeto označava, če samijat toj e izljazäl ot katoličeskata vjara, simvolizirana ot „moreto“. Erata na Reformacijata izključitelno mnogo utvärždava protestantskata religija s množestvo aspekti, beljazana ot odstäpničestvo, svidetelstvašta v proizvedenijata na Žan Kalvin za vojnstven, surov, žestok i presledvašt karakter. Vlizaneto v sila na dekreta ot Dan. 8:14 go osäžda v svetoven maštav ot proletta na 1843 g.

Institucionalnata adventna vjara, kojato se väzrodi ot izpitanieto na protestantskata vjara prez 1843-1844 g., otstäpi nazad i se värna käm statuta na protestantska vjara i nejnoto božestveno prokljatie ot esenta na 1994 g.; tova se dälži na oficialnoto othvärljane na božestvenata proročeska svetlina, razkrita v tova delo ot 1991 g. nasam. Tazi duhovna smärt na institucionalnata forma e prorokuvana v Otkr. 3:16: „Šte te izbälvam ot ustata Si.“

Poslednite izpälnenija na proročestvata sa pred nas i vjarata na vseki šte bäde izpitana. Gospod Isus Hristos šte razpoznae sred vsički čoveški säštstva onezi, koito mu prinadležat, toest onezi, koito priemat s radost i blagodarna vjarnost negovite žiznenovažni otkrovenija, ploda na božestvenata ljubov.

Po vremeto na poslednija izbor, izbranite šte se otlčavat s fakta, če šte znajat zašto padnalite padat. Božestvenoto Otkrovenie šte napravi razlikata meždu spasenite i izgubenite, na koito ot apostolskata epoha „Efes“, v Otkr. 2:5, Bog kazva: „I taka, spomnete si otkäde ste padnali“; a prez 1843 g., v epohata „Sardis“, Toj säšto kazva na protestantite v Otkr. 3:3: „Spomnete si kak ste prieli i čuli; pazete i se pokajte“; tova väži i za padnalite adventisti ot 1994 g. nasam, koito, makar i da pazjat

sábotata, polučavat ot Isus tova poslanie ot Otkr. 3:19: „ Az izobličavam i nakazvam vsički, koito obiçam; zatova bádete revnostni i se pokajte .“

Pri podgotovkata na tova proročesko Otkrovenie, Bogät Sázdatel, sreštnat v liceto na Isus Hristos, si e postavil za cel da dade väzmožnost na izbranite ot Nego jasno da identificirat vragovete si; tova e napraveno i Božijata cel e postignata. Taka duhovno obogaten, Negovijat Izbran stava „ Nevestata, prigotvena za svatbenata večerja na Agneto “. Toj „ ja obleče väv fin bjäl len, kojto predstavljava pravednite dela na svetiite “ v Otkr. 19:7. Vie, koito ste pročeli sädžžanieto na tova proizvedenie, ako imate käsmeta i ste blagosloveni da bádete sred tjah, „ prigotvete se da sreštnete vašija Bog “ (Amos 4:12) v Negovata istina!

Dokato dešifriraneto na misterioznite proročestva ot Daniil i Otkrovenie e napälno zaväršeno i vremeto na istinskoto završštane na Hristos veče ni e izvestno, tozi väpros na Isus Hristos, citiran v Luka 18:8, ostavja donjakäde obezpečitelno sämnenie: „ Kazvam vi, če šte im otmästi skoro. No kogato Čoveškijat Sin dojde, šte nameri li vjara na zemjata? “ Zaštoto izobilieto ot intelektualno poznanie za istinata ne može da kompensira slabostta na käčestvoto na тази vjara. Čovečestvoto, koeto šte se sbläška s završštaneto na Isus Hristos, se e razvilo v klimat, blagoprijatstvašt vsički formi na silno nasärčavan egoizäm. Individualnijat uspeh se e prevärnal v cel, kojato trjabva da se postigne na vsjaka cena, dori črez smazvane na bližnija, i tova po vreme na däläg period na svetoven mir, prodälžavašt poveče ot 70 godini. Kogato znaem, če cennostite na nebeto, predloženi ot Isus Hristos, sa v absolutno protivorečie s tozi standart na našeto vreme, negovijat väpros izgležda tragično opravdan, zaštoto može da zasjaga hora, koito sa vjarvali, če sa „izbrani“, no za säžalenie šte ostanat samo „prizvani“; zaštoto Isus njama da e nameril v tjah käčestvoto na vjarata, neobhodimo, za da bádat dostojni za negovata blagodat.

Bukvata ubiva, no Duhät dava život

Tazi posledna glava zavärsäva dešifriraneto na Otkrovenieto. Vsäštnost, toku-što predstavih biblejskite kodove, koito ni pozvoljavat da identificirame simvolite, koito Bog izpolzva v svoje proročestva, no makar celta im da e da razkrijat iziskvaneto mu za vräštane na säbotata ot 1843-1844 g. nasam, dumata säbota ne se pojavjava nito vednäž v tezi proročeski tekstove na Daniil ili Otkrovenie. Tja vinagi se predpolaga, no ne e jasno citirana. Pricinata da ne se nazovava jasno e, če praktikuvaneto na säbotata e osnovna normalnost na apostolskata hristijanska vjara, zaštoto vseki može da vidi, če temata za säbotata nikoga ne e bila predmet na spor meždu evreite i pärvite apostoli, učenici na Isus Hristos. Djavolät obače ne e sprjal da ja atakuva, pärho kato podstrekaval evreite da ja „oskvernjat“, a sled tova i hristijanite, kato gi e nakaral napälno da ja „ignorirat“. Za da postigne tozi rezultat, toj e vdähnovil falšivi prevodi na originalnite tekstove, koito go spomenavat. Säšto taka, tova predstavjane na božestvenata istina ne bi bilo pälno bez osäždaneto na tezi otvratitelni zlodejanija, čiito žertvi sa, pärho, Bog v Isus Hristos, a sled tova i onezi, na koito Negovata izkupitelna smärt bi mogla da predloži večen život.

nito edin stih v pisanijata na starija i novija zavet, toest v cjalata Biblija, kojto da uči za promjana v statuta na säbotata sprjamo četvärtata ot Negovite deset zapovedi; osven tova, osvetena ot Boga, ot načaloto na Negovoto sätvorenje na našija zemen svjat.

Ot otstäpničestvoto na protestantite, dälžašto se na prilaganeto na ukaza ot Daniil 8:14 prez proletta na 1843 g. do dnes, četeneto na Biblijata ubiva. Utočnjavam, če ne Biblijata ubiva dobrovolno, a upotrebata i poradi greški v prevoda, koito se pojavjavat v prevodnite versii na originalnite tekstove „evrejski i gräcki“; no predi vsičko tova e problem i poradi loši tälkuvanija. Samijat Bog potvärdžava tova obrazno v Otkr. 9:11: „... Te imaha nad sebe si za car angela na bezdnata, narečen na evrejski Avadon, a na gräcki Apolion „Tuk si pripomnjam skritoto poslanie v tozi stih: „Avadon i Apolion“ označavat „na evrejski i gräcki“: Razrušitel. „Angelät na bezdnata“ razrušava vjarata, izpolzvajki biblejskite „dvama svideteli“ ot Otkrovenie 11:3.

Säšto taka, ot 1843 g. nasam, läževjarvaštite sa dopusnali dve greški v tälkuvaneto si na istoričeskite svidetelstva na Biblijata. Pärvata e, če sa otdali po-goljamo značenje na raždaneto na Isus Hristos, otkolkoto na smärtta mu, a vtorata podsilva tazi greška, kato otdava po-goljamo značenje na väzkresenieto mu, otkolkoto na smärtta mu. Tazi dvojna greška svidetelstva sreštu tjah, zaštoto demonstracijata na Božijata ljubov käm Negovite säzdanija se osnovava po säštstvo na dobrovolnoto Mu rešenje da dade v Hristos života si za izkuplenieto na Svoite izbrani. Davaneto na prioritet na väzkresenieto na Isus se sästoi v izopačavane na Božija spasitelen plan i tova nosi za vinovnite posledstvieto ot otkäsvaneto im ot Nego i narušavaneto na Negovija svjat, spravedliv i dobär zavet. Pobedata na Hristos se osnovava na priemaneto na smärtta ot Nego, Negovoto väzkresenie e samo štastlivoto i spravedливо sledstvie ot Negovoto božestveno säväršenstvo.

Kolosjani 2:16-17: „I täj, nikoj da ne vi osäžda za jastie ili pitie, ili za praznik, novolunie, ili säbota. Tova e sjanka na bädešteto, a tjaloto e Hristovo.“

Tozi stih često se izpolzva, za da opravdae prekratjavaneto na praktikuvaneto na sedmičnata „säbota“. Dve pričini osäždat tozi izbor. Pärvata e, če izrazät „na säbotite“ oboznačava „säbotite“,

pričineni ot godišnite religiozni „ praznici “, postanoveni ot Bog v Levit 23. Tova sa podvižni „ sãboti “, koito se postavjat v naçaloto, a ponjakoga i v kraja na vremeto na religioznite „ praznici “. Te sa predizvikani ot izraza „ njama da vãršite nikakva robska rabota v tozi den “. Edinstvenata im vrãzka sãs sedmičnata „sãbota “ e imeto im „ sãbota “, koeto označava „da sprã, da si počina“ i koeto se pojavjava za pãrvi pãt v Bitie 2:2: „ Bog si počina “. Trjabva sãšto da se otbeleži, če dumata „ sãbota “, citirana v evrejskija tekst na četvãrtata zapoved, ne se pojavjava v prevoda na L. Segond, kojto ja oboznačava samo pod imeto „ den za počivka “ ili „ sedmi den “. Vãpreki tova, korenãt mu e v glagola, citiran v Bitie 2:2: „ počivka “ ili „ sãbota “, kojto e jasno posočen v prevoda na Biblijata na Dž. N. Darbi.

Vtorata pričina e slednata: Pavel kaza za „ praznicite i sãbotite “, če te sa „ senki na neštata, koito šte dojdãt “, toest nešta, koito prorokuvat realnost, kojato e bila ili šte dojde. Ako priemem, če v tozi stih se razgležda „ sedmata sãbota “, tja ostava „ sjanka, kojato šte dojde “ do nastãpvaneto na sedmoto hiljadoletie, za koeto toj prorokuva. Smãrtta na Isus Hristos razkri značenieto na „ sedmata sãbota “, kojato prorokuva, poradi pobedata mu nad greha i smãrtta, nebesnite „ hiljada godini “, prez koito negovite izbrani šte sãdijat padnalite zemni i nebesni mãrtvi.

V tozi stih „ praznicite, novolunijata “ i tehните „ sãboti “ sa svãrzani sãs sãštěstvuvaneto na nacionalnata forma na Izrael ot starija zavet. Kato ustanovi črez smãrtta si novija zavet, Isus Hristos napravi tezi proročeski nešta bezpolezni; te trjabvaše da prestanat i da izčeznat kato „ sjanka “, izblednjavašta pred realnostta na negovoto zavãršeno zemno služenie. Dokato sedmičnata „sãbota“ čaka nastãpvaneto na sedmoto hiljadoletie, za da otgovori na prorokuvanata si realnost i da zagubi svojata poleznost.

Pavel sãšto citira „ jadene i piene “. Kato veren sluga, toj znae, če Bog e govoril za tezi nešta v Levit 11 i Vtorozakonie 14, kãdeto predpisva koi čisti hrani sa razrešeni i koi nečisti hrani sa zabraneni. Dumite na Pavel ne sa prednaznačeni da osporjat tezi božestveni postanovlenija, a samo čoveškite mnenija (koito nikoj...) izrazeni po tozi vãpros, koito toj šte razvie v Rimljani 14 i 1 Korintjani 8, kãdeto mislite mu se pojavjavat po-jasno. Temata se otnasja do hrana, žertvana na idoli i lãžlivi božestva. Toj napomnja na izbranite, koito obrazuvat Božija duhoven Izrael, za tehните zadãlženija kãm nego, kazvajki v 1 Korintjani 10:31: „ Jadete li, piete li, kakvoto i da vãršite, vsičko vãršete za Božijata slava .“ Proslavja li se Bog ot onezi, koito ignorirat i prezirat negovite razkriti postanovlenija po tezi vãprosi?

Jakov, bratãt na Isus, govori ot imeto na apostolite za obrjazvaneto v Dejanija 15:19-20-21: „ Zatova vi molja da ne bezpokoite ezičnicite, koito se obrãštãt kãm Boga, a da im pišete da se vãzdãržãt ot oskvernjavane na idoli, ot bludstvo, ot udaveno i ot krãv. Zaštoto ot drevnostta Moisej ima vãv vseki grad propovednici, koito se četãt v sinagogite vsjaka sãbota .“

Često izpolzvani, za da opravdajat osvoboždavaneto na obãrnatite vãv vjarata ezičnici ot sãbotata, tezi stihove predstavljavat, naprotiv, naj-dobroto dokazatelstvo za nejnata praktika, nasãrčavana i propovjadvana ot apostolite. Vsãštnost, Jakov smjata, če ne e polezno da im se nalaga obrjazvane i obobštava osnovnite principi, zaštoto zadãlbočenoto religiozno učenje šte im bãde predstaveno, kogato hodjat „ vsjaka sãbota “ v evrejskite sinagogi v tehните mestnosti.

Drug pretekst, izpolzvan za opravičevanje na prekratjvanje na klasifikacijo na hranite po čisti i nečisti: videnie, dadeno na Petăr v Dejanija 10. Negovoto objasnenie e razvito v Dejanija 11, kădeto toj otăždestvjava „nečistite životni“ ot videnie s ezičeskite „măže“, koito došli da go pomoljat da otide pri rimskija stotnik „Kornilij“. V tova videnie Bog izobrazjava nečistata priroda na ezičnicite, koito ne mu služat i služat na falšivi božestva. Smărtta i văzkresenieto na Isus Hristos obače nosjat goljama promjana za tjah, zaštoto vratata na blagodatta im se otvarja črez vjara v izkupitelnata žertva na Isus Hristos. Imenno črez tova videnie Bog uči Petăr na тази novost. Sledovatelno, klasifikacijata na čistite i nečistite, ustanovena ot Boga v Levit 11, ostava i prodălžava do kraja na sveta. Osven tova, ot 1843 g. nasam, s ukaza na Dan. 8:14, hraneneto na čoveškite săšttestva priema standartata na părvonačalnoto „osveštenie“, ustanoveno i naredeno v Bit. 1:29: „I Bog kaza: Eto, davam vi vsjaka treva, kojato dava seme, kojato e po liceto na cjalata zemja, i vsjako dărvo, v koeto ima plod na dărvo, koeto dava seme; te šte vi bădat za hrana.“

Isus dade života si văv fizičeski i psihičeski măki, za da spasi svoje izbranici. Ne se sămnjavajte văv visokoto nivo na svjatost, koeto тази strastna smărt iziskva v zamjana ot tozi, kogoto spasjava. Naistina!

Zemnoto vreme na Isus Hristos

Perlata na săbotata ot 20 mart 2021 g.

Ot načaloto na moeto služenie bjah ubeden i ja pjah, če „Isus se rodi prez proletta“. V тази săbota, 20 mart 2021 g., prolehtoto ravnodenstvie nastăpi v 10:37 č. sutrinta v načaloto na molitveno săbranie.

Togava Duhät me nasochi da potärsja dokazatelstva za tova, koeto dotogava beše prosto ubeždenie väv vjarata. Evrejskijat kalendar ni pozvoli da postavim vremeto na prolehtoto ravnodenstvie na godinata – 6 godini predi oficialnata ni hristijanska datirovka na raždaneto na našija Spasitel – na „säbotata“ na 21 mart.

Zašto godina -6?

Zaštoto oficialnoto ni datirane na raždaneto na Isus Hristos e izgradeno vävhu dve greški. Edva prez VI vek sl. Hr. katoličeskijat monah Dionisij Malki zapochva da ustanovjava kalendar. Pri lipsa na biblejska ili istoričeska točnost, toj postavja tova raždane na datata na smärtta na car Irod, kojato toj postavja prez 753 g. sl. Hr. sled osnovavaneto na Rim. Ottogava istoricite potväřždavat 4-godišna greška v negovoto izčislenie; koeto postavja smärtta na Irod prez 749 g. sl. Hr. sled osnovavaneto na Rim. No Isus e roden predi smärtta na Irod, a Matej 2:16 ni dava pojasnenie, koeto postavja väzrastta na Isus na „dve godini“ po vreme na „klaneto na nevinnite“, naredeno ot razgnevenija car Irod, zaštoto toj strada i usešta smärtta, kojato šte go otkäsne ot radostite na vlastta, da nablížava. Detajlät e väžen, zaštoto tekstät utočnjava „dve godini, spored datata, za kojato toj vnimatelno e razpital vlähvite“. Dobavena käm četirite godini ot predišnata greška, godinata -6, ili 747 ot osnovavaneto na Rim, e biblejski ustanovena.

Prolehtoto ravnodenstvie na godinata – 6

Padajki v säbota, prez tazi godina – 6, Biblijata ni uči, če angel se javil na „ovčari, koito pazeha stadata si“. Säbotata zabranjava tärgovijata, no ne i pazeneto i grižite za životnite; Isus potväřždava tova, kato kazva: „Koj ot vas, ako ima ovca, kojato padne v jama, ne otiva da ja spasi, dori i v säbota?“ ? ». Taka, ot angel, raždaneto na „Dobrija pastir“, spasitel i vodač na čoveškite ovce, bilo säobšteno pävvo na čoveškite pastiri, paziteli i zaštitnici na životinskite ovce. Angelät utočnil: „...zaštoto dnes vi se rodi v Davidovija grad Spasitel, Kojto e Hristos Gospod“. Sledovatelno tova „dnes“ bilo säboten den i täj kato säobštenieto bilo napraveno prez noštta, raždaneto na Isus e meždu 18:00 časa, načaloto na säbotata, i noštinja čas na blagovestieto, napraveno ot angela na pastirite. Segä trjabva da ustanovim točnija čas, kogato po časovnikovata skala na Izrael se e izpänilo prolehtoto ravnodenstvie na godinata – 6. No tova vse ošte ne e väzmožno, zaštoto njamame informacija za tova vreme.

Raždaneto na Isus v säbota pravi Božija spasitelen plan jasen i napälno logičen. Isus se objavjava za „Sin Čoveški“, „Gospodar na säbotata“. Zaštoto säbotata e vremenna i nejnata poleznost se prostira do denja na vtoroto mu prišestvie, tozi päť moštno i slavno. Isus dava na säbotata pälnija i smisäl, täj kato prorokuva, če ostanalata čast ot sedmoto hiljadoletie šte bäde spečelena za negovite izbranici edinstveno črez pobedata mu nad greha i smärtta.

Za da otbeleži navlizaneto si v zrijala väzrast, na „dvanadesetgodišna väzrast“, Isus se namesva duhovno sred religioznite hora, koito razpitava za Mesijata, objaven v Svetoto pisanie. Otdelen ot roditelite si, koito go tärsjat v prodälženie na tri dni, toj svidetelstva za svojata božestvena nezavisimost i osäžnavaneto na misijata si v polza na zemnite hora.

Sled tova idva vremeto na negovoto aktivno i oficialno zemno služenie. Učenijata na Daniil 9:27 go predstavjat pod formata na „zavet“ na „...sedmica“, kojato simvolizira sedem godini meždu esenta na 26 i esenta na 33. Meždu tezi dve eseni, v centralno položenie, e proletta i praznikät Pasha na 30

godina, kãdeto v 15:00 ĉasa, „po sredata na sedmicata“ na Velikden, v srjada, 3 april 30 g., Isus Hristos prekratjava „ životinskoto ųertvoprinoųenie i prinos “ na evrejskija obred, kato predlaga ųivota si, za da izkupi grehovete samo na svoite izbranici. V denja na smãrtta si Isus e na 35 godini i 13 dni. Umirajki pobedonosno nad greha i smãrtta, Isus moųe da predade duha si na Boga, kazvajki: „ Svãrųi se .“ Pobedata mu nad smãrtta e potvãrdena s vãzkresenieto mu. Taka toj pridruųava i nastavljava svoite apostoli i uĉenici, dokato pred oĉite im se vãznasja na nebeto predi praznika Petdesetnica, spored svidateljstvo, dadeno v Dejanija 1:1 do 11. No angelite po tozi povod podgotvjat sãobųtenieto za slavnoto mu zavrãųtane, kazvajki: „ Mãųe galilejski, zaųto stoite tuk i gledate kãm nebeto? Sãųitijat tozi Isus , kojto se vãznese ot vas na nebeto, ųte dojde po sãųitija naĉin, kakto go vidjahte da otiva na nebeto „Na Petdesetnica toj zapoĉna nebesnoto si sluųenie kato „Sveti Duh“, koeto mu dava vãzmoųnost da dejstva do kraja na sveta, ednovremenno s tova, v duha na vseki ot svoite izbranici, razprãsnati po cjalata zemja.“ Togava imeto mu, prorokuvano v Isaja 7:14, 8:8 i Matej 1:23, „ Emanuil “, koeto oznaĉava „Bog s nas“, pridobiva oųte po-goljamo istinsko znaĉenie.

Podrobnostite, predostaveni v tozi dokument, predstavljavat nagradi, koito Isus dava na svoite izbranici kato znak na priznatelnost za tjahnata demonstracija na vjara. Eto kak datata na smãrtta mu ni pozvoljava da uznaem i spodelim s nego datata na negovoto posledno slavno zavrãųtane, koeto toj e programiral za pãrvija den na proletta prez 2030 g.; toest, 2000 godini sled proletta na razpjatieto mu na 3 april 30 g.

Svjatost i osveųtavane

Svjatostta i osveųtenieto sa nerazdelni i uslovija za spasenieto, predlagano ot Bog v Isus Hristos. Pavel ni napomnja za tova v Evrei 12:14: „ Stremete se kãm mir s vsiĉkite hora i svjatost, bez kojato nikoj njama da vidi Gospoda .“

Tazi božestvena koncepcija za „osveštavane“ trjabva da bāde napālno razbrana, zaštoto se otnasja do „vsičko, koeto prinadleži na Boga“ i kako vsički sobstvenici, Toj ne pozvoljava da bāde lišen ot sobstvenost bez posledstvija za onezi, koito se osmeljavat da go napravjat. Seg a bezpolezno da se pravi inventarizacija i spisāk na neštata, koito Mu prinadležat; Sāzdateljat na žīvota i vsičko, koeto toj sādārža, vsičko Mu prinadleži. Sledovatelno Toj ima pravoto na život i smārt nad vsički svoi živi sāšttestva. Ostavjajki obače na vsički pravoto da živejat s Nego ili da umrat bez Nego, Negovite izbranici se prisāedinjavat kām Nego črez svoboden i dobrovolen izbor da Mu prinadležat večno. Tova pomirenje s Nego pravi Negovite izbranici Negova sobstvenost. Tezi, koito Toj privetstva i priznava, vližat v Negovata koncepcija za osveštavane, kojato več se otnasja do vsički zakoni, na koito e podčinen životāt na zemjata. Sledovatelno osveštavaneto se sāstoi v sāglasie da se podčiniš na fizičeskite i moralnite zakoni, ustanoveni i sledovatelno odobreni ot Boga. Imenno v tova dvojno kačestvo Sābotata i Desette zapovedi konkretno izrazjavat tova božestveno osveštavane, čieto narušavane šte iziskva smārtta na Mesijata Isus.

Tazi koncepcija za osveštavane e tolkova fundamentalna, če Bog e smetnal za umestno da ja definira ot načaloto na Biblijata v Bitie 2:3, kato osveštava sedmija den. Sledovatelno ne e iznenadvašto, če tova čislo sedem se prevrāšta v negovija „carski pečat“ v cjalata Biblija i po-specialno v Otkrovenie 7:2: „I vidjah drug angel da se izdiga ot iztok, kojto imaše pečata na živija Bog. I toj izvika s visok glas kām četirite angela, na koito beše dadeno da naranjat zemjata i moreto, i kaza: „Onezi, koito imat uši da čujat vnušenieto na finija Boži Duh, šte sa zabeljazali, če tozi „pečat na živija Bog“ e citiran v tazi glava „7“ na Otkrovenie.“

Na tazi Pasha i sābota na 3 april 2021 g., godišninata ot smārtta na našija Spasitel Isus Hristos, Božijāt Duh nasoč i mislite mi kām evrejskoto svetilište na Mojsej i Hrama, postroen ot car Solomon v Jerusolim. Zabeljazah edin detalj tam, kojto silno potvrđdava tālkuvaneto, koeto dadoh za tova svetilište; a imenno, proročeska rolja vāv velikija spasičelēn projekt, podgotven za izbranite, izkupeni ot Boga.

Ot 1948 g. nasam, vse ošte nosejki božestvenoto prokljatie poradi otkaza si da priznajat Isus Hristos za „Mesija“, izpraten ot Bog, evreite si vāzvārnaha nacionalnata zemja. Ottogava edna ideja, edna misāl gi obsebvā: da vāzstanovjat Jerusolimskija hram. Uvi, tova nikoga njama da se sluči, zaštoto Bog ima osnovatelna pričina da go predotvrati; negovata rolja beše izpālvena črez smārtta i vāzkresenieto na Isus Hristos. Svetostta na hrama nameri svoeto pālno izpālvenje v dušata na „Mesijata“, v negovata plāt i duh, sāvāršeni i bez nikakvo petno. Isus razkri tozi urok, kato kaza v Joan 2:14, govorejki za tjaloto si: „Razrušete tozi hram i v tri dni šte go vāzdigna.“

Krajat na poleznostta na Hrama e potvrđden ot Bog po njakolko načina. Pārvo, toj go razrušava prez 70 g. sl. Hr. ot rimskite vojski na Tit, v sāotvetstvje s prorokuvanoto v Daniil 9:26. Sled tova, sled kato progonva evreite, toj predava mjastoto na Hrama na isljama, kojto postrojava tam dve džamii: najstarata, „Al-Aksa“, i Kupolāt na Skalata. Sledovatelno Izrael njama nito vāzmožnostta, nito razrešenieto ot Bog da vāzstanovi Hrama si. Zaštoto tazi rekonstrukcija bi izkrivila prorokuvanija plan za spasenie.

Validnostta na hrama v Jerusolim e bila zapečatana vāv formata na negovoto stroitelstvo. No za da vidim tova po-jasno, pārvo trjabva da razgledame razkritite detalji na tazi religiozna sgrada, nositel na

svjatost. Neka otbeležim, če hramät e trjabvalo da bäde postroen ot car David, kojto e izrazil želanie za nego i e izbral Jerusalem da go prieme; Bog se e säglasil. Za da napravi tova, toj e ukrasil i ukrepil tozi dreven grad, narečen „Jevus“, po vremeto na Avraam. Taka meždu David i „sina na David“, „Mesijata“, sa minali „hiljada godini“. No Bog ne mu e pozvolil da go napravi i mu e dal da razbere pričinata: toj e stanal krävožaden, kato e ubil vernija si sluga „Urija hetecät“, za da vzeme žena mu „Vitsavee“, kojato po-käsno stava majka na car Solomon. Taka David ponasja cenata na vinata si, nakazan säš smärtta na pärvija si sin, roden ot Vitsavee, sled koeto, sled kato e napravil bez Božijata zapoved prebrojavane na naroda si, e nakazan i Bog mu predlaga da izbere nakazanieto si meždu tri varianta. Spored 2 Care 24:15, toj izbral smärtnostta ot epidemijata ot čuma, kojato za tri dni pričnila smärtta na 70 000 duši.

V 1 Care 6 namirame opisane na hrama, postroen ot Solomon. Toj go nariča „dom na Jahve“. Terminät „dom“ predpolaga mjasto za semejni säbiranija. Postroenijat dom prorokuva semejstvo na izkupitelni Bog-säzdatel. Toj se sästoi ot dva säsedni elementa: svetilišteto i hrama.

Na zemjata religioznite obredi se izväršvat v zonata, otorizirana za horata. Solomon ja nariča hram. Prostirajki se ot naj-svjatoto mjasto, koeto toj nariča svetilišteto i ot koeto e otdeljeno samo ot zavesa, hramovoto pomeštenie e dälgo četirideset lakätja, ili dva päti po-goljamo ot svetilišteto. Po tozi način hramät pokriva dve treti ot celija dom.

Väpreki če e postroen po-käsno po vremeto na Moisej, evrejskijat zavet e izcjalo postaven pod egidata na zaveta, sključen meždu Bog i Avraam v načaloto na tretoto hiljadoletie sled Adam. „Mesijata šte se javi na evrejskija narod v načaloto na petoto hiljadoletie, toest 2000 godini po-käsno. Sega vremeto, dadeno ot Bog na zemjata za izbora na izbranicite mu, e 6000 godini. Po tozi način namirame za vremeto proporcijata $\frac{2}{3} + \frac{1}{3}$ ot doma na Jahve. I v tova sravnenie $\frac{2}{3}$ ot zaveta na Avraam säotvetstvata na $\frac{2}{3}$ ot doma na Jahve, kojto zaväršva s razdelitelnata zavesa. Tazi zavesa igrae osnovna rolja, täj kato markira prehoda ot zemnoto käm nebesnoto; tova znae, če tazi promjana beleži zaväršvaneto na proročeskata rolja na zemnija hram. Tezi ponjatija pridavat na razdelitelnata zavesa značenieto na greha, kojto razdelja säväršenija nebesen Bog ot nesäväršenija i grešen zemen čovek ot Adam i Eva nasam. Razdelitelnata zavesa ima dvoen karakter, zaštoto trjabva da säotvetstva na nebesnoto säväršenstvo i zemnoto nesäväršenstvo na dve säedineni časti. Togava se pojavjava roljata na Mesijata, zaštoto toj säväršeno väpläštava tazi karakteristika. V svoeto božestveno säväršenstvo Isus Hristos stana grjah, kato ponese tezi na svoite... izbirat na tjahno mjasto da izkupjat za tjah i da platjat smärtnata cena.

Tozi analiz ni vodi do tova da vidim v svetilišteto obraza na proročeska posledovatelnost ot velikite duhovni fazi, otbeljazvani na vseki 2000 godini: 1-va žertva, prinesena ot Adam – Žertva, prinesena ot Avraam na planinata Morija, bädešta Golgota – Žertva na Hristos v podnožieto na planinata Golgota – Žertva na poslednite izbrani, predotvrateni ot slavnoto zavräštane na spasitelja Isus Hristos v liceto na Mihail.

Za Boga, za Kogoto spored 2 Petrovo 3:8 „ edin den e kato hiljada godini, i hiljada godini kato edin den “ (viž säšto Psalom 90:4), zemnata programa e izgradena värhü obraza na sedmicata v posledovatelnost ot: 2 dni + 2 dni + 2 dni. I zad tazi posledovatelnost se otkriva večer „ sedmi den “.

Sädäržanieto na dve staj na sveštenija dom e izključitelno pokazatelno.

Svetilišteto ili naj-svjatoto mjasto

Dvata heruvima s razpereni krila

Svetilišteto, narečeno Svetaja Svetih, e s dälžina 20 lakätja i širina 20 lakätja. To e idealen kvadrat. Visočinata mu säšto e 20 lakätja, koeto go pravi kub; trojnijat obraz na säväřšenstvoto (= 3 : D = Š = V); tova e kato opisanieto na „ novija Jerusalim, kojto sliza ot nebeto ot Boga “ v Otkr. 20. Tova Svetaja Svetih e zabraneno ot Bog za čoveka pod nakazanie ot smärt. Pričinata e prosta i logična; tova mjasto može da pobere Bog samo zaštoto simvolizira nebeto i izobrazjava nebesnija karakter na Bog. V Negovata misäl e Negovijat plan za spasenie, v kojto vsički simvolični elementi, koito sa instalirani v tova svetilište, igrajat svojata rolja. Realnostta e v Bog v nebesnoto izmerenie, a na zemjata Toj dava črez simboli iljustracija na тази realnost. Taka stigam do temata na tova specifično otkritie za Pasha 2021. V 1 Care 6:23 do 27 četem: „ I napravi v svetilišteto dva heruvima ot divo maslineno därvo, visoki deset lakätja. Vsijako ot dvete krila na edinija heruvim beše pet lakätja, taka če ot väřha na ednoto mu krilo do väřha na drugoto mu beše deset lakätja. Vtorijat heruvim säšto beše deset lakätja. Mjarka i forma bjaha ednakvi i za dvata heruvima. Visočinata na vseki ot dvata heruvima beše deset lakätja. Solomon postavi heruvimite v sredata na doma, vätre. Krilata im bjaha razpereni: kriloto na päřvija stigaše do ednata stena, a kriloto na vtorija stigaše do drugata stena; a drugite im krila se sreštaha v kraišтата si v sredata na doma .“

Tezi heruvimi ne sa säšttestvuvali v skinijata na Mojsej, no kato gi postavja v hrama na Solomon, Bog izjasnjava značienieto na tova presvjato mjasto. V smisäl na širinata si, stajata e presečena ot dvata čifta krila na dvata heruvima, kato po tozi način ì pridava nebesen standart, efektivno nedostäpen za čoveškoto säšttestvo, koeto živee samo na zemjata. Väzpolzvam se ot тази väzmožnost tuk, za da osädja i väzstanovja edna istina odnosno tezi heruvimi, na koito, v mističen ezičeski delirium, izvestni hudožnici kato „Mikelandželo“ sa pridali vida na krilati bebeta, svirešti na instrumenti ili streljašti säš streli s läk. Njama bebeta na nebeto. A za Boga, spored Ps. 51:5 ili 7: „ Eto, v bezzakonie se rodih i v grjah me začena majka mi “ i Rim. 3:23: „ Zaštoto vsički sägrešiha i sa lišeni ot slavata Božija “, njama takova nešto kato nevinno ili čisto bebe, zaštoto ot Adam nasam čovek se ražda grešnik po nasledstvo. Nebesniti angeli sa säzđadani v sästojanie na mladi mäže, kakto e bil Adam na zemjata. Te ne ostarjavat i ostavat večno säštite. Starostta e unikalno zemna karakteristika, sledstvie ot greha i smärtta, tjahnata posledna nagrada, spored Rim. 6:23.

Kovčegät na Svetija zavet

1 Care 8:9: „ V kovčega njamaše ništo drugo osven dvete kamenni ploči , koito Moisej položi tam na Horiv, kogato Gospod sključi zavet s izraitjanite, kogato izljazoha ot Egipetskata zemja .“

V svetilišteto ili naj-svjatoto mjasto se namirat dva ogromni heruvima s razpereni krila, simboli na aktivnija nebesen karakter, no säšto i predi vsičko, Kovčegät na Zaveta, kojto e postaven v centära na stajata meždu dvata golemi heruvima. Zaštoto imenno za da go zaštiti, e postroen domät. V reda, v kojto Bog predstavja na Moisej religioznite nešta, koito toj šte trjabva da izpälni, päřvijat e Kovčegät

na Zaveta. No tozi säd e po-malko cenen ot sädäržanieto mu: dve kamenni ploči, värhu koito Bog e graviral s präst svoja svrähsvjat zakon na Desette zapovedi. Toj e otaženie na Negovata misäl, Negovija standart, Negovija nepromenim harakter. V otdelno izsledvane (2018-2030 g., krajnoto adventno očakvane), veče demonstrirah proročeskija mu harakter za hristijanskata epoha. V svetilišteto četem tajnata misäl na Bog. Tam namirame elementite, koito blagoprijatstvat i pravjat obštenieto s Nego väzmožno. Dostatäčno e da se kaže, če grešnikät, kojto ostava umišlen narušitel na Negovite Deset zapovedi, se zabluždava, ako vjarva, če može da pretendira za spasenie. Vräzkata se osnovava edinstveno na vjara, postavena v simvoliziranite realnosti, namirašti se v tova Naj-svjato mjasto. V Desette zapovedi Bog obobštava predpisanija ot Nego standart na život za čoveškite säštestva, säzdadeni po Negov obraz; koeto označava, če samijat Bog počita i prilaga na praktika Svoite zapovedi. Životät, daden na čoveka, se osnovava na spazvaneto na tezi zapovedi. A tjahnoto prestäpvane poräžda grjah, nakazan säš smärtta na vinovnijä. I ot Adam i Eva nasam neposlušanieto e postavilo cjaloto čovečestvo v tova smärtno sästojanie. Po tozi način smärtta e spoletjala horata kato bolest bez lek.

Prestolät na milostta

V svetilišteto, nad prestola na milostinjata, e izobrazen simvoličen oltar, na kojto šte bäde prinesen v žertva Božijat Agnec, dva drugi po-malki angela gledat nadolu käm oltara i krilata im se sreštat po sredata. V tozi obraz Bog pokazva interesa, kojto vernite angeli otdavat na plana za spasenie, osnovan na izkupitelnata smärt na Isus Hristos. Zaštoto Isus sleze ot nebetu, za da prieme oblika na čoveško bebe. Tozi, kojto dade života si na krästa na Golgota, beše pärvu tehen nebesen prijatel „Mihail“, vodač na angelite i vidim nebesen izraz na Boga Säzdatel Duh, a angelite s pravo se naričat „säšlužiteli“ na Negovite izbranici.

V Svetaja Svetih, kovčegät, pokrit s prestola na milostivata, e postaven pod krilete na dvata heruvima, po-golemija i po-malkija. V tova izobraženie namirame ilustracijata na tozi stih ot Mal. 4:2: „A za vas, koito se boite ot Moeto ime, šte izgree slänceto na pravdata s izcelenie v krilete Si; šte izlezete i šte skačate kato teleta ot obora.“ Prestolät na milostivata, simbol, predveštavašt krästa, na kojto Isus beše razpnat, naistina šte donese izcelenie ot smärtonosnata bolest na greha. Isus umrja, za da izbavi ot greha, i väzkräsna, za da izbavi svoite izbrani ot nečestivite räce na nepokajanite i nepokorni grešnici. Prestäpvane na zakona, sädäržäšt se v kovčega, donese smärt na vsički zemni čoveški säštestva. I za izbranite, izbrani ot Boga v Hristos, samo za tjah, prestolät na milostivata, postaven nad kovčega, sädäržäšt prestäpenija zakon, e donesäl triumfa na večnija život, v kojto te šte vljazat v časa na pärvoto väzkresenie; tova na svetiite, izkupeni ot krävta, proljata ot Isus Hristos värhu tozi prestola na milostivata. Togava izcelenieto im ot smärtta šte bäde pälno. Spored Mal. 4:2, heruvimite sa obraz na nebesnija Bog Duh, kojto Otkr. 4 oboznačava säš simvola na „četirite živi säštestva“. Zaštoto izcelenieto, prikrepno käm prestola na milostivata, naistina e postaveno pod dve centralni krila na dvata golemi heruvima.

Točno kaktu v ežegodnija evrejski obred na „Denja na izkuplenieto“, životinskata kräv na kozata e bila poräsena otpred i värhu prestola na milostivata, na iztok, e bilo neobhodimo krävta na Isus Hristos säšto da se stiča värhu säštija tozi prestol na milostivata. Za tazi cel Bog ne e prizoval službata na čoveški sveštenik. Toj e predvidil i organiziral vsičko predvaritelno, kato e premestil kovčega i svetite nešta po vremeto na prorok Jeremija ot Svetaja Svetih i Svetaja Svetih v peštera, razpoložena pod

zemjata v podnožieto na planinata Golgota, pod skalist pod, dĺlbok šest metra, točno pod 50-santimetrovata kubična kuhina, izkopana na povърhnostta v skalata, v kojato rimskite vojnici sa izdignali kręsta, na kojto e bil razpnat Isus. Črez dĺlęg i dĺlbok razlom, sęzdaden ot zemetresenieto, spomenato v Biblijata, kręvta mu bukvalno e potekla vърhu ljavata strana na prestola na milostivata, toest vърhu djasnata strana na razpnatija Hristos. Taka ċe, ne e bez osnovanie Matej 27:51 da svidetelstva za tezi nešta: „ I eto, zavesata na hrama se razdra na dve ot gore do dolu; zemjata se raztrese i skalite se razpukaha ... “. Prez 1982 g. nauċno izsledvane razkri, ċe izsћnalata kręv, sћbrana ot Ron Uajęt, e neobiċajno sћstavena ot 23 X hromozomi i edna Y hromozoma. Boęstvenijat sћzdatel iskal da ostavi sled sebe si dokazatelstvo za svojata boęstvena priroda, koeto e dobaveno kћm negovija svjat plaštenec, vърhu kojto obrazęt na liceto i tjaloto mu se pojavjava v negativ. Taka narušenijat zakon, sћdърęašt se v kovċega, poluċil pћlnoto si izkuplenie, kato priel na oltara si naistina ċistata kręv na našija Spasitel Isus Hristos ot vseki grjah. Zaštoto, razkrivajki tezi nešta na Ron Uajęt, Bog ne se stremjal da zadovolji ċoveškoto ljubopitstvo, a iskal da podsili doktrinata za osveštavaneto na negovata boęstvenost v Isus Hristos. Zaštoto naliċieto na kręv, razliċna ot тази na drugite hora, dava osnovanie da vjarvame v negovata sћvърšena i ċista priroda, osvobodena ot vsiċki formi na grjah. Po tozi naċin toj potvърędava, ċe e došћl da vћplћti nov ili „ posleden Adam “, kakto kazva Pavel v 1 Korintjani 15:45, zaštoto makar i vidjan, ċut i umћrtven v tjaloto ot plћt, podobno na našetoto, toj e bil bez nikakva genetiċna vrћzka s ċoveškija vid. Takova vnimanie kћm detaljite pri izpћlnenieto na negovija spasitelen plan razkriva znaċenieto, koeto Bog otdava na simvolite na negovoto uċenie. I nie razbirame po-dobre zašto Moisej e bil nakazan za tova, ċe e izopaċil tozi boęstven spasitelen plan, kato e udaril dva pћti skalata Horiv. Vtorija pћt, spored dadenata ot Boga zapoved, toj e trjabvalo samo da ĳ govori, za da poluċi voda.

Moiseevijat žežћl, mannata, Moiseevijat svitћk

Ĉisla 17:10: „Togava GOSPOD kaza na Moisej: Vърni Aaronovija žežћl pred ploċata na svidetelstvoto , za da se pazi kato znak za nepokornite sinove, za da prekratiš roptanijata im pred Mene, ta da ne umrat .“

Izh. 16:33-34: „ I Moisej kaza na Aaron: Vzemi edin sћd, složi v nego edin omor, pћlen s manna, i go postavi pred Gospoda, za da se pazi za pokolenijata vi. Kakto Gospod zapovjada na Moisej, taka Aaron go postavi pred svidetelstvoto , za da se pazi .“

Vtorozakonie 31:26: „ Vzemi тази kniga na zakona i ja složi do kovċega na zaveta na Gospoda, tvoja Bog, i tja šte bћde tam za svidetelstvo protiv tebe .“

Vћz osnova na tezi stihove, neka prostim na apostol Pavel za greškata mu da postavi tezi elementi v kovċega, a ne do ili pred nego, v Evrei 9:3-4: „ Zad vtorata zavesa beše ċastta ot skinijata, nareċena Svetaja Svetih , “ sћdърęašt zlatnija oltar za tamjan i kovċega na zaveta, pokrit otvsjakћde sћs zlato. A pred kovċega imaše zlaten sћd, sћdърęašt mannata, Aaronovija žežћl, kojto napћpna, i skrižalite na zaveta .“ Po sћštija naċin oltarћt za tamjan ne beše v svetilišteto, a ot stranata na hrama, pred zavesata. No elementite, postaveni do kovċega, bjaha tam, za da svidetelstvat za ċudesata, izvърšeni ot Bog za negovija evrejski narod, kojto beše stanal Izrael, svobodna i otgovorna nacija.

Do kovčega, žezlät na Mojsej i Aaron iziskva doverie v istinskite Božii proroci. Spored Vtor. 8:3, mannata napomnja na izbranite predi Isus, če „ čovek njama da živee samo s hljab i voda, no s vsjako slovo, koeto izliza ot ustata na Jahve “. I tova slovo e predstaveno i pod formata na svitäk, napisan ot Mojsej, pod diktovkata na Boga. Nad kovčega , oltarät na prestola na milostivata uči, če bez vjara v dobrovolnata žertva na života na Isus Hristos, vräzkata s Boga e neväzmožna. Tozi nabor ot nešta predstavjava bogoslovskata osnova na novija zavet, sključen värhü čoveškata kräv, proljata ot Isus Hristos. I sävsem logično, v denja, v kojto v nego Božijät plan e postignat i izpälnen, roljata na simvolite i praznika „Jom Kipur“ ili „Denjat na umilostivenieto“, koito go predskazvat, stavat ostareli i bezpolestni. Pred realnostta senkite izblednjavat. Sledovatelno, hramät, v kojto sa se praktikovali proročeskite obredi, e trjabvalo da izčezne i nikoga poveče da ne se pojavi. Kakto Isus učel, poklonnikät na Boga trjabva da mu se poklanja „ v duh i istina “, imajki „ svoboden dostäp “ do nebesnija mu Duh črez posredničestvoto na Isus Hristos. I tova poklonenie ne e svärzano s nikoe zemno mjasto, nito v Samarija, nito v Jerusalem, a ošte po-malko v Rim, Santjago de Kompostela, Lurd ili Meka.

Väpreki če ne e obvärzana säš zemno mjasto, vjarata se demonstrira črez dela, koito Bog e podgotvil predvaritelno za Svoite izbrani, dokato živejat na zemjata. Simvolizmät na svetilišteto e prestanal v načaloto na petoto hiljadoletie sled 4000 godini grehovno vreme. I ako Božijät plan beše izgraden v prodälženie na 4000 godini, izbranite štjaha da vljazat v Božijata počivka, prorokuvana ot sedmičnata säbota. No tova ne beše taka, zaštoto ot Zaharija nasam Bog prorokuva dva zaveta. Toj dorazviva vtorija, kazvajki v Zaharija 2:11: „ Mnogo narodi šte se prisäedinjat käm Jahve v onzi den i šte bädat Moi hora; i Az šte živeja sred vas, i šte poznaete, če Jahve na Silite Me e izpratil pri vas.“ » Dvata zaveta sa predstaveni ot „ dve maslinovi däveta “ v Zaharija. 4:11 do 14: „ Otvgorih i mu kazah: Kakvo sa tezi dve maslinovi däveta otdjasno na svetilnika i otljavo na nego? Otvgorih vtori päť i mu kazah: Kakvo sa dve maslinovi klonki, koito sa pri dve zlatni träbi, ot koito teče zlatoto? Toj mi otgovori: Ne znaeš li kakvo označavat? Az kazah: Ne, gospodarju moj . A toj kaza: Tova sa dvamata pomazani, koito stojat pred Gospodarja na cjalata zemja .“ Četeneto na tezi stihove me kara da otkrija edna väzvišena fines na Boga-tvorec, Svetija Duh, vdähnovitelja na biblejskoto slovo. Zaharija e dläžen da popita dva päťi kakvo označavat „ dve maslinovi däveta “, za da može Bog da mu otgovori. Tova e taka, zaštoto proektät na božestvenija zavet šte premine prez dve posledovatelni fazi, no vtorata faza se uči ot urocite na pärvata. Te sa dve, no v dejstvitelnost sa samo edna, zaštoto vtorata e samo kulminacijata na pärvata. Vsäštност, kakva e stojnostta na starija zavet bez izkupitelnata smärt na Mesijata Isus? Ništo, dori opaška ot kruša, kakto bi kazal monahät Martin Luter. I tova e pričinata za tragedijata, kojato vse ošte zasjaga nacionalnite evrei dnes. V tezi stihove Bog säšto prorokuva tjahnoto othvärljane na novija zavet črez otgovora, kojto Zaharija dava na väprosa „ Ne znaete li kakvo označavat tezi nešta? Az kazvam: Ne, gospodarju moj “. Zaštoto naistina nacionalnite evrei šte ignorirat tova značenie do momenta na poslednoto izpitanie, predšestvašto zavräštaneto na Isus Hristos, kogato te šte se obärnat ili šte potvärdjat othvärljaneto si s cenata na säšttestvuvaneto si.

Jasno e, če hristijanskoto obräštane na ezičeskite narodi e dokazalo, če božestvenijät plan naistina e osäšttestven v liceto na Isus Hristos i tova e edinstvenijät znak, kojto Bog vse ošte predlaga na nacionalnite evrei, za da ostanat v negovija svjät zavet. Potvärden po tozi način, tozi vtori ili nov zavet e trjabvalo da se prostira prez poslednata treta ot 6000-te godini ot vremeto na zemnija grjah. I samo črez svoeto posledno slavno zavräštane Isus Hristos šte otbeleži vremeto na zaväršvane na vtorija zavet; zaštoto do tova zavräštane učenieto, prorokuvano ot simvolite, ostava polezno za razbiraneto

na cjalostnija plan, podgotven ot Bog, tãj kato nie Mu dãlžim znanieto za vremeto na negovoto slavno zavrãštane: naçaloto na proletta na 2030 g. Taka, prez 1844 g., kato dava sãbotata na svoite izbrani, Bog se pozovava na urocite, vpisani v simbolikata na evrejskoto svetište i hrama na Solomon. Toj osãžda greha na katoličeskata nedelja, nasledena ot imperator Konstantin ot 7 mart 321 g., predpolagajki neobhidimostta ot novo „prečistvane na svetišteto“, koeto naistina e osãšttestveno vednãž zavinagi v razpnatija i vãzkrãsnal Isus Hristos. Vsãštnost Bog čaka do 1844 g., za da osãdi pojasno „Rimskata nedelja“. Zaštoto priemaneto i postavja pãrvonačalno čistata hristijanska vjara pod prokljatieto na greha, koeto prekãsva vrãzkata s Boga, v sãotvetstvie s provãzglasjavaneto, dadeno v Dan. 8:12.

Sledovatelno osveštavaneto zadãlžitelno predpolaga uvaženie kãm svjatata sãbota, sama po sebe si osvetena ot Boga ot kraja na pãrvata sedmica ot sãtvorenieto na zemnata sistema. Ošte poveče, če tja prorokuva vlizaneto na izbranite v pokoja, polučen črez pobedata na Isus, i prisãstva v četvãrtata ot desette Božii zapovedi, sãdãržãsti se v kovčega na zaveta v presvjatoto mjasto, svetišteto, simbol na Duha na nebesnija Bog, trikratno svjat, svjat v sãvãršenstvoto na trite mu posledovatelni roli na Otec, Sin i Sveti Duh. Vsički nešta, koito se namirat tam, sa skãpi na sãrceto na Boga i trjãbva da bãdat sãšto tolkova skãpi na mislite i sãrcata na negovite izbrani, negovite deca, horata ot negovoto „domakinstvo“. Po tozi način se ustanovjava i identificira izborãt na avtentičnata svjatost na izbranite.

Za razlika ot Mojseevija zakon, kojto pretãrpjava adaptaciji v sãotvetstvie s razvitieto na Božija plan, tova, koeto e gravirano vãrhu kamãnite, pridobiva večna stojnost do kraja na sveta. I tova e slučajat s negovite deset zapovedi, nikoja ot koito ne može da bãde promenena, kamo li premahnata, kaktò papskijati Rim se osmeli da napravi s vtòrata ot tezi deset zapovedi. Djavolskoto namerenie da se zabludjat kandidatite za večnost se pojavjava v dobavjaneto na zapoved, za da se zapazi čisloto deset. No božestvenata zabrana da se padame poklon pred sãšttestva, izvjavani izobraženija ili izobraženija naistina e premahnata. Možem da sãžaljavame za tozi tip nešta, no vãpreki tova te ni pozvoljavat da razkriem falšivata vjara. Tezi, koito ne se stremjat da razberat i ostavat povãrhnostni, logičeski stradat ot posledstvijata na povedenieto si; te ignorirat modalnostite na svoeto osãždane, dokato ne bãdat osãdeni ot Boga.

Hramãt ili svjatoto mjasto

Neka ostavim nebesnija religiozen aspekt, gledan ot nebeto, i da go razgledame ot perspektivata, kojato religioznata svjatost mu dava na zemjata. Otkrivame go v elementite, postaveni v „hramovata“ čast na „doma na Jahve“. V skinijata po vremeto na Moisej tazi staja e bila šatrata na sreštata. Ima tri ot tezi elementi i te se otnasjat do trapezata s hljabovete na predloženieto, svetilnika sãs sedem trãbi i sedem lampi i oltara za tamjan, postaven točno pred zavesata v sredata na stajata. Idvajki otvãn, trapezata s hljaba e otljavo , na sever, a svetilnikãt e otdjasno, na jug. Tezi simboli sa simboli na realnost, kojato se oformja v žvota na izbranite, izkupeni ot krãvta, proljata ot Isus Hristos. Te sa napãlno dopãlvašti se i nerazdelni.

Zlatnijati sveštnik sãs sedem lampi

Izh. 26:35: „ Da postaviš trapezata otvån pred zavesata, a svetilnika sreštu trapezata, ot južnata strana na skinijata; a trapezata da postaviš ot severnata strana .“

V hrama e postaven otljavo, ot južnata strana. Četeneto na simbolite se izvåršva vån vremeto, ot jug na sever. Sveštnikåt predstavljava Duha i svetlinata Božija ot načaloto na starija zavet. Svetijat zavet veče se osnovava na žertvata na pashalnija „Božij agnec“, simboliziran i predšestvan ot agneta ili mladi ovni, prineseni v žertva ot Adam nasam. V Otkr. 5:6 simbolite na sveštnika sa prikrepeni kãm nego: „ sedem oči, koito sa sedemte Božii duhove, izprateni po cjalata zemja“ i „ sedem roga“, koito mu pripisvat osveštavaneto na silata.

Svetilnikåt e tam, za da zadovolji nuždata na izbranite ot svetlina. Te ja polučavat v imeto na Isus Hristos, v kogoto se sãdårža osveštavaneto (= 7) na božestvenata svetlina. Tova osveštavane e simbolizirano ot čisloto „sedem“, prisåstvašto v biblejskoto otkrovenie ot sãzdavaneto na sedemdnevната sedmica ot samoto načalo. V Zaharija Duhåt pripisva „ sedem oči“ na glavnija kamåk, vårhu kojto Zorovavel šte vånstanovi hrama na Solomon, razrušen ot vaviloncite. I toj kazva za tezi „ sedem oči“: „ Tezi sedem sa očite na JaHVE, koito ogleždat cjalata zemja.“ V Otkrovenie 5:6 tova poslanie se pripisva na Isus Hristos, „ Božija Agnec“: „ I vidjah, posred prestola i četirite živi såštestva i posred starejšinite, Agnec, stojašt kato zaklan; toj imaše sedem roga i sedem oči, koito sa sedemte Božii Duha, izprateni po cjalata zemja.“ Tozi stih kategorično potvržđava osveštavaneto na božestvenostta na Mesijata Isus. Velikijat Bog Sãzdatel se izprati na zemjata, za da izvårši dobrovolnata si izkupitelna žertva v Isus. Na dejstviето na tozi božestven Duh dålža objasnenijata, predstaveni v moite proizvedenija. Svetlinata e progresivna i znaniето se uveličava s vremeto. Na Nego dålžim cjaloto si razbirane na Negovite proročeski slova.

Oltaråt na parfjumite

Kato prinasja v žertva fizičeskoto si tjalo, v sãvåršenata norma na duha i cjalata si duša, Isus Hristos prinasja pred Boga prijatno uhanie, koeto evrejskijat obred simbolizira črez blagovonija. Hristos e predstaven v tezi blagovonija, no såšto i v roljata na služitelja, kojto gi prinasja.

Točno pred zavesata i s lice kãm Kovčega na svidetelstvoto i negovija umilostiviteľen prestol se namira oltaråt na tamjana, kojto dava na služitelja, pårvosveštenika, roljata mu na hodataj za grehovete, izvåršeni edinstveno ot negovite izbranici. Zaštoto Isus ne poe vårhu sebe si grehovete na celija svjat, a samo na tezi ot svoite izbranici, na koito dava znaci na svojata blagodarnost. Na zemjata pårvosveštenikåt ima samo simbolična proročeska stojnost, zaštoto pravoto na hodatajstvo prinadleži samo na Hristos Spasitelja. Hodatajstvoto e negovo izključitelno pravo i ima „ večen“ karakter spored reda na Melhisedek, karko e utočneno po-nataťak v Dan. 8:11-12: „ I toj se vånvisi dori do voenačalnika, i mu otne postojannata žertva, i razruši mjastoto na svetilišteto mu. Vojnstvoto beše predadeno s postojannata žertva poradi grjah; roğåt hvårli istinata na zemjata i preuspja v načinanijata si“; i v Evr. 7:23. Zadraskanite dumi „ žertva“ ne sa citirani v originalnija evrejski tekst. V tozi stih Bog osåđđa posledstvijata ot rimskoto papsko gospodstvo. Direktnata vråzka na hristijanina s Isus e nasočena v polza na papskija vodač; Bog gubi svoite slugi, koito gubjat dušite si. V svoeto božestveno sãvåršenstvo, samo Bog v Hristos može da legitimira svoeto hodatajstvo, zaštoto toj predlaga kato otkup za onezi, za koito hodatajstva, svojata dobrovolna sãstradatelna žertva, kojato nosi sladåk aromat na Boga sãdija Ljubov i Spravedlivost, kogoto toj predstavljava ednovremenno.

Negovoto hodatajstvo ne e avtomatično, toj go upražnjava ili ne, spored tova dali moleštijat go zaslužava ili ne. Hodatajstvoto na Isus Hristos e motivirano ot negovoto sáštradanie kám estestvenite pláštski slabosti na negovite izbranici, no nikoj ne može da go izmami, toj sádi i se bori sáš spravedlivost i pravednost i razpoznava svoite istinski poklonnici i robi; koito sa negovite istinski učenici. V rituala aromatite simvolizirat prijatnija aromat na Isus, kojto po tozi naćin može da predloži molitvite na svoite verni svetii s lićnija si aromat, ugoden na Boga. Principăt e podoben na podpravjaneto na jastie, koeto šte se konsumira. Proroćeski obraz na pobedonosnija Hristos, zemnijat Párvosveštenik, stava otživelica i trjabva da izćezne, kaktó i hramăt, v kojto toj praktikuva svoite religiozni obredi. Principăt na hodatajstvoto ostava i sled tova, zaštoto molitvite, otpraveni kám Boga ot svetcite, sa predstaveni v imeto i ćrez zaslugite na Isus Hristos, nebesen hodataj i Bog v pálnota ednovremenno.

Trapezata s hljabovete na predloženieto

V hrama e postaven otdjasno, ot severnata strana. Hljabăt na predloženieto predstavljava duhovnata hrana, kojato sáštvajava života na Isus Hristos, istinska nebesna manna, dadena na izbranite. Ima dvanadeset hljaba, toćno kaktó ima dvanadeset plemena v božestvenija i ćoveški zavet, osáštestven v Isus Hristos, napálno Bog (= 7) i napálno Ćovek (= 5); ćisloto dvanadeset e ćisloto na tozi zavet mežu Boga i ćoveka, Isus Hristos e negovo priloženie i sávăršen model. Imenno vărhu nego Bog izgražda svoite zaveti vărhu 12-te patriarsi, 12-te apostoli na Isus, 12-te plemena, zapećatani v Otkr. 7. Pri ćetene na orientacijata i na sever ot „hrama“, tazi masa e ot stranata na novija zavet i ot stranata na velikija Heruvim, postaven otljavo v svetilišteto.

Prednijat dvor

Oltarăt na žertvoprinošenijata

V Otkrovenie 11:2 Duhăt otrežda specialna sádba na „ dvora “ na svetilišteto: „ A vánšnija dvor na hrama, ostavete go na mira“ otvăn i ne go izmervaj; zaštoto e daden na narodite i te šte tápćat svetija grad ćetirideset i dva meseca .“ „ Dvorăt “ oboznaćava vánšnija dvor, razpoložen pred vhoda na svjatoto mjasto ili pokritija hram. Tam otkrivame elementi ot religioznija ritual, koito se otnasjat do fizićeskija aspekt na sáštestvata. Párvo, tam e oltarăt za žertvoprinošenija, na kojto se izgarjat žertvenite životni. Sled idvaneto na Isus Hristos, kojto dojde da izvărši sávăršenata žertva, tozi ritual e ostarjal i e prikljućil v sáotvetstvie s proroćestvoto ot Dan. 9:27: „ Toj šte skljući tvărd zavet s mnozina za edna sedmica, a za polovinata sedmica šte napravi da prestanat žertvata i prinosăt ; opustošitel šte vărši naj-gnusni nešta, dokato pogibel i tova, koeto e opredeleno, ne spoleti opustošitelja .“ V Evr. 10:6 do 9 se potvrđdava slednoto: „ Ne si blagovolil váv vseizgarjanija i žertvi za grjah ... “ Togava kazah: „Eto, idvam (v svităka na knigata e pisano za Men) da izpálnja Tvojata volja, Bože.“ Sled kato párvo kaza: „Žertvi i prinosi, vseizgarjanija i žertvi za grjah (koito se prinasjat spored zakona) ne si poželal, nito si blagovolil kám tjah“, sled tova kaza: „Eto, idvam da izpálnja Tvojata volja.“ Taka Toj premahva párvoto nešto, za da ustanovi vtoroto. „ Po kojato volja sme osveteni ćrez prinasjaneto na tjaloto na Isus Hristos vednăž zavinagi .“ Izgležda, će Pavel, predpolagaemijat avtor na tova poslanie, adresirano do „evreite“, go e napisal pod diktovkata na Isus Hristos; koeto opravdava negovata

ogromna svetlina i nesravnimata mu preciznost. Vsáštност samo samijat Isus Hristos bi mogál da mu kaže: „(V svitáka na knjigata e pisano za men) “. No stih 8 ot teksta na Psalm 40 kazva: „ sás svitáka na knjigata, napisan za men “. Sledovatelno тази promjana može da báde opravdana ot tova lično dejstvie na Hristos s Pavel, kojto ostana izoliran v prodáženie na tri godini v Arabija, podgotven i napáštstvan direktno ot Duha. I vi napomnjam, tova veče beše slučajat sás svitáka, napisan ot Moisej, kojto go e napisal pod diktovkata na Boga.

Moreto, basejn za izmivane

Vtorijat element na dvora e basejnát za izmivane, predobraz na kráštelnija ritual. Bog mu dava imeto „more“. V čoveškija opit moreto e sinonim na „smárt“. To e pogálnalo dopotopnite hora s navodnenieto si i e pričínilo smártta črez udavjane na cjalata faraonova konnica, presledvašta Moisej i negovija evrejski narod. Pri kráštenieto, koeto trjabva da báde napážno potopeno, se predpolaga, če starijat grešen čovek umira, za da izleze ot vodata kato novo sázdanie, izkupeno i vžrodeno ot Isus Hristos, kojto mu vmenjava svojata sávršena pravednost. No tova e samo teoretičen princip, čieto priloženie šte zavisi ot prirodata na kandidata, kojto se predstavja. Dali toj idva, podobno na Isus, na kráštenie, za da izpálni Božijata volja? Otvogorát e individualen i Isus vmenjava ili ne vmenjava svojata pravednost, v zavisimost ot slučaja. Sigurnoto e, če kojto iska da izpálni Negovata volja, šte uvažava s radost i blagodarnost svetija božestven zakon, čieto narušavane predstavljava grjah. Ako trjabva da umre váv vodata na kráštenieto, njama sámmenie za negovoto preraždane v služba na Hristos, osven slučajno, poradi plátskata slabost na čoveškoto sášttestvo.

Taka, izmit ot grehovete si i oblečen v pripisanata pravednost na Isus Hristos, podobno na sveštenika ot starija zavet, hristijanskijat izbranik može da vleze v svjatoto mjesto ili hrama, za da služi na Boga v Isus Hristos. Páštjat na istinskata božestvena religija se razkriva po tozi način črez тази kartinna konstrukcija, zaštoto tova sa samo simboli, realnostta šte se projavi v delata, koito opravdanijat izbranik šte predstavi pred horata, angelite i Boga-sázdatel.

Božijat plan, prorokuvan v obrazi

V svoja plan Bog premahva greha na izbranite črez krávta na Isus Hristos, donesena do prestola na milostinjata v svetilišteto ili naj-svjatoto mjesto. Sled kato e polučil razrešenje za izključitelni razkopki na mjastoto na planinata Golgota v Jerusolim do 1982 g., adventnijat arheolog Ron Uaját razkriva, če krávta na Isus vsáštност e tekla ot ljavata strana na prestola na milostinjata, razpoložen v podzemna peštera na šest metra pod krásta na Hristovoto razpjatie; tova se e slučilo v podnožieto na planinata Golgota. V svešteničeskija obred sveštenikát, postaven v svjatoto mjesto, e obárnat kám prestola na milostinjata i nebesnite nešta, ustanoveni v naj-svjatoto mjesto, svetilišteto. V rezultat na tova tova, koeto e otljavo na čoveka, e otdjasno na Boga. Po podoben način evrejskoto pisane se izváršva otdjasno naljavo na čoveka, kato se poema posokata sever-jug, sledovatelno otljavo nadjasno na Boga. Po tozi način planát na dvata zaveta e napisan pri četeneto na tova naj-svjato mjesto, otdjasno na čoveka naljavo; toest, obratnoto za Boga. Evreite ot Starija zavet služeli na Boga pod simboličnija obraz na heruvima, razpoložen v svetilišteto otdjasno. Po vreme na tehniya zavet krávta na kozela, zaklan v „Denja na umilostivenieto“, se donasjala črez porásvane otpred i váruhu prestola na

milostivata. Poršvaneto se izvəršvalo sedem päti s präst ot pärvosveštenika v posoka na iztok. Vjarno e, če starijat zavet bil iztočnata faza na negovija spasitelen plan. Grešnicite, na koito trjabvalo da bāde prosteno, sami bili na iztok, v Jerusalem. V denja, v kojto Isus proljal krāvta si, tja padnala vārhu sāštija tozi prestola na milostivata mu, a novijat zavet, vstāpil v sila vārhu krāvta mu i negovata pravda, započnal pod znaka na vtorija heruvim, razpoložen otljavo, ot južnata strana. Taka, vidjana ot Boga, tazi progresija bila napravena otljavo kām „ djasnoto “ mu , stranata na blagoslovijata mu, kakto e pisano v Psalmi 110:1: „ Na David. Psalom. Slovoto na Jahve kām moja Gospod: Sedi otdjasno Mi , dokato položa vragovete ti za tvoe podnožie .“ I potvāřždavajki Evr. 7:17, stihove 4 do 7 utočnjavat: „ Gospod se zakle i njama da se razkae: Ti si sveštenik doveka, kato Melhisedek. Gospod e otdjasno na Tebe, smazva care v denja na gneva Si. Toj vārši pravosādie meždu narodite; vsičko e pälno s trupove; Toj smazva glavi po cjalata zemja. Toj pie ot potoka, dokato vārvi: zatova povdiga glavata Si .“ Taka krotkijat, no spravedliv Isus Hristos kara prismehulnicite i buntovnicite da plaštāt cenata za prezrenieto si kām vāzvīšenoto svidetelstvo na Negovata sāstradatelna ljubov kām Negovite izkupeni izbrani.

Za da mogat evreite, vlijajki v dvora ili hrama, da obārnat grāb kām „izgrjavaštoto slānce“, počitano prez istorijata ot ezičnicite na različni mesta po zemjata, Bog iskal svetilišteto da bāde postroeno po dālžinata si po osta iztok-zapad. Po širina djasnata stena na Svetaja Svetih e bila razpoložena ot „severnata“, a ljavata stena – ot „južnata“ strana.

V Matej 23:37 Isus si e dal obraza na „ kokoška, kojato krie pilencata si pod krilete si “: „ Jeruslime, Jeruslime, ti, kojto izbivaš prorocite i zamerjaš s kamāni onezi, koito sa izprateni do teb, kolko päti iskah da sābera decata ti, kakto kokoška sābira piletata si pod krilete si, i ne iskahte! “ Tova e, koeto razperenite krila na dvata heruvima učit za vseki ot dvata posledovatelni zaveta. Spored Izhod 19:4, Bog se spravjava s „ orel “: „ Vidjahte kakvo napravih na Egipet i kak vi noseh na orlovi krile i vi dovedoh pri Sebe Si .“ V Otkrovenie 12:14 toj utočnjava „ goljam orel “: „ I na ženata se dadoha dve krila na goljam orel, za da otleti v pustinjata, na mjastoto si, kādeto šte se hrani vreme i vremena, i polovin vreme, ot liceto na zmijata .“ Tezi obrazi iljustrirat edna i sāšta realnost: Bog zaštitava onezi, koito običa, zaštoto te go običat, v dvata posledovatelni zaveta, predi i sled Isus Hristos.

Nakraja, simvolično, evrejskijat hram predstavljaval tjaloto Hristovo, tjaloto na izbranija i kolektivno, Hristovata nevesta, negovija Izbranec, sābranieto na izbranite. Poradi vsički tezi pričini Bog ustanovil sanitarni hranitelni pravila, taka če tezi različni formi na hrama da bādat osvetei i uvažavani; 1 Kor. 6:19: „ Ne znaete li, če vašeto tjalto e hram na Svetija Duh, Kojto e vāv vas, Kogoto imate ot Boga, i če ne prinadležite na sebe si? “

Zlato, ništo drugo osven zlato

Trjabva da se podčertae i vāžnostta na tozi kriterij: vsički mebeli i pribori, heruvimite i samite vātrešni steni sa izraboteni ot zlato ili pokriti s kovano zlato. Harakteristikata na zlatoto e negovijat nepromenim karakter; tova e edinstvenata stojnost, kojato Bog mu dava. Ne e iznenadvašto, če Toj e napravil zlatoto simbol na sāvāršena vjara, čijto unikalen i sāvāršen model e Isus Hristos. Interiorāt na hrama i svetilišteto izobrazjava vātrešnja aspekt na duha na Isus Hristos, obitavan ot osveštenie, čistotata na Svetija Boži Duh; negovijat karakter e bil nepromenim i tova e pričinata za negovata pobeda nad greha i smārta. Primerāt, daden ot Isus, e predstaven ot Bog kato model, na kojto da podražavat vsički Negovi izbrani; tova e Negovoto iziskvane, edinstvenoto uslovie za tova da stanem individualno i kolektivno sāvmetimi s večnija nebesen život, nagradata i nagradata na pobeditelite.

Cennostite, koito sa bili Negovi, trjabva da stanat naši, nie trjabva da Mu prilíčame kato kloningi, kakto e pisano v 1 Joan 2:6: „ Kojto kazva, že prebädva v Nego, e dlážen i sam da hodi taka, kakto Toj e hodil .“ Značienieto na zlatoto ni e dadeno v 1 Petrovo 1:7: „ za da se nameri izpitanieto na vašata vjara, bidejki po-cenno ot zlatoto, koeto prehodno, makar i izpitvano ot oğän, za hvala, slava i počit pri javjavaneto na Isus Hristos .“ Bog izpitva vjarata na svoite izbrani. Văpreki že e nepromenimo, zlatoto može da sädărža sledi ot nečisti material i za da se otărve ot tjah, to trjabva da se nagree i raztopi. Sled tova šlakata ili primesite se izdigat na povărhnostta mu i mogat da bädät odstraneni. Tova e obrazät na opita na izkupenite učenici ot zemnija život, po vreme na kojto Hristos otkäsva zloto i gi prečistva, podlagajki gi na različni izpitanija. I samo pri uslovie na pobedata im v izpitanieto, v kraja na života im, večnata im sädba se rešava ot velikija Sädija Isus Hristos. Tazi pobeda može da bädë postignata samo črez negovata podkrepa i pomošt, kakto toj zajavjava v Joan 15:5-6 i 10 do 14: „ Az sām lozata, a vie ste prăčkite. Kojto prebädva v Men, i Az v nego dava mnogo plod; zaštoto bez Men ne možete da napravite ništo. Ako njakoj ne prebädva v Men, toj biva izhvărten navän kato prăčka i povjahva; togava prăčkite se săbirat i se hvărliat v oğänja i izgarjat .“ Iziskva se poslušanie na božestvenite zapovedi: „ Ako pazite Moite zapovedi, šte prebädvate v Mojata ljubov, kakto i Az opazih zapovedite na Moja Otec i prebädvam v Negovata ljubov. “ Smärtta za Negovite prijateli se prevrăšta v sävăršen vräh na standarta na Negovata väzvišena ljubov: „ Tova e Mojata zapoved: Da se običate edin drug, kakto Az vi väzljubih. Nikoj njama po-goljama ljubov ot tova, da dade čovek života si za prijatelite si .“ No tova priznanie ot Isus e uslovno: „ Vie ste Moi prijateli, ako väršite tova, koeto vi zapovjadvam .“

Ot svoja strana, sedemlampednijat sveštNIK e bil napraven ot masivno zlato. Togava toj e mogäl da simbolizira samo sävăršenstvoto na Isus Hristos. Zlatoto, koeto togava se e namiralo v čärkvite na rimokatolicizma, e obraz na tvärdenieto za negovata falšiva vjara. Eto zašto, za razlika ot tova, protestantskite hramove sa bili lišeni ot vsjakakvi ukrašeniya, skromni i strogi. V simbolikata na svetilišteto i hrama, naličieto na zlato dokazva, že svetilišteto može da predstavljava samo božestvenija Isus Hristos. No v po-širok smišäl e napisano, že toj e Glavata, glavata na Čärkvata, kojato e Negovoto tjalo v Efesjani 5:23-24: „ Zaštoto mäžät e glava na ženata, kakto i Hristos e glava na čärkvata, kojato e Negovoto tjalo , na koeto toj e Spasiteljat.“ „I kakto čärkvata se podčinjava na Hristos, taka i ženite trjabva da se podčinjavat na mäžete si väv vsičko. “ No sled tova Duhät pojasnjava: „ Mäže, običajte ženite si, kakto i Hristos väzljubi čärkvata i predade Sebe Si za neja, za da ja osvete, kato ja očisti s vodno umivane črez slovoto , za da ja predstavi pred Sebe Si v slava, bez petno ili brăčka, ili drugo podobno nešto, no da bädë svjata i neporočna.“ „. Sledovatelno, tova e jasno izrazeno v kakvo se săstoi istinskata hristijanska religija. Nejnijat standart ne e prosto teoretičen, a praktika, prilagana v cjalata mu realnost. Iziskva se săglasie säs standarta na Negovoto razkrito „ slovo “; tova predpolaga uvaženie kām zapovedite i obredite na Bog i poznanie za tajnite, razkriti v Negovite proročestva v Biblijata. Tozi kriterij, „ neporočen ili bezuprečen “ na izbranite, e pripomnen i potvrđen v Otkr. 14:5, kädeto e vmenen na „adventnite“ svetii za istinskoto posledno zavrăštane na Hristos. Te sa oboznačeni säs simvola na „ 144 000 “, zapečatani s „ pečata na Boga “ v Otkr. 7. Tehnijat opit e tozi na celija osveštavane . Tova izsledvane pokazva, že skinijata, svetilišteto, hramät i vsički tehni simboli sa prorokovali velikija spasitelen plan na Bog. Te sa namerili svojata cel i izpälнение v projavlenieto na zemnoto služenie na Isus Hristos, razkrito na čoveškite săšttestva. Po tozi način vrăzkata, kojato izbranite imat s Nego, e proročeska po priroda i harakter; nevežijat čovek razčita na vseznaeštija Bog Săzdatel; kojto izgražda bädëšteto mu i mu go razkriva.

Izučavaneto na hrama, postroen ot car Solomon, toku-što ni pokaza, če ne biva da bärkame „hramovata“ čast, dostäpna za horata, säš „svetilišteto“, zapazeno izključitelno za nebesnija Bog. V rezultat na tova dumata „svetilište“, izpolzvana vmesto dumata „svjatost“ v Dan. 8:14, tozi päť gubi vsjakakva legitimnost, zaštoto se otnasja do nebesno mjasto, kädeto ne e neobhodimo prečistvane prez 1843 g. I naprotiv, dumata „svjatost“ se otnasja do svetiite, koito trjabva da skäsät s praktikata na greha na zemjata, za da bädat osveteni, toest izbrani za izbor ot Boga.

Pri smärtta na Isus Hristos, zavesata, kojato razdeljaše „hrama“ ot „svetilišteto“, beše razkäsana ot Bog, no samo molitvite na svetiite štjaha da polučät duhoven dostäp do nebesnoto svetilište, kädeto Isus šteše da se zastäpi za tjah. Hramovata čast trjabvaše da prodälži roljata si na säbiratelen dom na izbranite na zemjata. Säštoto se sluči prez 1843 g., principät beše obnoven. „Hramät“ na svetiite ostana na zemjata i v „svetilišteto“, koeto beše unikalno nebesno, Hristovoto zastäpničestvo oficialno se väzobnovi samo ot imeto na izbranite adventni izbranici. Sledovatelno v novija zavet veče njama „svetilište“ na zemjata, kädeto negovijat simvol izčezva. Ostava samo duhovnijat „hram“ na izkopenite izbranici.

Edinstvenite omärsjavanija, koito iziskvaha očistvane, bjaha grehovete na horata na zemjata, zaštoto nikoj ot grehovete im ne oskverni nebeto. Samo prisästvieto na djavola i negovite buntovni demoni možeše da napravi tova i zatova, pobedonosno v Mihail, Isus Hristos gi izgoni ot nebeto i gi svali na zemjata na greha, kädeto trjabvaše da ostanat do smärtta si.

Sled obsäzdaneto na simvolikata na svjatostta ostava da se razbere edno nešto. Kolkoto i svjati da sa tezi simboli, te sa samo materialni nešta. Istinskata svjatost e v živite, eto zašto Isus Hristos e bil poveče ot hrama, kojto sam po sebe si e säšttestvuval edinstveno, za da prijuti Božija zakon, obraz na Negovija karakter i Negovata spravedlivost, oskärbeni ot zemnija grešnik. Bog e postignal tezi nešta črez Moisej i Negovite rabotnici edinstveno za da služi kato podkrepa za učenieto na Negovite izbranici. Za da izbegne idolopoklonničesko povedenie, Bog e upälnoštil edin čovek, Negovija sluga Ron Uajät, da nameri i dokosne kovčega na Negovoto svidetelstvo prez 1982 g. Zaštoto „svidetelstvoto na Isus“, koeto „e duhät na proročestvoto“, e daleč po-visše i po-polezno za Nego, täj kato Toj dojde lično, za da razkrie značenieto na spasitelnija plan, podgotven za Negovite izbranici na zemjata. Na Ron Uajät mu e bilo pozvoleno da zasname kak Desette zapovedi sa izvadeni ot kovčega ot angeli, no toj e otkazal da zapazi filma. Tezi fakti dokazvat, če Bog e preduznal otkaza si, no tozi izbor ni predpazva ot idolopoklonstvoto, koeto podoben zapis bi mogäl da predizvika u njakoi ot Negovite po-ujazvimi izbranici. Tazi realnost ni e bila razkrita, za da ja pazim v mislite na särcata si kato sladka privilegija, dadena ot našija ljubjašt Bog.

Razdeljanijata na Bitie

Sled kato izučavaneto na тази kniga ni razkri tajnite, skriti v proročestvata na Daniil i Otkrovenie, sega trjabva da vi zapoznaja s proročestvata, razkriti v knigata Bitie, duma, kojato označava „načalo“.

Vnimanie!!! Svidetelstvoto, koeto šte razgledame v tova izučavane na knigata Bitie, idva direktno ot ustata na Bog, kojto go e prodiktuval na slugata si Moisej. Nevjarvaneto na tozi razkaz predstavljava naj-goljamoto oskärblenie, koeto može da bäde otpraveno direktno käm Bog, oskärblenie, koeto

okončateľno zatvarja vratata na nebeto, zaštotu razkriva pálnata lipsa na „ vjara, bez kojato e nevážmožno da se ugodí na Boga “, spored Evrei 11:6.

V prologa kám svoeto Apokalipsis, Isus silno nabljaga na tozi izraz: „ Az sãm Alfa i Omega, načaloto i krajať “, kojto toj citira otnovo v kraja na svoeto Otkrovenie v Otkr. 22:13. Veče otbeljazahme proročeskija harakter na knigata Bitie, osobeno po otnošenje na sedemdnevnať sedmica, kojato prorokuva sedem hiljadi godini. Tuk podhoždám kám tazi kniga Bitie ot gledna točka na temata za „ razdeljaneto “, kojato ja harakterizira po-specialno, kakto šte vidim.

Bitie 1

Pãrvijat den

Bitie 1:1: „ V načaloto Bog sãzdade nebeto i zemjata .“

pokazva dumata „ načalo “, „ zemjata “ naistina e sãzadana ot Bog kato centãr i osnova na novo izmerenie, paralelno na formite na nebesen život, koito sa ja predšestvali. Za da izpolzvame obraza na hudožnik, toj e tozi, kojto trjabva da sãzdade i osãštstvi realizacijata na nova kartina. No neka veče otbeležim, če ot svoja proizhod „ nebesata i zemjata “ sa razdeleni . „ Nebesata “ oboznačavat praznija, tãmen i bezkraen mežduvezden kosmos; a „ zemjata “ togava se pojavjava pod formata na topka, pokrita s voda. „ Zemjata “ ne e sãštstvuvala predi sedmicata na sãtvorenieto, tãj kato e sãzadana v načaloto ili „ načaloto “ na sãtvorenieto na tova specifično zemno izmerenie. Tja idva ot ništoto i priema forma po Božija zapoved, za da izpãlni rolja, kojato e stanala neobhodima poradi svobodata, kojato e v osnovata na greha, izvãršen na nebeto ot negovoto pãrvo sãzdanie; tozi, kogoto Isaja 14:12 nariča „ utroť “ i „ sinãť na zorata “, se e prevãrnal v Satana sled osporvaneto na Božijata vlast. Ottogava toj e vodač na sãštstvuvaštija nebesen buntovničeski lager i na bãdeštija zemen lager.

Bit. 1:2: „Zemjata beše bezformena i pusta, tãmnina pokrivaše bezdnata i Božijat Duh se noseše nad vodite .“

Točno kakto hudožnikãť započva s nanasjaneto na osnovnija sloj vãrhu platnoto, Bog predstavja situacijata, preobladašta vãv veče sãzadanija nebesen život i zemnija život, kojto šte sãzdade. Po tozi naćin Toj oboznačava s dumata „ tãmnina “ vsičko, koeto ne e v Negovoto odobrenie , koeto šte nareče „ svetlina “ v absoljutna protivopoložnost. Neka obãrnem vnimanie na vrãzkata, kojato tozi stih ustanovjava meždumata „ tãmnina “, vinagi v množestveno ćislo, zaštotu aspektite ì sa tolkova mnogobrojni, i dumata „ bezdna “, kojato oboznačava zemjata, kojato ne nosi nikakva forma na život. Bog izpolzva tozi simvol, za da oboznaći svoite vragove: „bezbožnite“ revoljucioneri i svobodomislešti v Otkr. 11:7 i buntovnicite na papskija katolicizãm v Otkr. 17:8. No buntovnite protestanti se prisãedinjavat kãm tjah prez 1843 g., preminavajki na svoj red pod vlastta na Satana, „ angelãť na bezdnata “ ot Otkr. 9:11; kãm koito se prisãedinjava nevernijat adventizãm prez 1995 g.

V dadenija v tozi stih obraz viždame, če „tämminata“ razdelja „Božija Duh“ ot „vodite“, koito šte prorokuvat simvolično v Daniil i Otkrovenie za množestva ot „ljudi, narodi i ezici“ pod simvolite „more“ v Dan. 7:2-3 i Otkr. 13:1, i pod simvolite „reki“ v Otkr. 8:10, 9:14, 16:12, 17:1-15.

Razdeljaneto skoro šte bāde pripisano na pārvorodnija „grjah“, kojto šte bāde izvāršen ot Eva i Adam. Kakto v dadenija obraz, Bog e ramo do ramo sās sveta na tämminata, prikrepen kām buntovnite angeli, koito sledvat Satana v izbora mu da ospori Božijata vlast.

Bit. 1:3: „I Bog kaza: Da bāde svetlina!“ I stana svetlina .

Bog opredelja svoja standart za „dobro“ spored sobstvenata si suverenna precenka. Tazi opcija za „dobro“ e svārzana s dumata „svetlina“ zaradi nejnija slaven aspekt, vidim za vsički i ot vsički, zaštoto dobroto ne poražda „srama“, kojto kara čoveka da se krie, za da izvārši zlite si dela. Tozi „sram“ šte bāde počuvstvan ot Adam sled greha spored Bitie 3, v sravnenie s Bitie 2:25.

Bit. 1:4: „I Bog vidja, če svetlinata beše dobra; i Bog otdeli svetlinata ot tämminata.“

Tova e pārvijat sād, izrazen ot Bog. Toj razkriva Negovija izbor na dobro, predizvikan ot dumata „svetlina“, i Negovoto osāždane na zloto, oboznačeno s dumata „tämmina“.

Bog ni razkriva celta na zemnoto si tvorenje i sledovatelno krajnija rezultat, kojto šte postigne negovijat plan: okončatelnoto razdeljane na onezi, koito običat negovata „svetlina“, ot onezi, koito predpočitat „tämminata“. „Svetlinata i tämminata“ sa dvata izbora, vāzmožni blagodarenie na principa na svobodata, kojto Bog iskaše da dade na vsički svoi nebesni i zemni sāzdanija. Tezi dva protivopoložni lagera v krajna smetka imat dvama lideri: Isus Hristos za „svetlinata“ i Satana za „tämminata“. I tezi dva protivopoložni lagera, podobno na dvata poljusa na zemjata, sāšto šte imat dve različni absolutni celi; izbranite šte živejat večno v Božijata svetlina spored Otkr. 21:23; i uništōženi ot zavrāštaneto na Hristos, buntovnicite šte se okažat v sāštojanie na „prah“ na pustata zemja, kojato otnovo se e prevārnala v „bezdnata“ ot Bit. 1:2. Vāzkreseni za sād, te šte bādat okončatelno uništōženi, pogālnati v „ognenoto ezero“ na „vtorata smārt“ spored Otkr. 20:15.

Bit. 1:5: „I Bog nareče svetlinata Den, a tämminata nareče Nošt. I stana večer, i stana utro - den pārvij .“

Tozi „pārvij den“ na Sātvorenieto e posveten na okončatelnoto razdeljane na dvata lagera, obrazuvani ot izbora na „svetlina i tämmina“, koito šte se izpravjat edin sreštu drug na zemjata do okončatelnoto pobeda na Isus Hristos i obnovlenieto na zemnoto tvorenje. Po tozi način „pārvij den“ e „beležen“ ot upālnomoštavaneto, koeto Bog dava na buntovnicite da se borjat s nego prez „sedemte hiljadi“ godini, prorokuvani ot cjalata sedmica. Po tozi način toj e idealno podhodjašt da se prevārne v znak, toest „belega“ na falšivoto božestveno poklonenie, otkrito v tečenie na šest hiljadoletija sred ezičeskite narodi ili nevernite evrei, no osobeno v hristijanskata epoha, ot priemaneto na „denja na nepobedimoto slānce“ kato sedmičen den za počivka, naložen ot imperatorskata vlast na Konstantin I, na 7 mart 321 g. Taka, ot тази data, nastojaštata „hristijanska“ nedelja se e prevārnala v „belega na zvjara“, sledvajki religioznata podkrepa, kojato i e okazana ot papskata rimokatoličeska vjara ot 538 g. Jasno e, če „alfata“ na Bitie e imala mnogo da predloži na vernite služiteli na Isus Hristos ot vremeto na „omega“. I ne e svāršilo.

Vtorijat den

Bit. 1:6: „ I Bog kaza: Da ima svod posred vodite, kojto da razdelja vodite ot vodite .“

Tuk otnovo stava vāpros za razdeljane : „ vodi ot vodi “. Dejstvieto prorokuva razdeljaneto na Božiite sāzdanija, simbolizirani ot „ vodi “. Tozi stih potvrđdava estestvenoto razdeljane na nebesnija život ot zemnija život i v dvete, razdeljaneto na „sinovete Božii“ ot „sinovete na djavola“, prizovani vāpreki tova da sāžitelstvat zaedno do sāda, beljazan ot smārta na Isus Hristos za zlite buntovni angeli, i do zavrāštaneto v slava na Isus Hristos za zemljanite. Tova razdeljane šte opravdae fakta, če čovekāt šte bāde sāzdaden malko po-niš ot nebesnite angeli, tāj kato nebesnoto izmerenie šte bāde nedostāpno za nego. Istorijata na zemjata šte bāde istorija na dālgo sortirane do nejnija kraj. Grehāt e ustanovil bezredie i Bog organizira tova bezredie črez selektivno sortirane.

Bit. 1:7: „ I Bog napravi tvārdta, i razdeli vodite, koito bjaha pod tvārdta, ot vodite, koito bjaha nad tvārdta. I stana taka .“

Dadenijat obraz razdelja zemnija život, prorokuvan ot „ vodite, koito sa otdolu “, ot nebesnija život, kojto e „ nad prostora “.

Bit. 1:8: „ I Bog nareče prostora Nebe; i stana večer, i stana utro, den vtori .“

Tova nebe oboznačava atmosfernija sloj, kojto, obrazuvan ot dvata gaza (vodorod i kislorod), sāstavljavašti vodata, obgražda cjalata povārhnost na zemjata i kojto ne e estestveno dostāpen za čoveka. Bog go svārzva s naličieto na nevidim nebesen život, koeto e taka, tāj kato samijat djavol šte poluči imeto „ knjaz na vlastta na vāzduha “ v Ef. 2:2: „... v kojto njakoga ste hodili spored običaja na tozi svjat, spored knjaza na vlastta na vāzduha, duha, kojto sega dejstva v sinovete na nepokorstvoto “; otnošenie, koeto toj veče e imal v nebesnija svjat.

Tretijat den

Bit. 1:9: „I Bog kaza: Da se sāberat vodite, koito sa pod nebeto, na edno mjasto i da se javi sušata. I stana taka .“

Do tozi moment „ vodite “ pokrivaha cjalata zemja, no te vse ošte ne sādāržaha nikakva forma na morski život, kojato šteše da bāde sāzdadena na 5-ija den . Tazi preciznost šte pridade cjalata si avtentičnost na dejstvieto na potopa ot Bitie 6, kojto šte može da razprostrani formata na morski život vārh potopenata zemja; koeto šte opravdae posledvaštoto otkrivane na morski fosili i čerupki tam.

Bit. 1:10: „ Bog nareče sušata zemja, a sābranite vodi nareče moreta. I Bog vidja, če beše dobro .“

Tova novo razdelenie e oceneno kato „ dobro “ ot Bog, zaštoto otvād okeanite i kontinentite, Toj dava na tezi dva termina „ more i zemja “ roljata na dva simbola, koito sāotvetno šte oboznačavat Katoličeskata hristijanska cārkva i Protestantskata hristijanska cārkva, vāzniknali ot pārvata pod imeto

Reformirana cirkva. Tjahnoto rozdelenie , izvåršeno meřdu 1170 i 1843 g., sledovatelno e oceneno kato „ dobro “ ot Bog. I Negovoto nasårčenie za vernite Mu sluřiteli po vremeto na Reformacijata e razkrito v Otkr. 2:18 do 29. V tezi stihove namirame tova vařno pojasnenie na stihove 24 i 25, koito svidetelstvat za izključitelna vremenna situacija: „ Na vas, vsiřki, koito ste v Tiatir, koito nimate tova ućenie i ne ste poznali dålbinite na Satana, kakto gi nariřat, vi kazvam: Njama da vi nalořa drugo breme ;“ „ samo tova, koeto imař, drāř go, dokato doĳda .“ Ořte vednāř, řrez tova grupirane, Bog vāveřda red v bezredieto, sāzĳadeno ot buntovni angelski i řoveřki duhove. Neka otbeleřim tova drugo ućenie, ře „ zemĳata “ řte dade imeto si na cĳalata planeta, zařtoto „ suřata “ e podgotvena da bāĳe estestvenata sreda za řivota na řoveka, za kogoto tova tvorenie e sāzĳadeno ot Bog. Tāĳ kato morskata povārhnost e řetiri pāti po-golĳama ot povārhnostta na suřata, planetata bi mogla da prieme imeto „ more “ po-zasluřeno, no ne i opravdano v bořestvenija plan. Dumite na тази „pogovorka“: „pticite ot edno pero se sābirat zaedno i pticite ot edno pero se sābirat zaedno“, se namirat v tezi grupi. Taka, meřdu 1170 i 1843 g., vernite i mirni protestanti sa bili spaseni ot pravednostta na Hristos, kojato im e bila vmenena po izkljućenie, bez da se podřinĳavat na sābotnata poćivka na istinskija sedmi den: sābota. I imenno iziskvaneto za тази poćivka pravi „ zemĳata “ simbol na falřiva hristijanska vĳara ot 1843 g., spored Dan. 8:14. Dokazatelstvoto za tozi bořestven sād se pojavĳava v Otkr. 10:5, tāj kato Isus postavĳa „ krakata si “ na „ moreto i suřata “ , za da gi smaře s gneva si.

Bit. 1:11: „ I Bog kaza: Da proizrasti zemĳata treva, treva, kojato da dava seme, i plodni dāřveta, koito da rařdat plod spored vida im, v koito e semeto im, na zemĳata.“ I stana taka .“

Prioritetāt, daden ot Bog na suřata, e potvārden: pāřvo, tĳa poluřava silata da „ proizveřda “ „ rastenie, rastenija, davařti seme, ovořtni dāřveta, davařti plod spored vida im “; vsiřki neřta, proizvedeni pāřvo za nuřĳdite na řoveka, i vtoro za zemnite i nebesnite řivotni, koito řte go zaobikalĳat. Tezi zemni produkti řte bāĳdat izpolzvani ot Bog kato simboliřni obrazi, za da razkrie urocite si na slugite si. Čovekāt, podobno na „ dāřvoto “ , řte dava plodove, dobri ili loři.

Bit. 1:12: „ I zemĳata proizrasti treva, treva, kojato da dava seme spored vida si, i dāřveta, koito da rařdat plod, v kojto e semeto im spored vida im; i Bog vidĳa, ře beře dobro. “

Na tozi treti den nikakāv nedostatāk ne opetnĳava deloto, sāzĳadeno ot Bog, prirodata e sāvārřena, toest, ocenena kato „ dobra “. V sāvārřena atmosferna i zemna řistota, zemĳata umnořava svoite proizvedenija. Plodovete sa prednaznařeni za sāřtestvata, koito řte řiveĳat na zemĳata: hora i řivotni, koito ot svoĳa strana řte proizveřdat plodove spored svojata liřnost.

Bit. 1:13: „ I stana veřer, i stana utro, den treti .“

Četvāřtijat den

Bit. 1:14: „ I Bog kaza: Da ima svetlini na nebesnija prostor, za da razdeljat denja ot noštta; i da bādat za znaci i za vremena, i za dni, i za godini .“

novo rozdelenie : „ den ot nošt “. Do tozi četvārti den dnevnata svetlina ne e bila postignata ot nebesno tjalo. Razdeljaneto na denja i noštta veče e sāšttestvuvalo vāv virtualna forma, sāzddadena ot Bog. Za da napravi tvorenieto si nezavisimo ot prisāstviето si, Bog šte sāzddade na četvārtija den nebesni tela, koito šte pozvoljat na horata da ustanovjat kalendari vāv osnova na položenieto na tezi tela v mežduzvezdnija kosmos. Taka šte se pojavjat znacite na Zodiaka, astrologijata predi svoeto vreme, no bez nastojaštoto gadaene, svārzano s neja, t.e. astronomijata.

Bit. 1:15: „ I neka bādat za svetila na nebesnija svod, za da osvetjavat zemjata. “ I stana taka.

„ Zemjata “ trjabva da bāde osvetena ot „ denja “, kakto ot „ noštta “, no „ svetlinata “ na „ denja “ trjabva da nadminava tazi na „ noštta “, zaštoto e simvoličnijat obraz na Boga na istinata, sāzdateljat na vsičko živo. A posledovatelnostta v reda „ nošt den “ predskazva negovata posledna pobeda sreštu vsički negovi vragove, koito sa i tezi na negovite ljubimi i blagosloveni izbranici. Tazi rolja na „ osvetjavane na zemjata “ šte dade na tezi zvezdi simvolično značenje na religioznoto dejstvие, propovjadvaštoto istini ili lāži, predstaveni v imeto na Boga-sāzdatel.

Bit. 1:16: „ I Bog sāzddade dve te golemi svetlini: po-goljamoto svetilo, za da upravljava denja, i po-malkoto svetilo, za da upravljava noštta; i zvezdite .“

Obārnете vnimanie na tozi detalj: kato spomenava „ slānceto “ i „ lunata “, „ dve te golemi svetila “, Bog go oboznačava s izraza „ naj-goljamoto “, dokato zatāmnenijata go dokazvat – dvata slānčevi i lunnii diska ni se struvat s ednakāv razmer, kato edinijat pokriva drugija vzaimno. No Bog, kojto go e sāzddal, znae predi čoveka, če malkijat mu vid se dālži na razstojanieto mu ot zemjata, tāj kato slānceto e 400 pāti po-goljamo, no i 400 pāti po-daleč ot lunata. S tazi preciznost toj potvārdava i utvārdava vārhovnata si titla Bog-tvorec. Nešto poveče, na duhovno nivo toj razkriva nesravnimото si „veličie“ v sravnenie s malkoto značenje na lunata , simbol na noštta i tāmminata. Priloženieto na tezi simvolični roli šte se otnasja do Isus Hristos, narečen „ svetlina “ v Joan 1:9: „ Tazi svetlina beše istinskata svetlina, kojato, idvajki na sveta, prosvetljava vseki čovek “. Neka otbeležim, če drevnijat zavet na plātskija evrejski narod, izgraden vārhу lunen kalendar, e postaven pod znaka na „tāmna“ epoha; tova e do pārvoto i vtoroto prišestvie na Hristos. Točno kakto čestvaneto na „praznicite na novolunieto“, momentāt, v kojto izčezvaštata luna stava nevidima, prorokuva idvaneto na slānčevata era na Hristos, kojato Malahija 4:2 sravnjava sās „ slānce na pravdata “: „ A za vas, koito se boite ot imeto mi, šte izgree slānceto na pravdata s izcelenie v krilete si; šte izlezete i šte skačate kato teleta ot obora ...“. Sled drevnija evrejski zavet „ lunata “ stava simbol na lāžlivata hristijanska vjara, posledovatelno katoličeska ot 321 i 538 g., sled tova protestantska ot 1843 g. i... institucionalna adventna ot 1994 g.

Stihāt sāšto taka izvikva v pamet „ zvezdite “. Svetlinata im e slaba, no sa tolkova mnogobrojni, če vāpreki tova osvetjavat nebeto na zemnite nošti. „ Zvezdata “ po tozi način stava simbol na religioznite pratenici, koito ostavat pravi ili padat kato znaka na „ šestija pečat “ ot Apostol 6:13, v kojto padaneto na zvezdite idva, za da prorokuva na 13 noemvri 1833 g. na izbranite masovoto padenie na protestantstvoto za 1843 g. Tova padenie zasjaga paralelno i pratenicite na Hristos, polučateli na poslaniето na „ Sardis “, na koito Isus zajavjava: „ vie se priemate za živi, a ste mārvtvi “. Tova padenie e pripomneno v Apostol 9:1: „ Petijat angel zatrābi. I vidjah zvezda, padnala ot nebeto

na zemjata ; i na neja se daje ključat kām bezdnata .“ Predi padenieto na protestantite, Otkr. 8:10 i 11 napomnja za katolicizma, okončatelno osāden ot Boga: „ Tretijat angel zatrābi. I padna ot nebeto goljama zvezda, gorjašta kato fakla , i padna vārhu edna treta ot rekite i vārhu vodnite izvori. “ Stih 11 ì dava imeto „ Absent “: „ Imeto na тази zvezda e Absent ; i edna treta ot vodite se prevārna v pelin ; i mnogo čoveci umrjaha ot vodite, zaštoto se vgorčiha .“ Tova e potvārdeno v Otkr. 12:4: „ Opaškata mu otvleče edna treta ot zvezdite na nebeto i gi hvārli na zemjata. Zmejat zastana pred ženata, kojato šteše da rodi, za da pogālne deteto ì, kogato rodi .“ Religioznite pratenici togava šte stanat žertvi na ekzekuciiite na frenskite revoljucioneri v Otkr. 8:12: „ Četvārtijat angel zatrābi. I edna treta ot slānceto bide porazena, edna treta ot lunata i edna treta ot zvezdite, taka če edna treta ot tjah se pomrači ; i denjat ne sveteše edna treta ot dālžinata si, nito noštta .“ Celite na svobodomisleštite revoljucioneri, vraždebni kām vsički formi na religija, sa sāšto, vinagi častično (edna treta), „ slānceto “ i „ lunata “.

V Bit. 15:5 „ zvezdite “ simbolizirat „ potomstvoto “, obeštano na Avraam: „ I go izvede i kaza: Pogledni sega kām nebeto i prebroj zvezdite, ako možeš da gi prebroiš. I mu kaza: Taka šte bāde tvoeto potomstvo .“ Vnimavajte! Poslanieto posočva goljam broj, no ne kazva ništo za kačestvoto na vjarata na tova množestvo, v koeto Bog šte nameri „ mnogo zvani, no malcina izbrani “ spored Mat. 22:14. „ Zvezdite “ otnovo simbolizirat izbranite v Dan. 12 :3: „ I mādrite šte blestjat kato sijanieto na nebeto, i onezi, koito obrāštāt mnozina kām pravda, kato zvezdite do večni vekove .“

Bit. 1:17: „ I Bog gi postavi na nebesnija prostor, za da osvetjavat zemjata. “

Tuk viždame po duhovna pričina Božieto nastojavane za тази rolja na zvezdite: „ da osvetjavat zemjata “.

Bit. 1:18: „ da vladejat nad denja i nad noštta i da razdeljat svetlinata ot tāmminata. I Bog vidja, če beše dobro .“

Tuk Bog potvārždava duhovnata simvolična rolja na tezi zvezdi, kato svārzva „ denja i svetlinata “, ot edna strana, i „ noštta i tāmminata “, ot druga.

Bit. 1:19: „ I stana večer, i stana utro, den četvārti .“

Zemjata veče može da se vāzpolzva ot slānčevata svetlina i toplina, za da osiguri svoeto plodorodie i proizvodstvo na rastitelna hrana. No roljata na slānceto šte stane važna edva sled greha, izvāršen ot Eva i Adam. Do tozi tragičen moment životāt e razčital na čudotvornata sila na Božijata tvorčeska sila. Zemnijat život e organiziran ot Bog za tova vreme, kogato grehāt šte porazi zemjata s cjaloto si prokljatje.

Petijat den

Bit. 1:20: „ I Bog kaza: Da gāmži vodite ot živi sāštstva i ptici da letjat nad zemjata po nebesnoto prostranstvo .“

Na tozi 5-ti den Bog dava na „ vodi “ silata da „ proizveždat v izobilie živi životni “, tolkova mnogobrojni i raznoobrazni, če sávremennata nauka trudno gi prebrojava vsički. Na dánoto na bezdnata, v pálen mrak, otkrivame nepoznata forma na život ot malki fluorescentni životni, koito svetjat, migat i promenjat intenziteta na svetlinata i dori cveta si. Po podoben naćin nebesnata šir šte polući animacijata na poleta na „ ptici “. Tuk se pojavjava simvolät na „ krila “, koito pozvoljavat dviženie váv vázduha na krilatite plätski životni. Simvolät šte bädé prikrepen kám nebesnite duhove, koito ne se nuždajät ot nego, zaštoto ne sa podćineni na zemnite i nebesnite fizićeski zakoni. A v krilatite vidove na zemjata Bog šte si pripíše obraza na „orela “, kojto se izdiga naj-visoko sred vsički vidove ptici i letjašti životni. „ Orelät “ säšto stava simvol na imperijata, na car Navuhodonosor v Dan. 7:4 i na Napoleon I v Otkr. 8:13: „ Poglednah i ćuh orel da leti posred nebeto i da vika s visok glas: Gorko, gorko, gorko na žitelite na zemjata poradi drugite glasove na trábata na trimata angeli, koito šte zadržbat! “ Pojavata na tozi imperski režim prorokuva trite golemi „ gorko “, koito štjaha da spoletjat žitelite na zapadnite strani pod simvola na poslednite tri „ träbi “ ot Otkr. 9 i 11, ot 1843 g., datata, na kojato dekretät ot Dan. 8:14 vlezé v sila.

Osven „orela “, drugite „ ptici nebesni “ šte simvolizirat nebesnite angeli, dobrité i zlite.

Bit. 1:21: „ I Bog säzdade golemite morski säzdanija i vsjako živo säštěstvo, koeto se dviži, koeto vodite proizvede izobilno, spored vida mu; i vsjaka krilata ptica spored vida i. I Bog vidja, če beše dobro .“

Bog podgotvja morskija život za sästojanieto na greha, vremeto, kogato „ po-golemite ribi “ šte napravjat po-malkite svoja hrana; tova e programiranata sädba i poleznostta na tjahnoto izobilie váv vseki vid. „ Krilatite ptici “ njama da izbegnat tozi princip, zaštoto i te šte se ubivat vzaimno za hrana. No predi greha nikoe morsko životno ili ptica ne vredi na drugo; životät gi oživjava vsički i te säštěstvuvat ednovremeno v säväršena harmonija. Eto zašto Bog sädi situacijata za „ dobra“ . Morskite „ životni “ i „ ptici “ šte igrajat simvolićna rolja sled greha. Smärtonosnite bitki meždu vidovete šte dadat na „ moreto “ znaćenieto na „smärt“, koeto Bog mu dava v rituala na izmivane na evrejskite žreci. Säďät, izpolzvan za тази cel, šte polući imeto „ more “ v pamet na preminavaneto na „Ćerveno more“, kato i dvete nešta sa predznamenovanie na hristijanskoto kräštenie. Po tozi naćin, kato mu dava imeto „ zvjär, kojto izliza ot moreto “ v Otkr. 13:1, Bog identificira rimokatolićeskata religija i monarhijata, kojato ja podďärža, kato kongregacija ot „märtvi“ hora, koito ubivat i pogläšťat bližnite si kato ribite v „ moreto “. Po podoben naćin orli, jastrebi i sokoli šte pogläšťat gäläbi i gurgulici, poradi greha na Eva i Adam i mnogo po-golemija broj tehni ćoveški potomci do slavnoto zavräšťane na Hristos.

Bit. 1:22: „ I Bog gi blagoslovi, kazvajki: Plodete se i se rozmnožavajte, i napälnete vodite v moretata; i pticite neka se rozmnožavat po zemjata .“

Božijata blagoslovija se osäštěstvjava ćrez umnoženie, v tozi kontekst na morski životni i ptici, no skoro i na ćoveški säštěstva. Čärkvata Hristova säšto e prizvana da umnoži broja na svoite posledovateli, no tuk Božijata blagoslovija ne e dostatäćna, zaštoto Bog prizovava, no ne prinuždava nikogo da otklikne na negovoto predloženie za spasenie.

Bit. 1:23: „ I stana večer, i stana utro, den peti .“

Neka otbeležim, če morskijat život e sãzdaden na petija den, po tozi naãin otdelen ot sãzdavaneto na zemnija život, poradi negovata duhovna simvolika, kojato se otnasja do pãrvata forma na prokãlnato i otdãpniãesko hristijanstvo; koeto ŝte predstavljava katoliãeskata religija na Rim ot 7 mart 321 g., datata na priemaneto na falŝivija eziãeski den za poãivka, pãrvija den i „den na slãnceto“, po-kãsno preimenuvan na: nedelja, toest Gospoden den. Tova objasnenie se potvrãždava ot pojavata na rimokatolicizma prez 5-toto hiljadoletie i tozi na protestantstvoto, kojto se pojavjava prez 6-toto hiljadoletie .

6 -tijat den

Bit. 1:24: „ I Bog kaza: Da proizvede zemjata živi sãŝtestva spored vida im, dobitãk, gadinki i zemni zverove spored vida im. “ I stana taka.

Ŗestijat den e beljazan ot sãzdavaneto na zemnija život, kojto ot svoja strana, sled moreto, „ proizevãda živi životni“. spored vidovete im, ot dobitãk, ot pãljzaŝti životni i ot zemni zverove, spored vidovete im . “ Bog zadejstva proces na razmnoŝavane na vsiãki tezi živi sãŝtestva . Te ŝte se razprostranjat po zemjata.

Bit. 1:25: „ I Bog sãzdade zemnite zverove spored vidovete im, dobitãka spored vidovete mu i vsjako životno, koeto pãlzi po zemjata, spored vidovete mu; i Bog vidja, ãe beŝe dobro .“

Tozi stih potvrãždava dejstvieto, naredeno v prediŝnija. Neka otbeležim tozi pãt, ãe Bog e sãzdateljat i rãkovoditeljat na tozi suhozemen životinski život, sãzdaden na zemjata. Kakto i morskite životni, suhozemnite životni ŝte živejat v harmonija do vremeto na ãoveŝkija grjah. Bog namira tova životinsko tvorenie za „ dobro “, v koeto sa sãzdadeni simvoliãni roli, i ŝte gi izpolzva v svoite proroãeski poslanija sled ustanovjavaneto na greha. Sred vleãugite „ zmijata “ ŝte igrae osnovna rolja kato medium, podbuãdaŝt grjah, izpolzvan ot djavola. Sled greha životnite na zemjata ŝte se uniŝtoŝavat edin drug vid sreŝtu drug. I tazi agresivnost ŝte opravdae v Otkr. 13:11 imeto „ zvjat, kojto izliza ot zemjata “, koeto oboznaãava protestantskata religija v poslednija ì status, prokãlnata ot Boga v konteksta na krajnoto izpitatie na adventnata vjara, opravdano ot istinskoto zavrãŝtane na Isus Hristos, planirano za proletta na 2030 g. Neka obaãe otbeležim, ãe protestantstvoto nosi tova prokljatje, ignorirano ot mnoŝestvata ot 1843 g.

Bit. 1:26: „ I Bog kaza: Da sãzdam ãoveka po Naŝija obraz, po Naŝe podobie; i neka vladee nad morskite ribi, nad nebesnite ptici, nad dobitãka, nad cjalata zemja i nad vsjako životno, koeto pãlzi po zemjata .“

Kato kazva „ Neka sãzdam “, Bog svãrãzva sãs svoeto tvorãesko delo vernija angelski svjat, kojto e svidetel na negovoto dejstvie i go obgraãda, izpãlnen s entuziazãm. Pod temata za razdelenieto , tuk, grupirani v 6-ija den , sa sãtvorenieto na zemnite životni i tova na ãoveka, koeto e izvikano v tozi stih 26, ãisloto na imeto na Bog, toest ãisloto, poluãeno ãrez sãbiraneto na ãetirite evrejski bukvi „Jod = 10 +, He = 5 +, Uav = 6 +, He = 5 = 26“; bukвите, koito sãstavjat transliteriranoto mu ime „JaHVEH“. Tozi izbor e oŝte po-opravan, tãj kato „ sãzdaden po Boŝi obraz “, „ ãovekãt “ Adam idva da go predstavi simvoliãno v zemnoto tvorenie kato obraz na Hristos. Bog mu dava negovija fiziãeski i psihiãeski

aspekt, toest sposobnostta da precenjava meždu dobro i zlo, koeto šte go napravi otgovoren. Sāzdaden v sāštija den kato životnite, „ čovekāt “ šte poluči izbor na svoeto „ podobie “: Bog ili životnoto, toest „ zvjarať “. Sega, kato se ostavjat da bādat sāblazneni ot „životno“, „ zmijata “, Eva i Adam šte se otkāsnat ot Boga i šte zagubjat svoeto „ podobie “. Kato dava na čoveka vlast nad „ vlečugite, koito pālztat po zemjata “, Bog kani čoveka da dominira nad „zmijata“ i sledovatelno da ne se ostavja da bāde poučavan ot nego. Uvi za čovečestvoto, Eva šte bāde izolirana i otdelena ot Adam, kogato bāde sāblaznena i vinovna za greha na neposlušanieto.

Bog poverjava na čoveka cjaloto si zemno tvorenje s života, kojto to sādārža i proizvežda v moretata, na zemjata i v nebeto.

Bit. 1:27: „ I Bog sāzdade čoveka po Svoj obraz; po Božij obraz go sāzdade; māj i žena gi sāzdade .“

Šestijat den prodālžava podobno na ostanalite, 24 časa, i izgležda, če tvorenijata na mājā i ženata sa grupirani tuk s obrazovatelna cel da obobštjat tjahnoto sātvorenje. Vsāštnot, Bitie 2 razgležda tova sātvorenje na čoveka, kato razkriva mnogo dejstvija, koito verojatno sa bili izvāršeni v prodālženje na nekaj dni. Po tozi način istorijata na tazi pārvā glava pridobiva normativen karakter, razkrivajki simboličnite cennosti, koito Bog e iskal da dade na pārvite šest dni ot sedmicata.

Tazi sedmica e ošte po-simbolična, tāj kato izobrazjava Božija spasitelen plan. „Mājāt“ simbolizira i prorokuva za Hristos, a „ženata“ simbolizira „Izbranata cārkva“, kojato šte bāde vāzdignata ot nego. Nešto poveče, predi greha, realnoto vreme njama značenje, zaštoto v sāstojanieto na sāvāršenstvo vremeto ne se broi i obratnoto broene na „6000 godini“ šte započne prez pārvata prolet, beljazana ot pārvija čoveški grjah. V sāvāršena redovnost, 12-časovite nošti i 12-časovite dni sledvat neprekāsnato edin sled drug. V tozi stih Bog podčertava podobieto na čoveka, sāzdaden po Negovija sobstven obraz. Adam ne e slab; toj e pālen sās sila i e sāzdaden sposoben da ustoi na izkušnijata na djavola.

Bit. 1:28: „ I Bog gi blagoslovi, i Bog im kaza: Plodete se i se razmnožavajte, napālnete zemjata i ja obladajte; i vladejte nad morskite ribi, nad nebesnite ptici i nad vsjako živo sāštjestvo, koeto se dviži po zemjata .“

Poslanieto e otpraveno ot Bog kām cjaloto čovečestvo, za koeto Adam i Eva sa pārvonačalnite modeli. Podobno na životnite, te ot svoja strana sa blagosloveni i nasārčeni da se razmnožavat, za da umnožavat čovekīte sāštjestva. Čovekāt polučava ot Bog vlast nad životīnskīte sāštjestva, koeto označava, če ne trjabva da pozvoljava da bāde dominiran ot tjah, poradi santimentalnost i emocionalna slabost. Toj ne trjabva da im vredi, a da žīvee v harmonija s tjah. Tova, v konteksta, kojto predšestva prokljatieto na greha.

Bit. 1:29: „ I Bog kaza: Eto, davam vi vsjaka treva, kojato dava seme, kojato e po liceto na cjalata zemja, i vsjako dārvo, v koeto ima plod na dārvo, koeto dava seme; tova šte vi bāde za hrana .“

V svoeto rastitelno tvorenje Bog razkriva cjalata si dobrota i štedrost, kato umnožava broja na semenata na vseki vid rastenje, ovoštīni dārvetā, zārneni kulturi, bilki i zelenčuci. Bog predlaga na čoveka model na perfektna dieta, kojato nasārčava dobroto fizičesko i psihičesko zdrave, blagoprijatno za celija organizām i čoveškata duša, vse ošte dnes, kakto i po vremeto na Adam. Tazi tema e predstavena ot Bog ot 1843 g. kato iziskvane kām negovite izbranici i tja pridobiva ošte pogoljamo značenje v našite posledni dni, kogato hranata e žertva na himijata, torovete, pesticidite i drugi, koito uništožavat života, vmesto da go nasārčavat.

Bit. 1:30: „ I na vsički zemni zverove, i na vsički nebesni ptici, i na vsičko, koeto pǎlzi po zemjata, v koeto ima život, dadoh vsjaka zelena treva za hrana. I stana taka .“

Tozi stih predstavja ključa, kojto opravdava vǎzmožnostta za tozi harmoničen život. Vsički živi sǎštestva sa vegani, taka če njamat pričina da si navredjat. Sled greha životnite naj-često šte se napadat edno drugo za hrana i togava smǎrtta šte gi spoleti vsički po edin ili drug način.

Bit. 1:31: „ I Bog vidja vsičko, koeto beše sǎzdal, i eto, beše tvǎrde dobro. I stana večer, i stana utro, den šesti .“

V kraja na šestija den Bog e dovolen ot tvorenieto si, koeto, s prisǎstviето na čoveka na zemjata, tozi pǎt e oceneno kato „ mnogo dobro “, dokato v kraja na petija den e bilo samo „ dobro “ .

Božieto namerenie da otdeli pǎrvite 6 dni ot sedmicata ot 7-ija e demonstrirano črez tjahnoto grupirane v тази pǎrva glava na Bitie. Po tozi način toj podgotvja strukturata na 4-tata zapoved na svoja božestven zakon, kojato šte predstavi po tjahno vreme na evreite, osvobodeni ot egipetsko robstvo. Ot Adam nasam čoveškite sǎštestva sa imali 6 ot 7 dni, vsjaka sedmica, za da se zanimavat sǎs svoite zemni zanimanija. Za Adam neštata započnali dobre, no sled kato bila sǎzdana ot nego, ženata, negovata „ pomoštnica “, dadena ot Boga, šte vnese grjah v zemnoto tvorenje, kaktto šte razkrie Bitie 3. Ot ljubov kǎm žena si, Adam ot svoja strana šte jade ot zabranenija plod i cjalata dvojka šte se okaže porazena ot prokljatiето na greha. S tova dejstvje Adam prorokuva za Hristos, kojto šte dojde da spodeli i plati vmesto nego vinata na svojata ljubima Izbrana Čǎrkva. Negovata smǎrt na krǎsta, v podnožieto na Golgota, šte izkupi izvǎršenija grjah i, pobedil greha i smǎrtta, Isus Hristos šte polučil pravoto da pozvoli na svoite izbranici da se vǎzpolzvat ot negovata sǎvǎršena spravedlivost. Po tozi način Toj može da im predloži večen život, izguben ot vremenoto na Adam i Eva. Izbranite šte vljazat zaedno po edno i sǎšto vreme v tozi večen život v načaloto na 7-mo hiljadoletie , togava šte se izpǎlni proročeskata rolja na sǎbotata. Taka možete da razberete zašto тази tema za ostanalata čast ot 7-ija den e predstavena vǎv vtora glava na Bitie, otdelno ot pǎrvite 6 dni, grupirani zaedno v pǎrva glava.

Bitie 2

Sedmijat den

Bit. 2:1: „ Taka se svǎršiha nebeto i zemjata i cjaloto im vojnstvo .“

Pǎrvite šest dni sa otdeleni ot „ sedmija “, zaštoto Božieto tvorčesko delo na zemjata i nebesata priključva. Tova e vjarno za polaganeto na osnovite na života, sǎzdaden prez pǎrvata sedmica, no ošte poveče za 7000-te godini, za koito sǎšto prorokuva. Pǎrvite šest dni objavjavat, če Bog šte raboti v nesgodi, protivopostavjajki se na lagera na djavola i negovite razrušitelni dejstvija v prodǎlženie na 6000 godini. Negovata rabota šte se sǎstoi v tova da privleče izbranite si kǎm sebe si, za da gi izbere izmeždu vsički čoveški sǎštestva. Toj šte im dade različni dokazatelstva za ljubovta si i šte zadǎrži onezi, koito go običat i odobrvat vǎv vsičkite mu aspekti i vsički oblasti. Zaštoto tezi, koito ne

napravjat tova, šte se prisædinjat kãm prokãlnatija lager na djavola. Spomenatata „ armija “ oboznaçava živite sili na dvata lagera, koito šte se protivopostavjat i šte se bijat pomeždu si na „ zemjata “ i na „ nebesata “, kãdeto gi simbolizirat „ zvezdite na nebeto “. I тази borba za podbor šte prodãlži 6000 godini.

Bit. 2:2: „ I na sedmija den Bog svãrši deloto Si, koeto beše sãzdal, i si poçina na sedmija den ot vsiçkrite Si dela, koito beše sãzdal .“

V kraja na pãrvata sedmica ot zemnata istorija, Božijata poçivka ni dava pãrvi urok: Adam i Eva vse ošte ne sa sãgrešili; koeto objasnjava vãzmožnostta Bog da izpita istinska poçivka. Sledovatelno Božijata poçivka e obuslovena ot lipsata na grjah v Negovite tvorenija.

Vtorijat urok e po-fin i e skrit v proroçeskija aspekt na tozi „ sedmi den “, kojto e obraz na „ sedmoto “ hiljadoletie ot velikija spasitelen proekt, programiran ot Bog.

Vlizaneto v „ sedmoto “ hiljadoletie, nareçeno „ hiljada godini “ v Otkr. 20:4-6-7, šte otbeleži zavãršvaneto na izbora na izbranite. I za Boga i Negovite izbrani, spaseni živi ili vãzkrãsnali, no vsiçki proslaveni, polučenata poçivka šte bãde sledstvie ot Božijata pobeda v Isus Hristos nad vsiçkrite mu vragove. V evrejskija tekst glagolãt „ poçinal “ e „šavat“ ot sãštija koren kato dumata „ sãbota “.

Bit. 2:3: „ I Bog blagoslovi sedmija den i go osveti, zaštoto v nego si poçina ot vsiçkrite Si dela, koito beše sãzdal i sãtvoril .“

Dumata „sãbota“ ne se spomenava, no nejnijat obraz veçe se namira v osveštavaneto na „ sedmija den “. Razberete togava priçinata za tova osveštavane ot Boga. To prorokuva momenta, v kojto Negovata žertva v Isus Hristos šte poluçi svojata posledna nagrada: štastieto da bãde zaobikolen ot vsiçki Negovi izbrani, koito sa svidetelstvali v svoeto vreme za svojata vjarnost v mãçeniçestvo, stradanie, lišenija, naj-çesto dori do smãrt. I v naçaloto na „ sedmoto “ hiljadoletie vsiçki te šte bãdat živi i veçe njama da se strahuvat ot smãrtta. Za Boga i Negovija veren lager, možem li da si predstavim priçina za po-goljama „ poçivka “ ot тази? Bog veçe njama da vižda onezi, koito Go obiçat, da stradat, veçe njama da se nalaga da spodelja tehните stradanija; imenno тази „ poçivka “ Toj praznuva vsjaka „ sedmodnevna sãbota “ ot našite veçni sedmici. Tozi plod na Negovata posledna pobeda šte bãde polučen ÷rez pobedata na Isus Hristos nad greha i smãrtta. V nego, na zemjata i sred drugite hora, toj izvãrši delo, koeto e edva li za vjarvane: toj prie smãrtta vãrhu sebe si, za da sãzdade svoja izbran narod, a sãbotata objavi na ÷oveçestvoto ot Adam nasam, ÷e šte pobedi greha, za da predloži svojata pravednost i veçen život na onezi, koito go obiçat i mu služad vjarno; nešto, koeto Otkr. 6:2 provãzglasjava i potvãrždava: „ Vidjah, i eto, bjãl kon. I jazdeštijat na nego imaše lãk, i mu se dade korona, i toj izleze pobedonosno i da pobedi .“

Vlizaneto v sedmoto hiljadoletie beleži navlizaneto na izbranite v Božijata veçnost, poradi koeto v tozi božestven razkaz sedmijat den ne se zavãršva s izraza „ stana veçer, stana utro, beše... denjat “. V Apokalipsisa si, daden na Joan, Hristos šte prizove tova sedmo hiljadoletie i šte razkrie, ÷e to sãšto šte bãde sãstaveno ot „ hiljada godini “ spored Otkr. 20:2-4, podobno na pãrvite šest, koito go predšestvaha. Tova šte bãde vreme na nebesen sãd, prez kojto izbranite šte trjabva da sãdijat mãrtvite ot prokãlnatija lager. Sledovatelno spomenãt za greha šte se zapazi prez tezi posledni „ hiljada godini “ ot velikata sãbota, prorokuvana vseki uikend. Samo poslednijat sãd šte napravi

vážmožno da se složi kraj na misálta za grjah, kogato v kraja na sedmoto hiljadoletie vsički padnali šte bādat uništoženi v „ ognenoto ezero na vtorata smārt “.

Bog dava objasnenija za zemnoto si tvorenie

Predupreždenie: Zabludei hora sejat sāmnenie, kato predstavjat тази čast ot Bitie 2 kato vtoro svidetelstvo, koeto bi protivorečalo na razkaza ot Bitie 1. Tezi hora ne sa razbrali metoda na razkazvane, izpolzvan ot Bog. V Bitie 1 toj predstavja izcjalo pārvite šest dni ot svoeto sātvorenie. Sled tova, ot Bitie 2:4, toj se vrāšta, za da predostavi dopālnitelni podrobnosti po opredeleni temi, koito ne sa objasneni v Bitie 1.

Bit. 2:4: „ Tova e načaloto na nebeto i zemjata, kogato bjaha sātvoreni .“

Tezi dopālnitelni objasnenija sa absolutno neobhodimi, zaštoto temata za greha trjabva da poluči svoi sobstveni objasnenija. I kako vidjahme, тази tema za greha e vezdesāšta vāv formite, koito Bog e dal na svoite zemni i nebesni postiženija. Samoto izgraždane na sedemdnevnata sedmica e nositel na mnogo misterii, koito samo vremeto šte razkrie na Hristovite izbranici.

Bit. 2:5: „ Kogato Gospod Bog sāzdade zemjata i nebeto, njamaše ošte nikakāv polski hrast na zemjata, nito pāk polska treva beše ošte poniknala; zaštoto Gospod Bog ne beše dal dāžd na zemjata i njamaše čovek, kojto da obrabotva zemjata .“

Obārnete vnimanie na pojavata na imeto „ Jahve “, s koeto Bog se e narekāl po molba na Moisej spored Izhod 3:14-15. Moisej e napisal tova otkrovenie pod diktovkata na Bog, kogoto e narekāl „ Jahve “. Božestvenoto otkrovenie tuk čerpi svojata istoričeska prepratka ot izhoda ot Egipet i sāzdavaneto na naroda Izrael.

Zad tezi prividno logični detalji se krijat prorokuvani idej. Bog govori za rasteža na rastenijata, „ hrastite i polskite trevi “, kām koito dobavja „ dāžd “ i prisāstvieto na „ čovek “, kojto šte „ obrabotva počvata “. Prez 1656 g., sled greha na Adam, v Bitie 7:11, „ dāždāt “ ot „ potopa “ šte uništoži rastenijata, „ hrastite i polskite trevi “, kako i „ čoveka “ i negovite „ kulturi “ poradi zasilvaneto na greha.

Bit. 2:6: „ No para se izdigna ot zemjata i napoi cjaloto lice na zemjata .“

Predi da uništoži ili ednoto, ili drugoto, predi da sāgreši, Bog kara zemjata da bāde „porāšena s māgla po cjaloto i lice “. Dejstvieto e nežno i efektivno i e podhodjašto za bezgrešnija, slaven i sāvāršeno čist život. Sled greha nebeto šte izprati razrušitelni buri i prolivni dāždove kato znak za svoeto prokljatje.

Formiraneto na čoveka

Bit. 2:7: „ I Gospod Bog sāzdade čoveka ot prāst zemna i vdāhna v nozdrite mu žizneno dihanie; i čovekāt stana živa duša .“

Sätvorenieto na čoveka se osnovava na novo rozdelenie : tova na „ zemnija prah “, čast ot kojto e vzeta, za da obrazuva život, sãzdaden po Boži obraz. V tova dejstvie Bog razkriva svoja plan da poluči i v krajna smetka da izbere izbranici ot zemen proizvod, koito šte napravi večni.

Kogato Bog go sãzdava, čovekãt e obekt na specialno vnimanie ot svoja Sãzdatel. Obãrnete vnimanie, če toj go „ oformja “ ot „ zemnija prah “ i tozi edinstven proizvod prorokuva negovija grjah, smãrtta mu i zavrãštaneto mu v sãstojanieto na „ prah “. Tova božestveno dejstvie e spravimmo s tova na „ grãnčar “, kojto oformja „ glinen sãd “; obraz, kojto Bog šte pretendira v Jer. 18:6 i Rim. 9:21 . Nešto poveče, životãt na „ čoveka “ šte zavisi ot negovija „ dãh “, kojto Bog vdãhva v „ nozdrite mu “. Sledovatelno naistina e belodrobnijat „ dãh “, a ne duhovnijat, za kojto mnozina si misljat. Vsički tezi podrobnosti sa razkriti, za da ni napomnjat kolko krehãk e čoveškijat život, zavisim ot Bog za svoeto udãlžavane. Toj ostava plod na postojanno čudo, zaštoto životãt se namira samo v Bog i samo v Nego. Po Negovata božestvena volja „ čovekãt stana “ „ živo sãštestvo .“ Ako životãt na dobrija ili zlija čovek e udãlžen, tova e samo zaštoto Bog go pozvoljava. I kogato smãrtta go spoleti, vse ošte e negovo rešenje, koeto e pod vãpros.

Predi greha, Adam e sãzdaden sãvãršen i nevinen, pritežavašt moštna žiznenost i navlizašt vãv večen život, zaobikolen ot večni nešta. Samo formata na negovoto tvorenje predskazva užasnata mu sãdba.

Bit. 2:8: „ I Gospod Bog nasadi gradina na iztok v Edem i tam postavi čoveka, kogoto beše sãzdał .“

Gradinata e obraz na idealnoto mjesto za čoveka, kojto namira tam vsički svoi hranitelni i očarovatelni vizualni elementi; velikolepni cvetja, koito ne uvjahvat i nikoga ne gubjat aromata si ot prijatni uhanija, umnoženi do bezkrajnost. Tazi hrana, predlagana v gradinata, ne izgražda života mu, kojto predi greha ne e zavisim ot hranata. Sledovatelno hranata se konsumira ot čoveka edinstveno za negovo udovolstvie. Točnostta „ Bog zasadi gradina “ svidetelstva za ljubovta mu kãm negovoto tvorenje. Toj stava gradinar, za da predloži na čoveka tova prekrasno mjesto za živeene.

Dumata Edem označava „gradina na nasladite“ i vzmajki Izrael za centralna otpravna točka, Bog razpolaga tozi Edem na iztok ot Izrael. Za svoite „nasladi“ čovekãt e postaven v тази prekrasna gradina ot Bog, negovija Sãzdatel.

Bit. 2:9: „ Jahve “ I Bog napravi da izrasnat ot zemjata vsjakakvi dãrveta, prijatni na vid i dobri za hrana, i dãrvoto na života posred gradinata , i dãrvoto za poznavane na dobroto i zloto .

Harakterãt na gradinata e naličieto na ovoštni dãrveta, koito predlagat „gotovi za konsumacija“ plodove s množestvo sladki i zaharosani vkuove. Vsički te sa tam edinstveno za udovolstvieto na Adam, vse ošte sam.

V gradinata ima i dve dãrveta s diametralno protivopoložni karakteristiki: „dãrvoto na života “, koeto zaema centralnoto mjesto, „ v sredata na gradinata “. Po tozi način gradinata i nejnite luksozni darove sa izcjalo svãržani s neja. Blizo do neja e „dãrvoto na poznanieto na dobroto i zloto “. Ošte v oboznačenieto si dumata „ zlo “ prorokuva dostãpa do greha. Togava možem da razberem, če tezi dve dãrveta sa obrazite na dvata lagera, koito šte se izpravjat edin sreštu drug na zemjata na greha: lagerãt na Isus Hristos, izobrazen ot „ dãrvoto na života “, sreštu lagera na djavola, kojto, kakto pokazva imeto na „dãrvoto “, e poznaval ili preživjaval sledovatelno „ dobroto “ ot sätvorenieto si do denja, v kojto „ zloto “ go e nakaralo da se buntuva sreštu svoja Sãzdatel; tova, koeto Bog nariča „greh sreštu nego“. Napomnjam vi, če tezi principi na „ dobroto i zloto “ sa dvata izbora ili dvata

vážmožni protivopoložni krajni ploda, koito pálnata svoboda na „ životo sáštestvo “ proizvežda. Ako párvijat angel ne beše napravil tova, drugite angeli pak štjaha da se razbuntuvat, kakto veče e dokazal zemnijat opit ot čoveškoto povedenie.

Váv vsički štedri darove na gradinata, prigotveni ot Bog za Adam, prisášta tova dárvo „ na poznanieto na dobroto i zloto “, koeto e tam, za da izpita vernostta na čoveka. Terminăt „ znanie “ trjabva da bǎde dobre razbran, zaštoto za Bog glagolăt „ da znam “ pridobiva krajno značenie na preživjavane na „ dobro ili zlo “, koeto šte se osnovava na dejstvija na poslušanie ili neposlušanie. Dǎrvoto na gradinata e samo materialnata opora na izpitanieto na poslušanieto, a plodăt mu predava zloto samo zaštoto Bog mu e dal тази rolja, kato go e predstavil kato zabrana. Grehăt ne e v ploda, a váv fakta, če go jadem, znaejki, če Bog go e zabranil.

Bit. 2:10: „ I reka izviraše ot Edem, za da napojava gradinata, i ottam se razdeljaše na četiri potoka .“

novo poslanie za razdelenie , točno kakto rekata, kojato izvira ot Edem, se razdelja na „ četiri rǎkava “, tozi obraz predskazva raždaneto na čovečestvoto, čiito potomci šte se razprostranjat povsemestno, ili kǎm četirite kardinalni točki, ili kǎm četirite nebesni vetrišta, po cjalata zemja. „ Rekata “ e simvol na narod, a vodata e simvol na čoveškija život. Črez tova razdeljane „ na četiri rǎkava “, rekata, izvirašta ot Edem, šte razprostrani vodata si na život po cjalata zemja i тази ideja predskazva želanieto na Bog da razprostrani znanieto si po cjalata ì povǎrhnost. Negovijat plan šte bǎde osáštestven spored Bitie 10 črez razdeljaneto na Noj i trimata mu sina sled kraja na potopa. Tezi svideteli na potopa šte predavat ot pokolenie na pokolenie spomena za užasnoto božestveno nakazanie.

Ne znaem kak e izgledždala zemjata predi potopa, no predi razdeljaneto na narodite, obitaemata zemja bi trjabvalo da e izgledždala kato edin kontinent, napojavan samo ot tozi iztočnik na voda, izvirašt ot Edemskata gradina. Segášnite vǎtrešni moreta ne sa sáštestvuvali i te sa sledstvie ot potopa, kojto e pokrill cjalata zemja za edna godina. Do potopa celijat kontinent e bil napojavan ot tezi četiri reki, a tehните pritoci sa razpredeljali prjasna voda po cjalata povǎrhnost na suhata zemja. Po vreme na potopa Gibraltarskijat protok i tozi na Červeno more sa se srutili, kato po tozi način sa podgotvili obrazuvaneto na Sredizemno more i Červeno more, zaljato ot solenite vodi na okeanite. Znajte, če na novata zemja, kǎdeto Bog šte ustanovi carstvoto si, njama da ima more spored Otkr. 21:1, tǎj kato njama da ima poveče smǎrt. Razdelenieto e sledstvie ot greha i naj-intenzivnata mu forma šte bǎde nakazana ot razrušitelnite vodi na potopa. Četejki tova poslanie, samo v proročeskija mu aspekt, „ četirite rǎkava “ na rekata oboznačavat četiri naroda, koito harakterizirat čovečestvoto.

Bit. 2:11: „ Imeto na párvata e Fison; tja e, kojato obikalja cjalata zemja Havila, kǎdeto ima zlato .“

Imeto na párvata reka, narečena Fison ili Fison, označava: izobilie ot voda. Mjastoto, kǎdeto se e namiral Edem, zasaden ot Boga, trjabva da e bilo mjastoto, kǎdeto izvirat dnešnite Tigăr i Efrat; za Efrat e planinata Ararat, a za Tigăr - Tavăr. Na iztok i v sredata na Turcija vse ošte se namira ogromnoto ezero Van, koeto predstavlja ogromen rezerv ot prjasna voda. S božestvenata si blagoslovija, izobilnata voda e blagoprijatstvala izključitelnoto plodorodie na Božijata gradina. Zemjata Havila, izvestna sǎs zlatoto si, spored njakoi se e namirala v severoiztočnata čast na dnešna Turcija. Tja se e prostirala do brega na dnešna Gruzija. No tova tǎlkuvane predstavlja problem , zaštoto spored Bitie 10:7 „ Havila “ e „ sin na Huš “ . „ sin na Ham “ i se otnasja do Etiopija, razpoložena južno ot Egipet. Tova me kara da lokaliziram тази strana „Havila “ v Etiopija ili v Jemen, kǎdeto sa se namirali zlatnite mini, koito Savskata carica e predložila na car Solomon.

Bit. 2:12: „ Zlatoto na onaja zemja e čisto; tam se namirat ošte bdelij i oniks .“

„ Zlatoto “ e simbol na vjarata i Bog prorokuva za Etiopija čista vjara. Tja veče šte bāde edinstvenata strana v sveta, kojato e zapazila religioznoto nasledstvo na Savskata carica sled prestoja i pri car Solomon. Neka dobavim kām nejnata polza i fakta, če v svojata nezavisimost, zapazena prez vekovete na religiozen mrak, karakterizirašt narodite na „hristijanska“ Zapadna Evropa, etiopcite sa zapazili hristijanskata vjara i sa praktikovali istinskata sābota, polučena črez sreštata sās Solomon. Apostol Filip e krāstil pārvija etiopski hristijanin, kakto e razkrito v Dejanija 8:27 do 39. Toj e bil evnuh-služitel na carica Kandakija i celijat narod e polučil negovoto religiozno nastavenie. Drug detajl svidetelstva za blagoslovijata na tozi narod: Bog gi e zaštitil ot vragovete im črez vojnstvenite dejstvija, dobrovolno predpriet i rešeni ot izvestnija moreplavatel Vasko da Gama.

Potvrždavajki černija cvjat na kožata na etiopcite, „ oniksovijat kamāk “ e „čeren“ na cvjat i e sāsstaven ot siliciev dioksid; dopālnitelno bogatstvo za тази strana; zaštoto izpolzvaneto mu v proizvodstvoto na tranzistori go pravi osobeno cenen v dnešno vreme.

Bit. 2:13: „ Imeto na vtorata reka e Gion; tja e, kojato obgražda cjalata zemja Kuš .“

Neka zabravim „rekite“ i da postavim na tjahno mjesto narodite, koito te simbolizirat. Tozi vtori narod „ obgražda zemjata Kuš “, toest Etiopija. Potomcite na Sim šte se razvijat v zemjata na Arabija i čak do Persija. Vsāštnoto toj obgražda teritorijata na Etiopija, sledovatelno može da bāde simboliziran i oboznačen s imeto na „ rekata “ Gihon . V našite posledni dni тази obstanovka e „mjusjulmanska“ - religijata na Arabija i Persija. Po tozi način konfiguracijata na načaloto na sātvoenieto se vāzproizvežda v kraja na vremeto.

Bit. 2:14: „ Imeto na tretata e Hidekel; tja e, kojato teče na iztok ot Asirija. Četvārtata reka e Efrat .“

„ Hidekel “ označava „reka Tigār“ i posočenijat narod bi bil Indija, simbolizirana ot „bengalskija tigār“; Azija i nejnata iztočna civilizacija, pogrešno oboznačeni kato „žāltata rasa“, sledovatelno sa prorokuvani i zasegnati i naistina se namirat „ na iztok ot Asirija “. V Dan. 12 Bog izpolzva simvola na тази čovekojadešta „ reka “ „Tigār“, za da iljustrira adventnoto izpitanie, izvršeno meždu 1828 i 1873 g., poradi množestvoto duhovni smārti, koito to e pričnilo.

Imeto „ Efrat “ označava: cveten, plodonosen. V proročestvoto na Otkrovenie „ Efrat “ simbolizira Zapadna Evropa i nejnite razklonenija, Severna i Južna Amerika i Avstralija, koito Bog predstavja kato dominirani ot rimskija papski religiozen režim, kojto toj nariča zaedno s grada mu „ Vavilon Veliki “. Tozi rod na Noj šte bāde tozi na Jafet, kojto se prostira na zapad kām Gārcija i Evropa, a na sever kām Rusija. Evropa e bila počvata, kādeto hristijanskata vjara e preživjala vsičkite si dobri i loši razvitija sled nacionalnoto padenie na Izrael; prilagatelnite „cveten, plodonosen“ sa opravdani i spored poličbata sinovete na Lija, neobičanata žena, šte bādat po-mnogobrojni ot tezi na Rahil, sāprugata, kojato Jakov e običal.

Dobre e v tova poslanie da se nameri napomnjaneto, če vāpreki vsičkite im okončatelni religiozni razdelenija, tezi četiri tipa zemni civilizaciji sa imali edin i sāšt Bog-sāzdatel kato Otec, za da opravdajat sāšttestvuvaneto si.

Bit. 2:15: „ I Gospod Bog vze čoveka i go zaseli v Edemskata gradina, za da ja obrabotva i pazi .“

Bog predlaga na Adam zanimanie, koeto se sãstoi v „ obrabotvane i pazene “ na gradinata. Formata na tova obrabotvane ni e nepoznata, no to e bilo izvãrãvano bez nikakva umora predi greha. Po sããtija naãin, bez kakvato i da e forma na agresija v cjaloto tvorenie, nejnoto pazene e bilo oprosteno do krajnost. I vse pak тази rolja na pazaã predpolagala sããtestvuvaneto na opasnost, kojato skoro ãtela da prieme realen i toãen aspekt: djavolskoto sãblaznjavane na ãoveãkata misãl v sããtata тази gradina.

Bit. 2:16: „ I Gospod Bog zapovjada na ãoveka, kazvajki: Ot vsjako dãrvo v gradinata moãeã svobodno da jadeã. “

Mnoãestvo plodni dãrveta sa svobodno dostãpni za Adam. Bog mu osigurjava poveãe ot prosto nuãdite mu, koito se sãstojat v zadovoljavane na hranitelnite mu ãelanija ãrez raznoobrazni vkusove i aromati. Boãieto predloãenie e prijatno, no e samo pãrvata ãast ot „ zapoved “, kojato Toj dava na Adam. Vtorata ãast ot тази „ zapoved “ idva po-kãsno.

Bit. 2:17: „ A ot dãrvoto za poznavane na dobroto i zloto da ne jadeã, zaãtoto v denja, kogato jadeã ot nego, nepremenno ãte umreã. “

V Boãijata „ zapoved “ тази ãast e mnogo seriozna, zaãtoto predstavenata zaplaha ãte bãde bezmilostno priloãena vednaga ãtom neposluãanieto, plodãt na greha, bãde konsumirano i osããtestveno. I ne zabravjajte, ãe za da bãde osããtestven proektãt za vseobãto ureãdane na greha, Adam ãte trjabva da padne. Za da razberem po-dobre kakvo ãte se sluãi, neka si spomnim, ãe Adam e vse oãte sam, kogato Bog go predupreãdava, kato mu predstavja svojata „ zapoved “ da ne jade ot „dãrvoto za poznavane na dobroto i zloto “, toest da ne se hrani s ideite na djavola. Neãto poveãe, v konteksta na veãnija ãivot, Bog e trjabvalo da mu objasni kakvo oznaãava „da umreã“. Zaãtoto zaplahata e nalice, v tova „ ãte umreã “. Nakratko, Bog predlaga na Adam gora, no mu zabranjava edno-edinstveno dãrvo. A za njakoi hora тази ediniãna zabrana e neponosima; togava dãrvoto skriva gorata, kakto uãi pogovorkata. Da jadeã ot „dãrvoto za poznavane na dobroto i zloto “ oznaãava da se hraniã s uãenijata na djavola, kojto veãe e oduhotvoren ot duh na bunt sreãtu Boga i negovata spravedlivost. Zaãtoto zabranenoto „dãrvo “, postaveno v gradinata, e obraz na negovata liãnost, toãno kakto „dãrvoto na ãivota “ e obraz na haraktera Isus Hristos.

Bit. 2:18: „ Gospod Bog kaza: Ne e dobre ãovekãt da bãde sam; ãte mu sãzdam pomoãnik, podoben na nego. “

Bog sãzdade zemjata i ãoveka, za da razkrie svojata dobrota i zloto na djavola. Negovijat spasitelen plan ni se razkriva v neãtata, koito sledvat. Za da razberem, znajte, ãe ãovekãt igrae roljata na samija Bog, kojto go kara da misli, dejstva i govori taka, kakto samijat toj misli, dejstva i govori. Tozi pãrvi Adam e proroãeski obraz na Hristos, kogoto Pavel ãte predstavi kato novija Adam.

Za da se razkrie zloto na djavola i dobrotata na Boga, e neobhodimo Adam da sãgreãi, za da moãe zemjata da bãde dominirana ot djavola i negovite zli dela da bãdat vseobãto razkriti. Idejata za dvojkata sããtestvuva samo na zemjata, sãzdadena za grjah, zaãtoto taka obrazuvanijat duet e tam po duhovna priãina, kojato prorokuva vrããkata na boãestvenija Hristos s negovata Nevesta, kojato opredelja negovite izbranici. Izbranata trjabva da znae, ãe tja e ednovremenno ãertva i beneficent na spasitelnija plan, proektiran ot Bog; tja e ãertva na greha, napraven neobhodim za Bog, za da moãe toj v krajna smetka da osãdi djavola, i beneficent na negovata spasitelna blagodãt, zaãtoto,

osáznavajki otgovornostta si za sáštestvuvaneto na greha, toj sam šte plati cenata na izkuplenieto na greha v Isus Hristos. Taka, párvonačalno Bog ne e nameril samotata za dobra i nuždata mu ot ljubov e bila tolkova goljama, če e bil gotov da plati visoka cena, za da ja polučí. Tova drugarstvo, tova vzaimootnošenie, koeto pozvoljava spodeljane, Bog go nariča „ pomošt “ i čovekāt šte izpolzva termina, kogato izvikva svoja ženski čoveški ekvivalent. Vsáštnost, tja šte go nakara da padne i šte go vávleče v grjah črez ljubov. No тази ljubov na Adam kām Eva e po obraz i podobie na ljubovta na Hristos kām Negovite izbranici, namereni grešnici, toest dostojni za večna smārt.

Bit. 2:19: „ I Gospod Bog sázdade ot zemjata vsički polski zverove i vsički nebesni ptici i gi dovede pri čoveka, za da vidi kak šte gi nareče; i kakto čovek nareče vsjako živo sáštestvo, tova beše imeto mu .“

Imenno visšijat dava ime na tova, koeto e po-niše ot nego. Bog si e dal imeto i kato e dal tova pravo na Adam, toj potvāřdava gospodstvoto na čoveka nad vsičko, koeto živee na zemjata. V тази párva forma na zemno tvorenie vidovete polski životni i nebesnite ptici sa namaleni i Bog gi dovežda pri Adam, točno kakto šte gi vodi po dvojki pri Noj predi potopa.

Bit. 2:20: „ I čovekāt dade imena na vsičkija dobitāk, na nebesnite ptici i na vsičkite polski zverove; no za čoveka ne se nameri podhodjašt pomoštnik .“ Taka narečenite praistoričeski čudovišta bjaha sázdadeni sled greha, za da zasiljat posledstvijata ot božestvenoto prokljatie, koeto šteše da porazi cjalata zemja, vključitelno moreto. Váv vremeto na nevinnostta životinskijat svjat se e sáštojal ot „ dobitāka “, polezen za čoveka, „ nebesnite ptici “ i „ polskite zverove “, po-nezavisimi. No v tova predstavjane toj ne e nameril čoveški ekvivalent, zaštoto takāv vse ošte ne sáštestvuva.

Bit. 2:21: „ Togava Gospod Bog nakara čoveka da zaspi dālbok sān i toj zaspa; i vze edno ot rebrata mu i go zakri s plāt .“

Formata, pridadena na тази hirurģičeska operacija, dopālnitelno razkriva spasitelnija proekt. V Mihail Bog se eliminira ot nebeto, napuska i se otdelja ot svoite dobri angeli, koeto e normata na „ dālbokija sān “, v kojto e potopen Adam. V Isus Hristos, roden v plāt, božestvenoto rebro e otstraneno i sled smārtta i vāzkresenieto si, vāřhu dvanadesette si apostoli, toj sázdava svoj „ pomoštnik “, ot kogoto e vzel plātskija aspekt i grehovete si i na kogoto dava svoja „Sveti Duh“. Duhovnoto značenie na тази дума „ pomoštnik “ e goljamo, zaštoto tja dava na Negovata Čārkva, Negovija Izbrannik, roljata na „ pomoštnik “ v osáštestvjavaneto na plana za spasenie i globalnoto universalno ureždane na greha i sādbata na grešnicite.

Bit. 2:22: „ I Gospod Bog sázdade žena ot rebroto, koeto beše vzel ot čoveka, i ja dovede pri čoveka .“

Po tozi načín, obrazuvaneto na ženata prorokuva za Hristovija Izbrannik. Zaštoto, idvajki v plāt, Bog formira Svojata vjarna čārkva, žertva na plātskata si priroda. Za da spasi izbranite ot plātta, Bog trjabvaše da prieme obraz v plāt. I sášto taka, pritežavajki večen život v sebe si, Toj dojde, za da go spodeli sās Svoite izbrani.

Bit. 2:23: „ I Adam kaza: Eto, tova e kost ot kostite mi i plāt ot plātta mi; tja šte se nareče žena, zaštoto e vzeta ot māža .“

Bog dojde na zemjata, za da prieme zemnata norma, za da može da kaže za svoja Izbrannik tova, koeto Adam kaza za ženskija si ekvivalent, na kogoto dade imeto „ žena “. Tova e po-očevidno na ivrit, zaštoto māžkata дума za māž, „iš“, stava „iša“ za ženskija rod za žena. S tova dejstvie toj

potvrdzava gospodstvoto si nad neja. No sled kato mu bade otneta, тази „ žena “ šte stane nezamenima za nego, sjakaš „ rebroto “, vzeto ot tjaloto mu, iska da se vārne pri nego i da zaeme mjestoto mu. V tova unikalno preživjavane Adam šte izpita kām žena si čuvstvata, koito majkata šte izpita kām deteto, koeto šte rodi, sled kato go nosi v utrobata si. I tova preživjavane se preživjava i ot Bog, zaštoto živite sšestva, koito toj sždava okolo sebe si, sa deca, koito izlizat ot nego; koeto go pravi ednovremenno Majka i Bašta.

Bit. 2:24: „ Zatova šte ostavi čovek bašta si i majka si i šte se privārže kām žena si, i te šte bādat edna plāt .“

V tozi stih Bog izrazjava svoja plan za svoite izbranici, koito često šte trjabva da prekāsna plātskite si semejni vrāzki, za da se svāržat s Izbranija, blagosloven ot Boga. I ne zabravajte, če pārvo, v Isus Hristos, Mihail napusna statuta si na nebesen Otec, za da dojde i da spečeli ljubovta na svoite izbrani učenici na zemjata; tova do stepen, če se otkaza da izpolzva božestvenata si sila za borba sreštu greha i djavola. Tuk razbirame, če temite za razdelenie i obštuvane sa nerazdelni. Na zemjata izbranijat trjabva da bāde otdelen plātski ot tezi, koito običa, za da vleve v duhovno obštenie i da stane „edno“ s Hristos i vsičkite mu izbranici, i negovite dobri, verni angeli.

Želanieto na „ rebroto “ da se vārne na pārvonačalnoto si mjesto namira smisāl v seksualnoto sāčetanie na čoveškite sšestva, akt na plāt i duh, pri kojto mājžāt i ženata fizičeski obrazuvat edna plāt.

Bit. 2:25: „ I mājžāt, i žena mu bjaha goli, i ne se sramuvaha .“

Fizičeskata golota ne pritesnjava vsički. Ima posledovateli na naturizma. I v načaloto na čoveškata istorija fizičeskata golota ne e pričinjavala „ sram “ . Pojavata na „ sram “ šte bāde rezultat ot greha, sjakaš jadeneto ot „dārvoto na poznanieto na dobroto i zloto “ bi moglo da otvori čoveškija um, kato go nakara da počuvstva dosega nepoznati i ignorirani efekti. V dejstvitelnost, plodāt na zabranenoto dārvoto njama da bāde avtorāt na тази promjana, toj šte bāde samo sredstvo, zaštoto tozi, kojto promjenja cennostite na neštata i sāvestta, e Bog i samo Toj. Toj e, kojto šte sābudi čuvstvoto na „ sram “, koeto grešnata dvojka šte izpita v sžznanieto si otnosno fizičeskata si golota, koeto njama da bāde otgovorno; zaštoto vinata šte bāde moralna i šte se otnasja samo do izvāršenoto neposlušanie, otbeljazano ot Bog.

Obobštavajki učenieto ot Bitie 2, Bog pārvo ni predstavja osveštavaneto na sedmija den počivka ili sābotata, kojato prorokuva goljamata počivka, kojato šte bāde dadena prez sedmoto hiljadoletie kakto na Bog, taka i na Negovite verni izbranici. No тази počivka trjabvaše da bāde spečelena čez zemnata bitka, kojato Bog šte vodi sreštu greha i djavola, kato se vāplāti v Isus Hristos. Zemnijat opit na Adam ilustrira tozi spasiteln plan, zamislen ot Bog. V Hristos toj stana plāt, za da sždade svoja izbranik ot plāt, kojto v krajna smetka šte poluči nebesno tjaloto, podobno na tova na angelite.

Bitie 3

Otdeljane ot greha

Bit. 3:1: „A zmijata beše po-hitra ot vsički polski zverove, koito Gospod Bog beše sáždal. I kaza na ženata: Reči li Bog: Da ne jadete ot nikoe dárvo v gradinata? “

Gorkata „ zmija “ imaše neštastieto da bǎde izpolzvana kato medium ot naj-„ hitrija “ ot angelite, sáždadeni ot Bog. Životnite, vključitelno vlečugite kato „ zmijata “, ne govoreha; ezikǎt beše osobenost na Božija obraz, daden na čoveka. Podčertavajki dobroto, djavolǎt go kara da govori na ženata v moment, kogato tja e razdelena ot sǎpruga si. Tazi izolacija šte bǎde fatalna za nego, zaštoto v prisǎstvietu na Adam, djavolǎt bi imal poveče trudnosti da nakara čoveškoto sǎšttestvo da ne se podčini na Božijata zapoved.

Isus Hristos razkri sǎšttestvovaneto na djavola, kogoto toj oboznačava, kato kazva v Joan 8:44, če e „ bašta na lǎžata i ubiec ot načaloto “. Dumite mu celjat da razklatjat čoveškite uverenosti i kǎm „Da“ ili „Ne“, iziskvani ot Bog, toj dobavja „no“ ili „može bi“, koito premahvat uverenostite, davašti sila na istinata. Zapovedta, dadena ot Bog, e prieta ot Adam, kojto sled tova ja e predal na žena si, no tja ne e čula glasa na Boga, kojto e dal zapovedta. Sǎšto taka, sǎmnenieto ì e nasočeno kǎm sǎpruga ì, kato: „Razbra li toj kakvo mu e kazal Bog?“

Bit. 3:2: „ Ženata kaza na zmijata: Možem da jadem ot plodovete na dǎrvetata v gradinata .“

Dokazatelstvata sjakaš podkrepjat argumenta na djavola; toj razsǎždava i govori inteligentno. „ Ženata “ pravi pǎrvata si greška, kato otgovarja na govoreštata „ zmija “, koeto ne e normalno. Pǎrvonačalno tja opravdava dobrotata na Bog, kojto im e dal pravoto da jadat ot vsički dǎrveta, osven ot zabranenoto.

Bit. 3: 3: „ A ot ploda na dǎrvoto, koeto e posred gradinata, Bog e kazal: Da ne jadete ot nego, nito da se dokosvate do nego, za da ne umrete .“

Predavaneto na poslaniето na božestvenata zapoved ot Adam e očevidno vǎv frazata „ da ne bi da umrete “. Tova ne sa točnite dumi, izrečeni ot Bog, zaštoto toj kaza na Adam: „ V denja, v kojto jadeš ot nego, nepremenno šte umreš “. Ot slabvaneto na Božiite dumi šte nasǎrči zavǎršvaneto na greha. Kato opravdava poslušaniето si kǎm Boga s pričina za „ strah “, „ ženata “ predlaga na djavola vǎzmožnostta da potvǎrdi tozi „ strah “, kojto spored nego ne e opravdan.

Bit. 3:4: „ A zmijata kaza na ženata: Njama da umrete .“

I Glavnijat lǎžec se razkriva v tova tvǎrdenie, koeto protivoreči na Božiite dumi: „ njama da umrete “.

Bit. 3:5: „ No Bog znae, če v denja, kogato jadete ot nego, očite vi šte se otvorjat i šte bǎdete kato bogove, poznavášti dobroto i zloto .“

Sega toj trjabva da opravdae dadenija ot Bog red, na kojto toj pripisva zla i egoistična misǎl: Bog iska da vi dǎrži v nizost i malocennost. Toj egoistično iska da vi popreči da stanete kato nego. Toj

predstavja poznanieto za dobroto i zloto kao predimstvo, koeto Bog iska da zapazi samo za sebe si. No ako ima predimstvo v poznavaneto na dobroto, kade e predimstvoto v poznavaneto na zloto? Dobroto i zloto sa absoljuti protivopoložnosti kao den i nošt, svetlina i tãmnina, a za Boga znanieto se sãstoi v preživjavane ili predpriemane na dejstvie. V dejstvitelnost Bog veče e dal na čoveka intelektualnoto poznanie za dobroto i zloto, kao e razrešil dãrvetata v gradinata i e zabranil tova, koeto predstavljava „dobroto i zloto“; zaštoto toj e simboličen obraz na djavola, kojto konkretno e preživjal posledovatelno „ dobroto “, posle „ zloto “, kao se e razbuntual sreštu svoja Sãzdatel.

Bit. 3:6: „I kao vidja ženata, če dãrvoto e dobro za hrana, prijatno za oči e i želatelnost, za da dava mãdrosť, vze ot ploda mu i jade; dade i na mãža si, kojto beše s neja; i toj jade .“

Dumite, izlizašti ot zmijata, proizveždãt svoja efekt, sãmnenieto izčežva i ženata e vse po-ubedena, če zmijata i e kazala istinata. Plodãt i se struva dobãr i vizualno prijaten, no predi vsičko tja go smjata za „ cenen, zaštoto otvarja uma “. Djavolãt postiga želanija rezultat, toj toku-što e verbuval posledovatel na buntovnoto si otnošenje. I kao jade zabranenija plod, samata tja se prevrãšta v dãrvo na poznanieto za zloto. Izpãlnen s ljubov kãm žena si, ot kojato ne e gotov da prieme razdjalata , Adam predpočita da spodeli nejnata fatalna sãdãba, zaštoto znae, če Bog šte priloži smãrtnata si sankcija. I kao jade na svoj red ot zabranenija plod, cjalata dvojka šte strada ot tiraničnoto gospodstvo na djavola. Vãpreki tova, paradoksalno, tazi strastna ljubov e po obraz i podobie na tova, koeto Hristos šte izpitva kãm svojata Izbranica, sãglasjavajki se sãšto da umre za neja. Sãšto taka, Bog može da razbere Adam.

Bit. 3:7: „ Oči e na dvamata se otvorihã i te poznaha, če sa goli; i sãšiha si smokinovi lista i si napravihã prestilki .“

V tozi moment, kogato grehãt e bil izvãršen ot čoveškata dvojka, započva obratnoto broene na 6000 godini, planirani ot Boga. Pãrvo, tãhnata sãvest e preobrazena ot Boga. Oči e, koito sa bili odgovorni za želanieto za ploda „ prijaten za gledane “, sa žertvi na nova precenka na neštata. I predimstvoto, na koeto sa se nadjavali i koeto sa tãrsili, se prevrãšta v nedostatãk, tãj kao te čuvstvat „ sram “ ot golotata si, kojato dotogava ne e predstavljavala problem nito za tãh, nito za Boga. Otkritata fizičeska golota e bila samo plãtskijãt aspekt na duhovnata golota, v kojato se e namirala nepokornata dvojka. Tazi duhovna golota gi lišava ot božestvenata spravedlivost i sankcijata na smãrtta vliza v tãh, taka če otkrivaneto na tãhnata golota e pãrvijãt efekt ot smãrtta, dadena ot Boga. Po tozi naćin smãrtta e sledstvie ot preživjanoto poznanie za zloto; tova, koeto Pavel ući, kogato kazva v Rim. 6:23: „ zaštoto zaplatata na greha e smãrt “. Za da pokrijãt golotata si, buntovnite sãpruzi pribjavvat do čoveška iniciativa, kojato se sãstoi v „ šiene na smokinovi lista “, za da napravjat „ pojasi “. Tova dejstvie duhovno izobrazjava čoveškija opit za samoopravdanie. „ Kolanãt “ šte stane simbol na „ istinata “ v Ef. 6:14. „ Kolanãt “, napraven ot „ smokinov list “ ot Adam, sledovatelno e v opozicija, simbol na lãžata, zad kojato grešnikãt se podslonjava, za da se uspokoi.

Bit. 3:8: „ I čuha glasa na Gospoda Boga, kojto hodeše v gradinata po hladnija den; i Adam i žena mu se skriha ot prisãstvietu na Gospoda Boga meždã dãrvetata v gradinata .“

Tozi, kojto izsledva juzdite i sãrcata, znae kakvo toku-što se e slućilo i kakvo e v sãotvetstvie s negovija spasitelnost plan. Tova e samo pãrvata stãpka, kojato šte dade na djavola prostranstvo da razkrie mislite i zlata si priroda. No toj trjabva da se sreštne s čoveka, zaštoto ima mnogo nešta da mu

kaže. Segá čovek ne bärza da se sreštné s Boga, svoja Otec, svoja Sázdatel, ot kogoto sega se stremi samo da izbjaga, tolkova mnogo se strahuva da čue negovite upreci. I káde može čovek da se skrie v тази gradina ot Božija pogled? I tuk, vjarata, če „ dárvetata v gradinata “ mogat da go skrijat ot liceto mu, svidetelstva za psihičeskoto sástojanie, v koeto e izpadnal Adam, otkakto e stanal grešnik.

Bit. 3:9: „ A Gospod Bog povika Adam i mu kaza: Káde si? “

Bog znae mnogo dobre káde se krie Adam, no mu zadava vāprosá: „ Káde si? “, za da mu protegne rāka za pomošt i da go privleče kām izpovedta za greha si.

Bit. 3:10: „ A toj kaza: Čuh glasa ti v gradinata i se uplaših, zaštoto bjah gol; i se skrih .“

Otgovorāt na Adam sam po sebe si e priznanie za negovoto neposlušanie i Bog šte izpolzva dumite mu, za da postigne Svoja načín za predstavjane na opita na greha.

Bit. 3:11: „ I Gospod Bog kaza: Koj ti kaza, če si gol? Jal li si ot dārvoto, ot koeto ti zapovjadah da ne jadeš? “

Bog iska da prinudi Adam da priznae vinata si. Ot edno zaključenie kām drugo, toj nakraja mu zadava jasnija vāpros: „ Jal li si ot dārvoto, ot koeto ti kazah da ne jadeš? “

Bit. 3:12: „ A čovekāt kaza: Ženata, kojato si mi dal da bāde s men, tja mi dade ot dārvoto i az jadoh .“

Makar i veren, otgovorāt na Adam ne e slaven. Toj nosi belega na djavola i veče ne znae kak da otgovori s „da“ ili „ne“, no podobno na Satana, otgovarja zaobikolno, za da ne priznae prosto sobstvenata si ogromna vina. Toj stiga dotam, če napomnja na Bog za negovata rolja v preživjavaneto, tāj kato mu e dal žena si, pārvija vinovnik, spored nego, predi nego. Naj-silnijat moment v istorijata e, če vsičko e istina i Bog ne e nesāznatelen za tova, tāj kato grehāt e bil neobhodim v negovija plan. No tam, kādeto toj greši, e, če sledvajki primera na ženata, toj e pokazal predpočitaniето si kām neja v uštārb na Bog i tova e bila naj-goljamata mu greška. Zaštoto ot samoto načalo Božieto iziskvane e bilo da bāde običan nad vsičko i vsički.

Bit. 3:13: „ I Gospod Bog kaza na ženata: Zašto napravi tova? A ženata kaza: Zmijata me izmami i az jadoh .“

Sled tova velikijat Sādija se obrāšta kām ženata, obvinena ot māža, i tuk otnovo otgovorāt na ženata e v sāotvetstvie s realnostta na faktite: „ Zmijata me prelāsti i az jadoh .“ Sledovatelno tja se ostavi da bāde prelāstena i tova e nejnijat smārten grjah.

Bit. 3:14: „ I Gospod Bog kaza na zmijata: Poneže si storila tova, prokleta da si ti meždu vsičkija dobitāk i meždu vsičkite polski zverove; po korema si šte se kačvaš i prāst šte jadeš prez vsičkite dni na života si .“

Tozi pāt Bog ne pita „ zmijata “ zašto e napravila tova, zaštoto e najasno, če e bila izpolzvana kato medium ot Satana, djavola. Sādbata, kojato Bog dava na „ zmijata “, vsāštnost se otnasja do samija djavol. Za „ zmijata “ priloženieto e bilo nezabavno, no za djavola e bilo samo proročestvo, koeto šte se izpālني sled pobedata na Isus Hristos nad greha i smārta. Spored Otkr. 12:9, pārvata forma na tova priloženie e bilo izgonvaneto mu ot nebesnoto carstvo, zaedno sās zlite angeli ot negovija lager. Te bili hvārteni na zemjata, kojato njamalo da napusnat do smārta si, i v prodālženie na hiljada godini,

izolirani na pustata zemja, Satana štel da pālzi v praha, kojto privetstval onezi, koito umreli zaradi nego i svobodata, s kojato toj zloupotrebjava. Na prokálnatata ot Boga zemja te štjali da se dāřžat kato zmii, ednovremenno strahlivi i predpazlivi, zaštoto bili pobedeni ot Isus Hristos i bjagašti ot čoveka, kojto se bil prevārnal v tehen vrag. Te šteli da navredjat na hora, skriti v nevidimostta na nebesnite si tela, kato gi nastrojvat edin sreštu drug.

Bit. 3:15: „ Šte postavja vražda meždu tebe i ženata, i meždu tvoeto potomstvo i nejnoto potomstvo; to šte ti smaže glavata, a ti šte mu smažeš petata .“

Priloženo kām „zmijata“, tova izrečenie potvāřždava preživjanata i nabljudavana realnost. Priloženieto mu kām djavola e po-fino. Vraždebnotta meždu negovija lager i čovečestvoto e potvāřdena i razpoznata. „ Semeto na ženata, koeto šte smaže glavata mu “, šte bāde tova na Hristos i negovite verni izbranici. Tja v krajna smetka šte go uništoži, no predi tova demonite šte imat postojannata vāzmožnost da „ naranjat petata “ na „ ženata “, Izbranika na samija Hristos, pārvonačalno izobrazen ot tazi „ peta “. Zaštoto „ petata “ e opornata točka na čoveškoto tjalo, kaktō „ krajāgālnijat kamāk “ e kamākāt, vāřhu kojto e postroen duhovnijat hram na Boga.

Bit. 3:16: „ Na ženata kaza: Šte umnoža mnogo mākite ti v raždaneto; s māki šte raždaš deca; želanieto ti šte bāde kām māža ti, i toj šte vladee nad teb .“

Predi da bāde izbavena čřez smāřttā si, ženata šte trjabva da „ strada v bremennostite si “; tja šte „ ražda v māki “, vsičko tova bukvalno šte bāde izpālneno i spazeno. No tuk otnovo trjabva da se otbeleži proročeskoto značenie na obraza. V Joan 16:21 i Otkr. 12 :2 „ ženata v rotilni bolki “ simbolizira Čāřkvata na Hristos po vreme na rimskite imperski, a sled tova i papskite gonenija na hristijanskata epoha.

Bit. 3:17: „ A na Adama kaza: Poneže si poslušal glasa na žena si i si jal ot dāřvoto, za koeto ti zapovjadah, kazvajki: Da ne jadeš ot nego, prokleta da e zemjata poradi teb; s māka šte jadeš ot neja prez vsičkrite dni na života si. “

Vřāštajki se kām čoveka, Bog mu predstavja istinskoto opisanie na negovoto položenie, koeto toj sramno se e opitval da skrie. Vinata mu e pālna i Adam šte otkrie sāštō, čē predi da go osvobodī, smāřttā mu šte bāde predšestvana ot poredica ot prokljatija, koito šte nakarat njakoi da predpočetat smāřttā pred života. Prokljatieto na počvata e užasno neštō i Adam šte go nauči s potta na čeloto si.

Bit. 3:18: „ Trāni i bodili šte ti proizrastva, i šte jadeš polskite rastenija .“

Lesnoto obrabotvane na Edemskata gradina e priključilo, zameneno ot neprestannata borba sreštu pirena „ kāpini, trāni “ i pleveli, koito se razmnožavat v počvata. Ošte poveče, čē tova prokljatie na počvata šte uskori smāřttā na čovečestvoto, zaštoto s naučnija „progres“ čovekāt ot poslednite dni šte se otrovi, kato slaga himičeski otrovi v počvata na posevite si, za da eliminira plevelite i vrednite nasekomi. Izobilna i lesnodostāpnā hrana veče njama da ima izvān gradinata, ot kojato toj šte bāde izgonen zaedno sās sāřrugata si, predpočitana pred Boga.

Bit. 3:19: „ S pot na liceto si šte jadeš hljab, dokato se vāřneš v zemjata, ot kojato si vzet; zaštoto prāšt si i v prāštta šte se vāřneš .“

Tazi sädba, kojato spoletjava čoveškite säšťestva, opravdava formata, v kojato Bog razkri svoeto tvorenie i svoeto formirane imenno ot „ praha na zemjata “. Adam naučava za svoja smetka i za naša smetka v kakvo se sästoi smärtta, predizvikana ot Boga. Neka otbeležim, če märtvijat čovek ne e ništo poveče ot „ prah “ i če izvån tozi „ prah “ ne ostava živ duh, izlizašt ot tova märtvo tjalo. Ekl. 9 i drugi citati potväřždavaj tozi status na smärtnoto sästojanie.

Bit. 3:20: „ I Adam nareče žena si Eva, zaštoto tja beše majka na vsički živi .“

Tuk otnovo Adam otbeljavja gospodstvoto si nad „ ženata “, kato ì dava imeto si „ Eva “ ili „ Život “; ime, opravdano kato osnovna realnost na čoveškata istorija. Vsički nie sme dalečni potomci, rodeni ot Eva, säblaznenata säpruga na Adam, črez kojato prokljatiето na smärtta e bilo predadeno i šte bäde predadeno do slavnoto zavräštane na Isus Hristos v načaloto na proletta na 2030 g.

Bit. 3:21: „ Jahve “ Bog napravi koženi drehi za Adam i žena mu i gi obleče .

Bog ne zabravja, če grehät na zemnite säpruzi e bil čast ot Negovija spasitelen plan, kojto sega šte prieme demonstrirana forma. Sled greha, božestvenata proška stava dostäpna v imeto na Hristos, kojto šte bäde prinesen v žertva i razpnat ot rimskite vojnici. V tova dejstvje edno nevinno säšťestvo, osvobodeno ot vseki grjah, šte se säglasi da umre, za da izkupi , na tjahno mjasto, grehovete na svoite verni izbranici. Ot samoto načalo nevinni životni sa ubivani ot Bog, taka če tehните „ koži “ da mogat da pokrijat golotata na Adam i Eva. V tova dejstvje Toj zamestva „spravedlivostta “, väobražaema ot čoveškite säšťestva, s tova, koeto Negovijat plan za spasenie im vmenjava črez vjara. „ Spravedlivostta “, väobražaema ot čoveka, e bila samo izmamna läža i na nejno mjasto Bog im vmenjava „ dreha “, simvolizirašta Negovata avtentična „spravedlivost“, „ pojasa na Negovata istina “, kojto se osnovava na dobrovolnata žertva na Hristos i prinasjaneto na života Mu za izkuplenieto na onezi, koito vjarno Go običat.

Bit. 3:22: „ Jahve “ I Bog kaza: Eto, čovekät stana kato edin ot Nas, da poznavä dobroto i zloto. Segä, pročee, neka mu zabranim da prostre räkata si i da vzeme ot därvoto na života, da jade i da živee večno .

V Mihail Bog se obräšta käm dobrite si angeli, koito sa svideteli na dramata, kojato toku-što se e razigräla na zemjata. Toj im kazva: „ Eto, čovekät stana kato edin ot Nas, da poznavä dobroto i zloto .“ V denja predi smärtta si Isus Hristos šte izpolzva säštija izraz po otnošenie na Juda, predateljät, kojto šte go predade na religioznite evrei, a sled tova i na rimljanite, za da bäde razpnat, kakto e v Joan 6:70: „ Isus im otgavori: Ne izbrah li Az dvanadesette vas? I edin ot vas e djavol! “ „ Nie “ v tozi stih stava „ vie “ poradi različnija kontekst, no Božijat podhod e säštijat. Izrazät „ edin ot nas “ se otnasja do Satana, kojto vse ošte ima svoboden dostäp i svobodno dviženie v nebesnoto carstvo Božie sred vsički angeli, säzdadeni v načaloto na zemnoto tvorenie.

Neobhodimostta da se popreči na čoveka da jade ot „därvoto na života “ e bila iziskvane na istinata, za kojato Isus e došäl da svidetelstva, spored dumite mu käm rimskija prefekt Pontij Pilat. „ Därvoto na života “ e bilo obraz na Hristos Izkupitelja i jadeneto mu e označavalo da se hraniš s negovoto učenie i cjalata mu duhovna ličnost, toest da go priemaš za zamestnik i ličen spasitel. Tova e bilo edinstvenoto uslovie, koeto e moglo da opravdae jadeneto na tova „ därvoto na života “. Silata na života ne e bila v därvoto, a v tozi, kogoto därvoto simvolizira: Hristos. Nešto poveče, tova därvoto e obuslovilo večnija život i sled pärvorodnija grjah tozi večen život e bil zaguben zavinagi do

okončateľnoto završštane na Bog v Hristos i Mihail. Sledovateľno „dšrvoto na života “ i drugite dšrveta sa mogli da izčeznat, kakto i Božijata gradina.

Bit. 3:23: „ I Gospod Bog go izprati ot Edemskata gradina, za da obrabotva zemjata, ot kojato beše vzet .“

Vsičko, koeto ostava na Sšzdatelja, e da izgoni ot čudnata gradina čoveškata dvojka, kojato, obrazuvana ot pšrvija Adam (duma, kojato oboznačava čoveškija vid: červen = kšrvav), se e pokazala nedostojna za neja črez neposlušanieto si. I izvšn gradinata za tjah šte započne mščitelnijat život, všv fizičeski i psihičeski otšlabeno tjalo. Završštaneto kšm zemja, stanala tvšrdna i nepokorna, šte napomni na čoveškite sšštestva za tehnija „ prašen “ proizvod.

Bit. 3:24: „ I izgoni Adam i postavi na iztok ot Edemskata gradina heruvimite, koito razmahvaha plamenen meč, za da pazjat pštja kšm dšrvoto na života .“

Veče ne Adam pazi gradinata, a angeli mu prečat da vleze. Gradinata v krajna smetka šte izčezne malko predi potopa, kojto se sluči prez 1656 g. sled grehovete na Eva i Adam.

V tozi stih imame polezno pojasnenie za lokaliziraneto na Edemskata gradina. Angelite paziteli sa postaveni „ na iztok ot gradinata “, kojato sama po sebe si e na zapad ot mjastoto, kšdeto Adam i Eva se ottegljat. Predpolagaemata oblast, predstavena v načaloto na тази glava, e v sšotvetstvie s tova pojasnenie: Adam i Eva se ottegljat v zemjata južno ot planinata Ararat, a zabranenata gradina se namira v rajona na „izobilnite vodi“ v Turcija, blizo do ezeroto Van, na zapad ot tjahnoto mestopoloženie.

Bitie 4

Razdjala črez smšrt

Tazi glava 4 šte ni pozvoli da razberem po-dobre zašto e bilo neobhodimo Bog da predloži na Satana i negovite buntovni demoni demonstracionna laboratorija, kojato da razkrie stepenta na tjahnoto zlo.

V nebetu zloto imaše granici, zaštoto nebesnite sšštestva njamaha silata da se ubivat edno drugo; poneže vsički te bjaha bezsmšrtni za moment. Sledovateľno тази situacija ne pozvoli na Bog da razkrie visokoto nivo na zloto i žestokost, na koeto bjaha sposobni vragovete mu. Zatova zemjata beše sšzdadena s cel da pozvoli smšrtta v naj-žestokite ì formi, koito umšt na sšštestvo kato Satana možeše da si predstavi.

Tázi glava 4, postavena pod simvoličnoto značenie na čisloto 4, koeto e universalnost, sledovatelno šte ni razkaže za obstojatelstvata na párvite smártni slučai na zemnoto čovečstvo; smárta e nejniat osoben i unikalen universalen harakter sred vsički tvorenija, sázdadeni ot Boga. Sled greha na Adam i Eva, zemnijat život e „ zrelište za sveta i za angelite “, kakto e kazano v 1 Korintjani 4:9, vdáhnovenijat i veren svidetel Pavel, bivšijat Savel ot Tars, párvijat upálnomošten gonitel na čárkvata Hristova.

Bit. 4:1: „ Adam pozna žena si Eva; i tja začena i rodi Kain; i tja kaza: Pridobih máž s pomoštta na Jahve .“

V tozi stih Bog ni razkriva značienieto, koeto dava na glagola „ da poznavam “, i tozi moment e žiznenovažen v principa na opravdaniето črez vjara, kakto e pisano v Joan 17:3: „ A tova e večer život, da poznavat Tebe, edinstvenija istinski Bog, i Isusa Hrista, Kogoto si izpratil .“ Da poznaváš Bog označava da se zanimavaš s ljubjašta vrážka s Nego, duhovna v tozi slučaj, no plátska v slučaja na Adam i Eva. Sledvajki otnovo tozi model na párvata dvojka, ot tázi plátska ljubov se e rodilo „dete“; i naistina, „dete“ sášto trjabva da se prerodi v našata duhovna ljubjašta vrážka s Boga. Tova novo raždane, dážžašto se na istinskoto „ poznanie “ za Boga, e razkrito v Otkrovenie 12: 2-5: „ I tja začena i vikaše v rodimni máki i v rodimnite bolki. ... I rodi sin, kojto šte upravljava vsički narodi s željazna tojaga. I deteto ì beše grabnato pri Boga i pri Negovija prestol .“ Deteto, rodeno ot Boga, trjabva da vázproizvede haraktera na svoja Otec, no tova ne beše taka s párvija sin, roden ot horata.

Imeto Kain označava pridobivane. Tova ime mu predskazva plátska i zemna sádba, protivopoložna na duhovnija čovek, v kojto šte se prevárne po-malkijat mu brat Avel.

Neka otbeležim, če v načaloto na čoveškata istorija majkata, kojato ražda, svárzva Bog s tova raždane, zaštoto e najasno, če sázdavaneto na tozi nov život e sledstvie ot čudo, izváršeno ot velikija sázdatel Bog Jahve. V našite posledni dni tova večer ne e taka ili e rjadko taka.

Bit. 4:2: „ I tja rodi brat mu Avel; a Avel beše ovčar, a Kain beše orač .“

Avel označava dáh. Poveče ot Kain, deteto Avel e predstaveno kato kopie na Adam, párvijat, polučil dišane ot Boga. Vsáštost, črez smárta si, ubit ot brat si, toj predstavljava obraza na Isus Hristos, istinskija Boží Sin, spasitel na izbranite, kogoto šte izkupi s krávta si.

Profesiite na dvamata bratja potvárždavát protivopoložnite im naturi. Podobno na Hristos, „ Avel beše ovčar “ i podobno na nevarvaštija v zemnija materializám, „ Kain beše orač “. Tezi párví deca na čoveškata istorija vázvestjavat sádbata, predskazana ot Bog. I te predostavjat podrobnosti za Negovija spasitelen plan.

Bit. 4:3: „ I sled izvestno vreme Kain prinese žertva ot plodovete na zemjata Gospodu. “

Kain znae, če Bog sášttestvuva i za da mu pokaže, če iska da go počete, toj go pravi „ prinošenje ot plodovete na zemjata “ - toest nešta, koito negovata dejnost e proizvela. V tázi rolja toj priema obraza na množestvoto religiozni hora, evrei, hristijani ili mjusjulmani, koito iztákvat dobrite si dela, bez da si pravjat truda da se stremjât da uznajat i razberat kakvo Bog običa i očkava ot tjah. Darovete sa interesni samo ako sa oceneni ot tozi, kojto gi polučava.

Bit. 4:4: „ I Avel sášto prinese ot párvorodnité na ovcete si i ot tlástinata im. I Gospod pogledna blagosklonno na Avel i na prinosa mu. “

Avel imitira brat si i poradi profesijata si na pastir, toj prinasja na Boga žertva „ párvorodnité ot stadoto si i tlástinata im “. Tova e ugodno na Boga, zaštoto toj vižda v žertvata na tezi „ párvorodni “ očakvanija i prorokuvan obraz na sobstvenata si žertva v Isus Hristos. V Otkrovenie 1:5 četem: „... i ot Isus Hristos, vernija svidetel, párvorodnija ot mártvité i Vladetelja na zemnité care! Na Tozi, Kojto ni običa i ni e izmil ot grehovete ni črez sobstvenata Si kráv ...“ Bog vižda svoja spasiteln plan v predloženiéto na Avel i ne može da ne go nameri za ugoden.

Bit. 4:5: „ No toj ne pogledna na Kain i na žertvata mu. Kain se razgnevi mnogo i liceto mu pomrači. “

V sravnenie s predloženiéto na Avel, logično e Bog da ne obárne osobeno vnimanie na predloženiéto na Kain, kojto, sášto tolkova logično, možeše samo da bádé razočarován i natážen. „ Liceto mu pomrákna “, no neka otbeležim, če razdráznieniéto go nakara da „ se razgnevi mnogo “ i tova ne e normalno, zaštoto tázi reakcija e plod na razočarována gordost. Razdráznieniéto i gordostta skoro šte dovedat do po-seriozen plod: ubijstvoto na brat mu Avel, obekt na negovata revnost.

Bit. 4:6: „ I Gospod kaza na Kain: Zašto si se razgnevil? I zašto e pomračeno liceto ti? “

Samo Bog znae pričínata za predpočítániéto si kám predloženiéto na Avel. Kain može samo da nameri Božijata reakcija za nespravedliva, no vmesto da se jadosva, toj trjabva da moli Bog da mu pozvoli da razbere pričínata za tozi očevídno nespravedliv izbor. Bog poznava napáľno prirodata na Kain, kojto nesážnatelno igrae za nego roljata na zlija sluga ot Matej 24:48-49: „ No ako zlijat sluga kaže v sárceto si: „Gospodarjat mi se bavi s idvaneto si“ i započne da bie sášlužitelite si , i da jade i pie s pijanicite,... “ Bog mu zadava vápřos, na kojto toj znae otgovora otlično, no tuk otnovo, pravejki tova, dava vážmožnost na Kain da spodeli s nego pričínata za stradániéto si. Tezi vápřosi šte ostanat bez otgovor ot Kain, zatova Bog go predupřeždava za zloto, koeto šte go obzeme.

Bit. 4:7: „ Ako praviš dobro, šte povdigneš liceto si; no ako váršiš zlo, grehăt šte leži na vratata i želániéto mu šte bádé nasočeno kám teb ; no ti šte vladeeš nad nego . “

Sled kato Eva i Adam sa se nahranili i sa prieli statuta na djavola, kato sa „ poznali dobroto i zloto “, toj se pojavjava otnovo, za da podtikne Kain da ubie brat si Avel. Dvata izbora, „ dobroto i zloto “, sa pred nego; „ dobroto “ šte go nakara da se primiri i da prieme Božija izbor, dori i da ne go razbira. No izborăt na „ zloto “ šte go nakara da ságreši sreštu Boga, kato go nakara da prestápi šestata mu zapoved: „ Ne ubivaj “, a ne „ ne ubivaj “, kaktó sa go predstavili prevodačite. Božijata zapoved osáždá prestápleniéto, a ne ubijstvoto na vinovni prestápnici, koeto Toj e napravil zakonno, kato go e naredil, i v tozi slučáj idvaneto na Isus Hristos ne e promenilo ništo v tozi spravedliv Boži sáď.

Obárnete vnimanie na formata, v kojato Bog govori za „ grjah “, sjakaš govori za žena, kaktó e kazal na Eva v Bitie 3:16: „ Žadániéto ti šte bádé kám máža ti, a toj šte vladee nad teb.“ „. Za Boga izkušeniéto „ da ságreši “ e podobno na tova na žena, kojato iska da sáblazni sápruga si, i toj ne trjabva da se ostavja da bádé „ dominiran “ ot neja, nito ot nego. Po tozi načín Bog e dal na čoveka zapoved da ne se ostavja da bádé sáblaznen ot „ greha “, predstaven ot ženata.

Bit. 4:8: „ I Kain govori na brat si Avel; i kogato bjaha na poleto, Kain se nadigna protiv brat si Avel i go ubi. “

Väpreki tova božestveno predupreždenie, prirodata na Kain šte dade plod. Sled razgovor s Avel, Kain, ubijstven po duh ot samoto načalo, podobno na duhovnija si bašta, djavola, „ se nahvárli vārhu brat si Avel i go ubi “. Tova preživjavane predskazva sádbata na čovečestvoto, kádeto brat šte ubiva brat, često ot svetska ili religiozna zavist, do kraja na sveta.

Bit. 4:9: „ Togava Gospod kaza na Kain: Káde e brat ti Avel? Toj otgovori: Ne znaja; pazač li sām az na brat si? “

Kakto beše kazal na Adam, kojto se krieše ot nego: „ Káde si? “, Bog kazva na Kain: „ Káde e brat ti Avel? “, vinagi za da mu dade vāzmožnost da priznae vinata si. No glupavo, poneže ne može da prenebregne fakta, če Bog znae, če go e ubil, toj naglo otgovarja: „ Ne znam “ i s neverojatna arogantnost ot svoja strana zadava na Bog vāpros: „ Pazač li sām az na brat si? “

Bit. 4:10: „ I Bog kaza: Kakvo si storil? Glasāt na bratovata ti krāv vika kām Mene ot zemjata .“

Bog mu dava otgovora si, kojto označava: ti ne si negov pazitel, zaštoto si negov ubiec. Bog znae dobre kakvo e napravil i mu go predstavja v obraz: „ Glasāt na krāvta na brat ti vika kām Mene ot zemjata “. Tazi figurativna formula, kojato pridava na proljatata krāv glas, vikašt kām Boga, šte bāde izpolzvana v Otkr. 6, za da predizvika v „petija pečat“ vika na máčenicite, ubiti ot presledvanijata na katoličeskata religija ot rimskija papa: Otkr. 6:9-10: „ I kogato otvori petija pečat, vidjah pod oltara dušite na onezi, koito bjaha ubiti zaradi Božieto slovo i zaradi svidetelstvoto, koeto bjaha dali.“ Te izvikaha s visok glas, kazvajki: „ Dokoga, Gospodi svjati i istinni, predi da sádiš i otmáštíš za krāvta ni na onezi, koito živejat na zemjata? “ Taka nespravedljivo proljatata krāv iziskva otmáštenie vārhu vinovnite. Tova zakonno otmáštenie šte dojde, no e nešto, koeto Bog zapazva izključitelno za Sebe Si. Toj zajavjava vāv Vtor. 32:35: „ Otmáštenieto e Moe i vāzmezdiето, kogato se podhlázne krakāt im. Zaštoto denjat na tjahnata pogibel e blizo i idvaneto na pogibelta im njama da se zabavi .“ V Isaja 61:2, zaedno s „ godinata na blagodat “, „ denjat na otmáštenieto “ e čast ot programata na Mesijata Isus Hristos: „... Toj me izprati... da proglasja godinata na blagodatta na Jahve i denja na otmáštenieto na našija Bog; da uteša vsički, koito skārbjat;“ Nikoj ne bi mogāl da razbere, če „ publikuvaneto “ na tazi „ godina na blagodat “ trjabva da bāde otdeleno ot „ denja na otmáštenieto “ s 2000 godini.

Taka mártvite veče ne mogat da vikat, osven v pametta na Bog, čijato pamet e bezgranična.

Prestāplienieto na Kain zaslužava spravedljivo nakazanie.

Bit. 4:11: „ Sega proklet da si ot zemjata, kojato e otvorila ustata si da prieme krāvta na brat ti ot tvojata rāka .“

Kain šte bāde prokálnat ot zemjata i njama da bāde ubit. Za da se opravdae tazi božestvena snizhoditelnost, trjabva da se priznae, če tova pārho prestāplenie ne e imalo precedent. Kain ne e znael kakvo označava da ubiva i gnevāt e zaslepil celija razum i go e dovel do fatalna žestokost. Sega, kogato brat mu e mártāv, čovečestvoto veče njama da može da kaže, če ne e znaelo kakvo e smārtta. Togava šte vleze v sila zakonāt, ustanoven ot Boga v Izhod 21:12: „ Kojto udari čovek smārtonosno, da bāde umārtven .“

Tozi stih predstavja i slednija izraz: „ zemjata, kojato otvori ustata si, za da prieme krāvta na brat ti ot tvojata rāka “. Bog olicetvorjava zemjata, kato i pripisva usta, kojato poglášta proljatata vārhu neja krāv. Sled tova tazi usta i govori i i napomnja za smārtonosnija akt, kojto ja oskverni. Tozi obraz šte

bāde vāzpriet otnovo vāv Vtor. 26:10: „ Zemjata otvori ustata si i gi pogālna zaedno s Korej, kogato sābranite umrjaha, i ogānjat pogālna dvesta i petdesette māže; te poslužiha za predupreždenie na naroda “. Sled tova šte bāde v Ap. 12:16: „ I zemjata pomogna na ženata; i zemjata otvori ustata si i pogālna rekata, kojato drakonāt beše izpusnal ot ustata si “. „ Rekata “ simvolizira frenskite katoličeski monarhičeski ligi, čiito specialno sāzdadeni voenni korpusi ot „drakoni“ presledvaha verni protestanti i gi goneha dori v planinite na stranata. Tozi stih ima dvojno značenje : protestantskata vāorāžena sāprotiva, a sled tova i kārvavata Frenska revoljucija. I v dvata slučaja frazata „ zemjata otvori ustata si “ ja izobrazjava kato priemašta krāvta na množestvo hora.

Bit. 4:12: „ Kogato obrabotvaš zemjata, tja njama veče da ti dava ploda si. Šte bādeš skitnik i skitnik po zemjata. “

Nakazanieto na Kain e ograničeno do zemjata, kojato toj prāv oskverni, kato prolja čoveška krāv vārhu neja; tazi na čoveka, kojto pārvonačalno e bil sāzdaden po Boži obraz. Sled greha toj zapazva Božiite karakteristiki, no veče ne pritežava negovata sāvāršena čistota. Dejnostta na čoveka se e sāstojala glavno v proizvodstvoto na hrana črez obrabotka na zemjata. Sledovatelno Kain šte trjabva da nameri drugi načini da se nahrani.

Bit. 4:13: „ Kain kaza na JaHVE: Nakazanieto mi e tvārde goljamo, za da može da se ponese .“

Koeto označava: pri tezi uslovija e po-dobre za men da se samoubija.

Bit. 4:14: „ Eto, Ti me izgonvaš dnes ot liceto na zemjata; šte bāda skrit ot Tvoeto prisāstvie, beglec i skitnik po zemjata; i kojto me nameri, šte me ubie .“

Sega e mnogo prikazliv i obobštava situacijata si kato smārtna prisāda.

Bit. 4:15: „ Gospod mu kaza: Kojto ubie Kain, šte mu se otmāsti sedmokratno.“ I Gospod postavi beleg na Kain, za da ne go ubie nikoj, kojto go nameri .“

Rešen da poštadi života na Kain poradi veče posočenite pričini, Bog mu kazal, če smārtta mu šte bāde platena, toest „ otmāsten “, „ sedemkratno “ . Sled tova toj prizovava „ znamenie “, koeto šte go zaštiti. V tazi stepen Bog prorokuva simvoličnata stojnost na čisloto „sedem“, koeto šte oboznači sābotata i osveštavaneto na počivkata, koeto, prorokuvano v kraja na sedmicite, šte nameri pālnoto si izpālnenie v sedmoto hiljadoletie ot negovija spasitelen proekt. Sābotata šte bāde znak za prinadležnost kām Boga Sāzdatel v Ezeikiil 20:14-20. A v Ezeikiil 9 „ znamenie “ e postaveno vārhu onezi, koito prinadležat na Boga, za da ne bādat ubiti v časa na božestvenoto nakazanie. Nakraja, za da potvārdi tozi princip na zaštiteno razdelenie , v Otkr. 7 „ znamenie “, „ pečatāt na živija Bog “, idva da „ zapečata čelata “ na Božiite slugi i tozi „ pečat i znak “ e negovata sedma sābota.

Bit. 4:16: „ Togava Kain izleze ot prisāstvietu na Gospoda i se zaseli v zemjata Nod, na iztok ot Edem .“

Veče na iztok ot Edem Adam i Eva se bjaha otteglili, sled kato bjaha izgoneni ot Božijata gradina. Tazi zemja polučava imeto Nod, koeto označava: stradanie. Životāt na Kain šte bāde beljazan ot psihičesko i fizičesko stradanie, zaštoto othvārljaneto mu daleč ot liceto na Bog ostavja sledi dori in koravosārdečnoto sārcie na Kain, kojto v stih 13, ot strah ot Nego, e kazal: „ Šte bāda skrit daleč ot liceto ti .“

Bit. 4:17: „ I Kain pozna žena si; i tja začena i rodi Enoh. I toj postroi grad i nareče grada Enoh na imeto na sina si .“

Kain šte stane patriarh na naselenieto na grad, na kojto dava imeto na p̄rvija si sin: Enoh, koeto označava: da posveštavam , da obučavam, da upražnjavam i da započvam da izpolzvam nešto. Tova ime obobštava vsičko, koeto tezi glagoli predstavljavat, i e dobre poznato, zaštoto Kain i negovite potomci postavjat načaloto na edin vid obštstvo bez Bog, koeto šte prodālži do kraja na sveta.

Bitie 4:18: „ Enoh rodi Irad, Irad rodi Mehudžael, Mehudžael rodi Metušael, a Metušael rodi Lameh .»

Tazi kratka genealogija umišleno se fokusira v̄rhu geroja na ime Lameh, čieto točno značenje ostava neizvestno, no dumata ot tozi koren se otnasja do nastavljenje, podobno na imeto Enoh, a s̄što i do ponjatieto za vlast.

Bit. 4:19: „ Lamek si vze dve ženi; imeto na ednata beše Ada, a imeto na drugata Sela .“

V tozi Lameh odkrivame p̄rvi znak za razdjatala s Boga, spored kojto „ šte ostavi čovek bašta si i majka si i šte se priv̄rže k̄m žena si, i dvamata šte b̄dat edna pl̄t “ (viž Bitie 2:24). No v Lameh m̄žāt e s̄edinen s dve ženi i trimata šte stanat edna pl̄t. Jasno e, če otdeljaneto ot Boga e p̄lno.

Bit. 4:20: „ Ada rodi Javal; i toj stana bašta na onija, koito živejat v šatri i na onija, koito živejat s̄s dobitāk .“

Džabal e patriarh̄t na nomadskite ovčari, kakvito sa i dnes njakoi arabski narodi.

Bit. 4:21: „ Imeto na brat mu beše Juval; toj beše bašta na vsički, koito svireha na arfa i flejta .“

Džubal e bil patriarh̄t na vsički muzikanti, koito zaemat važno mjasto v bezbožnite civilizaciji, dori i dnes, k̄deto kulturata, znaniето i artistāt sa osnovite na našite s̄vremenni obštstva.

Bit. 4:22: „ Sila rodi i Tuval-kain, kojto kovaše vsjakakvi instrumenti ot bronz i željazo. Sestra na Tuval-kain beše Naama .“

Tozi stih protivoreči na oficialnite učenija na istoricite, koito priemat bronzovata epoha predi željaznata. Vs̄štost, spored Bog, p̄rvite hora sa znaeli kak da kovat željazo, i može bi ošte ot samija Adam, zaštoto tekstāt ne kazva, če Tuval Kain e baštata na onezi, koito kovat željazo. No tezi razkriti podrobnosti sa ni dadeni, za da razberem, če civilizacijata e s̄štstvuvala ot naj-ranni vremena. Tehnite bezbožni kulturi sa bili ne po-malko izt̄nčeni ot našata dnes.

Bit. 4:23: „ Lameh kaza na ženite si: Ada i Sela, čujte glasa mi! Ženi na Lameh, čujte dumite mi! Ubih m̄ž za ranata si i mladež za naranjavaneto si. “

Lameh se hvali pred dvete si ženi, če e ubil m̄ž, koeto go obižda v Božija s̄d. No s arogantnost i podigravka dobavja, če e ubil i mlad m̄ž, koeto utežnjava slučaja mu v Božija s̄d i go pravi istinski recidivist „ubiec“.

Bit. 4:24: „ Kain šte b̄de otm̄sten sedmokratno, a Lameh sedemdeset i sedem p̄ti. “

Sled tova toj se podigrava na snizhoždenieto, koeto Bog pokaza k̄m Kain. T̄j kato sled ubijstvoto na čovek, sm̄rtta na Kain trjabvaše da b̄de otm̄stena „sedem p̄ti“, sled ubijstvoto na m̄ž i mlad

máž, Lameh šte bāde otmāsten ot Bog „sedemdeset i sedem pāti“. Takiva otvratitelni dumi sa nemislimi. I Bog iskaše da razkrie na čovečestvoto, če pārvite mu predstaviteli ot vtoroto pokolenie, tova na Kain do sedmoto, tova na Lameh, sa dostignali naj-visokoto nivo na nečestie. I tova e negovata demonstracija na posledstvijata ot otdeljaneto ot nego.

Bit. 4:25: „ Adam pak pozna žena si; i tja rodi sin, i go nareče Sit, zaštoto, reče tja, Bog mi opredeli drugo potomstvo vmesto Avel, kogoto Kain ubi .“

Imeto Set, proiznasjano „het“ na ivrit, oboznačava osnovata na čoveškoto tjalo. Njakoi go preveždat kato „ekvivalenten ili vāzstanovjavašt“, no az ne uspjah da namerja obosnovka za tova tvārdenie na ivrit. Zatova zapazvam „osnovata na tjaloto“, zaštoto Set šte stane korenāt ili osnovnata osnova na vernija rod, kojto Bitie 6 šte oboznači s izraza „ sin Božij “, ostavjajki na „ženite“, buntovnite potomci na roda na Kain, koito gi sāblaznjavat, v protivoves na tova, naričaneto „ dāšteri čoveški “.

V Set Bog posjava i otgležda novo „ seme “, čijto sedmi potomāk, drug Enoh, e daden kato primer v Bitie 5:21 do 24. Toj e imal privilegijata da vleve v raja živ, bez da premine prez smārt, sled 365 godini zemen život, živjan vāv vjarnost kām Boga-sāzdatel. Tozi Enoh e opravdal imeto si dobre, zaštoto negovite „nastavlenija“ sa bili za slava na Boga, za razlika ot negovija sāimennik, sin na Lameh, sin ot roda na Kain. I dvamata, Lameh buntovnikāt, i Enoh pravednikāt, sa bili „sedmite“ potomci na svoja rod.

Bit. 4:26: „ I Set sāšto imaše sin, kogoto nareče Enos. Togava započnaha da prizovavat imeto na Jahve .“

Enos označava: čovek, smārten, nečestiv. Tova ime e svārzano s vremeto, kogato horata započnali da prizovavat imeto na Jahve. Tova, koeto Bog iska da ni kaže, kato svārzva tezi dve nešta, e, če čovekāt ot vernija rod e osāznal nečestieto na svojata priroda, kojato osven tova e smārtna. I tova osāznavane go e nakaralo da tārsi svoja Sāzdatel, za da Go počete i vjarno da Mu se pokloni po način, kojto Mu e ugoden.

Bitie 5

Razdeljane črez osveštavane

V тази глава 5 Бог е събрал потомството, което му е останало верно. Представям ви подробно изследване само на първите стихове, което ни позволява да разберем причината за това избројаване, обхваќајќи времето меѓу Адам и известнијата Ној.

Bit. 5:1: „ Tova e knjigata na rodoslovieto na Adam: kogoto Bog sāzdade čoveka, po Božie podobie go napravi .“

Tozi stih zadava standarta za spisáka s imena na citiranite máže. Vsičko se osnovava na tova napomnjane: „ Kogato Bog sázdade čoveka, go napravi po Božie podobie .“ Sledovatelno trjabva da razberem, če za da vleve v tozi spisák, čovekát trjabva da e zapazil svoeto „ Božie podobie “. Po tozi način možem da razberem zašto imena, tolkova važni kato tova na Kain, ne vlizat v tozi spisák. Zaštoto ne stava vāpros za fizičeska prilika, a za prilika v haraktera, a glava 4 toku-što ni pokaza tazi na Kain i negovite potomci.

Bit. 5:2: „ Máž i žena gi sázdade, blagoslovi gi i gi nareče čovek v denja, v kojto bjaha sázdadeni .“

I tuk napomnjaneto za Božijata blagoslovija na máža i ženata označava, če imenata, koito šte bādat citirani, sa blagosloveni ot Bog. Nastojavaneto za tjahnoto sázdavane ot Bog podčertava važnostta, kojto Toj otdava na tova da bādat razpoznati kato Bog sázdatelj, kojto otdelja, osveštava svoite slugi črez znaka na sābotata, počivkata, spazvana prez sedmija den ot vsičkite im sedmici. Zapazvaneto na Božijata blagoslovija s osveštavaneto na sābotata i podobieto na Negovija harakter sa uslovijata, iziskvani ot Bog, za da može čoveškoto sáštstvo da ostane dostoen da bāde narečen „ čovek “. Otdelno ot tezi plodove, čoveškoto sáštstvo stava spored Negovata precenka „životno“, po-razvito i obrazovano ot drugite vidove.

Bit. 5:3: „ Adam živja sto i trideset godini i rodi sin po negovo podobie, po negov obraz; i go nareče Sit .“

Očevidno mežu Adam i Set lipsvat dve imena: tezi na Kain (kojto ne e ot vernija rod) i Avel (kojto počina bez potomstvo). Po tozi način se demonstrira normata na blagoslovenija podbor. Sáštoto šte važi i za vsički ostanali citirani imena.

Bit. 5:4: „ A dnite na Adam, otkakto rodi Sit, stanaha osemstotin godini; i rodi sinove i dāšteri .“

Tova, koeto trjabva da razberem, e, če Adam „ rodi sinove i dāšteri “ predi i sled raždaneto na „ Set “, no te ne projaviha vjarata na baštata ili tazi na „Set“. Te se prisāediniha kām „životno-čoveškite“, koito bjaha neverni i neuvažitelni kām živija Bog. Taka, sred vsički, rodeni ot nego sled smārtta na Avel, „ Set “ beše pārvijat, kojto se otlīči s vjarata i vernostta si kām Bog Jahve, kojto sázdade i oformi zemnija mu bašta. Drugi sled nego, koito ostanaha anonimni, može da sa posledvali primera mu, no te ostavat anonimni, zaštoto spisákāt, izbran ot Bog, e izgraden vārhū posledovatelnostta na pārvite verni máže na vseki ot predstavenite potomci. Tova objasnenie pravi razbiraema veče visokata vāžrast, „130 godini“ za Adam, kogato se rodi sināt mu „Set“. I tozi princip se otnasja za vseki ot izbranite, citirani v dālgija spisák, kojto zavāršva s Noj, zaštoto trimata mu sina: Sem, Ham i Jafet, njama da bādat izbrani, tāj kato ne sa po negovo duhovno podobie.

Bit. 5:5: „ Vsičkite dni, koito Adam živja, bjaha devetstotin i trideset godini; i umrja .“

Preminavam direktno kām sedmija izbranik, kojto se kazva Enoh; Enoh, čijto harakter e absoljutnata protivopoložnost na Enoh, sin na Kain.

Bit. 5:21: „ Enoh živja šestdeset i pet godini i rodi Matusal .“

Bit. 5:22: „ I Enoh hodi s Boga trista godini sled raždaneto na Matusala i rodi sinove i dāšteri .“

Bit. 5:23: „ Vsičkite dni na Enoh bjaha trista šestdeset i pet godini .“

Bit. 5:24: „ I Enoh hodeše po Boga; i ne se namiraše večē, zaštoto Bog go vze.“ ”.

Imenno s tozi specifičen izraz na slučaja s Enoh Bog ni razkriva: dopotopnite hora sššto sa imali svoja „Ilija“, vāznesen na nebeto, bez da preminat prez smārt. Vsāštnot formulata na tozi stih se različava ot vsički ostanali, koito zavāršvat, što se otnasja do života na Adam, s dumite „ togava toj umrja “.

Sledva Matusal, naj-dālgoživeeštijat čovek na Zemjata, 969 godini; sled tova drug Lameh ot tozi rod, blagosloven ot Boga.

Bit. 5:28: „ Lamek živja sto osemdeset i dve godini i rodi sin .“

Bitie:5:29: „ I go nareče Noj, kazvajki: Toja šte ni uteši v truda ni i v truda na rācete ni, kojto izliza ot zemjata, kojato Gospod e proklel .“

Za da razberem značēnieto na tozi stih, trjabva da znaem, če imeto Noj označava: počivka. Lameh sās sigurnost ne si e predstavjal do kakva stepen dumite mu šte se izpālñjat, zaštoto e viždal „ prokletata zemja “ samo ot gledna točka na „ našite umori i māčitelñija trud na rācete ni “, kazva toj. No po vremeto na Noj Bog šte ja uništōži zaradi nečēstieto na horata, koito nosi, kakto šte ni pozvoli da razberem ot Bitie 6. Lameh, baštata na Noj, obače e bil izbranik, kojto, podobno na redkite izbranci ot negovoto vreme, sigurno e bil natāžen da vidi kak nečēstieto na horata okolo tjah raste.

Bit. 5:30: „ A otkak rodi Noj, Lameh živja petstotin devetdeset i pet godini i rodi sinove i dāšteri .“

Bit. 5:31: „ Vsičkite dni na Lameh stanaha sedemstotin sedemdeset i sedem godini; i umrja .“

Bit. 5:32: „ Noj živja petstotin godini i rodi Sima, Hama i Jafeta .“

Bitie 6

Razdeljaneto ne uspjava

Bit. 6:1: „ I kogato čovecite započnaha da se umnožavat po liceto na zemjata, im se rodiha dāšteri, “

Spored naučenite po-rano uroci, tova čoveško množestvo e životinskata norma, kojato prezira Bog, kojto sledovatelno ima osnovatelni pričini da othvārli i tjah. Sāblazñjavaneto na Adam ot žena mu Eva se vāzproizvežda v cjaloto tova čovečestvo i tova e normalnostta spored plātta: momičetata sāblazñjavat māžete i polučavat ot tjah tova, koeto želajat.

Bit. 6: 2: „ I sinovete Božii vidjaha čoveškite dāšteri, če sa krasivi, i si vzeha za ženi vsički, koito si izbaha .“

Tuk neštata se usložnjavat. Razdeljaneto mežu osvetenite i nereligioznite nevjarašči v krajna smetka izčezva. Osvetenite, logično narečeni tuk „ sinove Božii “, popadat pod sãblaznjavaneto na „ dãšterite čoveški “, toest na „životinskoto“ čoveško obštstvo. Šãjuzite črez brak po tozi način stavat pričina za kraha na želanoto i tãrseno ot Bog razdelenie . Imenno tova nezabavimo preživjavane po-kãšno šte go nakara da zabrani na sinovete na Izrael da vzevat čuždenki za šãprugi. Potopãt, kojto šte bãde posledstvie, pokazva dokolko trjabva da se spazva тази zabrana. Vsjako pravilo ima izključenija, zaštoto njakoi ženi sa prieli istinskija Bog s evrejskija šãprug, podobno na Rut. Opasnostta ne e, če ženata e čuždenka, a če tja vodi „ sin Božij “ kã ezičesko otstãpničestvo, kato go kara da prieme tradicionnata ezičeska religija na negovija proizvod. Nešto poveče, obratnoto e šãšto tolkova zabraneno, zaštoto ženata „dãšterja Božija“ se izlaga na smãrtna opasnost, kato se omãži za „sin čoveški“, „životni“ i za falšiva religija, koeto e ošte po-opasno za neja. Zaštoto vsjaka „žena“ ili „momiče“ e „žena“ samo po vreme na života si na zemjata, a izbranite sred tjah šte polučat kato mãžete nebesno bezpolovo tjalo, podobno na Božiite angeli. Večnostta e uniseks i obraz na haraktera na Isus Hristos, sãvãršenijat božestven model.

Problemãt s braka e aktualen i dnes. Zaštoto, kojto se oženi za njakoj, kojto ne e ot negovata religija, svidetelstva protiv sobstvenata si vjara, nezavisimo dali e pravilna ili grešna. Nešto poveče, tova dejstvie demonstrira bezrazličie kãm religijata i sledovatelno kãm samija Bog. Izbranijat trjabva da običa Bog nad vsičko drugo, za da bãde dostoen za izbor. Tãj kato obače šãjuz s čuždenec ne mu haresva, izbranijat, kojto sključva v nego, stava nedostoen za izbor i vjarata mu stava samonadejana, iljuzija, kojato šte zavãrši s užasno razočarovanie. Ostava da se napravi ošte edin posleden izvod. Ako brakãt vse ošte postavja tozi problem, tova e taka, zaštoto sãvremennoto čoveško obštstvo se namira v šãštoto šãstojanie na nemoralnost kato tezi ot vremeto na Noj. Sledovatelno tova poslanie e za našeto posledno vreme, kogato lãžite dominirat v čoveškite umove, koito stavat napãlno zatvoreni za božestvenata „istina“.

Poradi važnostta mu za našija „kraj na vremeto“, Bog me e nakaral da razvija posledno tova poslanie, razkrito v tozi razkaz ot Bitie. Zaštoto opitãt na izbranite predi potopa e obobšten ot štastlivo „ načalo “ i tragičen „ kraj “ v otstãpničestvo i merzost. Segã, tozi opit obobštava i tozi na negovata posledna čãrkva v nejnata institucionalna forma „Adventisti ot sedmija den“, oficalno i istoričeski blagoslovena prez 1863 g., no duhovno blagoslovena prez 1873 g., vãv „ Filadelfija “, v Otkr. 3:7, za nejnoto „ načalo “, i „ povãrnata “ ot Isus Hristos v Otkr. 3:14, v „ Laodikija “ prez 1994 g., v nejnija „ kraj “, poradi nejnata formalistična hladkost i poradi nejnija šãjuz s ekumeničeskija vražeski lager prez 1995 g. Vremeto na Božieto odobrenie za тази hristijanska religiozna institucija po tozi način e opredeljeno ot „ načalo i kraj “. No točno kãkto evrejskijat zavet beše razširen ot dvanadesette apostoli, izbrani ot Isus, adventnoto delo se razširjava ot men i ot vsički onezi, koito, priemajki tova proročesko svidetelstvo, vãzproizveždat delata na vjarata, koito Bog pãrvonačalno blagoslovi v pionerite na adventizma prez 1843 i 1844 g. Utočnjavam, če Bog blagoslovi motivite na tjàhnata vjara, a ne standarta na tehните proročeski tãlkuvãnija, kojto po-kãšno šte bãde postaven pod vãpros. S eventualnoto prevrãštane na praktikuvaneto na sãbotata v formalistično i tradicionno, sitoto na Božija šãd veče ne blagoslavja ništo drugo osven ljubovta kãm istinata, otkrita v Negovite izbranici, „ ot načaloto do kraja “ do istinskoto slavno zavrãštane na Hristos, opredeljeno za tozi posleden pãt prez proletta na 2030 g.

Kato se predstavja v Otkr. 1:8 kato „ Alfa i Omega “, Isus Hristos ni razkriva ključ kãm razbiraneto na strukturata i aspekta, pod koito ni se razkriva v cjalata Biblija – svoja „ šãd “. Toj vinagi se osnovava na

nabljudenie na situacijata na „ načaloto “ i na tova, koeto se pojavjava v „ kraja “ na edin život, zavet ili carkva. Tozi princip se pojavjava v Dan. 5, kadedo dumite, napisani na stenata ot Boga, „ prebroeni, prebroeni “, posledvani ot „ pretegljeni i razdeleni “, predstavljavat „ načaloto “ na života na car Valtasar i časa na negovija „ kraj “. Po tozi način Bog potvrđdava, če negovijat šad se osnovava na postojannija kontrol vārhu šadenija subekt. Toj e bil pod negovo nabljudenie ot negovoto „ načalo “ ili „ alfa “ do negovija „ kraj “, negovata „ omega “.

V knjigata Otkrovenie i v temata na pismata, adresirani do „ sedemte carkvi “, šastijat princip ustanovjava „ načaloto i kraja “ na vsički zasegnati „ carkvi “. Pārvo, otkrivame apostolskata carkva, čieto slavno „ načalo “ e pripomneno v poslanieto, predadeno na „ Efes “, i v koeto nejnijat „ kraja “ ja postavja pod zaplahata ot ottegljane na Božija Duh poradi lipsata na revnost. Za štastie, poslanieto, predadeno na „ Smirna “ predi 303 g., svidetelstva, če Hristovijat priziv za pokajanie šte bade čut za Božija slava. Sled tova, papskata rimokatoličeska carkva započva v „ Pergam “ prez 538 g. i zavāršva v „ Tiatir “ po vremeto na protestantskata reformacija, no naj-veče oficialno po vremeto na smārta na papa Pij VI, zatvoren vāv Valans, v moja grad, vāv Francija, prez 1799 g. Sled tova idva slučajat s protestantskata vjara, čieto odobrenie ot Boga šasto e ograničeno vāv vremeto. Negovoto „ načalo “ e spomenato v „ Tiatira “, a „ kraja “ mu e razkrit v „ Sardis “ prez 1843 g. poradi nedelnoto mu spazvane, nasledeno ot rimskata religija. Isus ne bi mogāl da bade po-jasen; poslanieto mu „ vie ste mārvti “ ne e obārkvasto. I tretto, pod „ Filadelfija i Laodikija “, slučajat s institucionalnija adventizām, kojto vidjahme po-rano, zatvarja temata za poslanijata, adresirani do „ sedemte carkvi “ i vremeto na epohite, koito te simbolizirat.

Kato ni razkriva dnes kak e precenil veče svāršeni nešta i ot „ načaloto “, podobno na Bitie, Bog ni dava ključovete za razbiraneto kak toj šadi faktite i carkvite v naše vreme. „ Šadāt “, kojto proiztiča ot našeto izsledvane, nosi „ pečata “ na Duha na negovata božestvenost.

Bit. 6:3: „ Togava Gospod kaza: Duhāt Mi njama da se bori večno s čoveka, zaštoto toj e plāt; no dnite mu šte bādat sto i dvadeset godini .“

Po-malko ot 10 godini sled zavrāštaneto na Hristos, tova poslanie pridobiva udivitelno aktualen karakter dnes. Duhāt na života, daden ot Boga, „ njama da ostane v čoveka zavinagi, zaštoto toj e samo plāt, no dnite mu šte bādat sto dvadeset i devet godini “. Vsāštnost tova ne e značienieto, koeto Bog e dal na dumite si. Razberete me i razberete Nego: Bog ne se otkazva ot plana si ot šest hiljadi godini za prizovavane i izbirane na izbranite. Negovijat problem se krie v ogromnata prodālžitelnost na života, kojato e dal na dopotopniete hora, otkakto Adam počina na 930 godini, sled nego drug Matusal šte živee do 969 godini. Ako tova sa 930 godini vjarnost, tova e ponosimo i dori ugodno na Boga, no ako tova e aroganten i otvratitelen Lameh, Bog smjata, če tārpenieto mu sredno za 120 godini šte bade poveče ot dostatāčno. Tova tālkuvane se potvrđdava ot istorijata, tāj kato ot kraja na potopa prodālžitelnostta na čoveškija život e namalena do sredno 80 godini ot našeto vreme.

Bit. 6:4: „ V onezi dni na zemjata imaše ispolini, a šasto i sled kato Božiite sinove vljazoha pri čoveškite dāšteri, i te im rodiha deca; tova bjaha silnite māže, koito bjaha izvestni v drevnostta .“

Trjabvaše da dobavja preciznostta „ i šasto “ ot evrejskija tekst, zaštoto značienieto na poslanieto e transformirano. Bog ni razkriva, če pārvoto mu dopotopno tvorenje e bilo s gigantski razmeri, samijat Adam trjabva da e bil visok okolo 4 ili 5 metra. Upravlienieto na zemnata povārhnost e promeneno i namaleno. Edna stāpka na tezi „ giganti “ e struvala pet ot našite i toj e trjabvalo da izvleče ot zemjata

pet päti poveče hrana ot dnešnja čovek. Sledovatelno pärvonačalnata zemja e bila bärzo naselena i obitavana po cjalata si povärhnost. Preciznostta „ i säšto “ ni uči, če tozi standart na „ gigantite “ ne e bil promenen ot säjuzite na osvetenite i othvärlenite, „ sinovete Božii “ i „ däšterite čoveški “. Sledovatelno samijat Noj e bil gigant ot 4 do 5 metra, kakto i decata mu i tehните säprugi. Po vremeto na Moisej tezi dopotopni standarti vse ošte sa se sreštali v Hanaanskata zemja i imenno tezi giganti, „anakimite“, sa užasjavali evrejskite špioni, izprateni v stranata.

Bit. 6:5: „ Togava Gospod vidja, če nečestieto na čoveka na zemjata beše goljamo i če vsičkite pomisli na särceto mu bjaha samo zlo prez cjaloto vreme .“

Podobno nabljudenie pravi rešenieto mu razbiraemo. Spomnjam si, če toj e säzđal zemjata i čoveka, za da razkrie tova zlo, skrito v mislite na negovite nebesni i zemni säzđanija. Želanata demonstracija e bila polučena po tozi načın, tāj kato „ vsjakoto im väobraženie na särceto e bilo samo zlo prez cjaloto vreme “.

Bit. 6:6: „ I Gospod se razkaja, če beše säzđal čoveka na zemjata, i tova Mu se naskärbi v särceto .“

Da znaeš predvaritelno kakvo šte se sluči e edno, no da go preživéeš v negovoto izpälnenie e sävsem drugo. I kogato se sbläskame s realnostta na dominiraštoto zlo, misälta za pokajanie, ili po-točno za säžalenie, može za moment da se pojavi v uma na Bog, tolkova goljamo e stradanieto Mu pred liceto na тази moralna katastrofa.

Bit. 6:7: „ I reče Gospod: Šte iztrebja ot liceto na zemjata čoveka, kogoto säzđadoh, – čoveka do dobitäka, pälzjaštite životni i nebesnite ptici, zaštoto se razkajvam, če säm gi säzđal .“

Točno predi potopa, Bog nabljudava triumfa na Satana i negovite demoni nad zemjata i nejnite obitateli. Za nego izpitanieto e užasno, no toj e polučil želanoto dokazatelstvo. Ostava mu samo da uništoži тази pärva forma na život, v kojato horata živejat tvärde dälgo i sa tvärde mogäšti s gigantski razmeri. Životnite na zemjata, blizki do čoveka, kato goveda, vlečugi i ptici nebesni, šte trjabva da izčeznat zavinagi s tjah.

Bit. 6:8: „ No Noj nameri blagovolenie “ v očite na JaHVE .“

I spored Ezekiil 14 samo toj e nameril blagovolenie pred Boga, kato decata mu i tehните säprugi ne sa bili dostojni da bädat spaseni.

Bit. 6:9: „ Tova e rodoslovieto na Noj: Noj beše praveden čovek, neporočen v dnite si; Noj hodeše s Boga .“

Podobno na Jov, Noj e osäđen ot Bog kato „ praveden i neporočen “. I podobno na pravednija Enoh predi nego, Bog mu vmenjava, če „ hodi “ s nego.

Bit. 6:10: „ Noj imaše trima sina: Sim, Ham i Jafet .“

Na 500-godišna väzrast, spored Bitie 5:22, „ Noj rodi trima sina: Sim, Ham i Jafet “. Tezi sinove šte porasnat i šte si vzevat ženi. Sledovatelno Noj šte bäde podpomagan ot sinovete si, kogato trjabva da postroi kovčega. Meždu vremeto na ražđaneto im i potopa šte minat 100 godini. Tova dokazva, če „120-te godini“ ot stih 3 ne se otnasjat do vremeto, dadeno mu za zaväršvane na stroeža mu.

Bit. 6:11: „ Zemjata beše pokvarena pred Boga, zemjata beše pälna s nasilie .“

Korupcijata ne e nepremeno nasilstvena, no kogato naslieto ja beleži i harakterizira, stradanieto na Boga na ljubovta stava intenzivno i neponosimo. Tova nasilie, v svoja vräh, e ot tipa, s kojto Lameh se hvali v Bitie 4:23: „ Ubih mäh za ranata si i mladež za sininata si .“

Bit. 6:12: „ I Bog pogledna na zemjata, i eto, tja beše pokvarena; zaštoto vsjaka tvar beše pokvarila päťja si na zemjata .“

Sled po-malko ot 10 godini Bog šte pogledne otnovo zemjata i šte ja nameri v säštoto sästojanie, kaktó po vreme na potopa, „ vsjaka plät e razvrtila päťja si “. No trjabva da razberete kakvo ima predvid Bog, kogato govori za pokvara. Zaštoto, ako prepratkata käh тази дума e čoveška, otgovorite sa tolkova mnogobrojni, kolkoto i mnenijata po temata. Pri Boga Säzdatel otgovorät e prost i točen. Toj nariča pokvara vsički izvraštenija, vneseni ot mähä i ženata v reda i pravilata, koito e ustanovil: V pokvarata mähät veče ne poema roljata si na mäh, nito ženata - roljata si na žena. Slučajat s Lameh, bigamist, potomäh na Kain, e primer, zaštoto božestvenata norma mu kazva: „ mäh šte ostavi bašta si i majka si, za da se privärže käh žena si “. Vidät na strukturata na telata im razkriva roljata na mähä i ženata. No za da razberem po-dobre roljata na tozi, daden kato „ pomoštnik “ na Adam, nejnijat simvoličen obraz na Hristovata Čärkva ni dava otgovora. Kakva „ pomošt “ može da predloži Čärkvata na Hristos? Nejnata rolja e da uveliči broja na spasenite izbrani i da se säglasi da strada za nego. Säštoto e i za ženata, dadena na Adam. Lišena ot muskulnata sila na Adam, nejnata rolja e da ražda i otgležda decata si, dokato te ot svoja strana ne säzddadat semejstvo i po tozi način zemjata šte bähde naselena, spored reda, zapovjadan ot Bog v Bitie 1:28: „I Bog gi blagoslovi; i Bog im kaza: Plodete se i se razmnožavajte, napäľnete zemjata i ja obladajte ; i vladejte nad morskite ribi, nad nebesnite ptici i nad vsjako živo säšttestvo, koeto se dviži po zemjata .“ V svoeto izvraštenie, sävremennijat život e obärnal gräh na тази норма. Koncentriranijat život v gradovete i industrialnata zaetost zaedno sa säzdali vse po-narastvaštata nužda ot pari. Tova e nakaralo ženite da izostavjat roljata si na majki, za da otidat i da rabotjat väv fabriki ili magazini. Lošo väzpitanii, decata sa stanali kaprizni i vzikatelni i prez 2021 g. davat plod na nasilie i te säotvetstvut točno na opisanieto, dadeno ot Pavel na Timotej väv 2 Tim. 3:1 do 9. Nastojatelno vi prizovavam da otdelite vreme da pročete, s čjaloto vnimanie, koeto zaslužavat, dvete poslanija, koito toj otpravja käh Timotej, za da otkriete v tezi pisma standartite, opredeleni ot Boga ot samoto načalo, znaejki, če Toj ne se promenja i njama da se promeni do zavräštaneto Si v slava prez proletta na 2030 g.

Bit. 6:13: „ Togava Bog kaza na Noj: Krajat na vsjaka tvar dojde pred Mene; zaštoto te napäľniha zemjata s nasilie; eto, Az šte gi iztrebja ot zemjata .“

S neobratimo ustanovenoto zlo, uništoženieto na zemnite žiteli ostava edinstvenoto nešto, koeto Bog može da napravi. Bog razkriva na edinstvenija si zemen prijatel užasnija si plan, zaštoto rešenieto mu e vzeto i okončatelno rešeno. Neobhodimo e da se otbeleži specialnata sädba, kojto Bog dava na Enoh, edinstvenijat, kojto vliza väv večnostta, bez da preminava prez smärтта, i na Noj, edinstvenijat čovek, nameren dostoen da ocelee v uništožitelnija potop. Zaštoto s dumite si Bog kazva „ te imat ...“ i „ šte gi uništoža “. Täť kato e ostanal veren, Noj ne e cel na Božieto rešenje.

Bit. 6:14: „ Napravi si kovčeg ot smolisto därvo, razdeli go na otdelenija i go pokrij säš smola otvätre i otväň .“

Noj trjabva da ocelee, i to ne sam, zaštoto Bog iska životät na negovoto tvorenje da prodälži do kraja na 6000-te godini podbor za negovija proekt. Za da se zapazi izbranijat život po vreme na potopa, šte

trjabva da se postroi plavašt kovčeg. Bog dava svoje instrukcii na Noj. Toj šte izpolzva vodoustojčiva meka dърvesina, a kovčegät šte bädë napraven vodonepronicaem, kato go pokrie säš smola, vzeta ot bor ili ela. Toj šte postroi kletki, taka če vseki vid da može da živee ot delno, za da se izbegnat stresirašti konfrontaciji za životnite na borda. Prestojat v kovčega šte prodälži cjala godina, no rabotata se räkovodi ot Bog, za kogoto ništo ne e neväzmožno.

Bit. 6:15: „ Eto kak šte go napraviš: dälžinata na kovčega šte bädë trista lakätja, širinata mu petdeset lakätja, a visočinata mu trideset lakätja .“

Ako „ lakätjat “ e bil na gigant, toj bi mogäl da bädë pet päti po-goljam ot tozi na evreite, kojto e bil okolo 55 sm. Bog razkril tezi razmeri v standarta, poznat na evreite i Moisej, koito polučili тази istorija ot Boga. Postroenijat kovčeg e bil däläg 165 m, širok 27,5 m i visok 16,5 m. Kovčegät, s formata na pravoägälna kutija, e bil s vnušitelni razmeri, no e bil postroen ot mäže, čijto räst e bil proporcionalen na nego. Zaštoto za visočinata mu odkrivame tri etaža ot okolo pet metra za mäže, koito samite sa bili visoki mežu 4 i 5 m.

Bit. 6:16: „ Šte napraviš prozorec za kovčega i šte go napraviš visok edin lakät otgore. Šte napraviš vrata otstrani na kovčega. Šte postroiš dolen etaž, vtori etaž i tretii etaž .“

Spored tova opisanie, edinstvenata „ vrata “ na kovčega e bila postavena na nivoto na pärvija etaž „ otstrani na kovčega “. Kovčegät e bil napälno zatvoren, a pod pokriva na tretija etaž, edin prozorec s visočina i širina 55 sm e trjabvalo da se därži zatvoren do kraja na potopa, spored Bitie 8:6. Obitatelite na kovčega sa živeli v tämnina i izkustvena svetlina ot masleni lampi prez cjaloto vremetraene na potopa, t.e.

Bit. 6:17: „ I eto, Az šte dokaram potop ot vodi na zemjata, za da iztrebja vsjaka tvar, v kojato ima dihanie na život pod nebeto; i vsičko, koeto e na zemjata, šte pogine .“

S tova uništoženie Bog iska da ostavi predupreditelno poslanie na horata, koito šte zaseljat ot novo zemjata sled potopa i do slavnoto zavräštane na Isus Hristos v kraja na 6000-godišnjia božestven proekt. Celijat život šte izčezne zaedno s dopotopnata si norma. Zaštoto sled potopa Bog postepenno šte namali razmera na živite säštества, hora i životni, do razmera na afrikanski pigmei.

Bit. 6:18: „ No šte sključa zaveta Si s tebe; šte vlezëš v kovčega, ti i sinovete ti, žena ti i ženite na sinovete ti s tebe .“

Osem ot tjah sa izbegnali predstojaštija potop, no sedem ot tjah se väzpolzvat izključitelno mnogo ot konkretnata i individualna blagoslovija na Noj. Dokazatelstvoto se namira v Ezekiil 14:19-20, kädeto Bog kazva: „ Ili ako izpratja mor v onaja zemja, ako izleja jarostta Si värhü neja s mor, za da iztrebja ot neja čovek i životno, i Noj , Daniil i Jov bädät v neja, zaklevam se v života Si, kazva Gospod Jahve, te njama da spasjat nito sinove, nito dälšteri, no šte spasjat sobstvenite si duši črez pravdata si .“ Te šte bädät polezni za povtornoto zaselvane na zemjata, no täj kato ne sa na duhovnoto nivo na Noj, te vnasjat svoeto nesäväršenstvo v novija svjat, kojto skoro šte dade svoje loši plodove.

Bit. 6:19: „ I ot vsjako živo säštество, ot vsjaka plät, po dve ot vseki vid da vkaraš v kovčega, za da gi opaziš živi s teb – mäžko i žensko .“

Edna dvojka na vid „ ot vsički živi “ – točno kolkoto e neobhodimo za rozmnožavane – te šte bādat edinstvenite oceleli sred roda suhozemni životni.

Bit. 6:20: „ I ot ptici spored vida im, i ot dobitāk spored vida mu, i ot vsjako pālzašto životno po zemjata spored vida mu, po dve ot vseki vid šte dojdāt pri teb, za da gi opaziš živi .“

V tozi stih, pri izbrojavaneto si, Bog ne spomenava divi životni, no te šte bādat posočeni kato kačeni v kovčega v Bitie 7:14.

Bit. 6:21: „ A ti vzemi ot vsičko, koeto se jade, i go sāberi pri sebe si, za da bāde hrana za teb i za tjah .“

Hranata, neobhodima za izhranvaneto na osem duši i vsički životni na borda za edna godina, sigurno e zaemala goljamo mjasto v kovčega.

Bit. 6:22: „ I Noj napravi taka, i napravi vsičko, kakto mu beše zapovjadal Bog .“

Vjarno i podkrepeni ot Boga, Noj i sinovete mu izpālňjavat zadačata, poverena im ot Boga. I tuk trjabva da se pomni, če zemjata e edin-edinstven kontinent, napojavan samo ot reki i potoci. V rajona na planinata Ararat, kādeto živejat Noj i sinovete mu, ima samo ravnina i njama more. Zatova sāvremennicite mu viždat Noj da stroi plavašta konstrukcija posred kontinent bez more. Togava možem da si predstavim podigravkite, sarkazma i obidite, s koito sa obsipvali malkata grupa, blagoslovena ot Boga. No podigravatelite skoro šte sprat da se podigravat na izbranija i šte bādat udaveni vāv vodite na potopa, v kojto ne sa iskali da povjarvat.

Bitie 7

Okončatelno razdeljane na potopa

Bit. 7:1: „ Gospod kaza na Noj: Vlez v kovčega, ti i celijat ti dom, zaštoto te vidjah praveden pred Mene v tova pokolenie .“

Momentāt na istinata nastāpva i okončatelno razdeljane na tvorenieto e osāšttestveno. Črez „ vlizaneto v kovčega “ životāt na Noj i semejstvoto mu šte bāde spasen. Ima vrāzka meždu dumata „ kovčeg “ i „ pravednostta “, kojato Bog vmenjava na Noj. Tazi vrāzka preminava prez bādeštija „ kovčeg na svidetelstvoto “, kojto šte bāde sveštenijat sandāk, sādāržašt Božijata „ pravednost “, izrazena pod formata na dveve ploči, vārhu koito prāstāt mu šte gravira negovite „ deset zapovedi “. V tova sravnenie Noj i negovite spātnci sa pokazani kato ravni, tāj kato vsički te se vāzpolzvat ot spasenie, kato vljazat v kovčega, dori ako samo Noj e dostoen da bāde otāždestven s tozi božestven zakon, kakto e posočeno ot božestvenata točnost: „ Vidjah te praveden “. Sledovatelno Noj e bil v

pálno sáotvetstvie s božestvenija zakon, veče prepodavan v negovite principi na negovite dopotopni slugi .

Bit. 7:2: „ Šte si vzemeš sedem čifta ot vsjako čisto životno, mážki i ženski mu; i edin čift ot vsjako nečisto životno, mážki i ženski mu; “

Namirame se v dopotopnija kontekst i Bog ni napomnja za razlikata meždu životnoto, klasificirano kato „ čisto“ ili „nečisto“ . Sledovatelno tozi standart e tolkova star, kolkoto i zemnoto sátvorenje, a v Levit 11 Bog samo e pripomnil tezi standart, koito e ustanovil ot samoto načalo. Sledovatelno, podobno na „ sábotata“, Bog ima osnovatelni pričini da iziskva ot svoite izbranici v naši dni uvažienieto kám tezi nešta, koito proslavjat negovija red, ustanoven za čoveka. Kato izbira „ sedem čisti dvojki“ za edna „ nečista“, Bog pokazva predpočitaniето si kám čistotata, kojato toj otbeljazva sás svoja „pečat“, čisloto „7“ na osveštavaneto na vremeto na svoja zemen proekt.

Bit. 7:3: „ sedem čifta ptici nebesni, mážki i ženski, za da pazjat potomstvoto si živo po liceto na cjalata zemja .“

Poradi obraza im na angelskija nebesen život, „ sedem dvojki“ ot „ pticite nebesni“ sášto sa spaseni.

Bit. 7:4: „ Zaštoto ošte sedem dni i šte izpratja dážd na zemjata četirideset dni i četirideset nošti i šte iztrebja ot liceto na zemjata vsjako živo sáštestvo, koeto sám sázdal .

Čisloto „ sedem“ (7) vse ošte se spomenava, oboznačavajki „ sedem dni“, koito razdeljat momenta na vlizaneto na životnite i horata v kovčega ot párvite vodopadi. Bog šte dade neprestanen dážd za „ 40 dni i 40 nošti“. Tova čislo „40“ e čisloto na izpitaniето. To šte se otnasja do „ 40-te dni“ na izpraštaneto na evrejskite špioni v Hanaanskata zemja i „ 40-te godini“ na život i smárt v pustinjata v rezultat na otkaza im da vljazat v zemjata, naselena s giganti. I pri započvaneto na zemnoto si služenje Isus šte báde predaden na izkušeniето na djavola sled „ 40 dni i 40 nošti“ na post. Šte ima i „ 40 dni“ meždu vázkreseniето na Hristos i izlivaneto na Svetija Duh na Petdesetnica.

Za Bog, celta na tozi proliven dážd e da uništoži „ sáštestvata, koito e sázdal“. Po tozi način Toj ni napomnja, če kato Bog Sázdatelj, životát na vsički Negovi sázdanija prinadleži na Nego, za da gi spasi ili uništoži. Toj iska da dade na bádeštite pokolenija gorčiv urok, kojto ne biva da zabravjat.

Bit. 7:5: „ Noj napravi vsičko, koeto JaHVE mu beše zapovjadal .“

Veren i poslušen, Noj ne razočarova Boga i izpálnjava vsičko, koeto mu e zapovjadal.

Bit. 7:6: „ Noj beše na šeststotin godini, kogato potopát stana na zemjata .“

Šte bádat dadeni dopálnitelni podrobnosti za vremeto, no tozi stih veče postavja potopa v 600-tata godina ot života na Noj. Ot raždaneto na párvija mu sin v 500-tata mu godina sa izminali 100 godini.

Bit. 7:7: „ I Noj, toj i sinovete mu, žena mu i ženite na sinovete mu, vljazoha v kovčega, za da izbjagat vodite na potopa .“

Samo osem duši šte izbegnat potopa.

Bit. 7:8: „ Ot čisti životni i ot nečisti životni, ot ptici i ot vsičko, koeto pálzi po zemjata“

vsičko, koeto se dviži po zemjata “, vliza v kovčega, za da bāde spaseno. No ot koja „ zemja “ – dopotopna ili sledpotopna? Segāšnoto vreme na glagola „ dviži se “ podskazva za sledpotopnata zemja ot vremeto na Moisej, kām kogoto Bog se obrāšta v svojata istorija. Tazi fines bi mogla da opravdae izostavjaneto i pālnoto uništoženie na njakoi čudovištni vidove, neželani na otnovo naselenata zemja, ako naistina sa sāštestvuvali predi potopa.

Bit. 7:9: „ I vljazoha dvama po dvama pri Noj v kovčega, māžko i žensko, kakto Bog beše zapovjadal na Noj .“

Principāt se otnasja do životnite, no sāšto i do trite čoveški dvojki, obrazuvani ot trimata mu sinove i tehните sāprugi, i negovata sobstvena, kojato se otnasja do nego i sāprugata mu. Božijat izbor da izbere samo dvojki ni razkriva roljata, kojato Bog šte im dade: da se razmnožavat i da se razmnožavat.

Bit. 7:10: „ I sled sedem dni vodite na potopa zaljaha zemjata .“

Spored tazi točnost, vližaneto v kovčega se e slučilo na desetija den ot vtorija mesec na 600-tata godina ot života na Noj, toest 7 dni predi 17-ija posočeno v sledvaštija stih 11. Imenno na tozi deseti den samijat Bog zatvori „ vratata “ na kovčega za vsički negovi obitateli, spored točnostta, citirana v stih 16 na tazi glava 7.

Bit. 7:11: „ V šeststotnata godina ot života na Noj, vāv vtorija mesec, na sedemnaesetija den ot meseca, v sāštija den vsički izvori na goljamata bezdna bliknaha i nebesnite otvori se otvoriha. “

Bog izbra „ sedemnaesetija den ot vtorija mesec “ ot 600-tata godina na Noj, za da „ otvori nebesnite otvori “. Čisloto 17 simvolizira sāda v čislovija si kod na Biblijata i nejnite proročestva.

Izčisenieto, ustanoveno ot nasledjavaneto na izbranite ot Bitie 6, postavja potopa prez 1656 g., sled greha na Eva i Adam, toest 4345 godini predi proletta na 6001 g. na kraja na sveta, kojto šte se osāštestvi v našija običaen kalendar prez proletta na 2030 g., i 2345 godini predi izkupitelnata smārt na Isus Hristos, kojato se sāstoja na 30 april spored našija lāžliv i podveždašt čoveški kalendar.

Slednoto objasnenie šte bāde povtoreno v Bitie 8:2. Kato se pozovava na dopālvaštata rolja na „ izvorigite na bezdnata “ v tozi stih, Bog ni razkriva, če potopāt ne e bil pričinen samo ot dāžd, idvašt ot nebeto. Znaejki, če „ bezdnata “ se otnasja do zemjata, izcjalo pokrita s voda ot pārvija den na sātvoreniето, nejnite „ izvori “ predpolagat pokačvane na nivoto na vodata, pričinenoto ot samoto more. Tova javlenie se polučava črez promjana v nivoto na okeanskoto dāno, koeto, kato se pokačva, povišava nivoto na vodata, dokato dostigne nivoto, koeto e pokrivalo cjalata zemja v pārvija den. Črez potāvaneto na okeanskite dālbini sušata e izljazla ot vodata na tretija den i črez obratno dejstvie sušata e bila pokrita ot vodite na potopa. Dāždāt, narečen „ prozorec na nebeto “, e bil polezen samo za da pokaže, če nakazaniето e došlo ot nebeto, ot nebesnija Bog. Po-kāsno tozi obraz na „ prozorec na nebeto “ šte poeme obratnata rolja na blagoslovii, koito idvat ot sāštija nebesen Bog.

Bit. 7:12: „ I valja dāžd na zemjata četirideset dni i četirideset nošti .“

Tova javlenie sigurno e iznenadalo nevjaraštite grešnici. Osobeno sled kato predi tozi potop ne e imalo dāžd. Dopotopnata zemja e bila napojavana i napojavana ot svoite reki i potoci; sledovatelno dāždāt ne e bil neobhodim; utrinna rosa go e zamestila. I tova objasnjava zašto nevjaraštite sa imali

trudnosti da povjarvat v potopa ot vodi, objaven ot Noj, kakto s dumi, taka i s dela, tāj kato toj e postroil kovčega na sušata.

Vremeto ot „ 40 dni i 40 nošti “ e nasočeno kām vreme na izpitanija. Na svoj red, plātskijat Izrael, edva izljazāl ot Egipet, šte bāde izpitan po vreme na otsāstvietu na Moisej, zadāržan ot Bog pri sebe si prez tozi period. Rezultatāt šte bāde „zlatnoto tele“, raztopeno sās sāglasieto na Aaron, bratāt na Moisej po plāt. Sled tova šte ima „ 40 dni i 40 nošti “ na izsledvane na Hanaanskata zemja, koeto šte dovede do otkaz na horata da vljazat zaradi gigantite, koito ja obitavat. Na svoj red Isus šte bāde izpitan v prodālzenie na „ 40 dni i 40 nošti “, no tozi pāt, makar i otslaben ot tozi dālāg post, toj šte se sāprotivljava na djavola, kojto šte go izkušava i v krajna smetka šte go napusne, bez da e postignal pobedata si. Za Isus tova e, koeto pravi vāzmožno i legitimno zemnoto mu služenie.

Bit. 7:13: „ V sājstija den Noj, Sim, Ham i Jafet, sinovete na Noj, ženata na Noj i ženite na trite mu sinove s tjah, vljazoha v kovčega :

Tozi stih podčertava izbora na dvata pola na zemnite čoveški sājzdanija. Vseki māj e pridružen ot „ negov pomoštnik “, negovata žena, narečena „ žena “. Po tozi način vsjaka dvojka se predstavja po obraza na Hristos i negovata Čārkva, „negov pomoštnik“, negovija Izbranec, kogoto toj šte spasi. Zaštoto podslonāt na „kovčega“ e pārvijat obraz na spasenieto, koeto toj šte razkrie na čoveškite sājstestva.

Bit. 7:14: „ tjah, i vseki zvjar spored vida mu, vsičkijat dobitāk spored vida mu, vsjako pālzašto sājstestvo, koeto pālzi po zemjata, spored vida mu, vsjaka ptica spored vida ì, vsjaka ptica, kojato ima krila .“

Kato nabljaga na dumata „ vid “, Bog pripomnja zakonite na svojata priroda, koito čovečestvoto v našata posledna epoha s udovolstvie osporva, narušava i postavja pod vāpros za životnite i dori za čovečestvoto. Njama po-goljam zaštitnik na čistotata na vida ot Nego. I Toj iziskva Negovite izbranici da spodeljat Negovoto božestveno mnenie po vāprosa, zaštoto sāvāršenstvoto na Negovoto pārvonačalno tvorenje se krie v тази čistota i absolutno razdelenie na vidovete.

Kato nabljaga na krilatite vidove, Bog vnušava zemjata i vāzduha na greha kato carstvo, podčineneno na Djavola, samijat toj narečen „ knjaz na vlastta na vāzduha “ v Efesjani 2:2.

Bit. 7:15: „ I vljazoha v kovčega pri Noj, dvama po dvama, ot vsjaka plāt, v kojato ima žizneno dihanie .“

Vsjaka dvojka, izbrana ot Bog, se otdelja ot sebebodobnite si, za da može životāt im da prodālži sled potopa. V tova okončatelno razdeljane Bog prilaga principa na dvata pātja, koito postavja pred svobodnija čoveški izbor: tozi na dobroto vodi kām život, a tozi na zloto - kām smārt.

Bit. 7:16: „ I vljazoha mājki i ženski ot vsjaka plāt, kakto Bog beše zapovjadal na Noj. I JaHVE zatvori vratata sled nego .“

Celta na rozmnožavaneto na „ vida “ tuk se potvrždava ot spomenavaneto na „ mājki i ženski “.

Eto dejstvieto, koeto pridava na tova preživjavane cjalata mu važnost i proročeskija mu karakter za kraja na vremeto na božestvenata blagodat: „ Togava Jahve zatvori vratata pred nego .“ Tova e momentāt, v kojto sājdbata na života i тази na smārtta se razdeljat bez vāzmožna promjana. Sājštoto

šte bāde i prez 2029 g., kogato ocelelite ot vremeto šte sa napravili izbora da počitat Boga i negovija sedmi den, sābota, ili da počitat Rim i negovija pārvī den, nedelja, spored ultimatumā, predstaven pod formata na ukaz ot buntovnoto čovečestvo. Tam otnovo „ vratata na blagodatta “ šte bāde zatvorena ot Boga, „ tozi, kojto otvarja, i tozi, kojto zatvarja “ spored Otkr. 3:7.

Bit. 7:17: „ Potopāt traja četirideset dni na zemjata; i vodite se umnožiha i povdignaha kovčega, i toj se izdigna nad zemjata .“

Arkata e povdignata.

Bit. 7:18: „ Vodite na zemjata se umnožiha tvārde mnogo i kovčegāt se noseše po povārhnostta na vodite .“

Kovčegāt plava.

Bit. 7:19: „ I vodite preobladavaha, i vsjaka visoka planina pod cjaloto nebe se pokri .“

Suhata počva povsemestno izčezva, potopena ot voda.

Bit. 7:20: „ Vodite se izdignaha petnadeset lakātja nad planinite i te se pokriha .“

Naj-visokata planina po tova vreme e bila pokrita s okolo 8 m voda.

Bit. 7:21: „ Vsičko, koeto se dvižeše po zemjata, izmrja, i ptici, i dobitāk, i zverove, i vsičko, koeto pālzi po zemjata, i vsički čoveci .“

Vsički životni, dišašti vāzduh, se davjat. Detajlite za pticite sa ošte po-interesni, zaštoto potopāt e proročeski obraz na Strašnija sād, v kojto nebesni sāštestva, kato Satana, šte bādat uništoženi zaedno sās zemnite sāštestva.

Bit. 7:22: „ Vsičko, koeto imaše v nozdrite si žizneno dihanie, koeto beše na sušata, umrja .“

Vsički živi sāštestva, sāzdadeni kato čoveka, čijto život zavisi ot dišaneto mu, se davjat. Tova e edinstvenata sjanka vārhu nakazanieto na potopa, zaštoto vinata e izcjalo vārhu čoveka i po njakakāv način smārttā na nevinni životni e nespravedliva. No za da udavi napālno buntovnoto čovečestvo, Bog e prinuden da ubie zaedno s tjah i onezi životni, koito dišat vāzduha na zemnata atmosfera kato tjah. Nakraja, za da razberem tova rešenje, pomislete, če Bog e sāzadal zemjata za čoveka, napraven po negov obraz, a ne za životnoto, sāzdadeno da go obgražda, pridružava i, v slučaja s dobitāka, da mu služi.

Bit. 7:23: „ Vsjačo živo sāštestvo, koeto beše po liceto na zemjata, ot čovek do dobitāk, do pālzašti životni i nebesni ptici, vsički bjaha iztrebeni ot zemjata. Ostanaha samo Noj i onezi , koito bjaha s nego v kovčega .“

Tozi stih potvrždava razlikata, kojato Bog pravi meždu Noj i negovite čoveški spātници, koito se okazvat grupirani s životnite, vsički spomenati i zasegnati v „ tova , koeto beše s nego“ v kovčega .“

Bit. 7:24: „ I vodite se zadāržaha na zemjata sto i petdeset dni .“

„ Sto i petdesette dni “ započnaha sled 40-te dni i 40-te nošti na neprestanen dāžd, koito sāzdadoha potopa. Sled kato dostigna maksimalnata visočina ot „ 15 lakātja “ ili okolo 8 m nad „ naj-visokata

planina “ po tova vreme, nivoto na vodata ostana stabilno v prodĺženie na „ 150 dni “. Sled tova postepeno namalja, dokato ne presáhna, želano ot Bog.

Zabeleška : Bog e sázdal života v gigantski maštab, kojto e zasegnal dopotopnite hora i životni. No sled potopa, negovijat proekt ima za cel da namali proporcionalno razmera na vsički svoi sázdanija, kato po tozi način život šte se ražda v sledpotopnija maštab. Pri vlizaneto si v Hanaan, evrejskíte špioni svidetelstvat, če sa videli sás sobstvenite si oči grozdove, tolkova golemi, če dvama máže s tehniija razmer sa bili neobhodimi, za da gi nosjat. Sledovatelno namaljavaneto na razmera zadĺžitelno zasjaga i dárvetata, plodovete i zelenčucite. Po tozi način, Sázdateljat nikoga ne spira da tvori, zaštoto s tečenje na vremeto toj modificira i adaptira svoeto zemno tvorenie kám novite uslovija na život, koito sa naloženi. Toj e sázdal černata pigmentacija na kožata na horata, koito živejat izloženi na silna slánčeva radiacija v tropičeskíte i ekvatorialnite rajoni na zemjata, kádeto slánčevite láči popadat na zemjata pod ágál ot 90 gradusa. Drugi cvetove na kožata sa poveče ili po-malko beli ili bledi i poveče ili po-malko medni v zavisimost ot količestvoto slánčeva svetlina. No osnovnijat červen cvjat na Adam (Červenijat), dálžašt se na krávta, se srešta váv vsički čoveški sáštestva.

Biblijata ne utočnjava podrobnite imena na životinskíte vidove, sáštestvuvašti do potopa. Bog ostavja тази тема zagadáčna, bez osobeno otkrovenie, vseki e svoboden da si predstavja neštata po svoj način. Az obače izlagam hipotezata, če sled kato e iskal da pridade na тази párva forma na zemen život sávăršen karakter, Bog ne e sázdal po onova vreme praistoričeskíte čudovišta, čiito kosti dnes se namirat ot naučni izsledovateli v počvata na zemjata. Sášto taka, izlagam vázmožnostta te da sa bili sázdadeni ot Bog sled potopa, za da zasiljat prokljatiето na zemjata za čoveškíte sáštestva, koito bårzo otnovo šte se otvårnat ot Nego. Kato se otkásnat ot Nego, te šte zagubjat inteligentnostta si i velikoto znanie, koeto Bog e dal ot Adam do Noj. Tova stiga dotam, če na opredeleni mesta po zemjata čovekát šte se okaže v degradiraloto sáštojanie na „pešternija čovek“, napadan i zaplašén ot svirepi životni, koito na grupi toj vápreaki tova šte može da uništóži s cennata pomošt na estestvenoto lošo vreme i sáštradatelnata Božija dobronamerenost.

Bitie 8

Vremennoto razdeljane na obitatelite na kovčega

Bit. 8:1: „ I Bog si spomni za Noj i za vsički zverove, i za celija dobiták, koito bjaha s nego v kovčega; i Bog napravi, če vjatårät duhaše po zemjata, i vodite utihnaha .“

Bádate sigurni, že toj nikoga ne go e zabrávil, no e vjarno, že tova unikalno sábirane na životi, zatvoreni v plavaštija kovčeg, kara čovečestvoto i životinskite vidove da izgleždat tolkova omalovaženi, že sjakaš sa izostaveni ot Bog. Vsáštност tezi životi sa napáľno v bezopasnost, zaštoto Bog gi nabljudava kato sákrovište. Te sa negovoto naj-cenno pritežanie: párvite plodove, koito šte zaseljat otnovo zemjata i šte se razprostranjat po nejnata povárhnost.

Bit. 8:2: „ Izvorite na bezdnata i nebesnite otvori se sprjaha i dáždát ne valja veče ot nebeto .“

Bog sázdava vodite na potopa spored svoite nuždi. Otkáde idvat te? Ot nebeto, no predi vsičko ot Božijata tvorčeska sila. Priemajki obraza na šljuzov pazač, toj otvarja simvoličnite nebesni šljuzove i idva vremeto, kogato gi zatvarja otnovo.

Kato se pozovava na dopáľvaštata rolja na „ iztočnicite na bezdnata “ v tozi stih, Bog ni razkriva, že potopát ne e pričinen samo ot dážd, idvašt ot nebeto. Znaejki, že „ bezdnata “ se otnasja do zemjata, izcjalo pokrita s voda ot párvija den na sátvorenieto, nejnite „ iztočnici “ predpolagat pokačvane na nivoto na vodata, pričineno ot samoto more. Tova javlenie se polučava črez promjana v nivoto na okeanskoto dáno, koeto , kato se pokačva, povišava nivoto na vodata, dokato dostigne nivoto, koeto e pokrivalo cjalata zemja v párvija den. Črez potávaneto na okeanskite dáľbini sušata e izljazla ot vodata na tretija den i črez obratno dejstvie sušata e bila pokrita ot vodite na potopa. Dáždát, narečen „ prozorec na nebeto “, e bil polezen samo za da pokaže, že nakazanieto e došlo ot nebeto, ot nebesnija Bog. Po-kásno tozi obraz na „ prozorec na nebeto “ šte poeme obratnata rolja na blagoslovii, koito idvat ot sáštija nebesen Bog.

Kato Sázdatelj, Bog bi mogáľ da sázdade potopa za mig, po svoja prištjavka. Toj obače predpočete da dejstva postepenno várhú veče sázdadenoto si tvorenie. Po tozi način pokazva na čovečestvoto, že prirodata e v ráčete mu moštno orážie, moštno sredstvo, koeto toj manipulira, za da predloži svojata blagoslovija ili prokljatje, v zavisimost ot tova dali raboti za dobro ili za zlo.

Bit. 8:3: „ I vodite se várnaha ot zemjata i ottegliha; i vodite prestanaha v kraja na 150 dni .“

Sled 40 dni i 40 nošti na neprestanni dáždove, posledvani ot 150 dni stabilno položenie na naj-visokoto nivo na vodata, nivoto na vodata započva da se otdrápva. Bavno nivoto na okeanskite dáľbini otnovo spada, no ne tolkova dáľboko, kolkoto predi potopa.

Bit. 8:4: „ V sedmija mesec, na sedemnadesetija den ot meseca, kovčegát sprja na planinite Ararat .“

Pet meseca po-kásno, „ na sedemnadesetija ot sedmija mesec “, kovčegát spira da plava; toj se spira na naj-visokata planina Ararat. Tova čislo „sedemnadeset“ potvářdava kraja na akta na božestvenija sáď. Ot тази točnost stava jasno, že po vreme na potopa kovčegát ne se e otdalečil daleč ot mjastoto, kádeto e bil postroen ot Noj i sinovete mu. I Bog iskal tova dokazatelstvo za potopa da ostane vidimo do kraja na sveta, na sáštija tozi vřáh na planinata Ararat, dostápát do kojto e bil i ostava zabranen ot ruskite i turskite vlasti. No v izbranoto ot Nego vreme Bog blagovolil da se napravjat vázdušni snimki, koito potvářdili naličieto na parče ot kovčega, zaklešteno v leda i snega. Dnes satelitnoto nabljudenie bi moglo ubeditelno da potvářdi tova prisástvje. No zemnite vlasti ne se stremjat točno da proslavjat Boga Sázdatelj; te se dáržat kato vragove sprjamo nego i, spravedlivo kazano, Bog im se otplašta dobre, kato gi porazjava s epidemija i teroristični ataki.

Bit. 8:5: „ I vodite namaljavaha neprekásnato do desetija mesec; i v desetija mesec, na párvija den ot meseca, se pokazaha vârhovete na planinite .“

Namaljavaneto na nivata na vodata e ograničeno, zaštoto sled potopa nivoto na vodata šte bade po-visoko ot tova na dopotopnata zemja. Drevnitate dolini šte ostanat potopeni i šte pridobijat vida na segašnite vâtrešni moreta kato Sredizemno more, Kaspijsko more, Červeno more, Černo more i dr.

Bit. 8:6: „ I sled četirideset dni Noj otvori prozoreca, kojto beše napravil v kovčega .“

Sled 150 dni stabilnost i 40 dni čakane, Noj otvoril malkija prozorec za párvij pát. Malkijat mu razmer, edin lakát ili 55 sm, bil opravdan, táj kato edinstvenata mu upotreba bila da osvoboždava ptici, koito po tozi način biha mogli da izbjažat ot kovčega na života.

Bit. 8:7: „ Toj izprati garvana i toj otletja i se vârna, dokato vodite presâhnaha na zemjata .

Otkrivaneto na sušata se predizvikva spored reda „ tãmnina i svetlina “ ili „ nošt i den “ ot načaloto na sãtvorenieto. Sãšto taka, párvijat izpraten otkrivatel e nečistijat „ garvan “ , s operenie „ černo “ kato „ noštta “. Toj dejstva svobodno, nezavisimo ot Noj, Božija izbranik. Sledovatelno toj simbolizira tãmnite religii, koito šte badat aktivirani bez nikakva vrãzka s Boga.

Po-točno, toj simbolizira plãtskija Izrael ot Starija zavet, kãm kojto Bog mnogokratno izpraštãl svoje proroci, podobno na idvaneto i zaminavaneto na garvana, za da se opitat da spasjat naroda si ot grehovnite praktiki. Podobno na „ garvana “ , tozi Izrael, okončatelno othvãrten ot Boga, prodãlžil istorijata si, otdelen ot nego.

Bit. 8:8: „ Izprati i gãlãb, za da vidi dali vodite sa se otteglili ot liceto na zemjata .“

V sãštija red, čistijat „ gãlãb “ , s operenie „ bjalo “ kato snjag, e izpraten na razuznavane. Toj e postaven pod znaka na „ den i svetlina “. Kato takãv, toj prorokuva novija zavet, osnovan vãrhu krãvta, proljata ot Isus Hristos.

Bit. 8:9: „ No gãlãbãt ne nameri mjasto za počivka za stãpaloto na nozete si i se vârna pri nego v kovčega, zaštoto vodite bjaha po liceto na cjalata zemja. I toj prostrja rãkata si, hvana go i go vnese pri sebe si v kovčega .“

Za razlika ot nezavisimija čeren „ garvan “ , belijat „ gãlãb “ e tjasno svãrzan s Noj, kojto predlaga „ rãkata si da ja vzeme i da ja vãvede v kovčega “ sãš sebe si. Tova e obraz na vrãzkata, kojato svãrzuva izbranija s nebesnija Bog. „ Gãlãbãt “ edin den šte počine vãrhu Isus Hristos, kogato toj se javi pred Joan Krãstitel, za da bade krãsten ot nego.

Predlagam vi da sravnite tezi dva biblejski citata; tozi na tozi stih: „ A gãlãbãt ne nameri mjasto da podsloni stãpaloto na nozete si “ s tozi stih ot Matej 8:20: „ Isus mu otgovori i kaza: Lisicite imat legovišta i nebesnite ptici gnezda; a Čoveškijãt Sin njama kãde glava da podsloni “; i tezi stihove ot Joan 1:5 i 11, kãdeto govori za Hristos kato vãplãštenie na božestvenata „ svetlina “ „ na života “ , toj kazva: „ Svetlinata sveti v tãmninata i tãmninata ja ne obze .../ ...Dojde pri Svoite Si, i Svoite Mu ne ja obzeha .“ Točno kakto „ gãlãbãt “ se vârna pri Noj, pozvoljavajki si da bade vzet ot nego, v „ rãkata Si “ , vãzkrãsnãl, Izkupiteljat Isus Hristos se vãznese na nebeto kãm svojata božestvenost kato nebesen Otec, ostavjajki sled sebe si na zemjata poslãnieto za izkuplenieto na Svoite izbrani, Svojata blaga novina, narečena „ večnoto Evangelie “ v Otkrovenie 14:6. I v Otkr. 1:20: toj šte gi dãrži „ v rãkata si “

v „ sedemte epohi “, prorokuvani ot „ sedemte cārki “, kādeto gi pravi učastnici v božestvenoto osveštenie – negovata „ svetlina “, izobrazena ot „ sedemte svetilnika “.

Bit. 8:10: „ I počaka ošte sedem dni i pak izpusna gālāba ot kovčega .“

Tova dvojno napomnjane za „ sedemte dni “ ni uči, če za Noj, kakto i za nas dnes, životāt e bil ustanoven i podreden ot Bog vārhu edinstvoto na sedmicata ot „ sedem dni “, koeto e sāšto simvolično edinstvo na „ sedemte hiljadi “ godini ot negovija velik spasitelen proekt. Tova nastojavane vārhu spomenavaneto na tova čislo „ sedem “ ni pozvoljava da razberem važnostta, kojato Bog mu otdava; koeto šte opravdae atakite mu, po-specialno ot djavola, do slavnoto zavrāštane na Hristos, kojto šte složi kraj na negovoto zemno gospodstvo.

Bit. 8:11: „ Gālābāt se vārna pri nego večerta, i eto, v ustata mu imaše otkāsnať maslinov list. Taka Noj razbra, če vodite sa se otteglili ot zemjata .“

Sled dālgi periodi na „ mrak “, objaveni s dumata „ večer “, nadeždata za spasenie i radostta ot izbavlenieto ot greha šte dojdāt pod obraza na „ maslinovoto dārvo “, posledovatelno na starija, a sled tova i na novija zavet. Točno kakto Noj e znael ot „ maslinovija list “, če nadeždata i očkavanata zemja šte bāde gotova da go posreštne, „ sinovete Božii “ šte naučāt i šte razberat, če nebesnoto carstvo im e otvoreno ot izpratenija ot nebeto, Isus Hristos.

Tozi „ maslinov list “ svidetelstval na Noj, če pokālvaneto i rastežāt na dārvetata otnovo sa vāzmožni.

Bit. 8:12: „ I počaka ošte sedem dni i izprati gālāba; no toj ne se vārna pri nego .“

Tozi znak beše rešavašt, zaštoto dokazvaše, če „ gālābāt “ e izbral da ostane v prirodata, kojato otnovo mu predlagaše hrana.

Točno kakto „ gālābāt “ izčezva, sled kato e predal poslaniето si na nadežda, sled kato e dal života si na zemjata, za da izkupi svoite izbranicu, Isus Hristos, „ Knjazāt na mira “, šte napusne zemjata i svoite učenicu, ostavjajki gi svobodni i nezavisimi da vodjat života si do negovoto posledno slavno zavrāštane.

Bit. 8:13: „ V šeststotini i pārvata godina, v pārvija mesec, na pārvija den ot meseca, vodite presāhnaha po zemjata. I Noj otmahna pokrivaloto na kovčega i pogledna, i eto, liceto na zemjata beše suho .“

Izsušavaneto na zemjata e vse ošte častično, no obeštavašto, zatova Noj se zaema da otvori pokriva na kovčega, za da pogledne otvān i znaejki, če toj e zasednal na vārha na planinata Ararat, zrenieto mu se prostira mnogo daleč i mnogo široko nad horizonta. V preživjavaneto na potopa kovčegāt priema obraza na izljupeno jajce. V momenta na izljupvaneto si, samoto pile čupi čerupkata, v kojato e bilo zatvoreno. Noj pravi sāštoto; toj „ premahva pokrivaloto na kovčega “, koeto veče njama da e polezno, za da go predpazva ot prolivnija dāžd. Obārnete vnimanie, če Bog ne idva da otvori vratata na kovčega, kojato samijat toj e zatvoril; tova označava, če toj ne postavja pod vāpros ili promjenja standarta na svoja sād kām zemnite buntovnicu, za koito vratata na spasenieto i nebeto vinagi šte bāde zatvorena.

Bit. 8:14: „ A vāv vtorija mesec, na dvadeset i sedmija den ot meseca, zemjata izsāhna .“

Zemjata stava obitaema otovo, sled kato e bila napälno zatvorena v kovčega v prodälženie na 377 dni ot denja na kačvaneto i zatvarjaneto na vratata ot Bog.

Bit. 8:15: „ Togava Bog govori na Noj, kazvajki :

Bit. 8:16: „ Izlez ot kovčega, ti i žena ti, sinovete ti i ženite na sinovete ti s tebe .“

Otnovo Bog e tozi, kojto dava signala za izlizane ot „ kovčega “, toj, kojto e zatvoril edinstvenata „ vrata “ za negovite obitateli predi potopa.

Bit. 8:17: „ Izvedi säš sebe si vsjako živo säštstvo, koeto e s tebe, ptici i dobitäk, i vsički pälzjašti, koito pälzjat po zemjata; i neka se razprostranjat po zemjata i neka se plodjat i razmnožavat po zemjata .“

Scenata napodobjava tazi ot petija den ot sedmicata na Sätvorenieto, no ne e novo sätvorenje, zaštoto sled Potopa, povtornoto zaselvane na zemjata e faza ot prorokuvanja projekt za pärvite 6000 godini ot istorijata na Zemjata. Bog e zamislil tazi faza da bädje užasna i razubeždavašta. Toj e dal na čovečestvoto smärtonosno dokazatelstvo za posledicite ot božestvenija si säd. Dokazatelstvo, koeto šte bädje pripomneno väv 2 Petrovo 3:5-8: „ Zaštoto ne znajat, če črez slovoto Božie nebesata sa säštstvuvali otdavna i zemjata e bila obrazuvana ot voda i väv voda. Črez tezi nešta togavašnjat svjat, kato se napälni s voda, pogina. No črez säštoto slovo nebeto i zemjata, koito sa sähрани, pazeni za ogän za denja na säda i pogibelta na nečestivite čoveci.“ No, väzljubeni, ne zabravajte edno nešto: za Gospoda edin den e kato hiljada godini, i hiljada godini sa kato edin den . Objavenijat ognen potop šte se izpälni v kraja na sedmoto hiljadoletie po slučaj Strašnja säd, črez otvarjaneto na plamtjaštite izvori na podzemnata magma, kojato šte pokrie cjalata povärhnost na zemjata. Tova „ ogneno ezero “, spomenato v Otkr. 20:14-15, šte pogälne povärhnostta na zemjata zaedno s nejnite nepokorni i neverni žiteli, kakto i delata im, koito te iskaha da privilegiovat, prezirajki projavenata Božija ljubov. I tova sedmo hiljadoletie beše prorokuvano ot sedmija den ot sedmicata, spored opredelenieto „ edin den e kato hiljada godini, a hiljada godini sa kato edin den “.

Bit. 8:18: „ I Noj izleze, toj, sinovete mu, žena mu i ženite na sinovete mu .“

Sled kato životnite si trägna, predstavitelite na novoto čovečestvo säšto napuskat kovčega. Te preotkrivat slänčevata svetlina i neobjatnoto, počti bezgranično prostranstvo, koeto prirodata im predlaga, sled 377 dni i nošti na zatvarjane v tjasno, tämno i zatvoreno prostranstvo.

Bit. 8:19: „ Vsjako životno, vsjako pälzjašto säštstvo, vsjaka ptica i vsičko, koeto se dviži po zemjata, spored vidovete si, izljazoha ot kovčega .“

Otplavaneto na kovčega prorokuva vlizaneto na izbranite v nebesnoto carstvo, no samo onezi, koito sa osädjeni za čisti ot Boga, šte vljazat. Po vremeto na Noj tova vse ošte ne e taka, täj kato čistite i nečistite šte živejat zaedno na edna i säšta zemja, vojuvajki edin sreštu drug do kraja na sveta.

Bit. 8:20: „ Noj postroi oltar na JaHVE; vze ot vsjako čisto životno i ot vsjaka čista ptica i prinese vseizgarjanija na oltara .“

Holokostät e akt, črez kojto izbranijat Noj pokazva svojata blagodarnost käm Boga. Smärtta na nevinna žertva, v tozi slučaj životno, napomnja na Boga Säzdatel za sredstvata, črez koito v Isus

Hristos šte dojde da izkupi dušite na svoje izbranici. Čistite životni sa dostojni da predstavjat žertvata na Hristos, kojto šte vāplāti sāvāršenata čistota v cjalata si duša, tjalo i duh.

Bit. 8:21: „ I Gospod useti blagouhanie i reče Gospod v sārčeto Si: Njama veče da proklinam zemjata zaradi čoveka, zaštoto pomislite na čoveškoto sārce sa zlo ot mladostta mu; nito šte veče porazjavam vsičko živo, kakto napravih .“

Vseizgarjaneto, prineseno ot Noj, e avtentičen akt na vjara i na poslušna vjara. Zaštoto, ako toj prinasja žertva na Boga, tova e v odgovor na žertven obred, kojto toj e zapovjadal, mnogo predi da go nauči na evreite, napusnali Egipet. Izrazāt „ priyatna mirizma “ ne se otnasja do božestvenoto obonjanie, a do Negovija božestven Duh, kojto ocenjava kakto poslušanieto na Negovija veren izbranik, taka i proročeskoto videnie, koeto tozi obred dava na Negovata bādešta sāstradatelna žertva v Isus Hristos.

Do Strašnja sād njama da ima poveče razrušitelan potop. Opitāt toku-što pokaza, če čovekāt e po plāt estestveno i nasledstveno „ nečestiv “, kakto Isus kaza za apostolite si v Matej 7:11: „ Ako vie, bidejki zli , znaete kak da davate dobri darove na decata si, kolko poveče vašijat Otec, Kojto e na nebesata, šte dade dobri nešta na onezi, koito Go iskat .“ Sledovatelno Bog šte trjabva da ukroti tova „ nečestivo “ „životno “, mnenie, spodeljano ot Pavel v 1 Korintjani 2:14, i kato demonstrirat v Isus Hristos silata na ljubovta si kām tjah, njakoi ot tezi, narečeni „ nečestivi “, šte stanat verni i poslušni čoveški izbranici .

Bit. 8:22: „ Dokato e trajna zemjata, seitba i žetva, stud i žega, ljato i zima, den i nošt njama da prestanat .“

Tazi osma glava zavāršva s napomnjane za reduvaneto na absoljutni protivopoložnosti, koito sa upravljavali uslovijata na zemnija život ot pārvija den na sātvorenieto, v kojto črez svoeto ustanovjavane „ nošt i den “ Bog razkri zemnata borba meždu „ tāmminata “ i „ svetlinata “, kojato nakraja šte pobeđi črez Isus Hristos. V tozi stih toj izbrojava tezi krajni reduvanija, koito se dālžat na samija grjah, kato sledstvie ot svobodnija izbor, daden na tezi nebesni i zemni sāzdanija, koito po tozi način sa svobodni da go običat i služat ili da go othvārljat do stepen da go mrazjat. No posledicata ot tazi svoboda šte bāde život za privārženicite na dobroto i smārt i uništoženie za tezi na zloto, kakto toku-što pokaza potopāt.

Vsički citirani temi nosjat duhovno poslanie:

„ Seitbata i žetvata “: vnušavat načaloto na evangelizacijata i kraja na sveta; obrazi, vāzprietu ot Isus Hristos v negovite pritči, po-specialno v Matej 13:37 do 39: „A toj odgovori: Kojto see dobroto seme, e Čoveškijat Sin; nivata e svetāt; dobroto seme sa sinovete na carstvoto; plevelite sa sinovete na lukavija; vragāt, kojto gi e posjal, e djavolāt; žetvata e kraja na sveta ; žetvarite sa angelite .“

„ Stud i žega “: „ Žega “ se spomenava v Otkr. 7:16: „ Njama veče da gladuvat, nito da žaduvat; nito šte gi peče slānce, nito njakakva žega.“ „No naprotiv, „ studāt “ e sāšto sledstvie ot prokljatieto na greha.“

„ Ljato i zima “: tova sa dvata sezona na krajnostite, vseki ot koito e sāšto tolkova neprijaten, kolkoto i drugijat v svoja izlišāk.

„Den i nošt“: Bog gi citira v reda, kojto čovekāt mu dava, zaštoto v Negovija plan, v Hristos, idva vremeto na denja, tova na priziva da vlezem v Negovata blagodat, no sled tova vreme idva vremeto na „noštta, kogato nikoj ne može da raboti“ spored Joan 9:4, toest, da promeni sādбата si, zaštoto tja e okončatelno opredelena za život ili za smärt ot kraja na vremeto na blagodatta.

Bitie 9

Otdeljane ot normata na života

Bit. 9:1: „I Bog blagoslovi Noj i sinovete mu i im kaza: Plodete se i se rozmnožavajte, i napālnete zemjata.“

Tova šte bāde pārvata rolja, kojato Bog šte dade na živite sāšttestva, izbrani i spaseni ot kovčega, postroen ot horata: Noj i trimata mu sina.

Bit. 9:2: „Strah ot vas i trepet ot vas šte ima vārhu vsički zemni zverove, vārhu vsički nebesni ptici, vārhu vsičko, koeto se dviži po zemjata, i vārhu vsički morski ribi; te sa predadeni v rākata vi.“

Životinskijat svjat dālži oceljavaneto si na čoveka, poradi koeto, dori poveče otkolkoto predi potopa, čovekāt šte može da dominira nad životnite. Osven kogato životno zagubi kontrol poradi strah ili razdražnenie, kato obšto pravilo vsički životni se strahuvat ot čoveka i se opitvat da izbjagat, kogato go sreštnat.

Bit. 9:3: „Vsako živo sāšttestvo, koeto se dviži, šte vi bāde za hrana ; kaktο zelenata treva, dadoh vi vsičko tova.“

Tazi promjana v dietata ima njakolko opravdanija. Bez da pridavam tvārde goljamo značenje na predstavenija red, pārho, citiram neposredstvenata lipsa na rastitelna hrana, izčerpana po vreme na potopa, i zemjata, pokrita sās soleni vodi, kojato stava častično sterilna, samo postepenno šte vāzvārne pālnata si plodorodie i produktivnost. Osven tova, ustanovjavaneto na evrejskite žertveni obredi šte iziskva, s vremeto, konsumacijata na plātta na žertvata, požertvana v proročesko videnie za Svetata večerja, kādeto hljabāt šte se jade kato simvol na tjaloto na Isus Hristos, a sokāt ot grozdeto, izpito kato simvol na negovata krāv. Treta pričina, po-malko očevidna, no ne po-malko vjarna, e, če Bog iska da sākrtati prodālžitelnostta na života na čoveka; i konsumacijata na plātta, kojato pokvarjava i vnasja v čoveškoto tjalo elementi, razrušitelni za života, šte bāde osnovata na uspeha na negovoto želanie i negovoto rešenje. Samo opitāt s vegetarianskata ili veganskata dieta nosi lično potvrždenie za tova. Za da podsilim тази misāl, obārnete vnanie, če Bog ne zabranjava na čoveka da konsumira nečisti životni, vāpreki če te sa vredni za zdraveto mu.

Bit. 9:4: „Samo meso s dušata mu, s krāvta mu, da ne jadete.“

Tazi zabrana šte ostane validna i v starija zavet spored Lev. 17:10-11: „ Ako njakoj ot doma Izrailev ili ot čuždencite, koito živejat meždu tjah, jade kakvato i da e kräv , šte nasočä liceto Si protiv onzi, kojto jade kräv, i šte go iztrebja izsred naroda mu . “ I v novija, spored Dejanija 15:19-21: „ Zatova mislja da ne bezpokoim ezičnicite, koito se obráštat käm Boga, a da im pišem da se väzdäržat ot oskvernjavane na idoli, ot bludstvo, ot udaveno i ot kräv . Zaštoto ot drevni vremena Moisej e imäl väv vseki grad takiva, koito go propovjadvat, poneže se čete v sinagogite vsjaka säbota .“

Bog nariča „ duša “ cjaloto säzdanie, sästaveno ot tjalo ot plät i duh, izcjalo zavisim ot plätta. V tazi plät dvigatelnijat organ e mozäkät, zahranvan ot samata kräv, kojato se prečistva s vsjako vdišvane ot kisloroda, poeman ot belite drobove. V životu sästojanie mozäkät säzdava električeskite signali, koito generirat misäl i pamet, i upravljava funkcioniraneto na vsički ostanali plätski organi, koito izgraždat fizičeskoto tjalo. Roljata na „krävta“, kojato osven tova e unikalna za vsjaka živa duša črez genoma, ne trjabva da se konsumira po zdravoslovni pričini, zaštoto tja nosi otpadäcitate i nečistotiite, säzdadeni v cjaloto tjalo, i po duhovna pričina. Bog e zapazil za sebe si po absolutno izključitelan način, za svoeto religiozno učenie, principa za piene na krävta na Hristos, no samo v simvoliziranata forma na grozdov sok. Ako životät e v krävta, tozi, kojto pie krävta na Hristos, se väzstanovjava v Negovata svjata i säväřšena priroda, spored istinskija princip, če tjaloto e napraveno ot tova, s koeto se hrani.

Bit. 9:5: „ Da vi bäde izvestno säšto, če krävta na dušite vi šte iziskam ot räkata na vsjako životno; i života na čoveka šte iziskam ot räkata na čoveka, dori na brat mu .“

Životät e naj-važnoto nešto za Boga Säzdatel, kojto go e säzdal. Trjabva da Go slušame, za da osäznaem väzmuštenieto, koeto prestäplenieto predstavljava sreštu Nego, istinskija sobstvenik na otnetija život. Kato takäv, samo Toj može da uzakoni zapovedta za otnemane na život. V predišnija stih Bog upälnošti čoveka da otnema životinski život za hrana, no tuk stava väpros za prestäplenie, za ubijstvo, koeto okončatelno slaga kraj na čoveškija život. Tozi otnet život veče njama da ima väzmožnost da se doblži do Boga, nito da svidetelstva za promjana v povedenieto si, ako dotogava ne e otgovarjal na Negovija standart za spasenie. Tuk Bog polaga osnovite na zakona za otmäštenieto „oko za oko, zäb za zäb, život za život“. Životnoto šte plati za ubijstvoto na čovek säš sobstvenata si smärt, a čovek ot tipa na Kain šte bäde ubit, ako ubie sobstvenija si kräven „ brat “ ot tipa na Avel.

Bit. 9:6: „ Kojto prolee čoveška kräv, s čoveška kräv šte se prolee i negovata kräv; zaštoto Bog säzdade čoveka po Svoj obraz .“

Bog ne se stremi da uveliči broja na smärtnite slučai, zaštoto, naprotiv, kato razrešava ubijstvoto na ubiec, razčita na väzpirašt efekt i na tova, če poradi poetija risk, naj-goljam broj čoveški säšťestva šte se naučat da kontrolirat agresijata si, za da ne se prevärnat i te v ubijci, dostoen za smärt.

Samo onezi, koito sa vdähnoveni ot istinska i avtentična vjara, mogat da osäznajat kakvo označava da bädeš „ Bog, säzdal čovek po svoj obraz “. Osobeno kogato čovečestvoto stane čudovištno i otvratitelno, kakto e dnes v zapadnija svjat i navsjakäde po zemjata, säblazneno ot naučnoto poznanie.

Bit. 9:7: „ A vie, plodete se i se rozmnožavajte, razprostirajte se po zemjata i se umnožavajte v neja .“

Bog naistina iska tova umnoženie i s osnovanie, brojat na izbranite e tolkova maläk, dori v sravnenie s prizvanite, koito padat po päťja, če kolkoto po-goljam e brojat na Negovite säzdanija , tolkova poveče

Toj šte može da nameri i izbere svoje izbranici sred tjah; zaštoto spored točnostta, otbeljazana v Dan. 7:9, sätnošeniето e edin milion izbrani na deset miliarda prizvani, ili 1 na 10 000.

Bit. 9:8: „ I Bog pak govori na Noj i na sinovete mu s nego, kazvajki :

Bog se obräšta käm četirimata mäže, zaštoto kato dava vlast na mäžkija predstavitel na čoveškija vid, te šte bädat däržani otgovorni za tova, koeto sa pozvolili da bäde izväršeno ot ženite i decata, koito sa postaveni pod tjahna vlast. Vlastta e beleg na doverie, predlagano ot Bog na mäžete, no to gi pravi izcjalo otgovorni pred Negovoto lice i Negovija säd.

Bit. 9:9: „ Eto, Az sključvam zaveta Si s tebe i s potomstvoto ti sled tebe. “

Važno e za nas dnes da osäznaem, če nie sme tova „ seme “, s koeto Bog e ustanovil svoja „ zavet “. Sävmennijät život i negovite säblaznitelni izobretenija ne promenjat čoveškija ni proizhod. Nie sme naslednici na novoto načalo, koeto Bog e dal na čovečestvoto sled užasnija potop. Zavetät, ustanoven s Noj i trimata mu sina, e konkreten. Toj angažira Bog da ne uništožava poveče cjaloto čovečestvo s vodite na potopa. Sled nego šte dojde zavetät, kojto Bog šte ustanovi s Avraam, kojto šte bäde izpälnen v dvata si posledovatelni aspekta, säšredotočeni, bukvalno väv vremeto i duhovno, värhü izkupitelnoto služenie na Isus Hristos. Tozi zavet šte bäde fundamentalno individualen, podobno na statusa na spaseniето, kojto e založen na karta. Prez 16-te veka, koito šte predšestvat pärvoto mu idvane, Bog šte razkrie svoja plan za spasenie črez religioznite obredi, naredeni na evrejskija narod. Sled tova, sled izpälneniето v Isus Hristos na tozi plan, razkrit v cjalata mu svetlina, v prodälženie na okolo 16 veka nevernostta šte posledva vernostta i v prodälženie na 1260 godini naj-tämната tämnina šte caruva pod egidata na rimskija papizäm. Ot 1170 g., kogato Pitär Uoldo uspjava da praktikuva ot novo čistata i vjarna hristijanska vjara, vključitelno spazvaneto na istinskata säbota, po-slabo prosveteni izbranici sa sled nego izbrani v deloto na Reformacijata, započnato, no nezaväršeno. Šäšto taka, edva ot 1843 g., črez dvojno izpitanie na vjarata, Bog uspjava da nameri verni izbranici sred pionerite na adventizma. No vse ošte e tvärde rano za tjah da razberat napälno tajnite, razkriti na Negovite proročestva. Znakät na zaveta s Boga e vinagi prinosät i priemaneto na Negovata svetlina, eto zašto deloto, koeto piša v Negovo ime, za da prosvetlja Negovite izbranici, predstavljava, pod zaglavieto „ svidetelstvo za Isus “, poslednata mu forma, znakät, če Negovijät zavet e naistina realen i potvärden.

Bit. 9:10: „ s vsjako živo säšttestvo, koeto e s vas, ptici i dobitäk, i vsički zemni zverove, bilo s vsički, koito sa izlezli ot kovčega, ili s vsički zemni zverove .“

Zavetät, predstaven ot Boga, se otnasja i do životnite, toest do vsičko, koeto živee i šte se razmnožava na zemjata.

Bit. 9:11: „ Šte ustanovja zaveta Si s vas; nikoja tvar njama veče da bäde iztrebena ot vodite na potopa, nito šte ima veče potop, kojto da opustoši zemjata .“

Urokät ot potopa trjabva da ostane unikalen. Bog sega šte se vpusne v blizäk boj, zaštoto celta mu e da zavladee särcata na svoje izbranici.

Bit. 9:12: „ I Bog kaza: Tova e znakät na zaveta, kojto ustanovjavam meždu Mene i vas, i vsjako živo säšttestvo, koeto e s vas, do večni vekove: “

Tozi znak, kojto Bog dava, se otnasja do vsički živi sáštestva, čisti i nečisti. Toj vse ošte ne e znakãt za prinadležnost kãm Negovata ličnost, kakãvto šte bãde sedmijat den, sãbotata. Tozi znak napomnja na živite sáštestva za obeštanieto, koeto Toj e poel nikoga poveče da ne gi uništožava s vodite na potopa; tova e negovijat predel.

Bit. 9:13: „ Postavij dãgata Si v oblaka i tja šte bãde znak na zavet meždu Men i zemjata .“

Naukata šte objasni fizičeskata pričina za sáštestvovaneto na dãgata. Tja e razlagane na svetlinija spektãr na slãnčevata svetlina, kojato se namira vãrhu tãnki sloeve voda ili visoka vlažnost. Vseki e zabeljazal, če dãgata se pojavjava, kogato vali i slãnceto razprostranjava svoite lãči svetlina. Vãpreki tova, dãždãt napomnja za potopa, a slãnčevata svetlina izobrazjava osezaemata, blagotvorna i uspokojavašta svetlina na Bog.

Bit. 9:14: „ I kogato sãbera oblaci nad zemjata, šte se javi dãgata v oblaka .“

Sledovatelno oblacite sa bili izmisleni ot Bog, za da sãzdavat dãžd samo sled potopa i ednovremenno s principa na dãgata. V našata otvratitelna epoha obače, nečestivi mãže i ženi sa izopačili i oskvernili temata za dãgata, kato sa vzeli tozi simvol na božestvenija sãjuz, za da go prevãrnat v akronim i emblema na sãbiraneto na seksualni perverznicu. Bog trjabva da nameri v tova osnovatelna pričina da udari tova otvratitelno i neuvažitelno čovečestvo kãm nego i čoveškija vid. Poslednite znaci na gneva mu skoro šte se pojavjat, izgarjašti kato ogãn i razrušitelni kato smãrt.

Bit. 9:15: „ I šte si spomnja zaveta Si, kojto e meždu Men i vas, i vsjako živo sáštestvo ot vsjaka plãt; i vodite njama veče da bãdat potop, za da pogubjat vsjaka plãt .“

Četejki tezi dumi na blagovolenie ot ustata na Bog, az izmervam paradoksa, kato si mislja za zabeleškite, koito Toj mãže da napravi dnes zaradi čoveškata pokvara, kojato se vrãšta na nivoto na predpotopnita hora.

Bog šte spazi dumata si, njama da ima poveče potop ot voda, no za vsički buntovnici e zapazen potop ot ogãn za denja na poslednija sãd; za koeto apostol Petãr ni napomni vãv 2 Petrovo 3:7. No predi tozi posleden sãd i predi zavrãštaneto na Hristos, jadrenijat ogãn na Tretata svetovna vojna ili „šestata trãba “ ot Otkrovenie 9:13 do 21 šte dojde pod formata na množestvo i zlovešti smãrtonosni „gãbi“, za da pomete ubežištata na bezzakonieto, v koito sa se prevãrnali golemite gradove, stolici ili ne, na planetata Zemja.

Bit. 9:16: „ Dãgata šte bãde v oblaka i šte ja pogledna, za da si spomnja večnija zavet meždu Boga i vsjako živo sáštestvo ot vsjaka plãt, koeto e na zemjata .“

Tova vreme e daleč ot nas i bi moglo da ostavi na novite predstaviteli na čovečestvoto goljamata nadežda da izbegnat greškite, izvãršeni ot dopotopnita hora. No dnes nadeždata veče ne e pozvolena, zaštoto plodovete na dopotopnita hora se pojavjavat navsjakãde sred nas.

Bit. 9:17: „ I Bog kaza na Noj: Tova e belegãt na zaveta, kojto postavij meždu Mene i vsjaka tvar, kojato e na zemjata .“

Bog podčertava haraktera na tozi zavet, kojto e ustanoven s „vsjaka plãt“. Tova e zavet, kojto vinagi šte zasjaga čovečestvoto v kolektiven smisãl.

Bit. 9:18: „ Sinovete na Noj, koito izljazoha ot kovčega, bjaha Sim, Ham i Jafet. Ham beše bašta na Hanaan .“

Dava ni se pojasnenie: „ Ham beše baštata na Hanaan “. Ne zabravajte, če Noj i sinovete mu sa giganti, zapazili razmera na dopotopnite. Po tozi način gigantite šte prodälžat da se množat, osobeno v zemjata „Hanaan“, kädeto evreite, napusnali Egipet, šte gi odkrijat, za tjahno neštastie, täj kato strahät, pričinen ot razmera im, šte gi osädi da se skitat 40 godini v pustinjata i da umrat tam.

Bit. 9:19: „ Tova sa trimata Noevi sinove i ot tjahnoto potomstvo se naseli cjalata zemja .“

Obärnete vnimanie, če pärvonačalno dopotopnite hora sa imali za svoj proizhod edin čovek: Adam. Novijat život sled potopa e izgraden värfu trima duši - Sem, Ham i Jafet. Sledovatelno narodite ot tehните potomci šte bädat razdeleni i razdeleni . Vsjako novo raždane šte bäde svärzano säš svoja patriarh - Sem, Ham ili Jafet. Duhät na razdelenie šte razčita na tezi različni proizhodi, za da protivopostavi pomeždu si mäžete, privärzani käm svoite rodovi tradicii.

Bit. 9:20: „ I Noj započna da obrabotva zemjata i nasadi lozja .“

Tazi dejnost, kojato v kraja na kraišтата e normalna, väpreki tova šte ima seriozni posledici. Zaštoto v kraja na otgleždaneto si Noj säbira grozdeto i sled kato izcedenijat sok se okisljava, toj pie alkohol.

Bit. 9:21: „ I toj pi ot vinoto, opija se i se ogoli vsred šatrata si. “

Gubejki kontrol nad dejstvijata si, Noa vjarva, če e sam, razkriva se i se säbliča napälno gol.

Bit. 9:22: „Ham, baštata na Hanaan, vidja golotata na bašta si i kaza na dvamata si bratja otvä. “

Po onova vreme čoveškijat um vse ošte beše mnogo čuvstvitelen käm тази golota, odkrita ot grešnjia Adam. I Ham, razveselen i säš sigurnost malko podigravatelen, imaše lošata ideja da razkaže za zritelnoto si preživjavane na dvamata si bratja.

Bit. 9:23: „ Togava Sem i Jafet vzeha kožuha, složiha go na ramenete si i se obärnaha nazad, ta pokriha golotata na bašta si; no poneže licata im bjaha obärnati nastrani, ne vidjaha golotata na bašta si .“

S vsički neobhodimi predpazni merki dvamata bratja pokrivat goloto tjalo na bašta si.

Bit. 9:24: „ I Noj se säbudi ot vinoto si i ču kakvo mu beše storil po-malkijat mu sin .“

I taka, dvamata bratja trjabvalo da mu kažat. I tova donosničestvo štjalo da razvälnuva Noj, kojto čuvstval, če čestta mu na bašta e bila podkopana. Toj ne bil pil alkohol umišleno, a bil stanal žertva na estestvena reakcija na grozdov sok, kojto s vremeto se okisljava i čijato zahar se prevräšta v alkohol.

Bit. 9:25: „ I kaza: Proklet da e Hanaan! Sluga na slugite šte bäde toj na bratjata si. “

Vsäštnost, tova preživjavane služi samo kato pretekst za Boga Säzdatel da prorokuva za potomcite na sinovete na Noj. Zaštoto samijat Hanaan njamaše ništo obšto s dejstvijata na bašta si Ham; sledovatelno toj beše nevinen po vinata si. I Noj go prokle, toj, kojto ne beše napravil ništo.

Ustanovenata situacija započva da ni razkriva princip na Božija säd, kojto se pojavjava väv vtorata ot desette mu zapovedi, koito mogat da se pročetat v Izhod 20:5: „ Ne im se klanjaj, nito im služi;

zaštoto Az, Jahve, tvojat Bog, sâm Bog revniv, Kojto nakazvam bezzakonieto na baštite vâruhû čadata do tretoto i četvârtoto pokolenie na onija, koito Me mrazjat .“ V tazi očevidna nespravedlivost se kriecjalata Božija mâdrost. Zaštoto, pomislete, vrâzkata meždu sin i bašta e estestvena i sinât vinagi šte zastane na stranata na bašta si, kogato e napadnat; s redki izključenija. Ako Bog udari baštata, sinât šte go namrazi i šte zaštiti bašta si. Kato proklina sina, Hanaan, Noj nakazva Ham, baštata, zagrižen za uspeha na potomstvoto si. A Hanaan, ot svoja strana, šte ponese posledstvijata ot tova, če e sin na Ham. Zatova toj šte izpitva trajno negoduvanie sreštu Noj i dvamata sina, koito toj blagoslavja: Sem i Jafet. Veče znaem, če potomcite na Hanaan šte bâdat uništoženi ot Bog, za da predloži na Izrael, negovija narod, osvoboden ot egipetsko robstvo (drug sin na Ham: Micraim), negovata nacionalna teritorija.

Bit. 9:26: „ I toj kaza: Blagosloven da bâde Gospod, Bog na Sim, i neka Hanaan im bâde sluga! “

Noj prorokuval za sinovete si plana, kojto Bog imal za vseki ot tjah. Taka potomcite na Hanaan štjaha da bâdat porobeni ot potomcite na Sim. Ham štjal da se razširi na jug i da naseli afrikanskija kontinent čak do zemjata na dnešen Izrael. Sem štjal da se razširi na iztok i jugoiztok, naseljavajki dnešnite arabski mjusjulmanski strani. Ot Haldeja, dnešen Irak, proizhožda Avraam, čist semit. Istorijata potvârždava, če Afrika na Hanaan naistina e bila porobena ot arabite, potomci na Sim.

Bit. 9:27: „ Bog da razširi vladenieto na Jafet i da go zaseli v šatrite na Sim, a Hanaan da im bâde sluga! “

Jafet šte se razširi na sever, na iztok i na zapad. Dâlgo vreme severât šte dominira nad juga. Hristijaniziranite severni strani šte preživejat tehničesko i naučno razvitie, koeto šte im pozvoli da eksploatirat južnite arabski strani i da porobjat narodite na Afrika, potomci na Hanaan.

Bit. 9:28: „ I Noj živja sled potopa trista i petdeset godini .“

V prodâlženie na 350 godini Noj e bil v sâstojanie da svidetelstva za potopa na svoite sâvremennici i da gi predupreždava za greškite na dopotopnite hora.

Bit. 9:29: „ I vsičkite dni na Noj stanaha devetstotin i petdeset godini; i umrja .“

Prez 1656 g., godinata na potopa sled Adam, Noj e na 600 godini, taka če umira prez 2006 g. sled greha na Adam, na 950 godini. Spored Bitie 10:25, pri raždaneto na „ Felek “ prez 1757 g., „ zemjata e bila razdelena “ ot Boga poradi preživjanoto ot buntovniija bunt na car Nimrod i negovata Vavilonska kula. Razdeljaneto, ili otdeljaneto, e sledstvie ot različnite ezici, koito Bog e dal na narodite, za da se razdeljat i da ne obrazuvat veče edinen blok pred Negovoto lice i Negovata volja. Sledovatelno Noj e preživjal sâbitieto i po tova vreme e bil na 757 godini.

Po vremeto na smârtta na Noj, Avram veče e bil roden (prez 1948 g. ili 2052 godini predi smârtta na Isus Hristos, kojato e bila prez 30 g. sl. Hr. v našija običaen falšiv kalendar), no e bil v Ur, v Haldeja, daleč ot Noj, kojto e živjal na sever blizo do planinata Ararat.

Roden prez 1948 g., kogato bašta mu Tara e na 70 godini, Avram napuska Haran, za da izpâlni Božijata zapoved, na 75-godišna vâzrast prez 2023 g., 17 godini sled smârtta na Noj prez 2006 g. Po tozi naçin duhovnoto predavane na sâjuza e osigureno i osâšttestveno.

Prez 2048 g., na 100-godišna vâzrast, Avram stava bašta na Isaak. Toj umira na 175-godišna vâzrast prez 2123 g.

Na 60-godišna vâzrast, prez 2108 g., Isaak stava bašta na bliznacite Isav i Jakov, spored Bitie 25:26.

Bitie 10

Razdeljaneto na narodite

Tazi glava ni zapoznava s potomcitate na trimata sinove na Noj. Tova otkrovenie šte bade polezno, zaštoto v svoje proročestva Bog vinagi se pozovava na originalnite imena na sâotvetnite teritorii. Njakoi ot tezi imena lesno se identificirat sâs sâvremennite imena, zaštoto sa zapazili osnovnite koreni, naprimer: „ Madaj “ za Mida, „ Tuval “ za Tobolsk, „ Mešeh “ za Moskva.

Bit. 10:1: „ Tova e rodosloviето na Noevite sinove: Sim, Ham i Jafet. I im se rodiha sinove sled potopa. “

Sinovete na Jafet

Bit. 10:2: „ Sinovete na Jafet bjaha: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tuval, Mošeh i Tiras .“

„ Madaj “ e Midija; „ Javan “ e Gârcija; „ Tuval “ e Tobolsk; „ Mešeh “ e Moskva.

Bitie 10:3: „ Sinovete na Gomer: Aškenaz, Rifat i Togarma. “

Bitie 10:4: „ Sinovete na Javan: Eliša, Tarsis, Kitim i Dodanim. “

„ Tarsis “ označava Tars; „ Kitim “ označava Kipâr.

Bit. 10:5: „ Ot tezi bjaha naseleni ostrovite na narodite , spored zemite im, spored ezicite im , spored plemenata im, spored narodite im. “

Izrazât „ ostrovite na narodite “ se otnasja do zapadnite nacie na dnešna Evropa i tehните po-golemi razširenija, kato Severna i Južna Amerika i Avstralija.

Preciznostta „ spored ezika na vseki “ šte nameri svoeto objasnenie v preživjavaneto na Vavilonskata kula, razkrito v Bitie 11.

Sinovete na Ham

Bit. 10:6: „ Sinovete na Ham bjaha: Hus, Micraim, Fut i Hanaan. “

Kuš označava Etiopija; „ Misraim “ označava Egipt; „ Put “ označava Libija; a „ Haan “ označava dnešen Izrael ili drevna Palestina.

Bit. 10:7: „ Sinovete na Huš: Ševa, Havila, Savta, Raama i Savteha. Sinovete na Raama: Ševa i Dedan. “

Bit. 10:8: „ A Huš rodi Nimrod; toj započna da bāde silen na zemjata. “

Tozi car „ Nimrod “ šte bāde stroiteljat na „ Vavilonskata kula “, pričina za razdeljaneto na ezicite ot Boga, koeto razdelja i izolira horata na narodi i nacii spored Bitie 11.

Bit. 10:9: „ Toj beše mogāšt lovec pred Jahve; zatova se kazva: Kato Nimrod, mogāšt lovec pred Jahve. “

Bit. 10:10: „ Toj caruvaše v načaloto nad Vavilon, Ereh, Akad i Halne, v zemjata Senaar. “

„ Vavilon “ se otnasja do dreven Vavilon; „ Akad “ se otnasja do drevna Akadija i dnešnja grad Bagdad; „ Skinear “ se otnasja do Irak.

Bit. 10:11: „ Ot тази zemja proizleze Ašur; toj postroi Ninevija, Roovot-Hir, Kalah. “

„ Asur “ se otnasja do Asirija. „ Ninevija “ se prevārna v dnešnja Mosul.

Bit. 10:12: „ i Resen meždu Ninevija i Kalah; toj e golemijat grad. “

Tezi tri grada sa bili razpoloženi v dnešen Irak na sever i po porečieto na reka Tigār.

Bitie 10:13: „ I Micraim rodi Ludim, Anamim, Lehavim, Naftuhim, ”

Bit. 10:14: „ patrusimite, kasluhimite, ot koito proizljazoha filistimcite, i kaftorimite. “

„ Filistimcite “ se otnasjat do nastojaštite palestinci, koito vse ošte sa vāv vojna s Izrael, kakto i v starija sājuz. Te sa sinovete na Egipt, drug istoričeski vrag na Izrael do 1979 g., kogato Egiptet sključva sājuz s Izrael.

Bit. 10:15: „ Hanaan rodi Sidon, pārvorodnija si sin, i Het; “

Bit. 10:16: „ i evusejcite, amorejcite, gergesejcite “ ,

„ Jevus “ se otnasja do Jerusalim; „ amorejcite “ sa pārvite žiteli na teritorijata, dadena ot Bog na Izrael. Vāpreki če sa ostanali v ramkite na gigantskata norma, Bog gi e ubil i gi e uništōžil s otrovni stāršeli pred naroda si, za da osvobodi mjastoto.

Bit. 10:17: „ evejcite, arkitite, sinejcite “

„ Grjah “ označava Kitaj.

Bit. 10:18: „ Arvadejcite, cemarejcite, amatejcite. Sled tova semejstvata na hanaancite se razprāsnaha. “

Bit. 10:19: „ Granicata na hanaancite beše ot Sidon, kām Gerar, čak do Gaza, i kām Sodom, Gomor, Adma i Cevoim, čak do Laša. “

Tezi drevni imena očertavaj granice na zemjata na Izrael ot zapadnata strana na sever, kădeto e Sidon, na jug, kădeto vse ošte se namira dnešna Gaza, i ot iztočnata strana na jug, spored mestopoloženieto na Sodom i Gomor na mjestoto na „Mărtvo more“, na sever, kădeto se namira Zevoim.

Bit. 10:20: „ Tova sa Hamovite sinove spored rodovete im, spored ezicite im, v stranite im, v narodite im. “

Sinovete na Sim

Bit. 10:21: „ I na Sim, baštata na vsičkite sinove na Ever i brat na părvorodnija Jafet, se rodiha sinove. “

Bit. 10:22: „ Sinovete na Sim bjaha: Elam, Asur, Arfaksad, Lud i Aram. “

„ Elam “ se otnasja do drevnite persijski narodi ot dnešen Iran, kakto i do arijcite ot Severna Indija; „ Ašur “ se otnasja do drevnata Asirija ot dnešen Irak; „ Lud “ se otnasja može bi do Lod v Izrael; „ Aram “ se otnasja do aramejcite ot Sirija.

Bit. 10:23: „ Sinove na Aram: Uc, Hul, Geter i Maš. “

Bit. 10:24: „ Arfaksad rodi Šelah; a Šelah rodi Hever. “

Bit. 10:25: „ I na Ever se rodiha dvama sina; imeto na edinija beše Falek, zaštoto v negovite dni zemjata se razdeli ; a imeto na brat mu beše Ioktan. “

V tozi stih otkrivame točnostta: „ zaštoto v negovite dni zemjata beše razdelena “. Na nego dălžim văzmožnostta da datirame, prez 1757 g. ot greha na Adam, razdeljaneto na ezicite, proiztičašto ot opita za buntovničesko obedinenie črez izdigajeto na Vavilonskata kula. Sledovatelno tova e vremeto na caruvaneto na car Nimrod.

Bitie 10:26: „ Joktan rodi Almodad, Šelef, Hazarmavet, Jerah, “

Bitie 10:27: „ Adoram, Uzal, Dikla, “

Bitie 10:28: „ Oval, Avimail, Ševa, “

Bit. 10:29: „ Ofir, Havila i Jovav. Vsički te bjaha sinove na Joktan. “

Bit. 10:30: „ Te živeeha ot Meša kăm Sefar, do hălmistata strana na iztok. “

Bit. 10:31: „ Tova sa sinovete na Sim spored rodovete im, spored ezicite im, v stranite im, v narodite im. “

Bit. 10:32: „ Tova sa rodovete na Noevite sinove, spored rodovete im, spored narodite im. I ot tjah proizljazoha narodite, koito se razprăsnaha po zemjata sled potopa . “

Bitie 11

Razdeljane po ezici

Bit. 11:1: „ I cjalata zemja imaše edin ezik i edna reč . “

Tuk Bog pripomnja logičnoto sledstvie ot fakta, če cjaloto čovečestvo proizliza ot edna-edinstvena dvojka: Adam i Eva. Sledovatelno govorimijat ezik e bil predaden na vsički potomci.

Bit . 11:2: „ I kato pätuvaha ot iztok, nameriha ravnina v zemjata Senaar i se zaselih tam . “

Na „iztok“ ot zemjata „Šinar“ v dnešen Irak se e namiral dnešen Iran. Napuskajki po-visokite mesta, horata se sãbrali v ravnina, dobre napojavana ot dвете golemi reki, „Efrat i Tigãr“ (na evrejski: Frat i Hidekel) i plodorodna. Po negovo vreme Lot, plemennikãt na Avraam, sãšto štjal da izbere tova mjasto za zaselvane, kogato se razdelil s čião si. Goljamata ravnina štjala da blagoprijatstva postrojavaneto na velik grad „ Vavilon “, kojto štjal da ostane izvesten do kraja na sveta.

Bit. 11:3: „ I te si kazaha edin na drug: Elate, neka napravim tuhli i da gi izgorim v ogãnja. A te imaha tuhli vmesto kamãk i asfalt vmesto horosan . “

Sãbranite mãže veãe ne živeeli v palatki; te odkrili proizvodstvoto na peãeni tuhli, koeto im pozvolilo da strojat postojanni žilišta. Tova odkritie bilo proizvodãt na vsički gradove. Po vreme na robstvoto im v Egipet, proizvodstvoto na tezi tuhli, za da postrojat Ramzes za faraona, štjalo da bãde priãina za stradanijata na evreite. Razlikata bila, če tehните tuhli ne se pekli na ogãn, a se pravili ot prãst i slama i se sušili na paleštoto egipetsko slãnce.

Bit. 11:4: „ I te kazaha: Idete, neka si postroim grad i kula, ãijto vrãh šte stiga do nebeto , i neka si napravim ime, za da ne se razprãsnem po liceto na cjalata zemja . “

Sinovete na Noj i negovite potomci sa živel razprãsnati po zemjata, nomadi, i vinagi v šatri, prigodeni za tehните dviženija. V tova otkrovenie Bog se fokusira vãrhu momenta, kogato za pãrvi pãt v ãoveškata istorija horata rešavat da se zaseljat na edno mjasto i v postojanni žilišta, kato po tozi naãin sãstavljavat pãrvite zasednali hora. I tova pãrvo sãbirane gi nakaralo da se obedinjat v opit da izbjagat ot razdelenieto , koeto e porodilo sporove, bitki i smãrt. Te nauãili ot Noj zloto i nasilieto na dopotopniete hora; do stepen, če Bog trjabvalo da gi uništoži. I za da kontrolirat po-dobre riska ot povtarjane na sãštite greški, te vjarvat, če kato se sãberat plãtno na edno mjasto, šte uspejat da izbegnat tova nasilie. Pogovorkata glasi: edinstvoto e sila. Ot vremeto na Vavilon vsički veliki vlastelini i veliki gospodstva sa osnovavali silata si na edinstvoto i sãbiraneto. V predišnata glava se spomenava car Nimrod, kojto oãevidno e bil pãrvijat obedinjavašt vodaã na ãovečestvoto po svoeto vreme, imenno kato e postroil Vavilon i negovata kula.

Tekstãt utoãnjava: „ kula, ãijto vrãh dokosva nebeto “. Tazi ideja za „dokosvane na nebeto“ pokazva namerenieto da se prisãedinim kãm Bog na nebeto, za da mu pokažem, če horata mogat bez nego i

če imat idej kak sami da izbegnat i rešat problemite si. Tova ne e nito poveče, nito po-malko ot predizvikatelstvo kãm Boga-sãzdatel.

Bit. 11:5: „ Gospod sleze da vidi grada i kulata, koito čoveškite sinove stroeha . “

Tova e samo edin obraz, kojto ni razkriva, če Bog znae plana za čovečestvo, otnovo oživeno ot buntovni misli.

Bit . 11:6: „ I Gospod kaza: Eto, narodãt e edin i vsički imat edin ezik; i eto kakvo sa započnali da pravjat; sega ništo njama da im bãde otneto ot vsičko, koeto sa namislili . “

Situacijata po vremeto na Vavilon e obekt na zavist ot sãvremennite universalisti, koito mečtajat za tozi ideal: da se obrazuva edinen narod i da se govori edinen ezik. A našite universalisti, podobno na tezi, koito Nimrod e sãbral, ne se interesuvat kakvo misli Bog po tozi vãpros. I vse pak, 1747 godini sled greha na Adam, Bog e govoril i e izrazil mnenieto si. Kakto pokazvat dumite mu, idejata za čoveškija proekt ne mu e ugodna i go razstrojva. Njama obače i duma za povtornoto im uništoženie. No neka otbeležim, če Bog ne osporva efektivnostta na podhoda na buntovnoto čovečestvo. Toj ima samo edin nedostatak i toj e za Nego: kolkoto poveče se sãbirat, tolkova poveče Go othvãrljat, veče ne Mu služat ili, ošte po-lošo, služat na falšivi božestva pred Negovoto lice.

Bit. 11:7: „ Elate sega, neka slezem i da obãrkame ezika im, za da ne razbirat edin drugija ezik . “

Bog ima svoeto rešenje: „ Neka obãrkame ezika im, taka če da ne razbirat veče ezika si edin na drug .“ Tova dejstvie ima za cel da predizvika božestveno čudo. V edin mig horata govorjat na različni ezici i, veče ne se razbirajki, sa prinudeni da se distanciraj edin ot drug. Edinstvoto, koeto sa tãrsili, e narušeno . Razdeljaneto na horata, temata na tova izsledvane, vse ošte e nalice, dobre postignato.

Bit. 11:8: „ I Gospod gi razprãsna ottam po liceto na cjalata zemja; i te prestanaha da gradjat grada . “

Tezi, koito govorjat edin i sãšt ezik, se sãbirat i se distanciraj ot drugite. Sledovatelno, sled tozi opit s „ ezici “, horata šte se zaseljat na različni mesta, kãdeto šte osnovavat gradove ot kamãk i tuhli. Šte se formiraj nacii i za da nakaže tehните greški, Bog šte može da gi nastroi edna sreštu druga. Opitãt na „ Vavilon “ da ustanovi vseobšt mir se provali.

Bit. 11:9: „ Zatova se nareče Vavilon, zaštoto tam GOSPOD razbãrka ezika na cjalata zemja i ottam GOSPOD gi razprãsna po liceto na cjalata zemja . “

Imeto „Vavilon“, koeto označava „obãrkvane“, si struva da se znae, zaštoto svidetelstva na horata kak Bog e reagiral na opita im za vseobšto obedinenie: „ obãrkvane na ezici “. Urokãt e imal za cel da predupredi čovečestvoto do kraja na sveta, tãj kato Bog e iskal da razkrie tova preživjavane v svidetelstvoto si, prodiktovano na Moisej, kojto po tozi naçin e napisal pãrvite knigi na svojata Sveta Biblija, koito vse ošte četem dnes. Taka Bog ne e trjabvalo da izpolzva nasilie sreštu buntovnicite ot onova vreme. No njama da e sãštoto v kraja na sveta, kogato, vãzproizveždajki tova vseobšto sãbirane, osãdeno ot Boga, poslednite oceleli buntovnici sled Tretata svetovna vojna šte bãdat uništoženi ot slavnoto zavrãštane na Isus Hristos. Sled tova te šte trjabva da se spravjat s „gneva Mu“, kato osven tova sa vzeli rešenje da ubijat poslednite Mu izbranici, zaštoto te šte sa ostanali verni na Negovata sãbota, osvetena ot sãtvorenieto na sveta. Urokãt, daden ot Boga, nikoga ne e bil

spazvan ot čovečestvoto i postojanno navsjakāde po zemjata sa se obrazovali golemi gradove, dokato Bog ne e nakaral da bādat uništoženi ot drugi narodi ili ot smārtonosni epidemii s goljam maštab.

Potomcite na Sim

Kām Avraam, baštata na vjarvaštite i sāvremennite monoteistični religii

Bit. 11:10: „ Eto rodosloviето na Sim: Sim živja sto godini i rodi Arfaksad dve godini sled potopa .“

Sin na Sem, Arfaksad e roden prez 1658 g. (1656 + 2)

Bit. 11:11: „ A otkak rodi Arfaksad, Sim živja petstotin godini i rodi sinove i dāšteri .“

Sem počinal prez 2158 g. na 600 (100 + 500) godini

Bit. 11:12: „ Arfaksad živja trideset i pet godini i rodi Šela .“

Sin na Arfaksad, Šelah e roden prez 1693 g. (1658 + 35).

Bit. 11:13: „ A otkak rodi Šelah, Arfaksad živja četiristotin i tri godini i rodi sinove i dāšteri .“

Arpaččad počina prez 2096 g. na 438-godišna vāzrast (35 + 403)

Bit. 11:14: „ A Šelah živja trideset godini i rodi Ever .“

Heber e roden prez 1723 g. (1693 + 30)

Bit. 11:15: „ A otkak rodi Ever, Šela živja četiristotin i tri godini i rodi sinove i dāšteri .“

Šela počinal prez 2126 g. (1723 + 403) na 433-godišna vāzrast (30 + 403)

Bit. 11:16: „ A Hever živja trideset i četiri godini i rodi Faleka .“

Falek e roden prez 1757 g. (1723 + 34). Po vremeto na raždaneto mu, spored Bitie 10:25, „ zemjata beše razdelena “ ot govorimite ezici, sāzždadeni ot Bog, za da razdeljat i razdeljat sābranite vāv Vavilon hora.

Bit. 11:17: „ A otkak rodi Falek, Ever živja četiristotin i trideset godini i rodi sinove i dāšteri .“

Hebār umira prez 2187 g. (1757 + 430) na 464 (34 + 430) godini

Bit. 11:18: „ Falek živja trideset godini i rodi Ragav .“

Rehu e roden prez 1787 g. (1757 + 30)

Bit. 11:19: „ A otkakto rodi Ragav, Falek živja dvesta i devet godini i rodi sinove i dāšteri .“

Falek umira prez 1996 g. (1787 + 209) na 239-godišna vžrast (30 + 209). Obärnete vñimanie na rjaskoto skäsjavane na žīvota, verojatno poradi bunta pri Vavilonskata kula, izväršen po negovo vreme.

Bit. 11:20: „ Ragä žīvja trideset i dve godini i rodi Seruh . “

Serug e roden prez 1819 g. (1787 + 32)

Bit. 11:21: „ A otkakto rodi Seruh, Reu žīvja dvesta i sedem godini i rodi sinove i dāšteri . “

Rehu počina prez 2096 g. (1819 + 207) na 239-godišna vžrast (32 + 207)

Bit. 11:22: „ Seruh žīvja trideset godini i rodi Nahor . “

Nahor e roden prez 1849 g. (1819 + 30)

Bit. 11:23: „ A sled raždaneto na Nahor Seruh žīvja dvesta godini i rodi sinove i dāšteri . “

Serug počinal prez 2049 g. (1849 + 200) na 230-godišna vžrast (30 + 200)

Bit. 11:24: „ Nahor žīvja dvadeset i devet godini i rodi Tara . “

Terah e roden prez 1878 g. (1849 + 29)

Bit. 11:25: „ A otkak rodi Tara, Nahor žīvja sto i devetnadeset godini i rodi sinove i dāšteri . “

Nahor umira prez 1968 g. (1849 + 119) na 148-godišna vžrast (29 + 119)

Bit. 11:26: „ Tara žīvja sedemdeset godini i rodi Avram, Nahor i Aran . “

Abram e roden prez 1948 g. (1878 + 70)

Avram šte ima pärvija si zakonen sin, Isaak, kogato navärši 100 godini, prez 2048 g. , spored Bitie 21:5: „ Avraam beše na sto godini, kogato rodi sina si Isaak . “

Avram šte umre prez 2123 g. na 175-godišna vžrast , spored Bitie 25:7: „... Eto dnite na godinite na Avraamovija život: toj žīvja sto sedemdeset i pet godini » .

Bit. 11:27: „ Eto rodosloviето na Tara: Tara rodi Avram, Nahor i Aran. Aran rodi Lot . “

Obärnete vñimanie, če Avram e naj-golemijat ot trimata sinove na Tara. Taka če toj naistina e roden, kogato bašta mu Tara e bil na 70 godini, kakto e posočeno v stih 26 po-gore.

Bit. 11:28: „ I Aran umrja predi bašta si Tara v rodnata si zemja, v Ur Haldejski . “

Tazi smärt objasnjava zašto Lot po-käsno šte pridruži Avram v pätuvanijata mu. Avram go vze pod kriloto si.

Imenno v Ur Haldejski e roden Avram i imenno väv Vavilon Haldejski buntovnijat Izrael e otveden v plen po vremeto na prorok Jeremija i prorok Daniil.

Bit. 11:29: „ Avram i Nahor si vzeha ženi; imeto na ženata na Avram beše Sarajja, a imeto na ženata na Nahor beše Milka, dāšterja na Aran, baštata na Milka i baštata na Isha . “

Sājuzite ot tova vreme bili mnogo krāvni: Nahor se oženil za Milka, dāšterjata na brat si Aran. Tova bilo norma i podčinenie na dālg, čijato cel bila da zapazi čistotata na potomstvoto. Ot svoja strana Isaak izpraštāl slugata si da tārsi žena za sina si Isaak ot blizkoto semejstvo na arameeca Lavan.

Bit. 11:30: „ A Sarajja beše bezplodna; njamaše deca . “

Tazi sterilnost šte pozvoli na Boga Sāzdatel da razkrie svojata tvorčeska sila; tova, kato ja napravi sposobna da rodi dete, kogato šte bāde na počti sto godini, podobno na sāpruga si Avram. Tazi sterilnost e bila neobhodima na proročesko nivo, zaštoto Isaak e predstaven kato prototip na novija Adam, kojto Isus Hristos šte vāplāti po negovo vreme; dvamata māže sa bili po svoeto vreme „ sinove na božestvenoto obeštanie“. Sledovatelno, vinagi poradi proročeskata si rolja na „sin Božij“, toj njama sam da izbere žena si, zaštoto v plātta na Isus, Bog e tozi, kojto izbira svoje apostoli i učenci, toest, Duhāt Otec, kojto e v nego i go oživjava.

Bit. 11:31: „ Togava Tara vze sina si Avram, Lot, sina na Aran, vnuka si, i snaha si Sarajja, ženata na sina si Avram. Te izljazoha zaedno ot Ur Haldejski, za da otidat v Hanaanskata zemja. I dojdoha v Haran i se zaselihā tam . “

Cjaloto semejstvo, vključitelno Avram, se zaselilo v severnata čast na stranata, v Haran. Tova pārvo premestvane gi doblížilo do rodnoto mjesto na čovečestvoto. Te se otdelili ot golemite, veče gāsto naseleni i nepokorni gradove na plodorodnata i procāftjavašta ravnina.

Bit. 11:32: „ I dnite na Tara stanaha dvesta i pet godini; i Tara umrja v Haran . “

Roden prez 1878 g., Tera umira na 205-godišna vāzrast prez 2083 g.

V kraja na izučavaneto na tazi glava, neka otbeležim, če proektāt za namaljavane na prodālžitelnostta na života do 120 godini e na pāt kām uspeh. Meždu „600 godini“ na Sem i „148 godini“ na Nahor ili „175 godini“ na Avraam, skāsjavaneto na života e očevidno. Sled okolo četiri veka Moisej šte živee točno 120 godini. Čisloto, citirano ot Bog, šte bāde polučeno kato sāvāršen model.

V preživjavaneto na Avraam, Bog izobrazjava kakvo samijat Toj e gotov da napravi, za da izkupi života na svoje izbranici, koito izbira između vsički svoi čoveški sāzdanija spored tova dali te zapazvat obraza Mu. V tazi istoričeska scena, Avraam e Bog kato Otec, Isaak, Bog kato Sin, a izpālnenieto šte se osāšttestvi v Isus Hristos, i ot negovata dobrovolna žertva šte se rodi novijat zavet.

Bitie 12

Otdeljane ot zemnoto semejstvo

Bit. 12:1: „ Gospod kaza na Avram: „ Izlez ot zemjata si, ot roda si i ot baštinija si dom, v zemja, kojato šte ti pokaža .““

Po Božija zapoved Avram šte napusne zemnoto si semejstvo, baštinija si dom, i v tozi red trjabva da vidim duhovnoto značenje, koeto Bog e dal v Bitie 2:24 na dumite mu, koito kazvat: „ Zatova šte ostavi čovek bašta si i majka si i šte se privrže kām žena si, i te šte bādat edna plāt .“ Avram trjabva da „ napusne bašta si i majka si “, za da vleve v proročeskata duhovna rolja na Hristos, za kogoto samo „ Nevestata “, negovoto sābranie ot izbrani, ima značenje. Plātskite vrāzki sa prečki za duhovnija napredāk, koito izbranite trjabva da izbjagvat, za da uspejat da napravjat, po simvoličen obraz, „ edna plāt “ s Isus Hristos, Boga-tvorec Jahve.

Bit. 12:2: „ Šte te napravja velik narod i šte te blagoslovja; šte napravja imeto ti veliko i ti šte bādeš blagoslovenie .“

Avram šte stane pārvijat ot patriarsite na Biblijata, priznat ot monoteistite za „bašta na vjarvaštite“. Toj e i pārvijat Boži sluga v Biblijata, čiito podrobnosti za života šte bādat prosledeni podrobno i razkriti.

Bit. 12:3: „ Šte blagoslovja onezi, koito te blagoslavjat, i šte prokālna onezi, koito te proklinat; i v teb šte se blagoslovjat vsičkrite plemena na zemjata .“

Pātuvanijata i sreštite na Avram šte dadat dokazatelstvo za tova, i to veče v Egipet, kogato faraonāt iskal da spi sās Sarajja, vjarvajki, če tja e negova sestra, spored kazanoto ot Avram, za da zaštititi života si. Vāv videnie Bog mu kazal, če Sara e sāpruga na prorok i toj edva ne umrjal.

Vtorata čast na tozi stih, „ v teb šte bādat blagosloveni vsičkrite plemena na zemjata “, šte nameri svoeto izpālneie v Isus Hristos, sin na David ot plemeto na Juda, sin na Izrail, sin na Isaak, sin na Avram. Imenno vārhu Avram Bog šte izgradi dvata si posledovatelni zaveta, koito predstavjat standartite za negovoto spasenie. Zaštoto tezi standarti e trjabvalo da evoljuirat, za da preminat ot simvoličnija tip kām realnija tip; spored tova dali grešnijat čovek e živjal predi Hristos ili sled nego.

Bit. 12:4: „ I taka, Avram trāgna, kakto mu beše kazal Gospod, i Lot trāgna s nego. Avram beše na sedemdeset i pet godini, kogato trāgna ot Haran .“

Na 75 godini Avram veče ima dālāg žitejski opit. Tozi opit trjabva da bāde pridobit, za da sluša i tārsi Boga; tova se pravi sled otkrivane na prokljatijata na čovečestvoto, otdeleno ot nego. Ako Bog go e prizoval, to e zaštoto Avram go e tārtil, sāšto taka, kogato Bog mu se razkriva, toj bārza da mu se podčini. I tova spasitelno poslušanie šte bāde potvārdeno i napomneno na sina mu Isaak v tozi stih, citiran v Bitie 26:5: „ zaštoto Avraam posluša glasa mi i opazi zapovedite mi, zapovedite mi, povelienijata mi i zakonite mi .“ Avram možeše da spazi tezi nešta samo ako Bog mu gi beše predstavil. Tova svidetelstvo ot Boga ni razkriva, če mnogo nešta, koito ne sa spomenati v Biblijata, sa se izpāltili. Biblijata ni predstavja samo obobštenie na dālgite sāšttestvuvanija na čoveškija život. A za života na čovek ot 175 godini samo Bog može da kaže kakvo e živjal minuta po minuta, sekunda po sekunda, no za nas e dostatāčno obobštenie na naj-važnoto.

Sledovatelno, Božijata blagoslovija, dadena na Avram, se osnovava na negovoto poslušanie i cjaloto ni izučavane na Biblijata i nejnite proročestva bi bilo naprazno, ako ne razbirahme važnostta na tova poslušanie, zaštoto Isus Hristos ni dade Svoja sobstven primer, kazvajki v Joan 8:29: „ Onzi, Kojto Me

e pratil, e s Mene; ne Me e ostavil sam, zaštoto Az vinagi vārša tova, koeto e ugodno pred Nego .“ Sāštoto e i s vseki; vsjaka dobra vrāzka se postiga, kato praviš „ tova, koeto e ugodno “ na tozi, na kogoto iskaš da se haresaš. Eto zašto vjarata, istinskata religija, ne e složno nešto, a prost vid vrāzka, ugodna na Boga i na samija teb.

V našite posledni vremena, znakāt, kojto se pojavjava, e tozi na neposlušanieto na decata kām roditelite im i nacionalnite vlasti. Bog urežda tezi nešta, za da nakara vāzrastnite, koito sa nepokorni, neblagodarni ili bezrazlični kām Nego, da otkrijat kakvo čuvstva samijat Toj zaradi tjahnata nečestivost . Taka dejstvujata, sāzdadeni ot Bog, vikat mnogo po-silno ot vikovete i rečite, za da izrazjat Negovoto pravedno negoduvanie i Negovite spravedlivi upreci.

Bit. 12:5: „ Togava Avram vze žena si Sarajja i sina na brat si Lot, i celija im imot, kojto bjaha sābrali, i slugite, koito bjaha pridobili v Haran, i trāgnaha da otidat v Hanaanskata zemja; i dojdoha v Hanaanskata zemja .“

Haran e severoiztočno ot Hanaan. Zatova Avram se otpravja na zapad ot Haran, a sled tova na jug i vliza v Hanaan.

Bit. 12:6: „ I Avram premina prez zemjata do mjastoto, koeto se nariča Sihem, do dābovete More; a hanaancite bjaha v zemjata po tova vreme .“

Trjabva li da vi napomnjame? „ Hanaancite “ sa giganti, no kakvo da kažem za samija Avram? Zaštoto potopāt vse ošte beše mnogo blizo i Avram možeše da e s razmerite na gigant. Pri vlizaneto si v Hanaan, toj ne sāobštava za prisāstvieto na tezi giganti, koeto e logično, ako samijat toj vse ošte e v ramkite na тази norma. Slizajki na jug, Avram prekosjava dnešna Galileja i pristiga v dnešna Samarija, v Sihem. Tazi zemja na Samarija šte bāde mjasto za evangelizacija, predpočitano ot Isus Hristos. Tam toj šte nameri vjara sred „samarjankata“ i nejnoto semejstvo, v čijto dom, za pārvi pāt, za tjahna goljama iznenada, evrein si e pozvolil da vlezje.

Bit. 12:7: „ Togava Gospod se javi na Avram i kaza: „Na tvoeto potomstvo šte dam тази zemja.“ I Avram postroi tam oltar na Gospoda, Kojto mu se beše javil .“

Bog pārvo izbira dnešna Samarija, za da se javi na Avram, kojto šte osveti тази srešta, kato postroi tam oltar – proročeski simvol na krāsta na Hristovite māčenijsa. Tozi izbor predpolaga vrāzka s bādeštata evangelizacija na stranata ot Isus Hristos i negovite apostoli. Imenno ot tova mjasto Bog mu objavjava, če šte dade тази strana na potomstvoto si. No na koe – na judeite ili na hristijanite? Vāpreki istoričeskite fakti v polza na judeite, tova obeštanie sjakaš se otnasja do Hristovite izbranici za izpāljenje na novata zemja; zaštoto Hristovite izbranici sa, spored principa na opravdanieto črez vjara, i potomstvoto, obeštano na Avram.

Bit. 12:8: „ Ottam se premesti na planina, na iztok ot Vetil, i razpāna šatrata si, kato Vetil beše na zapad, a Gaj na iztok. Tam postroi oltar na Jahve i prizova imeto Jahve .“

Slizajki na jug, Avram razpoložil lager v planinata meždu Vetil i Gaj. Bog opredelil orientacijata na dvata grada. Vetil označava „dom Božij“ i Avram go razpoložil na zapad, v orientacijata, kojato štjala da bāde dadena na skinijata i hrama v Jerusolim, taka če kogato vlizat kām svetilišteto na Boga, Negovija dom, služitelite da obrāštāt grāb na izgrjavaštoto slānce, koeto izgrjava na iztok, na iztok. Na iztok e grad Gaj, čijto koren označava: kupčina kamāni, ruina ili hālm i pametnik. Bog ni razkriva Svoja

sád: sreštu vhoda na izbranite v doma Božij, na iztok ima samo ruini i kupčini kamāni. V tozi obraz Avram imal dva pātja kām svobodata, otvoreni pred nego: na zapad, Vetil i život ili, na iztok, Gaj i smārt. Za štastie, toj veče bil izbral života s Jahve.

Bit. 12:9: „ Avram prodālži pohodite si, napredvajki kām jug .“

Neka otbeležim, če pri tova pārvo preminavane prez Hanaan, Avram ne otiva v „Jevus“, imeto na bādeštija grad na David: Jerusolim, kojto po tozi način e napālno ignoriran ot nego.

Bit. 12:10: „ I nastana glad v zemjata; i Avram sleze v Egipet, za da poživee tam, zaštoto gladāt beše težāk v zemjata .“

Kakto šte se sluči, po vremeto, kogato Josif, sināt na Jakov, ili Izrael, šte stane pārvijat vezir na Egipet, imenno gladāt šte progoni Avram ot Egipet. Negovite preživjavanja tam sa razkazani v ostanalite stihove na тази glava.

Avram e miroljubiv i dori strahliv čovek. Strahuvajki se, če šte bāde ubit, zaštoto e vzel žena mu Sarajja, kojato bila mnogo krasiva, toj rešil da ja predstavi kato svoja sestra, koeto e bilo poluistina . S тази hitrost faraonāt go ugodil i go obsipal s blaga, koito štjali da mu dadat bogatstvo i vlast. Sled kato tova stanalo, Bog porazil faraona s jazvi i toj naučil, če Sarajja e negova žena. Sled tova izgonil Avram, kojto napusnal Egipet bogat i mogāšt. Tova preživjavane predskazvalo prestoja na evreite, koito, sled kato bili robi v Egipet, štjali da go napusnat, vzemajki sās sebe si zlatoto i bogatstvata mu. I тази vlast skoro štjala da mu bāde mnogo polezna.

Bitie 13

Razdeljaneto na Avram s Lot

Vrāštajki se ot Egipet, Avram, semejstvoto mu i plemennikāt mu Lot se zavrāštāt vāv Vetil, na mjastoto, kādeto e izdignal oltar, za da prizovava Boga. Dokato vsički sa na tova mjasto, razpoloženo meždu Vetil i Gaj, meždu „Božija dom“ i „ruinata“. Sled kavgi meždu slugite im, Avram se razdelja s Lot, na kogoto dava izbor v kakva posoka želae da poeme. I Lot se vāzpolzva ot vāzmožnostta da izbere ravninata i nejnoto plodorodie, obeštavajki prosperitet. Stih 10 utočnjava: „ Lot povdigna oči i vidja cjalata ravnina na Jordan, če navsjakāde se napojavaše. Predi JaHVE da uništōži Sodom i Gomor, tja beše, čak do Sigor, kato gradinata Gospodnja, kato egipetskata zemja .“ Po tozi način toj izbira „ruina“ i šte ja otkrie, kogato Bog porazi s ogān i župel gradovete v тази dolina, sega častično pokrita ot „Mārtvo more“; nakazanie, ot koeto toj i dvete mu dāšteri štjaha da se izmāknat, blagodarenie na milostta na Bog, kojto štjal da izprati dva angela, za da go predupredjat i da go nakarat da napusne Sodom, kādeto štjal da živee. V stih 13 četem: „ Žitelite na Sodom bjaha nečestivi i golemi grešnici protiv JaHVE .“

I taka, Avram ostana blizo do Vetil, „doma Božij“ v planinata.

Bit. 13:14-18: „ Togava Gospod kaza na Avram, sled kato Lot se otdeli ot nego: Podigni očite si i pogledni ot mjestoto, kădeto si, kăm sever i kăm jug, kăm iztok i kăm zapad; zaštoto cjalata zemja, kojato viždaš, šte ja dam na teb i na potomstvoto ti zavinagi. Šte napravja potomstvoto ti kato zemnija prah , taka štoto, ako njakoj može da prebroi zemnija prah , i tvoeto potomstvo šte băde prebroeno. Stani, obhodi zemjata po dălžina i po širina; zaštoto šte ja dam na teb . “ Avram digna šatrata si i dojde ta se zaseli meždu dăbovete na Mamvrij, koito sa blizo do Hevron. I tam postroi oltar na Gospoda .“

Sled kato e dal na Lot izbor, Avram polučava dela, kojto Bog iska da mu dade, i tuk otnovo podnovjava blagosloviite i obeštanjata si. Sravnenieto na negovoto „ potomstvo “ s „ zemnija prah “, proizhoda i kraja na čoveškata duša, tjalo i duh, spored Bit. 2:7, šte băde potvărdeno ot tova na „ nebesnite zvezdi “ v Bit. 15:5.

Bitie 14

Razdeljane po sila

Četirima care ot iztok idvat, za da vojuvat sreštu petimata care ot dolinata, kădeto se namira Sodom, kădeto živee Lot. Petimata care sa pobedeni i plenedi, zaedno s Lot. Predupreden, Avram mu idva na pomošt i osvoboždava vsički plenedi založnici. Neka obărnem vnimanie na interesa na sledvaštija stih.

Bit. 14:16: „ Toj vărna cjaloto bogatstvo; vărna i brat si Lot, i imota mu, i ženite, i naroda .“

V dejstvitelnost, Avram se namesi samo zaradi Lot. No razkazvajki faktite, Bog maskira тази realnost, za da predizvika ukora si kăm Lot, kojto napravi lošija izbor da živee v grada na nečestivite.

Bit. 14:17: „ Sled kato Avram se vărna ot poraženieto nad Hodologomor i carete, koito bjaha s nego, carjat na Sodom izleze da go posreštne v dolinata Šave, kojato e carskata dolina .“

Na pobeditelja trjabva da se blagodari. Dumata „Šaueh“ označava: obiknoven; imenno tova e, koeto e săblaznilo Lot i e povlijalo na izbora mu.

Bit. 14:18: „ I Melhisedek, car Salim, iznese hljab i vino; toj beše sveštenik na Vsevišnija Bog .“

Tozi car na Salim beše „ sveštenik na Vsevišnija Bog “. Imeto mu označava „Mojat Car e Spravedlivostta“. Negovoto prisăstvie i namesa predostavjat dokazatelstvo za neprekăsnatostta na poklonenieto na istinskija Bog na zemjata ot kraja na potopa, koeto ostava silno prisăstvašto v mislite na măžete ot vremeto na Avram. No tezi poklonnici na istinskija Bog sa napălno nenjasno săs spasitelnija plan, kojto Bog šte razkrie črez proročeskite preživjavanja, preživeni ot Avram i negovite potomci.

Bit. 14:19: „ I blagoslovi Avram, kazvajki: Blagosloven da bāde Avram ot Vsevišnija Bog, Gospod na nebeto i zemjata! “

Blagoslovijata na tozi oficialen predstavitel na Boga dopālnitelno potvārdava blagoslovijata, kojato Bog dade lično na Avram.

Bit. 14:20: „ Blagosloven da e Vsevišnijat Bog, Kojto predade vragovete ti v rākata ti! I Avram mu dade deseta ot vsičko .“

Melhisedek blagoslavja Avram, no vnimava da ne mu pripise pobedata si; toj ja pripisva na „ Vsevišnija Bog, Kojto e „ predade vragovete si v rācete mu .“ I imame konkreten primer za poslušanieto na Avram kām Božiite zakoni, tāj kato toj „ dade edna deseta ot vsičko “ na Melhisedek, čieto ime označava: „Mojat Car e Spravedlivostta“. Sledovatelno tozi zakon za desjatāka veče e sāšttestvuval ot kraja na potopa na zemjata i verojatno dori predi „potopa“.

Bit. 14:21: „ Sodomskijat car kaza na Avram: Daj mi horata, a bogatstvoto vzemi za sebe si .“

Carjat na Sodom e zadālžen na Avram za tova, če e osvobodil naroda mu. Zatova iska da mu plati carski za službata.

Bit. 14:22: „ Avram otgovori na sodomskija car: Vāzdigam rākata si kām JaHVE, Vsevišnija Bog, Gospodar na nebeto i zemjata. “

Avram se vāzpolzva ot situacijata, za da napomni na nečestivija car za sāšttestvuvaneto na „ Jahve, Vsevišnijat Bog “, edinstvenijat „ Gospodar na nebeto i zemjata “; koeto go pravi edinstven sobstvenik na vsički bogatstva, koito carjat pridobiva črez nečestieto si.

Bit. 14:23: „ Njama da vzema ništo ot vsičko tvoe, nito konec, nito vrāzka za obušta, za da ne kažeš: „Obogatih Avram. “ A az njamam ništo.

V tova otnošenje Avram svidetelstva na sodomskija car, če e došāl na тази vojna samo za da spasi plemennika si Lot. Avram osāžda, podobno na Bog, tozi car, kojto živee v zlo, izvraštenie i nasilie. I mu go zajavjava jasno, kato otkazva nedostojno pridobitite bogatstva.

Bit. 14:24: „ Samo tova, koeto mladite māže sa izjali, i delāt na māžete, koito dojdoha s men, Aner, Eskol i Mamvrij; te šte vzevat svoja djal .“

No tozi izbor na Avram zasjaga samo nego, čoveka-sluga Božij, i negovite slugi mogat da vzevat svoja djal ot predloženite bogatstva.

Bitie 15

Razdeljane črez sājuz

Bit. 15:1: „... Sled tezi sábitija slovoto Gospodne dojde kám Avram váv videnie i kaza: „Ne boj se, Avrame; Az sám tvojat štit i nagradata ti šte bǎde mnogo goljama .“

Avram e miren čovek, kojto živee v brutalen svjat, taka če váv videnie Bog, negovijat prijatel Jahve, idva da go uspokoi: „ Az sám tvojat štit i nagradata ti šte bǎde mnogo goljama .“

Bit. 15:2: „ Avram otgovori: Gospodi Jehova, kakvo šte mi dadeš? Az ostavam bezdeten; a naslednikǎt na doma mi e Eliezer ot Damask .“

Dǎlgo vreme Avram stradaše ot tova, če ne možeše da bǎde bašta zaradi bezplodieto na Sarajja, negovata zakonna sǎpruga. I toj znaeše, če sled smǎrtta mu blizǎk rodnina šte nasledi imušttestvoto mu: „ Eliezer ot Damask “. Neka meždu drugoto otbeležim kolko dreven e tozi grad „ Damask “ v Sirija.

Bit. 15:3: „ A Avram kaza: Eto, ne si mi dal potomstvo; i kojto se rodi v doma mi, šte bǎde moj naslednik .“

Avram ne razbira obeštaniyata, dadeni na potomstvoto mu, tǎj kato toj njama takiva, bidejki bezdeten.

Bit. 15:4: „ Togava slovoto Gospodne dojde kám nego i kaza: Tozi čovek njama da bǎde tvoj naslednik, no onzi, kojto proizleze ot tvoite sobstveni čresla, šte bǎde tvoj naslednik .“

Bog mu kazva, če naistina šte stane bašta na dete.

Bit. 15:5: „ I go izvede navǎn i kaza: Pogledni sega kám nebeto i prebroj zvezdite, ako možeš da gi prebroiš. I mu kaza: Taka šte bǎde potomstvoto ti .“

Po povod tova videnie, dadeno na Avram, Bog ni razkriva simvoličen ključ kám značienieto, koeto Toj dava duhovno na dumata „ zvezda “. Pǎrvonačalno citirana v Bitie 1:15, roljata na „ zvezdata “ e „ da osvetjava zemjata “ i tazi rolja veče e tazi na Avram, kogoto Bog prizova i otdeli za tazi cel, no tja šte bǎde i tazi na vsički vjarvašti, koito šte pretendirat za negovata vjara i negovoto služenie na Boga. Obǎrnete vnimanie, če spored Dan. 12:3 statutǎt na „ zvezdi “ šte bǎde daden na izbranite pri vlizaneto im váv večnostta: „ Mǎdrite šte blestjat kato sijanieto na nebeto, i onezi, koito obrǎštat mnozina kám pravda, šte blestjat kato zvezdite za večni vekove “. Obrazǎt na „ zvezdata “ im se pripisva prosto zaradi tehniya izbor ot Boga.

Bit. 15:6: „ Avram povjarva v JaHVE i go vmeni za pravda .“

Tozi kratǎk stih predstavljava oficialnijat element ot opredelenieto za vjara i principa na opravdanie črez vjara. Zaštoto vjarata ne e ništo drugo osven prosvetlono, opravdano i dostojno doverie. Doverieto v Bog e legitimno samo s prosvetlono poznanie za Negovata volja i za vsičko, koeto Mu e ugodno, bez koeto to stava nelegitimno. Doverieto v Bog se sǎstoi váv vjarata, če Toj blagoslavja samo onezi, koito Mu se podčinjavat, sledvajki primera na Avram i sǎvǎršenija primer na Isus Hristos.

Tozi Boži sǎd nad Avram prorokuva kakvo šte donese na vsički onezi, koito šte dejstvat kato nego, v sǎštoto poslušanie na božestvenata istina, predložena i iziskvana v tǎjnoto vreme.

Bit. 15:7: „ I Gospod mu kaza: Az sám Gospod, Kojto te izvedoh ot Ur Haldejski, za da ti dam taja zemja da ja pritežavaš .“

Kato preambjul kām predstavjaneto na zaveta si s Avram, Bog napomnja na Avram, če go e izvel ot Ur Haldejski. Tazi formula e modelirana po predstavjaneto na pārvata ot Božiite „deset zapovedi“, citirani v Izhod 20:2: „ Az sām Jahve, tvojat Bog, Kojto te izvedoh ot Egipetskata zemja, ot doma na robstvoto .“

Bit. 15:8: „ Avram odgovori: Gospodi Jehova, kak šte razbera, če šte ja pritežavam? “

Avram moli Jahve za znamenie.

Bit. 15:9: „ I Gospod mu kaza: Vzemi si trigodišna junica, trigodišna koza, trigodišen oven, gurgulica i mlad gālāb .“

Bit. 15:10: „ Avram vze vsički tezi životni, razseče gi napolovina i složi vsjaka čast sreštu drugata; no pticite ne razdeli .“

Božijat odgovor i dejstviето na Avram iziskvat objasnenie. Tazi žertvena ceremonija se osnovava na idejata za spodeljane, kojato zasjaga i dve strani, koito sključvat zavet, toest, neka spodeljame kato dvama. Životnite, razrjazani po sredata, simbolizirat tjaloto na Hristos, koeto, bidejki edno, šte bāde duhovno spodeleno meždu Bog i Negovite izbrani. Ovcete sa po obraz na čoveka i Hristos, no pticite njamat tozi obraz na čoveka, kojto šte bāde Hristos, izpraten ot Bog. Eto zašto, kato nebesen simbol, te se pojavjavat v zaveta, no ne sa razrjazani. Izkuplenieto na greha ot Isus šte bāde blagosklonno samo za zemnite izbrani, a ne za nebesnite angeli.

Bitie 15:11: „ Hištnite ptici se spusnaha vārhu trupovete; i Avram gi progoni .“

V prorokuvanija ot Boga plan, samo trupovete na nečestivite i nepokornite šte bādat dadeni za hrana na hištnite ptici pri slavnoto zavrāštane na Hristos Spasitelja. V kraja na vremeto tazi sādba njama da zasjaga onezi, koito sključvat zavet s Boga v Hristos i čez Negovite zakoni. Zaštoto trupovete na životnite, izloženi po tozi način, sa ot goljama svjatost za Boga i za Avram. Dejstviето na Avram e opravdano, zaštoto faktite ne trjabva da protivorečat na proročestvoto odnosno bādešteto i krajnata sādba na Hristovata svjatost.

Bit. 15:12: „ A kogato slānceto zaljazvaše, dālbok sān padna na Avram; i eto, strah i goljama tāmna go obze .“

Tozi sān ne e normalen. Tova e „ dālbok sān “, podoben na tozi, v kojto Bog potopi Adam, za da sāzdade žena, svoja „ pomoštnica “, ot edno ot rebrata mu. Kato čast ot zaveta, kojto sključva s Avram, Bog šte mu razkrie proročeskoto značenje, dadeno na tazi „ pomoštnica “, kojato šte bāde obekt na Božijata ljubov v Hristos. Vsāštost, samo prividno, Bog go kara da umre, za da vlez v večnoto Mu prisāstvie, kato po tozi način predvižda vlizaneto mu vāv večnija život, toest v istinskija život, spored principa, če nikoj čovek ne može da vidi Boga i da živee.

„ Goljamata tāmna “ označava, če Bog go zaslepjava za zemnija život, za da izgradi v uma mu virtualni obrazi s proročesko estestvo, vključitelno pojavata i prisāstviето na samija Bog. Taka, potopen v tāmna, Avram izpitva legitimen „ strah “. Nešto poveče, tova podčertava strahovitata priroda na Boga-tvorec, kojto mu govori.

Bit. 15:13: „ I Gospod kaza na Avram: Znaj, če potomstvoto ti šte bāde prišālci v zemja, kojato ne e tjahna, i šte bāde robi i ugnjetjavano četiristotin godini .“

Bog objavja na Avram badešteto, sãdbata, otrejena za negovite potomci.

„... potomcite ti šte bãdat prišãlci v zemja, kojato njama da bãde tjahna “: tova se otnasja za Egipet.

„... te šte bãdat porobeni tam “: do smjanata na nov faraon, kojto ne e poznava Josif, evreinãt, kojto stava velik vezir na svoja predšestvenik. Tova porobvane šte bãde zavãršeno po vremeto na Moisej.

„... i te šte bãdat ugnjetjavani ãetiristotin godini “: Tova ne e samo egipetskoto ugnetenie, no v po-širok smisãl ugnetenieto, koeto šte zasegne potomcite na Avram, dokato ne zavladejat Hanaan, tjahната nacionalna zemja, obeštana ot Boga.

Bit. 15:14: „ No Az šte sãdja naroda, na kogoto šte služat, i sled tova šte izljazat s goljamo bogatstvo .“

Tozi pãt celevata nacija naistina e edinstveno Egipet, kojto te šte napusnat, kato na praktika šte vzevat vsiãkite mu bogatstva sãs sebe si. Obãrnete vnanie, ãe v tozi stih Bog ne pripisva na Egipet „potisniãestvoto“, spomenato v predišnjia stih. Tova potvãrždava fakta, ãe spomenatite „ ãetiristotin godini “ ne se otnasjat samo za Egipet.

Bit. 15:15: „ Šte otideš pri baštite si s mir i šte bãdeš pogreban v blaga starost .“

Vsiãko šte se izpãlni, kakto Bog mu e objavil. Toj šte bãde pogreban v Hevron, v pešterata Mahpelah, v zemjata, kojato Avram kupi prižive ot heteec.

Bit. 15:16: „ V ãetvãrtoto pokolenie te šte se vãrnat tuk, zaštoto bezzakonieto na amorejcite ošte ne e pãlno .“

Sred tezi amorejci, hetejcite imat dobri otnošenija s Avram, kogoto smjatat za predstavitel na velikija Bog. Zatova te se sãglasjavat da mu prodadat zemjata za grobnicata mu. No sled „ ãetiri pokolenija “, toest „ ãetiristotin godini “, situacijata šte bãde razliãna i hanaanskite narodi šte sa dostignali praga na bunt, nepodkrepen ot Bog, i vsiãki te šte bãdat uništãženi, za da ostavjat zemjata si na evreite, koito šte ja napravjat svoja nacionalna zemja.

Za da razberem po-dobre tozi katastrofalen plan za hanaancite, trjabva da pomnim, ãe Noj beše proklel Hanaan, kojto beše pãrvijat sin na sina mu Ham. Sledovatelno Obetovanata zemja beše naselena ot tozi potomãk na Ham, prokãlnat ot Noj i ot Bog. Tjahnoto uništãženie beše samo vãpros na vreme, opredeljeno ot Bog, za da izpãlni planovete si na zemjata.

Bit. 15:17: „ A kogato slãnceto zaleze, nastana tãmnina; i eto, dimjašta pešt, i plamãci preminavaha meždu razdvoenite zverove .“

V тази ceremonija ogãnjat, zapalen ot ãovek, e zabranen. Zaradi osmeljavaneto da se naruši tozi princip, dvamata sina na Aaron edin den šte bãdat pogãlnati ot Bog. Avram beše poiskal ot Bog znamenie i to dojde pod formata na nebesen ogãn, preminavašt meždu životnite, razseãeni na dve. Taka Bog svidetelstva za svoite slugi kato prorok Ilija pred prorocite na Vaalimite, podkrepjani ot ãuždestrannata carica i sãpruga na car Ahav, na ime Jezavel. Nejnijat oltar se udavi vãv voda, ogãnjat, izpraten ot Bog, šte pogãlne oltara i vodata, prigotvena ot Ilija, no oltarãt na lãžeporocite šte bãde ignoriran ot negovija ogãn.

Bit. 15:18: „ V onzi den Gospod skljuãi zavet s Avram i kaza: Na tvoeto potomstvo davam taja zemja, ot rekata Egipetska do goljamata reka, reka Efrat. “

V kraja na тази глава 15, този стих го потвърждава, че основната му тема е наистина сажузът, който отделил избраните от другите хора, така че те да споделят този сажуз с Бога и да Му служат.

Границите на земята, обещана на евреите, надвишават тези, които народът ще заеме след завладяването на Ханаан. Но Бог включва в своето предложение необятните пустини на Сирия и Арабия, които се свързват с „Ефрат“ на изток, както и пустинята Сур, която разделя „Египет“ от Израел. Между тези пустини обещаната земя придобива вида на Божија градина.

В пророческото духовно четене „реките“ символizират народите, така че Бог може да пророкува за потомството на Аврам, тоест за Христос, който ще намери своите поклонници и избраници отвъд Израел и Египет, на запад в „Европа“, символizирани в Откровение 9:14 под името „голямата река Ефрат“.

Бит. 15:19: „земята на кенејците, кенезејците, кадмонејците“

Бит. 15:20: „на хетејците, на ферезејците, на рефаймите“

Бит. 15:21: „на аморејците, ханаанците, гергесејците и јевусејците“.

По времето на Аврам тези имена са означавали семејствата, сабрани в градове, които са саставјавали и населјавали Ханаанската земја. Сред тјих са били рефаймите, които са запознати повеќе от другите гигантскиот знаме на допотопните жители, кога Исус Навин превзема територијата „четири поколенија“ или „четирстотин години“ по-касно.

Аврам е патриархът и на двата завета в Божија план. Неговите потомци чрез плътта ќе произведат многу потомци, които ќе се родат в народа, избран от Бог, но не и избран от Него. В резултат на това този први завет, основан на плътта, изкривјава неговия спасителен план и замăгљава разбирањето му, заштото спасението ќе почива единствено на акта на вјара и в двата завета. Обрјазането на плътта не спаси еврејскиот човек, впреки че беше изисквано от Бог. Това, което му позволи да биде спасен, бјаша неговите дела на послушание, които разкрија и потврдиха неговата вјара и доверие в Бог. И това е саштото нешто, което обуславја спасението в новиот завет, в којто вјарата в Христос се оживјава чрез дела на послушание на заповедите, обредите и божествените принципи, разкрити от Бог в сјалата Библија. В една палноценна врџка с Бог, учењето на буквата е осветено от интелигентноста на духа; Ето зашто Исус каза: „Буквата убива, а духот дава живот.“

Битие 16

Разделјане по легитимност

Бит. 16:1: „Сара, жената на Аврам, не му беше родила деца. Тја имаше египетјанка, на име Агар.“

Бит. 16:2: „И Сарајја каза на Аврам: Ето, Господ ме направи неплодна; моља те, дојди при слугинјата ми; може би ќе роди деца от неја.“ Аврам послуша гласот на Сарајја.

Bit. 16:3: „Togava Sarajja, ženata na Avram, vze egiptjankata Agar, sluginjata si, i ja dade na máža si Avram za žena, sled kato Avram beše živjal deset godini v Hanaanskata zemja.“

Lesno e da kritikuvame tozi zloštasten izbor zaradi iniciativata na Saraj, no vižte situacijata takava, kakvato se e predstavila na blagoslovenata dvojka.

mu šte se rodi dete . No ne mu kaza za Sarajja, žena mu, kojato beše bezplodna. Nešto poveče, Avram ne se obärna kãm svoja Sãzdatel za razjasnenie otnosno svoite säobštjenja. Toj čakaše Bog da mu govori spored negovata suverenna volja. I tuk trjabva da razberem, če тази lipsa na objasnenie e bila prednaznačena imenno da provokira тази čoveška iniciativa, črez kojato Bog säzdava nelegitimen ekvivalent po otnošenie na obeštjanieto za blagoslovija, no polezen, za da postavi pred bãdeštija Izrael, izgraden vãrhu Isaak, vojnstveno i sästezatelno särevnovanie, protivnik i dori vrag. Bog razbiraše, če osven dvata pãtja, dobroto i zloto, postaveni pred izborite na čoveka, „morkovãt i tojagata“ sa neobhodimi, za da nakarat nepokornoto „magare“ da prodãlži napred. Raždaneto na Ismail, säšto sin na Avram, šte blagoprijatstva formiraneto na arabskija personal do poslednata mu forma v istorijata, religioznata, isljama (podčinenie; vrãh na ironijata za tozi estestveno i nasledstveno nepokoren narod).

Bit. 16:4: „Toj vlezje pri Agar i tja začena. A kato vidja, če e bremenna, pogledna otvisoko gospodarkata si.“

Tova prezritelno otnošenie na egiptjankata Agar kãm nejnata gospodarka vse ošte karakterizira arabskite mjusjulmanski narodi dnes. I postãpvajki taka, te ne grešat napãlno, zaštoto zapadnijat svjat e prezrjal ogromnata privilegija da bãde evangeliziran v imeto na božestvenija Hristos Isus. Taka če тази falšiva arabska religija prodãlžava da provãzglasjava, če Bog e velik, kogato Zapadãt go e iztril ot registrite na svoite misli.

Kartinata, dadena v tozi stih, izobrazjava točnata situacija na našite posledni vremena, zaštoto zapadnoto hristijanstvo, dori izkriveno, kato Sarajja, veče ne ražda sinove i potãva v duhovnata sterilnost na tãmninata. I pogovorkata glasi: v zemjata na slepите, ednookite sa care.

Bit. 16:5: „A Sarajja kaza na Avram: „Ukorãt mi e vãrhu teb. Dadoh sluginjata si v pazvata ti; a tja, kato vidja, če e bremenna, me pogledna prezrjano. Gospod neka sädi meždu men i teb.“

Bit. 16:6: „Avram kaza na Sarajja: Eto, sluginjata ti e v tvojata rãka; napravi s neja kakto ti se vižda naj-dobre.“ I Sarajja se otnesla lošo s neja; i Agar izbjava ot neja.“

Avram poema otgovornost za tova i ne obvinjava Sarajja, če e vdãhnovenieto za tova nezakonno raždane. Taka ot samoto načalo legitimnostta nalaga svoja zakon vãrhu nezakonnostta i sledvajki tozi urok, otsega natatãk brakovete šte obedinjavat samo hora ot edno i säšto blisko semejstvo, dori v Izrael na bãdešteto i negovata nacionalna forma, polučena sled izhoda ot porobenija Egipet.

Bit. 16:7: „Angelãt Gospoden ja nameri pri izvora v pustinjata, pri izvora, kojto e po pãtja za Sur.“

Tozi direkten obmen meždu Bog i Agar e vãzmožen edinstveno blagodarenie na blagoslovenija status na Avram. Bog ja namira v pustinjata Sur, kojato šte se prevãrne v dom na nomadski arabi, živeešti v palatki, postojanno tãrsešti hrana za ovcete i kamilite si. Iztočnikãt na voda e sredstvo za oceljavane

na Agar i tja srešta „izvora na vodite na života“, kojto ja nasärčava da prieme statuta si na sluginja i plodotvornata si sädba.

Bit. 16:8: „ Toj kaza: Agar, sluginjo na Saraja, otkäde idvaš? I kãde otivaš?“ Tja otgovori: „Bjagam ot gospodarkata si Saraja .“

Agar otgovarja i na dvata väprosa: Kãde otivaš? Otvovor: Bjagam. Otkãde idvaš? Otvovor: Ot Sarajja, gospodarkata mi.

Bit. 16:9: „ Angelät Gospoden ì kaza: Vãrni se pri gospodarkata si i smiri se pod rãkata ì .“

Velikijat sädija ne mu ostavja izbor, toj narežda zavrãštaneto i smirenieto, zaštoto istinskij problem e pričinen ot prezrenieto, projaveno kãm negovata ljubovnica, kojato, nezavisimo ot sterilnostta si, si ostava negova zakonna ljubovnica i trjabva da bãde obslužvana i uvažavana.

Bit. 16:10: „ Angelät Gospoden ì kaza: Šte umnoža potomstvoto ti, tãj če to da ne može da se izbroi .“

JaHVEH go nasärčava, kato mu predlaga „morkov“. Toj mu obeštava potomstvo, „ tolkova mnogobrojno, če šte bãde nevãzmožno da se prebrojat “. Ne se zabluždavajte, tova množestvo šte bãde plãtsko, a ne duhovno. Zaštoto Božiite proročestva šte bãdat noseni do ustanovjavaneto na novija zavet samo ot evrejskite potomci. No razbira se, vseki iskren arabin može da vleze v Božija zavet, kato prieme negovite standart, napisani ot evreite v Biblijata. I ot pojavata si mjusjulganskij Koran ne otgovarja na tozi kriterij. Toj obvinjava, kritikuva i izopačava biblejskite istini, udostovereni ot Isus Hristos.

Kato izpolzvame za Ismail izraza, veče izpolzvan za Avram, „ tolkova mnogobrojni, če njama da e vãzmožno da se prebrojat “, razbirame, če tova sa samo čoveški potomci, a ne izbranici za večen život. Sravnenijata, predloženi ot Bog, vinagi sa podčineni na uslovija, koito trjabva da bãdat izpãlneni. Primer: „ zvezdite na nebeto “ se otnasjat do vsjaka religiozna dejnost, kojato se sästoi v „ davane na svetlina na zemjata “. No s kakva svetlina? Samo svetlinata na istinata, uzakonena ot Bog, pravi „ zvezdata “, dostojna da „ sveti večno “ na nebesata, spored Dan. 12:3, zaštoto te šte bãdat naistina „ razumni “ i naistina šte „ sa učili pravda “ spored Boga.

Bit. 16:11: „ Angel Gospoden ì kaza: Eto, ti si bremenna i šte rodiš sin, i šte go narečeš Izmail, zaštoto Gospod ču skrãbta ti .“

Bit. 16:12: „ Toj šte bãde kato div osel; rãkata mu šte bãde protiv vseki čovek i rãkata na vseki čovek šte bãde protiv nego; i šte živee pred vsičkite si bratja .“

Bog sravnjava Ismail i negovite arabski potomci s „ divo magare “, životnoto, izvestno s nepokornija i uporit karakter; i osven tova, brutalno, tãj kato e narečeno „ divo “. Sledovatelno to ne pozvoljava da bãde opitomeno, nito opitomeno, nito uveštavano. Nakratko, to ne običa i ne pozvoljava da bãde običano i nosi v genite si agresivna nasledstvenost kãm sobstvenite si bratja i čuždencite. Tazi prisãda, ustanovena i razkrita ot Bog, e ot goljamo značenje v tova vreme na kraja, za da se razbere nakazatelnata rolja, za Bog, na religijata na isljama, sreštu kojato se boreše falšivoto hristijanstvo vãv vremenata, kogato hristijanskata „ svetlina “ beše samo „ tãmnina “. Sled zavrãštaneto si v zemjata na svoje predci, Izrael otnovo stana negova cel, kakto i etiketiranijat s hristijanski etiket Zapad,

zaštiten ot amerikanskata sila, kojato te naričat bez mnogo greška „velikijat Satana“. Vjarno e, če malāk „Satana“ može da razpoznae „velikija“.

Kato ražda Ismail, ime, koeto označava „Bog ču“, deteto na spora, Bog sǎzdava dopǎlnitelno razdelenie v semejstvoto na Avram. Tova se dobavja kǎm prokljatiето na ezicite, sǎzadeno po vreme na preživjavaneto vǎv Vavilon. No ako toj podgotvja sredstvata za nakazanie, tova e zaštoto znae predvaritelno buntovnoto povedenie na horata v dvata si posledovatelni sǎjuza do kraja na sveta.

Bit. 16:13: „ I tja nareče imeto na Gospoda, Kojto ì beše govoril, Ata El Roi; zaštoto kaza: Vidjah li neštoto tuk, sled kato me vidja? “

Imeto Atta El Roj označava: Ti si viždaštijat Bog. No samata тази iniciativa da se dade ime na Bog e obida kǎm negovoto prevǎzhodstvo. Ostanalata čast ot tozi stih, prevedena po mnogo različni načini, e obobštена v тази misǎl. Agar ne može da povjarva. Tja, malkata sluginja, e bila obekt na vnimaniето na velikija Bog-tvorec, kojto vižda sǎdbata i ja razkriva. Sled tova preživjavane, ot kakvo može da se strahuva?

Bitie 16:14 „ Zatova imeto na onzi kladenec se nariča Kladenecǎt Lahaj Roi; toj e meždju Kades i Bared .“

Zemnite mesta, kǎdeto Bog se e javil, sa prestižni, no počestite, koito horata im otdavat, često sa pričineni ot tehniya idolopoklonničeski duh, kojto ne gi pomirjava s Nego.

Bitie 16:15 „ Agar rodi na Avram sin; i Avram nareče sina si, kogoto Agar mu rodi, Ismail .“

Ismail naistina e istinskijat sin na Avram i osobeno pǎrvoto mu dete, kǎm koeto toj estestveno šte se privǎrže. No toj ne e sin na obeštaniето, predvaritelno objaveno ot Bog. Vǎpreki če e izbran ot Bog, imeto „ Ismail “, dadeno mu, koeto označava „ Bog e otgovoril “, se osnovava predimno na stradaniето na Agar, žertva na rešenijata, vzeti ot nejnata gospodarka i gospodar. No vǎv vtori smisǎl to se osnovava i na greškata na Avram i Sarajja, koito za moment sa povjarvali, če tozi sin, začenat ot egiptjankata Agar, e potvǎrždaniето, koeto označava „otgovorǎt“, i izpǎlneniето na Božieto poslanie. Tazi greška šte ima kǎrvavi posledici do kraja na sveta.

Bog e vljazǎl v igrata na čoveškata misǎl i za nego sǎšttestvenoto e postignato: deteto na spora i konfliktnoto razdelenie e živo.

Bit. 16:16: „ Avram beše na osemdeset i šest godini, kogoto Agar rodi Ismail na Avram .“

Taka če „Išmael“ e roden prez 2034 g. (1948 + 86), kogoto Avram e bil na 86 godini.

Bitie 17

Razdeljane črez obrjazvane: znak v plǎtta

Bit. 17:1: „ Kogato Avram beše na devetdeset i devet godini, JaHVE se javi na Avram i mu kaza: Az sãm Bog Vsemogãšt. Hodi pred Men i bãdi neporočen. “

Prez 2047 g., na 99-godišna vãzrast, a Ismail na 13-godišna vãzrast, Avram e poseten duhovno ot Bog, kojto mu se predstavja za pãrvi pãt kato „ Vsemogãšt Bog “. Bog podgotvja dejstvje, koeto šte razkrie tozi „vsemogãšt“ karakter. Božijata pojava e predimno slovesna i sluhova, zaštoto slavata mu ostava nevidima, no podobie na negovata ličnost može da se vidi bez da se umira.

Bit. 17:2: „ Šte utvãrdja zaveta Si meždu Men i tebe i šte te umnoža tvãrde mnogo .“

Bog podnovjava obeštanieto si za umnoženje, kato utočnjava tozi pãt „ do bezkrajnost “, toest kato „ praha na zemjata “ i „ zvezdite na nebeto “, koito „ nikoj ne može da prebroi “.

Bit. 17:3: „ I Avram padna na liceto si; i Bog mu govori, kazvajki :

Osãznajki, če tozi, kojto mu govori, e „Vsemogãštij Bog“, Avram pada po lice, za da ne gleda Boga, no sluša dumite mu, koito omajvat cjalata mu duša.

Bit. 17:4: „ Eto Mojat zavet, kojto sključvam s tebe: Ti šte staneš bašta na mnogo narodi .“

Zavetãt, sključen meždu Bog i Avram, e zatvãrden v tozi den : „ Ti šte staneš bašta na množestvo narodi .“

Bit. 17:5: „ Imeto ti veče njama da bãde Avram, a Avraam šte bãde imeto ti, zaštoto te napravih bašta na mnogo narodi .“

Promjanata na imeto na Avram na Avraam e rešavašta i po negovo vreme Isus šte napravi sãštoto, kato promeni imenata na svoje apostoli.

Bit. 17:6: „ Šte te napravja tvãrde plodovit, šte proizljaza ot teb narodi i care šte proizljazat ot teb .“

Avram e pãrvijat bašta na arabskite narodi v Ismail, v Isaak toj šte bãde bašta na evreite, sinovete na Izrael; a v Madiam toj šte bãde bašta na potomcite na Madiam; s kojato Moisej šte nameri žena si Sepfora, dãšterja na Jotor.

Bit. 17:7: „ I šte utvãrdja zaveta Si meždu Men i tebe, i potomcite ti sled tebe, prez vsičkite im pokolenija, za večen zavet, če šte bãda Bog na teb i na potomcite ti sled tebe .“

Bog fino izbira dumite na svoja zavet, kojto šte bãde „večen“, no ne večen. Tova označava, če zavetãt, sključen s negovite plãtski potomci, šte ima ograničena prodãlžitelnost. I tozi predel šte bãde dostignat, kogato pri pãrvoto si idvane i čoveško vãplãštenie božestvenijat Hristos šte ustanovi, črez dobrovolnata si izkupitelna smãrt, osnovata na novija zavet, kojto šte ima večni posledici.

V tozi moment trjabva da se osãznae, če vsički pãrvorodni deca na hora, na koito e nasočena i koito sa bili nazovani ot samoto načalo, gubjat svojata legitimnost. Takãv beše slučajat s Kain, pãrvorodnijat na Adam, Ismail, pãrvorodnijat, no nezakonen sin na Avram, a sled nego šte bãde i slučajat s Isav, pãrvorodnijat na Isaak. Tozi princip za provala na pãrvorodnija prorokova provala na

evrejskija plátski zavet. Vtorijat zavet šte bāde duhoven i šte bāde ot polza samo za istinski obārnatite vāv vjarata ezičnici, vāpreki izmamnata prividnost, pričinena ot falšivi čoveški pretencii.

Bit. 17:8: „ Šte dam na tebe i na potomstvoto ti sled tebe zemjata, v kojato si prišālec, cjalata Hanaanska zemja, za večno vladenie ; i Az šte bāda tehen Bog.“

Po sāštija način, Hanaanskata zemja šte bāde dadena „ za večno vladenie “, toest, dokato Bog e obvārzán sās svoja zavet. A othvārljaneto na Mesijata Isus šte go napravi ništožno i nedejstvitelno, taka če 40 godini sled tova prestāplenie, nacijata i nejnata stolica Jerusolim šte bādat razrušeni ot rimski vojnici, a ocelelite evrei šte bādat razprāsnati v različnite strani po sveta. Zaštoto Bog opredelja uslovie na zaveta: „ Az šte bāda tehen Bog “. Sāšto taka, kogato kato Boži pratenik, Isus bāde oficialno othvārlen ot nacijata, Bog šte može da naruši zaveta si s pālna legitimnost.

Bit. 17:9: „ I Bog kaza na Avraam: A ti šte paziš zaveta Mi, ti i potomstvoto ti sled tebe prez vsičkite im pokolenija . “

Tozi stih slaga kraj na vsički onezi religiozni pretencii, koito pravjat Bog Bog na monoteističnite religii, sābrani v ekumeničeskija sājuz, vāpreki tehните nesāvmestimi i protivopoložni učenija. Bog e obvārzán samo ot sobstvenite si dumi, koito polagat osnovite na negovija zavet, edin vid dogovor, sključen s onezi, koito mu se podčinjavat izključitelno. Ako čovek spazva zaveta si, toj go potvāřždava i razširjava. No čovekāt trjabva da sledva Bog v negovija proekt, izgraden vāřhu dve posledovatelni fazi ; pārvata e plātska, a vtorata e duhovna. I tozi prehod ot pārvata kām vtorata postavja na izpitanie individualnata vjara na horata i na pāřvo mjesto tazi na evreite. Kato othvārlja Hristos, evrejskijat narod narušava zaveta si s Bog, koeto otvarja vratata za ezičnicite, sred koito onezi, koito se obrāštāt kām Hristos, bivāt osinoveni ot nego i vmeneni kato duhovni sinove na Avraam. Po tozi način vsički, koito pazjat zaveta mu, sa plātski ili duhovno sinove ili dāšteri na Avraam.

V tozi stih viždame, če Izrael, bādeštijat narod s tova ime, naistina vodi načaloto si ot Avraam. Bog rešava da napravi negovite potomci narod, „otdelen“ za zemna demonstracija. Tova ne e spasen narod, a sāstav na čoveško sābranie, koeto predstavljava zemnite kandidati za izbora na izbranite, spāseni ot bādeštata Božija blagodat, kojato šte bāde polučena čřez Isus Hristos.

Bit. 17:10: „ Tova e Mojat zavet, kojto trjabva da pazite, meždu Men i vas, i potomstvoto ti sled tebe: Vseki māžki pol meždu vas da bāde obrjazán . “

Obrjazvaneto e znak za zaveta, sključen meždu Bog, Avraam i negovoto potomstvo, toest negovite plātski potomci. Negovata slabost e kolektivnata mu forma, kojato se otnasja za vsički negovi potomci, oživieni čřez vjara ili ne, poslušni ili ne. Naprotiv, v novija zavet, podborāt čřez vjara, podložen na izpitanie, šte bāde preživjan individualno ot izbranite, koito sled tova šte polučāt večen život, založen v tozi zavet. Trjabva da dobavim kām obrjazvaneto edno neštastno sledstvie: mjusjulmanite sāšto sa bili obrjazvani ot vremeto na svoja patriarh Ismail i te pridavat na tova obrjazvane duhovna stojnost, kojato gi kara da pretendirat za pravo na večnost. Obrjazvaneto obače ima samo večni, a ne večni plātski posledici.

Bit. 17:11: „ Šte se obrjazvate; i tova šte bāde znak na zavet meždu Mene i vas . “

Tova naistina e znak za sājuz s Boga, no negovata efektivnost e samo plātska i stihove 7, 8 i sledvaštijat stih 13 potvāřždavat priloženieto mu samo „ večno “.

Bit. 17:12: „ Vseki mážki pol meždu vas da bāde obrjazan na osemndnevna vāzrast vāv vsičkite vi pokolenija, nezavisimo dali e roden v doma vi ili e pridobit s pari ot čuždenec, kojto ne e ot vašija rod . “

Tova vse ošte e mnogo iznenadvašto nešto, no vāpreki prisāštija si večen karakter, to vse pak predstavlja proročestvo, koeto razkriva Božija plan za 8-moto hiljadoletie . Tova e pričinata za izbora na „osem dni“, zaštoto pārvite sedem dni simbolizirat zemnoto vreme na izbora na izbranite ot šest hiljadi godini i sāda na sedmoto hiljadoletie. Črez organizirane na zemjata na tesen sājuz s evrejskija narod i negovija pārvonačalen embrion, Avram, Bog razkriva obraza na bādeštata večnost na izbranite, osvobodeni ot plātskata seksualna slabost, koncentrirana vārhū prepuciuma, otrjazan ot mážete. Togava, točno kaktō izbranite šte dojdāt ot vsički koreni na narodite na zemjata, no samo v Hristos, v starija zavet, obrjazvaneto trjabva da se prilaga dori kām čuždenci, kogato te iskat da živejat s izbranija ot Boga lager.

Osnovnata ideja na obrjazvaneto e da se uči, če vāv večnoto Božie carstvo horata veče njama da se razmnožavat i če plātskite želanija veče njama da bādat vāzmožni. Osven tova, apostol Pavel sravnjava obrjazvaneto na plātta na starija zavet s tova na sārceto na izbranite v novija. V tazi svetlina toj vnušava čistotata na plātta i tazi na sārceto, koeto se otdava na Hristos.

Obrjazvaneto označava da se otreže, i tazi ideja razkriva, če Bog iska da ustanovi unikalna vrāzka sās svoeto tvorenje. Kato „revniv“ Bog, toj iziskva izključitelnost i prioritet na ljubovta ot svoite izbranici, koito, ako e neobhodimo, trjabva da otrežāt okolo sebe si čoveškite vzaimootnošenija, vredni za tjahnoto spasenie, i da prekāsnať vrāzkite s nešta i hora, koito vredjat na vrāzkata im s nego. V proročeski pedagogičeski obraz tozi princip se otnasja pārho do negovija plātski Izrael i do negovija duhoven Izrael na vsički vremena, kojto se razkriva v Isus Hristos v negovoto sāvāršenstvo.

Bit. 17:13: „ Neka se obreže i rodenijat v doma, i kupenijat s pari; i zavetāt Mi šte bāde vāv vašite plāhove za večen zavet.“ » .

Bog nastojava vārhū tazi ideja: kaktō zakonni, taka i nezakonni deca mogat da bādat privārzani kām nego, zaštoto po tozi način toj prorokuva dvata zaveta na svoja spasitelen plan... Sled tova, nastojavaneto, beljazano ot zavrāštaneto na izraza „ kupen s pari “, prorokuva Isus Hristos, kojto šte bāde ocenen na 30 dinarija ot buntovnite religiozni evrei. I po tozi način, za 30 dinarija, Bog šte predloži čoveškija si život kato izkuplenie za evrejskite i ezičeskite izbranici v imeto na svoja svjat zavet. No „ večnijat “ karakter na znaka na obrjazvaneto e pripomnen, a točnostta „ vāv vašata plāt “ potvārdava negovija vremenen karakter. Zaštoto tozi zavet, kojto započva tuk, šte ima kraj, kogato Mesijata se javi, „ za da složi kraj na greha “, spored Dan. 7:24.

Bit. 17:14: „ Neobrzazaniat mážki pol, kojto ne e obrjazan po plāt, šte bāde iztreben izmeždu naroda si; toj šte e narušil zaveta Mi . “

Spazvaneto na pravilata, opredeleni ot Bog, e mnogo strogo i ne dopuska izključenija, zaštoto tehните narušenija izkrivjavat negovija proročeski plan i toj šte pokaže, kato popreči na Moisej da vleve v Hanaan, če tazi greška e mnogo goljama. Neobrzazaniat po plāt ne e po-legitimen da živee sred zemnija evrejski narod, otkolkoto neobrzazaniat po sārcu bi bil v bādeštoto večno nebesno Božie carstvo.

Bit. 17:15: „ I Bog kaza na Avraam: Njama veče da naričaš žena si Sarajja Sarajja, no imeto ì šte bāde Sara .“

Avram označava bašta na narod, no Avraam označava bašta na množestvo. Po podoben način Saraj označava blagorodna, no Sara označava princesa.

Avram veče e bašta na Ismail, no promjanata na imeto mu Avraam e opravdana s umnožavaneto na potomstvoto mu v Isaak, sina, kogoto Bog šte mu objavi, a ne s Ismail. Po sāštata pričina bezplodnata Sarajja šte ima potomstvo i šte rodi množestvo črez sina si Isaak i imeto ì stava Sara.

Bit. 17:16: „ Šte ja blagoslovja i šte ti dam sin ot neja; šte ja blagoslovja i ot neja šte proizljazat narodi; care na plemenata šte proizljazat ot neja .“

Avram hodi s Boga, no ežednevieto mu e zemno i osnovano na zemni prirodni uslovija, a ne na božestveni čudesa. Sāšto taka, v sāznaniето si, toj pridava na Božiite dumi značeniето na blagoslovija, črez kojato Sarajja e polučila sin črez svojata robinja Agar.

Bitie 17:17: „ A Avraam padna na liceto si, zasmja se i kaza v sārceto si: Šte se rodi li dete na stogodišen? I šte rodi li devetdesetgodišnata Sara? “

Osāznajki, če Bog može da e zamislil Sarajja da stane sposobna da ražda deca, vāpreki če e bezplodna i veče e na 99 godini, toj se smee na sebe si. Situacijata e tolkova nevāobrazima na zemno čoveško nivo, če tozi refleks na misālta mu izgležda estestven. I pridava smisāl na misālta mu.

Bit. 17:18: „ I Avraam kaza na Boga: Dano Ismail da živee pred Tebe! “

Jasno e, če Avraam razsāždava plātski i če zamislja umnoženieto si edinstveno črez Ismail, sina, kojto veče e roden i e na 13 godini.

Bit. 17:19: „ I Bog kaza: Žena ti Sara nepremenno šte ti rodi sin; i šte go narečeš Isaak; i šte utvārdja zaveta Si s nego za večen zavet i s potomstvoto mu sled nego .“

Znaejki mislite na Avraam, Bog go smāmrja i podnovjava poslanieto, bez da ostavja i naj-malka vāzmožnost za pogrešno tālkuvane.

Sāmneniето na Avraam otnosno čudotvornoto raždane na Isaak prorokuva sāmneniето i neveriето, koito čovečestvoto šte projavi kām Isus Hristos. I tova sāmnenie šte prieme formata na oficialno othvārljane ot plātskoto potomstvo na Avraam.

Bitie 17:20 A što se otnasja do Ismail, Az te čuh; eto, Az šte go blagoslovja, šte go napravja plodovit i šte go umnoža tvārde mnogo; i šte rodi dvanadeset knjaze, i šte go napravja velik narod .

Ismail označava, če Bog e čul, sāšto taka, v тази namesa, Bog vse ošte opravdava imeto, koeto mu e dal. Bog šte go napravi plodovit, toj šte se umnoži i šte obrazuva velikata arabska nacija, sāstavena ot „dvanadeset princa“. Tova čislo 12 e podobno na 12-te sina na Jakov ot negovija svjat sājuz, koito šte bādat nasledeni ot 12-te apostoli na Isus Hristos, no podobno ne označava identično, zaštoto potvārdždava božestvena pomošt, no ne i spasitelen sājuz otnosno negovija plan za večen život. Nešto poveče, Ismail i negovite potomci šte bādat vraždebni kām vsički, koito vljazat v svetija sājuz na Boga, posledovatelno evrei, a sled tova hristijani. Tazi vredna rolja šte sankcionira nezakonno raždane črez sāšto tolkova nezakonni proceduri, vāobrazeni ot sterilnata majka i prekaleno samodovolnija bašta.

Eto zašto plátskíte sinove na Avraam šte bádat nositeli na sáštoto prokljatíe i v krajna smetka šte ponesat sáštoto othvárljane ot Boga.

Sled kato sa poznali Boga i negovíte cennosti, potomcíte na Ismail mogat da izberat da žívejat spored negovíte pravíla, dokato ne vljazat v evrejskíja zavet, no tozi izbor šte ostane individualen, podobno na večnoto spasenie, koeto šte báde predloženo na izbraníte. Po sáštíja náčin, kakto i na drugi hora ot vsjakakáv proízhod, šte im báde predloženo spasenie v Hristos i páťjat kám večnostta šte báde otvoren za tjah, no samo po poslušníja standart na Hristos Spasítelja, razpnat, mártáv i vážkrásnal.

Bit. 17:21: „ Šte utvárdja zaveta Si s Isaak, kogoto Sara šte ti rodi dogodina v opredelenoto vreme . “

Táj kato Ismail e bil na 13 godini po vreme na tova videnie, spored stih 27, toj šte báde na 14 godini, kogato se rodi Isaak. No Bog nastojava za tova: zavetát mu šte báde sključen s Isaak, a ne s Ismail. I toj šte se rodi na Sara.

Bitie 17:22: „ I kogato Bog prestana da govori s nego, vázleze ot Avraam . “

Božiíte javjavaníja sa redki i izključítelni i tova objasníja zašto čoveškíte sášttestva ne svíkvat s božestveníte čúdesa i zašto, podobno na Avraam, razsáždéníjata im ostavat obusloveni ot estestveníte zakoni na zemníja život. Sled kato poslaniето mu e predadeno, Bog se otteglja.

Bit. 17:23: „ Avraam vze sina si Ismail i vsíčki, koito se bjaha rodili v doma mu, i vsíčki, koito bjaha kupeni s pari, vsíčki mážki pol ot mážete ot Avraamovíja dom; i gi obrjaza v sáštíja den, kakto Bog mu beše zapovjadal . “

Zapovedta, dadena ot Bog, se ízpálníja nezabavno. Negovoto poslušanie opravdava sájuza mu s Boga. Tozi mogášt gospodar ot drevnostta e kupuval slugi i statutát na rob e sášttestvuval i ne e bil osporvan. Vsáštnost tova, koeto šte napravi temata osporíma, e ízpolzvaneto na nasílie i maltretíraneto na slugíte. Statutát na rob e i tozi na vsíčki ízkupeni ot Isus Hristos, dori i dnes .

Bit. 17:24: „ Avraam beše na devetdeset i devet godini, kogato beše obrjazan . “

Tova utočnenie ni napomnija, če Bog íziskva poslušanie ot horata, nezavisimo ot vážrastta im; ot naj-mladíja do naj-vážrastníja.

Bit. 17:25: „ Sinát mu Ismail beše na trinadeset godini, kogato beše obrjazan . “

Sledovatelno toj šte báde s 14 godini po-goljam ot brat si Isaak, koeto šte mu dade realna vážmožnost da príčíní vreda na po-malkíja si brat, sina na zakonnata mu sápruga.

Bit. 17:26: „ V sáštíja den Avraam i sinát mu Ismail bjaha obrjazani . “

Bog napomnija na Ismail za negovata legítimnost pred Avraam, kojto e negov bašta. Tjahnoto obšto obrjazvane e sášto tolková podveždašto, kolkoto i tvárdeníjata na tehníte potomci, koito tvárdjat, če sa sáštíjat Bog. Zaštoto, za da tvárdjat, če sa Bog, ne e dostatáčno da ímat sáštíja plátski bašta po predci. I kogato nevjárvaštíte evrei tvárdjat, če ímat tazi vrážka s Boga zaradí bašta si Avraam, Isus šte othvárlí tozi argument i šte ím vmení za tehen bašta djavola, Satana, baštata na lážata i ubíec ot samoto náčalo. Tova, koeto Isus kaza na buntovníte evrei ot svoeto vreme, e sášto tolková validno i za arabskíte i mjusjúlmanškíte tvárdeníja na našeto vreme.

Bit. 17:27: „ I celijat mu dom, kakto rodenite v doma mu, taka i kupenite s pari ot čuždenci, bjaha obrjazani s nego .“

Sled tozi model na poslušanie šte vidim, če neštastijata na evreite, napusnali Egipet, vinagi šte idvat ot podcenjavaneto na tova poslušanie, koeto Bog iziskva v absoljutni stojnosti, vāv vsički vremena i do kraja na sveta.

Bitie 18

Razdeljaneto na vražeskite bratja

Bitie 18:1 : „Togava Gospod mu se javi meždu dābovete na Mamvrij, kogato sedeše pri vhoda na šatrata si v žegata na denja .“

Bit. 18:2: „ I kato podigna oči, vidja, i eto, trima māže stojaha do nego; i kato gi vidja, iztiča ot vratata na šatrata si da gi posreštne i se pokloni do zemjata .“

Avraam e stogodišen māž. Toj znae, če e star veče, no ostava v dobra fizičeska forma, dokato „ tiča da posreštne “ posetitelite si. Dali gi e razpoznal kato nebesni pratenici? Možem da predpoločim, če e taka, tāj kato toj „ se poklanja do zemjata “ pred tjah. No tova, koeto vižda, sa „trima māže“ i togava možem da vidim v reakcijata mu čuvstvoto mu za spontanno gostopriemstvo, koeto e plod na estestvenija mu ljubjašt karakter.

Bit. 18:3: „ I toj kaza: Gospodi, ako sām pridobil Tvoeto blagovolenie, molja Te, ne otminavaj slugata Si .“

Naričaneto na posetitel „gospodar“ e rezultat ot goljamoto smirenje na Avraam i otnovo njama dokazatelstva, če toj si misli, če se obrāšta kām Boga. Zaštoto tova poseštenie ot Boga v izcjalo čoveški oblik e izključitelno, tāj kato dori na Moisej njama da bāde pozvoleno da vidi „ slavata “ na Božieto lice spored Izh. 33:20 do 23: „ Gospod kaza: Njama da možeš da vidiš liceto Mi, zaštoto nikoj čovek ne može da Me vidi i da ostane živ. Gospod kaza: Eto mjasto blizo do Mene; šte zastaneš na skalata. Kogato slavata Mi premine, šte te postavja v puknatina na skalata i šte te pokrija s rākata Si, dokato mina. I kogato vārna rākata Si, šte Me vidiš otzad, no liceto Mi njama da može da se vidi .“ Ako videnieto na „ slavata “ na Boga e zabraneno, Toj ne si zabranjava da priema čoveški oblik, za da se približi do svoje sāzdanija. Bog go pravi, za da poseti Avraam, svoja prijatelj, i šte go napravi otnovo v obraza na Isus Hristos ot embrionalnoto mu začatie do izkupitelnata mu smārt.

Bit. 18:4: „ Neka donesat malko voda i izmijte krakata si, i si počinete pod tova dārvo .“

Pārvijat stih jasno pokaza, če e gorešto i potta na krakata e pokrita sās zemen prah. opravdava izmivaneto na krakata na posetitelite. Tova e prijatno predloženie, napraveno kām tjah. I tova vnimanie e izcjalo v polza na Avraam.

Bit. 18:5: „Šte otida da vzema zaläk hljab, za da podkrepja särceto ti; i sled tova šte si trägneš, zaštoto po тази pričina otminavaš slugata si.“ Te otgovoriha: „Napravi kako kaza .“

Tuk viždame, če Avraam ne e identificiral tezi posetiteli kato nebesni säšttestva. Vnimanieto, koeto im projavjava, sledovatelno e svidetelstvo za negovite estestveni čoveški kačestva. Toj e smiren, ljubjašt, nežen, štedär, uslužliv i gostopriemen; nešta, koito go pravjat simpaticičen na Boga. V tozi čoveški aspekt Bog odobryava i priema vsički negovi predloženija.

Bit. 18:6: „ I Avraam bärzo vleze v šatrata si pri Sara i kaza: Bärzo, vzemi tri meri čisto brašno, zamesi go i napravi piti .“

Hranata e polezna za plätškoto tjalo i viždajki tri tela ot plät pred sebe si, Avraam prigotvil hrana, za da podnovi fizičeskite sili na posetitelite si.

Bit. 18:7: „ I Avraam se zatiča kām stadoto si, vze edno krehko i dobro tele i go dade na sluga; i toj bärzo go prigotvi .“

Izborät na nežno tele dopälitelno demonstrira negovata štedrost i estestvena dobrotä; udovolstvietu mu da ugoti na bližnija si. Za da postigne tozi rezultat, toj predlaga naj-dobroto na posetitelite si.

Bit. 18:8: „ I vze maslo i mljako, i prigotvenoto tele, i gi složi pred tjah. I sam zastana s tjah pod dävoto; i te jadoha .“

Tezi apetitni hrani se podnasjat na preminavašti nepoznati, hora, koito toj ne poznavä, no kām koito se otnasja kato kām členove na sobstvenoto si semejstvo. Väpläštenieto na posetitelite e mnogo realno, täj kato te jadat hranata, prigotvena za horata.

Bit. 18:9: „ Togava mu kazaha: Käde e žena ti Sara? Toj otgovori: Tam e, v šatrata .“

Täj kato izpitaniето na domakina e uspešno za slava na Bog i za negova sobstvena, posetitelite razkrivat istinskata si säštnost, kato nazovavat imeto na žena mu „Sara“, koeto Bog mu e dal v predišnoto mu videnie.

Bit. 18:10: „ Edin ot tjah kaza: „Šte se värna pri teb po tova vreme; i eto, žena ti Sara šte ima sin.“ Sara slušaše pri vhoda na šatrata zad nego .“

Neka otbeležim, če väv väšnija vid na trimata posetiteli ništo ne ni pozvoljava da razpoznaem Jahve ot dvamata angeli, koito go pridružavat. Tuk se projavjava nebesnijat život i razkriva egalitarnoto čuvstvo, koeto cari tam.

Dokato edin ot trimata posetiteli säobštava za predstojaštoto raždane na Sara, tja sluša ot vhoda na šatrata kakvo se govori, a tekstät utočnjava koj „ e bil zad nego “, koeto označava, če toj ne ja e vidjal i, čoveški poglednato, ne e mogäl da e osäznaval prisästvietu i. No te ne sa bili mäže.

Bit. 18:11: „ Avraam i Sara bjaha stari i v naprednala väzrast, a Sara ne možeše da se nadjava da ima deca .“

Stihät opredelja normalnite čoveški uslovija, obšti za cjaloto čovečestvo.

Bit. 18:12: „ Tja se zasmja v sebe si i kaza: Segs, kato ostarjah, da poželaja li? I gospodarjat mi e star .“

Obärnete vniianie otovno na točnostta: „ Tja se smee v sebe si “; taka če nikoj ne ču smeha i osven živijat Bog, kojto izpitva misli i sārca.

Bit. 18:13: „ Togava Gospod kaza na Avraam: Zašto se zasmja Sara, kazvajki: „Naistina li šte rodja dete, kato sām stara?“ “

Bog se vāzpolzva ot vāzmožnostta da razkrie svojata božestvena identičnost, koeto opravdava spomenavaneto na JaHVEH, zaštoto naistina toj govori na Avraam v tozi čoveški oblik. Samo Bog može da znae skritite misli na Sara i sega Avraam znae, če Bog mu govori.

Bit. 18:14: „ Ima li nešto tvārde trudno za JaHVE? V opredelenoto vreme šte se vārna pri teb, v tova vreme; i Sara šte ima sin .“

Bog stava avtoriteten i jasno podnovjava predskazaniето si v imeto na JaHVEH, svojata božestvenost.

Bitie 18:15: „ Sara izlāga, kazvajki: Ne se smjah, zaštoto se uplašī. No toj kaza: Ne, ti se smja .“

„ Sara izlāga “, se kazva v teksta, zaštoto Bog ču tajnata i misāl, no ot ustata i ne izleze smjah; sledovatelno tova beše samo malka lāža kām Boga, a ne kām čoveka. I ako Bog ja smāmri, to e zaštoto tja ne priznava, če Bog ima kontrol nad mislite i. Tja dava dokazatelstvo za tova, kato stiga dotam, če go lāže. Eto zašto toj nastojava, kazvajki: „ Naprotiv (tova e lāža), ti se smja .“ Neka ne zabravjame, če čoveškoto sāšttestvo, blagosloveno ot Boga, e Avraam, a ne Sara, negovata zakonna sāpruga, kojato se vāzpolzva samo ot blagoslovijata na sāpruga si. Nejnite ideī veče sa doveli do prokljatieto na raždaneto na Ismail, bādeštija nasledstven vrug i konkurent na Izrael; vjarno e, za da se izpālni božestven projekt.

Bit. 18:16: „ I mājete stanaha da si trāgnat i se obārnhaha kām Sodom; i Avraam otide s tjah, za da gi izprati .“

Sled kato sa bili osveženi, nahraneni i sa potvārdili na Avraam i Sara bādeštoto raždane na zakonnija sin Isaak, nebesnite posetiteli razkrivat na Avraam, če poseštenieto im na zemjata ima i druga misija: to se otnasja do Sodom.

Bit. 18:17: „ Togava Gospod kaza: Da skrija li ot Avraam kakvo šte napravja?... “

Tuk imame točnoto priloženie na tozi stih ot Amos 3:7: „ Naistina Gospod Jahve njama da napravi ništo, bez da otkrie tajnata Si na slugite Si, prorocite .“

Bit. 18:18: „ Avraam nepremenno šte stane velik i mogāšt narod i vsičkite narodi na zemjata šte bādat blagosloveni v nego .“

Poradi običajnata zaguba na značenje, kojato se prilaga kām narečieto „ sās sigurnost “, pripomnjam, če to označava: po opredelen i absoljuten način. Predi da razkrie razrušitel'nija si plan, Bog bārza da uveri Avraam v sobstvenija mu status pred nego i podnovjava blagosloviite, koito šte mu dade. Bog započva da govori za Avraam v tretio lice, za da go izdigne do ranga na velika istoričeska figura na

človečestvoto. Po tozi način Toj pokazva na svoje plätski i duhovni potomci modela, kojto blagoslavja i kojto pripomnja i opredelja v sledvaštija stih.

Bit. 18:19: „ Zaštoto Az go izbrah, za da zapovjada na čadata si i na doma si sled sebe si da pazjat päťja Gospoden, da väřšat pravda i pravda, i za da izpäľni Gospod za Avraam tova, koeto mu e obeřštal... “

Tova, koeto Bog opisva v tozi stih, e ot reřšavařto značenie za Sodom, kojto Toj řte uniřtoži. Do kraja na sveta Negovite izbranici řte bädät kato tova opisanie: spazvaneto na päťja na JaHVE se sästoi v praktikuvane na pravda i spravedlivost; istinska pravda i istinska spravedlivost, koito Bog řte izgradi väřhu tekstove na zakona, za da nauči naroda si Izrael. Uvařenieto kãm tezi neřta řte bädä usloviето Bog da spazi obeřštanijata si za blagoslovii.

Bit. 18:20: „ I JaHVE kaza: Vikät protiv Sodom i Gomor e goljam i grehäť im e goljam .“

Bog nakazva Sodom i Gomor, gradovete na carete, koito Avraam beře dořšäl da spasi, kogato bjaha napadnati. No imenno v Sodom beře izbral da se zaseli i negovijat plemennik Lot säš semejstvoto si i slugite si. Poznavajki vräzkata na privärzanost, kojato Avraam izpitva kãm plemennika si, Bog umnožava formite na vnanie kãm stareca, za da mu objavi namerenijata si. I za da napravi tova, Toj se sniřava do nivoto na čoveka, za da se očoveči maksimalno, za da se postavi na nivoto na čoveřkoto mislene na Avraam, negovija sluga.

Bit. 18:21: „ Zatova řte sljza i řte vidja dali sa postäpili napälno spored izvestiето, koeto e stignalo do men; i ako ne e taka, řte uznaja .“

Tezi dumi kontrastirat s razbiraneto na Sara po väřprosa, zařtoto Bog ne moře da prenebregne nivoto na nemoralnost, dostignato v tezi dva grada v ravninata, i izobilnija im prosperitet. Tazi reakcija razkriva grižata, kojato Toj polaga, za da se uveri, če Negovijat veren sluga priema spravedlivata prisäda na Negovoto nakazanie.

Bit. 18:22: „ Mäžete trägnaha i otidoha kãm Sodom. Avraam obače stoeře pred JaHVE .“

Tuk razdeljaneto na posetitelite pozvoljava na Avraam da razpoznae sred tjah živija Bog, Jahve, prisästvařš s nego v obiknoven čoveřki oblik, koeto nasärčava obmena na dumi. Avraam řte bädä okuražen do stepen da se vpusne v svoeobrazen pazarläk s Boga, za da postigne spaseniето na dvata grada, edinijat ot koito e naselen ot negovija skäp plemennik Lot.

Bit. 18:23: „A Avraam se približi i kaza: řte pogubiř li i pravednija s nečestivija? “

Väřprosät na Avraam e opravdan, zařtoto v svoje kolektivni aktove na spravedlivost čovečestvoto pričinjava smärtta na nevinni žertvi, izvestni kato stranični řteti. No ako čovečestvoto ne e sposobno da promeni neřtata, Bog moře. I toj řte predostavi dokazatelstvo za tova na Avraam i na nas, koito četem biblejskoto mu svidetelstvo.

Bit. 18:24: „ Moře bi ima petdeset pravednici v grada; řte gi pogubiř li i tjah, i njama li da pořtadiř grada zaradi petdesette pravednici, koito sa v nego? “

V svojata neřna i ljubjařta duřa Avraam e izpäľnen s iljuzii i si väobrazjava, če e väzmožno da nameri pone 50 pravednici v tezi dva grada i prizovava tezi 50 väzmožni pravednici, za da polučat ot Bog

blagodatta na dvata grada v imeto na Negovata sāvāršena spravedlivost, kojato ne može da porazi nevinnite zaedno s vinovnite.

Bit. 18:25: „ Da se umārtvi pravednijat s nečestivija, za da bāde pravednijat kato nečestivija! Daleč da bāde ot teb! Daleč da bāde ot teb! Njama li Sādijata na cjalata zemja da izvārši pravosādie? “

Po tozi način Avraam smjata, če može da reši problema, kato napomni na Bog kakvo ne može da napravi, bez da otreče ličnostta si, kojato e tolkova privārzana kām čuvstvoto za sāvāršena spravedlivost.

Bit. 18:26: „ I Gospod kaza: Ako namerja v Sodom petdeset pravednici, vātre v grada, togava šte poštadja celija grad zaradi tjah .“

S tārpenie i dobrotā Jahve ostavi Avraam da govori i v odgovora mu se sāglasi s nego: zaradi 50 pravednici gradovete njama da bādat razrušeni.

Bit. 18:27: „A Avraam odgovori i kaza: Eto, az, kojto sām prah i pepel, se osmelih da govorja na Gospoda .“

Dali e misāлта za „ prah i pepel “, če šte ostanat nečestivi hora sled razrušenieto na dvata grada v dolinata? I vse pak, Avraam priznava, če samijat toj e samo „ prah i pepel “.

Bit. 18:28: „ Može bi ne dostigat petima ot petdesette pravednici; šte pogubiš li celija grad zaradi petima? A Gospod kaza: Njama da go pogubja, ako namerja tam četirideset i pet pravednici .“

Smelostta na Avraam šte go nakara da prodālži pazarlāka si, kato vseki pāt namaljāva broja na eventualno namerenite izbrani i šte spre v stih 32 na čisloto deset pravednici. I vseki pāt Bog šte dava blagodatta si zaradi čisloto, predloženo ot Avraam.

Bit. 18:29: „A Avraam mu govori i kaza: Može bi šte se namerjat tam četirideset pravednici. A Gospod kaza: Zaradi tezi četirideset njama da napravja ništo .“

Bit. 18:30: „ Avraam kaza: „Da se ne gnevi Gospod, i az šte govorja. Može bi šte se namerjat tam trideset pravednici.“ A Gospod kaza: „Njama da napravja ništo, ako ne namerja tam trideset pravednici .““

Bit. 18:31: „ Avraam kaza: Eto, reših da govorja na Gospoda. Može bi šte se namerjat tam dvadeset pravednici.“ A Gospod kaza: Njama da go pogubja zaradi dvadesette .

Bit. 18:32: „A Avraam kaza: Da se ne gnevi Gospod, i az šte govorja samo tozi pāt. Može bi šte se namerjat tam deset pravednici. I Gospod kaza: Njama da go razruša zaradi deset pravednici .“

Tuk pazarlākāt na Avraam priključva, tāj kato toj razbira, če ima granica, otvād kojato nastojavaneto mu bi bilo nerazumno. Toj se spira na čisloto deset pravednici. Toj optimistično vjarva, če tozi broj pravednici trjabva da se nameri v tezi dva korumpirani grada, ako se brojat samo Lot i negovite rodnini.

Bit. 18:33: „ I Gospod si otide, štom prestana da govori s Avraam. Avraam se vārna na mjestoto si .“

Zemnata srešta na dvama prijateli, ediniat nebesen i vsemogášť Bog, a drugijat čovek, prášť zemna, priključva i vseki se vrášťa kám svoite dela. Avraam v doma si, a Jahve v Sodom i Gomor, vārhu koito šťe se stovari Negovijat razrušitelen sād.

V razgovora si s Boga, Avraam razkri svoja harakter, kojto e po Boži obraz, zagrižen za postiganeto na istinska spravedlivost, kato sášťevremenno dava na života negovata silna i skāpocenna stojnost. Eto zašto pazarlākāt na negovija sluga možeše samo da očarova i zaradva sārčeto na Boga, kojto napālno spodeljaše čuvstvata mu.

Bitie 19

Razdeljane pri spešen slučaj

Bitie 19:1: „ I dvamata angeli dojdoha v Sodom večerta; a Lot sedeše v portata na Sodom. I kogato Lot gi vidja, stana da gi posrešťne i se pokloni s lice do zemjata .“

V tova povedenie razpoznavame dobroto vlijanie na Avraam vārhu plemennika mu Lot, tāj kato toj projavjava sášťata zagriženost kám preminavašťite posetiteli. I pravi tova s ošťe po-goljamo vnimanie, tāj kato poznavo lošite nravi na žitelite na grad Sodom, kādeto se e ustanovil da živee.

Bit. 19:2: „ I toj kaza: Eto, gospodarite mi, molja vi se, svārnete v kášťata na slugata si i prenošťuvajte tam; umijte si krakata i stanete rano utre i si idete.“ No te kazaha: „Ne, šťe prenošťuvame na ulicata .“

Lot smjata za svoj dālg da privetstva minuvačíte v doma si, za da gi predpazi ot bezsramnite i zlonamereni dejstvija na pokvarenite žiteli. Otkrivame sášťite privetstveni dumi, koito Avram beše kazal na trimata si posetiteli. Lot naistina e praveden čovek, kojto ne e pozvolil da bāde pokvaren ot sášťitelstvoto si s pokvarenite sášťestva na tozi grad. Dvamata angeli sa došli da razrušat grada, no predi da go razrušat, te iskat da obārkat nečestieto na žitelite, kato gi hvanat na mestoprestāplenieto, toest aktivno demonstrirat nečestieto im. I za da postignat tozi rezultat, vsičko, koeto trjabva da napravjat, e da prekarat nošťta na ulicata, za da bādat napadnati ot sodomljanite.

Bit. 19:3: „ No Lot gi nastojavaše tolkova mnogo, če te dojdoha pri nego i vljazoha v kášťata mu. Toj im napravi ugošťenie i izpeče bezkvasen hljab. I te jadoha .“

Lot uspjava da gi ubedi i te priemat gostopriemstvoto mu; koeto mu dava vāžmožnost da projavi šťedrostta si, kaktó Avraam e pravil predi nego. Preživjavaneto gi uči da otkrijat krasivata duša na Lot, praveden čovek sred nepravednite.

Bit. 19:4: „ Te ošťe ne bjaha legnali, kogato žitelite na grada, žitelite na Sodom, obgradiha kášťata, mladi i stari; vsički hora se bjaha stekli zaedno .“

Demonstracijata na nečestieto na žitelite nadhvárľja očakvanijata na dvamata angeli, tãj kato te idvat da gi tãrsjat v kãštata, kãdeto Lot gi e posreštnal. Obãrnete vnimanie na stepenta na zarazjavane na tova nečestie: „ ot deca do vãzrastni “. Sledovatelno sãdãt na JaHVE e napãľno opravdan.

Bit. 19:5: „ I povikaha Lot i mu kazaha: Kãde sa mãžete, koito dojdoha pri teb тази nošt? Izvedi ni gi, za da gi poznaem .“

Naivnite hora mogat da bãdat podvedeni ot namerenijata na sodomcitate, zaštoto ne stava vãpros za molba da se opoznaem, a za opoznavane v biblejskija smisãľ na dumata, kakto v primera „Adam pozna žena si i tja rodi sin“. Sledovatelno pokvarata na tezi hora e pãľna i bezpopravima.

Bit. 19:6: „ Lot izleze pri tjah na vratata na kãštata i zatvori vratata sled sebe si .“

Smelijat Lot, kojto se vturva sam da posreštno otvratitelnite sãštestva i se griži da zatvori vratata na doma si zad sebe si, za da zaštititi posetitelite si.

Bit. 19:7: „ A toj kaza: Molja vi se, bratja moi, ne vãršete zlo. “

Dobrijat čovek uveštava zľite da ne vãršat zlo. Toj gi nariča „bratja“, zaštoto sa hora kato nego i e zapazil v sebe si nadeždata da izmãkne njakoi ot tjah ot smãrtta, kãm kojato gi vodi povedenieto im.

Bit. 19:8: „ Eto, imam dve dãšteri, koito ne sa poznali mãž; šte ti gi izveda, i ti šte praviš s tjah kakvoto nameriš za dobre. Samo ne pravi ništo na mãžete, zaštoto sa došli pod sjankata na moja pokriv .“

Za Lot povedenieto na sodomcitate dostiga bezprecedentni visoti v tova preživjavane. I za da zaštititi dvamata si posetiteli, toj dori predlaga dvete si vse ošte devstveni dãšteri na tjahno mjasto.

Bit. 19:9: „A te rekoħa: „Mahaj se ottuk!“ I pak rekoħa: „Tozi čovek dojde kato čuždenec i šte sãdi! Šte ti storim po-lošo, otkolkoto na tjah.“ I te natisnaha silno Lot i se pribľižiha, za da razbijat vratata .“

Dumite na Lot ne uspokojavat sãbralata se glutnica i tezi čudovištni sãštestva, kazvat te, se gotvjat da mu storjat po-lošo, otkolkoto na tjah. Sled tova se opitvat da razbijat vratata.

Bit. 19:10: „ Mãžete protegnaha rãce i vãvedoha Lot v kãštata pri sebe si, i zatvoriha vratata .“

Tãj kato samijat smel Lot e v opasnost, angelite se namesvat i vãveždat Lot v kãštata.

Bit. 19:11: „ I poraziha sãš slepota horata, koito bjaha na vratata na kãštata, i naj-malkija, i naj-golemija, taka če naprazno se mãčeha da namerjat vratata .“

Otvãň naj-blizkitate razvãľnuvani hora sa zaslepeni; po tozi način obitatelitate na kãštata sa zaštiteni.

Bit. 19:12: „ Mãžete kazaha na Lot: Kogo imaš tuk? Zetľove, sinove, dãšteri i vsički, koito imaš v grada, izvedi gi ot tova mjasto .“

Lot nameri blagovolenie v očiťe na angelite i na Boga, Kojto gi izprati. Za da bãde spasen životãť mu, toj trjabvaše „ da izleze“ „na grada i dolinata na ravninata, zaštoto angelite šte uništožat žitelite na тази dolina, kojato šte se prevãrne v ruini kato grad Aj. Predloženieto na angelite se prostira do vsičko, koeto mu prinadľeži v živite čoveški sãštestva.“

V тази тема за разdelenieto , božestvenata zapoved „da izljazat “ e postojanna. Zaštoto Toj prizovava Svoite sązdanija da se otdeljat ot zloto vāv vsičkrite mu formi, kato naprimer falšivite hristijanski cārki. V Otkr. 18:4 Toj zapovjadva na Svoite izbrani da „ izljazat“ » na „ Veliki Vavilon “, koeto se otnasja pārho do katoličeskata religija i vtoro do mnogostrannata protestantska religija, pod čieto vlijanie sa ostanali do tozi moment. I kakto pri Lot, životāt im šte bāde spasen samo črez nezabavno podčinenie na Božijata zapoved. Zaštoto vednaga štom bāde obnarodvan zakonāt, kojto šte napravi nedelnata počivka zadālžitelna v pārvija den, krajat na izpitatelnija period šte priključi. I togava šte bāde tvārde kāsno da se promeni mnenieto i pozicijata na čovek po tozi problem.

Tuk obrāštam vnimanieto vi vārhu opasnostta ot otlagane na neobhodimото rešenje. Životāt ni e krehāk, možem da umrem ot bolest, zlopoluka ili napadenie – nešta, koito mogat da se slučat, ako Bog ne oceni bavnata ni reakcija, i v tozi slučaj krajat na vremeto na kolektivnata blagodat gubi cjaloto si značenie, zaštoto kojto umre predi neja, umira v svojata nespravedlivost i svoeto osāždane ot Boga. Osāžnavajki tozi problem, Pavel kazva v Evrei 3:7-8: „ Dnes, ako čuete glasa Mu, ne zakoravjavajte sārčata si, kakto pri bunta... “. Sledovatelno vinagi ima spešnost da se otgovori na predloženieto, napraveno ot Boga, i Pavel e na tova mnenie spored Evrei 4:1: „ I taka, neka se boim, dokato trae obeštaniето da vlezem v Negovija pokoj, da ne bi njakoj ot vas da se okaže nepālen .“

Bit. 19:13: „ Zaštoto nie šte razrušim tova mjasto, poneže vikāt protiv žitelite mu e goljam pred JaHVE. JaHVE ni e izpratil da go razrušim .“

Tozi pāt, vremeto pritiska, angelite razkrivat na Lot pričinata za prisāstviето si v doma mu. Gradāt trjabva da bāde bārzo uništožen po rešenje na JaHVE.

Bit. 19:14: „ Lot izleze i govori na zetъovete si, koito bjaha vzeli dāšterite mu, kazvajki: ‘Stanete i izlezte ot tova mjasto, zaštoto JaHVE šte razruši grada.’ No v očite na zetъovete mu izgleždaše, če se šeguva .“

Zetъovete na Lot sās sigurnost ne bjaha tolkova zli, kolkoto drugite sodomci, no za spasenieto e važna samo vjarata. A očevidno te njamaha takava. Vjarata na tāsta im ne gi interesuvaše i vnezapnata ideja, če Bog Jahve e gotov da uništoži grada, beše prosto neverojatna za tjah.

Bit. 19:15: „ A kogato se zazori, angelite podkaniha Lot, kazvajki: Stani, vzemi žena si i dvete si dāšteri, koito sa tuk, za da ne zagineš pri razrušenieto na grada .“

Razrušenieto na Sodom porāžda sārčerazdiratelni razdeli , koito razkrivat vjara i lipsa na vjara. Dāšterite na Lot trjabva da izbirat meždū tova da sledvat bašta si ili sāpruga si.

Bit. 19:16: „ I dokato toj se baveše, māžete hvanaha za rāka nego, žena mu i dvete mu dāšteri, zaštoto Gospod blagovoli da go poštadi; i go otvedoha i go ostaviha vān ot grada .“

V tova dejstvie Bog ni pokazva „ glavnja, iztrāgnata ot ogānja “. Za poreden pāt Bog spasjava pravednija Lot, zaedno s nego, dvete mu dāšteri i žena mu. Taka, otkāsnați ot grada, te se ozovavat otvān, svobodni i živi.

Bit. 19:17: „ I kogato gi izvedoha, edin ot tjah kaza: Spasjavaj života si; ne se ogleždaj nazad, nito se bavi v cjalata ravnina; bjagaj v planinata, za da ne pogineš .“

Spasenieto šte bāde v planinata, izborāt e ostaven na Avraam. Taka Lot može da razbere i da sājzaljva za greškata si, če e izbral ravninata i nejnoto blagodenstvie. Životāt mu e založen na karta i šte trjabva da pobārza, ako iska da nameri bezopasnost, kogato Božijat ogān udari dolinata. Zapovjadano mu e da ne pogležda nazad. Zapovedta trjabva da se priema kakto bukvalno, taka i prenosno. Bādešteto i životāt sa pred ocelelite ot Sodom, zaštoto zad tjah skoro njama da ima ništo drugo osven nažeženi ruini, zapaleni ot serni kamāni, hvārteni ot nebeto.

Bit. 19:18: „ Lot im kaza: O, ne, Gospodi! “

Zapovedta, dadena ot angela, užasjava Lot.

Bit. 19:19: „ Eto, namerih Tvoeto blagovolenie i Ti pokaza goljama milost kām men, kato mi spasi života; no ne moga da izbjagam v planinata, predi da me postigne bedstvie i da zagina . “

Lot poznava rajona, v kojto živee, i znae, če šte mu otneme mnogo vreme, za da stigne do planinata. Zatova toj moli angela i mu predlaga drugo rešenje.

Bit. 19:20: „ Eto, toja grad e dostatačno blizo, za da pobegna v nego, a e malāk. O, da možeh da pobegna v nego... ne e li malāk?... i za da živee dušata mi! “

V kraja na dolinata se namira Sigor, duma, kojato označava malāk. Toj oceljava sled tragedijata na dolinata, za da služi kato ubežište za Lot i semejstvoto mu.

Bit. 19:21: „ I mu kaza: Eto, Az imam i tova blagovolenie kām tebe, če njama da razruša grada, za kojto govoriš . “

Prisāstvietu na tozi grad vse ošte svidetelstva za tozi dramatičen epizod, kojto e zasegnal gradovete v dolinata na ravninata, kādeto sa se namirali dvata grada Sodom i Gomor.

Bit. 19:22: „ Pobārzej i bjagaj tam, zaštoto ne moga da napravja ništo, dokato ne stigneš tam. Zatova imeto na tozi grad se nariča Sigor . “

Angelāt sega e zavisim ot negovoto sāglasie i šte čaka, dokato Lot vleze v Sigor, za da udari dolinata.

Bit. 19:23: „ I slānceto izgrjavaše nad zemjata, kogato Lot vleze v Sigor . “

Za sodomcitate sjakaš se zazorjavaše nov den pod krasiv izgrev; den kato vseki drug...

Bit. 19:24: „ Togava Gospod izvadi župel i ogān ot Gospoda ot nebeto vārhu Sodom i Gomor . “

Tova čudotvorno božestveno dejstvie e polučilo moštno dokazatelstvo ot otkritijata na adventnija arheolog Ron Uajāt. Toj e identificiral mjestoto na grad Gomor, čiito žilišta sa bili opirani edno do drugo na zapadnija sklon na planinata, kojato graniči s тази dolina. Podāt na tova mjesto e obrazuvan ot serni kamāni, koito, kogato sa izloženi na ogān, vse ošte se zapalvat dnes. Po tozi način božestvenoto čudo e napālno potvrđeno i dostojno za vjarata na izbranite.

Protivno na tova, koeto često se misli i kazva, Bog ne e izpolzval jadrena energija, za da uništoži тази dolina, a po-skoro kamāni ot sjara i čista sjara, oceneni na 90% čistota, koeto e izključitelno spored specialistite. Nebeto ne nosi oblaci ot sjara, taka če moga da kaža, če tova razrušenje e delo na

Sázdatelj Bog. Toj može da sázdade vsjakakva materija spored nuždite si, táj kato e sázdal zemjata, nebeto i vsičko, koeto te sáďďřžat.

Bit. 19:25: „ Toj razruši onezi gradove, cjalata ravnina, i vsičkíte žiteli na gradovete, i vsičko, koeto rastjaše po zemjata .“

Kakvo može da ostane na mjasto, podloženo na dážd ot gorjašti serni kamáni? Ništo, osven skali i serni kamáni, koito vse ošte sa nalice.

Bit. 19:26: „ I ženata na Lot pogledna nazad i se prevárna v stáľb ot sol .“

Tozi pogled nazad ot ženata na Lot razkriva sážalenie i prodáľžavašt interes kám tova prokáľnato mjasto. Tova sáštojanie na uma ne e ugodno na Bog i toj go pokazva, kato prevrášta tjaloto ì v stáľb ot sol, obraz na absoljutna duhovna sterilnost.

Bit. 19:27: „I Avraam stana rano sutrinta, za da otide na mjastoto, káďeto stoeše pred Gospoda .“

Bez da podozira za dramata, kojato se beše razigrala, Avraam stigma do dába Mamvrij, káďeto beše posreštnal trimata si posetiteli.

Bit. 19:28: „ I toj pogledna kám Sodom i Gomor i kám vsičkíte kraišta na ravninata; i eto, dim se izdigaše ot zemjata, kato dim ot pešt .“

Planinata e otlíčen nabljudatelen punkt. Ot visočinata si Avraam nabljudava rajona i znae káďe e dolinata na Sodom i Gomor. Dokato na zemjata vse ošte plamti ogán, otgore se izdiga ostár dim, pričinen ot sjara i izgorjavaneto na vsički material, sábrani v grada ot čoveka. Mjastoto e obrečeno na sterilnost do kraja na sveta. Ima samo skali, kamáni, serni kamáni i sol, mnogo sol, koeto nasářčava sterilnostta na počvata.

Bit. 19:29: „ I kogato Bog razruši gradovete na ravninata, Toj si spomni za Avraam i izbavi Lot otsred bedstvietu, s koeto razruši gradovete, v koito živeeše Lot .“

Tova utočnenie e vážno, zaštoto ni razkriva, če Bog e spasil Lot samo za da ugodí na vernija si sluga Avraam. Zatova Toj ne e prestanal da go uprekva za izbora mu na procáľtjavaštata dolina i nejnite korumpirani gradove. I tova potvárždava, če toj naistina e bil spasen ot sáďbata, poznata na Sodom kato „glavnja, iztrágnata ot ogánja“, koeto e izključitelno blizo.

Bit. 19:30: „ Lot napusna Sigor i se kači v háľmistata strana, i se zaseli v planinata, toj i dвете mu dášteri, zaštoto se strahuvaše da živee v Sigor. Zatova se zaseli v peštera, toj i dвете mu dášteri .“

Neobhodimostta ot razdjala sega stava jasna za Lot. I imenno toj rešava da ne ostane v Sigor, kojto, makar i „maláľk“, sášto e bil naselen ot pokvareni i grešni hora pred Boga. Na svoj red toj otiva v planinata i, daleč ot vsjakakáv komfort, živee s dвете si dášteri v peštera, estestveno bezopasno ubežíšte, osigureneno ot Božíeto tvorenje.

Bit. 19:31: „ Togava po-golemijat kaza na po-malkija: Bašta ni e star i njama čovek v stranata, kojto da dojde pri nas, kakto e običajat na vsički strani .“

Njama ništo skandalno v iniciativite, predprieti ot dvete dāšteri na Lot. Tjahnata motivacija e opravdana i odobrena ot Bog, zaštoto dejstvat s cel da dadat potomstvo na bašta si. Bez тази motivacija iniciativata bi bila krāvosmesitelna.

Bit. 19:32: „ Elate, da napoim bašta si s vino i da legnem s nego, za da zapazim potomstvo ot bašta si .“

Bit. 19:33: „ I taka, te nakaraha bašta si da pie vino onaja nošt; i pārvorodnata otide i spa s bašta si; i toj ne znaeše koga si legna, nito koga stana .“

Bitie 19:34: „ A na sledvaštija den po-goljamata kaza na po-malkata: Eto, snošti spah s bašta si; neka go nakarame da pie vino i тази nošt i da otidem da spim s nego, za da zapazim potomstvo ot bašta si .“

Bit. 19:35: „ I nakaraha bašta si da pie vino i onazi nošt; i po-mladata otide i legna s nego; i toj ne znaeše koga legna, nito koga stana .“

Pālnata nesāžnatelnost na Lot v tova dejstvie pridava na procesa obraza na izkustveno osemenjavane, prilagano vārhu životni i hora v našeto posledno vreme. Njama i naj-malko tārsene na udovolstvie i tova nešto ne e po-šokirašto ot sāčetavaneto na bratja i sestri v načaloto na čovečestvoto.

Bit. 19:36: „ Dvete dāšteri na Lot zabremenjaha ot bašta si .“

Tezi dve dāšteri na Lot demonstrirat izključitelni kačestva na sebeotricanie v imeto na čestta na bašta si. Kato samotni majki, te šte otgledat deteto si sami, oficialno bez bašta, i po tozi način se otkazvat ot tova da si vzemat sāprug, sāprug/a, drugar/ka.

Bit. 19:37: „ Pārvorodnata rodi sin i go nareče Moav; toj e bašta na moavcite i do dnes .“

Bit. 19:38: „ Po-mladata sāšto rodi sin i go nareče Ben-Ami; toj e bašta na amoncite i do dnes .“

V proročestvoto na Daniil 11:41 se spomenavat potomcite na dvamata sinove: „ Toj šte vleve v hubavata zemja i mnozina šte padnat; no Edom, Moav i načalnikāt na amoncite šte bādat izbaveni ot rākata mu .“ Sledovatelno plātska i duhovna vrāzka šte obedini tezi potomci s Izrael, osnovan na Avraam, korenāt sled Hever na evrejskija narod. No tezi obšti koreni šte predizvikat sporove i šte nastrojat tezi potomci sreštu naroda na Izrael. V Sofonija 2:8 i 9 Bog prorokuva neštastija za Moav i amoncite: „ Čuh ukorite na Moav i ukorite na amoncite, kogato ukorjavaha naroda Mi i se izdigaha sreštu predelite mu. Zatova, zaklevam se v života Si!, kazva Gospod na Silite, Bogāt Izrailev, Moav šte bāde kato Sodom, a amoncite kato Gomor, mjasto na trāni, solena jama i večna pustoš; ostanalite ot naroda Mi šte gi ograbjat i ostanalite ot naroda Mi šte gi vladejat .“

Tova dokazva, če Božijata blagoslovija naistina e bila samo vārhu Avraam i če ne e bila spodelena ot bratjata mu, rodeni ot sāštija bašta, Tara. Ako Lot e uspjat da se vāžpolzva ot primera na Avraam, tova njama da e taka za potomcite mu, rodeni ot dvete mu dāšteri.

Bitie 20

Razdeljane čez statuta na Boži prorok

Podnovjavajki preživjavaneto s faraona, zapisano v Bitie 12, Avraam predstavlja žena si Sara kato svoja sestra na Avimeleh, car na Gerar (dnešna Palestina blizo do Gaza). Za poreden päť Božijata reakcija na nakazaniето mu mu razkriva, če säprugät na Sara e negov prorok. Taka silata i strahät na Avraam se razprostranjavat v celija region.

Bitie 21

Razdeljaneto na legitimnoto i nelegitimnoto

Razdjala čez žertvane na tova, koeto čovek običa

Bit. 21:1: „ I Gospod poseti Sara, kakto beše kazal; i Gospod napravi na Sara, kakto beše govoril. “

S tova poseštenie Bog slaga kraj na dälgoto bezplodie na Sara.

Bit. 21:2: „ I Sara začena i rodi na Avraam sin v starostta mu, v opredelenoto vreme, za koeto Bog mu beše govoril. “

Isaja 55:11 potvärždava tova: „ Taka šte bäde slovoto Mi, koeto izliza ot ustata Mi: njama da se värne pri Mene prazno, no šte izpälni tova, koeto Mi e ugodno, i šte izpälni tova, koeto Mi e pisano “; obeštaniето, dadeno na Avraam, e spazeno, sledovatelno stihät e opravljan. Tozi sin idva na sveta, sled kato Bog e objavil raždaneto mu. Biblijata go predstavlja kato „sin na obeštaniето“, koeto pravi Isaak proročeski tip na mesianskija „Sin Božij“: Isus.

Bit. 21:3: „ I Avraam nareče imeto na sina si, kogoto mu rodi Sara, Isaak. “

Imeto Isaak označava: toj se smee. Avraam i Sara se zasmjaha, kogato čuha Bog da objavjava bädeštija im sin. Dokato smehät na radostta e položitelan, podigravatelnijat smjah ne e. Vsäštност i dvamata säpruzi reagiraha edna i säšta reakcija, bidejki žertvi na čoveški predrazsädäci. Zaštoto se zasmjaha na misälta za čoveškite reakcii na okolnitate. Sled Potopa prodälžitelnostta na života se e säkratila značitelno i za horata 100-godišna väzrast beleži naprednala starost; väzrastta, v kojato se očakva malko ot života. No väzrastta ne označava ništo v konteksta na vräzkata s Boga Säzdatel, kojto postavja granicite na vsički nešta. I Avraam otkri tova v svoja opit i polučil ot Boga bogatstvo, čest i baštinstvo, tozi päť zakonno.

Bit. 21:4: „ I Avraam obrjaza sina si Isaak, kogato toj beše na osem dni, kaktó mu beše zapovjadal Bog. “

Na svoj red zakonnijat sin biva obrjazan. Božijata zapoved e izpálnena.

Bit. 21:5: „ Avraam beše na sto godini, kogato mu se rodi sinãt mu Isaak. “

Neštoto e zabeležitelno, no ne i po dopotopnite standarti.

Bit. 21:6: „ A Sara kaza: Bog mi dade povod za smjah; vseki, kojto go čue, šte se smee s men. “

Sara namira situacijata za smešna, zaštoto e čovek i žertva na čoveški predrazsãdãci. No tova želanie da se smee otrazjava i neočakvana radost. Podobno na sãpruga si Ejbraham, tja polučava vãzmožnostta da rodi na vãzrast, v kojato tova veče e nemislímo ot gledna točka na čoveškata normalnost.

Bitie 21:7: „ A tja kaza: Koj bi kazal na Avraam: Sara šte kãrmi deca? Zaštoto mu rodih sin v starostta mu. “

Tova e naistina izključitelno i izcjalo čudotvorno. Razgleždajki dumite na Sara ot proročeska gledna točka, možem da vidim v Isaak sina, kojto prorokuva novija zavet v Hristos, dokato Ismail prorokuva sina na pãrvija zavet. Črez othvãrljaneto si na Hristos Isus, tozi estestven sin, roden po plãt črez znaka na obrjazvaneto, šte bãde othvãrlen ot Boga v polza na hristijanskija sin, izbran črez vjara. Podobno na Isaak, Hristos, osnovateljat na novija zavet, šte bãde roden po čudotvoren način, za da razkrie i predstavi Boga v čoveška forma. Za razlika ot nego, Ismail e začenat edinstveno na plãtska osnova i strogo čoveški razbiranija.

Bit. 21:8: „ I deteto porasna i beše otbito; i Avraam napravi goljamo ugoštenie v sãštija den, kogato Isaak beše otbit. “

Kãrmenoto bebe šte stane tijnejdžãr i za otec Ejbraham se otkriva bãdešte, izpálneno s obeštãnija i štastie, koeto toj praznuva s radost.

Bit. 21:9: „ I Sara vidja sina na egiptjankata Agar, kogoto beše rodila na Avraam, če se smee; i kaza na Avraam :

Smehãt opredelena igrae vãzna rolja v života na blagoslovenata dvojka. Vraždèbnostta i revnostta na Ismail kãm Isaak, zakonnija sin, go karat da se smee i da mu se podigrava. Za Sara granicata na ponosimoto e dostignata: sled podigravkíte na majkata idvat i tezi na sina; tova e tvãrde mnogo.

Bit. 21:10: „ Izgoni тази robinja i sina ì, zaštoto sinãt na тази robinja njama da nasledi s moja sin, s Isaak. “

Razdrãznenieto na Sara e razbiraemo, no vižte po-natatãk s men. Sara prorokuva za nedostojnstvoto na pãrvija zavet, kojto njama da nasledi s izbranite novija, osnovan na vjara v pravèdnostta na Hristos Isus.

Bit. 21:11: „ I tova beše mnogo lošo v očíte na Avraam zaradi sina mu. “

Avraam ne reagira kato Sara, zaštoto čuvstvata mu sa razdeleni meždu dvamata mu sina. Raždaneto na Isaak ne premahva 14-godišnata privržanost, kojato go svärzva s Ismail.

Bit. 21:12: „ I Bog kaza na Avraam: Da ne ti se stori zlo zaradi momčeto i zaradi sluginjata ti. Väv vsičko, koeto ti e kazala Sara, slušaj glasa ì, zaštoto v Isaak šte se nareče tvoeto potomstvo. “

V tova poslanie Bog podgotvja Avraam da prieme otčuždenieto na Ismail, naj-golemija mu sin. Tova razdeljane e čast ot Božija proročeski plan; tãj kato toj prorokuva provala na starija Moiseev zavet. Kato uteha, v Isaak, Toj šte umnoži potomstvoto mu. I izpälnenieto na tova božestveno slovo šte se osäšttestvi črez ustanovjavaneto na novija zavet, kädeto „ izbranite “ šte bädat „ prizovani “ črez poslanieto na večnoto Božie Evangelie v Isus Hristos.

Taka, paradoksalno, Isaak šte bäde patriarh na starija zavet i imenno v Jakov, negovija sin, spored plätta i znaka na obrjazvaneto, Božijat Izrael šte bäde utvärden värfu negovite osnovi. No paradoksäť se sästoi väv fakta, če säštijat tozi Isaak prorokuva samo uroci odnosno novija zavet v Hristos.

Bit. 21:13: „ I ot sina na robinjata šte proizveda narod, zaštoto toj e tvoe potomstvo. “

Ismail e patriarhät na mnogo narodi v Blizkija iztok. Dokato Hristos ne se pojavi za spasitelnoto si zemno služenie, duhovnata legitimnost prinadležeše edinstveno na potomcite na tezi dvama sinove na Avraam. Zapadnijat svjat živeeše v mnogoto formi na ezičestvo, nevež za säšttestvuvaneto na velikija Bog Säzdatel.

Bit. 21:14: „ I Avraam stana rano sutrinta, vze hljab i meh s voda i gi dade na Agar, kato gi složi na ramoto ì, dade ì deteto i ja izprati. A tja si trãgna i se skitaše v pustinjata Virsavee. “

Božijata namesa uspokoi Avraam. Toj znaeše, če samijat Bog šte bdi nad Agar i Ismail i se säglasi da se razdeli s tjah, zaštoto se doveri na Bog da gi zaštiti i rãkovodi. Zaštoto samijat toj beše zaštiten i rãkovoden ot Nego dotogava.

Bit. 21:15: „ I kogato vodata v meha se svärři, tja hvärli deteto pod edin ot hrastite. “

V pustinjata Virsavija otnesenata voda bärzo se izrazhodva i bez voda Agar vižda samo smärтта kato kraen izhod ot neštastnoto si položenie.

Bit. 21:16: „ I tja otide i sedna otsrešta, na razstojanie, na koeto da strelja s läk, zaštoto si kaza: Da ne vidja kak deteto umira.“ I sedna otsrešta, izdigna glas i plaka. “

V тази ekstremna situacija, za vtori päť, Agar proliva sälzi pred liceto na Boga.

Bit. 21:17: „ I Bog ču glasa na momčeto, i angel Božij izvika kãm Agar ot nebeto i ì kaza: Kakvo ti e, Agar? Ne boj se, zaštoto Bog ču glasa na momčeto ottam, kädeto e. “

I za vtori päť Bog se namesva i ì govori, za da ja uspokoi.

Bit. 21:18: „ Stani, vdigni deteto i go vzemi v räkata si, zaštoto šte go napravja velik narod. “

Napomnjam vi, če deteto Ismail e tijnejdžär na väzrast meždu 15 i 17 godini, no väpreki tova e dete, podčinenno na majka si Agar, i dvamata veče njamat voda za piene. Bog iska tja da izdärža sina si, zaštoto za nego e otredena mogäšta sädba.

Bit. 21:19: „ I Bog otvori očite ì i tja vidja kladenec s voda; i otide, napálni meha s voda i dade na deteto da pie. “

Nezavisimo dali e bilo čudo ili ne, tozi kladenec s voda se e pojavil v točniya moment, za da dade na Agar i sina ì vkus ot života. I te dälžat života si na mogäštija Säzdatel, kojto otvarja ili zatvarja zrenieto i razbiraneto na neštata.

Bit. 21:20: „ I Bog beše s deteto; to porasna i se zaseli v pustinjata, i stana strelec s läk. “

Sledovatelno pustinjata ne e bila prazna, täj kato Ismail e lovual životni, koito e ubival s läka si, za da gi izjade.

Bit. 21:21: „ I toj se zaseli v pustinjata Faran; i majka mu mu vze žena ot Egipetskata zemja. “

Sledovatelno vräzkata meždu ismailtjanite i egiptjanite šte se zasili i s tečenje na vremeto säpneričestvoto na Ismail s Isaak šte narasne do stepen da gi prevärne v postojanni estestveni vragove.

Bitie 21:22: „ I po tova vreme Avimeleh i Fihol, načalnikät na vojskata mu, govoriha na Avraam, kazvajki: Bog e s tebe väv vsičko, koeto praviš. “

Preživjavanijata, porodeni ot predstavjaneto na Sara kato negova sestra, zapisani v Bitie 20, naučiha Avimeleh, če Avraam e Božijat prorok. Segä toj e strahovit i užasjavašt.

Bit. 21:23: „ I segä, pročee, zakälmi mi se tuk v Boga, če njama da postäpiš nevjarno s men, nito s decata mi, nito s decata na decata na decata mi; spored milostta, kojato pokazah käm teb, taka šte postäpiš i ti s men i säš zemjata, v kojato si prišälec. “

Avimeleh veče ne iska da bäde žertva na hitrostite na Avraam i iska da poluči ot nego tvärdi i rešitelni angäžimenti za miren säjuz.

Bit. 21:24: „ A Avraam kaza: Šte se zakälna. “

Avraam njama loši namerenija käm Avimeleh i zatova može da se säglasi na tozi pakt.

Bit. 21:25: „ I Avraam smähmri Avimeleh zaradi kladeneca s voda, kojto Avimelehovite slugi bjaha vzeli nasila. “

Bit. 21:26: „ A Avimeleh kaza: Ne znaja koj e storil tova nešto, nito si mi go pokazal, nito säm čuval za nego do dnes. “

Bit. 21:27: „ I Avraam vze ovce i volove i gi dade na Avimeleh; i dvamata sključiha dogovor. “

Bit. 21:28: „ I Avraam otdeli sedem ovce ot stadoto; “

Izborät na Avraam na „sedem ovce“ svidetelstva za vräzkata mu s Boga Säzdatel, kogoto toj želae da priobšti käm deloto si. Avraam se e ustanovil v čužda zemja, no iska plodovete na truda mu da ostanat negovi.

Bit. 21:29: „ A Avimeleh kaza na Avraam: Kakvo sa tezi sedem ženski agneta, koito si otdelil? “

Bit. 21:30: „ I kaza: Vzemi ot rākata mi tezi sedem ženski agneta, za da mi bādat svidelstvo, če az izkopah tozi kladenec. “

Bit. 21:31: „ Zatova onova mjasto se nareče Virsavee, zaštoto tam i dvamata se zakleha. “

Kladenecāt na spora e krāsten na dumata „šeba“, kojato e korenāt na evrejskoto čislo „sedem“, i se srešta v dumata „šabat“, kojato oboznačava sedmija den, našata šābota, osvetena kato sedmična počivka ot Bog ot načaloto na zemnoto mu sātvoenie. Za da se zapazi pametta za tozi sājuz, kladenecāt bil narečen „kladenecāt na sedemte“.

Bit. 21:32: „ I sključiha sājuz vāv Virsavee. I Avimeleh stana i Fihol, načalnikāt na vojskata mu, i se vārnhaha vāv filistimskata zemja. “

Bit. 21:33: „ I Avraam nasadi tamariskovo dārvo vāv Virsavija; i tam prizova imeto na Gospoda, večnija Bog. “

Bit. 21:34: „ I Avraam prekara mnogo dni kato strannik vāv filistimskata zemja. “

Bog beše uredil za slugite si uslovija na mir i spokojstvie.

Bitie 22

Razdjatala na baštata i edinstvenija požertvan sin

Tazi glava 22 predstavja proročeskata tema za Hristos, prinesen kato žertva ot Bog kato Otec. Tja izobrazjava principa na spasenieto, podgotven tajno ot Bog ot samoto načalo na rešenieto mu da sāzdade svobodni, inteligentni i avtonomni dvojnici pred sebe si. Tazi žertva šte bāde cenata, kojato trjabva da se plati, za da se poluči ljubov v zamjana ot negovite sāzdanija. Izbranite šte bādat tezi, koito sa otgovorili na Božiite očkvanija s pālna svoboda na izbor.

Bit. 22:1: „ Sled tezi nešta Bog izkuši Avraam i mu kaza: Avraame! A toj otgovori: Eto me! “

Avraam e mnogo poslušen na Boga, no dokāde može da stigne tova poslušanie? Bog veče znae otgovora, no Avraam trjabva da ostavi sled sebe si, kato svidelstvo za vsički izbrani, konkretno dokazatelstvo za svoeto obrazcovo poslušanie, koeto go pravi tolkova dostoen za ljubovta na negovija Bog, kojto go pravi patriarh, čieto potomstvo šte bāde vāzvišeno črez raždaneto na Hristos Isus.

Bit. 22:2: „ I Bog kaza: Vzemí sega sina si, edinstvenija si sin, kogoto običaš, Isaak, i idi v zemjata Morija, i tam go prinesi vav vseizgarjane na edna ot planinite, za kojato šte ti kaža. “

Bog umišleno nastojava vavhu tova, koeto boli, do granicata na ponosimoto za tozi stavec na poveče ot sto godini. Bog po čudo mu e dal radostta da ima sin, roden ot nego i Sara, negovata zakonna šapruža. Zatova toj šte skrie ot okolnitate neverojatnata Božija molba: „ Prinesi edinstvenija si sin v žertva. “ I položitelnijat otgovor na Avraam šte ima večni posledici za cjaloto čovečestvo. Zaštoto, sled kato Avraam se e sađlasil da prinese sina si, samijat Bog veče njama da može da se otkaže ot spasitelnija si plan; ako e možel da pomisli da se otkaže ot nego.

Neka otbeležim važnostta na preciznostta: „ na edna ot planinite, za koito šte vi razkaža “. Tova točno mjesto e programirano da prieme krvavta na Hristos.

Bit. 22:3: „ I Avraam stana rano sutrinta, osedla osela si, vze šas sebe si dvama slugi i sina si Isaak, nacepi darva za vseizgarjaneto i tragna da otide na mjastoto, za koeto Bog mu beše kazal. “

Avraam rešil da se podčini na tova prestaplenie i s težko sarce organiziral podgotovkata na krvavata ceremonija, naredena ot Bog.

Bit. 22:4: „ A na tretija den Avraam podigna oči i vidja mjastoto otdaleč. “

Zemjata Morija e na tri dni pat ot mjastoto, kadeto toj živee.

Bit. 22:5: „ A Avraam kaza na slugite si: Ostanete vie tuk s osela; a az i momakāt šte otidem tam, šte se poklonim i šte se varnem pri vas. “

Užasnoto dejanie, koeto e na pat da izvavši, ne se nuždae ot svideteli. Toj zatova se otdelja ot dvamata si slugi, koito šte trjabva da čakat zavravštaneto mu.

Bit . 22:6: „ Avraam vze darvata za vseizgarjaneto i gi složi vavhu sina si Isaak, a v rakata si daržeše oganja i noža. I dvamata prodalžiha zaedno. “

V tazi proročeska scena, točno kaktto Hristos šte trjabva da nosi težkija „patibulum“, na kojto šte bavdat zakovani kitkite mu, Isaak e natovaren s darvata, koito, zapaleni, šte pogalnat žertvenoto mu tjalo.

Bit. 22:7: „ Togava Isaak govori na bašta si Avraam i kaza: Tatko moj! A toj otgovori: Eto me, sine moj. A Isaak kaza: Eto oganja i darvata; no kade e agneto za vseizgarjane? “

Isaak e bil svidetel na mnogo religiozni žertvoprinošenija i s pravo e iznenadan ot otsavstvietu na životnoto, koeto šte bade prineseno v žertva.

Bit. 22:8: „ A Avraam kaza: Sine moj, Bog šte si promisli agneto za vseizgarjane. “ I dvamata prodalžiha zaedno.

Tozi otgovor ot Avraam e prjako vдавhnoven ot Bog, zaštoto toj veličestveno prorokuva ogromnata žertva, na kojato Bog šte se sađlasi, kato se predloži na razpjatie v čoveška plāt, kato po tozi način osiguri nuždata na grešnite izbranici ot efektiven i spravedliv Spasitel v božestveno savavšenstvo. No Avraam, ot svoja strana, ne vižda tova spasitelno badešte, tazi rolja na Hristos Spasitel, prorokuvana ot životnoto, prineseno v žertva na JaHVE, vsemogaštija Bog-tvorec. Za nego tozi otgovor prosto mu

pozvoljava da spečeli vreme, dotolkova toj gleda s užas na prestäplieneto, koeto šte trjabva da izvârši.

Bit. 22:9: „ I kogato stignaha na mjestoto, za koeto Bog mu beše kazal, Avraam postroi tam oltar i naredi dârvata. I kato vârza sina si Isaak, položi go na oltara, vârhû dârvata. “

Uvi, Avraam pred oltara, veče njama načîn da se skrie ot Isaak, če toj e tozi, kojto šte bädê žertvenata ovca. Ako otec Avraam se e pokazal kato vâzvîšen v tova neobiknoveno priemane, pokornoto povedenie na Isaak e obraz na tova, koeto Isus Hristos šte bädê v svoeto vreme: vâzvîšen v svoeto poslušanie i sebeotricanie.

Bit. 22:10: „ Togava Avraam prostrja räkata si i vze noža, za da zakoli sina si. “

Obârnete vnimanie, če za da reagira, Bog čaka do samija kraj na izpitanieto, za da pridade istinska stojnost i avtentičnost na svidetelstvoto na svoite izbranici. „ S nož v râka “, vsičko, koeto ostava, e da zakoli Isaak, kaktò mnogoto ovce, koito veče sa bili požertvani.

Bit. 22:11: „ Togava angel Gospoden go povika ot nebeto i kaza: Avraame! Avraame!“ A toj odgovori: „Eto me! ““

Demonstracijata na poslušnata vjara na Avraam e napravena i sâvâršeno realizirana. Bog slaga kraj na izpitanieto na stareca i na tova na sina mu, tolkova dostoen za nego i negovata ljubov.

Vzemetè go, vseki pät, kogato e povikan ot Bog ili ot sina si, Avraam vinagi otgovarja, kazvajki: „ Eto me. “ Tozi spontanen odgovor, kojto proiztiča ot nego, svidetelstva za negovata štedra i otkrita priroda kâmbližnija. Nešto poveče, toj kontrastira s otnošenieto na Adam, hvanat v situacija na grjah, kojto se e skril ot Boga do stepen, če Bog e bil prinuden da mu kaže: „ Kâde si? “

Bitie 22:12: „ Angelät kaza: Ne protjagaj räkata si vârhû momčeto, nito mu pravi ništo; zaštoto sega znaja, če se boiš ot Boga i ne si požalil sina si, edinstvenija si sin, za Mene. “

S demonstracijata na svojata vjarna i poslušna vjara, Avraam može da bädê pokazan na vsički, i do kraja na sveta, kato primer za istinska vjara ot Boga, do idvaneto na Hristos, kojto ot svoja strana šte ja vâpläti v božestveno sâvâršenstvo. Imenno v tozi primer za bezuprečno poslušanie Avraam stava duhoven bašta na istinskite vjarvašti, spaseni ot krâvta, proljata ot Isus Hristos. V tova preživjavane Avraam toku-što e izigral roljata na Bog Otec, kojto šte prinese kato istinska i smârtna žertva edinstvenija si sin na ime Isus ot Nazaret.

Bit. 22:13: „ Avraam podigna oči i eto, zad nego oven, zapleten v gâstalak s rogata si; i Avraam otide, vze ovena i go prinese vâv vseizgarjane vmesto sina si. “

V tozi moment Avraam može da osâznae, če otgovorät mu kâmbližnija: „ Sine moj, Bog šte osiguri agneto za vseizgarjane “ e bil vdâhnoven ot Bog, zaštoto „ agneto “, vsâštност „ mladijat oven “, naistina e „ osigurenno “ ot Bog i e prineseno v žertva ot Nego. Obârnete vnimanie, če životnite, žertvani na Jahve, vinagi sa mâžki, poradi otgovornostta i vlastta, dadeni na čoveka, mâžkija Adam. Izkupitelnijat Hristos sâšto šte bädê mâžki.

Bit. 22:14: „ I Avraam nareče onova mjasto Jahve-Ire. Zatova i do dnes se kazva: „Na planinata Jahve Toj šte se javi. “

Imeto „ Jahve Ire “ označava: Jahve šte se vidi. Priemaneto na tova ime e istinsko proročestvo, koeto predveštava, če v zemjata Morija velikijat nevidim Bog, kojto vdáhva strah i blagogovenie, šte se pojavi v po-malko vnušitelen čoveški oblik, za da donese i postigne spasenieto na izbranite. A proizhodät na tova naznačenie, prinasjaneto na Isaak kato žertva, potvrždava zemnoto služenie na „ Božija Agnec, kojto vzema grehovete na sveta “. Poznavajki Božija interes kām Negovoto uvaženie kām preobrazovanite i povtarjani tipove i modeli, e verojatno i počti sigurno, če Avraam e prinesäl žertvata si na säštoto mjasto, kädeto 19 veka po-käsno Isus e trjabvalo da bädre razpnat, a imenno, v podnožieto na planinata Golgota, izvän Jerusalem, grada, samo za izvestno vreme, svjat.

Bit. 22:15: „ Angelät Gospoden povika Avraam vtori päť ot nebeto. “

Tova užasno izpitanie šte bädre poslednoto, koeto Avraam šte trjabva da iztärpi. Bog e nameril v nego dostojnija patriarh, primer za poslušna vjara, i mu go pokazva.

Bit. 22:16: „ I kaza: V Sebe Si se zaklevam, kazva Gospod, poneže si napravil tova i ne si požalil sina si, edinstvenija si sin ,

Bog nabljaga na tezi dumi „ tvojat sin, tvojat edinoroden sin “, zaštoto te prorokuvat za bädreštata mu žertva v Isus Hristos spored Joan 3:16: „ Zaštoto Bog tolkova väzljubi sveta, če dade Svoja Edinoroden Sin , za da ne pogine ni edin, kojto vjarva v Nego, no da ima večer život . “

Bit. 22:17: „ Šte te blagoslovja i šte umnoža potomstvoto ti kato zvezdite na nebeto i kato pjasäka na morskija brjag; i potomstvoto ti šte zavladee portite na vragovete si. “

Vnimavajte! Blagoslovenieto na Avraam ne e nasledeno, to e samo za nego i vseki mäž ili žena ot negovite potomci šte trjabva, ot svoja strana, da zasluži Božijata blagoslovija. Zaštoto Bog mu obeštava mnogobrojno potomstvo, no sred tova potomstvo samo izbranite, koito šte dejstvut säš säštata vjarnost i säštoto poslušanie, šte bädre blagosloveni ot Boga. Togava možete da izmerite cjaloto duhovno nevezestvo na evreite, koito gordo tvärdjaha, če sa sinove na Avraam i sledovatelno sinove, koito zaslužavat nasledstvoto na negovite blagoslovii. Isus gi otreče, kato im pokaza kamäni i kaza, če ot tezi kamäni Bog može da dade potomstvo na Avraam. I im vmeni za bašta ne Avraam, a djavola.

Pri zavladjavaneto na Hanaanskata zemja, Isus Navin šte zavladee portata na vragovete si, kato pärvata padnala e grad Jerihon. Nakraja, s Boga, izbranite svetii šte zavladejat portata na poslednija vrag: „ Velikijat Vavilon “, spored različni učenija, razkriti v Apokalipsisa na Isus Hristos.

Bit. 22:18: „ I v tvoeto potomstvo šte se blagoslovjat vsičkite narodi na zemjata , zaštoto si poslušal glasa Mi. “

Naistina tova sa „ vsički narodi na zemjata “, zaštoto predloženieto za spasenie v Hristos e otraveno kām vsički čoveški säštstva, ot vsjakäv proizhod i vsički narodi. No tezi narodi dälžat na Avraam i fakta, če sa mogli da otkrijat božestvenite orakuli, razkriti na evrejskija narod, napusnal zemjata Egipet. Spasenieto v Hristos se polučava črez dvojnata blagoslovija na Avraam i negovoto potomstvo, predstaveno ot evrejskija narod i Isus ot Nazaret, toest Isus Hristos.

Želatelno e da se otbeleži v tozi stih blagoslovenieto i negovata pričina: poslušanie, odobreno ot Boga.

Bit. 22:19: „ I Avraam se vărna pri slugite si, i te stanaha, ta otidoha zaedno vāv Virsavee; zaštoto Avraam živeeše vāv Virsavee. “

Bit. 22:20: „ Sled tezi sǎbitija izvestiha na Avraam, kazvajki: Eto, i Melha rodi sinove na brata ti Nahor. “

Slednite stihove sa prednaznačeni da podgotvjat vrǎzkata s „ Reveka “, kojato šte stane idealnata sǎpruga, izbrana ot Bog za vernija i poslušen Isaak. Tja šte bǎde vzeta ot blizkoto semejstvo na Avraam, potomǎk na brat mu Nahor.

Bit. 22:21: „ Uc, pǎrvorodnijat mu, Vuz, brat mu, Kemuil, baštata na Aram “

Bitie 22:22: „ Kesed, Hazo, Pildaš, Džidlaf i Betuil. »

Bit. 22:23: „ A Vatuil rodi Reveka ; tova sa osemte sina, koito Milka rodi na Nahora, brata na Avraam .“

Bit. 22:24: „ Naložnicata mu, čieto ime beše Reuma, rodi sǎšto Tevah, Gaham, Tahaš i Maaha. “

Izpälnenieto na obeštaniyata, dadeni na Avraam

V Bitie 23 e opisana smärtta i pogrebenieto na žena mu Sara v Hevron, v pešterata Mahpelah. Avraam zavladjava grobno mjesto v hanaanskata zemja, dokato čaka Bog da dade cjalata zemja na potomcite mu okolo 400 godini po-käsno.

Sled tova, v Bitie 24, Avraam vse ošte zapazva roljata na Bog. Za da ostane odreden ot mestnite ezičeski narodi, toj šte izprati slugata si na dalečno mjesto, pri blizkoto si semejstvo, za da nameri žena za sina si Isaak i te šte ostavjat Bog da izbere vmesto tjah. Po säštija način Bog šte izbere izbranite, koito šte sästavljavat nevestata na Hristos, Božija Sin. V tozi izbor čovekät njama kakvo da pravi, zaštoto iniciativata i precenkata prinadležat na Boga. Božijat izbor e säväršen, bezuprečen i efektiven, kato Rebeka, izbranata säpruga, ljubjašta, inteligentna i krasiva na vänšen vid, i naj-veče duhovna i vjarna; biserät, kojto vsički duhovni mäže, koito iskat da si vzemat säpruga, trjabva da tärsjat.

Jakov i Isav

Po-käsno, spored Bitie 25, Rebeka pärvonačalno e sterilna, kakto Sarajja, ženata na Avram, predi neja. Tazi spodelena sterilnost se dälži na fakta, če dvete ženi šte nosjat blagoslovenoto potomstvo do Hristos, kojto samijat šte bäde oformen ot Bog v utrobata na mlada devica, narečena Marija. Po tozi način, rodoslovieto na Božija spasitelen proekt e beljazano ot Negovoto čudodejno dejstvie. Stradajki ot тази estestvena sterilnost, Rebeka prizovava Jahve i polučava ot nego dvama bliznaci, koito se borjat v utrobata ì. Pritesnena, tja pita Boga za tova nešto: „ I Jahve ì kaza “ : „Dva naroda sa v utrobata ti i dva plemena šte se razdeljat ot červata ti; ednoto ot tezi plemena šte bäde po-silno ot drugoto i po-golemijät šte služi na po-malkija .“ Tja ražda bliznaci. Poradi silnoto mu okosmenost i cjalostnoto mu „ červeno “, otkädeto idva i imeto „ Edom “, dadeno na potomstvoto mu, naj-golemijät e narečen „ Isav “, ime, koeto označava „kosmat“. Naj-malkijät e narečen „ Jakov “, ime, koeto označava: „Izmamnik“. Dvete imena veče predskazvat sädbata si. „Kosmatijät“ šte prodade pärvorodstvoto si na po-malkija za sočno jastie ot „ ru “, toest červena lešta. Toj prodava tova pärvorodstvo, zaštoto podcenjava istinskata mu stojnost. V absoluten kontrast, duhovnijät „Izmamnik“ žaduva za тази titla, kojato e ne samo početna, zaštoto s neja e prikrepna Božijata blagoslovija. „Izmamnikät“ e edin ot onezi nasilstveni hora, koito iskat da naložat nebesnoto carstvo na vsjaka cena, za da go zavzemat, i imenno s nego Isus e govoril po тази tema. I viždajki тази kipjašta revnost, Božieto särcje silno se zaradva. Taka če, mnogo lošo za „Kosmatija“ i tolkova po-dobre za „Izmamnika“, zaštoto imenno toj šte stane „Izrail“ po Božie rešenje. Ne se zabluždavajte, Jakov ne e obiknoven izmamnik i e zabeležiteljen čovek, zaštoto nikoj drug biblejski primer ne svidetelstva za negovata rešimost da polučü Božijata blagoslovija i edinstveno za da postigne тази cel toj „mami“. Sledovatelno vsički nie možem da mu podražavame i vernite nebesa šte se zaradvat. Ot svoja strana, Isav šte ima za potomci naroda na „ Edom “, ime, koeto označava „ červen “, ot säštija koren i

značenie ako Adam, tozi narod šte bade protivnik na Izrael, karko e objaveno božestvenoto proročestvo.

Utočnjavam, če cvetät „červeno“ oboznačava grjah samo v proročeskite obrazi na spasitelnija proekt, razkrit ot Bog, i tozi kriterij se prilaga samo za aktvorite v negovite postanovki, kato naprimer „Isav“. V tämnite vremena na Srednoviekovieto červenokosite deca sa bili ubivani, smjatani za djavolski. Eto zašto, utočnjavam, červenijat cvjat ne pravi obiknovenija čovek po-grehoven ot brjunetkata ili blondina, zaštoto grešnikät se identificira črez lošite dela na vjarata si. Sledovatelno, samo v simvolična stojnost, „červenoto“, cvetät na čoveškata kräv, e simvol na greha, spored Isaja 1:18: „Elate sega i neka raziskvame!“, kazva JaHVE. Ako grehovete vi sa kato purpurno, šte stanat beli kato snjag; ako sa červeni kato purpurno, šte stanat kato välna . » Po podoben načın v svoja Apokalipsis, v svoeto Otkrovenie, Isus svärzva červenija cvjat s čoveški instrumenti, koito služat, nesäznatelno ili ne, na djavola, Satana, pärvija grešnik na života, säzdaden ot Bog; primeri: „ červenijat kon “ ot Otkr. 6:4, „ červenijat ili ognen drakon “ ot Otkr. 12:3 i „ alenoto čudovište “ ot Otkr. 17:3.

Sega, sled kato ima tova pravo po roždenie, Jakov, kato naslednik na Avraam, ot svoja strana šte preživee žitejski preživjavanja, koito prorokuvat Božiite planove.

Toj napusnal semejstvoto si ot strah ot gneva na brat si Isav, s osnovatelna pričına, spored Bit. 27:24, zaštoto rešil da go ubie, sled kato zloupotrebil s blagoslovijata na umiraštija si bašta, „izmamen“ ot hitrost, idvašta ot uma na žena mu Rebeka. V tova otvličane dvete imena na bliznacite razkrivat tjahnata väžnost. Zaštoto „Izmamnikät“ izpolzval okosmena koža, za da izmami Isaak, kojto bil oslepjal, kato po tozi načın se predstavil za svoja estestveno „okosmat“ po-goljam brat. Duhovnite hora se podkrepjali vzaimno i Rebeka priličala poveče na Jakov, otkolkoto na Isav. S tova dejstvıe Bog protivoreči na čoveškija i plätski izbor na Isaak, kojto predpočel Isav, loveca, kojto mu donesäl diveč, kojto toj cenjal. I Bog dal pravoto na pärvorodstvo na tozi, kojto e naj-dostoen za nego: Jakov Izmamnikät.

Pristigajki pri Lavan, negovija aramejski čičo, brat na Rebeka, za da raboti za nego, Jakov se vljubva v Rahil, naj-mladata, no naj-krasivata ot däšterite na Lavan. Tova, koeto toj ne znae, e, če v realnija mu život Bog mu e väzložil proročeska rolja, kojato trjabva da predskaže negovija spasitelen plan. Säšto taka, sled „sedem godini“ rabota, za da poluči ljubimata si Rahil, Lavan mu nalaga naj-goljamata si däšterja „Lija“ i mu ja dava za žena. Za da poluči i da se oženi za Rahil, toj šte trjabva da raboti ošte „sedem godini“ za čičo si. V tova preživjavane „Jakov“ prorokuva kakvo šte trjabva da pretärpi Bog v svoja spasitelen plan. Zaštoto i toj šte sključı pärvı säjuz , kojto ne säotvetstva na želanieto na särceto mu, zaštoto opität na plätski i nacionalen Izrael njama da bade beljazan ot uspeha i slavata, koito zaslužava negovata dobrota. Posledovatelnostta na „sädiı“ i „care“ vinagi zaväršva zle, väpreki njakolko redki izključenija. I želanata säpruga, dostojna za negovata ljubov, toj šte poluči edva väv vtorija zavet, sled kato e demonstriral ljubovta si i e razkril plana si za spasenie v služeniето na Isus Hristos; negovoto učenie, smärtta mu i väzkreseniето mu. Obärnete vnımanie, če čoveškite i božestvenite predpočitaniya sa napälno obärnati. Ljubimata na Jakov e sterilnata Rahil, no Božijata e plodovitata Lija. Kato dava na Jakov pärvı Lija za žena, Bog kara svoja prorok da izpita razočarovaniето, koeto i dvamata šte izpıtat v pärvıya si zavet. V tova preživjavane Bog objavjava, če pärvıyat mu zavet šte bade užasen proval. I othvärljaneto na Mesijata Isus ot negovite potomci potväřždava tova proročesko poslanie. Lija, kojato ne e bila ljubimata, izbrana ot säpruga, e obraz, kojto prorokuva za izbranite ot novıya zavet, koito, ot ezičeski proızhod, sa živeli dälgo vreme v

nevežestvo za sášttestvuvaneto na edinstvenija Bog-tvorec. Plodovitata priroda na Lija obače prorokuva zavet, kojto šte dade mnogo plodove za slava na Boga. I Isaja 54:1 potvărždava, kazvajki: „ Radvaj se, bezplodna, kojato si prestanala da raždaš! Vikaj visoko i se radvaj, ti, kojato ne stradaš! Zaštoto decata na samotnata žena šte bādat poveče ot decata na omāženata žena, kazva Gospod .“ Tuk samotnata žena prorokuva, črez Lija, novija zavet, a omāženata žena, črez Rahil, starija evrejski zavet.

Jakov stava Izrael

Sled kato napusnal Lavan, bogat i prosperirašt, Jakov i semejstvoto mu se vārnali pri brat si Isav, ot čijto praveden i otmāstitelen gnjav se strahuval. Edna nošt Bog se javil pred nego i te se borili edin sreštu drug do zori. Bog naj-nakraja go ranil v bedroto i mu kazal, če otsega natatāk šte bāde naričan „Izrail“, zaštoto e izljazāl pobeditel v borbata s Boga i horata. V tova preživjavane Bog iskal da izobrazi obraza na borčeskata duša na Jakov v borbata mu za vjara. Narečen Izrael ot Boga, toj polučil tova, koeto želael i vlastno tārnil: blagoslovijata si ot Boga. Blagoslovijata na Avraam v Isaak po tozi način se oformila črez konstitucijata na plātskija Izrael, kojto, izgraden vārhu Jakov, kojto stanal Izrael, skoro šte se prevārne v strahovit narod, sled kato napusne porobenija Egipet. Sled kato Božijata blagodat podgotvila Isav, dvamata bratja se namerili v mir i radost.

S dve te si sāprugi i dve te im slugini, Jakov se okazva bašta na 12 momčeta i samo edno momiče. Pārvojačalno bezplodna kato Sarajja i Rebeka, no idolopoklonnička, Rahil polučava dve deca ot Boga, Josif naj-goljamoto i Veniamin naj-malkoto. Tja umira, raždajki vtoroto si dete. Po tozi način tja prorokuva kraja na starija zavet, kojto šte priključi s ustanovjavaneto na novija, osnovan na izkupitelnata krāv na Isus Hristos. No vāv vtoro priloženie, tezi smārtni obstojatelstva prorokuvat krajnata sādba na Negovite izbranici, koito šte bādat spaseni črez Negovata štastliva namesa, kogato Toj se zavārne v slavnija si božestven aspekt v Mihail Isus Hristos. Tozi obrat na situacijata na poslednija izbranik e prorokuvan črez promjanata na imeto na deteto, koeto umiraštata majka nariča „ Ben-Oni “ ili „sin na mojata skrāb“, i e preimenuvan ot Jakov, baštata, na „ Veniamin “ ili „sin na desnicata“ (djasnata strana) ili blagosloven sin. V potvărđenje, v Matej 25:33, Isus Hristos šte postavi „ ovcete Si otdjasno Si, a kozite otljavo Si “. Tova ime „ Veniamin “ e izbrano ot Bog edinstveno za Negovata proročeska cel, sledovatelno za nas, zaštoto za Jakov to e imalo malko značenje; a za Bog idolopoklonničeskata Rahil ne e zaslužavala termina „ djasna rāka “. Tezi nešta otosno kraja na sveta sa razviti v objasnenijata na Otkr. 7:8.

Vāzhitelnijat Josif

V istorijata na Izrael, roljata, kojato Bog dava na Josif, šte go nakara da dominira nad bratjata si, koito, razdrazneni ot duhovnoto mu gospodstvo, go prodavat na arabski tārgovci. V Egipet negovata čestnost i lojalnost go pravjat cenen, no ženata na gospodarja mu, želaejki da go maltretira, mu se sāprotivljava i Josif šte se ozove v zatvora. Tam, objasnjavajki sāništata, sābitijata šte go dovedat do naj-visokija rang pod faraona: pārvi vezir. Tova izdigane se osnovava na proročeskija mu dar, kakto e bilo i s Daniil sled nego. Tozi dar go pravi cenen ot faraona, kojto mu poverjava Egipet. Po vreme na

glad bratjata na Jakov šte otidat v Egipet i tam Josif šte se pomiri säs zlite si bratja. Jakov i Veniamin šte se prisäedinjat käm tjah i taka evreite se zaselvati v Egipet v oblastta Gosen.

Izhodät i vernijat Moisej

Porobeni, evreite šte otkrijati v Moisej, evrejskoto dete, čieto ime označava „spasen ot vodite“, na Nil, otgledano i osinovenoto ot dăšterjata na faraona, osvoboditelja, podgotvenoto ot Boga.

Dokato uslovijata na robstvoto im se vlošavati, Moisej ubiva egiptjanin, za da zaštititi evrein, i bjaga ot Egipet. Pätuvaneto mu go otvežda v Madiam, Sauditska Arabija, kădeto živejati potomcitate na Avraam, zaedno s tvorata mu săpruga, Hetura, za kojato se ženi sled smărtta na Sara. Ženejki se za Sephora, naj-goljamata dăšterja na tăšta si Jotor, 40 godini po-kăsno, Moisej srešta Bog, dokato pase stadata si blizo do planinata Horiv. Săzdateljati mu se javjavi pod formata na svetešt hrast, kojto gori, no ne izgarja. Toj razkriva plana si za Izrael i go izprašta v Egipet, za da răkovodi bjagstvoto na naroda mu.

Deset bedstvija šte sa neobhodimi, za da prinudjati faraona da pusne skăpocennite si robi na svoboda. No desetata šte pridobie goljamo proročesko značenie. Zaštoto Bog ubiva vsički părvorodni v Egipet, hora i životni. I na săštija den evreite praznuvati părvata Pasha v svojata istorija. Pashata prorokuva smărtta na Mesijata Isus, „ părvorodnijati “ i „ Božijati Agnec “, čist i bez nedostatak, prinesen v žertva podobno na „agneto “, zaklano v denja na izhoda ot Egipet. Sled žertvata na Isaak, poiskana ot Bog ot Avraam, Pashata na izhoda ot Egipet e tvoroto proročesko săobštenie za smărtta na Mesijata (Pomazanika) Isus, ili, na grăcki, na Isus Hristos. Izhodät ot Egipet se e săstojati na 14-ija den ot părvija mesec na godinata, okolo 15 vek pr.n.e., ili okolo 2500 godini sled greha na Eva i Adam. Tezi cifri potvărždavati vremeto ot „400 godini“ ot „ četirite pokolenija “, dadeni ot Bog kato zabavjane na amorejcitate, žitelite na Hanaanskata zemja.

Gordostta i buntovnijati duh na faraona šte izčeznati zaedno s armijata mu văv vodite na „Červeno more“, koeto po tozi način namira svoja smisăl, zaštoto se zatvarja pred tjah, sled kato se otvarja, za da pozvoli na evreite da vljzati v zemjata na Sauditska Arabija, prez južnija kraj na Egipetskija poluostrrov. Izbjagvajki Madiam, Bog vodi naroda si prez pustinjata do planinata Sinaj, kădeto šte predstavi svoja zakon ot „Desette zapovedi“. Pred edinstvenija istinski Bog Izrael veče e obrazovan narod, kojto trjabva da băde podložen na izpitatie. Za tazi cel Moisej e povikan pri nego na planinata Sinaj i taka Bog go zadărža za 40 dni i nošti. Toj mu dava dve skrižali na zakona, gravirani s božestvenija mu prăst. V lagera na evrejskija narod prodăžitelnoto otsăstvie na Moisej nasărčava buntovni duhove, koito okazvati natisk vărhu Aaron i nakraja go karati da prieme topeneto i oformjaneto na „ zlaten telec “. Samo tova preživjavane obobštava povedenieto kăm Boga na buntovnite hora ot vsički epohi. Otkazăt im da se podčinjati na negovata vlast gi kara da predpočitati da se sămnjavati v negovoto săšttestvuvane. I mnogobrojnite Božii nakazanija ne promenjati ništo. Sled tezi 40 dni i nošti na izpitatie, strahăt ot hanaanskite giganti šte osădi horata da se skitati v pustinjata v prodăženie na 40 godini i samo Isus Navin i Halev ot tova izpitatie pokolenie šte mogati da vljzati v obeštanatata zemja, predloženata ot Bog okolo 2540 godini sled greha na Adam.

Vodešтите geroi v istorijata ot Bitie sa aktʙorite v predstavlenie, organizirano ot Boga Sǎzdatel. Vseki ot tjah predava, s proročeska ili druga cel, urok i тази идеја за zrelište e potvǎrdena ot apostol Pavel, kojto kazva v 1 Korintjani 4:9: „ Zaštoto mi se struva, če Bog ni e napravil apostoli posledni, osǎdeni na smǎrt, sjakaš za zrelište na sveta, na angelite i na čovecite .“ Ottogava Gospodnata pratenica, Elǎn G. Uajt, e napisala izvestnata si kniga, ozaglavena „Velikata borba“. Idejata za „ zrelište “ sledovatelno e potvǎrdena, no sled „zvezdite“ na sveštenata kniga e red na vseki ot nas da igrae svojata rolja, znaejki, če sled kato sme se poučili ot tehniya opit, sme postaveni v zadǎlženieto da podražavame na dobre im dela, bez da vǎzproizveždame greškite im. Za nas, kakto i za Daniil (Mojat sǎdija e Bog), Bog ostava „našijat Sǎdija“, sǎstradatelen, razbira se, no „Sǎdijata“, kojto ne pravi izključenje za nikogo.

Opitǎt na evrejskija nacionalen Izrael e katastrofalen, no ne e po-goljam ot tozi na hristijanskata vjara ot našata epoha, kojato zavǎrši s široko razprostraneno otstǎpničestvo. Tova shodstvo ne biva da e iznenadašto, zaštoto Izrael ot stariya zavet e bil samo mikrokosmos, obrazec na čoveškite sǎštstva, koito naseljavat cjalata zemja. Eto zašto istinskata vjara e bila tolkova rjadka tam, kolkoto i v novija zavet, izgraden vǎrhu Spasitelja i „ Vernija Svidetel “ Isus Hristos.

Ot Biblijata kato cjaloto

Cjalata Biblija, prodiktuvana i sled tova vdǎhnovena ot Bog na negovite čoveški slugi, nosi proročeski uroci; ot Bitie do Otkrovenie. Izbranite ot Bog aktʙori sa ni predstaveni takiva, kakvito sa v istinskata si priroda. No za da izgradi proročeski poslanija v tozi večen spektakǎl, Bog Sǎzdatel stava Organizator na sǎbitijata. Sled izhoda ot Egipet, Bog dava na Izrael svobodnija aspekt na nebesnija si zakon za 300 godini, vremeto na „sǎdiite“, koeto priključva okolo 2840 g. I v тази svoboda, zavrǎštaneto kǎm greha, zadǎlžava Bog da nakaže naroda si „sedem pǎti“, kojto toj predava posledno na filistimcite, tehnite nasledstveni vragove. I „sedem pǎti“ toj izdiga „osvoboditeli“. Biblijata kazva, če v тази epoha „ vseki e pravil kakvoto si iska “. I tova vreme na pǎlna svoboda e bilo neobhodimo, za da se razkrijat plodovete, prineseni ot vseki. Sǎštoto e i v našeto „ posledno vreme “. Tezi trista godini svoboda, beljazani ot postojannoto vrǎštane na evreite kǎm greha, Bog predlaga da gi sravnim s tristata godini ot života na pravednija Enoh, kogoto ni predstavja kato primeren primer za svoite izbranici, kazvajki: „ Enoh hodi trista godini s Boga, sled koeto go njamaše, zaštoto Bog go vze “; s nego, kato go nakara da vleze prǎv v svojata večnost, kakto sled nego Moisej i Ilija i svetiite, vǎzkrǎsnali pri smǎrtta na Isus, predi vsički ostanali izbranici, vključitelno apostolite na Isus Hristos; vsički te šte bǎdat preobrazeni ili vǎzkrǎsnali v poslednija den.

Sled vremeto na „sǎdiite“ dojde vremeto na carete i tuk otnovo Bog dava na pǎrvite si dvama aktʙori proročeska rolja, kojato potvǎrždava poslaniето za razvitiето na zloto kǎm krajnoto dobro, toest ot noštta ili tǎmninata kǎm svetlinata. Eto kak tezi dvama mǎže, Saul i David, prorokuvat cjalostnija proekt na plana za spasenie, podgotven za zemnite izbranici, toest dvete fazi ili dvata sledovatelni sveti zaveta. Obǎrnete vnimanie, če David stava car edva sled smǎrtta na car Saul, točno kakto

smärtta na starija večën zavet pozvoljava na Hristos da ustanovi svoja nov zavet, svoeto caruvane i svoeto večno gospodstvo.

Veče spomenah тази тема, no vi napomnjam, če zemnite monarhii njamat božestvena legitimnost, zaštoto evreite sa molili Bog da ima car „kato drugite narodi“ na zemjata, „ezičnici“. Tova označava, če modelät na tezi care e ot tipa sataninski, a ne božestveni cennosti. Kolkoto i za Boga carjat da e krotäk, smiren po särce, pälen säš sebeotricanie i sästradanie, pravejki se sluga na vsički, tolkova i carjat na djavola da e surov, gord, egoističen i prezritelen i iziskva da mu služat vsički. Naranen nespravedljivo ot othvärljaneto mu ot strana na naroda si, Bog izpälni molbata mu i, za säžalenie, mu dade car spored kriteriite na djavola i vsičkite mu nespravedlivosti. Ottogava natatäk, za naroda si Izrael, no samo za nego, carstvoto polučü svojata božestvena legitimnost.

Ustnata ili pismena дума e sredstvo za obmen meždu dvama otdelni duši. Biblijata e slovoto Božie v smisäl, če za da predade urocite si na zemnite si säzdanija, Bog e säbral svidetelstva, prodiktuvani ili vdähnoveni na slugite si; svidetelstva, sortirani, podbrani i grupirani ot Nego väv vremeto. Ne biva da se iznenadvame, ako zabeležim nesäväršenstvoto na spravedlivostta, ustanovena na zemjata, zaštoto otkäsnați ot Boga, horata mogat da ustanovjat svojata spravedlivost samo vävhu bukvata na zakona. Sega Bog ni kazva črez Isus, če „bukvata ubiva, a duhäť dava život“, тази буква. Sledovatelno svetite pisanija na Biblijata mogat da bädat samo „svideteli“, kaktó e posočeno v Otkr. 11:3, no v nikakäv slučaj „sädi“. Kato priznava, če bukvata na zakona e nesposobna da proiznese spravedliv säd, Bog razkriva istina, kojato se osnovava edinstveno na božestvenata priroda na Negovata ličnost. Samo Toj može da proiznese spravedliv säd, zaštoto sposobnostta mu da analizira tajnite misli na umovete na svoite säzdanija mu pozvoljava da znae motivite na onezi, koito sädi, nešta, skriti i nepoznati za drugite säzdanija. Sledovatelno Biblijata predostavja samo osnovata za svidetelstva, izpolzvani za säd. Po vreme na „hiljadata godini“ na nebesnija säd, izbranite svetii šte polučat dostäp do motivite na sädenite duši. S Isus Hristos te šte mogat da proiznesat säväřšen säd, neobhodim, täj kato okončatelната prisäda ustanovjava prodälžitelnostta na stradanieto, pretärpjano väv vtorata smärt. Tova poznanie za istinskija motiv na vinovnija ni pozvoljava da razberem po-dobre Božijata milost käm Kain, pärvija zemen ubiec. Spored edinstvenoto svidetelstvo, predstaveno s буква v Biblijata, Kain e bil podtiknat käm revnost ot Božija izbor da blagoslovi žertvata na Avel i da prezre тази na Kain, bez poslednijat da znae pričünata za тази razlika, kojato e bila duhovna i vse ošte neizvestna. Taka stojat neštata, životät e sästaven ot bezbroj parametri i uslovija, koito samo Bog može da identificira i preceni znaešto. Väpreki tova, Biblijata ostava za horata edinstvenata kniga, kojato predstavja s bukvü osnovite na zakona, kojto sädi dejstvujata im, dokato čakat tajnite im misli da bädat razkriti na izbranite svetii na nebeto. Sega roljata na bukvata e da osädi ili da sädi dejstvujata. Eto zašto v svoeto Apokalipsis Isus napomnja na horata za väžnostta na tehните „dela“ i rjadko govori za tjahната vjara. V Jakov 2:17 apostol Jakov napomnja na horata, če „bez dela vjarata e märtva“, potväřždavajki tova mnenie, Isus govori samo za dobri ili loši „dela“, porodeni ot vjarata. A porodeni ot vjarata, tezi dela sa izključitelno onezi, koito Biblijata učü kato božestveni zakoni. Dobrite dela, ceneni ot Katoličeskata cärkva, ne se vzemat predvid, zaštoto sa dela s humanističen karakter i vdähnovenie.

V poslednite vremena Biblijata e napälno prezrjana i čoveškoto obštество predstavja edin mistificirašt, globaliziran, läžliv aspekt. Togava dumata „istina“, kojato karakterizira Svetata Biblija, slovoto na živija Bog i po-obšto kazano, nejnija universalen globalen proekt, pridobiva pälnoto si značenie. Zaštoto prezrenieto käm тази unikalna „istina“ kara čovečestvoto da se gradi vävhu läži väv vsički relacionni, profanni, religiozni, poličičeski ili ikonomičeski oblasti.

Tazi statija e napisana v sãbota, 14 avgust 2021 g., a utre, 15 avgust, na golemi sãbiranija ųertvite na izmamata na falšivata religija ųte otdadat poãit na naj-uspešnata sataninska mistifikacija v karierata ì, otkakto e izpolzvala „zmijata “ kato medium v „Edem “: pojavata ì v obraza na „deva Marija“. Istinskata veãe ne e bila deva, tãj kato sled Isus tja e rodila sinove i dãšteri; bratja i sestri na Isus. No lãžata umira trudno i se sãprotivljava dori na naj-dobrite biblejski argumenti. Njama znaãenie, sled tozi 15 avgust tova vãzmuštenie ųte ima naj-mnogo osem tãrųestva, za da razdrzni Boga i da razpali pravednija Mu gnjav, kojto ųte padne vãrhu glavite na vinovnite . Neka otbeleųim, ãe pri tova javlenie sa izbrani deca, za da potvãrdjat videnieto na „devata“. Dali sa tolkova nevinni, kolkoto kazvat i tvãrdjat? Rodeni grešnici, na tjah pogrešno se pripisva nevinost, no te ne mogat da bãdat obvineni v sãuãastie. Videnieto, poluãeno ot tezi deca, beše mnogo realno, no djavolãt e sãšto mnogo realen buntarski duh i Isus Hristos posveti mnogo ot dumite si na nego, za da predupredi slugite si za nego. Istorijata svidetelstva za negovata izmamna sãblaznitelna sila, kojato vodi do „vtora smãrt “ na negovite sãblazneni i izmameni ųertvi. Poklonenieto na djavola ãrez papskata i Rimokatoliãeskata ããrkva e osãdano ot Bog v tozi stih ot Otkrovenie 13:4: „ I pokloniha se na zmeja, zaštoto dade vlast na zvjara ; i pokloniha se na zvjara, kazvajki: Koj e kato zvjara? Koj moųe da vojuva s nego? “ V dejstvitelnost, edva sled kraja na tova „ poklonenie “ na „zvjara “, koeto ograniãavaše i presledvaše istinskite svetii, izbrani ot Isus Hristos, vãv vreme na tolerantnost, naloųena ot obstojatelstvata, tova poklonenie beše udãlųeno ãrez sãblaznitelnite sredstva na javlenijata na djavolskata „devica“; „ ųena “, kojato da zameni „zmijata “, sled kato „zmijata “ beše sãblaznila „ ųenata “, kojato beše sãblaznila sãpruga ì. Principãt ostava sãštijat i e vse ošte tolkova efektiven.

Vreme e za okonãatelnija izbor

Tova izsledvane na boųestvenite otkrovenija zavãršva s analiz na knjigata Bitie, kojato ni razkriva koj e Bog vãv vsiãki aspekti na haraktera mu. Toku-što vidjahme kak Toj e nepokolebim v iziskvaneto si za poslušanie ot Svoite sãzdanija, kato podlaga Avram na izkljuãitelno izpitatie na vjarata, kogato toj e bil poãti na sto godini; sledovatelno tova boųestveno iziskvane veãe ne e neobhodimo da bãde demonstrirano.

Po vremeto na poslednija izbor, predloųen ot Bog ot proletta na 1843 g., i po-toãno iziskvan ot 22 oktombri 1844 g., spazvaneto na sãbotata se iziskva ot Bog kato dokazatelstvo za ljubovta, kojato Mu otvrãštat istinskite mu izbrani svetci. Universalnata duhovna situacija e predstavena po tozi naãin pod formata na edin-edinstven vãpros, adresiran do vsiãki ãlenove na religiozni organizacii, izkljuãitelno hristijanski.

Vãprosãt, kojto te ubiva ili te kara da ųiveeš veãno

Dali edin imperator, car ili papa e ovlasten i upãlnomošten da promenja dumite, izgovoreni i napisani ot Bog ili pod negova diktovka, kakto e pravil Moisej?

Sled kato beše predvidil vsiãko, dori i tozi vãpros, Isus dade svoja otgovor predvaritelno, kazvajki v Matej 5:17-18: „ Ne mislete, ãe sãm došãl da otmenja zakona ili prorocite. Ne sãm došãl da otmenja,

a da izpálnja. Zaštoto istina vi kazvam: Dokato ne premine nebeto i zemjata, ni edna jota ili ni edna točka ot zakona njama da premine, dokato vsičko ne se sbádne . “ Sáštiťat Isus sášto taka objavi, če dumite Mu šte ni sádjat v Joan 12:47-49: „ Ako njakoj čue dumite Mi i ne gi pazi, Az ne go sádja; zaštoto ne dojdoh da sádja sveta, a da spasja sveta. Kojto Me othvárľja i ne priema dumite Mi, ima koj da go sádi; slovoto, koeto govoriť, to šte go sádi v poslednija den . Zaštoto ne govoriť ot Sebe Si; no Otec, Kojto Me e prafil, Mi e dal zapoved kakvo da kaťa i kakvo da govoriťja. “

Tova e Boťieto razbirane za Negovija zakon. No Dan. 7:25 razkriva, če namerenieto za „ promjanata “ mu e bilo da se pojavi v hristijanskata epoha, kazvajki za rimokatoličeskoto papstvo: „ Toj šte govori dumi protiv Vsevišnija i šte smirjava svetiite na Vsevišnija, i šte misli da promenja vremena i zakoni ; i svetiite šte bádaf predadeni v rákata mu za vreme, vremena i polovin vreme. “ Pozor, kojto šte prestane i kojto toj šte znae kak da nakaťe spravedľivo spored stih 26, kojto sledva: „ Togava šte dojde sádťat i šte mu otnemat vlastta, i tja šte báde razrušena i uništoťena zaviniagi. “ Tezi proročeski „ vremena “ ili godini objavjavaf negovoto presledvašto caruvane, zaváršeno za 1260 godini, ot 538 do 1798 g.

Tova „ osáťdane “ se osášťestvija na njakolko etapa.

Párvata faza e podgotvitelna; tova e deloto na otdelĵane i osveštavane na „adventnata“ vjara, ustanovena ot Boga ot proletta na 1843 g. Adventizmáf e otdelen ot katoličeskata i protestantskata religija. V Otkrovenie tazi faza se otnasja do epohite „ Sardis, Filadelfija i Laodikija “ v Otkr. 3:1-7-14.

Vtorata faza e izpálnitelna: „ vladstvoto mu šte báde otneto “. Tova e slavnoto zavrášťane na Isus Hristos, očakvano prez proletta na 2030 g. Adventnite izbranici vľizat váv večnostta, otdeleni ot nedostojnite katoličeski, protestantski i adventni buntovnici, koito umiraf na zemjata. Dejstvieto se razviva v kraja na „ laodikijskata “ era ot Otkr. 3:14.

Tretata faza e tazi na sáda na padnalite mártvi, priveden v dejstvie ot izbranite, vľezli v nebesnoto carstvo Boťie. Źertvite stavaf sádii i otdelno se sádi životáf na vseki ot buntovnicite i se proiznasja okončafelna prisáda, proporcionalna na vinata im. Tezi prisádi opredelĵaf prodáľžitelnostta na vremeto na „ máka “, koeto šte báde pričineno ot dejstvieto na tĵahnata „ vtoraf smáfť “. V Otkrovenie tazi tema e predmet na Otkr. 4; 11:18 i 20:4; tova vaťi ot Dan. 7:9-10.

Četváfťo, v kraja na sedmoto hiljadoletie, velikata sábota za Boga i negovite izbrani v Hristos, nastápvaf izpálnitelna faza na prisádfite, proizneseni ot Hristos i negovite izbrani. Na zemjata na greha, káfeto sa váfzkreseni, osádfenite buntovnici sa uništoťeni „ zaviniagi “ ot „ ogánja na „ vtoraf smáfť “. V Otkrovenie tozi izpálnitelen sáfđ ili „posleden sáfđ“ e temata na Otkr. 20:11-15.

V momenta na okončafelnija izbor, dve neprimirimi religiozni koncepcii, táfť kato sa krajno protivopoloťni edna na druga, sa okončafelno razdeleni . Hristovite izbranici čuvar glasa Mu i se adaptiraf káfťm iziskvanijata na vremeto Mu, kogafť Toj im govori i gi prizovava. V drugata pozicija sa hristijanite, koito sledvaf religiozno ustanoveni tradicii ot vekove, sjakašť istinata e váfťpros na vreme, a ne na inteligentnost, razsáfďdenie i svidelstvo. Tezi hora ne sa razbrali kakvo predstavľjafa „ novijafť zavet “, prováfťzglasen ot prorok Eremija v Jer. 31:31 do 34: „ Eto, idvafť dni, kazvafť Gospod, kogafťť šte skľjuča nov zavet s doma Izrailev i s doma Judov, ne spored zaveta, kojto skľjučih s bašťite im v denja, kogafťť gi hvanah za ráka, za da gi izveda ot Egipetskata zemja, kojto zavet te narušifa, váfťpreki če Az

im bjah sãprug, kazva Gospod. No eto zavetãt, kojto šte skljuãa s doma Izrailev sled onezi dni, kazva Gospod: Šte poloãa zakona Si vãtre v tjah i šte go napiša na sãrcata im ; i šte bãda tehen Bog, i te šte bãdat Moi ljude. Nikoj njama veãe da uãi bliãnjija si ili brat si, kazvajki: „Poznaj Gospoda!“ Zaštoto vsiãki te šte Me poznavat, ot naj-malkija do naj-golemija ot tjah, kazva Gospod. Zaštoto šte prostja bezzakonieto im i njama da pomnja veãe greha im . “ Kak moãe Bog da uspee da „ piše na sãrceto“? » na ãoveka ljubovta kãm negovija svjat zakon, nešto, koeto normata na starija zavet ne e uspjala da postigne? Otvovorãt na tozi vãpros i edinstvenata razlika meãdu dvata zaveta idva v aspekta na demonstracijata na boãestvenata ljubov, osãštestvena ãrez izkupitelnata smãrt na zamestnika Isus Hristos, v kogoto toj se e vãplãtil i e razkril sebe si. Smãrtta na Isus ne e došla, za da sloãi kraj na poslušanieto, a naprotiv, tja e dala na izbranite priãini da pokaãat, ãe sa ošte po-poslušni na Boga, sposoben da obiãa tolkova silno. I kogoto toj speãeli sãrceto na ãoveka, celta, tãrsena ot Boga, e postignata; toj poluãava izbranik, goden i dostoen da spodeli negovata veãnost.

Poslednoto poslanie, koeto Bog vi e predstavil v тази работа, e temata za razdjãlata . Tova e ãiznenovaãnijat moment, kojto pravi ãjalata razlika meãdu izbranija i prizovanija. V normalnata si priroda ãovek ne obiãa da bãde obezpekovan v navicite i predstavite si za neštata. Tova obezpekovanane obaãe e neobhodimo, zaštoto, sviknal s ustanovenata lããa, za da stane negov izbranik, ãovekãt trjabva da bãde otkãsnat i otklonen, za da se adaptira kãm istinata, kojato Bog mu pokazva. Togava e neobhodimo otdeljaneto ot tova i ot onezi, koito Bog ne odobryava . Izbranijat trjabva da demonstrira sposobnostta si konkretno da postavja pod vãpros svoje idej, navici i plãtski vrãzki sãš sãštestva, ãijato sãdãba nikoga njama da bãde veãen ãivot.

Za izbranite, religioznijat prioritet e vertikaln; celta e da se sãzdade silna vrãzka s Boga Sãzdatel, dori ako tova oznaãava komprometirane na ãoveãkite vzaimootnošenija. Za padnalite, religijata e horizontalna; te davat prioritet na vrãzkata, ustanovena s drugi hora, dori ako tova oznaãava komprometirane na Boga.

Adventizãm ot sedmija den: otdeljane, ime, istorija

Poslednite izbrani ot hristijanskata vjara sa duhovno sãbrani, za da obrazuvat Izrael ot „ 12-te plemena “ ot Otkr. 7. Izborãt im e osãštestven ãrez serija ot izpitaniãa na vjarata, osnovani na interesa, projaven kãm proroãeskoto slovo, koeto v Dan. 8:14 objavjava datata 1843 g. Tova e trjabvalo da otbeleãi vãzobnovjavaneto ot Boga na hristijanstvoto, dotogava predstaveno ot katoliãeskata vjara ot 538 g. i ot protestantskata vjara ot vremeto na Reformacijata ot 1170 g. Stihãt ot Dan. 8:14 e tãlkuvan kato objavjavane na slavnoto zavrãštane na Hristos, negovoto prišestvie, koeto e provokiralo negovoto „oãakvane“, na latinski „adventus“, otkãdeto idva i imeto adventisti, dadeno na preãivjavaneto i negovite nasledovateli meãdu 1843 i 1844 g. Na prãv pogled tova poslanie ne govori za sãbotata, a samo na prãv pogled, zaštoto zavrãštaneto na Hristos šte otbeleãi navlizaneto v sedmoto hiljadoletie, toest, velikata sãbota, prorokuvana vsjaka sedmica ot sãbotata na sedmija den: sãbotata na evreite. Bez da osããnavat тази vrãzka, pãrvite adventisti otkrivat znaãenieto, koeto Bog otdava na sãbotata, edva sled tova vreme na izpitanie. I kogoto go razbirat, pionerite tvãrdo propovjadvat istinata za sãbotata, pripomnena v imeto na sformiranata ããrkva „na sedmija den“. No s vremeto naslednicite na deloto veãe ne otdavat na sãbotata znaãenieto, koeto Bog i

otdava, kato svärzvat iziskvaneto ì s vremeto na zavräštaneto na Isus Hristos, vmesto s datata 1843 g., posočena v proročestvoto na Daniil. Otlaganeto na takova fundamentalno božestveno iziskvane e greška, čieto posledstvie e prez 1994 g. othvärljaneto ot Boga na organizacijata i nejnite členove, koito Toj predava na buntovničeskija lager, veče osäden ot Nego ot 1843 g. Tova täžno preživjavane i tozi proval na poslednata oficialna institucija na hristijanskata vjara svidetelstvat za тази nesposobnost na läžlivoto hristijanstvo da prieme razdeljaneto na čoveškite vräzki . Lipsata na ljubov käm božestvenata istina i sledovatelno käm samija Bog e pod väpros i tova e naj-väznijat urok v istorijata na hristijanskata vjara, kojto moga da vi kaža, za da vi nauča i predupredja, v imeto na Vsemogäštija Bog, JaHVEH-Mihail-Isus-Hristos.

Nakraja, vse ošte po säštata tema, täj kato tova mi struvaše cenata na bolezneno duhovno razdelenie, vi napomnjam za tozi stih ot Matej 10:37 i täj kato stihovete, koito go predhoždat, jasno obobštavat razdeljaštija harakter na istinskata hristijanska vjara, gi spomenavam vsički ot stih 34 do stih 38:

„ Ne mislete, če dojdoh da donesa mir na zemjata. Ne dojdoh da donesa mir, a meč. Zaštoto dojdoh da razedinja čoveka ot bašta mu, däšterja ot majka ì i snaha ot svekärva ì. I vragove na čoveka šte bädat domašnite mu. Kojto običa bašta ili majka poveče ot Mene, ne e dostoen za Mene . I kojto običa sin ili däšterja poveče ot Mene, ne e dostoen za Mene. Kojto ne vzeme krästa si i ne Me posledva, ne e dostoen za Mene. “ Tozi stih 37 opravdava blagoslovijata na Avraam; toj svidetelstva, če običa Boga poveče ot plätskija si sin. I kato napomnih na edin adventen brat za negovija dälg, citirajki mu tozi stih, pätištata ni se razdeliha i az polučih specialna blagoslovija ot Boga. Togava tozi „brat“ me nareče fanatic i ottogava nasam toj sledvaše tradicionnija adventen päť. Tozi, kojto me zapozna s adventizma i polzite ot vegetarianstvoto, po-käšno počina ot bolestta na Alzajmer, dokato az vse ošte säm v dobro zdrave, živ i aktiven v služba na moja Bog, na 77 godini, i ne pribjavam nito do lekari, nito do lekarstva. Na Säzdatelja Bog i negovite cenni säveti prinadleži cjalata slava. Naistina!

Za da obobštım istorijata na adventizma, trjabva da pomnim slednite fakti. Pod tova ime „adventist“ Bog säbira poslednite si svetii sled dälggo gospodstvo na katoličeskata vjara, koeto religiozno uzakonjava nedeljata, ustanovena pod ezičeskoto ì ime „den na nepobedimoto slänce“ ot Konstantin I na 7 mart 321 g. No pärvite adventisti sa protestanti ili katolici, koito blagočestivo počitat nasledenata hristijanska nedelja. Sledovatelno te sa izbrani ot Bog spored povedenieto si, täj kato sa se radvali na zavräštaneto na Isus Hristos, koeto im e bilo objaveno sledovatelno za proletta na 1843 g. i 22 oktombri 1844 g. Edva sled tozi izbor im e predstavena svetlinata na säbotata. Säšto taka, tehnite tälkuvanija na proročestvata na Daniil i Otkrovenie sädržžat ogromni greški, koito popravjam v тази rabota. Bez poznanija za säbotata, pionerite sa izgradili teorijata za taka narečeniya „izsledovateliski“ säd , kojato nikoga ne sa mogli da postavjat pod väpros; dori sled kato svetlinata za säbotata im e bila dadena. Za tezi, koito ne znajat, šte vi napomnja, če spored тази teorija, ot 1843 g., a sled tova i ot 1844 g., na nebeto Isus izsledva knigite säš svidetelstva, za da izbere poslednite si izbranici, koito trjabva da bädat spaseni. Jasnoto identificirane na nedelnija grjah obače dava točno značenie na poslaniето ot Dan. 8:14, dori v lošo prevedenata mu forma na „ očištenie na svetilišteto “. I tozi loš prevod säzdava nerazrešimi protivorečija, zaštoto tozi izraz se otnasja predi vsičko do postiženieto črez izkupitelnata smärt na Isus Hristos spored Evr. 9:23: „ I täj, poneže obrazite na nebesnite nešta trjabvaše da se očistjat s tezi nešta, to i samite nebesni nešta trjabvaše da se očistjat s po-preväzhodni žertvi ot tezi . Zaštoto Hristos ne vleze v räktvoren hram , podobie na istinskija, a v samoto nebe, za da se javi sega pred Božieto prisästvie za nas .“ Po tozi način vsičko, koeto trjabvaše

da se očisti na nebeto, beše očistená čez smärtta na Isus Hristos: sledovatelno razsledvaštijat säd veče njama nikakäv logičeski smisäl. Sled smärtta i väzkresenieto na Isus, nikoj grjah ili grešnik ne vliza v nebeto, za da go oskverni otnovo, zaštoto Isus očisti nebesnija si pod, kato progoni Satana i negovite angelski posledovateli na zemjata, spored Otkr. 12:7 do 12 i osobeno stih 9: „ I svalen bide golemijat drakon, starovremennata zmija, narečena Djavol i Satana, kojto mami celija svjat; svalen bide na zemjata , i angelite mu bjaha svaleni zaedno s nego. “

Vtorata greška na oficialnija adventizäm säšto proiztiča ot pärvonačalnoto nepoznavane na roljata na säbotata i tja pridobiva goljamo značenie mnogo po-käsno. Adventistite pogrešno sa fokusirali vnimanieto si väřhu vremeto na poslednoto, krajno izpitatie na vjarata, koeto v dejstvitelnost šte zasjaga samo onezi, koito šte bädat vse ošte živi po vreme na istinskoto zavräštane na Isus Hristos. Po-specialno, te pogrešno sa smjatali, če nedeljata šte stane „ belega na zvjara “ samo po vreme na tova posledno izpitatie i tova objasnjava tärseneto na prijatelstvo s onezi, koito praktikuvat nedeljata, prokleta ot Boga, v dejstvitelnost, ot samoto ì načalo. Dokazatelstvoto, koeto davam, e säšttestvuvaneto na „sedemte träbi“ ot Otkrovenie 8, 9 i 11, pärvite šest ot koito predupreždavat horata sled 321 g., prez cjalata hristijanska epoha, za praktikuvaneto im na greha na nedeljata, osäden ot Boga. Tova, koeto Dan. 8:12 veče beše razkril, kazvajki: „ Vojskata beše izbavena s ežednevната žertva , poradi greha ; rogät hvärli istinata na zemjata i uspjä v svoite načinanija. “ Tozi „ grjah “ veče beše, čez praktikata na nedeljata, nasledena graždanski ot Konstantin I ot 321 g. i religiozno opravdana ot papskija Rim ot 538 g., „ belega na zvjara “, citiran v Otkr. 13:15; 14:9-11; 16:2. Prez 1995 g., sled kato demonstrira othvärljane na proročeskata svetlina, kojato predložih meždu 1982 i 1991 g., oficialnijat adventizäm dopusna serioznata greška da sključi säjuz s objavenite i razkriti vragove na Boga. Primerät s mnogobrojnite upreci, koito Bog otpravi käm drevnija Izrael za säjuzite mu s Egipet, simboličen obraz na tipičnija grjah, e v tova dejstvie napälno ignoriran; koeto pravi greškata na adventistite ošte po-goljama.

Vsäštnost, vednaga štom osäznali roljata na säbotata i značienieto, koeto tja ì pridava kato Bog Säzdatel, adventnijat narod e trjabvalo jasno da identificira svoite religiozni vragove i da se predpazi ot vsjakakäv bratski säjuz s tjah. Zaštoto, täj kato säbotnata säbota e „ pečatät na živija Bog “ ot Otkrovenie 7:2, toest carskijat beleg na Boga Säzdatel, negovijat protivnik, nedeljata , možel da bäde samo „ belegät na zvjara “ ot Otkrovenie 13:15.

Pripomnjam tuk, če pričinite za padenieto na oficialnija institucionalen adventizäm sa mnogobrojni, no osnovnata i naj-serioznata e svärzana s otkaza da se prosvetli istinskijat prevod na Daniil 8:14 i prezrenieto, projaveno käm čisto novoto objasnenie na Daniil 12, čijto urok se säšto i v podčertavane na božestvenata legitimnost na adventizma ot sedmija den . Sled tova idva vinata, če ne sa väzlagali nadeždata si na zavräštaneto na Isus Hristos, objaveno za 1994 g.; kakto sa pravili pionerite na deloto prez 1843 i 1844 g.

Osnovnite Božii sädbi

Sled kato zavərši sätvorenieto na zemjata i nebesata, na šestija den Bog postavi čoveka na zemjata. I imenno poradi nepokornoto povedenie na čovečestvoto, a sledovatelno i greha, Bog posledovatelno šte go podloži, v tečenje na sedemhiljadnata mu istorija, na mnogobrojnite si sädbi. Pri vsjako ot tezi sädbi se izvəršvat promeni, koito se väzpriemat po konkreten i vidim način. Krajnostite, sledvani ot čovečestvoto, iziskvat tezi božestveni namesi, čijato cel e da go värnat obratno na päťja na istinata, odobren ot negovija suverenen säd.

Sädbite na starija zavet .

Pärvi säd: Bog sädi greha, izvəršen ot Eva i Adam, koito sa prokälmati i izgoneni ot „ Rajska gradina “.

Vtori säd: Bog uništožava buntovnoto čovečestvo s vodite na vsemirnija „ potop “.

Treti säd : Bog razdelja horata po različni ezici, sled kato sa izdignali „ Vavilonska kula “.

4-ti säd: Bog sključva zavet s Avram, kojto sled tova stava Avraam. Po tova vreme Bog uništožava Sodom i Gomor, gradovete, kädeto se praktikuva kraen grjah; otvratitelnoto i gnusno „ znanie “ .

Peti säd : Bog osvoboždava Izrael ot robstvoto v Egipet, Izrael stava svobodna i nezavisima nacija, na kojato Bog predstavja svoje zakoni.

6-ti säd : V prodälženie na 300 godini, pod Negovo räkovodstvo i črez dejstvieto na 7 sädii osvoboditeli, Bog osvoboždava Izrael, napadnat ot vragovete mu poradi grjah.

7-mi säd: Po molba na naroda i zaradi tjahnoto prokljatie, Bog e zamenen ot zemnite care i tehните dälgi dinastii (care na Juda i care na Izrael) .

8-mi säd: Izrael e deportiran väv Vavilon.

9-ti säd: Izrael othvärlja božestvenija „Mesija“ Isus – Kraj na starija zavet. Novijat zavet započva värhü säväršeni doktrinalni osnovi.

10-ti säd: Nacionalnata däržava Izrael e uništožena ot rimljanite prez 70 g.

Sädbite na novija zavet .

Te sa spomenati v Otkrovenie črez „ sedemte träbi “.

Pärvi säd: Varvarski našestvija sled 321 g. meždu 395 i 538 g.

Vtori säd: Ustanovjavane na dominiraštija papski religiozen režim prez 538 g.

Treti säd : Religioznite vojni: te protivopostavjat katolicite na reformatorskrite protestanti, neodobreni ot Boga: „ licemerite “ ot Dan. 11:34.

4-ti säd: Frenskijat revoljucionen ateizäm svalja monarhijata i slaga kraj na rimokatoličeskija despotizäm .

5-to rešenie: 1843-1844 i 1994.

– Načaloto: Dekretät ot Dan. 8:14 vliza v sila – toj iziskva zaväršvaneto na deloto, predprietoto ot Reformacijata sled Pitär Uoldo, perfektnijat primer, ot 1170 g. nasam. Protestantskata vjara pada i adventizmät se ražda pobedonosno: Religioznata praktika na rimskata nedelja e osädena, a тази na säbotnija säboten den e opravdana i iziskvana ot Bog v Isus Hristos ot 1843 g. Deloto na reformata po tozi naćin e zaväršeno i zaväršeno.

– Krajat: „ povärnata “ ot Isus, tja poćina v bolnica prez 1994 g., v säotvetstvie s poslaniето, adresirano do „ Laodikija “. Božijat säd zapoćna s podlaganeto na doma ò na fatalno izpitanie na proroćeskata vjara. Neodobrena, bivšata izbranica se prisäedini käm lagera na katolićeskite i protestantskite buntovnici.

6-ti säd: „ Šestata träba “ se izpäljava pod formatata na Treta svetovna vojna, tozi päť jadrena, opisana v Dan. 11:40-45. Ocelelite organizirat okonćatelnoto vselensko upravljenie i pravjat poćivkata na pärvija den zadälžitelna ćrez ukaz. V rezultat na tova sedmijat den, säbotna poćivka, v säbota, e zabranena, pärvonaćalno zabranena poradi socialni sankcii i nakraja nakazana säš smärt ćrez nov ukaz.

7-mi säd: Predšestvano ot vremeto na sedemte posledni bedstvija, opisani v Otkr. 16, prez proletta na 2030 g., slavnoto zavräštane na Hristos slaga kraj na prisästvieto na ćoveškata civilizacija na zemjata. Ćovećestvoto e uništoženo. Samo Satana šte ostane zatvoren na pustata zemja, „bezdnata“ ot Otkr. 20, za „ hiljada godini “.

8-mi säd: Värneseni na nebeto ot Isus Hristos, Negovite izbrani prodälžavat da sädijat märtvite nećestivi. Tova e sädät, citiran v Otkr. 11:18.

9-ti säd: Strašnjijat säd; nećestivite märtvi sa väzkreseni, za da preminat prez normata na „ vtorata smärt “ poradi „ognetoto ezero “, koeto pokriva zemjata i pogläšta zaedno s tjah vsićki sledi ot delata, dälžašti se na greha.

10-ti säd : Oskvernenata zemja i nebesa sa obnoveni i proslaveni. Dobre došli na izbranite v novoto većno Božie carstvo!

Božestveno ot A do Ja, ot Alef do Tav, ot alfa do omega

Biblijata njama ništo obšto s drugi knigi, napisani ot hora, osven vizualnija si povärhnosten aspekt. Zaštoto v dejstvitelnost nie viždame samo povärhnostta ò, kojato ćetem spored pismeni konvencii, specifićni za ezicite ivrit i gräćki , na koito sa ni predadeni originalnite tekstove. No pri pisaneto na Biblijata Moisej e izpolzval arhaićen ivrit, ćiito bukvi ot azbukata sa bili različni ot dnešnite bukvi, te sa bili zameneni bukva po bukva po vreme na izgnanieto väv Vavilon, bez da säzdavat problemi. No bukvite sa bili zalepeni edna do druga, bez da se postavja razstojanie meždumite, koeto ne e ulesnjavalo ćeteneto. No zad tozi nedostatak se krie predimstvoto da se obrazuvat različni dumi v zavisimost ot izbora na bukvata, izbrana da otbeleži nejnoto načalo. Tova e väzmožno i e dokazano, koeto dokazva, će Biblijata naistina e daleć nad väzmožnostite na ćoveškoto väobraženie i postiženija. Samo misälta i pametta na neogranićenija Bog Säzdatel biha mogli da zamisljat podobno

produkcija. Zašto tova nabljudenie na mnogokratni četenija na Biblijata razkriva, če vsjaka duma, kojato se pojavjava v neja, e bila izbrana i vdahnovena ot Bog za različnite pisateli na negovite knigi prez cjaloto vreme do poslednata, negovoto Otkrovenie ili Apokalipsis.

Okolo 1890 g. ruskij matematik Ivan Panin demonstrira sštestvuvaneto na čislovi figuri v različni aspekti na konstrukcijata na biblejskite tekstove. Zašto evrejskij i grčckij ezik imat obštoto, če bukvite ot tehните azbuki se izpolzvat i kao cifri i čisla. Demonstraciite, napraveni ot Ivan Panin, značitelno utežnjavat vinata na horata, koito ne priemat seriozno Božijata Biblija. Zašto, ako tezi otkritija njamat nikakvo vlijanie vārhu tova da napravjat horata sposobni da običat Boga, te vāpreki tova otnemat vsjakakva legitimnost ot tjah da ne vjarvat v negovoto sštestvuvane. Ivan Panin demonstrira kao čisloto „sedem“ e vezdesāšto v cjalata konstrukcija na Biblijata i tova osobeno v pārvija i stih, v Bitie 1:1. Sled kao sam demonstrirah, če sedmijat den, sābotata, e „ pečatāt na živija Bog “ ot Otkrovenie 7:2, tozi trud samo potvrđdava dokazatelstvata, otkriti ot tozi blestjašt matematik, kojto predloži na vziskatelnite učeni, ot negovoto i našeto vreme, neosporimi naučni dokazatelstva.

Ot vremeto na Ivan Panin, sāvremennite izčislenija sa analizirali 304 805 znaka na bukvite, koito sšstavjat Pisanieto na edinstvenija dreven sājuz, a softuer predlaga bezbroj različni četenija, kao postavja vsjaka bukva vārhu ogromna šahmatna dāška, čiito vāžmožnosti za podravnjavane započvat s edna horizontalna linija ot 304 805 bukvi, dokao nakraja se poluči edna vertikalna linija ot tezi 304 805 bukvi; a među tezi dve krajni podravnjavanija sa vsički bezbrojni međinni kombinacii. Otkrivame sāobštenija, otnasjašti se do zemnija svjat, negovite međunarodni sābitija i imenata na drevni i sāvremenni hora, a vāžmožnostite sa ogromni, zašto edinstvenijat imperativ e da se zapazi identično razstojanie (ot 1 do n...) među vsjaka bukva ot obrazuvanite dumi. V dopāllenie kām horizontalnoto i vertikalnoto podravnjavane, ima množestvo nakloneni podravnjavanija, otgore nadolu i otdolu nagore, otdjasno naljavo i otljavo nadjasno.

Sledovatelno, izpolzvajki obraza na okeana, potvrđdavam, če poznanijata ni za Biblijata sa na nivoto na povārhnostta mu. Tova, koeto e bilo skrito, šte bāde razkrivo na izbranite prez večnostta, v kojato te sa na pāt da vljazat. I Bog otnovo šte udivi Svoja vāzljuben s ogromnata si, neograničena sila.

Tezi oslepitelni demonstracii, za sāžalenie, sa nesposobni da promenjat sārcata na čoveškite sštestva, taka če te da započnat da običat Boga „ s cjaloto si sārcce, s cjalata si duša, s vsičkata si sila, s vsičkija si um “ (Vtor. 6:5; Mat. 22:37); spored Negovoto spravedljivo iskane. Zemnijat opit šte go e dokazal, uprecite, poricanijata i nakazanijata ne promenjat horata, eto zašto spasitelnijat plan na Boga se osnovava ot načaloto na svobodnija život na tozi stih: „ sāvāršenata ljubov izgonva straha “ (1 Joan 4:18). Izborāt na izbranite se osnovava na tjahnata demonstracija na sāvāršena ljubov kām Boga, tehniija nebesen Otec. V тази „ sāvāršena ljubov “ veče njama nužda ot zakon ili zapovedi i pārvijat, kojto razbra tova, beše starijat Enoh, kojto pokaza na Boga ljubovta si, kao „ hodeše “ s nego, vnimavajki da ne napravi ništo, koeto da mu ne haresa. Zašto da se podčinjavaš označava da običaš, a da običaš označava da se podčinjavaš, za da dostaviš udovolstvie i radost na ljubimija. V svoeto božestveno sāvāršenstvo, Isus dojde na svoj red, za da potvrđdi tozi urok za „ istinskata “ ljubov, sledvajki pārvite čoveški modeli – Avraam, Moisej, Ilija, Daniil, Jov i mnogo drugi, čiito imena sa izvestni samo na Boga.

Deformaciji, dälžašti se na vremeto

Njama nito edin ezik na zemjata, kojto da ne e pretärpjäl evoljucii i transformaciji, pričineni ot izvratenija duh na čovečestvoto. I v tozi slučaj ivrität ne e izbegnal tova čoveško izvraštenie, taka če evrejskijat tekst, kojto nie sčítame za originalen, veče ne e ništo poveče ot originala na pisanijata na Mojsej v častično izkriveno sáštojanie. Dälža tova otkritie na rabotata na Ivan Panin i na fakta, če väv versijata na evrejskija tekst, kojato toj izpolzva prez 1890 g., v Bitie 1:1, toj digitalizira dumata Bog s evrejskija termin „elohim“. Na ivrit „elohim“ e množestveno čislo na „eloha“, koeto označava bog v edinstveno čislo. Šáštestvuva i treta forma: „El“. Tja se izpolzva za svärzvine na dumata Bog s imena: Daniil; Samuil; Vetil i t.n. Tezi termini, oboznačavašti istinskija Bog, polučavat glavna bukva v našite prevodi, za da otbeležat razlikata meždu istinskija Bog i falšivite ezičeski bogove na horata.

Biblijata pravilno i nastojatelno podčertava fakta, če Bog e „edin“, koeto go pravi „eloha“, edinstvenijat istinski „eloha“. Eto zašto, kato si pripisva dumata za množestveno čislo „elohim“ v Bitie 1 i drugade, Bog ni izprašta poslanie, črez koeto s pravo tvärđi, če veče e Otec na množestvo životi, koito šáštestvuvat predi sáždavaneto na našata zemna sistema ili izmerenie, i na vsički životi, koito šte se pojavjat na zemjata. Tezi veče sáždadeni nebesni životi veče sa bili razdeleni ot greha, kojto se e pojavil v pärvoto mu svobodno sáždanie. Kato se opredelja s dumata „elohim“, Bogät-sáždatel utvärždava vlastta si nad vsičko, koeto živee i e rodeno ot nego. Imenno v tova si kačestvo toj pokäšno, v Isus Hristos, šte može da ponese grehovete na množestvoto si izbrani i da spasi, samo črez izkupitelnata si smärt, množestvo čoveški životi. Sledovatelno dumata „elohim“, množestveno čislo, oboznačava Boga v negovata tvorčeska sila na vsičko, koeto živee. Tozi termin šášto prorokuva mnogobrojnite roli, koito Toj šte igrae v Svoja plan na spasenie, v kojto Toj veče e glavno i posledovatelno „Otec, Sin i Sveti Duh“, Kojto šte dejstva sled kráštenieto, za da prečisti i osvete života na Svoite izbrani. Tova množestveno čislo se otnasja i do različnite imena, koito Bog šte nosi: Mihail za Svoite angeli; Isus Hristos za Svoite čoveški izbrani, izkupeni črez Negovata kräv.

Kato primer za deformaciite, dälžašti se na čoveška perverzija, davam tozi na glagola „da blagoslavjam“, izrazen na ivrit s korena „brq“, i čijto izbor na glasni v krajna smetka šte bäd e preveden kato „da blagoslavjam“ ili „da proklinam“. Tazi perverzna deformacija izkrivjava značienieto na poslanieto otnosno Jov, na kogoto žena mu vsáštnost kazva: „Blagoslovi Boga i umri“, a ne „prokälni Boga i umri“, kaktto predlagat prevodačite. Drug primer za kovarna perverzna promjana e, če väv frenskija ezik izrazät „säs sigurnost“, kojto pärvonačalno e označaval po opredelen i absoluten način, e priel v čoveškoto mislene značienieto na „može bi“, koeto e napälno protivopoložno. I tozi posleden primer zaslužava da bäd e citiran, zaštoto šte pridobie značenie i šte ima seriozni posledici. V rečnika „petit Larousse“ otbeljazah promjana otnosno opredelenieto na dumata „nedelja“. Predstavena kato pärvija den ot sedmicata väv versijata ot 1980 g., tja stava sedmijat den väv versijata ot sledvaštata godina. Decata na Boga na istinata sledovatelno trjabva da bäd e predpazlivi sprjamo evoljucionnitate konvencii, ustanoveni ot horata, zaštoto, za razlika ot tjah, velikijat Bog-tvorec ne se promenja i negovite cennosti ne se promenjat, točno kaktto redät na neštata i vremeto, koito e ustanovil ot osnovavaneto na sveta.

Zlite dela na čovečestvoto sa zasegnali dori evrejskija tekst na Biblijata, kädeto glasnite sa nespravedljivo pripisvani bez posledstvija za spasenie, no za da zaštititi oficialnata i versija, Bog e podgotvil, črez čislovija metod, sredstvata za razgraničavane na istinskija tekst ot falšivija. Tova šte ni

pozvoli da proverim i potvrdim sáštěstvuvaneto na množestvo číslovi figuri, koito harakterizirat samo avtentičnata biblejska versija, kaktó na ivrit, taka i na grácki, čiito znaci ne sa promenjani ot II vek pr.n.e.

Duhát vázstanovjava istinata za opravdanieto črez vjara (črez svojata vjara)

Toku-što spomenah izkrivjavanijata na biblejskija tekst; nešta, dálžašti se na mnogobrojnite prevodači na originalnite pisanija. Za da prosvetli Svoja narod v poslednite vremena, Duhát na istinata vázstanovjava Svojata istina, kato nasočva umovete na Svoite izbrani kám tekstovete, kádeto vse ošte ostavat značitelni izkrivjavanija. Tova e, koeto toku-što beše postignato v тази sábotá ot 4 septemvri 2021 g., do stepen, če ì dadoh imeto „kristalna sábotá“. Bjah ostavil izbora na temata za izučavane na edna sestra ot Ruanda, s kojato spodeljame onlajn hoda na našite sáboti. Tja predloži „opravdanie črez vjara“. Izsledvaneto ni donese naistina važni otkritija, koito pravjat razbiraneto na тази tema mnogo jasno.

V Biblijata, v 1 Petrovo 1:7, Duhát simbolizira vjarata črez prečisteno zlato: „ taka če izpitanata vi vjara, bidejki po-skápcenna ot zlatoto, koeto prestava, makar i da se izpitva ot ogán, da se nameri za hvala, slava i čest pri javjavaneto na Isus Hristos .“ Ot tova sravnenie veče razbirame, če vjarata, istinskata vjara, e izključitelno rjadko nešto; kamáčeta i kamáni se sreštat navsjakáde, koeto ne e taka sás zlatoto.

Sled tova, ot stih na stih, párho naučihme, če: „ bez vjara e nevázmožno da se ugodí na Boga “, spored Evr. 11:6: „ A bez vjara e nevázmožno da se ugodí na Boga; zaštoto, kojto idva pri Boga, trjabva da vjarva, če Toj sáštěstvuva i če váznagraždava onezi, koito usárdno Go társjat. “ Dve učenija sa svárzani s vjarata: vjarata v Negovoto sáštěstvuvane, no sášto i sigurnostta, če Toj blagoslavja „ onezi, koito iskreno Go társjat“, važen detalj, v kojto toj ne može da báde zabluden. I táj kato celta na vjarata e da Mu ugodí, izbranijat šte otgovori na Božijata ljubov, kato se podčinjava na vsički Negovi naredbi i zapovedi, koito Toj predstavja v samoto ime na ljubovta Si kám Svoite sázdanija. Plodát na тази vrázka na ljubovta, kojato obedinjava kato magnit onezi, koito se običat edin drug i običat Boga v Hristos, ni e predstaven v izvestnoto učenie, citirano v 1 Kor. 13, koeto opisva istinskata ljubov, ugodna na Boga. Sled tova četene se setih za ne po-malko izvestnoto poslanie, dadeno v Avakum 2:4: „... pravednijat šte živee črez vjarata si .“ No v tozi stih prevodát, predložen ot Lui Segon, ni kazva: „ Eto, dušata mu se e vázvisila, ne e prava v nego; no pravednijat šte živee črez vjarata si. “ Dálgo vreme tozi stih mi postavjaše problem, kojto ne bjah se opitval da razreša. Kak može čovek, „ nadut “ s gordost, da báde osáden kato „ praveden “ ot Boga? Tozi, kojto spored Pritči 3:34, Jakov 4:6 i 1 Petrovo 5:5 „ se protiví na gordelivite, a dava blagodát na smirenite “? Rešenieto se pojavi, kato v evrejskija tekst vmesto dumata „ nadut “, citirana ot Segon, se nameri dumata „ nevjarvašt “ i s iznenada otkrihme v „katoličeskata“ versija na Viguru dobrija i tolkova logičen prevod, kojto pravi poslanieto na Duha napálno jasno. Zaštoto vsáštnost Duhát vdáhnovjava Avakum s poslanie v stil, kojto veče e vdáhnoven ot car Solomon pod formata na negovite pritči, v koito toj protivopostavja parametri na absoljutni protivopoložnosti; tuk, v Avakum, „ neverie “ i „ vjara “. I spored Viguru i latinskata Vulgata, osnovata na negovija prevod, stihát glasi taka: „ Eto, nevjarvaštiját njama da ima v sebe si prava duša; a pravednijat šte živee črez vjarata si . “ Kato pripisva dvete časti na stiha na edna

i sášta tema, Lui Segon izopačava poslanieto na Duha i negovite čitateli sa vžprepjatstvani da razberat istinskoto poslanie, dadeno ot Boga. Sled kato popravihme tova, sega šte otkriem kak Avakum točno opisva „adventnite“ izpitanija ot 1843-1844 g., 1994 g. i krajnata data odnosno istinskoto okončateľno završateľnane na Hristos, proletta na 2030 g. Vsáštnost, тази skorošna nova svetlina, kojato opredelja završateľnane na Hristos za 2030 g., ni pozvoljáva da razberem po-dobre i da udostoverim posledovateľnite adventni preživjavanja, veče potvrđeni v Otkr. 10:6-7, črez izraza: „ njama da ima poveče zabavjane ... no tajnata na Boga šte se izpālني .“ Za тази demonstracija vzevam teksta na Avakum 2 ot samoto mu načalo, kato dobavjam objasnitelni komentari.

Versija na L.Segond, modificirana ot men

Stih 1: „ Šte bāda na stražata si i šte stoja na kulata; šte nabljudavam, za da vidja kakvo šte mi kaže Jahve i kakvo šte otgovorja v argumenta si. “

Podčertajte otnošenie na „čakane“ na proroka, koeto šte karakterizira adventnija test, kakto ni kazva Duhāt v poslanieto na Dan. 12:12: „ Blažen e onzi, kojto čaka do 13335 dni “. Za da razberem, značenieto na tozi „ argument “ ni e dadeno v predišnata glava, kādeto problemāt, povdignat ot Avakum, e udālžavaneto na blagodenstvieto na nečestivite na zemjata: „ Šte izprazni li mrežata Si i šte izbie li narodite zavinagi, bez da poštadi? “ (Avakum 1:17). V tova razmišlenie i zadavane na vāprosi Avakum izobrazjava povedenieto na vsički hora, koito pravjat sášťoto nabljudenie do kraja na sveta. Sášťo taka, Bog šte predstavi svoja otgovor, kato proročeski predloži temata za završateľnane na Isus Hristos, koeto okončateľno šte složi kraj na gospodstvoto na nečestivite, prezritelnite, nevjaraštite, nevernite i nepokornite.

Stih 2: „ Slovoto Gospodne dojde kām men i Toj kaza: Napiši proročestvoto; izdālbaj go na dāsčici, za da može da se čete lesno. “

Meždu 1831 i 1844 g. Uiljam Milār predstavja tablici, obobštavašti negovite sāobštenija, predskazvašti završateľnane na Isus Hristos pārvo za proletta na 1843 g., a sled tova za esenta na 1844 g. Meždu 1982 i 1994 g. az sášťo predložih i vse ošte predlagam na adventistite i drugi hora, na četiri tablici, obobštenie na novite proročeski svetlini, vdāhnoveni ot Gospoda na Istinata za našeto „ krajno vreme “. Ako istinskite posledici, svārzani s tova izpitanie ot 1994 g., bādat razbrani edva sled opredelenoto vreme, kakto beše prez 1844 g., datata i nejnoto izčislenie i do dnes sa potvrđeni ot Duha na živija Bog.

Stih 3: „ Zaštoto tova e proročestvo, čieto vreme e veče opredeleno. “

Tova vreme, opredeleno ot Bog, e razkrito ot 2018 g. Nasočeno kām datata na završateľnane na Isus Hristos, tova opredeleno vreme e proletta na 2030 g.

„ Tja vārvi kām kraja si i njama da lāže; “

Završateľnane na pobedonosnija Hristos šte se izpālني v opredelenoto vreme i proročestvoto, koeto go predveštava, „ njama da lāže “. Isus Hristos šte se zavārne sās sigurnost prez proletta na 2030 g.

„ Ako se zabavi, čakaj go, zaštoto nepremenno šte se sbāadne. “

Ako datata e bila opredelena ot Bog, za nego istinskoto završateľnane na Hristos šte se osášťestvi v tozi fiksiran čas, kojto samo toj e znael do 2018 g. Predložentoto zabavjane, „ ako se zabavi “, sledovateľno

može da zasjaga samo horata, zaštoto Bog si zapazva pravoto da izpolzva falšivi šobštenija za završtaneto na Isus Hristos, koito šte mu pozvoljat da izpita, posledovatelno, prez 1843, 1844, 1994 g. i do našeto posledno vreme, vjarata na hristijanite, koito pretendirat za negovoto spasenie, koeto mu pozvoljava da izbere svoite izbrani. Tezi falšivi očakvani šobštenija za završtaneto na Isus Hristos se izpolzvat ot Bog, za da otdeli do kraja na sveta „ dobroto žarno ot pljavata, ovcete ot kozite “, vernite ot nevernite, „ vjarvaštite ot nevjarvaštite “, izbranite ot padnalite.

Stihät potvårdava adventnija parametär „ očakvane “, kojto ostava opisatelen element na poslednite svetii, otdeleni i zapečatani ot praktikuvaneto na istinskata sedma šabota ot esenta na 1844 g., kraja na vtoroto adventno izpitanie. V tozi stih Duhät podčertava ponjatieto za sigurnost , koeto karakterizira tova završtane na Hristos, pobedonosen, osvoboditel i otmästitel.

Versija na Viguru

Stih 4: „ Eto, kojto ne vjarva, njama da ima pravedna duša v sebe si; a pravednijat šte živee črez vjarata si . “

Tova poslanie razkriva šada, kojto Bog nanasja vārhu horata, podloženi na četirite adventni izpitanija, svārzani s datite 1843, 1844, 1994 i 2030 g. Božijata prisāda e ostra vāv vsjaka ot epohite. Črez proročeski izvestija Bog razobličava „ licemernite “ hristijani, koito razkrivat svojata „ nevjarvašta “ priroda , kato prezirat proročeskite izvestija na izbranite ot nego pratenici, toest na negovite proroci. V absolutna protivopoložnost, izbranijat otdava slava na Boga, kato priema negovite proročeski poslanija i se podčinjava na novite nasoki, koito te razkrivat. Tova poslušanie, oceneno ot Boga kato „ priemlivo “, e ednovremenno s tova oceneno kato dostojno za zapazvane na pravednostta, vmenena v imeto na Isus Hristos.

Samo тази послушна vjara „ot ljubov“ kām Boga e sčetenä za dostojna da vleze vāv večnostta, kojato idva. Samo tozi, kogoto krāvta na Hristos izmiva ot grehovete mu, e spasen „ črez svojata vjara“ „Tāj kato otklikāt na vjarata e ličen , eto zašto Isus otpravja poslanijata si individualno kām izbranite si, naprimer: Matej 24:13: „ A kojto ustoi dokraj, šte bāde... “ „, spasen.“ Vjarata može da stane kolektivna, ako otgovarja na edin-edinstven standart. No vnimavajte! Čoveškite tvārdenija sa podveždašti, zaštoto samo Isus rešava koj šte bāde spasen ili izguben spored precenkata si za vjarata, demonstrirana ot kandidatite, želaesti da vljazat v raja.

V obobštenie, v tezi stihove na Avakum, Duhät razkriva i potvårdava tjasnata i nerazrivna vrāzka meždu „ vjarata “ i „ delata “, koito tja poražda; nešto, koeto veče e povdignato ot apostol Jakov (Jakov 2:17: „ Taka i vjarata, ako njama dela, e mārtna sama po sebe si .“); koeto predpolaga fakta, če ot načaloto na evangelizacijata temata za vjarata e bila nerazbrana i pogrešno tälkuvana. Njakoi, kaktto i dnes , sa ì pripisvali samo aspekta na vjarata, ignorirajki svidetelstvoto na delata, koito ì pridavat stojnost i život. Povedenieto na horata, na koito Bog opovestjava svoite izvestija za završtaneto na Isus Hristos, razkriva istinskata priroda na tjahnata vjara. I po vremeto, kogato Bog izliva goljamata si svetlina vārhu poslednite si slugi, veče njama izvinenie za onezi, koito ne razbirat novite iziskvanija, ustanoveni ot Boga ot 1843 g. Spasenieto po blagodat prodälžava, no ot тази data to e ot polza samo za izbranite, izbrani ot Isus Hristos, črez svidetelstvoto na istinskite projavlenija na ljubovta, kojato te Mu davat. V načaloto šabotata e bila znak za тази božestvena blagoslovija, no ot 1844 g. nasam nikoga ne e bila dostatāčna sama po sebe si, zaštoto ljubovta kām negovata proročeska istina, razkrita meždu 1843 g. i 2030 g., vinagi e bila iziskvana ot Bog. Vsāštnost novite

svetlini, polučeni ot 2018 g. nasam, imat tjasna vrážka sás sedmija den, sábotata, kojto se e prevárnal v proročeski obraz na sedmoto hiljadoletie, koeto šte započne s zavráštaneto na Isus Hristos prez proletta na 2030 g. Ot 2018 g. „opravdanieto črez vjara“ e konkretizirano i e ot polza za prizovanite, koito stavat izbrani, kato projavjavat ljubovta si kám Boga i vsičkíte mu stari i novi svetlini, razkriti v imeto na Isus Hristos, kakto e kazano v Matej 13:52: „ I im kaza: Zatova vseki knižnik, kojto e naučen v neštata, otnasjašti se do nebesnoto carstvo, e podoben na stopanin, kojto izvažda ot sákrovišteto si novo i staro .“ Kojto običa Boga, ne može da ne običa da otkriva Negovite planove i tajni, koito dälgo vreme sa ostavali skriti i nepoznati za horata.

Avakum i Párvoto prišestvie na Mesijata

Tova proročestvo se izpálni i za evrejskija nacionalen Izrael, na kogoto to vázvesti párvoto idvane na Mesijata. Vremeto na tova idvane beše opredeljeno i objaveno v Dan. 9:25. A ključat kám negovoto izčisljavane se namira v knjigata Ezdra, glava 7. Slučí se taka, če judeite klasificiraha knjigata Daniil sred istoričeskíte knigi i tja predšestvaše knjigata Ezdra. No po tozi način nejnata proročeska rolja beše namalena i po-malko vidima za čitatelja. Isus beše párvijat prorok, kojto nasočí vnimanieto na svoite apostoli i učenci kám proročestvata na Daniil.

Objavenoto zabavjane, „ ako se zabavi, čakajte go “, sášto imaše svoeto izpálnenie, zaštoto evreite čakaha otmáštitelen mesija i osvoboditel na rimljanite, razčitajki na Isaja 61, kádeto Duhát kazva za Hristos v stih 1: „ Duhát na Gospoda Jahve e várhú Mene, zaštoto Jahve Me pomaza da donesa blaga vest na krotkíte; izprati Me da izcelja sákrušenite sárca, da proglasja osvoboždenie na plennicite i osvoboždenie na zatvornicite; “. V stih 2 Duhát utočnjava: „ Da proglasja godinata na blagovolenieto na Jahve i denja na otmáštenieto na našija Bog ; da uteša vsički, koito skárbjat; “. Evreite ne znaeha, če meždu „godinata na blagovolenieto “ i „denja na otmáštenieto “ šte trjabva da minat ošte 2000 godini, za da dovedat horata do zavráštaneto na Hristos, pobedonosen, osvoboditel i otmáštitel, spored Isaja 61:2. Tozi urok se vižda jasno v svidetelstvoto, citirano v Luka 4:16-21: „ I dojde v Nazaret, kádeto beše otgledan; i po običaja si vleze v sinagogata v sáboten den. I stana da čete; i mu dadoha knjigata na prorok Isaja. I kato ja otvori, nameri mjastoto, kádeto beše pisano: „Duhát Gospoden e na Mene, zaštoto Me e pomazal da blagovestvam na siromasite; izpratil Me e da izceljavam sákrušenite sárca, da proglasja osvoboždenie na plennicite i progleždane na slepíte, da pusna na svoboda ugnetenite, da proglasja blagoprijatnata godina Gospodnja.“ Sled tova svi svitáka, dade go na slugata i sedna. “ Kato sprja da čete tuk, toj potvárdi, če párvoto mu idvane se otnasja samo do тази „ godina na blagodat “, objavena ot prorok Isaja. Stih 21 prodálžava, kazvajki: „ Očíte na vsički v sinagogata bjaha vpereni v Nego.“ Togava toj započna da im kazva: „Dnes tova Pisanie se izpálni v ušíte vi. “ Prenebregnatijat i nepročeten „ den na otmáštenieto “ beše opredelen ot Bog za proletta na 2030 g., za vtoroto mu prišestvie, tozi pát s cjalata mu božestvena sila. No predi tova zavráštaneto, proročestvoto na Avakum trjabvaše da se izpálni „ naposledák “, črez „adventnite“ izpitanija ot 1843-1844 g. i 1994 g., kakto toku-što vidjahme.

Poslednoto posveštenie

Prikaži istinata

Prez proletta na 2021 g., načaloto na božestvenata godina, bogatoto, no falšivo hristijansko zapadno čovečestvo toku-što demonstrira gotovnostta si da zapazi života na vžrastnite hora, dori s cenata na nacionalnata ikonomičeska razruha. Eto zašto Bog šte go predade na Tretata svetovna vojna, kojato šte otneme množestvo životi na hora ot vsički vžrasti, znaejki, če njama lek ili vaksina sreštu tova vtoro božestveno nakazanie. Pred nas, sled 8 godini, šte bāde 6000-ta godina ot zemnoto sātvorenie, čijto kraj šte bāde beljazan ot zavrāštaneto na Isus Hristos. Triumfalen i pobedonosen, toj šte povede svoite izkupeni, svoite živi izbranici i tezi, koito šte vāzkresi, v nebesnoto si carstvo i šte uništoži celija čoveški život na zemjata, na kojato šte ostavi sam, izoliran v tāmninata, buntovnija angel na načaloto, Satana, djavola.

Vjarata v principa za 6000 godini e ot sāštestveno značenje za priemaneto na тази programa. Točnite izčislenija, bazirani na cifrite, dadeni v Biblijata, bjaha nevāzmožni poradi „nejasnota“ odnosno datata na raždaneto na Avraam (edna-edinstvena data za trimata sinove na Tara: Bit. 11:26). No posledovatelnostta na čoveškite pokolenija ot Adam do zavrāštaneto na Hristos potvārdava približavaneto na тази cifra 6000. Kato davame vjarata si na tova krāglo, točno čislo, nie pripisvame tozi izbor na „inteligentno“ sāštestvo, toest na Boga-sāzdatel, iztočnik na celija razum i život. Spored principa za „sābotata“, citiran v četvārtata mu zapoved, Bog e dal na čoveka „šest dni“ i šest hiljadi godini, za da vārši cjalata si rabota, no sedmijat den i sedmoto hiljadoletie sa vremena na počivka, „osveteni“ (otdeleni) za Boga i Negovite izbrani.

Sādāržanieto na тази kniga pokazva, če vjarata, ugodna na Boga, se izgražda črez „inteligentno ili mādro“ povedenie na Negovite izbrani, koito se vāzpolzvat ot vsičko, koeto Bog kazva, prorokuva ili misli (vižte Daniil 12:3: „I mādrite šte blestjat kato sijanieto na nebesnija svod, i onezi, koito obrāštat mnozina kām pravda, kato zvezdite do večni vekove.“ Pravejki tova, te opravdavat Božija izbor da gi nakara da se vāzpolzvat ot Negovata izkupitelna pravednost, projavena v Isus Hristos.

Za da zavārša tova proizvedenie, točno predi predstojaštata drama, bih iskal da posvetja na vsički istinski Božii deca, koito šte go pročetat i šte go posreštnat s vjara i radost, tozi stih ot Joan 16:33, kojto mi beše posveten ot dva različni iztočnika po slučaj moeto krāštenie na 14 juni 1980 g.; edinijat e v krāštelnoto mi svidetelstvo ot institucijata, a drugijat e v predgovora na knjigata „Isus Hristos“, kojato mi beše dadena po tozi povod ot moja sāslužitel po onova vreme, počti na vāzrastta, kogato Isus prinese života si v žertva: „Kazah vi tova, za da imate v Men mir. V sveta šte imate skārbi; no derzajte, Az pobedih sveta.“

Samuil, blagoslovenijat sluga na Isus Hristos, „Naistina!“

Poslednoto obaždane

Dokato piša tova poslanie, v kraja na 2021 g., svetät vse ošte se radva na vseobšt religiozen mir, kojto e zabeležim i cenen. I vse pak, väz osnova na poznaniyata mi za dešifriranite proročeski otkrovenija, podgotveni ot Bog, az tvärdja, bez nikakvo sämnienie, če užasna svetovna vojna e v proces na podgotovka i e na päť da se osäšttestvi prez sledvaštite 3 do 5 godini. Predstavjajki ja pod simboličnoto ime „šesta träba“ v Otkrovenie 9, Duhät ni napomnja, če veče sa došli pet užasni nakazaniya, za da nakažat izostavjaneto na vernostta käm Negovata svjata säbota i drugite Mu obredi, prenebregnati ot 7 mart 321 g. nasam. Tezi nakazaniya na bezsmärtनिया Bog se prostirat värhü 1600 godini čoveška istorija, organizirana po božestvena religiozna programa. Negovoto šesto nakazanie idva, za da predupredi, za posleden päť, hristijanstvoto, vinovno za nevjarnost käm Nego. Otdelen ot Bog i Negovija spasitelen plan, čoveškijät život njama smišäl. Eto zašto, täj kato „träbite“ imat postepenen karakter, razkrit po analogija v Levit 26, ubijstvenata intenzivnost na „šestata“ šte dostigne värhove na užas, ot koito čovečestvoto otdavna se e strahuvalo i užasjavalo. „Šestata träba“ se otnasja do krajnata svetovna vojna, kojato šte uništoži množestvo čoveški säšttestva, „edna treta ot čovečestvoto“ spored Otkr. 9:15. I tova säotnošenje može bukvalno da bäde dostignato väv vojna, v kojato 200 000 000 väoräženi, obučeni i ekipirani profesionalni bojci šte se izpravjat edin sreštu drug, spored točnostta, dadena v Otkr. 9:16: „Brojat na konnicite na vojskata beše dve desetki hiljadi; čuh broja im“; toest, 2 x 10 000 x 10 000. Predi tozi posleden konflikt, prez 20-ti vek, dvete svetovni vojni ot 1914-1918 g. i 1939-1945 g. bjaha znaci, predveštavašti goljamoto nakazanie, koeto idva, za da složi kraj na vremeto na svobodnite i nezavisimi nacii. Bog ne e osiguril gradove-ubežišta za svoite izbranici, no ni e ostavil dostatäčno jasni ukazaniya, za da izbjagame ot rajonite, prioritetno nasočeni ot negovija božestven gnjav. Toj šte nasochi udarite, koito trjabva da bädat izväršeni ot čoveškite säšttestva, prizovani za тази zadača. No nikoj ot tjah njama da bäde edin ot negovite izbranici. Nevjarvaštite ili nevjarvaštite buntovnici, razpräsnaťi po cjalata zemja, šte bädat instrumenti i žertvi na negovija božestven gnjav. Vtorata svetovna vojna protivopostavi zapadnite narodi edin sreštu drug, čiito religii bjaha hristijanski i säperničešti si. No v predstojaštata Treta svetovna vojna motivät za sbläsäcite šte bäde po säšttestvo religiozen, protivopostavjajki si säperničešti si religii, koito nikoga ne sa bili doktrinalno sävmestimi pomeždu si. Samo mirät i tärgovijata sa pozvolili na тази iljuzija da raste. No v izbranija ot Boga čas, spored Otkrovenie 7:2-3, demoničnata universalnost, zadäržana ot Božiite angeli, šte bäde osvobodena, za da „navredi na zemjata i moreto“ ili, kaktose dekodirat simvolite, „da navredi“ na „protestantite i katolicite“, neverni na Isus Hristos. Sävssem logično, nevjarnata hristijanska vjara predstavljava osnovnata cel na gneva na spravedlivija Säđija Isus Hristos; točno kaktose v starija zavet, Izrael e bil nakazan za postojannite si neverija do nacionalnoto si uništoženie prez 70 g. Usporedno s тази „šesta träba“, proročestvoto ot Dan. 11:40 do 45 potväřždava, kato izvikva „trima care“, učastieto na trite religii na monoteizma: evropejski katolicizäm, arabski i magrebski isljam i rusko pravoslavie. Konfliktät zaväršva s obräštane na situacijata poradi namesata na amerikanskija protestantizäm, nenazovan kato car, a predložen kato tradicionen potencialen vräg na Rusija. Eliminiraneto na konkuriraštite se sili otvarja dostäp do poslednoto mu gospodstvo pod imeto „... zvjärät, kojto izliza ot zemjata“, opisan v Otkr. 13:11. Trjabva da se otbeleži, če v tozi posleden kontekst amerikanskata protestantska vjara se e prevärnala v malcinstvo, kato rimokatoličeskata vjara e mnozinstvo, poradi posledovatelnite latinoamerikanski imigracii. Prez 2022 g. nejnijät prezident ot irlandski proizhod samijät toj e katolik, podobno na Džon Kenedi, ubitija prezident.

V Otkr. 18:4, vāv Vsemogāštija Bog, Isus Hristos zapovjadv na vsički, koito vjarvat i se nadjavat na Nego, Negovite izbranici, da „ izljazat ot Velikija Vavilon “. Otāžddestvjavan s dokazatelstva v tozi trud s papskata Rimokatoličeska cārkvā, „ Vavilon “ e sādēn i osādēn zaradi „ grehovete si “. Črez istoričeskoto nasledstvo na „ grehovete si “, vinata na katolicizma se razprostira vārvu protestantite i pravoslavnite, koito opravdavat črez religioznata si praktika nedelnata počivka, nasledena ot Rim. Izhodāt ot Vavilon predpolaga izostavjane na „ grehovete i “, naj-važnijat ot koito, zaštoto Bog go pravi otlīčitelen „ beleg “: denjat na sedmičnata počivka, pārvijat den ot sedmicata na božestvenija red, Rimskata nedelja.

V tova poslanie, predvid neotložnostta na vremeto, prizovavam sinovete i dāšterite Božii da napusnat severnata čast na Francija, sāsredotočēna okolo stolicata i Pariž. Zaštoto skoro tja šte bāde porazena ot Božija gnjav, stradajki ot „ ogān ot nebeto “, tozi pāt jadren, podobno na grad „ Sodom “, s kojto toj go sravnjava v svoeto Otkrovenie v Otkr. 11:8. Toj go nariča i s imeto „ Egipet “, simvoličen obraz na „ grjah “, zaradi buntovnoto otnošēnie na negovata nereligiozna angažiranost, kojato se protivopostavja na Boga, podobno na faraona v istoričeskija razkaz za Izhoda na evrejskija narod. Vāv voenna situacija, s prerjazani i zabraneni pātišta, šte bāde nevāzmožno da se napusne celevata oblast i da se izbegne smārtonosnata drama.

Samuil, sluga na živija Bog, Isus Hristos

Tezi, koito iskat pārvō da otkrijat kakvo e predstavēno v kraja na тази kniga, šte imat trudnosti da razberat zašto sām tolkovā ubeden v neobratimija harakter na predstojaštoto uništoženie na Francija i Evropa. No tezi, koito sa ja čeli ot načaloto do kraja i, šte sa sābrali v hoda na četeneto dokazatelstvata, koito neprekāsnato se trupat, do stepen da im pozvoljat naj-nakraja da spodeljat nepoklatimata ubedenost, kojato Božijat Duh e izgradil v men i vāv vsički, koito Mu prinadležat; v istina. Na NEGO prinadleži cjalata SLAVA.

Edinstvenite loši iznenadi šte bādat onezi, koito uporito otkazvat da priznajat negovata nesravnima sila, mnozinstvoto i sposobnostta mu da rākovodi vsičko spored plana si do negovoto perfektno izpālēnie.

Priključvam s tozi trud tuk, no vdāhnovenieto, koeto Isus prodālzava da mi dava, e otbeljazano i zapisano postojanno pod formata na poslanija, predstavēni v proizvedenieto „ Nebesnata manna na poslednite adventni hodešti “, ot koeto tri posledovatelni „toma“ ot priblizitelno hiljada stranici vēče sa nalični prez oktombri 2025 g.

Spomnjam si, če Isus Hristos zajavi v Otkrovenie 2:26: „ Na tozi, kojto pobedi i opazi delata Mi dokraj , na nego šte dam vlast nad narodite. “ Togava kakvi sa „ delata “ na Isus Hristos, koito trjabva da bādat „ pazēni dokraj “? Te priemat formata na otkrovenie na Negovija sād po vsički temi ot života, toest vsičko, svārzano s religijata, politikata i ikonomikata; vsički temi, koito zasjagat Boga Sāzdatel i Negovite tvorenija. Kogato Toj objavjava neštastie, Toj organizira lošite poličiēski, voenni, ikonomičēski i religiozni izbori, koito vodjat do bedstvija.

Bog se hvali, če razkriva na izbranite si sáda si vârhû vsiãki aspekti na života. Pravejki tova, Toj prizovava vernite si angeli da svidetelstvat, če ne postavja granici na dobrotata si kãm onezi, koito Go poãitat i obiãat, Negovite istinski izbrani, izkupeniãez blagodãt, poluãenaãez smãrtta i vãzkresenieto na Isus Hristos.

Zatova ne se lišavajte ot tãzi izkljuãitelna privilegija, kojato vi se predlaga brezplaãno ot Negovite prosveteni i prosveteni slugi. „ Mannata “ e istinskata nebesna hrana, predlagana ot Nebesnija Otec na decata, koito Toj obiãa i za koito v Isus Hristos prigtovja mjasto v Negovoto nebesno carstvo.

V „ mannata “ ŝte odkriete konkretnata forma na „ svidetelstvoto za Isus “, postojanno usãvãrŝenstvano i naj-veãe predlagano kato posleden dar ot nebetu, vestta za negovoto slavno zavrãŝtane za predstojaŝtata prolet na 2030 g.

„ Mannata “ podãertava delata na Otca, Boga-sãzdatel, kojto organiziraãoveŝkija život spored negovija individualen svoboden izbor.

Ako Bog ostava nevidim zaãoveŝkite oãi, to e, za da bãde tãrsen ot Negovite izbrãnici, koito po tozi naãin se otliãavat ot drugite nepokorni, nevjarvaŝti ili bezvjarvaŝtiãoveŝki ŝãŝtestva. Vjarata v Negovoto ŝãŝtestvuvane ne e „opium za naroda“, a beleg za mãdãr razum, kojto karakterizira istinski izbranite, dostojni da bãdat izkupeni ot Isus Hristos.